

بيِّنَ الفَلسَفَةِ وَالغِيْسَامِ وَالعَسُرآن

کیشیخ ن**دیمٔ انجی**یر نتیغطابند

والمناخ الم

له نیزان نه لسه نه و زا نست وقورئا ندا

پیشهکی نوری فارس ح*دمدخات*

يياجوونهوهو ليكولينهوه

دەستەي نووسىنگەي تەفسىر

S. Jama M. L.

٥٥رگٽيانى بنورئ عب انندصالح ئاغمدلدر ئاغمدلدر

منتدي اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

داستان ئىمان دىنۇھادەسەنەرنۇنسىرىن دۇركانىۋ

زنجيردي هزري هاوچەرخى ئيسلامى

- دەولەمەندكردنى كتيبخانەى كورديە بە گرنگترين وكاريگەرترين دەقى
   ئەو كتيبانەى كە مەشخەلى سەرريى ھزرى ھاوچەرخى ئىسلامين
- ئاشناكردنى خوينئەرو لاوى موسولمانى كوردە بە دەقى ئەو كتيبانەى كە
   ئىسىرچاوەن بۆرۈشىنبىرى ئىسلامىي سازىنئەرى بىيدارى قىيامەتى
   ئىسلامىي يېرۆزن.
- شارمزاکردنی راسته وخوّی لاوی کورد بهم سهرچاوانه، نازادکردنیانه له
   گشت کوّت و بهند و بوّجونی تهسکی حزبایه تی و تاکرموی و رموتگهرایی.
- بناغەيەك بى بۆ بنيادنانى كەسايەتيەكى ئيسلامى بەھيْز بۆ ھەر تاكيْكى موسولمانى كورد تا تواناى ئەنجامدانى ئەو گۆرانكاريانەى ھەبى كە خواى پەروەردگار پيى سپاردوه.
- دهگهل رین و تهقدیرمان بق بیروپای نوسهرانی نهم زنجیرهیه، مهرجیش نیه نیمه پابهندی ههمو بیروبوچونهکانیان بین.
- با دەستورىشمان لە وەرگرتن فەرمايشتەكەي خواى پەروەردگار بىت
   ﴿ ٱلَّذِينَ بَسَتَمِعُونَ ٱلْقَوْلَ فَيَسَتَبِعُونَ آَحْسَنَهُ ۚ ٱوْلَتَهِكَ ٱلَّذِينَ هَدَّنَهُمُ ٱللَّهُ وَأُولَتِهَكَ
   هُمَ أُولُواْ ٱلْأَلْبَي ﴾ الزمر ١٨

فذكر بلكئ دنسيرك

داستان يُمان

لەنىلاھ فەلسەفەر نلانسسى رقى ئانلا

نزومین ندَستِ داکجست

وه رگیرای 🛭 نوری عبداللهٔ ناغجرلری

پیشه که : نوری فار*س*س

پنڍا چونزوه ولنگولينهوهی

وكرية كافؤكر ينكمكى وفسير

دينوركووه والريني المنفسية/ هرونز

مانی لمچاپدانمودی پاریزراوه بؤ نوسینگهی تمفسیر

ان	الإيما	قصة	عارەبى:	به	كتيْب	ناوي

نــــاوی نوســــهر: نهدیم کوری حسین الجسر

ناوی کتیّب بهکوردی: داستانی لیمان

نـــاوي ومركـــيّر: نوري عبدالله صالح لاغجهلهري

چاپ و بلاوکردنهوهی: نوسینگهی تهفسیر/ ههولیر

كۆمپــــــيۆتەر: نوسىنگەى تەفسىر

ذـــــــهت: نهوزاد كۆيى

نـۆرە و سـالى چـاپ: يەكەم ١٤٢٣ك ٢٠٠٣ز

چـــــاپکردن: چاپخانهی پهرومرده

يراژ: ۱۵۰۰ دانه

ژمــارهی ســیاردن: ۴٤۲ سالی ۲۰۰۲

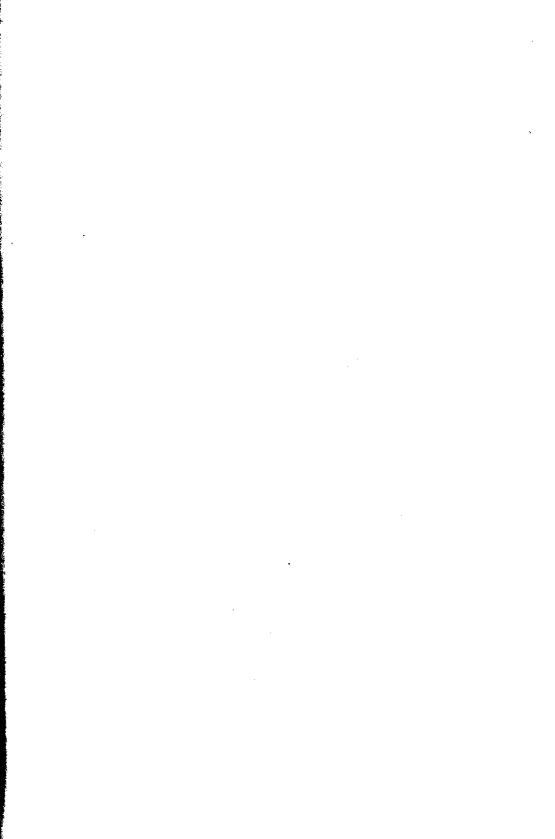
tafseeroffice@maktoob.com AlTafseer@hotmail.com

پیشکی مامؤستا نوری فارس جهرخان

سوپاس بو خودا، سلاو له حدزرهت دروود له ياران، رهحمهت له تومهت

به راستی مامؤستا نوری حوسنی اختیاری به نسیب بووه، که ثهم شاکاره جوانه ی هه نبراردووه، که ثهم شاکاره جوانه ی هه نبرا دووه، که لهو ئه ده به بالایانه یه که ده بن به خوراکی گیان و روشنایی چاوان، له و جوره کتیبه نهمرانه یه، که شایانی ثه وه ن به ثاوی زیر بنوسرینه وه، به ر منگقو مفهومی ثهم حیکمه ته ده که وی که ده فه رموی: (کلام الملوك ملوك الکلام).

یاخوا مامۇستا نورى دەستت ھەر خۇش بنى، قەلەمەكەت نەرزى

ميسكى

سوپاس و ستایشی بنی پایانم بز خودای میهرهبان، سلاو دروودی بنی شومار، له سهر پینغهمبهر خوشهویست و نازدار، پاش ثهمه عهرزم ثهمهیه له خزمهت ثازیزانی خوما:

له سهره تای حه فتاکانه وه ثاشاییم له گه ل تهم کتیبه بی وینه، کهم مان نده دا په یدا کردووه، پاش نه وه ی که به باشی لینی حالی بووم، نه شقی بووم، خولیایی به کور دیکر دنی و کردنی به دیاری بی نامه خانه ی ثاوه دانی کور دی که و ته سهرم، به لام به هیزی ثه وه وه که سهرپه رشتیار بووم، له پسپوری زمانی عمره بیدا، له ناوه ند و دوا ناوه ندی قو تا بخانه کانی په روه رده دا، ئهم ثاواته م دواکه و ت، پاش ثه وه ی راویوم به همندی مامزستای پسپور کرد له م بواره دا، پاش ثه وه ی که خانه نشین بووم، پشتم به خوا به ست و ده ستم کرد به وه رگیرانی، به لام به هوی ثه وه وه که چاوم یارمه تی نه ده دام، ناچار ها نام برد بو خزمیکی خوم، که خوشکیکه، یارمه تی دام له خویند نه وه ی ثه صله عمره بیه که و ن له نووسینه و ی وه رگه راوه کهی.

جالهبه رئه وه ئهم کتیبه کتیبینکی فره لایه نه، فره بابه ته، راویژم به فره مامؤستای پسپۆ ر له و بابهت و مهودایانه دا کردووه، ههر که سی له بابه تی خویدا – وه ك: فه لسه فه و منطق و به لاغه و عه قیده و پزیشکی و سروشتناسی ... تاد – به پیی تو انای خوی یارده ری پیشکه ش کردووم، جا پاش ئه وه ی له ماوه یه کی قیاسی دا هه لسام به م ئه رکه پیروزه، ته و اوی کتیبه که م وه رگیرایه سه ر زمانی شیرینی کوردی، بو دلنیایی ته و او، له گه ل به رینو: مامؤستا نوری فارس حه مه خان دا، ده قی وه رگه راوه که مان دو و به دو و، له سه ره تاوه هه تا کوتایی، له گه ل ده قی ئه صله عه ره بی یه که یدا به راورد کرده وه یه به پینی بواری گونجا و تو انای سنو و رداری خو مان، له هه رشوینی پیویست به راستکردنه وه بی، یاهه له بویریه ك یا گۆرانكارییهك بوو بنى، به هاو كارى ههردووكمان كردوومانه، له ههندى جيڭگه رسته كانمان دا رشتۇتەوە.

واته: دووبه دوو پیکهوه پیادا چوونهوهیه کی تهواوی وردمان ئهنجام داوه، ئهوهمان چهسپاندووه که کوردییه کی رهسهنی رهوانی پهتییه وه دهقاو دهق تهرجهمه ی ئهصله عهرهبیه کهیه، له بهر ئهوه زور سوپاسی ئهو ماندوو بوونهی ماموستا نوری فارس ده کهم، که له گهانما، بو خزمه تی ئهم کتیبه کیشاویه تی، خوا پاداشتی باشی خیری بداته وه، ههروه ها سوپاسی ماموستا مه لا ئهبوبه کر ده کهم، که ئیمامی مز گهوتی شههیدانه، له گهره کی ماموستایان له سلیمانی، ههروه ها سوپاس و ریزم بو ههموو ئهو بهریزانهی که بهههر شیوهیی یاریده یان داوم، به تایبه تی به ریز جهنابی حاجی مخلص که ئه رکی له چاپدانی ئه مکتیبه ی گرتو ته نهستو.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العلمين

تۇرى عىدا للەئا غُدلەرى سەرپەرشتيارى پسپۆرى خانەنشىن

> له زمانی عهرهبیدا ۱۰/ رمجهب/ ۱٤۲۳ ک ۲۰۰۲ /۹/۱۷

بنشکے بووٹ ر

چۆن ئەم كىتىپەم بەدەست گەيىست

ثاوه دان بن یاریگای کاتی منالی و، هموارگهی سهردهمی لاوی، چمونده شیرین و دلگیرو خمم ههژینه، بهتایبهتی له کاتی دیننی و سمرلیدانیدا، له پاش چه شتنی تالی و سویریی غمریبایه تی و پیریتی!

کاتنی پنی شاد ده بینه وه، پیری وه ك كاژه هه ور، په رده و تارای لاو ازی پن پۆشيوه... به راستی ئهم جوّره يادگاريبانه، گيروالوو كهی بيره وه ری و يادگاری، له ناخی ده روو نماندا هه لده كات، كه وه ك بو ته نهم سوّزو هه ستانه ی تيادا ده تويّننه وه و ئاويّته ده بن: هاو ده می و هالت، كه وه كری و سوّزو هورويی و داخ و ناموّیی و خه م و خه فه ت و هات و هاوارو بنی ئوميّدی و دلاانه وه و فه راموّش هاتن.!

ثای له ناو گیژاوی ثهم ههموو خهم و په ژاره خهمز کاویه دا چهن خوشه گریان، کاتی به گریان کاتی به گریان کاتی به گریان خومان و ثهو ثازیز انهی لیّیان دابر اوین بلاویّنینه وه، همروه ها ثه و انه شی که هاکا لیّیان جیابووینه وه!

وهك ريْبواريْك لـه زيْـدو نيشـتمان ههلكهنراو، كهلـهتاو رووىو دابراني لـه ئازيزان و خوشهويستاني، كولــي گرياني بههيچ شـتي دانامـركــي، مهگــهر بـه ئومـيْـدى شادبوون به كۆمهلــي خوشهويـــتاني نوێ، كهچاوه نواړى دهكهن لـه وولاتيْكي دوور دوور!

لهم ناخرو ئۆخرى تەمەنەدا، ژيان لەبەر چاومان زۆر بەنرخ و شيرين دەبى، لەھەمان كاتدا بەرە بەرە زۆر تفتو تال دەبى، بيردۆزەى مردن و نەمان تۆقىنى لەھەموو كاتى پىر پىردىستىمان بە باوەرى تەواوە، بەو خوادايەى كە نەمرى ھەمىشەيى يە، كە خۆى بەلىنى ژيانىكى ترى بى برانەوەى بى داوين، ئەگەر ئومىلدى ئەو ژيانە نوئىيەى تر نەبى، ئەم ژيانە كەم و كورتەى دنيا بى ھوودەو پروو پووچ دەبى!

له و یاده و هری یانه ی که هه رگیز و هه رگیز له بیرم ناچی، له شاره کهی خوم (مزگه و ته که که و توته ناو باخ و میرگیکی

دلرِفيْـنهوه، هـهموو يادگـاري زيْرِيـني مندالـيـم وا لـهوێ چـونكه بهيانيـيه كاني جـيْرْنم ده هینینته وه یاد، کاتنی باو کم له گهل گزنگی خورهه لات دههات و، منیش لهدوایه وه دەرۆيشىتم بىز زيارەتى مىردووە كانمان لــە گۆرسىتانە كەي تەنىشىت مەز گەوتە كەدا، پاشان نوینژی جهژنی لهمزگهوته کهدا ده کرد، ههروهها لهیادهوهریه خؤشه کانی ثهو مزگهوتهیه، ئينواره فيننكه خوشه كاني هاوين، ياريم ده كرد لهبن داره گهوره كهي ناو حهوشهي مـزگەوت، كەلــه نـيْوان حەوزەكــەو بيرەكــەدا بــوو، باوكيشـــم لــه ژوورەكــەي خــزى دادهنیشت، کۆمەلنی لــه پـیاوماقولان و مامۇستایانی بەرپــز لــهدەورەي ئەلقــهیان دەدا، گویْبیستی وته کانی دهبوون، ههر که دهرفهتم دهست کهوتایه، ههستم بکردایه، کهباوگم بني ناگايـه لـهمن، رام ده كـرد بونـاو باحه كـه، لـه پهرژينه كهي قاميشيّكي دريْژم دهبري و، دەمكرد به ئەسىپ و غارم پنى دەكرد.... ھەر لەو يادەوەرىيانەمە منارە يىچاو يىچەكەي مزگەوتەكە، كە بە پىپلىكە كانىدا سەردەكەوتىن، پاش كەمنى كە خۆمان دەبىنىيەوە لەناو مالی مزگهوت.... دینته یادم تهو پیره میردهی که بانگدهربوو، که ورکم لیده گرت، له گهل ما سهر كهوي بو بانگدان، تا بانگ بدا، لـه پيش هاتني كاتي بانگدا، ثهويش دادەما، كـه هـەلـم خەلەتىـنـى ودام.ىمركىنىن، تاكاتى نويىژى شىيوان دى... ھەروا پەرۆشى دایکم دههینیّتهوه یادم که چوّن کاتنی باسی ئهو مناره سهیرهی مزگهوت و بیره کهم بوّ ده كرد، له گهل پهرژينه قهرهمه چره كهي، ئهويش ههميشه دهير ساندم لـه مارو ميروو، جەختى خزمەتكارە دەكرد كەنەھىللى بەتەنھا سەركەومە سەر منارەكە، يابچمە قەراغ بيره كه...

ئه مانه هه موو دینه وه یادم، که زور به یان مردن پیچاونیه ته وه، هه موو رویشتن و ، ئاه و ناسوریکی زوریان له ناخی ده روو نمدا به جینهیشت، له که لاوه کانی روزگاری دووروو دریشودا، هه رکاتی که ده گه رینمه وه بو ته ینال نه م یاده وه رییه خوش و ناخوشانه، و ها سکلی سوورو شیشی سووره وه کراو، هیرش ده به نه سه ر نه م دله پر له خه م و جه خاره....

رِوْرْ گاری دوورودریْرْ دووری خستینهوه، دوور کهوتینهوه له گهرِه که کهمان، له مزگهوته کهمان، تهنانهت ناخر شت دووری خستینهوه له شاره کهمان... نهوهتا پاش غهریبیه کی زور گهرِاینهوه بو لای... شهوق و نارهزو پالیان پیوه نام بهرهو (تهینال) لسهویش رووم کسرده مسزگهوته که لسه کاتی گهرمسه ی خسوّردا، کسه نویز کسهرانی لسی نهبوو که و تمه دروژ اند... نهبو که و تمه هاتوو چوّ لهنیّوان یاریگاکانی مندالیما، ههموو یاده و هرییه کانم و روژ اند... پاشان گریانیکی زورم بو هات.

له کاتیکا که له دهریای بیده نگیدا نوقم بوو بووم، گویم له هیچ نه بوو، مه گهر له ده نگی گریانه کهی خوم نه بی که گومه زه به رزه کانی مزگه و ت دوو باره یان ده کر ده وه الله م کاته دا له هزده کهی لای راستمه وه گوی بیستی ده نگی بووم و اته: نه و ژووره ی که له مندالیم دا ده ترسام بچمه ناویه وه، له سام و بیمی نه و گورنه ی که له ناوی دا نیژرا بوون، کو تو پر له ده رگاوه پیره میر دینکی نوورانی، سه رپاك سپی، جل نام و، سه ری کیشا، به ره و لای من هات، پاش سلاو کر دن دانیشت، به زمانیکی عهره بی ره و ان، به لام شیوه ی ناعه ره بیزه دیار بوو، فه رمووی (نه ی برا! هوی گریانت چی یه ؟) و تم: یا ده وه ریه کی زوری کاتی مندانی نه م مرگه و ته هه یه له سه رده می باوکمه وه.

وتم: چی تزی هینناوه له هیندهوه بر تهم جینگایه؟ وتی: من له هیندهوه نههاتووم بر ئیره، به لکو لهسهمهرقهندهوه هاتووم، وتم: چی تزی هیننا لهو جینگا دوورهوه بر تهم شارهی ئیمه، هزی مانهوهت چی یه لهم مرگهوتهدا؟

وتی: له ریگه ی سه فه ره که مدا لام دا بسؤ بینره، بسؤ زیاره تی باوکت: منسیش به سه رسامی یه وه ته ماشام کرد، له دلی خوّ مدا و تم باوکم ده مینکه کوّ چی دو ایی کردووه! هه ستی به خه یاله که م کردو گوتی: سه رت سو رنه میننی من سه فه ری حیجازم له به ره لام داوه بو نیره که سه ردانی نارامگای باوکت بکه م/ هه روا زیاره تی نه م مزگه و ته شکه م، که له کاتی خوی دا شیخی ماموستام زوّر خوشه ویستی کردبوو له لام، پینی راگه یاندم که باوکت نالیره ته شریفی ده رسی و توّته وه، نویّژ که ران رینماییان کردم که

دەرسى تىبادا و توەتەوە، دەبىنىم ئەم مۇگەوتە زۆر لە مۇگەوتە كەى خەرتگ دەچى، ئەو مۇگەوتەكەى خەرتگ دەچى، ئەو مۇگەوتەى كەو اخۇشىرىن و بەنرخىرىن ژيانى تىپىدا بردۆتە سەر، لەبەر ئەوە پىلىم خۆش بوو كە چەند رۆژىكى تىپچدا بىينىمەوە، تاكاتى حەج دى، خۆم تەرخان بىكەم بۇ خواپەرستى، لەبارەگاى ئەو مامۇستايەى كە مامۇستاكەى منى رىنىمايى كرد بۇ رىنگەى خوا... وتى: مامۇستاكەى مەوزوون بوو، كە يەكى بوو لەزانا ھەرە مەرزەكانى سەمەرقەند!!

وتم: هـممو رۆژه كانـت هـمر به پهرستش و خوا پهرستى دەبهيته سـمر؟ وتى: لێستا بەلــێ بـﻪلام لـهمــهو پـێش داسـتانى سـهرلـێشـێواوى و بـاوەڕى خۆمــم دەنووســىيەو،، ئـموەى كــه شێخى مەوزوون پێى نوسيـمەوە، لـەو داسـتانەوە باوكتـم ناسـى.

وتم: داستاني باوهرو سهرليشيواويت چييه؟

وتي: چيرو کيکي دورو دريره که خودا يارمه تيم بدا بـ لاوي ده کهمـهوه بـه ناو مهماوهردا.

ئینجا پیره میرده که چیووه ناو ژووری قهبره کانهوه، لمهپاش کهمی هاته دهرهوه، دهفتهریکی گهورهی پی بوو، لهبهرده ممدا داینا، فهرمووی: (ثهمه ثهمالی شیخ مهوزوونه)، خزم بهدهستی خزم ثهم نوسخهیم نووسیوه تهوه به شیوهیکی جوان بهیی کهم و کورتی.

وتم: ئەمـه كتيبيكى گەورەيـە، ريڭگەم دەدەي بيبەمەوە بۆ مالەوە ھەتا لەيەك دووشمودا بيخوينىمەوە، پاشان بۆت بھينىمەوە؟

وتى: ئايا توركىيەكى باش دەزانىت؟

وتم بەلسى زۆر باش دەيزانم.

وتی: کتیبه کهت دهدهمی، کاتی باوه پرم بوو که تق بهراستی کوری شیخی جیسریت و شایانی خویندنه وهی ثهم پهراوه مهزنهیت.

وتم: باشترین به لگه بن چه سپاندنی ره گهزی به نده، ئه وهیه که ته شریف بینی له گه لمان بن ماله وه، تا خه لکی به گشتی شایه تی ئه وه م بن بده ن که من کوری شیخی جیسرم، له همان کاتدا کتیبخانه که ی باوکمت یی نیشان ده دهم.

فەرمووى: پيويسىت بەم ھەموو زەحمەتە ناكات، بەلام يەك پرسيارت لىنى دەكەم: مەزنىزىن كتيبى باوكت كامانەيە؟ كام سەرباسى لەھەموو سەرباسەكانى تر گرنگىزە؟ فهرمووی: باوه رم کرد که تو به راستی کوری ماموستا جیسریت، له هه مانکاتدا شایانی هه لِگرتنی ثه م سپارده په یت، ثه م کتیبه م به دیاری بو یادگاری پیشکه ش به تو کرد، ثم کتیبه کهی باو کتی و اتیاداوه داستانی گومان و باوه ری منی به ته و او و ا تیادا، وه ری بگره و وه ری بگیره و چاپی بکه و په خشی بکه ره وه به ناو خه لکا، من له م باره یه و داوای کری و پاره ت لی ناکه م ته نها داوای پاداشتی باش له خوای به خشنده ده که م، که ثم کاره م ساخ بو ره زامه ندی ثه و بی و به س، مهردووم به گشتی سوودی لیو در بگره و پیش به هره مه ند بیم.

له پاش چهند روزي تهم پياوه باشه موباره که بهرهو ولاتي حيجاز بهريکهوت، منيش لهماوهي چهند ساليکا تهم پهراوه کهم مانهندهم وهرگيرايه سهر زماني عهرهبي، پاشان روزگار مني ههالدا بوشاري (تهشقهند).

گهوره ترین ثاواتم ثهوه بوو بگهمه گوندی (خهرته نگ) هه تا سهردانی حهیرانی کوپی نهزعه ف بکهم... وه رگه پاوی کتیبه کهی پی نیشان بدهم، ههروه ها دیده نی وزیاره تی گؤری پیروزی پیروزی ئیمامی بوخاری بکه خپره زاو په همه تی حودای گهوره ی لین بیت – جا بو ثهم مهبهسته، پیاوی مهردی خانه دان: شیخ ضایا والدین باباجانی کوپی عهبدی صالح، زاهیدی عابید وه لی خوا، باباخان، موفتی گهوره ی و لات په همه تی خوای لی بیت – بو گهیشتنم بهم مهبهسته، ثهم زاته یارمه تی دام، که یه کی بوو له خوشه ویستانی باوکم، کاتی ههستی پی کردم ثاره زوی سهردانی گوندی خورته نگم هه یه و گهوره ی نواند، له گهانما هات بو شاری (سهمهرقه ند) له ویشهوه بو گوندی (خهرته نگ) له وی نواند، له گهانما هات بو شاری (سهمهرقه ند) له ویشه و گوندی (خهرته نگ) له وی

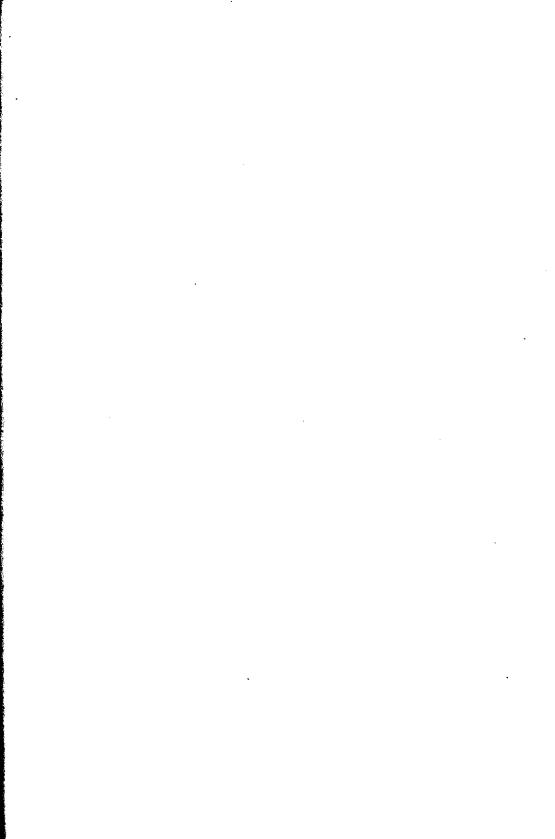
به هزی بحیوری مزگهو ته که وه زانیم که حدیرانی کوری تهزعه ف رؤیشتووه بز حهج، لهمه ککهی پیروز وه فاتی کردووه.

لهوی سهردانی مزگهوتی پیشهوا بوخاریمان کرد، لهسهر گوری راوهستاین، که سهر نجم دا مزگهوته که، وه کو حهیران باسی کردبوو ریك وابوو، زور لهمزگهوته کهی تهینال ده چوو، که تاك کهوتبوو له نیو باخ و رهزیکی زوردا، که تهماشام کرد وا مهرقه دی تیمام وا بهده ره وه، خانووی به سهره وه نی یه، واله ناو با خچه یه کا، له بن گهوره داریکی سیبهر چری فینکدا، گوریکی ئاسایی، نه هه لبه ستاروه، نه گه چکاری کراوه، نه لاوانه و چه تری بو کراوه، نه رازاوه ته وه، چوومه ناو ئه و ژووره به چووکه، که حهیران و شیخ مهزونی ماموستای ده رسیان تیادا ده خویند، بینیم وه کوو وه صفی کرد بوو بوم وابوو، ده یی روانی به سهر گوری ئیمامدا، له وی نویزم کردو، ره همه تم نارد بو گیانی حهیرانی ده یی وه ها هاوریکه مکوری نه زعه فی وه ها هاوریکه مسوری سوره اله مگریانه م

ئابـهم شیّوهیه ئـهم کتیّبه گهیشـتوته دهسـتم و کـردوومه بـه عــهرهبی، کــه ئیســتا و ا پیّشکهشـی ئهکـهم بهخویّنهرانی بهریّز، ئهو سپاردهیهی کهله ئهستوّمدا بوو خوا یاربی، و ا جی بهجیّم کرد.

ههژاری بهردمرگای رِهحمهتی خوا عبدالله نهدیم کورِی حسین الجسر · موفتی تهرایلس

راکردن به ره وشیخ مه وزون

سوپاسی بنی هاوتا بز خودای بهخشنده و بهخیو کهری گشت گیانه و هریک، سلاو و در درودی خوا له پیغهمبه ران و پهیامنیران. درودی خوا له پیغهمبه ری سهروه رمان (محه ممه د) کوتایی هینه ری پیغهمبه ران و پهیامنیران. به نجابی) ده لینت:

کاتین خوازیاری زانست بووم لهزانکوی (پیشاوهر)، خورسکی خودم، ههردهم پهروشه ندو تارهزومه ندبووم بو زانیاری: که همهوو نادیاری ک رووناك ده کات، مل دریژ ده کات بو همهوو نهزانراوین، بهمه له بنهمای همهوو شتیك و ناوه رو کی و، هو کارو ده کانی، نهینی و کارزانیه کانی ده کولیتهوه؛ خبو و دایم وابوو، کهپرسیار بکهم لهمامؤستایان و هاوه لایم، لهم گهردوونه، که چی یه، کهی دروست بووه، له چی بنیاد نیراوه، کنی دروستی کردووه، چون دروستی کردووه اله بهرامه و تهم پرسیارانه سهر نیراوه، کنی دروست و تایین نووت: زمنشت ده کرام و، به گالته وه وه لامم دهدرایه وه، مامؤستایانم دهرباره ی من دهیان ووت: تهمه خوازیاری زانست و تایین نیه.. به لکو فه لسه فه چی و بینه پیه تاوای لینهات بوومه گالته چی همهوو هاو پرنیانم، پشتگوییان خستم، پیشیر کییان ده کرد له فهرامؤشکردن بو روزامه ندی مامؤستایان، به جوزه ها ناو ناتوره ی دژوار ناویاننام، همتا زانگوی فراوانیان روزامه ندی مامؤستایان، به جوزه ها ناو ناتوره ی دژوار ناویاننام، همتا زانگوی فراوانیان

به لام ثهم جودایی و گالته پیکردنه یان سوربوون و دوو دلی زورتر کردم، تا له ناخمدا چه سپا که ثه و راستیانه ی، که به دو ایاندا ویلم، ده رکی پی ناکری و نازانری، ثه قل و ثایینیش کو نابن، مه گه له به ری فه لسه فه وه نه پیست؟ گه ر و انه بوایه مامو سبتاکانم دو و ره په ریز نه ده بوون له فه لسه که نم به نه و ه رس نه ده بوون له هاتن له گه لمدا بو قو لایی باسه کانم، له همه موو موناقه شه گرتنیکی عمقلیدا، ده رباره ی نهینی بوون (سر الوجود)، که و همه فه رامو شکردنی و انه کانی دین، و یلیم به دوای کتیبه کانی فه لسه فه دا گرته به ر، به لام

لهولاتی خوماندا هیجگار کهمم لینی دهستگیر بوو، تا وام لینهات بهبی تینگهیشتن دهم خویننده وه، روز بهروژ، سهر سورمانیی و دوو دلی و موناقه شه گیریم زورتر پهرهی دهسه ند، که تا نیستاش نهمه حالمه، هه تا ماموستاکان لهمن نائومید بوون، نه وان ترسان لیم، که ده رده کهم سهر بکیشی و تهشه نه بکا بو هاور پیکانم، له به رئه وه بریاری ده رکر دغیان دا له زانکو.

ئه مهواله ههوره تریشقه یه بوو له ناخی باو کمی دا، ههولیدا بمخاته وه سهر ریگای راست، به ههموو ژیرو سوزیه وه، ئاموژگاری کردم که ده ست بهر دار ببم له فه لسه فه و ، رووبکه مهوه زانستی ئایین، ئه گهر روژانی خویدند نم تسهواو به وو ئه و کاته بوزم ههیه به ئاره زووی خوم به دروستی بچمه قولایی خویدند نی فه لسه فه وه. له دوا و و تعیدا پینی راگه یاندم: ئه ی حهیران! منیش بهم گیژاوه ی تو دا تیپه ربووم، ناخم تامه زوری فه له سه فه را گه یاندم: ئه ی حهیران! منیش بهم گیژاوه ی تو دا تیپه ربووم، ناخم تامه زوری فه له سه فه بو، که و تمه گرمی دوو دلی و سهرسامی یه وه، به لام منیش کاتی خوی ماموستای بو، که و تمه گرمی دو و دلی و سهرسامی یه وه به ناموژ گاری که فه قیه یکی گهوره و ، زانایسه کی به رزو، فه یله سه و نیکی سه رکه و تو و به وه کاموژ گاریه ی من بو تو، ههروه ها پینی و تم: (فه لسه فه دو و چاری ترسناکی و ناهه مواری له روخ و که ناریدا چونکه که شتیوانی فه لسه فه دو و چاری ترسناکی و ناهه مواری له روخ و که ناریدا به پیچه و انه ی ده ریای ئاساییه وه ده بینی و ته دانیایی و تیمان له بنی و قوو لایی دا ده ستگیر به پینچه و انه ی ده ریای ئاساییه وه ده بینی و و ده دانیایی و تیمان له بنی و قوو لایی دا ده ستگیر ده بینی و .

جا لهبهر نهوه نیستا نهم بابه نه دوور بخهرهوه لهخوت، نهی کوره کهم، نهم بریاره ناتهواوه، شیواوه، براوه، چونکه لهسهر عهقل و نیمانت ترسناکه.

وتم : ئايا عەقلْ و ئيىمان جياواز و دژ بەيەكن؟

ووتى : خوا نەكا.

وتم: کهواته ئهم ماموّستا زانایانه بوّچی ههموو موناقهشه و گفتو گوّیه کی عهقلّی لهبابهت جیهان و دروست بوونیهوه، بهرهوای من نابینن؟

وتی : گهوره زانایانی ئاینی، لـهم موجادهلـه عهقلیانه لیّبوونهتهوه، بو وهلام دانهوهی بیّباوهرِان و کافران، چهندهها کتیّبی دووروو دریّژیان نووسییهوه، بـهلام ماموّستایان قینیان دهبینه وه له و قوتابیه ی، که له کاتی خویندنا هاو دهردی فهلسه فه بینت، چونکه بزچونیان و ایه که ثیمانی ثاینیان ده تر ازینی.

وتم: به لام برایانی، خویدندنگاو زانکو کانی تر، فه لسه فه ده خویدنن، وه ك زانستیکی رهسه ن که خویدندنی پیویسته، که واته سوود چی یه، گهر قوتابیانی زانیاری یه ئاینی یه کان له فه لسه فه دوور بخریده وی که که مانه که میکن له چاو قوتابیانی زانیاری یه کانی دو نیادا، ئه مانه چون ده رده چن گهر روزیک له پلهی راویژکاری و فتوادا بوون، ئه گهر یه کیک مه سه له یه کی پیدان، که به کاریگهری فه لسه فه به ده رخرابیست، که فیری بووه به بی ئاره زوومه ندی خوی ایا ده بینت ده سته و ستان به هه لویستیکی کرچ و و شکه وه به بین و و ک چون ماموستاکانم ئیستا دوورم ده خه نه وه له خویان، باوکه گیان ده زانی ئه محاله به مشیوازه ده بیته هوی زیاد بوونی به رفر او انی بی باوه ری به خود اله ناو خه لکدا.

وتی : ثهمه راسته، به لام شیخی گهورهمان شیخ مهوزون ده تیت، خوینه ری کهمی فهلسه فه، دادی تیگهیشتن نادات، تایا لهو باوه په دایست کهمهودای قوتا بخانه کانی و انه فهلسه فه یه کان به رفر او ان بکریت، هه تا هه موو قوتا بیه ك و هه موو که سیك فه یله سوف ده ر چیت؟.

وتم: نهخیر. به لام نهم به رفر او انی یه، که هه رچه نده نابیت، سه باره ت به قو تابیان گرنگ نی به لام بو زانایانی ثایینی گرنگه، به لکو پیویستی یه کی هه میشه یی رهسه نه له سه ریان، تا بتو انن هه ستن به و داو اکاریانه ی که له سه رشانیانه بو رینمیای هه ق و بانگه و ازی کردن بو خوا.

باو کم به کزییه کهوه سهری لهقاندو فهرمووی : ثهمه راسته، به لام چارچییه.... ؟ وتم : ثایا، ماموّستا شیّخ مهوزون، بهلیّنه کهی بردهسهر.... ؟

وتی : پسه یمانی نه شکاندوه، بسه لام له ته مسه نی پیریدا رووی کرده گوشسه گیریی و خوداپه رستی، (بنجابی) به جینهینشت و رووی کرده (سهمه رقه ندی) نیشتمانی، نیستا له دینیه کی نزیکینتی، ناوی (خهرته نکه) له خه الکی دابر اوه بو خوداپه رستی، له و مزگه و ته یه که نارا مگای بو خاری (ره زای خودای لی بینت) تیدایه.

باوکم ئەمەى پىزوتم: بەلام نەيزانى كەرىنىمايىيەكەي دەبىي بەھۆي دەربازبوونم لەزانكۆ. كەھەولىي ئەدابمگەرىنىيىتەرە بىزى، كە بىريارىك بور لەسەرخىزى، كە تەمەنى بەرەر پىرى ده چوو بن هه رگیز نه بینینه وهم.. جا به ره و مه به ست رینگه م گرته به رینی پنینکی زور به به بن گه م گرته به رینی بینیکی زور به به بن گه به بن گه ناز و که به بن بازی کردم، که دو و ریش نه بو و که به بن بن بن بخو وم، پیش خور شاو ابوون گهیشتم، منالان به سه رسامی یه که وه به ره نگارم بوون، وه ک چون به ره نگاری هممو و نه ناسر او یک ده بن.

پیاوانی گونده که منیان بینی، سنی پیاویان بولام هاتن، به خیرهاتنیان کردم و، بانگیشیان کردم و، بانگیشیان کردم بو برسیاری مهدستمی کرد.

به پیزانینی پیکه نی و و تی: زور دووره، ههروا به ناسانی به خته وه ربیت به دیداری شیخ مهوزون له به رئه وه ی زیاتر له پینج ساله له خه لکی دابراوه بو خودا په رستی، له و باخانه ی ده وری مزگه و تی نیمامه، ناگه رینته وه بو مزگه وت تاشه و بالی ره شی نه کیشی، ها و پینان له مه زارگای نیمامدا ده خه و یت، زستانانیش له ژووریکی بچوو کدا که ده روانیته نارامگای نیمام هیچ که سین سه ردانی ناکات، زور که سخوازیار بووه په یوه ندی نارامگای نیمام هیچ که سین سه ردانی ناکات، زور که سخوازیار بووه په یوه ندی پیوه بکات، به لام نه یا توانین به هوی می به یوری مزگه و ته که وه خواردنی بو ده نیرین که له په رژینی په یوه ندی داده نیت بی نه وه ی به یه یه یه یه یونیت .

وتم: تکام وایه خودا شهرهفناکم بکات به بههرهی گهیشتن پیّی، که خهانکانیتر بۆیان نه کراوه. ئیّوه یارمهتیم بدهن و پهیمانم بدهنیّ، کهمن خواردنه کهی پیّبگهیهنم.

پياوه خانه خۆيەكە وتى : ئەمە ئاسان ترين داواكاربىيە.

به یانی زوو خوانه کهی شیخم هه لگرت، گهورهی گونده که فهرمانی به پیاویک کرد، رینمایی نه و باخهم بکات که جی پهرستشی شیخه، تا مزگهوته که له گهلمدا هات، باخه کهی پیشاندام له گهل نهو شوینهی که خواردنه کهیان تیا داده نا، نزیك بوومه وه لینی و خواردنه کهم بو دانا، نوسراویکی بچوو کم به پهرژینه که دا هه لواسی نهم چه ند پرسیاره م تیادا نووسی:

چى.... ؟ كنى.... ؟ لەچى... ؟

چۆن.... ؟ لەكونى.... ؟ كەي.... ؟

بهپاشندا گهرِامهوه تبا درهختیکی گهورهی چراویی، له باوهشی گرتم و حهشاریدام،

خوم تبامه لاسدا به جوریك، كه شیخ ببینم پاش كاتومیریك، شیخ به روویه كی سامنا كه و له ناو دره خته كاندا به ده ركه وت، كه پیاویکی بالابه رزی پشت چهماوه ی گهنم ره نگی، سیما عه ره بی رؤ حسووك بوو، به ره و خوانه كه ی هات، له كاتی نان خوار دندا چاوی كه وت به نوو سر اوه كه و خویندیی یه وه، ثاوری دایه وه به لای راست و چه پیدا، به لادا هات و بیه نوش كه وت، رام كرد بؤلای و ثه وه ی له توانامدا هه بوو بؤ به تاگابوونه وه ی كردم، به هوش خوی ها ته و و ، چاوه كانی كرده وه، به دریژی سه رنجی دام، چه ند و شهیه كی در كاند و و تی : مه ترسه. یارمه تی هه ستانم بده، منیش یارمه تیم دا هه تا بردمه و و شهیه كی در كاند و و تی : مه ترسه دانیشت و ده م و چاوی ششت، به چاوی نوقاوه خام نوشی گرتی، پاش بی ده نگیه کی زور، گویم لیبو و به ده نگینكی گریانا و یه و ده و و تی : خام نوشی گرتی، پاش بی ده نگیه کی زور، گویم لیبو و به ده نگینكی گریانا و یه و و و تی : کوره که م، بیزارت کردم، چیزی به نده بی و تامی داما و یم له به رخودای خوم دا شیوانت کردم، ناله کانی خودی مروف به به ده ست دوو دلی و سه رسامی یه وه به بیر هینامه وه. خودا بی به خشینت. کورم تو کی ی

وتم : من، حدیرانی کورِی عبداللہ ی ثەزعەفم، کە قوتابیەکی (بنجابی) دیرینت بووه. وتی: بەخیر بی'ی. باوکت چۆنه؟ وتم:باشه.

وتی: ئەببىنم، كەوتوويىتە ئەو گىێۋاوەى، كە پێشىز باوكت تێى كەوتبوو. وتم : بەلێ، ھەر ئەويش رێنمايى كردم كەبێمە خزمەتى بەرێزتان.

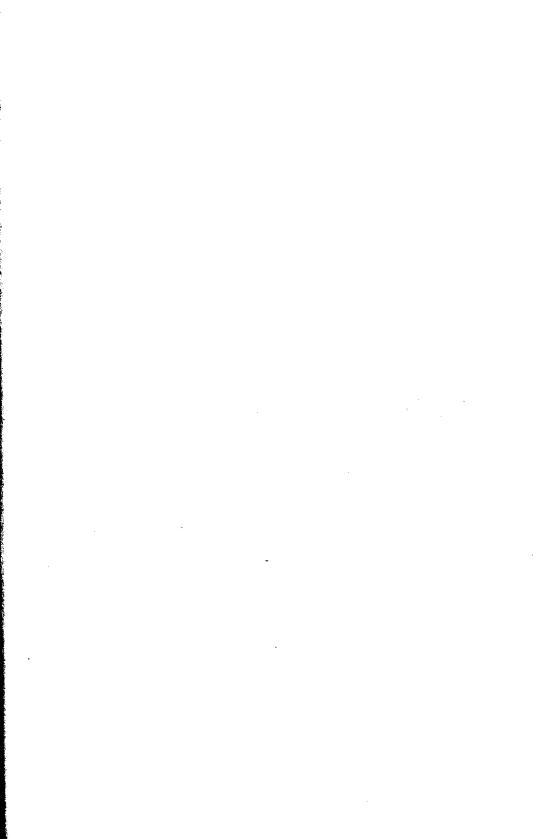
شیخ بهوردی سهیری کردم، رووی گۆری بهرهو الوی جو گاکه و سهر نجینکی قووانی دایه، چاوه کانی پر بوو بوو له فرمیسك، وتی: خودا یار مه تیتان بدات، اینوه ی لاوانی تازه و نه وه ی دواروژ، له نیوان قوتابخانه ی ایمان که لهریگای ده ق و گیرانه وه که و توته وه قوتابخانه ی ایدراك که لهریگای عمقل و هو شمه نده وه ده سته به رکراوه، له نگه رتان گر تووه. که و توونه ته جووینی کرچ و تالی توینکلی دین و فه لسه فه، تا چه سپا له میشکتاندا که ایمان و فه لسه فه پینکه وه کو نابنه وه، عهقل و دینیش هاوده م نابن، لاتان وایه فه لسه فه ریگای بی برواییه .... به لام وانی یه کورم، به لکو رینگایه که بو باوه پرهینان به خودا، به هری رینگای نه فه لسه فه ده ریایه که به همه و باوه رینگی نه سه ر چه سپاوه، به لام فه لسه فه ده ریایه که به هری و این که که مه و باوه رینگی نه سه ر چه سپاوه، به لام فه لسه فه ده ریایه که

به پیچه و انهی ده ریاکانه وه، که شتیوانی، دوو چاری ترسناکی له که نارو رو خیدا ده بیته وه، دانیایی و ئیمان له بن و قو لاییدا به ده ست ده هینیت، که ثهمه شم پیشتر به باوکت و تووه.

خوّمدا به سهر ده ستی شیخدا ماچی بکه م و سکالای ناهه مواری و دوودلی و سهر سیامی بو به ده رخهم، به بیر کردنه و هیه کی قولیه وه که ده سته کانی به چیلکه یه کوله کهی به به به به کهیم که به به کهیم کوله که به به که بیری خوله کهی به به به به که بیری ایده که بیری لیده کهیته وه. بیویستی، به به به که و کاتیکی زوّره، له کاتیکدا ها توویت بوّلام که پیم له سهر لیواری قه بره. له چ مالیکی نهم گونده جینشینیت؟.. و تم: مالم لیره نی به که دوینی گهیشتوه م، له مالی گهوره ی گونده که دابه زیوه مکه ییزیکی زوّری لیگرتم.

وتی : ئه م گونده خانووی به کرنی تیانی یه ، نابیت ههروا به بهرده وامی میوانی نهویش بیت .... ئیستا ههسته و بچوره وه بو ناو دی ، پیخه ف و راخه رو ده فته ریکی گهوره بکره ، بو نووستن بگهری پره وه بو مر گهوت ... ، شهوان ته رخان ده کهین بو خویندن که ساته کانی خاموش و فهراموش و بی ده نگه ، بهرو ژیش من و از له پهرستنی خوم ناهینم ، چونکه ، ته نها چیژی ژیانم له مخودا پهرستیه و گوشه گیری یه دا ده بینم . له مه مه زار گایه دام له کازیوه ی به یانه و ه تو شیم مخوشیه م لیتین ده دات و ، به ندم ده کات له نیوه ند نه م دیوارانه . حمیران تا به یه کی گهیشتنیکی تر ...

ویّل بوون به دوای دۆزىنه وه ی خوادا

حەيرانى كورى ئەزعەف دەلىت :

پیش خور ناوا بوون شتوومه که کام هه الگرت و گهیشتمه مزگهوت، ده پینم چواه، بینجگه له پیره میر دیك که چراکانی داده گیرسان، هه ر نمو بوو که سه ر له به یانیه که ی له گه المدا هات بو مزگهوت، به بینینم ده ستبه چی به ره و پیرم هات و سلاوی لیکردم و هموالی پرسیم، پیم راگهیاند نیازمه له مزگهوت بمینمه وه بو خوداپه رستی، نزیك به نیمامی بوخاری (ره زای خودای لیبیت)، به داخورشی به که وه پیی وتم: به خیر بیست، به الام تجا ده کهم له هاو ریده تیت بی به شمان نه که یت، وه ك به ریزمان شیخ مه و زون، که پیش پینج سال به در او سییه تی هات، دو ایی لیمان دابرا بو خوداپه رستی، به الام چون دابرانیك که به هیچ شه را در ای بیش گهیشتنم بو مرزگهوت، له گهه الام چون دابرانیك که به هیچ به رستگاکه ی تا دوای خور ای بون ناگه رینه وه، حه زیش ناکات هیچ که سینگ به بینت.

وتم: تۇ بىخىورى مۇگەوتەكەى؟

وتى : بەلنى، نزيكەي پەنجا سالە.

وتم: بزچی و ا چزنه لهنویژ که ران؟ وتی: نویژ که رله کویوه بیت؟! مزگهوته که دووره له گونده که، مه گهر ریبواران یان میوانانی ثار امگای ثیمام نویژی تیا بکهن، پاش ثهوه ی پیکهوه نویژی ثیا بکهن، پاش ثهوه ی پیکهوه نویژی ثیاوه و خهوتناغان کرد، جیگای ثاوی پیشاندام، داوای لیکردم، گهر پیویستیم به چراکان نه بو و بیانکوژینمهوه، خوا حافیزی لیکردم و گهرایه وه بو گونده کهی، شیخ مهوزون به ده نگی زه نگوته ی ده رگاکه که له کاتی داخستنیدا به هوی پیره میرده که و گوییستی بوو، ده رگای ژووره بچوو که کهی کرده وه و بانگی کردم، چوومه لای، ده ستم ماچ کرد، به خیرها تنی کردم و پرسیاری ته ندروستی کردم، بو ماوه ی کاتومیریك باسی باو کمی بو کردم وتی: ده فته ره کهت ثاماده کردووه؟

وتم : بـهانــــ، وتــــــ : پرکــردنهوه لـهســهر مــن، تۆش وتهکانـــ خۆم و خۆت بنووسهوه، به رۆژ بەســهریاندا بېچـــۆرەوه، رێگــای گفتوگــۆ و دایهلـۆکــى (مەنتقــى) م بۆ ھەلـبژاردویـت کـه ئاسانه بۆ تىڭگەيشتن و موناقەشە كردن، ئىستاش پرسيارەكانت بكە.

حهیران : پرسیاره کانم ئهوه بوو که لهنوسراوه بچوو که کهدا بوّم نووسیت، کهسلّ ده کهم لهدووباره کردنهوهي.

شیخ : ئدم پرسیارانهت، عدقلی فعیله سوف و خدالکانی گیروده کردووه، هدر له ساته کانی بیر کردنهوه ی مروقه وه. فعلسه فه هدول ئددات وه لامیان بو بدوریته وه.... ئه گهر وه لامی راستی دهست نیشان کرد بو هدمو پرسیاره کان، یا نعیتوانی، ثهوا تو ثمه ده دورانیت کاتی له مدرامی خوت تیگهیشتیت له فعلسه فه، ثه ی حدیران! فعلسه فه ده یه ویت، راستی هدمو شتیك و ناوه روك و بنه رهت و ئامانجه کانیت پی بناسینی، ته نها به روخسار به لگهسازی ناکات فعلسه فه، تا نه چیته ناو قو لایی یه کانه وه، ده سته و ستان نابیت به دنیای به رجسه ته.

به لکو ده یه وینت بزانینت چی له دو ایدا دینت و چی له پیشیه و ه بووه، بزانینت کی دروستی کر دووه و ، له چی دروستی کر دووه ، که ی دروستی کر دووه ، هه روا بزانینت ئه م دروستکه ره کییه ، حه قیقه تی زات و سیفاته کانی چییه ؟ ، مرؤف چییه و ، حه قیقه تی چییه و ، حه قیقه تی چییه و ، عه قلی چییه ، چون هوشمه ندار ده بینت ، راده ی ده رککردنی بو راستیه کان چه نده ؟

چاکه چییه، نه ی جوانی چییه، بز چاکه په سنده، جوانیش جوانه، چه نده ها پر سیاری تر له م چه شنه که بن کوتایی به هه روا تیکوشانه به دوای زانستی پره نسیبه سه ره تایی به کان (المبادی الاولیة)ی هه موو شتیک هم ربزیه له پیناسه ی فه لسه فه دا و تویانه (و و ردبو و نه و میه له له له ناسه ی تری زوره، به لام من و ایناسه ی ده که م، که (هه و لدانی عه قله بز ده رك پیکردنی ناخی هه موو پره نسیبه سه ره تایی به کان)، له دو اییدا بزت به ده رده که ویت که تا چ راده به کار راستم.

حهيّران : گهورهم، زَانسَتيشْ لـهدواي راستيه كاندا ده كۆليّتهوُه، ثايا زانست جودايه لـه گهلّ فهلسه فهداً؟

شیخ : جیاوازی نیوان زانست و فهلسهفه، زانست تؤژینهوهی روو کهشه کانی گهردوون و دانسان و یاسماکانی ده کسات، بسهلام فهلسسهفه لهبنه ماکانی گهردوون.و هو کاره کان و راستیه کانی ده کولیتهوه. بۆ نموونه، زانای سروشتی، تؤژینهوه ده کات لهروو کهشه کانی سروشتی مادده، بهبی لیکو تینهوه لهبنه پهت و هؤکارو بوونه کانی. ماتماتیك زان له بهندازه و ژمیریاریی ده کوتینهوه، بی خوماندو کردن لهبیر کردنهوه ی مانای شوین و کات، هه دووولایان لیکوتینه وه کانیان به هوی عمقله و ه ده کهن، که چیویکی خوشی لیوه رده گرن، به بی بیر کردنه و هیان له ناوه رو کی شهم عمقله و ، توانای بو به رجه سته کردنی راستیه کان، به لام فهیله سوف له هه مان کاتدا ده یه ویت تی بگات له پیکهینه ره کانی مادده و بنه ما و هو کاری بوونی، مانای شوین و کات و ، ناوه رو کی عمقل و راستیه کانی و ، توانای بو ده رکردن، و اته له یه کاتدا باسی (مه عقول و عمقل) ده کات.

به هنری لینکولینه وه لهگهردوون و هنرکاره کانی، (فهلسه فهی بوون: فلسفة الوجود) هاته کایه وه. له تنوژینه وهی عمقل و تواناو ناوه پر کی (فهلسه فهی زانین: فلسفة المعرفة) پهیدابوو. لهلینکولینه وه له ناوه پر کی چاکه و جوانی و دارواری، (فهلسه فهی به ها: فلسفة القیم) پهیدابوو.

ئهوهی مهبهستمه بوت ساکارو رهوانی بکهم، تهنها تهم دوو توژینهوهیه (توژینهوهی بوون) و (توژینهوهی زانیاری).

حديراًن : گدورهم تيناگهم، له هزكاني شهم گرنگيهت به تؤژينه و ديه فره و ازهينانت له تؤژينه و ديه كي تر،

شیخ: گهر بیربکه یته وه گرنگیدانه که م ناشکر ایه، توژینه وه ی بوون (الوجود) سروشتی بوون و، راستی و، بنه ما و هو کاره کانی باس ده کات. و اته (دروستگراو و دروستگرا) توژینه وه ی زانین نه و روانگانه باسده کات که فهیله سوفه کان و تویانه له سهر چونیتی به ده رخستنی زانیاریی یه کان و، شیواز و راده می راستیه کانی. نه و پرسیارانه ی که ناثارام و سهرگهردان و دوو دلی کردوویت؛ لهم دوو توژینه وه سهره تایی یه دا کوده بنه و م به لام (توژینه وه ی به هاکان) که له راستیه کانی جوانی و ناشرینی و چاکه و دژواری ده دویت و، نه وانه ی له م چه شنه ن زور په یوه ست نین به پرسیاره کانته وه.

ُ حُهير ان : لهر استيداً ثـهو شـتانهي كـهبيرمي گيروّده كـردووهو پـهنگ دهخواتـهوه، لـه (توْژينهوهي بوون)دا خوّي دهبينيّتهوه، نهوهك لـهشتي تردا.

بیویست بهدریژه باسی تۆژینهوهی زانین ناکات.

شیخ : ئەزانم، تەنھا مەسەلەي میتافیزیكي گیرۆدەي كردوویت ۱، بەلام تۆژینەوە و باسى لەسەر ناكرینت؛ بەين تېشك خستنه سەر تۆژینەوەي زانین.

چونکه باسه کهمان بیرو کهی چهندهها زانایانه، که ووتراوه بو شیکردنهوهی بابهته میتافیزیکیه کان، ریسك و دروسست نابیست به بی لیکوتی نهوه له ریگاکانی زانسین و شیوازه کانی و بو زیاتر دلنیابوون لهو راستیانهی که بهدوایدا ویلین.

حمیران : کمواته، له مهسهلهی میتافیزیکیدا تؤژینهوهی زانین (مبحث المعرفة) له خرمه تی تؤژینهوه ی بوون (مبحبث الوجدود) دایه و، ریگایه که بؤ بهر جهسته کردنی راستی یه کان.

شیخ: تهمه راسته.

حەيران: كەواتە كرۇكى فەلسەفە، مەسەلەي مىتافىزىكيە.

شیخ: ئەمە راستە، ئارەرۆكى قەلسەقە ھەمیشە بە بەردەوامى بریتى يە لە گەران بەدواى خوادا. باشان شیخ لەژیر بالیفه كەیدا كتیبینكى گەورەى دەرهیناو وتى : بادەست بیبكەین.

حدير ان : ئەم كتيبە چىيە گەورەم؟

شینخ : ئەم كتیبه، باسى ئەو بیرمەندانە دەكات كە دەربارەى خودا دەكۆلنەوە.

حەيران: ناوى چىيە؟.

شيْخ : فەيلەسوفەكانى يۆنان.

حهیران: چوّن به ریزتان ده لین، کتیبی نه و بیرمه ندانه یه، که به دو ای خودادا ده گه رین. شیخ: به لی پهیوه سته به خاوه نبیریاره کانه وه، که ویلن به دو ای خوداوه ندی راسته قینه ندا، نه ی پیم رانه گهیاندی، ناوه روّکی فه لسه فه گهرانه به دو ای خودادا.

حەيىران : لەوتەكانى پېشىينانى فەيلەسىوفە يۆنانىيىەكان چەند شىتېكىم خوينىدۆتەوە ، كەبىياوەريان بەخودا لەخۇگرتووە.

شیخ : به لنی بی باوه رن به خوداکانی یونان، به لام ویلن به دوای خودای راسته قینه دا، هه ندیکیان خوای راسته قینه ده دوزیته وه، به لام هه ندیکی تریان عه قل و ثه ندیشه کانیان

۱ میتافیزیکا: واته ثهو شتهی که له سروشت به دوره (ما وراء الطبیعة) تهمهش زاراوهیه که
 فهیله سووفه کان و نووسهره روز تاواییه کان به کاریان هیناوه له جیگای زانستی بیر و باوه پردا.
 (سهر چاوه) عقیدة أهل السنة و الجماعة تألیف محمد بن إبراهیم الحمد.

مهزهندهی ناکات، کهوا لهههندیکیان ده کات که لهراستی یه کان دوورین، بزت روون ده بینته وه که بیروراکانیان ژیری و دلسوزی له خو گرتووه، سهر بحه کانیان بو گهردوون ساکارو سهرسامه، له گه ل نموه ی تروسکایی ریگای راستی تیا به دی ده کریت له ناو تاریکایی یه کانی، نادیارو نهینی و هاو دژی و دوو دلی و سه فسه ته دا. (فطالیس)، به (بیرو کهی تالوزی دروینه)، (العقدة الکاذبة) ده ست پیده کات، که بهرده و ام له گه ل عمقلی هه موو فهیله سوف و مروقه کاندا به یوه سته.

جیهان وا به دی ده کات، که ناشیت له نه بوونی رووته وه (عدم الحض) دروست کرابیت.

له راستیدا هه موو سه ره تایی یه گه بریستی یه له گوران، که واته پیویسته گریمان (افستراض)ی ثه و مادده سه ره تایی یه هه ربوویی یه (ازلی) ا بکهین، که هه موو بوونه کانی له سه ر دروست بووه، که ثه ویش ثاوه. ثه وه ی که وای لینکر دووه ثاو هه تبیزیت، توژینه وه کانی بوونه بو مادده یه گ تو انای گورانکاری و شیواز کاری هه بیت، ده یبنی ثاو ده توینه وه و ، ده بیته وه به سه هول له کاتی به ستنداو ، ده گوری بو هه لمینکی بینگه رد، جاریکی تر ده بیته وه به تاو ، بینی که (شی) مه رجینکه بو ژیان و ، بروای هینا که ثاو له به رئه و هم موو و سیفاتانه ی گرتوته خو بناغه یه بو هم موو بوونیک . . .

به آلام (ئینکسمینس) دهبینیت هه و اله اله الو زیات به الوانات و گورانکاری، به سارد کردنه و ه دهبیته الو، به گهرم کردن ده بیته هه لم، به زیاتر گورانکاری ده گهریته و به به هماری به گهرم کردن ده بیته هه لم، به زیاتر گورانکاری ده گهریته و به به و هه و اله و گورانکاری یه کی زورت ده یکات الگر، که خور و مانگی لیده که و پنتی و باتی ده بیته هه و ره و ئینجا ده بیته الو، گهر چریتی زیاتر بیت ده گوری بو گل و به رد، هم روا بینی که پنویستیه کی ژیانه، باوه ری هینا که بناغه ی هه مو و بوونه و ه و به و به و به می به الام (اینکسیمنده ر)، که بیرو که کانی قولت ده به و هه و به دنده روو که شانه زیاتر بینه و پیوه دیاره، ده لیت : و ته کانمان بو الو و هه و ا، یه ك ناگریت له گه ل سیفاتی هه مو و بینه و یک بینوه دیاره، ده لیت اله گه ل سیفاتی هه مو و

 ⁽أزلى) واته خواى گهوره ههربووه له رابردوودا و ههر دهبیش له داهاتوودا و نهمانی بهسهردا نایهت، ههروه کو فهرموویهتی (کُلُ مَنْ عَلَیْها فان وَ بَیْقی وَجْهُ رَبَّك ذُو الجلالِ وَ الإكرامِ) الرحمن(۲۲–۲۷)

شتیکدا، ئاو سیفاتی خوی ههیه، ههروهها گشت بوونه کانی تر سیفاتی تایبه تمهندی خویان ههیه.

جینی بروا نی یه که هه موو بوونه کان له گه ل جیاوازی سیفاتیان له یه ک بنه ره ت دروست بووبن، که جودا بکرینه وه به هزی سیفاتی تاییه تمه ندی خزیانه وه.. لیره دا عه قلی ساغ زوری لیکرد که بلینت بناغه ی هه موو بوونه کان (مادده یه که نه شیوه ی هه یه ، نه کوتایی، نه سنور)

حه بران: به راستی توژینه وهی (ثه نکسیمندر)، له شینك ده کولینه وه که ده شین بگونجیست له گه ل شهم بوونه وه ره جوراو جورانه دا. پیچه وانهی تسینکرای هه موو توژیسنه وه کانی تسره، له شسیواز و را ده یسی و ویسنه و شسیوه، که نیشانه ی قووالی بیر کردنه وه یه تی، به لام مانای چی یه که به (ماده) ناوی ده بات، له هه مان کاتدا ده لینت: نه شینوازی هه یه نه کوتایی نه سنور؟

شیخ: لیره دا نه و راستیانه به رجه سته ده که یت که پیم راگه یاندی، نهم فه یله سوفه سه ره تایی یه بر و به هانه یان له بی باوه ریان به خودا کانی یؤنان قبوله، له تؤژینه و هیان بز عه قلی ره ها (طلبیق) له سه ر راستین، بز سه رچاوه ی جیهان، عه قل و ژیریان باوه ری نه ده هینا که نه م گهر دوونه له دروستکراوی نه و خواوه ندانه بیت، که سیفاتی ره و شت و در و و این نیاب ازی و داوین پیسیان سیفات بیت. جا ده ستیان گرد به گهران و لیکولینه و ه به دوای خودای راسته قینه دا، که هیچ بینت. جا ده ستیان گرد به گهران و لیکولینه و ه به دوای خودای راسته قینه دا، که هیچ شیخ که نیان!

له گه ل لایه نگره کانیدا و تیان : ئاو و هه و او هه موو مادده کان ، هه رچونیک بن ، ناگو نحین بینه سه رچاو هیه کر پیکهینر او ه که له گه لیک شتی جیاو از له یه کر پیکهینر او هه مادده بینت ، یان مادده نه بینت ، پیویسته له سه رمان له شتیک بکولینه و که سیفه تیکی گشتی هه بینت ، هه موو شتیکی له خو گرتبینت چ مادده یا خود جیاو از له و .... هیچ سیفه تیک نی یه که هه موو جیهانی له خو گرتبینت ، جا گه ر مادده بینت یا خود مادده نه بینت .

بینجگه لهسیفه تی ژماره (العدد) (Lenombre)، ئیمه ئه تو انین ئه ندیشه ی هه موو شتیک بکه ین به بی ره نگ و بون و چیزو قه باره، به لام نا تو انین ئه ندیشه ی شتیک بکه ین که سیفه تی ژماره ی نه بینت، که واته ژماره سیفه تیکی ته نهای هاو به شه که همه موو بوونه کانی گهردوونی بی سیفه ت ده کریت، ته نها هه رخوشی شیاوه که ببیته سه رچاوه ی جیهان، له به رئه وه ی هه موو شته کانی گهردوون بریتی بوو له ژماره یه کی دو و باره وه بوو، ژمار دنیش بریتی یه له دو و باره بو و نه وه ی (یه ك)، که و اته (یه ك) بنه مای گهردوون و هز کار و راستیه کانیه تی.

ئهم بیرورا تهجریدیانهی کهپهنگی خواردوِّتهوه و لهناو ئهندیشه کانیاندا، ههموو ئهو ههو نده بیرورا تهجریدیانهی کهپهنگی خواردوِّتهوه و لهناو ئهندیشه کانیاندا، ههموو ندو هموندی ههوندی خواوهندی راستهقینهی رووتکراوه لهههموو سیفاتیکی ماددی، گهر ههستی بی بکهن یان ههستی بی نه کهن.

حەيىران : ئايىلى لىەلاي فەيلەسىوفە يۆنانيە كۆنەكان، بىرۆكەي بوونى خوداي تر ھەبووە جگە لەخوداكانى خۆيان؟

شیخ: له و روّژه وه ی که مروّقه مروّقه به عهقلی بیر که ره وه جیا کر اوه ته وه وه ره وی بین به ش نه بو وه له بیرو که ی بو نی خودای راسته قینه . ثه مه (ثه کزنوفنس) که یه کیکه له فهیله سوفه سه ره تایی یه کانی یو نان ، هه روه ك ها و زه مانی خوّی ، ثه فسانه یو نانیه کانی له خو دو رخسته وه یه کینه کانی له خو دو رخسته وه یه کینه که ده و رخسته وه یه کینه که ده و رخسته وه یه کینه که ده خوات و ده خواته وه به دایك ده بین و ده مریّت و ده مریّت، ده بو و تا این که خواه نان نه م خواه و ناندانه یان در و ستکردوه و له سه شیره و ثه ندازه ی خویان وینایان کردووه ، گه رگا و شیر و ثه سپ، وینه کردنیان بز انیایه خودایه کیان له سه ر شیرو ی گا و شیر و ثه سپ، وینه کردنیان بز انیایه خودایه کیان له سه ر شیرو و شیر و ثه سپ بو در و ست ده کردین ، نه خیر و نه خیر خودای تر نی به جگه له یه ك خودا ، که له همه مو و بوونه کان به رزتره ، له سه ر شیروازمان در و ست نه بووه ، بیرناکاته وه وه ك بیر کردنه وه کانی ثیمه به لکو خودا ، هه موی هه ر دیکره . در بینایی یه ، هم وی هه ر بیسه ریه ، هموی هه ر فیکره .

(ئەكزنوفنس) باوەرى وايە، كەحەقىقەتى ئەم خودا گەورە، تەنھايە، ھەرگىز عەقلىمان دەركى پىناكات، لەسمەر ئەمە بىرۆكەي بەنىرخى دار شىت كە ھەزار سال لەمىنژووى مىتافىزىكىدا بەرەو پىش بازى پىدا. که دهانیت: (هیچ ئادهمیزادیْك ناتوانیت پیناسهی خودا بهوردی بكات، ههتا ئه گفر ریکهوت خوازیار بوو، راستی ههموو راستیه کان لهوهسفی خودادا بهئادهمیزاد بلیّت، چونکه مرؤـڤ خوّی پینازانیّت لهوته کانی کهتا چ رادهیهك راسته).

حەيىران : گەورەم لەوتەكانىت تىڭدەگەم، كە (ئەگزنوفىنس) بەم وتەيـەي لەمىيژووى مىتافىزىكىدا بەرەو يىش بازى داوە.

فه لسه فه ش به باوه رهینان به بوونی خودا کو تایی پیهات، گهر کیشه که بهم جورهیه، تکا له شیخی به ریزم ده کهم، که من و خویشی ئاسوده بکات له ناماقولی بیروباوه ری فه یله سوفه سه ره تاییه کان، که له (پیشاوهر) هه ندینکم لینخوینندو تهوه، هه روا به رهو فه لسه فه ی نویم بات.

شیخ: تکام لیکردیت به نارام بیت، نیستاش نهم ناموژ گاریه ت بو دو و پات ده که مهوه، همیچ سوو دیک نابینیت به یه که هه هه نگاو بتگه یه نمه ناکه امی نه و کو تاییانه ی، که فه یله سوفه کان پینی گهیشتن که توی سه رقال کردووه، بی نه وه ی ناگادار بیت له کوششی فه یله سوفه سه ره تایی و ناوه ندیی یه کان، له و انه یه بیرو پرای فه یله سوفه کو تایی یه کانت یه دن نه بیرو پرای فه یله سوفه کو تایی یه کانت یه دن نه بیرو پرای فه یله سوفه که تایی یه کانه، نه و کاته دو و دلنی و سه رسامیه که ت بو ده گه رینته و و می نامی تیگه یشتنی زانسته کانی پیشوو. تیگه یشتنی تا ده که م به نارام بیت.
تیگه یشتنی ته و اوی کو تاییه کان به ده ست ناهینیت به بی تیگه یشتنی زانسته کانی پیشوو.

حەيىران : ئينسىتا.. تىڭگەيشىتىم دانىايى شىيخى گەورەمان لەپىيكەوە بەسىتنى زنجىيرە بىروراكان، تكا دەكەم لىنىم ببورىت.

شیخ: ئنجا (بارمنیدس) بروا ده هینیت که ناو، ههوا، ژماره یان ههر چ شتیکی تر، ناگونجیت که بینته سهر چاوه ی ههموو شتیک له به رئه وهی نهم شتانه له (گزرانکاریدان) ئیمه ش ته نها له سیفاتانه شهرو که شه کانیان ده کولینه وه، ئهم سیفاتانه شهره و گزران و لهناو چوون ده چن، ته نها سیفه تیک نه بیت که نهویش سیفه تی بوون (الوجود)ه (Fetre)، ههر نهم بوونه ههمیشه ییه، که ده شیت بیکه ینه سهر چاوه بو همهوو بوونه کان.

حەيران : ئەم بوونە (الوجود) چىيە؟ چى دەويىت؟ مەبەستى لەوجود چىيە؟

شیخ.. (بارمنیدس) بۆمان وەسىف دەكات كىه بوونیکى ھەمیشەیى (آزلى)یه نەدەگۆریت و نه لەناو دەچیت، نەرابوردوى ھەیە و نەئاییندە.

به لکو ههمیشهیی و ههتا ههتایی لهخو گرتووه ، که نه ده جولیت و نه بهش بهش ده کریت، چونکه جوله، وینهیه که بو گوران، که (ته واوه) هیچ بودنیکی تر له دوایدا نایه ت.

حەيىران : چۆن بوون رووتە لەجووللەو گۆران، لەكاتىڭكدا ئىلمە دەبيىنىن ئەم شتانە دەگۆرىن و دەجوللىن.

شیخ : ئـهم شـتانهی کـه ئـیــمه دهیبینین و ههسـتی پـیـده کهین (بارمنـیدس) بـهبوون (الوجـود)ی دانانیــت، بـهلکو بهروو کهشیکی (apparences) خـهیالاوی دادهنیــت، چونکه لـهناو دهچیـت و نامینیــت، بهلام (بوون) نهمره، ههروا لـهبهرئهوهی گورانی بهسهرا دیـت، گورانیش پیویستی به کوبوونهوهی بوون و نهبوون ههیه. که ئممهش مهحاله.

حەيىران : مىن تىنناگەم، ئايىا (بارمنىيدس) دەيەويىت بلىيىت كەيەكىيىتى بىوون (وحدة الوجود) ھەيە؟ كە بوونەكان يەكگرتوون.

شیخ: به لین.. حهیران، تهجرید به م شیوه یه کار ده کاته سه رعه قلّ. له پاستیدا نه م فهیله سوفانه نایانه ویّت نینکاری بوونه کان بکه ن، به لام له سه رحیاوه یه کی تسه واو ده کوّلسنه وه، چه سیاو، نه گوّپاو، رووت بیّت له سه بوونه وه روی یه کان، ده گونجیّت دروستکه ربیّت بو بوونه کانی فه له سیفه ته بوونه وه روی به که نه مه ش له خوّیدا لیکوّلینه وه یه به دوای خوادا. بینه وه ی فه به سوفه کان بیانه وی و هه ستی پیئبکه ن...، له پاش (بارمنیدس)، (مهلیسوس)ی قوتایی ی هات و پشتگیری بیرو رای ماموستاکه ی کردو و تی : نه م بوونه یی کوّتاییه و، قوتایی ی همیشه یی و هه تا رژیانیکی ژیره)، نه گه رگوییستی به لگه کانیان بیت که ده یه پنیته وه بو همیشه یی و هه تا یی و بی کوّتایی و نه جو لاویی بوون که (ژیانیکی ژیره)، نه و کاته له گه لمدا ده تووت

١ خواى گەورە فەرموويەتى: (هُوَ الاوَلُ وَ الاخِرُ وَ الظاهِرُ وَ الباطِنُ وَهُوَ بِكُلِ شَيء عَليم) سوره اخديد، هەروەها پيغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: (اللهم أنت الاول فليس قبلك شيء و أنت الاخر فليس بعدك شيء) ئيمامى موسليم گيراويەتيەو، واته: ئەى خوايە ھەر تۆ ھەبووى ھيچ كەس پيش تۆ بەبوو، ھەر تۆش ھەتابى دەمينى و كەس دواى تۆ نابيت. -ليكۆلەر-

عمقلی ئمم فمیله سوفانه، لینکو لینهوه و تؤژینهوهیان کردوه بو دوزینهوهی خودای تاك و تهنها، بیانهویت، یا، نمیانهویت.

هـ مروهها نــه گوره، چــونکه گــهر بگوریــت دهبیــته زیاتــر لهیــهك، کهواتــه یهکــه، هـمیـشهیییه، هـهتا هـهتایییه، زیندووه، ژیره، نه گوره.... کهواته حهیران، رامیـنه.

(هرقلیت) هات، کهرارا بوو له بیروراکانیدا، لهنیّوان بیرورای تهجریدی و بیرورای سروشتیدا لهنگهری گرت و، وتی: ئهم شتانهی، که بهمشیّوهیه دهیبینین لهگۆرانیّکی هممیشهیی و بهردهوامدایه.

به لام هرقلیت، له راقه کردنی بو گهردوون له سهر نهم خهیاله جینگیر نابیت، به لکو په نا ده باته بیرو باوه ره کلاسیکی په سروشتیه کان و، ده لیت : گهردوون له ثاگر دروست بووه و، گؤر راوه بو ههوا، ههواش گؤر راوه بو ثاو، ثاویش بو و شکایی، دوو باره و شکایی ده بیته وه به ثاو، ده گزریته وه بو ههواو دووباره بو تاگر، باوه ری و ا بوو که ژیانی تاژه ل بنی گهرمایی نابی، له به رئه وه و تی گیان (روح) بریتی په له ثاگر.

(ئەمبدوقلىيس)، فەيلەسوفى چوار توخمه كان، لەيئشدا ويستى، رايه كانى نيوان (بارميندس) و (هرقليت) يەك بخات، لەبەرئەوه وتى : بوون لە چەند گەردىلە يىكھاتوون، وتەكانى (بارمنديس) كە لەسەر وەسفى بوونه وتويەتى بەوەى، كەنەزياد دەبيت و نەكەم دەكريت، بەسەر گەردىلە دەجەسپيت.

وته کانی (هرقلیت) له سهر (گۆرانكاری بهردهوام: الصیرورة)دا به سهر قهواره كاندا (الاجسام) ده سه پینت، له رووی گۆراندنی شینوازه كانی یه وه، له پاشدا ویستی رایه كی ناوهند و هر گرینت له نینوان نهم دوو بیرؤ كه یه دا، یه كهم بیرؤ كه: (گهردوون له یه كه مادده پینكها تووه كه گۆرانكاری له خؤ گر تووه، وهك ناو، ههوا، ناگر). دووه م بیرؤ كه مادده ي بوون (الوجود) سیفه تی گورانی، نی یه). له تاکامی شهم دوو و ته یه دا، بیرؤ کهی (توخمه چوارینه کان) دانا که پهیره و کراوبوو هه تا سه ده ی هه ژده ی زاینی؛ پی ی و ابوو، که بوون له چوار توخم پیکهاتووه، که شهمانه ن: (خاك، شاو، ثاگر، هه وا)، پیکها ته ی هه موو شتیکی شهم گهردوونه شریتی یه له تیکها له ی شهم چیوار توخمه، بوونی جیاوازی له نیوانیاندا...

لیر ددا به در دده که ویست، که (ئه مبدوقلس) هاوبیری زانسته کانی سه رده می خوب بود، به لکو ده توانین بلین پیش سه رده می خوی که و تووه له دانانی بیر فرکه ی (المبدأ السذری)، به لام کاتیك ده دویست ده رباره ی نه و هیزه ی که نه و گه ردیلانه ده جولینیست، به بیر کر دنه و دیه کی نه زوك کوتایی ده هینیست...

له کاتیکدا که ده لیّت: مادده کانی گهردوون، مردن و ژیانیان تیانی یه و له خوودی خوّیانا بی جوولهن، پیّویسته باوه پر بهیّنین، که نهم جوولانه هیزیّکی ده ره کی پالیان پیّوه ده نبت، ده بینین خوّی ده دا به لای خهیال و ده لیّت: جوله ی ماده بریتیه له به یه کگهیشتن و ده نبی کدابران، که همر دووکیان پیّچه وانه ی یه کن و له یه که هیّزدا کوّ که نابن، به لکه پیریسته دوو هیزی کاریگه ر هه بیّت، یه کیّکیان پالپیوه نه رو نه ویتریشیان پاکیشه به دو و هیزه شهریتین له خو شهویستی و رق و قین (l amouvetla) هیزی چوار توخه که به هیزی خوشه ویستی به یه که وه پهیوه ست بوون، هیزی رق و قین کردی به چوار لهت، نبیجا خوشه ویستی هیزی خوی کو کرده وه و، چوار توخه که ی لیّکدا و، نه و شتانه ی لیّ که ات که ده بینین.

حديران : ئەي ئەم ھيزى خۇشەويستى و رق و قينە لەكويوه ھات؟

شیخ: ده ته ویست... له باسیک بکو لیسته وه که له ته ندیشه وه که و تو ته وه .... ؟ شهم فه یله سوفه به مانه شه وه نه وه ستا به لکو باوه ری و ابوو که خواکان و به نده کانیان له م چوار تو خمه که په یدا بوون، به لام تو خمی شاو و هه وا زیاتر په سه ند ده کات، خودای تاگر (زفس)، خودای هه وا (هیرا)یه، خودای خاك (ثار کوس)ه، ثاویش خودای چوار هه مینه که به (نستیس) ناو ده برینت، کاتیك ده گری فرمیسکه کانی وه كشه و نه وه به خودا دائه نا، زهوی به چه شنیك... که و ته ناو گیژاوی و رینه کانیه وه که هم و و مانی به خودا دائه نا، که وا ده یووت: خودی ثاده میز اد له خویدا خود نیه کی هه له یه، وای له چاره نووسراوه که دو ور له جیگای به خته وه ران نیشته جی بهی،

لهقه و اره و شیو ازیکی نه ماندا خوی ده نوینی ... جه سته ی زیندو و سه ربه بی مل ده رده هینن، بازووه کانیان به بی شان به رز ده که نه وه چاویان به بی ته ویله ده رو انیت هیزی خوشه ویستی له یه کتریان نزیك ده کاته وه و ده یانکاته تا ده میزاد...

حەيىران: باسىكردنى ئەم بىيرو باوەرە بىڭھەرانە، نزىكە بمگىرىتەوە بۆ جارانى دوو دالىم، تكا لەشىنخم دەكەم ئەم لىككۆلىنەوانەم لى بەدوور بخات.

شیخ : (نمایشکردنی، ئهم وتانه بق خوّت، تهنها لهبه رده رخستنی پلهکانی عهقله بق گهیشتن بهده رککردنی گهردوون و، توژینه وه لههیزیک که بیجولینیت و بیبات به ریوه ... ئهم توژینه وه مایه وه به دریژایی چه رخه کانی فه لسهفه، که که لیننیکی گهوره ی گرتبوو له مهسه له کانی میتافیزیکی دا... به نارام به... من به ره و نامانجت ده به مه

(Les atomes, Levide, LeMovment)

حهیران: دروستبوونی جیهانی ماددی له گهردیله، شتیْك نیه كه له عهقلهوه بهدوور بی، بهلام كن ئهم گهردیلانهی دروست كردووه و كني ده يجوليّنيّت؟

شیخ: وهلامی پرسیاره کهت بـۆ (دیمو کرایـتس) نهنوسـراوه، بهلکو بۆ کهسانیکی تر، بهلام بیرۆکهکانی ئهو دوور بووه لـهبیر کردنهوهیهکی ساغ:

کاتیْك پیّی وابوو که، جوولهی گهردیله کان لهٔ ناکامی (پیّویستیه کی کوّیْرانهوهیه)، کهپال دهنیّت بـو جوولـه و بهیه کگهیشـتن، و چوونه ناویهك و تیْکهالبوون، بوّ پهیدا بوونی ئهم گەردوونـه لـه گـيانهوهر و رووهك و بـني گـيانه كان، هـهتا رۆح و خواوهنده كانـيش پنكهاتهي ئهم گهرديلانهن كهئهم هيزه كۆيرانهيه بهريوهيان دهبات.

لهدوای (دعو کریتس)، (ئهناکساگۆرس) هات، بیرۆ کهی پیویستی کویرانهی پوچهل کردهوه و گائتهی پیهات، وهك خاوهن باوه پیکی بهرز، ووتی: (مهحاله هیزیکی کویرانه بتوانیت، ئهم جوانکاری و یاسایه بخاته وه، که هه زدووکیان لهم جیهانه دا رون و دیارن، چونکه هیزی کویرانه تهنها گیراو دهنیته وه" ئهوهی کهمادده ئههاویته جموجول، عهقلیکی کاملی، بینای دانایه).

حەيىران: ئەمـە زۆر گىرنگە، ئايـا دەكـرى (ئەناكسا گۆرس) بەم ووتانەي مەبەستى بى كە بوونى خوا بسەلمنىنى؟

شیخ: نازانم ئهی حمیران هیدایهتی خودا، بۆ بهنده کانی لهسهر زمانی پیغهمبهره کانی، ئەيۋنانيەكان وفەلسەفەكانيان ديرين ترە.

به لکو من به په سه ندی ده زانم که زور به ی فه لسه فه دیرینه کانی (میسر و هیند و چین) پاشماوه ی پیغه مبه رانی پیشینه ن که میژوو له یادی کر دوون و ، خاوه نه کانیان له پیزی فه له سرو فه کان دانراوه ، که له وانه یه پیغه مبه ر بووبن، یا پهیره و انیان بووبن. له وو ته کانی (ئه ناکساگورس) و ابه ده ر ده که وینت ، که ده ور و خولی باوه پرهینانی پراستی دابینت ، کاتیک هه ستی کرد به ژیری و هزشمه ندی خوی ، که یاسای بی هه له ی ئه م گهر دوونه ، کاتیک هه ستی کرد به ژیری و هزشمه ندی خوی ، که یاسای بی هه له ی که م گهر دوونه ، ده بینت له لایه ن عه قلیکی دانیا و ه دانرابینت ، هه ر له به رئه م هو کاره یه ، که به یه که پران ده رئیت بو کردنه و هی ده رگای (فه لسه فه ی رؤ حی) له دانانی بیرؤ که ی گه پران به دوای پاستی دا ، هه رئه مه یش وای له ئه رستو کرد ، که بالیت: (ئه ناکساگورس) ته نها که سمین و ییش خوی) .

حهيران: سوپاس بـ خودا، كه گهيشتينه سهرهتايي يه كاني فهلسه فهي بـ هرزي دوور لهوورينه.

شَیْخُ: گومانی تیدا نییه، کهفهلسهفه بهههنگاوه سسته کانی بهرهو راستی دهروات، ههندی جاریش کومهانه گومانباریک دهبنه کوسپ و ئاستهنگ لـه ری دا، وهك کؤمهالهی (سوفستائیه کان) که نزیك بنوو به هؤی موناقه شه گیری، سهر سورهینه رو بینه ریان بیر کردنه و ه ه کی ساغ له ناو بهرن.

حهیران: گویبیستی و شدی (سفسسطة) بنوم، که مهبهست لی ی و تنو وییژی هه لخه له تینه ره.

شیخ: به این، سه فسه ته له و و شه ی سو فستائیه و ها تو وه، (سو فستائی) رینبازی کزمه لیخه، که ده سته بالا بو و ن له فیر کر دنی خه الک له هما گیرانه و می راستیه کان، به هوی مو ناقه شه گیری در وینه یا نه وه می له و و شه ی (سو فیسته وه) ها تو وه، که له و و شه ی رنافی شه گیری در و ینه یا نه و مام و ستا) ده به خشین، له هم ربه شینکی پیشه سازی و زانیاریدا، تا وای لینهات ته م و و شه یه به سه ر ثه و مام و ستایانه دا سه پا، که ناویان ده رکر د به سه فستائی. عمره بیش له و و شه ی (سو فیست) و وه، (سفسطة) یان داتاشی، ئه مانه رینبازیکی فه لسه فه کاز از از اویان نی یه و ، هیچ بیر و باوه رینکیان نی یه، هه تا وه کو ، فه لسه فه ی روخی، پیکیانه و به سیم بینکیانه و به سیم بینکیانه و به سیم بینکیانه و به به ستینت، که و یک به دو و ی راستیدا، به ایکو کو مه ایک مامؤستا بو و بی باوه ری به خواکانی بار و د و خینکی نائاسایدا به ده رکه و تن، که شمه پولی شمک و بسی باوه ری به خواکانی داستانه کانیان دایپو شیبوون، له هه ممان کاتدا، شه پولیکی دعو کر اسی ده رگای پله و پایه ی بر خه لکی کر دنی خه لک بو (هو نه ره کردنی جه و اشه کردنی جه ماوه ره و ه و موجاده له و قسم ی به خشین)، شانازیان به و ه وه ده کرد که له تو انایاندایه، پشتگیری بیر و را و دره که ی بکه ن به خشین)، شانازیان به و ه وه ده کرد که له تو انایاندایه، پشتگیری بیر و را و دره که ی بکه ن به رو و خارند ی بنجینه کانی زانین و عه قل و ، تیکدانی ره و شتی چاك.

به ناوبانگترینیان (بروتاگوراس)ه که دانیه ری اسه و بنه مایه، که بینه ه پ پ چیی سوفستائیه کانی تیا ده بینرینته وه، به و و ته به ناو بانگهی که ده آلیّت: (الده میزاد پیوه ری همه مووشتیکه)؛ زانا و فهیله سوفه کان و ای ده بینن که راستیه کان به هوی عهقله وه ده رك ده کریّن نه ك به هه ست؛ چونکه (هه ست) هه النجه المتینه ره، له م ماوه یه دا (بروتاگوراس) په یدا بو و ، این کاری زانستی ده کرد به هوی الهقله وه، باوه ری و ابو و که هه ست ته نها سه رچاوه یه که بو زانین.

نه کاتیکدا، به هوی جیاو ازی قه و اره و تهمه نیان خهالک جیاو ازن له هه ستا، له به رئه و ه محاله ده رککردایه، به راستیه کان، هه رکه سیلک شتیکی ده رککردایه، به راستیان ده ژمارد،

هیچ شتیّك نهبوو كه نـاوى ههالهبیّت، چونكه لاى وابوو هـهموو رایـه كى دەرككەر و هەستدار راسته...

عهرهب، ئـمو بـیر وبـاوهرهی کهدهالیّـت (ئادهمیزاد پیّوهری همموو شتیّکه) ناونا (عنْدیة) واته باوهرِ هیّنانی تاکه کهسیّك بهو رایانهی کهههیهتی.

پاشان (گورگیاس)ی سوفستائی بیرو که کانی بهدهر که وت، سوفستائی گهیانده ئه و پهری بیفه بری بیفه بری بینه و و و و رینه و به ره لایی، کاثیک به یه که که بهت ئینکاری بوونی ههمووشتیکی کرد، لای و ابو و مه حاله زانین و تیگهیشتن و یه کتر ناسین له نیوان خه لکدا، ئه ی حهیران، نه بهیت شهم و و ریسنانه زور له وه نزمتر و لاو از تره، که بکه و نه توژینه و ه باسه کانی فه لسه فه و ه با یه یه به و که زهمینه خوش که ربوو، بو پهیدابوونی (سوکرات: سوقرات)...

حەيران: چۆن، ئەم ورينانە سوكراتى داناي خستەوە؟

شیخ: سو کرات، خوی دامهزرینه و دانه ری بنه ماکانی (فه لسه فه ی زانین) (فلسفه المعرفة) بوه، که تا ئیستاش له گهل جیاوازی رووه کانی موناقه شه گیری ده رباره ی له . . . ۲ سال له مه و پیش به سه رهه موو عه قلینکی ساغ و راست زاله. هموو ئامانجینکی (سو کرات) له فه لسه فه دا ئه وه بوو، که رین وی زانین له سه ربناغه ی عمقل داری نیت و پایه کانی (ره و شت به رزی) بچه سپینیت له دل و ده روونی خه لکدا، له سه ربناغه ی ئه و راسیه ی که بینگومانه.

ئه مه به به به به به و نه به و زه کاتیک ده به بین که په و شتی به و زی خه تکانی هاو زه مان و هاو ده می به و نه به به و و فیلی سوفستائیه کان، هاو ده می به و و فیلی سوفستائیه کان، که ئینکاری عه قل و، حه ق و، پاستیه کان و، په و شت به و زیان ده کرد، به وه ی که و ا پیره وه کانی زانین به و کانی زانین به و که پانه و هه ست، سو کرات خوازیار بو و پیره وه کانی زانین بگه پینه و به بی جیاو ازی له سه ر ئه حکامه کانی عه قل به ندن.

تا بەمە بگاتە دانانى سنورىڭ و پيناسەيەكى چاك بۆ رەوشتى بەرز (الفضيلة).

دوای سـوکرات، ئـمفلاتونی بـمناوبانگی قوتـابی (سـوکرات) پـمیدابوو، پشـتگیری (تـیزری زانین: نظریة المعرفة)ی کـرد، کـممامؤستاکهی دایرشتبوو، زیاتر چـمسپانی، بهلام

تینناگهین بوچی ئهم زانینانهی لهسهر بنهمای (نموونهیی: المُثُل)، دانا؟ مهبهستی چییه له (نموونهیی: المثل)؟

ده لنیت: ماناگشتی یه کان ناتوانریت به هه ست ده رك بکریت، به لکو به هوی عه قله وه ده رك ده کرین؛ بو نموونه جوانی و ناشیرینی دو و مانان که، له زور شتی جوراو جور و جیاواز له رو خسار و شیوازیاندا، ده رکیان پیده که ین. به لام کنی پیمانی ناسان که هه ندیک له م شتانه ها و به شن له جوانی دا، هه ندیکی تریان ها و به شن له ناشیرینیدا، به هه هست ده رکی نه م ها و به شیه مان نه کر دو وه به لکو به عه قلمان، نه و عه قله ی که به راور ده کات له نیوان شته ها و به شه کانی جوانی، نه و کاته عه قل به رجه سته ی جوانی ده کات، به لام بو نه وه ی عه قلمان له توانایدا بینت نه م به ره نگاری و به راور دیبی به پنویسته بیرو که یه کی ره سه نی پیشینه ی هه بینت له سه رجوانی و ناشیرینی. هه تا نه گه ر و و تمان نه م بیرو که یه له داهینه ری عه قلمانه، ده بینت بگه ریینه وه بو سه فسه تایه تی پیشو و ، که پیوه ری راستیه کان به پیوه رمی: تاکه که سی رو و ت ده پیویت، که و اته پیویسته له سه رمان بلین نه م ماناگشتیانه، بو و نمینکی راسته قینه یان همیه له پشت عه قلمانه و ، هه م رئه مانه یه که ماناگشتیانه، بو و نمینکی راسته قینه یان همیه له پشت عه قلمانه و ، هه رئه مانه یه که اده فلاتون به (نمو و نه یی: المثل) lesidees ناویان ده با.

ههروهها ووتی: خودی خومان پیش جینگیر بوونی لهناو جهسته دا، لهجیهانی نموونه یی (المثل) لهبیر نموونه یی (المثل) ده بیا ده بیان ده بیان ده بیان ده بیان به بیان به بیان به بیان به بیان به بیان نموونه یی که م به چه شنیک، که چاوی نه کهویت به مانا گشتیه کانی جوانی و ناشیرینی نموونه یی دینه وه یاد، به هوی به راورد کردنه وه، جوانی و (ناشیرینی) شت ده رک ده کات، هم روه ها به هم مان شیوه بو هه موو مانا گشتیه کانی (ره و و شت به رزی) و یه کسانی و چاکه کردن.... و هند.

زانست یادکردنهوهی (نموونهیی: المسئل)ه، نهزانیش لهبیر کردنینتی، ئهزموونه کانی ژیانی ئهم دونیایه بریتییه له رِیْگایهك بو به ئاگاهاتنهوهی عمقل بو ئهو زانینانهی کهلهوه و پیش لهجیهانی (نموونهیی) فیر بووه.

حەيران: گەورەم ئەم نموونەيىيە چىن و راستيەكانيان چىيە؟

شیخ: ناحهقت نیه سهرسام بی، پیش تو تهرستوش سهرسورماو بوو؛ تهفلاتون تهم نحوونهیییهی به چهندهها و هسف پیناسه کردووه بهچهشنیک که نه تینی ده گهی، نه گونجاویشه، جگه لهو و هسفانهی که پهیوهسته بهوکارانهی کهلهزانستهکانی خودایه. ئهی حهیران من ئهمه پهسهند ده کهم، که دهربارهی نموونهیی ده تینت، نموونهیی ماددی نی ماددی نی ماددی نی ماددی نی به به ناکو چهند مانایه کی رووته، توخمه کانی بوونی لهخودی خزیدایه، نه ك لهشتیك نهده ره وهی نه و بینت، ههرخوی بناغهی ههمووشتیکه، پشت به هیچ شتیکه وه نابهستی به ناکو شتی تر پشتی بی دهبهستی، ههمیشه یی و نه گور و هه تا هه تایی یه و جیگیر و تهواوه، پابه ند نی یه به کات و شوینه وه.

ئەي حەيران، لەم وەسفانەوە تىناگەيت كەئەفلاتۇن ئەيەويىت ئەو باسانە بەدەربخات كە پەيوەستە بە زانىينەكانى خوداوە؟

حەيران: ئايا ئەفلاتۆن باوەرى بەبوونى خودا ھەبووە؟

شیخ: (نه فلاتون) یه کهم فهیله سوفه که باوه پی به خود اهیناوه و، و ترویه تی: هه رخود ا دروستکه ری جیهانه سه رپه رشتیاری کاره کانیه تی، بیز نه مه هش چه نده ها به لاگه ش ده هینینه وه گرنگزینیان به لاگه ی نیز امه که نه لینت: نهم جیهانه، نیشانه یه که بق نه و په پی جوانی و یاسایی دا، مه حاله له ناکامی هزکاری پیکه و تن بیت، به لکو عاقلی دروستیکردووه، ته واوه، خیر مه نده، هه مووشتیکی به مه به ست و دانایی پیک خستووه.

کاتیك نه فلاتون نهیهویت ئه ندیشه و چؤنیتی وه سفی خود ا بكات له دروستكردنی نه م جیهانه دا، گرییه ك ده بینته كؤسپ له عه قلیدا، وه ك چؤن عه قلی هه موومان به گشتی بی به ش نییه له م گرییه، نه و كات ناتوانیت تی وانینی دروستكراوه كان. له نه بوون بكات و ، ده لیّت هموو شتیك پینكهاته ی (مادده) (matiere) و (وینه: صورة) forme هه رئه م وینه یه كه واله ماده ده كات ببیته شتیكی دیاریكراو، نه مش له كاریگه ری نموونه یی (المثل) كه و توته و كه سیفه ت و شیوازیكی تایبه تی نه داتی.

جا شت پیش نهوهی وینهی نموونهیی خوی وهر گرینت، مادده بووه، که نهسیفهتی ههبووه و نهشیواز، لهپاشدا لهسهر نموونهی خوی دروست بووه، حهقیقهتی بوونی بهرجهسته کرد پاش نهوهی کهنهبوو بوو، نهوهی که سیفهتی نموونه کهی پیدهبهخشینت و له نهبوو نهوه دهیهینیته کایموه، ههر خودایه.

حمیران: من تیناگهم چون مادده پیش نموهی وینه و هربگریت نمبوو بووه؟.

شیخ: نهتو تیده گهیت و نهمنیش، ههروهها ئهفلاتون خوشی بهو عهقله ساغه و تهوا و بهرزهوه، تیناگات کهچون (شت) لهیهك ساتدا مادده و نهبوو دهبیت. به لام ئه م عهقله گهوره راینچهده کری، وه که هه موو عقلینکی گهوره چون راینچه کریت بز چه سپاندنی ئه م ووتانه به هزی نه تو انامانه وه له ئه ندیشه کردنی دروست بووه کان له نه بوونی رووت، که له (نمونه هینانه وه) هه تخه آه تینه ره وه که باللی کیشاوه به سهر هزشماندا ده ستمانکه و تووه، و اراها تووه که ئه ندیشه ی دروستکر او بکات له نه بوو: ئه و ان شته کان ده بینن که له وینه یه که وه ده گزرینت بز وینه یه کی تر، و اباوه رده که ن که ئه م وینانه ی که له گزران که و توونه ته وه ، وینه یه کی دروستکر اوی نوین.

موجاده لـــهي عـــه قالي (الجـــدل العقلـــي) رايـــان ده كيْشـــي بـــــــــــــ و ئهنديْشـــه كردني (مادده کونه کان) به بن وینه، سهرسام دهبن له وهسف کردنی ماهیهتی ته و ماددهیهی، که بنی فورِمه و ، ده لینن تهم ماددهیه بنی سیفات و شیواز و رهنگ و بنون و چیژ و قهوارهیه چــونكه هــهموو ئــهم و ٥ســفانه لــه ويــنهوه بهرجهسـته دهبيّــت. كيْشــه تۆژينهوه كانــيان دەيانگەيەنيىتە ئەوەي، كەبلىين ماددە لـە نەبوونەوەيـە، ئيىنجا عەقلىيان لـەتوانايدا نىيـە و ئەندىشەي دروستكردنى جىھان بكات لەنەبوونەوە، دەلىين : خودا بىي سىفات و بىي شيّوازي دۆزيموه، همروهها بيني نموونميي (المسئل) رووته، جا ماددهي لمسمر وينمي نموونمهیی پیکهیسنا، واته ویسنه ی دا بممادده و ، بلووه شینکی دیاریکراو ، بهووته کانسان ئەتگەيەننە ئەو باوەرەي كە بلين، خودا ئەم جيھانەي لەو ماددەيە دروستگردوه، كە لەنەبوونەوە پەيداى كردوە و، ئەو وينانەي يىبەخشىن كەلەزانستى ئەزەلى خۆيدا ھەيە، بینجگه لـهم بیرو کهیمه همهموو بیرورایمه کی تـر ناپهسمهند و نارهوایمه، همرچونیک بیست (ئەفلاتۆن) باوەرى بەبوونى خودا ھەبووە، دەركى كردوە كە ھەر خودا خۇي دروستكەر و بەرپۇرەبەرى كاروبارى ئەم گەردوونەيە، بەتوانا و دانىايى خۆى، بەلام كاتىڭ ويستى خـۆى بهاويژێــته نهێـني دروســت بـوون توشــي سىاتمه و خليســكان بـوو، هــهروهك چـۆن (ئەرسىتۆ)ى قوتابىشىي دووچارى بىزوە، كە بەينشەواي ھەموو فەيلەسوفەكانى، كە لهبووني خودايان كۆليوەتەوە دەژميرري.

حهیران: من نهزانم که (نهرستق) پیشهوای ههموو فهیلهسوفه سهرهتایییه کانهوه ههرخوشی دانهری زانستی (لۆژیکه: المنطق) بهجوریک که نازناوی ماموستای یه کهمیان پیهخشیوه، چون دووچاری ههانهده بیتهوه؟ .

شیخ: به لی راسته که نهرستو گهوره تسرین فهیله سموفی سمهره تایی یه کان بسووه کهله دوزینه و هی بوونی خودا کولیویته وه، یه کیک بووه له وانه ی که باوه ریان به بوونی خودا ههبووه، به لام کاتیك ویستی بكۆلیتهوه لهنهینیه کانی دروستكردنی نهم گهردوونه دوو چاری هه هاتن، گهر گوییستی دوو چاری هه هاتن، گهر گوییستی بیرو که کانی ببین سهباره ت به (زانست) (المعرفه)، سهرت سور نهمینی که چون نهم عمقله بهرزه، دانایه دوو چاری نه و هه لانه بوته وه، کاتیک که ده لینت: ده رك کردنی ههستی (الادراك الحسی) یه کهم هه نگاوه که بیر کردنه وه نهینیت به ره و زانین.

گهر كومه ليك له ده رك كردنه كه مايه تيه هه ستيه كان له ميشك كوببنه وه بيره وه ريه كان پاريز گاريان لي بكه ن ئه وه بير كردنه وه ده چيته قوناغي دو وه ميدا له ئه زومو و ندا (التجربه) كه پابسه نده به به راوردكردني شسته كان، وه زانيسني په يوه نديي يسه كان و هو كسان و هو كاره كاني، پاشان بير كردنه وه ده چيته قوناغي سيهه مي كه بريتييه له (بير كردنه وه بيرو كه يي: الستأمل السنظري) بو گهيشتن به توژينه وه و وه رگرتن و وه رينگاى خورسكي كه عمه قل پاپه نديستي له م قوناغه دا له ده رك كردني هه ستى بو ئه زموون پاشسان بنو به راورد كردن و بير كردنه وه و هو كار. پيوه رو توژينه وه ي وه رگرتن و فه رمان ده ركردن، كه ئه رستو داده نري، كه ئه رستو داده نري، كه ئه رستو بنه ماكن له سه ردا رشت و كردى به زانستيك، كه شايسته ي نه وه بو و له مي زووي فه لينه ماكن لي خومه نوو له مي زوي كه لوژيكه فه لينه دا به مام رستاني په كه م ناوبريت، به لام ئه م مام رستا په كه مه، خاوه ني ئه م لوژيكه ماده دا كه و ته بي گه ردون له بيرو كه ي مادده دا كه و ته هد نه وه به كه م ناوبريت، به لام ئه م مام رستاني گه ردون له بيرو كه ي مادده دا كه و ته هد نه وه به يكه اتني ويستى بكوليته وه له پيكه اتني گه ردون له بيرو كه ي مادده دا كه و ته هد نه وه و به رجه سته ي كرد، به به كارهيناني شته مادديه كاني ژيان. مادده دا كه و ته در ده به ته كاد، به به كارهيناني شته مادديه كاني ژيان.

ره حمه ت بوو لأی ثهندیشه کردنی پیکهاتنی مادده له نه بوو، باوه پی وای هینا که مادده دیرین ترین شته پاشان عهقلی ژیری پالپیوه نا که باوه پهینیت که وا همر گیز نابیت مادده له شتیکی تایبه تیه وه پهیدا بووبیت، چونکه بنی وینه یه له به رفعه و سهر سام بووله پیناسه کردنی، تاگهیشته ثه و ته نجامه ی که بلیت مادده بریتی یه له نه بوون.

حمیران: عــهقلـم، نایــبرینت، تــهی گــهورهم بؤمــی روونـبکـهرهوه چــۆن مادده بریتی یـه لـه توانای پنکـهوهلکان.

شینخ: تو لیبوراویت، ئیستا بیرو رای ئەوت بەوتەيەكی كورت و ساكار بو ئاشكرا دەكەم. (هنری برگسؤنی) فهیلهسوفی هاو چهرخمان ئهلیّت: (به شیّك له عهقلمان دروستبووه بو به كارهیّنانی ده رك كردن به جهسته ماددیه یه كان، له م چوار دهوره ماددیه یدا زوربه ی به نادیشه كانی به ده رك كردن به جهسته هه ربویه ژیرترین عمقل ناتوانیّت لیّی ده ربازییّت، تاعهقلی ئه رستوش، كاتی ویستی تو ژینه وه له سه ر پینکهیّنانی گهردون بكات، به ویّنه ی ئه و لیکدانانه و می كهلیّنانی گهردون بكات، به ویّنه ی ئه و لیکدانانه و می كامرازیّك ده یکات كه مروّف به ده ستی خوّی دروستی كردییّت له مادده یه كی تایبه تی له سه ر شیّوازیکی تایبه تی و بو مه به ستیّکی تایبه تی ....

هـ مروهها ئەلنىت: هەموو شتىنك پىككىنت بە كارىگەرى چوار هۆ، هۆى ماددىي (العلة المادية) (La causemateriell)ئەو ماددەيە كەشتى لىنى دروست دەبئىت.

هؤی ویّنه یی (العلة الصوریة) (La caus for maned) شیّوازیّکی تایبه تی ئهدات مماده.

هنوی کاریگهر (العله الفاعله) (La cause eff icient) ئهو هزیایه کهشت پنکده هنینت و شیواز و وینهی پیده به خشیت. هنوی مهبهستی (العلة الغائیة) (Lacaus پنکده هنینت و شیواز و وینهی پیده به خشینت. هنوی کاریگهر ههده سینت به دروستکردنی شت لهسه رئه و شینوازه.

بن نموونه (هنوی ماددیی) له جینووستنیکدا، داره کهیهتی و (هنوی وینهیی) تیایدا، نهو وینههیه کهلهداره که تاشراوه، خستوتیه قالبی جینووستنیک نه شینوه و هنوی مههستی هنوی کاریگهری) دارتاشه کهیه که جینووستنه کهی دروستکردووه و (هنوی مههست و نووستن و حهوانهوهیه، نهرستو ههستا به تینکه لکردنی هنوکانی (وینه و مههست و کاریگهری) کنو کردنه وه ویان لهیه شهردا که ناوی نا وینه (الصوره) و و و تی: هنوی وینه یی که ماهیه تی شته و جینگیر بووه له خودی (هنو مههستیدا) و لیشیه وه هه لقو لاوه، شب کاتیک نامانی هانی بهده سدیت کهویسه کهی له خوگر تینیت، و اته به پینی هنو مهبه ستیه که یه که بدن، و ه که باسکرا که هه ردو و کیان له هنو کاریگه ره وه که و توونه ته و وینه دا به ده ردو که وینیت، ناتو انریت جینووستن دروست جونکه هنو کاریگه رله مهبه ست دروستکردنی و هم روه ها مهبه ست ناشکرا نابیت، به توانا (القوه) بنو کار (الفعل) پاش دروستکردنی جینووستنه که وه به خشینی وینه یه کاریگه ری کاره که نه بو و به بین دروست تاییه تی پینی و مکاریگه ری که دارتاشه که یه به کاریگه ری کاره که نه بو و به بین دروست تاییه تی پینی و مکاریگه ری که دارتاشه که یه به کاریگه ری کاره که نه بو و به بین دروست ناه کردنی جینووستنه که به بینو و به بین دروست ناه که داریگه ری کاره که نه بو وی بایه خودی نه که داریگه ره به کاریگه ره به توانا دوای بایه خودی نه کاریگه ره به توانا دوای بایه خودی دانی

بەو سىي ھۆيـە، ويىنەي، مەبەسىتى كاريگـەر لــه (ويىنەدا) تـەنھا (ھــۆى مـادديي) مايــەوه كەماددەيە، يا.... ھەيبوولايە

حهیران: واده زانم ئهرستو ریبازیکی پهسه ندی گرتبیت له شیکر دنه وه ی پیکهاتنی شته جورا و جوره کانی ئه م گهر دونه، به لام نموونهی جینووستن و دار تاش ناگونجیت له گهل کیشه ی پیکهاتنی ئه م گهر دونه چونکه داری جینوستنه که له به بوندا ههیه، نه ك دار تاش دروستی کر دبیت، به لکو ئه و ته نها وینه ی جینوستنه کهی له سهر کیشاوه به لام کی ئه م داره ی دروست کر دوه هینایه کایهوه، ئه م داره ی دروست کر دوه هینایه کایهوه، ئه م وینه یه کی به هیولای به خشی.

شینخ: ئەرستۇ مەبەستى ئەو ماددە ھیولایە نى یە كە ئىنمە تىنگەيشتووین، چونكە ووشەى ماددە بەلايەنى كەمەوە لەلاى ئىنمە شىوازوو قەوارەو كىنشى ھەيە، بەلام لەلاى ئەرستۇ ھيولا رووتە لەھەموو سىفاتىك و، سىفات وەرناگرىنت بەبى وەرگرتنى وينەكەى، پىش وەرگرتنى سىفاتى شتىنك نەبوو كەبتوانرىت پىناسە بكرىنت و سنورى بۇ دابنرىنت، پىناسە بكرىنت و سنورى بۇ دابنرىنت، واتە ھيولا لەلاى ئەرستۇ شتىنك بووە لەتوانادا (Enpuiss ahce) بەلام پاش وەرگرتنى وينە دەبىتە شتىنكى تايبەتى لەكاردا (Enacte): كەواتىه ھيولا لەلاى ئەرستۇ بريتىيە لەتواناى پىنكەوەلكان و ھەر ئەمەش بوو واى لىنكردم كەبلىنىم ئەو ماددەيەى كەئەرستۇ باسى دەكات بريتىيە لەنەبوون.

حهیران: بهلام گهورهم ئهمه شتیکی روون و ثاشکرا نییه؟

شیخ: به لی نه رونه و نه ناشکرایه، ته نانه ته نامستوش ده رك به وه نه كات، هه ر له به ر نه وه یه كه نه یبنین، بنه ره تی گه ردوون دابه ش نه كات بو (مادده و وینه)، و تی: بوونی وینه به بی مادده نه ندیشه ناكریت و هه روه ها بوونی مادده به بی وینه نه ندیشه ناكریت. كه واته وینه ناتوانیت به بی ماده به ده ركه ویت و، ماده ش ناتوانیت بی وینه به ده ركه ویت و، نه م جودایی یه ی كه باسی نه كه ین ته نها له میشكدا هه یه، نه مه ش كورته ی بنه ماكانی فه لسه فه

۱ (هديبولا) به بوچونی شاره زايانی نهم بواره شتيكه قابيلی گشت (وينه كان) و به ته نها تايبه ت نه كراوه بو وينه يك كون و اته كون و اته كون و اته كون و اته كون و و ينه كان و كونه كان و كونه كان الله كونه كان (متكلمون) و اتاى شته راسته قينه كان (حقائق الاشياء) ده گه يه ني و له لايه ن حه كيمه كانيش به ماناى ماهيه تى شته كان (ماهية الاشياء) ها تووه. سه رچاوه: كشاف اصطلاحات الفنون، به رگى چواره م.

میتا فیزیکیه کهیهتی که ته لیّبت گهردون دیرینهوه لهمادده و ویّنه و جوله و بزویّنهره کهی پنکهاتووه.

حدیران: کهواته، ثهو بزوینه ره کنیه، کهوینه و جولهی بهم گهردوونه بهخشیوه؟ شیخ: ثهرستو ثهلینت، ثهوه، خودایه، ههر خوی هوی وینه و مهبهست و بزوینه ره.

حه بران: کهواته خودا هوی وینه و مهبهست و بزوینه ره کهواته، هه رخوی به خوی به خوی به خوی به خوی به خوی به خوی به خود به خ

شیخ: ئەرستۇ ئەيمويت خۆى دەربازبكات لەكىشەى ئەم (كۆنايەتيە) (قدم) و، ئەلىت ئەم جىھانە يەكەم نى يە لەچەر خدا (زمن) بەلكو خودا پىش گەردوونە، ھەر وەكو چۈن پىشەكى پىش ئاكامە و، پەيوەندى خودا بەگەردونەوە پەيوەندى ھۆنىيە بەھۆكارەوە، تا... بلىن چەرخ دەستى تايبەتى ھەيە تيايدا بەلكو پەيوەندى يەكى لۆژىكىيە (منطقية)، خودا بوونى بەخشىيووە بەم گەردوونە، ھەروەك چۆن پىشەكى بوونى ئاكام دەبەخشىت و پىشخستنى پىشەكى لە ئاكام، لەبىروباوەردايە نەڭ لەچەرخدا.

ئەوەى پالى پىپوە نا كەباوە رېھىنىپت بەكۈنتىتى گەردون لەباوە رېونىتى بەكۈنىتى جوولە و ئەلىت: يەكەمىن ھۆى جوولە، خودايە، چەسپاوە و ھەمان تواناى ئەزەلى ھەيە، گەر، گىرىمان كاتىپكىمان كىرد جوولەى تىانەبىت واپىويسىت ئەكات كەھەرگىيز جوولەنەبىت، گەر بلايىن جوولە پەيدا بووە، پاش ئەوەى كەنەبوو بووە، واتە راستيەكى بەدى ھىناوە، كە جوولە پىرىستە، كەواتە جولىنەرى يەكەم چەسپاوە، ھەمان تواناى ھەيە، و ئەندىشەى يەسەندكر اويىك ناكرىت كەجوولەي پەسەند بكات.

ئەم ھەلەيە لەبەلگە ھينانەوە كەوتۆتەوە، لەھەلويستمان بۆ سيفاتى (توانايى) (القدرە) و لە يادكردنى سيفاتى (ويست) (الارادە)، ئەو ھەلەيە كەزۆر خەلكى ھەلخەلەتان.

ئیمامی غهرالی به وهلامیکی بره نده یی ثهم بیرو که یه پوو چهل کر دوته وه که ثهلیت: ئهم گهر دوونه پیکهاته ی ویستیکی کونه که بوونی بیویست بوو لهو کاته ی که پهیدا بوو

۱ ئیمامی غەزالى رەحمەتى خواى لیبیت له كۆتایى ژیانیدا كەوتە گیژاوى سەر سورمان له باسه فەلسەفیەكان و زانستى (كەلام)دا، له پاشان پشتى لەم ریباز و ریچكۆلانە كرد بەرەو سوننەت و فەرموودەكانى پیغەمبەر ﷺ ھات كاتیك كۆچى دوایى كرد، سەحیحى ئیمامى بوخارى لەسەر سنگ دانابوو. سەرچاوە (تمذیب شرح العقیدة الطحاویة).

و، نــهبوون بــهردهوام بــوو بــؤ تــهو مهبهســتهی کهبــهردهوام بــوو بــؤی و، کونیــّـتی هــؤ ناکهوینتهدوی کونیــّتی هؤکـار (المعلــول)، مهگـهر هؤکـار لــهخوودی خوّیدا لـههویهکهوه پهیدا بوویهکی پیویستی لــی دروست ببینت.

پهیدا بووه که پیویست نابیت، تاهی و هی کاری گونجا و نهبن، و لهنیوان خودا و گهردون (گونجا و نهبن، و لهنیوان خودا و گهردون (گوررا و) یه بودن نهیه، تا گهردونیکی پیویستی لین بکهویتهوه، کهواته و تنی کونیتی جووله پیویست ناکات، وه بیرو که کانی ثهرستی، چونکه عهقل به پیویستی نازانیت و، پیویست بهووتنی نویکردنهوه ی پهسهند ناکات، وه بی چوونه کانی ثهرستی، چونکه ویسته کانی کون کاتی جوولهیان دهست نیشانکردووه....

حهیران: شهم شیکردنهوانه لهوپهری روونیدان، چنون ماموستای یه کهم لهیادی کردوون؟

شیخ: جاریکی تر دووپاتی ده کهمهوه نهم ههانه بیر وباوه پی هسره تایی یانه ی که نهم هه مرو هه نه و فه رمانانه ی لیکه و تؤته و ه، نه توانایه له عه قلماندا بو نه ندیشه کردنی پهیدا بوون له نه بوون، هنوی دوودانی له ده رك کردنی مانای چه رخ و راستیه کانی و، نه دیار بوونی نهینی یه کانی له (ماوه ی و از هینانی) پیش دروست بوون و، له و ته کانی (ئیمامی غه زالی و ئیبن طروفه ی سل و عه مانوئیل کانت) دا وه الامی راست بو هه مووی گویبیست ده ست.

گـهر، بـهردهوام بیـت لـهخویّندنهوهی ههموو وته کانی ثهرستوّدهبینیت ثهم پیاوه لـهگهـلّ گـهورهیی عـهقلّ و فـراوانی زانسـته کانی کهوتوّته گیـژاو و تیککهلّ کردن و خهیالّی چر و دوور لـهراستیه کان، کاتی همولّیدا بهعهقلّ دهر کی نهیّنی پیّکهاتووهکان بکات.

همروهها كموته هه آم زانستى يه جۆراو جۆره كانهوه لهبهر ئهوه لهپلهى پيرۆزه كان و بى هه آم كانى مه رميره، وهك ئيبن روشدى خۆشهويستى كەلەو پلەيەي دانابوو. ئەم نمونەيە گوى بيست به كەئەلىت لەرستەيە كدا كەلىنى دەگىرنەوه: خودا جولەى گەردوون بهجوولهى پالپيوهنەر ناكات، چونكه ئەمه واپيويست دەكات كەجولەيەكى سنوردار لەخزېگريت.

به لام جیهان به رمو مه به سته کهی راده کیشیت، وه که چون ئیمه به رمو چاکه و جوانی راده کیشرین به بن کاریک لههه ردوو کیانه وه و ، له لایه کبی تردا ئه لیت، خودا گهردونی جو لان به جو له بازنه یه کهی له پاشدا و ازی لیهینا به ده وری خویدا بسوریت و ، نازانم سه باره ت به خوداوه ئه و جیاو ازیی یه چی یه له نیوان جوله ی پالپیوه نه و جوله ی بازنه یی

و، ئەلىيىت ئىم جولىه بازنەيىيىە ئىموە ھىۆى سىوراندنەوەى خىۆرە بىەدەورى زەويىدا... و ھۆى بەدەركەوتنى بوون و تىكدانە (الكون والفساد) لەگەردووندا.

گىرنگ لەوەدايـه ئەرسـتۆ ئيـنكارى بوونـى خـوداى نەكىردوە، بـەلكو سـوور بـووە لەسەرى، بەلام كاتى ويستى باسى سيفاتى خوداو چۆنيتى دروست بوونى بكات، عەقلى تووشـى ماندبوون بوو، وەك چۆن ئەوانەى وتەكان و شيكردنەوەكانى ئەرستۇيان باسكرد دووچارى ئەو ماندوو بوونە بوون.

له پاشدا له بیرو که ی بوونی میتافیزیکی تووشی نوشوستی ماددی ده بینت له لایه ن رواقیه کان و ثهیبقوریی یه کان، که بووه هنری پهیدا بوونی (گومانداران-الشکاك) تا هاتنی (فهلسهفهی ئه فلاتونی نوی) که تأکید لهسه ر بوونی خودایه کی دروستکه ر ئه کات.

۱ هدر شتیک که نه ناو ثهو گهردونه ۱۵ هدیه به گشتی نه مرؤ ف و ثاژه ۱ و گژ و گیا و دار و بهرد.. هدر چی بووه و دهبیت و روده دات تیایاندا ته نانه ت چریکه یمك یان جوانه یمک بیت ثهوه خوای پهروه ردگار پی عالمه و ده یزانیت هیچ شتیکی لی ون نابیت ههروه کو فهرموویه تی: (وَعَنْدُهُ مَفاتِح الغَیْبِ لا یَعْلَمُها الا هُوَ وَ یَعْلَمُ مافی البر وَ البَحْرِ وَما تَسْقُطُ مَنْ وَرَقَة الا یَعْلَمُها ولا حَبّه فی ظلمات الارض وَلا رَطْب وَلا یابس الا فی کتاب مُبین) الانعام: ۹ ه، واته خوا زانستی غهیب و په نهانی له لایه هیچ که سیک نایزانی ته نها ثهو نه بیت ، همرچی همیه له ناو ده شت و ده ریاکاندا ده یزانی همر گه لای داریک بوه ری ناگاداره و همر دانه و یلمیه که له ناو تاریکیه کانی زموی دا همیه و همر ته پی و شکانیه که و مهر یک بودره یی دو الموری که و روی که و که و کار به چی خوا ده رده که وی . ایک کوله و می کوله و که روی که و روی که و که و که و که و که و که که که و که که که و که

که ثهمهش دووپاتی خولی یه کهم ثه کاتهوه که به مادده دهستی پینگرد، لهسهر زمانی فه فه نه مه شده ده ستی پینگرد، لهسهر زمانی فه بله سوفه سهره تایی یه کان، پاشان سهفسه ته به گومانه پوو چه ته کانیهوه هاتنه ناوه ندهوه، باوه ده به بوونی خودای دروستکهری گهردون به زمان حاتی فه بله سوفه ناوه نده کان: (سو کرات، ئه فلاتون، ئه رستق) کوتایی هات.

حەيران : رەواقيەكان و ئەبيقورىيەكان چى ئەلين؟

شیخ: سهباره ت به ره واقیه کان، له بیر و که ی زانست (المعرفة) ده گهرینته وه بیز بیر و که ی زانست (المعرفة) ده گهرینته وه بیز بیر و که ی (گومان) له توانایی عفقل له جیا کردنه وه ی راستی و چهوتی، که ثه لین زانست له شته ههستداره کانه وه ثه که و ینته وه و ، به هوی ههسته وه پینمان ثه گات، (ده رك کراوه گشتی یه کان) بریتین له و بیر و رایانه ی که عمقل پینکی هیناوه، ثه و شتانه ی که له ژیان و هریگرتو وه له ههسته که مایه تیه کان، له به رئه وه در وست نی یه وه ك پینوه ریك و هریبگرین بو جیا کردنه وه ی راستی له چهوتی.

کورتهی تزژینهوه کانیان بهو و تهیه کۆتایی دینت که ثهلینت : راستیه کان له رینگای (ههستهوه) پیدهزانرین شتی راست ههستینکی به پیزمان لا دروست ده کات، هیچ رینگایهك نییه بو ئینكاری كردنی.

به لام له دروست بوونی گهردوندا، دهبینی ره واقیه کان باوه ردارن به خودا و له ههمان کاتیشدا بی باوه رد رن بینی. کاتی که نه لین: مادده ته نها له بووندا همیه و، ههموو بوونیك له دو و توخم پینکها تووه: (کارلینکراو) (منفعل) (Passif) بی جوواله. و (کاریگهر) (فاعل) (actif) ئه و هیزهیه که جوواله و ههموو شیوازیک به مادده ده به خشیت و، ئه میزهش ته نها بریتی یه له ناگر و، ئه لین : خودا ناگری یه کهمه، ته نها خوی له بنه ره تذا هم بووه، له سمر شیوه ی ناگر له پاشدا نهم ناگره جو لاوه که به شینکی گور را بو هه وا و، به شینکی نه و هه وایه بوته ناو و به شینکی نه و ناوه شر بوته خاك.

سهر چاوهی همموو شتیک تاگره و، همموو شتیکی بن ده گهرینتهوه، خودا خودی گهردونه و گهردونیش جهستهی خودایه..

حهیران: به راستی سهرسورهینهره باوه ری ئهم فهیله سوفانه، ئهی نابینت بیروباوه ریان له توژینه و هی بوونه کان (الوجود) پابه ندبینت به ریپچکه کانی (زانینه وه) (المعرفة)؟ ئهی کوا بیروباوه ریان سهباره ت به (هه ست)ی (الشعور) به هییز، که به بنه مای زانینی رِاستهقینهیان ئەزانى؟ ئەي چۆن توانرا ئەم ھەستە دەرك و ئەندیشەي ئەو خواوەندە ئاگرینە سەرسورِهینەرە بكات؟

شیخ: رهوایه ئهم سهرسورهینهرهت و، له بهدهرخستنی بیرو که کانیان بوت، تهنها مهبهستم ئاماژه و رینمایی ئهو پهیوهندیییهت بکهم، که له نیوان پوچهالی بیروباوهری ئهمان و ورینهی ههندی له فهیلهسوفه کانی دوای ئهواندا ههیه.

به لام ئهبیقوریی یه کان، بیرو که کانیان له زانستدا (المعرفة)، دوورنی یه له بیرو که کانی ئهرستو، که ئه نین نه و بیرو باوه رانه ی که به دهستمان هینناوه، بریتین له زجیره یه که له ده رک کراوه هه ستیه کان، که بیره و هریی یه کانمان هه لیگر توون، له پاشدا به مهزه نده و بهراور د هه لده سه نگینری بو گهیشتن به بریاره گشتی یه کان.

ده رك كردني ههستي پيوه ريكي راسته و، ههموو ده رك كراوو برياره كاني به ههمان شيوه راستن.

رُتُهُ بِيقُور)ى پيشهواى رِيْبازه كهيان له بيروباوه ره بهرزه كانيدا ثه ليِّت: ئيْمه كاتى تووشى هه له دهبين كه دهر چين له ده رك پيكراوه كانى ههست، ههول ثهدهين گه لالهى ئهو بيروباوه رِانه بكهين كه له هؤكاره رِاسته قينه كاندا هميه و شارراونه ته وه له پشت رووكه شه كاندا (الظواهر).

به لام ئه م عهقاله ژیره، دان دهنیت به نه تو انامان به ده رك كردنی شته كانی پشت سروشت (ما وراء الطبیعة)، لهم ریبازه دانا و به ئاگایه ده ردچیت كه بو زانین نه خشه ی كیشاوه ده گاته ئهو راده یه ی ئه و بیروباوه رانه ی كه به دهستی هیناوه سهباره ت به دروست بوونی گهردون ههمووی پیشبینی و خهملاندن بیت.

باوه رسه بیرو که کانی (دیمو کریستس) دیگیست، وا ده بینیست که سه رجاوه ی بوون (الوجود) گه ردیله بیست، که له خویدا بزوینه ره و تهاییست: هوی جواله کهی له خودی خویدایه، که قور سایه کهی له سه ره وه تهجواییت بو خواره وه له گه ل لادانیکی کهم، له کاتی که و تنیدا پیکه وه لکانن روو ده دا، به مهش شتیك پهیدا ده بیست. و ژیان هه مووی له م پهیدا بوونه وه دروست بووه جا به رینکه و تیت یا . به رینکه و تنید ا

حمیران : تینناگهم، بزچی گریمانی جولهی گهردیله کراوه له سهرهوه بز خوارهوه به هزی قورسایی یه کهی، له کاتیکدا که قورسایی یه کهی تاکامی راکیشاندنه (حاذبیة).

شیخ: ئەبیقۆر لیبوردراوه لهم ئەندیشهیهیدا، چونکه یاسای راکیشاندن له سهردهمی ئهودا نهزانراوه وهك خوت ئهزانی، تهنها روو كهشی ئهوهیان زانیوه كه له ههسته وه پهیدابووه له كهوتنی جهسته كاندا به هوی هیزی قورسایی یهوه، له سهرهوه بو خوارهوه و مایه وه لهسهر مهر جه كهی كه ئهویش دهرنه چوونمانه لهو زانیاریانهی كه له ههسته وه ده كهوینته وه، به لام لیبور دراو نابیت كاتیك له مهرجه كهی دهرده چیت و گومان ده بات كه ژیان له ریكه و تنه و ریكه و تنه وه پهیدابووه.

له پاشان ئهم دهرچوونهی له مهرجه کهی سهرسورهینتر نییه له وته کهی که باوه ربه بوونی خواوهندیدك ده کا که لهسهر شیوهی مروّق، ده خون و ده خونهوه و به یونانی گفتو گو ده کهن، جهستهیان له تو خمی روّشنایی دروست بووه، له به ختیارییه کی همیشه ییدان و، دووره پهریزن له کیشه کانی جیهان، بیر کهرهوه؟ ثهی.. حهیران.

بهلام سهبارهت به بیروباوه په کانی له دروست بوونی گهردون و ژیان به رینکهوت و رِیْکهوتن، ئیستا کاتی موناقهشه نییه و، له تۆژینهوهی فهیلهسوفه کانی سهردهمی نویدا باسی ده کهین.

حەيــران: گومــانداره نوێكــان كــێن؟ ثايــا شــتێكى نوێــيان خســتەوه، بــێجگه لــه بيروباوەرەكانى سوفسەتائيەكان تا.. شێخى گەورەمان بۆم بەدەربخات.

شیع : گهر گومانداره نویکان شتیکی تازهیان نه خستایهوه، منیش باسیانم بو نهده کردی و، و ته کانم سهبارهت به توژینهوه فهلسه فهیه کان له بیرو کهی (زانست) تا مههست، له گه تندا به رده و ام نه بیت.

گومانداره نویکان خاوهنی چهند بیرو کهیه کن که نهبیت زانیاری تهواوت ههبیت ده رباره نویکان خاوهنی چهند بیرو کهیه کن که نمینت ده ربان گومان و شک نهبیته وه. نهبیته وه. نهبیته وه.

گومانی تیادا نییه، ئه و رینکه و تنهی که له نیوان سوفستائیه کونه کان و گومانداره نویکاندا ههیه، بریتی به له بیرو کهی گومان (شك)، به لام جیاوازی نیوانیان له ریبازو شیوازو ئاکامیاندا ئاشکرا ئه بیت وه ك بوم به ده رخستی سوفستائیه کان خاوه نی ریبازیکی فه لسه فیی نین، به لکو ماموستای پیشه یی به رههمی بوون، به لام گومانداران ئامانجیان ریبازیکی له خوگر تبوو که دوور بوو له پیشه یی و به رههمی و کومه لینکی خاوه نیرورا بوون.

ئەندىشەيان وابوو كە گەيشتن بە راستيەكان كارىكى مەحال و ئەستەمە، (گومانيان) (شىك) كىردە رىنبازىك و دروشمىيان ئەوەبوو دەيانگوت: (نازانين). و (نازانم)يان كىردە رىبازىكى فەلسەفەي سەربەخۆ لەخودى خۆيدا.

کورتهی رینبازه کهیان ئه تینمه شته کان ته نها روو که شیان ئه زانین که به جوره ها روو که شیان ئه زانین که به جوره ها روو که شی جیز راو جیور خیوی به ده رده خات و ، هیچ رینگا چاره یه کمان نی به بی جیا کر دنه و می بیرو که راسته قینه کان له وانه ی که له خه و دا ئهیان بینین و یان ئه نه نیشه ی به که که ین به هیزی هه سته هه تخه نه تینه ره کانه و ، هه ندی جار هه ست ری و ن ئه کات . و ده رك که ره هه ستیه کان ئه گورین به گورانی بارو دوخ و حاله تی که سایه تیه ده رك که ره که و زور شتی تریان و ت: به جوریك که ئینکاری یا سای که ره که و زور شتی تریان و ت: به جوریك که ئینکاری یا سای هز کاره کهی دیاری ده که ن ، به لام ئه و روو که شانه به جوره ها شیواز لیك ده درینه و ه که مه و دا نامینی بی بو نه وه ی باوه ربه هیچ کامیکیان بکری و ، هه ندیکیان ئینکاری مه و دا نامینی بی بو نه وه ی باوه ربه هیچ کامیکیان بکری و ، هه ندیکیان به دریزایی گومانیان مانه و به جوریك که باوه ریان و ابوو که بنه ما سه ره تاییه کانی فه لسه فه بریتی به گریمانی بی به تی گه ریمانه و یت خومان گیل بکهین له بیرو کهی زنجیره ی به تی هی رخولی به تی گه ریمانه ویت بیرو کهی زخیره ی به تی بیشه کی پیش (برهان الدوری) که پیشه کی پیش (برهان تسلسل) ده که وینه بیرو کهی (خولی به تی گه که مه مه یش پو چه ته .

كەواتە ئەم بەلگەيە رى بىي نەدراوە.

(مام ناوهندیییه گومانداره کان) ئهوانهن که پییان ئه لیّن (خاوه نه پیشبریارییه کان) الاحتمالیین) چونکه ئهیان وت: پیویسته پهسه ند کردنی هه ندی له و راستیانهی که ئاشکرا بووه بومان، ناکری له پهسه ند کردنی راستی یه کان لا بدهین بوهیننانهوهی به لگه لهسه ر راستی یه کان به بینت ئه نوموونه کان ره چاو بکهین گهر روو که شی سروشتمان بهدی کرد له گه ل پهیوه ستی هو کاره کانی، چاوه روانی به ده رکهوتنی ئاکام ئه بین. به بی ئه وه ی باوه ریهینین که ئه م ئاکامانه پابه نده به بنه ماکانی (یاسای هو کان: قانون العلیة).

حهیران: به راستی قولبونهوهی کومهلهی گومانداران له ئینکاری راستیه کان ترسناکتره له ورینهی سهفسه تائیه کان که ئینکاری راستیه کان ده کهن له ههمان کاتدا دان به وه دا ئهنین که ئینکار کردنه کهیان په یوهسته به بنه ماکانی ژیریانه وه له (جهده لدا)، بهلام گومانداره کان (ئینکاریان لـه بنهماکانی عـهقلدا) بـه رِاست گرتووه که دووره لـه گالته.

شیخ: به لی، قولبونه وه که یان زوّر در وار و پوچه له ههروه کو باست کرد له ئینکاری بنه ما عه قلیه سهره تایی یه کان که باوه پیان و ابوو که نهم بنه مایانه بریتین له گریمانیکی بی به لاگه. به لام (خاوه نی پیشبریاره کان) (الاحتمالییون) که دوربین بوون له هه ندی تیروانینیانه وه بو پوو که شه کانی سروشت، وه له لایه ن هه لکه و ته نویکانی زانسته وه پشتگیری گونجاندنی و تنی (پیشبریار) (الاحتمال) کراوه له کاتیکدا که به لگه عه قلی یه بی گومانه کان نه یان سه لماندوه.

گهر بهراورد بکهیت لـه نیوان فهیلهسوفه کونه کان سهبارهت به زهوی خورو ئهستیره کان و ماددهو راستیه کانی و نیوان راستیه زانستیه کانی ئهم سهردهمهی که تیایدا نهزین.

جاو ازیییه کی زورت بو به دهرده کهویت که رینمایی کردنت به وتنی (پیشبریارو پهسهندی) (الاحتمالات و الترجیح) زور قولبونهوهی تیادا بهدی ناکریت.

قولبونه وهیان کاتیک به ده رده که ویت وه ختیک که باوه ریان وایه که ههموو بنه ما عهقلیه سه ره تایی یه کان پیویستیان به به لگهیه. بخ نموونه: نه گهر ثیمه داوای به لگهمان کرد لهسه ر نه وه که گشت (کل) گهروه تره له به ش (جزء) و دوو شتی دژ به یه کهوه کونابنه وه و ، یه ک نیوه ی دووه، نه و کاته مه عنای وایه عمقلمان به ره لا کر دوه و وا رامان هیناوه و داوای پیوه ریکی بیر و که یمان کر د به عمقلی جیاواز له عمقلی مروق، که نهمهیش داوای پیوه ریکی بیر و که یمان کر د به عمقلی خومان سه رنج نهده ینه راستیه کان که له ده رجود نه له با به ته که مان، چونکه ثیمه به عمقلی خومان سه رنج نهده ینه راستیه کان که له خودی خوید ابنه ما زانستیه سه ره تایی یه کانی له خوگر تووه، که عمقل داوای به لگه ی بو ناکسات، سه رجاوه یه که که بریاره ده رک کر اوه عمقلی یه کان په یوه سته پیوه ی و نینکار کردنی و هستانی کاره کانی عمقله.

له گهل نهوهیش که هاو دژی تیادا به دی نه کریت و، نهوانه ی باوه پیانه پیده تی دو و چاری گالته پیکردن ده بنه وه، گهر نهم پرسیارانهیان لی بکری: زانست (المعرفة) له لای نیوه مه حاله، چون زانیتان که مه حاله؟ و چون زانیتان که کیشه سهره تایی یه کان به لگه دار نین؟ و هه سته کان هه لخه له تینه رن؟ و عمقل هه له ده کات؟ و چون زانیتان که به لگه دار نین؟ و هه سته کان هه لخه له و، به لگه ی خولی (البرهان الدوری) راست

نیه؟ ئموه تا ئمم جوّره و تانه تان به لگهن له سهر ئموه که ثیّوه دان به زانستدا دهنین گهر راست بنی (زانین) مه حاله لاتان به مه راستی ده رك ده کهن، ئهو كاته و ته تان بو زانین مه حاله و ته یه کی پوو چه له و ئه گهر و ته که شتان راست نه بوو ئهوا زانین مه حال نی یه و، ئه گهر بانیّن پوو چه لی خولی (الدور) و زنجیره یی (التسلسل) ناسایی یه له عه قلدا.

گهر باوه رتان هینا به بوونی کیشه عهقالی به سهره تایی یه کان کهوا عمقل خوی دانی پیاده نی. و گهر ئینکاری ئهم سهره تایی یانه تان کرد به لگه کانتان له بنجینه وه ههره سدینی..).

حمیران: چــۆن، بیرۆکـه ئەفلاتۆنـيه نوێـيه کان لــه نـێـوان دڕکـه ماددييــه ڕ٥واقــي و ئەبيقۆريەكان و گومانه وەستێنەرەكانى ژيريدا دەڕوێت؟

شیخ: نایا سهرت سورما، لهم گهشه خولی (السدوري) ههمیشهیی به بو کیشه ی باوه پهینان، هیچ که سیک هه تناسیته وه له دوای کهوتنی و یا به ناگا نابیته وه له بی هوشی به هوی پیبازی عهقل و نیگاوه نه بیت تیپه پیت به گیر اوه کانی گومان و بی باوه ری به خود ا.

دوو فه رمان بز ئه فلاتونیه نوییه کان کوبووه: (عهقل و پهیام) که ئه مهیش تیکه له یه که ریبازی ئه فلاتونی و نه سرانیه کان که له (فلیونی ئه سکه نده ره وه) ده ستی پیکردو و له پاش ئه و (ئه فلوتین) نویسی کرده وه. و (فیلون) پیش مه سیح به (۲۰) سمال لنه ئه سکه نده ری په پهیدا بوو و ، له ۶ می زاینیدا کوچی دوایی کرد، واته له و سه رده مه وه که ئه سکه نده ریه بووه مه له ندیکی زانستی گهوره ی نیو جیهانی و ریبازی بالاده ستی ئه و سه رده مه ریبازی ئه فلاتون بوو.

تۆڑىنەوە و لىكۆلىنەوەى زۆر پەيدابووك بارەئى سەرچاوەى گەردون و، ئايا كەوتۆتەوە بە (حادثا) و يان بوونى كۆنە (قليم) (فيلونى ئەسكەندەرى) شيكردنەوەيەكى چېرى كردلەسەر بيرۆكەكانى ئەفلاتون و، ك پاش ئەو ئەفلوتىن پەيدابووك نىزان سالەكانى (٧٠٧-٢٤٠) پ. زو ئەم رىبازەى نوئى كردەوە كەلە دوايىدا ناوى دەركرد بە ئەفلاتوونىيەتى نوئى و كورتەى بيروراكانى ئەفلاتونىتى نوئى سەبارەت بە بيرۆكەكانى بوون و دروست بوونى گەردون، ئەم گەردونە خاوەنى روكەشىكى زۆرەكە ھەمىشەلە گۆراندايە، مەحاللەل ھەدورى خۆيدا پەيدابووبى، بەلكو پيويستى بەدروستكەرىكى لىنھاتوو پەيداكەر ھەيە، ئەم دروستكەرىكى لىنھاتوو پەيداكەر ھەيە، ئەم دروستكەرەش خودايە، يەكەو تەنھايە، ئەزەلى و ھەمىشەيى، لە

خویدا پهیدابووه و له سهروی مادده و روحه وه به و ، له به رئه و ه نه و نینه یه له شته کانی گهردوندا، ده بیت هموو نیشانه و سیفه ته کانی سه لبی بن که واته نه و مادده نی یه و ، وه سف ناکریت به وه ی که جو لاوه یا . . وه ستاوه و پناو تریّت همیه له شوینی کدایا . کاتیکدا و ، ناتو انریّت هیچ سفه تیکی بدریّته پال ، چونکه ئه م زیاد کردنه له یه کچوونیکه له گه ل شته دروستکراوه کانی خوی ، گهر پیناسه ی خودا بکه ین کوتایی و تمواوه ، پیویستی به هیچ شتیک نی یه هموو زانینی کمان ده رباره ی خودا به وه و ناده یه دروستکه ری هموو شتیکه ، که هیچ عمقلیک ده رکی حمقیقه ته که ی ناکات ، نه م و تانه همر چه نده راستی یان له خو گر تووه ، به لام زیاده و پی زوریان تیادایه ، سه باره ت به بی گهردی خوا که بوونی خودا ده چه سپینیی به بی ماهیه ت .

په نابردنمان به سیفاته کانی پیچه وانه (صیفات سهلبی) پاست نی یه هم چه نده باوه په نابردنمان و دان پیانانی تیابیت به سیفاته کانی بوون (وجود) و کونایه تی (القدم) و مانه وه (البقاء) و پیچه انه ی په پدابووه کان (مخالفة الحوادث) و به رده وامی (قیام) به نه فسی خوی، به لام نه مانه هه مووی داد نادات بو چه سپاندنی بوونی سیفاتی زانست و توانایی (القدرة) و (ویست) (الارادة) بو خودا له گه ل نه وه ی به گویره ی عمقل نه مانه هه موویان پیویستن هم بن نه م پیبازه دان به بوونی خودا و دروستکه ریخی بو گه ردون ده نیست، نامانه و یت پیویستی داده نین ناگایه له به ده رخستنی چه ند سیفاتیکی خودای به خشنده که عمقل به پیویستی داده نیت، به لام نه مه و یت چه ند هده یک تری نه فلوتینی خاوه نی نه م پیریستی داده نیت، به لام نه مه ویت چه ند هده یه که تری نه فلوتینی خاوه نی نه م پیرازه ت بو به ده و بخه م، کاتیک ویستی وه سفی چه نیتی دروستکردنی گه ردون بکات، نه ندیشه کانی سه ریان لی شیوان و خستیانه

۱ خوای گهوره له تاسمانه لهسهر عهرشی گهوره و پیروزی ههروه کو فهرموویه تی: (الرحمن علی العرش استوی) طه د، بهبی تهوه ی چونیه تیه که (کیفیة)ی بزانری و دهرکی پی بکری یاخود به دروستکراو (مخلوق)ه کانی بچیت و یان بچوینری، چونکه هیچ شتیك وه کو ثهو نی یه و بهو ناچیت، همروه کو فهرموویه تی: (لیس کمثله شیئ و هو السمیع البصیر) الشوری ۱۱. -لیکولهر- ۲ پیشینه چاکه کانمان و ثیمامه پاشینه به پیزه کان ره زای خوایان لی بینت یه که دهنگ و کوکن لهسهر سملاندن و برواهینان به گشت ثه و سیفه تانهی خوای گهوره که له قور الله یان له سوننه تی پیغهمبه ردا هما توروه و ههر سیفه تیک که خوا بو خوی بریاری داوه یان پیغهمبه ره کهی بوی داناوه ثهوه پیویسته ئیمش بریاری بو باوه پی تهواومان پی هه بیت، سهر چاوه (لمعه الاعتقاد، الهادی الی سبیل الرشاد- لابن قدامه).

گیژاوهوه، کاتنی که ئەلیّت: ناگونجیّت خودا یه کسهر گهردونی دروست کردبیّت، چونکه گهر وا بوایه بی چار دهبوو به پهیوهندی پیوه بکا، چونکه خوّی تاك و تهنهایه، نابیّت جوّرهها گهردونی لی بکهویّتهوه.

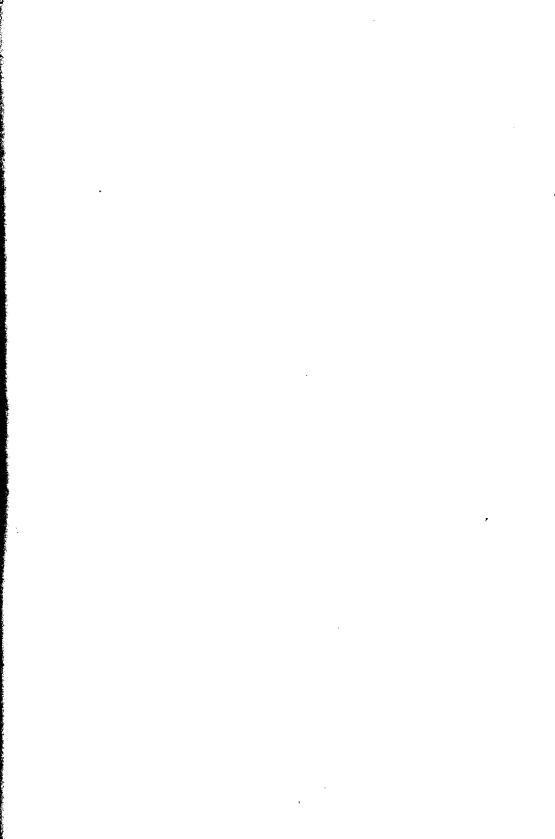
حهیران: کهواته، دروستکردنی گهردون چؤن بوه؟

شیخ: ئەفلوتین پیمان ئەلیّت: بیر کردنهوه ی خودا له نهفسی خوی دا بهخشنده یی زوّر (فیض)ی لیکهوتهوه، که گهردون بوو و، یه کهم شت که له خوداوه پهیدابوو (عمقله) که ئهم عمقلهش دوو کاری ههیه، بیر کردنه وه له خوداو، بیر کردنه وه له خودی خوّی و، له عمقلیشه وه خودی گهردون پهیدابوو و، له خودی گهردونه وه خودی مروّق کهوته وه و، له ویشه وه خودی دووهم پهیدابوو که سروشته و، خودی ئهم گهردونه بیریتی یه له گهردونیکی روحانی، به لام مهلهنده کهی له روّخیایه تی و، نزیکه له جیهانی ههسته وه، که نیّوه ندیکه له نیّوان جیهانی ههست و عمقلدا.

به ده رخستنی تمه تهندیشانه بوت سهباره ت به چونیتی دروستکردن و بهخشنده یی زور (فسیض) و (ده رچوون) (انیستاق) و عمقل و خود، تمنها تهممویت تاماژه ی تمه پوو چه نیانه ت بو بکه م که فعیله سوفه تیسلامیه کان تنی که و توون که پهیره وی زور به ی بیرو که کانی ته فلاتونیه نویکانیان ده کرد که به ریبازی (ته سکه نده ریه کانیان) ناوده برد و، (ته ناخ تینیان) به شیخی یونان ناوده برد.

۱ یه کهم دروستکراو(مخلوق) که خودا دروستی کرد پینووس(قهام)، بوو ههروه کو پیغهمبهر گلی فهرموویه تی: (ان أول شیئ حلقه الله تعالی القلم و أمره أن یکتب کل شیئ یکون) السلسلة الصحیحة. واته له راستیدا یه کهم شت که خوای گهوره دروستی کرد قهام بوو فهرمانی بی کرد که ههر شتیك ده بینت بینووسیت. سهرچاوه (تهذیب شرح العقیدة الطحاویة).

لہ فارا نہ وہ بوّسِرْنیہ رذشنایی لہ دوای ردّشنایی

حهیرانی کوری نه زعه ف ده نیت: له و ته کانی شیخ بوّم ده رکه و ت که نهم شهو باسی، فه یله سوفه نیسلامیه کانم بوّ ده کات، کتیبیکم لابوو ده رباره ی رازی و فارابی و نیبن سینا نهدوا، که له گهنجینه که ی باو کمدا دیتمه وه به روّر ده خوینده وه، کاتیک باسکر دنیان ها ته پیشه وه خستمه ژیر بالم و چوومه خزمه تشیخ، کاتیک بینیمی و تی: حهیران، نه و کتیبه چیه ؟

حەيىران: وام زانى باسى فەيلەسوفە ئىسىلاميەكانم بۆ ئەكەيىت، ئەم كتێبە وتەكانى رازىو ئىبن سىناو فارابى تيادايە.

شيخ: ئايا.. خويندووتەتەوە؟

حهیران: بمالی همهندیکم لی خویندو تهوه، کهمیکی تیگهیشتم ثهوینزم له یادکردوه، له خوینندنهوهی همهندی رستهی گران و ثمالوزی کهوتمه گیزاوهوه، لمه رسته کرچ و کاله کانی تهفلاتونی به نوییه کان که شیخی گهوره، باسیان کردووه بوم، جا ثایا

حەيىران: ئايىا.. ئەم سىن فەيلەسوفە ئىسىلامىيە باوەريان بە خودا بىي ھىز بوە وەك لىييان دەگىرنەوە؟

شیخ: خوا نه کا، لهی حهیران، تهمانه له گهوره باوه پرداره کانن به خودا و، خاوه نی راستترین به نگه نه نه نه نه به بوونی، چسون وا نسابن! کسه توانسیویانه وه که فهیله سوفه ئیسلامی یه کانی تر، باوه پرهینانی نیگای پراسته قینه و باوه پهینانی عهقلی ساغ و بیگهرد کوک بکهن، واته روناکی له گهل روناکی.

به لام لمه پلمه کانی دروستکردنی گمدردون و پهیوهسته کانی، پووچه لیه کان و ئەندىشە كانى بىرۇ كەي ئەفلاتۇنە نوپيە كانيان بەسەردا سەپا.

وته کانی ئەفلاتۇنيان تيڭكەل بە وتەكانى ئەرستۇ كىرد بە چەشىنىڭ كە كارەكانى ئەفلاتۇن درايە پال ئەرستۇ بەمەش پيرۇزيان بەبنى ليكۆلينەوە زيادى كرد بۇ مامۇستاى يەكەم كە (ئەرستۇيە). لهبهرئهوه پیویسته نهوانهی تؤژینهوه لهسه رئهم فهیلهسوفانه نه کهن، تیشك بخهنه سه روته و بیر و که کانیان بز جیا کردنهوه ی راستی رووناك له چهوتی تاریك، چونکه نهوانهی لیکو لینهوه یان لهسه رکردون، نهم جیا کردنهوهیهان به ده رنه خهستووه، لهبه رنهبوونی توانایان، یا.. پهیرهوی کردنی زوریان بز سه رکهوتنی باوه رهینان، یاخود به پیچهوانهوه، ئیمامی رازی به راستگوترین باوه ردار ده ژمیرریت گهر هیچ به لگهیه کمان نه بیت بز راستی باوه رهینانه کهی له و و ته یه یدا نه یسه لینیت که نه لینت: (بوونی عمقل له ههندی له گیانه و مران و توانایان بو به ریوه بسردنی کسارو فه رمانیان، به لگهیه که بونی و بورسی در و ستوتهوه).

ئهم وتانهی رازی به سهندترین بهاگهیه بۆ راستی باوهرهینان لهلای من له گشت ئهو بهالگه تیْروانینیه ئاویْتهییه کانی تر، چونکه پهنا ئهباته بهر بهالگه ساکاره روونه کان که هیچ گومانیککی لیٰ ناکرینت نه له بیْژهریییهوه نه له گویْبیستیهوه.

ئەوەى بەم چەشنە رِێ پشاندەر بینت، خاوەنى باوەرى لاواز نابینت ئەی حەیران. حەیران: بیرورای شیخمان چى يە سەبارەت بە فارابى؟

. شیخ: ئهی حهیران، فارابی یه کیکه له گهوره فهیلهسوفه باوه پداره کان و خاوهنی پاستترین لؤژیك و به به گهوره فهیلهسوفه باوه پداره کان و خاوهنی پاستترین لؤژیك و به لگهیه بو بوونی خودا، به بهر گری کردن له عمقل دهستی پیکردو بریاره سهره تایی یه ئاشکراکانی چهسپاند که ههموو به لگه کان پهیوهستن پیوهی، لهمهوه پیبازی چهسپاندنی بوونی خودای گرته بهر، (تا ئیستاش، و ته کانی له زانین و بووندا همهوه عمقلی زاناو، فهیلهسوف و، و ته بیژه کانی پیوه به نده).

فارابی نه لیّت: زانست دوو به شه، (ئه ندیشه ی په ها) (تصور مطلق) و (ئه ندیشه له گه ل به اوه ب) (تصور مع تصدیق)، ئه ندیشه ی شتیك نا کریّت به بی ئه ندیشه کردنی پیش خوی و، ئه ندیشه ی جه سته یه ك نا کریّت به بی ئه ندیشه ی دریژی و پانی و قو لایی یه که ی و، ئه ندیشه یه ك نا گریّته وه، به لكو ده بیّت كوتایی به ئه ندیشه یه ك بهینریّت كه بوهستیت له ئه ندیشه كردنی، ئه ندیشه ی پیش خوی، وه ك (بوون) الوجود) و (پیویستی بوون) (الوجوب) و (گریمان) (ممكن) كه ئه مه ش پیویست به ئه ندیشه ی پیش خوی ناكات، به لكو چه ند مانایه كی پاست و ده ركه و توون و جیگه ی خویان گرتووه له منشكه

ت بهلام (باوهر) بهبن دهرك كردني شته كاني پيش خوى دهرك ناكريت.

(گهر بته وی بزانیت، گهر دون لیکه و ته یه (مُحَدث)، ینویست نه کا، یه کهم شت باوه به پنیت که (گهر دون پیکه وه لکاوه) (العالم مؤلف) و، ههموو پیکه وه کاویک لیکه و ته یه دون مؤلف مُحَدث) که نهمه ش (بریاره سهره تایی یه کانه) (أحکام اولیه) و له عمقلدا دیاره ههروه که دوو سهری دژ به یه که به ههمیشه یی سهریکیان راسته و نه وی تریان هه آهیه. و ههروه ها گشت گهوره تره له به ش نهم مانایانه ههمووی به گشتی چهسپاون له میشکدا و، به ناگابو و نه وی یه که به دهرده که و ن و، هیچ شتیک لهمانه ناشکر اتر نی یه پیویستی به نگه هینانه وه ناکات بزیان و خویان رون و ناشکران، بو به نگه هینانه وه شهسه ههر کیشه یه کاشکراکانن). له سهر ههر کیشه یه کانه له و په یا ستیدانی.

شیخ: ئهمه بهس نیه نهی حهیران که بلیبت نهم و تانه لهوپه بی پلهی براستی دان. به لکو له دلی خوندا ده برخیان بکه و مههیله که سانیکی موو ناقه شه گیر له سهر بوونی خودا به بی زانست و رینمایی، بی ناگات بکه ن و سهرت لی بشیوینن. له وه و دوا ده بینیت، که چؤن نهم به لگه رال بووه به سه به عقله کاندا، تاکو (لایبنز)ی گهوره هات و نؤژه نی کرده وه و دوای حموت سه د سال پاك و پیروزی کرد، له سهر نهم براستیانه فارابی به لگه کانی بؤ بوونی خودا دانا و نه لینیت: همه مو و بوونه کان دوو جؤرن، یه کیکیان (بوونی شیاوه) بوونی خودا دانا و نه لینیت: همه مو و بوونه کان دوو جؤرن، یه کیکیان (بوونی شیاوه) (به و به بی هؤی (به و به بی هؤی الوجود) مان کرد، نه وه ناگهیه نینی که مه حاله و گهر هه رکاتی پهیدابو و به بی هؤی تایبه تی خودی دروست نابی. کاتی کیش پهیدابو و له ممکن الوجوده وه ده بی به و اجب الوجود، به خودی خزی نا به بی خودی خزی به لام (پنویسته بوون) هم رکاتی گر کمان کرا که نه بوونه کهی به هؤی شینی تره وه بینت. و شته شیاوه بوونه که نیش به بین بین کوتایی بن، هؤی شینی تره وه بینویسته به (بوونه پیویسته به (بوونه پیویسته به (بوونه پیویسته به (بوونه پیویسته به (بوونه پیویست و بی کوتایی بن، کوتایی بی بینت. نه مه شه به و دی سه ره تایه که تاکه هؤ کاریکه بو دروست بوونی شته کانی تر. نه مه بوونه پیویست و بی کوتایی شین بین بینت. نه مه شه بودی سه ره تایه خودایه.

حەيىران: كەواتــە شــيــخى گــەورەم! چـــۆن دەفەرمويــت (فــارابى) پووچــەلــى يەكانى ئەفلاتۈنە نوييەكانى وەرگرتووە؟ شیخ: من لـهوباوه رهدام کـه وه رگرتنی بیرو راکانی (تهفلاتونه نوییه کان) لهسهر پهیدابوونی نهینی گهردون و گهشهو پله کانی، له لایهن فارابییهوه تهنها به زوبانی بووه، نهك له ناخیهوه، بو مهبهستی شانازی و خوبهده رخستن له بواری دانایی و فهلسه فهدا.

ئه وه تا ئه لینت: (کاتیک چه سپا که خودا کاملترین بوونه کانه پیویسته که به کاملترین زانیاری بی ناسین. هه روه ک چون زانیاریمان بو ماتماتیک ته و او تره له زانیاریمان بو زانستی سروشتی یه که م زیاتره له زانیاریمان سه باره ت به بابه تی یه که م زیاتره له زانیاریمان سه باره ت به بابه تی یه که م زیاتره له زانیاریمان خودایه، وه که می (الموجود الاول) که خودایه، وه که وه و ایه که به رامه و روشنترین روناکی بوه ستین.

له بهر نهتوانایی بینایی چاومان نهتوانین خومانی لهبهر رابگرین، چونکه راهاتنی چاومان به ماددهوه، زانستمانی کوت و لاواز کردووه).

بهم شیّره به ته ی حهیران، بوّت به ده رده کهویّت چه ند به رزه شم پیاوه له رووی ره و انبیْری و سه نگینی و دان پیانانی به نه توانین (عهجز) که هه موو مروّقیّکی ژیر دان به مه دا ده نی که چه کاتی ویستی لاسایی نه فلاتو و نه نوییه کان بکاته وه له باره ی چونیّتی در وست بوونی گهردو و نه وه ، بونی خوبه ده رخستن و گهوره بی له زیره کی و فه لسه فه دالی ده کری و ، پوو چه لی ته فلاتونه نوییه کانی به زیاده وه وه رگرتووه . شهوه تا به وه و نه وه ستاوه که نه و ان بریاریان داوه ، سه باره ت به عمقله کان و گهردو و نه کان و خوده کان و عقول و افلاك و نفوس) به لکولی پر کردبوون، ته نانه ت مروّف و اهه ست ده کات خاوه نی نه م بوچوونه پوو چه لانه ، که سینکی تره غهیری فارایی .

حهیران: ثایا ثیبن سینا که بیستوومه ثهو بهرزتره له فارابی وهك ثهو كهوتزته ههمان گیژاوهوه؟ شیخ: ئیبن سینا که یه کیکه لـه بهرزترین فهیلهسوفه باوه پداره کان، له ههموو کهس زیاتر لـه فارابی ماموّستای ده چیّت، له کاتی تویّژینهوه سهبارهت به زانست و پهیدابوون، بهلام ده کهویته ههمان ههانهوه، بگره به زیادهوه.

کاتنی قسمه له لینکهوتنهوه (الصدور) و عهقله کان و گهردوونه کان ده کا گویبیست به له تؤژینهوهی (زانست: المعرفة)دا که ثهالیت:

دەركردني زيندەوەرى (الادراك الحيواني) يا ئاشكرايه يا له ناخدايه.

ده رك كردنى ئاشكرا به پننج ههستياره كه وه رده گيرى به مهش ههستكردنى پروو كهشى دروست ده بنى، ده بنته تۆپ و كهمه ند و داو بۆ پ او كردنى هينبراوه كانى ههست كه له وينه وه ئه كهوينته وه، له مهشه وه هيزيكى (وينه گر) (المصورة) وينه ى ههستينكراوه كان ده چه سپينين، له پاش له ناو چوونى و، هيزيكى تر هه يه، پنى ده و ترى خه يال، ههستيك ئه كات كه له مه پنىچ ههسته وه ره كه نى يه، وهك ئه وهيزهى كه له مه پنكدايه، گهر تارمايى گورگيكى به دى كرد، ده ركى دو ژمنه كانى ده كات، چونكه هه ستى بينين به ته نها ده ركى ئه م دو ژمنايه ته نها

هَیْزیکی (چاودیر) (محافظه که بریتی به له گهنینه یه نه نموه ی به خهیال ده رکی ده کرات، له و ده پاریزری هه روه کوو چون، نه وه ی به هه سبت ده رك ده کری، هیزی وینه گر، هه لی ده گری و ده پیاریزی. و هیزیکی (بیره وه ری: مفکسرة) که سه رپه رشتی دانر اوه کانی گه نمینینه ی وینه گر و پاریزر او نه کات، که نه مه شه ندیکیان پیکه وه تیکه لا نه کات و هه ندیکیشیان لیك جیاده کاته وه، هه روه ها له به رز ترین و تهیدا نه لیت: هه ست نه کات ته و اتای ته و اوی مانا ده رك ناگات و ، وینه یش ده رك ناکا به بی مادده و پیوه لکاوه کانی، له چه ندو چون و له کوی و وه ضع و رو حی مرو قایه تی به ته نها نه توانیت نه ندیشه ی مانا له سنوورو حه قیقه تی خویدا بکا و جه سته نامو کنان له خوی دو و ربخاته وه که له نیوه نده ها و به شه رو ره کانه و موه گیر اوه، نه مه ش به هیزیک که پنی نه لین عه قلی تیوری (العقل

له کاری همست نییه، له و رووه وهی که همستینکراوه، به عمقل ده رك بكری و همروه ها له کاری عمقل نییه، له و رووه وه که عمقلی پینکراوه همست بكری چونکه همست کاری نهینت گهر له جیهانی دروستکراودا همینت و، همروهها عمقلیش

零

حەيران: خودا، پاداشتت بداتەوە بۇ ئەم رەوانبيۇيىيە دارۇنينە، بەرزە!

شیخ: لـهوهش بهرزتر به لگه کانیتی بز بوونی خودا، ههمان ریباز ده گریت که فارابی گرتبووی و ههمان به لگه ده هینییتهوه بز چهسپاندنی بوونی خودا، کاتیک که ثه لیت: نابی شتی له دروستکراوانی خودا بکری به به لگه لهسهر بوونی خودا.

به لکو پیریسته لـهوهی بـه گریمان هـهبوونی هـهبو لـهوهی کـه عـمقل بـه رهوای بـزاننی دهرکی مهوجودی یه کهم بکهین (که پیریسته بوون- و اجب الوجود)ه، ثهم گهردوونه که بوونی شیاوه- و اتـه ممکنه، پیریستی به (هن) (عله) ههیه، ههتا وه کو له نهبوونهوه بیهینیته ناو بوون، چونکه بوونی لـه خودی خزیهوه نی یه.

به بیر کردنهوه ی ته نهامان له بوونه کانی گهردون ئه توانین بوونی (یه کهم) که (پیویستی بوونه) (واجب الوجود) بچه سپینین، به بی ئه وه ی پیویستمان به به لگهیه كه هه بیت که له درو ستکراوه کانی خوی وه رگیرابیت. له گهل ئه وه ی بوونه کان به لگه ن بوونی، به لام به لگه ی (یه کهم) پته و تر و چه سپاو تره و، ئهم دوو به لگهیه ش له فه رموده کانی خودای به خشنده ده بینری، وه ك ئه فه رمویت: ﴿سَنُویهِمْ آیاتنا فی الآفاق وَفی أَلْفُسِهِمْ حَتَّى یَتَبَیَّنَ لَهُمْ أَلَهُ الْحَقُ أُولَمْ یَکُفِ بِرَبِّكَ أَلَهُ عَلَی کُلِّ شَیْءِ شَهِیدٌ ﴾ فصلت / ۵۳.

ئەمـە كەمـێك لــە بەدەرخسـتنە دلْرُفَێن و بەلگـە ڕازاوەكانێـتّـى لەسەر (عەقلڵو زانين و بوون)، دەرخيان بكە ئەى حەيران.

هماندی لمه و فهیلهسوفه گهوره نویمیانهت بز باسده کهم که چوّن بهلگه کانی خودایان لهسمر بوونسی خودا لمه فمهرمووده کانی خودا وهر گرتووه، بمه جوّریماك نـزیكه ببیّـته وهر گرتنیّكی (دهق به دهق) یا (پیت به پیت).

حەيىران: لــه خوينندنەوە كانم ســهباەرت بــه ئـيبن سـينا دەبيـنـم زۆر پەيــرەوى بـيروراى ئەرستۇ ئەكات لـه رووى كۆنيتى گەردوونەوە؟ شیخ: روو که شی و ته کانی ئیبن سینا و ا به ده رده که وینت که په پره وی بو چوونه کانی ئه رستو بکات. به لام ناوه رو کی باسه کانی ده رده چینت له و ته کانی ئه رستو و ، مانای کونینی به شیوه یه کی زور ژیر انه لیکده داته وه ، که دو و ربینی و بیگه ردی بیر کر دنه و ه راستی باوه ری به ده رئی خات ، که ئه لینت: کونینی (القدم) به چه ند روویه ک لیکده درینه وه : کونینی و القیاس) و اته شتیکه ، چه رخه که ی لیکده درینه وه : که راب و ردو دا زور تره و ، گه ر به راور دی بکه ین له گه ل شتیک که چه رخه که ی نوی تره نه و المه و کونیز نه بین به لام (کونینی ره ها) (قدم المطلق) به دو و روو لیکده درینه وه ، و اته به گویره ی چه رخ و اته به گویره ی چه رخ و اته به گویره ی چه رخ و اته به سه ره تایه کی چه رخی نی یه پیوه ی بیوه ی بیوه ی بیوه سه ره تایه کی چه رخی نی یه ی پیوه ی بیوه ی بیوه سه ره تایه کی چه رخی نی یه و کونینی به گویره ی خودی ، و اته بنه مایه ک نی یه پیوه ی بیوه ست بیت .

که تمویش خودای راست و تهنهاینه که بهرزتره لـهوهی بیباوهرهکان به لـووت بهرزیه کهوه ثینکاری بوونی بکهن.

له و ته کانی سه باره ت به مانای کونیتی، که به مه ناماژه ی مانای چه رخ نه کات، همروه ک چون ئیمامی غه زالی دوای ئه و زیاتر روونی کرده وه. بوت به ده رده که دینت که ئه م گهردونه له خودی خویدا کون نی یه که دروستگراوی خودایه و، ئه ویش ئه مه ده لین. به لاکو نه یه وینت بلینت: کونیتی ئه م گهردونه به کونیتی ره ها ناو نه بریت، چونکه خود ا پیش چه رخ دروستی کردوه له به رئه وه سه ره تا یه کی چه رخیانه ی نی یه. و هه روه ها رکونیتی ره هایی خودیتی ناپیوریت که وه سفی خودای کونیتی ره هایی و نه زه لوریت که وه سفی خودای کونیتی ره هایی خودیتی ناپیوریت که وه سفی خودای کونیت و نه زه لوره لوره کونیت که وه سفی خودای کونیتی و نه زه لوره کونیت که وه سفی خودای کونیتی و نه زه لوره کونیت که وه سفی خودای کونیت کونیت که وه سفی خودای کونیت که و هسفی خودای کونی و نه زه کونیت که و هسفی خودای کونی و نه زه کونیت که و هسفی خودای کونیت که و هسفی خودای کونی و نه زه کونیت که و هسفی خودای کونی و نه زه کونیت که و هسفی خودای کونی و نه زه کونیت که و هسفی خودای کونیت که و هسفی خودای کونیت که و هسفی خودای کونیت که و های کونیت که و های کونیت کونیت که و های کونیت که و های کونیت کونیت که و های کونیت کونیت که و های کونیت که و های کونیت که و های کونیت کونیت که و های کونیت که و های کونیت کونیت کونیت کونیت کونیت که و های کونیت که و های کونیت که و های کونیت کونیت که و های کونیت که کونیت که کونیت کونی

نه گهردون ههبووه نه چهرخ، بهلام خودا ههبووه، (خودا گهردونی دروستکرد، چهرخیشی لیکهوتهوه) گهر وهسفی گهردون بکهین به کوّن، ثهالیّین به گویّرهی چهرخ کوّنه نهك به گویّرهی خودیّتی.

۱ ناوی (القدیم) واته کزن یهکیل نی یه لهناوه ههره جوانه کانی خوای گهوره چونکه وشهیه که و ناوی دانی خوایان ناویکه و شهیه که و ناویکه و ته یه کیل له ناوه کانی خوایان داناوهٔ ته گهر نا پیشینه چاکه کان (السلف الصالح) ئهم زاراوهیان به کار نه هیناوه. سهر چاوه تحذیب شرح العقیدة الطحاویة.

لیکوته ر

حەيران: مينشكم بـه ئەندينشـه كردنى ئـهم چـهرخه بهبنى بوونى لـه وهوپينش گرژو ئالۆز ئەبينت.

شینخ: ئه ی حهیر ان نائومید مهیه، بنوت به دهرده کهویست که زوریهی گهوره فهیله سوفه کان له نموونه ی غهزالی و ثیبن توفهیل و عهمما و ثیل کانت ئاماژه ی ئهم گرژیی یان کردووه که عمقل دووچاری نه بیتموه.

حەيران: گەورەم بۆچى باسىكى غەزالىم بۆ ناكەيت، چونكە تۆ زۆر ناوى ئەبەيت. شىخ: بە گويىرەى ئەو بەرنامەيەى كە بۆم ھەلبۋاردويت باسىت بۆ ئەكەم، لە پىشدا باسى ئىبن مەسكەودىد ئىبن خەلدون و ئىبن توفەيل ئەكەين.

حەيران: من ناوبانگى ئيبن مەسكەوەيىم بەم جۆرە نەبيستوە كە فەيلەسووف بى. شیخ: تزژینهوه فهلسهفهیه کانی سهبارهت (رِهوشت و زانست و بوون) کهمتر نی یه له بهرریشی و رِهوانی توییژینهوهی گهوره فهیلهسوفه کانی تر بهشیک له بیروراکانی سهبارهت به زانست و بوون بوّت باسده کهم، بهلام باسه کانی فهلسهفهی رِهوشت که له ههموو بابهته کانی تر زیاتر تیایدا بهناوبانگ بوه بۆت بهدهرناخهم تهنها ئامزژگاریت ئه کهم بیانخوینیتهوه، چونکه دهربارهی (فهلسهفهی بهها) (فلسفة القیم) به تامترین و بهچیژترین باب ه تي له سنه ر نوو سنيوه ئيبن مه سنكهوهي سنهباره ت (زانسنت) پناش ئنهوهي له سنه ر (دەروون) ئەدوپىت بە دەرىدەخات كە دەروون نە جەستەپەو نە دەرخەرەكەي (دەرخەر : عـهرهض) دهسگای هـیْزه کانی جهسته به هوِی (پیننج ههستهوه) دهرکی زانست ته کات و بەس، بەلام دەروون گەرچى گەلى لـە بنەماو ريىساكانى زانستەكان لـە ھەستيارەكان و ەردە گريىت، بەلام لـە خودى خۇيىدا كۆمەلى بىنەماو ريساو كردارى تىرى ھەيـە، كـە هه رگیز له پینج ههسته کان و دریان ناگری، که بریتین له بنهماو ریسا مه زنه کان، که یاساو ریسای پیوهره دروسته کانیان لهسهردا دادهریژری. چونکه دهروون گهر بریاربدات کهوا له نیوان دوو دژهدا نیوانی نییه، تموه لـه شتیکی ترهوه وهری نه گرتووه. چونکه خود زانه، واته ئەوەلىيە. گەر لە شتىكى ترەوە وەربگىرايە، خود زان نەدەبوو. پېنج ھەستەكان تەنھا ھەسىت پىكراوەكان دەرك ئەكەن، بەلام دەرون ھەموو ھۆكارەكانى رىڭكەوتنەكان و هموو هو کاره کانی جیاوازییه کان -که له ههست پیکراوه کاندا همه ن- دهرك ئه کات، بهمهیش ده گوتری به عمقل و هر گیراوه کانی، یا به هؤشز انراوه کانی، که دهروون لهم دەرك كردنەدا هيچ يارمەتىيەك وەرناگرى، نە لە جەستە خۆيو ئە لە ئاسەوارەكانى. هــهروهها كاتــني دەروون بــريار دەدا كــهوا هەســت لــه شــتيكا راســتي كــردووه يــا بــه هەلەداچووه، ئەوەي لـه هەست وەرنەگرتووه چونكە ھەست دژايەتى خۆي ناكا.

تهوه تا ته و دهروونه هزشیاره ی که و اتیاماندا ده رکی هه ته ی زوری هه ستیاره کان ده کار و دهروون گهر زانی خوی ده رکی به عه قل ده رك کراوه کانی ته کات ته و ا ته م زانستیکی تره و ه و ه رنه گرتووه. گهر و ابوایه ته و زانسته ش په نای ده بر زانستیکی تره و ه رنه گرتووه. گهر و ابوایه ته و زانسته ش په نای ده بر د بز زانستیکی تر که ته مه ش به بی کوتایی به رده و ام ته بو و .

که واته زانستی بو فیربوون له خود و کرو کی خویایه تی که ته ویش عمقله. بو ده ککردن به خودی پویستی به هیچ شتیکی تر نابیت بیجگه له خودی خوی نهبیت، به م چهشته ثیبن مهسکه وهی زور به وردی ته چیته قولایی تیوری زانینی ههست و عمقله و و یه له تهیئت نه گهارت و لوك و کانت و یمك ته بالکو پیش ته وانیش ته که ورد فه یله سوفه نوییه کان له نمونه ی دیکارت و لوك و کانت به لکو پیش ته وانیش ته که ویت.

ئهم لهیه کچوونهش لهوانهیه له ناکامی له یه کچوونی بیروراو نهندیشه کانیان بینت و، من وای بنو نه چسم زوربهی بنیرورای فهیله سنوفه نویسیه کان بنه بنیرورای فهیله سنوفه ئیسلامیه کان گؤش کرابینت ههرچه نده که دان بهوه شدا نانین.

سهباره ت به (بوون) ئیبن مهسکه وهی باوه پر به وه ده هیننی که گهر دوون دروست کر اوه، خودای به خشنده له نهبوون دروستیکر دوه و، ثه لینت: دروستکه ری ثهم گهر دونه ئاسکر او نادیباره، که ثه لین ثاشکر ایه واته پراستیه کانی لینوه هه لقو لاوه و پراستیش پرشنگداره و، کاتی ته لینن: نادیباره له نه تو انایی عمقلمانه وه یه، به هوی زوری دا پوشه ره هیو لاکانی سه رناوه پو کی عمقل.

خودای تهنهاو تهزهلی همموو شتیکی له نهبوونهوه دروستکردوه و، هیچ مانایه کی دروستکردن نابیت گهر له بوونهوه پهیدابووبیت.

ئیبن مهسکه وه ی له وه سفی زنجیره ی دروستکردنی گهردون و نماو گهشه کردنی دا بیرو رایه کی ژیرانه ی خوی ههیه، که تیایدا ناماژه یه کی ناشکرای ریبازی (پهیدابوون و گهشه کردن) (مذهب النشوء و الارتقاء) نه کات. که فهیله سوفه نوییه کان هیچ زیاده یه کیان نه خستوته سهری، ته نها له قو لایسی باسه کانیاندا نه بیت. و ه نه نهایت: بوونه کان به قوناغ بووه، ههمووی به گشتی زنجیره یه کی پیکهوه لکاوه.. ههموو جوره بوونیک به ساکاری (بساطة) ده ست پینه کات و تا نیستاش له گهشه و ثالوزیدایه.

همه تا ده گاته ئمه ئاسو جورایه تیمی که به دوایدا دینت، رووه که ئاسوی بیگیانه کانه له پاشدا گهشه ده کات تا ئه گاته بهرزترین پله وه گهر زیاتربوو لهو پلهیمی خوی، وینه ی گیاندار نمه خوئه گریست و همهروهها گیانداریش بمه همهان شیوه لمه ساکاریی یموه ده سینده کات و گهشه ده کات تا ئه گاته پلهیه کی نزیك به مروّق.

کورتهی باسه کانی ئیبن مهسکه وهی لهم و ته یه دا په داته وه، که ئه لیّت: مروّف خوشی به رده و امه له گهشه کردندا، به زیاد بوونی ژیری و دانایی و پوخته یی فه رمان و بیرو باوه پی، تا ئه گاته ئه و ئاسو به رزه ی که له یه کی لهم دو و شیّوازه دا خوّی ئه بینیّته وه. یا.. به رده و امه له سه رنج دانی بوونه کان بو تینگه یشتنی پراستیه کان به مهش فه رمانه کانی خود ا به رجه سته ئه کات. و یا.. ئه م فه رمانانه ی له خود اوه بو دیّت به بی هیچ تیکوشانیک، خاوه نی پله ی یه که م (فه یله سوفه) و خاوه نی پله ی دووه م (پینه مهم ره یامی که پیامی له خود اوه و هر گرتووه.

به یهك گهیشتنی فهیله سوفیك كه له زهویییه وه فهلسه فه كانی سه رى كیشاوه به پیغه مبه رئانی سه رى كیشاوه به پیغه مبه ریك که به یه كترى به یه كتاب به یه یک به یه یه کتاب به یه یک به یک به یه یک به ی

حەيران: ئەبيىنىم شىنخى گەورەم وتەكانى (ئىبىن مەسكەوەى) لەسەر (پەيدابوون و گەشەكردن) زۆردەھىنىيىتەوە، بىەبى ئىەوەى ھىيچ قسىەيەكى لەسەر بلىنىت و وتىەكانى سىەبارەت بىە يەكسىان بوونىي يىغەمىبەرو فەيلەسىوف باسىدەكات بىي ئىەوەي رەخىنەي لىنىگىرىت، ئايا شىخى گەورەم باوەر بە وتەكانى ئەھىنىت؟

شینخ: سهبارهت به بیرو کهی (پهیدابوون و گهشه) وه لامه کهی بو شیخ جسری) خوالینخوشبوو به جینه هینلین. و گهر کاتی هات، باسی لهسهر نه کهین که چون و ته کانی ده رباره ی فهلسه فهی (پهیدابوون و گهشه) که به رز ترین نیشانهی بیر کردنه وه کانی مروقه و میشکی کومه لینکی وه ك ئیوه ی تازه پینگهیشتووی مهشغول کردووه.

بهلام وته کانی ئیبن مهسکهوهی که ئهلیّت: یهك بوونی بیروراکانی فهیلهسوفان و پهیامی پیغهمبهران له توژینهوه کانیان له دوی راستیدا.

چون شیخی گهورهم زانی که ئیبن مهسکهوهی ثهیهوینت مانای یه کسانی بهدهربخات له (نوو سراوه ریژهیییه کان) (القدر) و نرخایهتی و مهردایهتی بی ههالهیی و زانستیه کان له فهالسهفهی فهیلهسوفان و پهیامی پیغهمیهراندا؟ من به م چه شنه له و ته کانی ثیبن مه سکه وه ی ئه گهم و زور شادمان و شانازم پنی، چونکه پشتگیری بیرو رایه کی برنده و بی گومان ثه کات وه ك چون پنم ناسرا، پاش تمه ننگی دریژو بیر کر دنه و به کی قرول به رجه سته ی راستیه کانم کرد (ثهویش ئه و هیه به رهمه می فه لسه فه یه کی راست، هه رگیز دژایه تی ئاینینکی راست ناکات، چه سپاندنی به و و سی خود او ته نها په تیه کهی، به لکو پشتگیری ثه و چه سپاندنه ثه کات که نیگا تیور کر دنه و هی عمقلی رووتی خستو ته وه) ثه بینین، ئیبن تو فه یلیش پشتگیری ثه م بیرو رایه نه کات له داستانی، باوه رو عمقلی.

حەيران: ئيبن توفەيل چى ئەڭيىت و داستانى عەقل و باوەريش چىيە؟

شیخ: له راستیدا ئیبن توفهیل لیهاتوو بوه له بهده رخستنی ئهم له یه کچوونانه، له نیزان تیوری عمقلی رووت و نیگادا له داستانه به ناوبانگه کهی که (حی بن یقظان)ه. له شموی ئاینده دا به کورتی بوت ئاماژه ئه کهم چونکه ئهمشهومان نزیکه مالفاوای بکات، نامهویت به چاوپیا خشاننیك و تویژی له سهر بکهین.

حەيران: بۈچى شيخى گەورەم باسى ئيبن خەلدون ئەكات كە ميروونووسە نەك فەيلەسوف؟

شیخ: زانای گهوره تیبن خهلدون شارهزاییه کی فراوان و بیرکردنهوهیه کی رهسهنی همبووه، کوششی زوری داوه له مهیدانی فهلسهفهی کومهانناسی و میروودا.

یاداشتای (مقدمه) که پیشه کی نوسراوه میژووه گهوره کهی خویه تی، دهشنی بنو زاناکانی روژ اوا بیکه نه بنه ماکانی فه لسه فهی شارستانیتی. اله بینیت کاکلهی فه لسه فهی به رزی بنی هاوتای له (میژوو، کومه لناسیدا) کورتم کردو ته وه له نامیلکه که یدا که پیش ۲۰ سال نوو سیومه ته وه.

بهلام گرنگی تایبه تیم نه داو به تؤژینه وه فه لسه فیه کانی تر. و به (پنشه کیه کهی) کزمه لینك بیرورای به رزی له خو گر تووه له باسه کانی زانین و بووندا، دلشاد ته یم گهر هه ردو کمان لینی بکولینه و هه تاوه کو بزانیت که گهوره زانایان و فهیله سوفه به نرخه کان سه باره ت به راستی یه بی گومانه کان یه ك ده گرن.

ئیبن خهلدون دان به نه توانای عهقل دینیت له دهرك كردنی ناوه رو كی شته كان له خودی خویدا، دهلیّت: باوه رمههیّنن به لیّكه و ته كانی بیر كردنه وه به وهی كه له توانایدایه بالاده ستی ههمو و بوونه و هر و رده كاریی و هو كاره كانی بیّت.

ليرهدا بيرو راكاني تو پوو چەل دەكاتەرە بەرەي كەرا بە فەيلەسوفى دانانييت.

دەرك كىردنى ھەموو بونىڭك پەنگى خواردۆتەوەك قەوارەي دەرك كىراوەكەيدا. و ھەچ شتىڭكىش پىنچەوانەي ئەمانە بىنت راستيەكانى لەدوايە.

ئەمانىە ئەلنىت و لـــە ھــەمان كــاتدا ئەترسىيت كــە عــەقل تاوانىيار بكريىت بــە نەتوانىيىنى بەردەوامى. هـ دروهك چـ فرن (گومـانداران) و (سهفسـه تائيه كان) ئەلــيْن بۆيــه ئــيبن خەلدونــيش دەسپيشكەرى ئـه كات و ئەليّىت: (ئەمە له عەقل و دەرك كراوه كان كەم ناكاتەوه، بەلكو عەقل پيوەريكى راستە و، برياره كانى راست و بنى گومانه.

به لام نه و باوه ره شدا مه به که بتوانیت پیوانه ی کاروباری ته نهایی و دو ارزوری مهردوم و راستیه کانی پیغه مبه رایه تی و راستی سیفاتی خواوه ندی و هه چ شتیکی تر که پیوه ی پیوه سیفاتی خواوه ندی و هه چ شتیکی تر که پیوه ی پیوه سته، بکات. که تهمه ش داو اکر دنینکی مه حاله، به نموونه ی ثه و مرزقه وایه که ته به و نه و ته رازوه ی که خشلی پی ته کیشی، چیایه کی پی بکیشی، که تهمه ش مه حاله و نه وه ناگه یه نیست که نه م ته رازوه بریاره کانی هه له یه و عمقل له تاستیدا ده سته و هستان نه بیت و له مه و دای خوی تیپه ر نابیت.

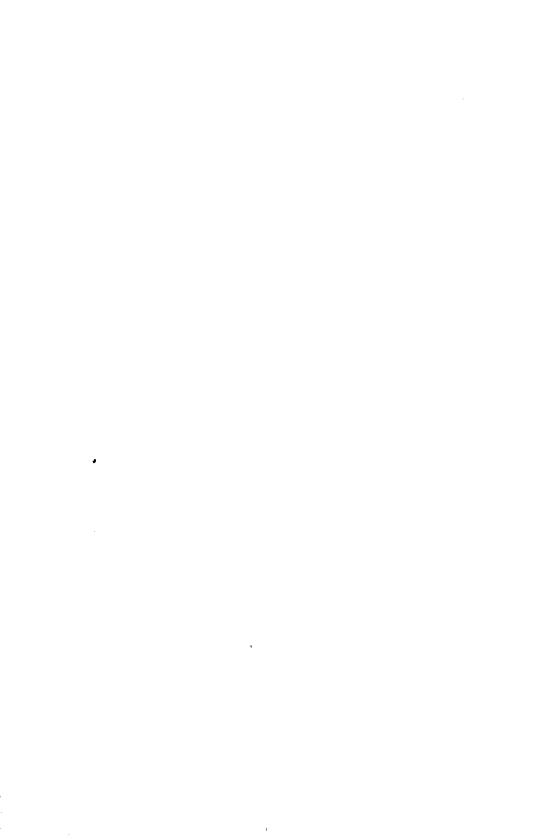
تا.. زانا بیت به خوداو سیفاته کانی و سیفاتی ههموو گهردیله کانی نهم گهردونه.

بـهم چهشنه ئیبن خهلدون لهگهل غهزاليو زوّربهي فهیلهسوفه ژیره کوّن و نوییه کاندا یهك دهبن.

بؤت بەدەردەكەويىت كە ئەمانە لە تواناو نەتواناكانى عِمقل تىنەپەرپوون.

به لام بیرور اکانی سهبارهت به بوون پهنا ثهباته به لگهیه کی به ناوبانگ که (به لگهی لینکهوتهیه) (دلیل الحادث) و ثه لینت: (ههموو لینکهوته کانی جیهان خودیی، بن.. یان کرداری، پیویستیان به هزکاریکی پیش خویان ههیه.

هـموو یه کینك لـهم هو كارانـه لینكهوتهن، كه پیویستیان به هو كاری تره. و تا ئیستاش ئـهم هو كارانـه لـه گهشه كردندان هـهتا به هو كارى هو كاره كان و دروستكهرى بوونه كان كوتايى دیـت كه خوداى پاك و بینگـهردو تهنهایـه).

نیزان دووسروش

حهیرانی کوری نهزعهف نهاتیت: بو نیوارهی روّژی دوایی بحیّوره پیره کهی مزگهوت نامیلکهیه کی بچووکی پیّدام و پیّی وتم: نهباسیم نامیلکهیه بده به شیّخ که دوو روّژه بهدوایدا ویّله. نامیلکه کهم لیّوهر گرتوو چوومه خزمهت شیّخ، ههر به بینینی نامیاکه که به دهستمهوه خوّشحال بهدهر کهوت.

شیخ: تزخهی، دیتیانهوه.. بزم اهمرچهنده تاوانی ثهوانیشی تیادا نییه، ثهی حهیران باوه رده کهیت (ده) سال لهمهوبه و ثهم کورتکراوه فهلسهفهیهم دانا و له پاش ثهوهی به روزامهندی من بلاو کرایهوه، تهنها یه کوییه؟ حمیران: هزی گرنگیی ثهم کورتکراوهیه چیه کهوا شیخی گهورهم به دوایدا ویّل حویران: هزی گرنگی شهم کورتکراوهیه چیه کهوا شیخی گهورهم به دوایدا ویّل بوو؟

شیخ: هیچ گرنگیه کی تیادا نی یه. ته نها ئهمهوییت داستانی (حی بن یقظان)ت بؤ باسبکه مکه لهم نامیاکهیه دا کورتکر اوه تهوه، به چاکم زانی له خومی به دوور بخهمهوه ماندوویی کورتکر دنه وه ی جاریکی تر بو تو.

حهیران: له شیخی گهورهم تیگهیشتم که داستانه کهی (ئیبن طوفهیل) خهیالی یه، ئایا ئه شیت فه لسه فه که توژینه و هه له دوی راستی له دو و توی داستانیکدا بیت که له ئه فسانه پیکها تبیت.

شیخ: داستانه که ثهندیشه ی تیادا نیه تهنها ناوی پالهوانی داستانه که و شانو گاکه ی تهفسانه یه.

تهی حدیران، گهرهاتوو و شهی (حسی بن یقظان) مان گۆری بۆ و شهی (عهقل) و دوورگه دووره که شمان به و زهوی یه دانا که تیایدا ته ژین ثموکاته داستانه که میروویه کی براست له خونه گریست و هیچ شوینه و اریکی ثهندیشاوی تیادا نامینیست مهگه رعمقل که باله و انه که به نهینی.

حەيران: چۆن ئەمە ئەبيىت؟

شینخ: بیرو پر اکنانی ئیبن طلوفهیل له زانین و بوون و باوه پر بهخودا و، پرهوشتی به رز ئاشکرایه له ناوه پر قری داستانه کهیدا گهر پهیپره وی و پینه کانی (ئیبن سینای) نه کردایه له (قزناغه کانی ده رچوون) (مراتب الصدور) ئه و کاته داستانینکی پر استهقینه ی فهلسه فه ی ده بو و به نکو داستانی عهقل ده بوو، که چؤن پله به پله له پیبازی زانین گهشه ئه کات بو قوناغه کانی فهلسه فه و ناسینی خوداو، پر استی و چاکه و جوانی.. هند).

پیش ئەوەي كورتكراوەكەت بۆ بخوينىمەوە.

أ-ئـهو پلانـهـى كه عـهقل لـه پليكانهـى زانستدا : (سُلّم المعرفة) : پيْيـدا سـهرده كـهوێـت لـه (هـهسته كـهمـىيـه كانـهـوه) دهست پيّده كـات بۆ (بيروباو هڕه گشتـىيـه كـان) (الأفكار الكلية).

ب-له توانای عمقلی مروِقدایه دهرکی بوونی خودا بکات بهبی فیربوون و رِیْنمایی کردنی کهسی، بمالکو بهنیشانه کانی خودا لـه نـاو دروستکراوه کانیدا و، هیّـنانهوهی چهندهها بهالگهی راستهقینه لهسهر ثهمه.

جــــئهم عمقله كاتينك تهيموينت تهندينشهى تهزمل و نهبوون و بن كوتبايي و چهرخ (الـزمن) و كونيتي (القدم) و ليكموتنموه (الحدث).. هند بكات، دووچاري كولبون و نهتو انايي تهبيتموه له ريبازي بهلگه كاندا.

د-گهر عمقل په سهندی کرد کهوا گهردون کونه پها.. لینکهوته په ثهوا ههردوو بیروباوه ره که بو یهك شت سهرئه کیشن که ثهویش بوونی خودایه.

ه-عهقلی مرؤیف له توانایدایه دهرکی بنهماکانی سهرچاوه رهسهنه کانی رهوشته پهیرهو کراوه کومهلایهتیه کان بکات و خوشی پنی برازینیّتهوه.

ئارەزووەكانى جەستە مىل كەچ بكات بىۆ فەرمانەكانى عەقل بەبنى پشتگوينخستنى مافەكانى و زيادەرەوى كردن تيايدا.

و-یاساکانی ئیسلام و دەرك كراوهكاني عەقلىي ساخ سەبارەت بە چاكەو راستى و جوانى لە يەك خالدا بەبى جياوازى يەك دەگرن. ز-داناییو ژیری بهرزی یاسای ئیسلام له وهدایه که وتویّژ لهگهل خهلکدا ده کات به گویرهی عمقلیان به بی سهرهه لمالینی راستیو نهیّنی یه کانی و همموو چاکهیه کی مروّث له وهدایه که پهیرهوی سنوره کانی ثیسلام بکهن بی چوونه ناو قولاییه کانی.

حەيران: ئاي.. چەند پەرۆشىم بۆ زانىنى ئەم داستانە سەرسورينەرە.

شیخ: فهرموو کورتکراوه ی داستانه که گویبیست به. (ثیبن طوفهیل) ئهندیشه ی مناتیکی شیره خوره ئه کات که ناوی ناوه (حی بن یقظان)، فری دراوه ته دورگهیه کی چوّل و دوور له خه لك. ئاسكیکی به چکه مردووی جهرگ سووتاو، سوّزی بوّی بزواو، شیری دایه و به خیوی کرد تا بووه لاویک و ده نگی ئاژه ته کان فیربوو.

بینی ئاژه/له کان پوشتهو خاوهن هیزن و، خوشی رووت و بی چهك. ئهویش له گهلای درهخت جل و بهرگی بهدهست هیّنا و له داریش چهك.

به لام ئاسکه که مرد، به نهمان و خامو شی ئاسکه که (حی بن یقظان) زویرو دلتهنگ برو، خوازیاری زانینی هنوی مردنه کهی بوو، له رواله تی لاشه ی ئاسکه که دا هیچ گزرانینکی نه بینی، وا بنوی به دهر که وت که هو کهی له ثه ندامینکیدایه که به چاو نایبنیت.

سنگی ئاسکه کهی به بهردی تیزو پارچه قامیشی و شك هه لدری تا گهیشته سهر دلی، لـه روالهتی دله که دا دووباره هیچ دهردیکی به دی نه کرد، که دله کهی لهت کرد بینی سکولهی چه پی بوشه، و تـی: کهواتـه بـه رؤیشـتنی ئـمهو شـتهی لـهم جـیکگایه دا بـووو رؤیشتووه، ئاسکه که ژیانی له ده ست داوه.

بیری کردهوه له و شته، ده رکی کرد که نه م ناسکه له راستیدا نه و شته یه که رؤیشتوه ، دلنیابوو له و هم نه که در در در در در در در کاتی جه سته ی ناسکه که بوگه نیزیده و کاتی جه سته ی ناسکه که بوگه نی کردووه گومانی له بوچوونه کهی خویدا نه ما نه وسا قه له ره شیکی چاوپیکه و ت قه له ره شیکی تری مردوو نه نیزیت، نه ویش به هه مان شیوه ی قه له ره شه که، ناسکه که ی ناشت.

نه پاشیدا ناگری دوزیهوه و به کاری هیّناو تاقیکردهوه بهوهی کهوا نهو ناژه لانهی که نه دهریاوه دهرنه چوون ده بخستنه ناو ناگره که بهمهش تام و چیژیّکی خوشی بهرجهسته ده کرد، باوهری به ناگر هیّناو به شتیّکی سهرسورهیّنهرو بهرز هاته بهرچاوی. وا به خمیاتیدا هات نه و شته ی که له دلی ناسکه که دا بووه و نه ماوه له وانه یه ناوه بر فری ناگر بووه و نه ماوه له وانه یه ناوه برفر کی ناگر بووبیت، بؤ نه م مه به سته ی ده ستیکر د به تویکاری ناژه له کان زور نه فه رمان و کاری نه ندامه کانی ناژه له کان فیربوو به چاکی زانی مالیک بؤ خوی دروست بکات بو به رگری کردن له خوی و راو کردنی ناژه ل.
بکات و تیایا بژیمی و چه کیش دروست بکات بو به رگری کردن له خوی و راو کردنی ناژه ل.

له تهمهنی (۲۱) سالیدا بوو بیری نه کردهوه له گهردون و نهوانهی که تیایهتی له ناژه ل و رووه ك و کانزاكان، زور سیفات و كرداری جیاجیای بینی، که له ههندی سیفاتدا یه كه ده گرنهوه و له ههندی که له هه در اجیاواز ده بوون، به مهش بیرو کهی (زوری) (الكثرة) لای دروست بوو.

پاشان سه رنجی رووه ك و ئاژه لی دا، تاكو بزانیت رووه كانی له یه كچوون و پیچهوانه چی یه له نیوانیاندا، به مه ش بیر و كهی (جور) (النوع) و بیر و كهی (ره گهز) (الجنس) لاپهیدا بوو، بینی ئاژه ل و رووه ك دوو ره گهزن له هه ندی فهرماندا یه كده بن وه ك خوراك، باوه ری هینا كه یه ك شتن، پاشان سه رنجی هه ردوو كیانی دا له گه ل بی گیانه كاندا، بینی كه هه رسینكیان له یه كه همندی تایبه تی تردا جیاوازن، دو و باره باوه ری هینا كه هه رسینكیان یه ك شتن گه رچی زوری كردوونی به گشت.

پاشان به گشتی له همموویان بیری کرده وه و بینی له رووی (جهسته وه) به گشتی یه کده گرنه وه و له (وینه دا) (الصورة) جیاو ازن، بی به ده رکه وت که روحی زینده وه ر شتیکی جیاو ازه له (جهسته کهی)، هه ر شه و روحه شه که شیاوه بو کرده وه ی سه رسور هینم و ، زانینی جیره کانی ده رك کردن، به مهش کاره کانی (روحی) لا گرنگ و گه و ره بو و و ، بی یه ده رکه و ت که زور گرنگ و به رزتره له جهسته ی له ناوچوو.

دهستیکرد به بیر کردنهوه له سهر چاوه ی شته کان و ا باوه پی هیننا که بنه په ته که ی ساکاره کانی شاو، خاك، هه و او ناگره، خوازیار بوو وه سفیکی گشتی بو هه موو جه سته کان بدوزینه وه، ته نها مانای (کشاندنی) (امتدادی) دیته وه، به لام له پشت نهم (کشاندنه وه) مانایه کی تر هه یه که نه ویش وینه و فزرمی شته کانه، که هه میشه له گزراندا. به مه شهر که ی (مادده و وینه)ی لا په یدا بوو که توانی سهر په رشتیاری سنوره کانی (جیهانی عمقل) بکات. دو و باره گه پایه و جه سته ساکاره کان؛ بینی

شیّوازه کانی نه گۆریّت، وهك نـاو كـه دهبیّته هـهاـم و پاشـان نهگهریّتهوه بو ثاو. (دهركی کرد که جیاوازی شیواز ئەوە ناگەیەنیت که له جیاوازی شتی سەرچاوەکەیموه بیت، و بۆي بەدەركەوت كە ھەموو لىڭكەوتەيەك (حسادث) پېويسىتى بە پەيداكەرنىك (محدث) هەيم، لەممەوە بىزى بەدەر كمەوت ئىمو كارانىمى كى ئەدرىيتە پاڭ شتەكان لىم راستىدا لىم شته کانهوه نین، به لکو بکه ریک ههیه، ثهو کارانه به هنوی ثهو شتانهوه ثه نجام دهدا، ئارەزوويەكى لا دروست بوو بۆ زانينى ئەم بكەرە لە بەشە ھەستىيكراوەكاندا گەرا، بەلام هميچ شتيكي نەديتەوە كە رووت بى لە (ليكەوتە)و بىي پيويست بن لە بكەر، بەمەش وازى لـه هـمووي هينناو روويكـرده ههسـاره كان بـيري لـينكردنهوه و، وتـي: ثايـا ثهمانـه بـهبيّ کوتایی دریژبوونهتهوه؟ عمقلی کهوته گومان و سهرسامیهوه و، به بیرکردنهوهی قولنی بـاوەرى هيننا كـه ئەمانـه چـونكه جەستەيەكى بنىكۆتايين پوچەڵ و بنىماناو نەگونجاون و، بیری له گهردون به گشتی کردهوه، ئایا ئهمه شتیکی لیکهوتهیه، پاش ثهوهی که نهبوو بووه و هاتؤته بوونهوه یا.. بوون بوه و نهبوونی پیش نه کهوتووه، گومانی بۆ پهیدابوو و، هیچ بیرورایه کانی پهسهند نه ته کرد، روانی گهر باوهړبیننی به بیرو کهی (کونینتی) گهلینك کۆسىپ بەرەنگارى دەبيىت، وەك مەحالى بوون بە بىن كۆتىايى، وەك ئەم بوونە بىن،ەش نىيە لـه لـيْكەوتەكان، دووبارە ئەويش لـيْكەوتەيە، وگەر باوەر بـه بيرۆكەي (ليْكەوتە) (الحدوث) بهینینت چهند کؤسپی جیاواز دووچاری ئهبیتهوه، سهیری کرد مانای ئهوهی كه بليين گەردوون لـيكەوتەيە فـەھم ناكـرى مەگـەر بـەو مانايـە بـي كــە چــەرخ لـــٰي پیّشکهوتووه، بهلام چهرخیش خوی بهشیّکه لـه گهردون و لـیی جیانابیّتهوه، ئهمه ئهوه ناگەيەنئىت كە گەردون دواكەوتووتربئىت لە چەرخ، كىنشەيەكى تريشى بۇ دروست بوە: دەيگوت: بۇ ئىستا لىيكەوتەكە لىە لايەن پەيداكەرەكەوە پەيدابووە و، لەپىشىر دروست نه کردووه، ئايـا دروسـتکهر تووشـی شـتيکـی تـازهـی کوتوپـړ بووه.. گۆارِانيـْك لـه ناخيـدا رووي داوه؟ دياره ئهم دوو بؤچوونه سهبارهت به پهيداکهر، ههردووکيان پووچهانن.

به بهرده و امی کیشه کان بهره نگاری ده بو و نه وه، سهره نجام داماو و سهرسام ده بو و بیری له وه کرده وه چی رووده دا، له هه ریه کی لهم دوو بیرو باوه په، له وانهیه هه ردو و بیرو باوه په، لیکه و ته کیشن بیرو که سهر بو یه کیشن بیرو کهی لیکه و ته ی گهردون هاتنی بو بوون پاش نه بوونی تهمه راسته، ته وه به ناچاری سه رده کیشیت بو تهم نه خامه:

یه کهم: ناگونجینت له خزههوه پهیدابووبینت، کهواته: پهیداکه ری پهیدای کردوون، دووه، دووهم: دهبی ئه و پهیداکه ره جهسته نهبی، چونکه گهر جهسته بوایه پیویست به پهیداکه ردهبوو و، گهر پهیداکه رینکی سیههم دهبوو و، مدوو و، گهر پهیداکه رینکی سیههم دهبوو و، سیههم بو چوارهم بو پیننجهم.. لهمهوه زنجیرهی بی کوتایی ده کهوینتهوه که ئهمهش پووچهانه.

گهر باوه ری هینا به کونیتی گهر دوون، سهر ده کیشی بو تهمه: پیویسته جوولهٔ کهیشی کون بی وه که خوی و، هه موو جووله یه کیش ده بی جوولینه دری کی هه بی، تهمه میش بریاریکی ناچاری یه، که جووله به بی بزوینه ر نابی، ده ی جوولینه ریش له م دوو حاله خالی به ده ر نیسه؛ یا هیزیکی په خشه له ناو جهسته یه کا، وه که ته زوو تیادا بالاو ده بینه وه، یا شتیکی تره جگه لهمه، دیاره ههمو و هیزیکیش که له ناو جهسته دا بی، به قه د به شه کانی شه و جهسته یه، نه ویش بهش بهش، سهره نجام هیزه کهیش وه ک جهسته که هه تا دی بچوو ک ده بین به ده بی تریش به ناچاری ههمو و ده زانری که ههر چی ده بین کوتایی دی، سهره نجامی خهسته بی کوتایی دی، سهره نجامی ناویشی وه ک خوی کوتایی دی، سهره نجامی نمه مهمو شهره بو چوونه هه ته یه، که واته ده بی بزوینه ر دوور بی له مادده و له نمسیانه کانی جهسته کان. نیاوا به م شیوه یه (حی بن یقظان) کوتایی به لیکولینه وه که که همینوه بین به بین به ایکولینه وه که که همینوه به که ناویش و هیچ لایه کیان بو ساخ نه بووه، نیت له وه دو ا نه و گومانه ی که ههینو و له م باره یه وه به باش نه م هه و ل و کوششه زیانی نه بوو

باوه ری هینا که عمقل به پیویستی ئمزانی که ثهم بکه ره گهوره یه همموو سیفاتیکی به رزو تمواوی لهخو گرتبینت، له زانست و تواناو ویست و همانبراردن و بهزهیی و کتر بهجیی.. هند.

کاتی ناسینی قدم پدیداکه ره گهوره به خوازیار بوو بزانیت چون ده رکی پیکردوه اله هه سته وه ره کاندا هیچ ریگایه کی نه دیموه بو ده رك کردنی، چونکه قهوان ته نها جهسته ده رك ئه که ن، که پهیدا که ریش روو ته له سیفاتی جهسته بوی به ده رکهوت خودی خوی که ده رکی نهم پهیداکه رهی کردووه روو ته له جهسته بوی روون بووه، خودی رووت به جهسته دو و چاری نه مان نابیته وه و نه مر ده بیت له ژیانیکی به رده و امدا، یا.. به خوشی یان به ناز ارو نه شکه نجه وه به گویره ی نه و به خته ی که هاتو ته ریگای له ژیانی دو نیایدا به چاو دریری و ناگایی پهیداکه ری گهوره.

لـه ههسـاره ئهچینت بـهوهی کـه بینگهردو پـاك و رووناکه و جوولهی بازنهیی ههیه و، رووناکیو گهرمی دهبهخشینه خوار خوّی.

لهبهر ئهوهی که له (پیویسته بوون) دهچینت و به دانایی ثهو پهیداکهره ههالسو کهوت نه کات و بهبی ویستی ثهو ناجوالینهوه.

(حـــــي بن یقظان) پیویستی کرد له سهرخوی گهر ههر دهردو زهرهریکی له ئاژه ل و رووه کـدا بینی له توانایدا بوو لایببات و، چ کاتیْك رووه کیْکی بینی که ریْگریْك خوری لی بهدوور کردبیت یاخود رووه کیْکی تری پیاههالواسراوه و ئازاری ئهدا، یا به هوی تونینیه وه سیس بووبیت، به گشتی همموویانی چاك ئه کرد.

کاتیک چاوی بکهوتایه به ئاژه لیک، درنده یه گازاری ئه دا، یه اله ارده ریک په لامار ده ریک په لامار ده ریک په لاماری ئه دا، یا خود در کیک پیوهی نووساوه و ، یا دوو چاری برسیتی و تونیتی بؤته وه ، نه مانی هه موو ئه م شتانه ی به گشتی له ئه ستزی خوی ده گرت، خوراك و ئاوی ئه دانی گهر بینی ئاوه رویه كوسپیک ریره وه كهی گرتبیت له ئاودانی رووه كو ئاژه ل، لای ئه به د.

نه یه کجوونی له گهل ئهستیره کاندا له رووی بینگهردو پاکی لاشه و پؤشاکی و، خودی خوی که جوره هاو جولاندن و خولانه وهی وهك ئهوی ههیه، له دوور گه که دا ئه سورایه وه و ده گهرا له که ناره کانیدا یا خود له ماله کهیدا ده خولایه وه به شیوه ی رؤشتن و راکردن.

بهرده وام بوو له یه کچوونه کانیدا وه بیر کردنه وه له (بوون) و (پویستی بوون)، همونی شدا به دووربیت له جیهانی ههسته کان و به قولی بیربکاته وه به یارمه تی پشتگوین خستنی ههسته کان و خولاندنه وه به چوارده وری خویدا، تا.. بی تاگا بیت له هسته کانی و رزگاری بیت له پیچ و په ناکانی وه به دیتنی هه بووی پویسته بوون شادمان بیت. به لام له یه کچوون له گه ل خودادا، (حی بن یقظان) لای و ایه ناگونجیت له گه ل سیفاته پهسه نده کانیدا (صفات الایجاب) ته نها له (سیفاتی زانستدا) نه بیت، ته ویش ته و هی سیفاته په ساسیت و هاوه لی بو په یدا نه کات، به لام له (سیفاته دژواره کانیدا) (صفات السلیة)، نه و سیفاتانه ی که بینگه ردو دو و ره له جهسته یی.

(حسى بسن يقظسان) هەولايدا رووت بينت لمه جەستەيىيەكەي و دابرراو بينت بۆ بيركردنەوە لمە خودا، رۇژانى لە بى ئاگاى داواكردنى نەمانى خودى خۆى و پەرۆشى بۆ گەيشتن بە راستيەكان دەبردەسەر.

بهم جنوهر مایهوه، تا.. مهبهسته کهی بهرجهسته کردو خودی خوّی له یادکرد له نیْوان کومهانیْك خودی تردا.

هیچ نه مایه وه ته نها خودای ته نهاو راست و ته زه لی نه بیت چیزو خوشیه کی به ده سه ته مینا، نه هیچ چاویک بینیویه تی و نه هیچ گوییه که بیستوویه تی و نه به خهیالی هیچ که سینکدا ها تووه، (حسی بن یقظان) ته لینت ته محاله ته نه وه سف ده کریت و نه ده رده برریت و ، هه رکه سینک خوازیاری ته و تامانجه بیت وه کو ته و که سه وایه که چیزی ره شکه کان بکات و داوای ترش و شیرینی ره شگی ره ش بکات.

شیخ: ئهی.. حهیران، ئیبن طوفه یسل به زمان حالی (حی بن یقظان) و هسفیکی ئهندیشه ی سهرسور هینه ری ئهو گهردونه بهرزه و فهله که کانی تر که بینیوویه تی ده کات به و ته کانی خوی دان به و ه دا ئهنیت، که ناتو انیت لیّیان تیبگات و ئهلیّت: ماوه ی دهربرین مهماوه هیچ و شه و رسته یه ك نی یه و ه سفی راستیه کان بكات. دوو لاو له کزمه لی موسلمانه کان، که یه کیکیان ناوی (نهبسال) بوو، نهوی تریان ناوی (سهلان) بوو، نهوی تریان ناوی (سهلان) بوو، ریّبازی شاره زاییان له ثاینه تازه که گرتهبه ر، ههولیان نه دا ده رکی مهبهستی شار راوه ی نهو شهریعه ته له سیفاتی خودا و فریشته کان و هموالی دوارو ژی دیاریکر او بزانن، (نهبسال) زیاتر ده چووه ناخی باسه کان و شیکردنه وه و لیّکدانه وهیان، به لام (سهلان) زیاتر پهیوه ست بوو به رواله ته کانه وه و، به دوور بوو له شیکردنه وه و لیکدانه وه و کیکدانه وه و

(ئەبسال) رِیْگای دابرانی لـه خەلك و تەنیایی گرتەبەر پەیرەوی وتەكانی شەرىعەتى كرد لـه ئارامگریی (تەنیایدا) بەلام سەلمان بە پیچەوانەی ئەوەوە، تیكەلاوی خەلكى دەبوو و پەیرەوی وتەكانی شەرىعەتى دەكرد لـه سۆزو خۆشەويستى كۆمەل، ئەم پیچەوانەييە ھۆكارىك بوو بۆ جوداييان.

(ئەبسال) رووى كردە دورگەكەي (حسى بىن يقظان) بۇ دابران لــه خەلك و خوداپەرستى.

(حسى بن یقظان) چاوى پیکهوت، کاتیك گویبیستى خویندنهوه کهى بوو و، نویژ و زیکرو پارانهوه کانى دهبینى دەركىي كرد كه یه کینکه لـه زانایبان، لهگهل ئـهوهى كـه تینه نه گهیشت لـه و ته کانى.

(ئەبسال) ناوى ھەموو شتىڭكى بە (حىي بن يقظان) ناساند، تا.. فيرى قىنەكردن بوو.

پاشــان (حـــــي بن يقظان) بەســەرھاتى ژيــانى بۆ ھاورىێ تازەكەى باسكرد و، چۆن بە ھزى بيركردنەوەوە گەشەى كردووە و لە ئاكامدا گەيشتۆتە ناسينى خودا.

کاتیْك (ئەبسال) گویبیستی وەسفەكانی (حي بن یقظان) بوو سەبارەت به خودای راست، بنوی بەدەر كەوت كه هەموۇ ئەو شتانەی به هۆی شەرىعەتەوە فیری بووه هەمان شتە كه (حسى بن یقظان) به هنوی عەقلىموه دەركی بینكردوه، لیرەدا (عەقلی و نەقلی) (معقول و منقول) يەك دەگرنەوه، بەمەش نىزىك بىنوه لىه رینچكەكانی لىنكدانەوه و شبكردنەوه، كاتیك (ئەبسال) زانیارییهكانی شەرىعەتی بىز (حي بن یقظان) باسكرد.

(حسی بن یقظان) هیچ جیاوازییه کی ره چاو نه کرد له گهل نه و زانیاریانه ی که به خودی خوی ناسینی، ئینجا حه ی بغ ده رکه وت، نه و که سه ی که نهم شهریعه ته ی هیناوه و بهم شیوه جوانه روونی کر دو ته وه، له باسه که یدا هه ق بیژه و له فهر مایشته کانیدا راست گزیه و ، که واته پیغه مبه رو فروستاده ی په روه ردگاری خویه تی، ئینز ئه ویش باوه ری پی هیناو بوه به یه کی له په یره و انی په یامه کهی.

پاشان فیری پهیامی تهم پیغهمبهره بوو له فهرمانه کانی (کردن و نه کردن) (امر و لهی) و پهیرهویی ههمووی کرد به گشتی ته نها دوو فهرمانیان نهبیت که رووه کانی (دانایی) تیادا به دی نه نه کرد:

یه کهمیان: بزچی شهم پینغهمبهره لـه وهسفی جیهانی خواوهندیدا پهنا دهباته بهر پهندو نموونهیی بـز خـهانـك و، دووره لـه روو ههانماانینی نهیّنییه کان کـه ثهبیّته هزی ثهوهی که جهسته بز خودا دابنیّن و باوه ر به ههندی شت بهیّنین که خودا بیّگهردو پاکه لیّی؟؟

دووهمیان: بزچی شهم پیغهمبهره پهیوهسته بهم دهقانهوه؟ و کو کردنهوهی سامانی حملال کردوه و دهستکهوته کانی فراوان کردووه بز پووچهالیو گهندهالی و بهدوورن له راستیه کان؟

(حسى بسن يقظان) له گهل خويدا دوواو بريارى دا، پهيوهندى بكات به خهلكهوه و گفتو گويان له گهلدا بكات و ئهو راستيانهى كه لاى ئاشكرابووه بويان باسبكات، له سهر ئهمه له گهل (ئهبسالى) هاورنيدا رنگهوت، خودا بوى رنگخستن رويشتنى كهشتيه كه لاى دور گه كهدا، گهياندنيه دور گه كهى (ئهبسال).

(ئەبسىال) بە ھاوريْكانى كۆبۆوە و (حـــي بـــن يقظان) و جـێو شـوێنى پێناسـانن، بەرێزلێنان و گەورەيىيەوە بەرەو پيرى چوون.

(حي بن يقظان) دهستيكرد به فيركردنيان و روونكردنهوهى نهيني داناييه كان بؤيان، تهنها ههنديكي كهميان له هؤگرى روالهت دهرچوون، تبا وايبان ليده هات دلتهنگ ده بوون به و ته كاني (حي بن يقظان).

(حسي بسن يقظسان) ناثوميد بوو له دلسوزيان و تهيوت، تهمانه ههالبريرراوي ميلله ته كهن، تهبينت تيكراي ميللهت چون بن كه ههموو سهرقالي ساماني دونيان و نوقمن له نهزانيدا؟

(بنوی تاشکر ابوو که له ریگای روو هه تماتینی نهینی یه کان سوو دمه ند نابن و، مه حاله داواکردنی کاریک که له سه روی تو انایانه وه بیت. و بری به ده رکه وت هموو دانیایی و رینمایی (هدایسة) و سه رکه و توی له په یامی بینه مبه ران و ها تو وه کانی ناو شه ریعه تدان. و هموو کاریک پیاوی خوی هه یه، چونکه هه رکه سی له نه زه لدا بوچی دروست کراوه، ریگه ی نه وه ی بو ناسان ده کری رووی کرده (سملان) و هاوه ته کانی که هه تکردن سه باره ت به و و تانه ی که و تبووی و بینی را گه یاندن که گه راوه ته وه سه رینبازی نه و ان.

(ئامۆژگاری کردن که له سنوری شهرع دهرنه چن و باوه پر به و ئایه ته (مشتابها تانه) بهنن و دو وربکه و ننه و له قوو لبوو نه وه ی ئه و شتانه ی که مه به ست نی یه و ، خویان بیار یزن له (در و ستکراوه ئاره زوه کان) (بدع) و ، پهیوه ستی بوون به پیاو چاکانی پیشوو (السلف الصالح) ، هیچ پزگاریی یه که نی یه ، ته نها لهم پیبازه دا نه بینت و گهر به رز پرواننه ئه و شتانه ی که له بینایی چاوه وه دو و ره ، تیکده چیت لایان کار و باری ئاینیان دو و چاری نوشستی و زهره رمه ندی دو اپر ژیبان ده بنه و ه ، به لام گهر مانه وه له سهر پهیره و ییه که ی خویان به رامبه ر ثاینه که یان ئه و اسه رکه و تو و ده بن له پاشدا له گه ل (ئه بسالی) هاو پیپذا خواحافیزی له خه لکه که کرد و گه پرایه و ه بر دو رگه که ی خوی ، تیایدا مانه و ه بر خوابه رستی ، تاکو مردن .

مَا كُوْكِيهِ كَا فَى بِرُوا دارا ن

حهیرانی کوری نهزعه ف ده تیت: نه و روّژه م وه ک سه رخوشیکی بی ناگا برده سه ربه به موی نه وه ی که دوینی شه و گویبیستی داستانی (حی..) بووم تا.. شه وی تاریك بالی کیشا چه نده ها جار نه م خوینده وه م دو و باره ده کرده وه ، بیرم ده کرده وه ، چون (نیبن طبوفه یل) نه و راستیانه ی به ده رخستووه له کونیتی و لیکه و تنه وه دا به تایبه تی کولبون و سه رسامی عمقل له نه ندیشه کردنی نه م دو و انه دا نابیته هوی لاو از کردنی باوه په خود ا به هی سه رسامی عمقل له نه ندیشه کردنی نه م دو و انه دا نابیته هوی لاو از کردنی باوه په خود ا به هینی چونکه گه رعم هفل باوه ری به به خود ا نه هینی که در و ستکه ره که یه تی و گه رعمقل لاو از بو و له نه ندیشه ی لیکه و ته دا نه و کاته گومانی نه بی در و ستکه ره که یو یسته کوت ایلی نه مه باوه په یا نان به خود ا بیست که جو واله ی نیشانه کانی شادمانیم به دی کرد له سه رده و و چاوی شیخ به زه رده خه نه یه که وه و تی :

ئەي خەيران.. ئېسىتا، كازيوەي بەيان بەدەركەوت.

حەيران : چ كازيوەيەك، شىخى گەورەم؟

شیخ : کازیوهی باوه رت بهوهی که (فهلسهفهو ثاین) پیچهوانهی یمك نین لهلای خاوهن عمقلی ساغ، همر لهبمر ثهمهشه ثمو همموو شادیهت تیا بهدی ثه کهم.

حمیران : بهلنی، ئا.. ئەمەيە راستيەكان گەورەم.

شینخ : ئەمىرۆ باسىي غەزالىيىت بىۆ دەكسەم كەدەمىيىكە چىاوەروانىيت گويېيىسىتى لىڭكۆلىينەوەكانى بىيت.

حەيران : چەند تامەزرۆي باسەكانتىم سەبارەت بەغەزالى

شیْخ : منیش وهك تۆ تامەزۆرى باسكردني غەزاليم بۆت.

حەيران : ھۆكانى ئارەزومەندى تۆچىيە بۆ باسكردنى غەزالى.

شیخ : لهبهر ثهوهی غهزالی له لاویدا، وینهیه ك بووه وهك تؤو نموونهی تؤ له گومان و سهرسامی و هؤگربوونی بؤ فهلسه فه و ثاره زووی زؤری بؤ زانینی راستیه كان. هیوادارم دلنیا بیت به گویبیستی بارودو خی غهزالی و، بوّت بهدهرده کهویّت، ئهم گومانهی کهتوّی تیایدای دوو چاری گهورهترین عهقلی سهنگینی دلّ پر لـه بـاوهر بوّتـهوه. ئهمهیـه هـوّی تامهزروّیی من، ئهی هوّکانی تامهزروّیی توّچییه؟

حمیران: ناوبانگی غهزالی ثاگادارم که چون روزهه لات و روز ثاوای گرتوته وه، به جوزیّك که به (حجة الاسلام) ناوبراوه. به لام ده بینم زور له زانایانی ئیسلام ریبازه که ی به سه ند ناکه ن.

شیع: ئموانه، زانایسانی ریسبازی (سهلهفین) به راستی، حه زناکه ن بچنه ناو قوو لاییه کانی فه لسهفه وه بز هینانه وهی به لگه له سه ر بوونی خود او لیکولینه وه له سیفاتی ته و اوی له به ر نه و خوشحال نابن به موناقه شه گیری له گهل فه یله سوفه کاندا هم چهنده بز ره تدانه وه شیان بینت نه له غه زالی و نه له زانایانی (کلام)، بیرو رایان چون ده بینت گه ر زانایه کی ئاینی به هوی چوونه ناو قو لاییه کانی فه لسهفه وه کتیبیکی تایمه تی به تیرو چری له با بیرو رای فه یله سوفه کان و به لگه و گومان و به هانه کانیان دابنیت وه کیه کیل له با بیرو رای فه یله سوفه کان و به لگه و گومان و به هانه کانیان دابنیت وه که یه کیل له خویان.

حميسران: ئايسا شيخ راى وايسه كسه (سسالهفيه كان) لمسسمر حسمقن كسه له گهال فعيله سيفه كان رؤناچس گهر هاتوو شعم رؤچونهش وه لاميك بيست بـ قر گومانـه كانى فعيله سوفه كان؟

شیخ: به لی پیش نه وه ی نه م به لایه سه ربکیشی ره وابوو، موسلمانه کانی سه ره تای نیسلام نه یانده زانی موناقه شه ی فه لسه فه گیری له سه ربوونی خود او سیفاته کانی. پاش نه وه ی فه لسه فه ی یونانی و ه رگید را بو سه رزمانی عه ره بی زور له زانا نیسلامیه کان چوونه ناخیه وه و نوسر او یان له سه رنووسیوه بلاو بو وه له گه ل گومانی فه یله سوفه کاندا، به مه به لاکه سه ری کیشاو په ره ی سه ند له ناو گشت نیسلامد او، زور له زانایانی ئاینی به رامیه ریان و هستان بو و ه لامدانه و ه ی گومانه کانیان له چوونه ناو قو لایی یه کانی فه لسه فه رزگاریان نه ده بوو، به چه شنیک بوه کاریکی پیویستی به تایبه تی له نه ستوی زانایانی ئاینی تابتوانن به ناسانی بانگه و ازی باوه رهینان به خود ا بکه ن.

حەيسران: بىلە شىنخى گەورەم ئەلنىت: غەزالى دانسەرى كتىبسىنكى تايسەتمەندە بەبىرۆكەى فەيلەسسوفەكان ھەروەك يەكىنك بىت لىموان، بىئەوەى ھىچ وەلامىكىان بىداتەوە.

شيخ : غەزالى چەند راستگۆيە كاتىڭ كە ئەلىت : (وەلامدانەوەي رىبازىك پىش تیٰگهیشتنی و چوونه نـاو ناخیهوه، وهلامیٰکی کویٚرانهیه). ههر لهبهرئهمه بیرورای وابوو بچیّته ناخی بیرو کهی فهیلهسوفه خواوهندیییه کانهوه، تا زانیاریییه کی تهواوی ههبیّت لهسهریان پیش وه لامدانه و هیان، لهبه رثهم مهبه ستهی کتیبی (مقاصد الفلاسفه)ی دانا کهتیایدا بیروراو گومان و بههانه کانیان بهتیروچری بهدهردهخات وهك خوی (یه کیك بی لهوان که خاوه ن هیزیکی چهسیاوی سهقامگیری لهسهر بهردی راستی، نهك وهك یه کیکی لاوازی دوو دل کهترسه کهی زوری لینده کات هه ندی له گومانی بهرامه به ره کهی بشاریته وه و به پهرده یمه کی نادیمار و تاریك چوارده وری بته نی، تا.. به ده ریمخات کهناگاداریی په کې تهو اوي هه په لهو تهي فهيله سوفه کان و چوو نه ناخي گومانه کانيانهوه. ئنجا كتيّبه بهناو بانگه كهي دانا بهناوي (تمافت الفلاسفة) كه تواني وتهي ئهو فهيلهسوفه خه او هندی یانه یو و چهل بکاته و ه که ددانیان دهنا به بو و نی خو دادا و به پیچه و انهی عمقل و ئاينهو ه دهيان و ت : كونيتي خوداو گهردون پيكهوهيه. بهلام ريبازي ماددييه كاني پشت گوي خست، بهتيكرايي ئينكاري بووني پهيداكهري ثهم دروستكراوه ده كهن. غهزالي لهسهر رینبازی مادییه کان ئهنیت (ئهوانهی باوهریان بهم ریبازه مادیییه هیناوه، ههندیکی کهمن و خاوهنی عمقلیکی نوشستی و باوهریکی پیچهوانهیین کهپشتگویخراون و هیچ گرنکیه کیان پینهدرا بوو لهلایهن رووناکبیره کانهوه).

حمیىران: گەورەم چىۆن ئەمـە ئەبيىت و، مىن دەبيـنـم ريـٚبازى ماددىيىيـەكان لەھـەموو ريٚبازيْكىتر، ترسناكترن بۇ باوەر؟

شیخ: تو له م سه رده مه دا و اده بینیت که ترسنا کترین ریبازبن، به لام له سه رده می غه زالیدا باوه په به بوونی خود از فر له وه گه و ره تر بوو که گومان بتو انی به لاید ا بچیت. له راستیدا ئه مانه هه ندی نیمچه گومان بوون که خه لك تووشی ها تبوو پاش و ه رگیرانی نووسر اوه کانی فهیله سوفه خو اوه ندیی یه کان به تایبه تی ئه رستو و ئه فلاتونی یه نویی یه کان نه چه نیتی دروست کردن و چه مرخ و کونیتی گه ردون و .. هتد. له ناو خه لکدا سه ری کیشا، غه زالی که پیاویکی ئاینی بو و ویستی خوی ته رخان بکات بو له ناو بردنی ئه م به لایه و پو چه لکردنه و ه ه نیمچه گومانانه.

حمیران: شیخی گمورهم لهباسکردنی تهرستودا همندیک له وه لامه کانی غمزالی بهدهر خست له چهوزانی بهدهر خست له چهوزانی کم دروستکردنی گهردووندا، هیوادارم روونکراوه یه کی کورتکراوه م گویبیستبکات که لهنوو سراوی (قافت الفلاسفة)دا هاتووه.

شیخ: لیکهوتنهوهی گهردون بهوهی کهدروستکراوهی خودایه و له کتیبی (تهافت)دا باسکراوه بوّت باسده کهم له گهل وه لامدانه وهی بو فهیله سوفه کان که لهم به شهدا هاتووه، به لام وه لامه کانی له به شه کانی تر دا لیبان نادویم چونکه هممووی ده گهریته وه بو ئهم به شه گرنگه گهوره یه. چ کاتیک که باوه پی ته و او به خودا هینرا به وهی که خوّی دروستکه ری ئهم گهردونه یه، ئه و کاته موناقه شه گیری بابه ته کانی تر ئاسانه، به لام له سهره تادا باسی بیرو پر اکانی ده کهم سه باره ت به زانست، تا ببینیت، گومانی چوّن بوه سه باره ت به هه سه ده تایی یه ئاشکراکان ئهم گومانانه ی نه هیشتوه وه وه ک چون دیک ارت که شه شهده پاش غه زالی هات ئه گومانانه ی نه هیشت.

غـهزالي لـه وهسفي گومانه كهيدا دهاليّت: تونيّتيم بۆ دهرك كردني راستيهكان بوه داب و نەربىتم و ھەولىم ئەدا راسىتى ئەو خۆرسىكىيە بىزانم كەمىرۆپ پېش كەوتىنەوەي باوهره کان پایهند بووه لهسهري.. تا بههزيهوه بگهمه زانستي تهواوي راستيه کان و هيچ گومانينك لـ مدنمدا نهمينينت. كاتينك زانياريي يه كاني خومم تاقيكر دهوه بوم بهدهر كهوت كههيچ زانستيهك نامگهيهنينته پلهي باوهري تهواو تهنها ههسته كان و عهقله كان نهييت. بەلام بەبىر كردنەوەم لەھەستەكاندا دلنىيايم بەدەسىت نەھينا. چونكە چاو ھەندىجار هەلىدەخەلەتىنىت (سىنبەر بە نەجوولاوى دەبىنىت لەگەل ئەوەى كە دەجولىنت) و (ئەستىرە بهبچوو کی دهبینینت که لـهزهوی گهورهتره) و بینیم ثهوهی همست بهدرو تهخاتموه و بههه لخه له تینه ری دائه نیست، (عمقله) و ، کاتیک باوه رم به پوو چه لی ههسته کان هینا، ته نها عمقلم بـوّ مايموه، همولـم دا گومانيش لـمم بكمم، ياش دلنيا بـوونم لـمهمسته كان، عمقلّ بهدروی خستهوه و گهر عمقل نهبوایه بهردهوام دهبووم لهسهر باوهرهینانم بههمسته کان، لهوانهیمه لهپشست عمقلیشمهوه بریار دهرینکی تسر ههبیست، گسهر بهدهر کسهوت نهو کاتسه برياره كاني عمقل بەدرۆئەخاتەوە. وەك چۆن بەدەر كەوتنى عەقل، بريارە كانى ھەستىي بهدرو خستووه. ليرهدا عمقلم لـه وهلامدانموه وهستا، وگومان و دوو دليم تيادا چهسيا بهوهی که نووستوویهك خهودهبینیت وا دهزانیت راستییه بهلام كاتیك بهخهبهر دیت بـزى بەدەردەكەوپْـت تـەنها خـەوبووە. و ئـەم گومانـەم دوو مـانگى خايـاند) و هـەروەها وەسفى خۆي دەكات لەسەر ريبازى سەفسەتەكە پابەندە بەبريارەكانى بارودۆخى ئەو سەردەمەوە نەك بريارەكانى نوسراوو ليدوان. به بهرده وامی بیری ده کرده وه تا.. له خودیدا جیگیر بوو که ته نها به لگه رزگاری ده کات. و (عمانوئیل کانط) پاش شهش سهده ده رکی به وه ده رك کردنه ی غهزالی کرد (ئه ویش بوونی بیروباوه په خو پسکیه کانه که سه ره تاو پیویست و ئاشکران و به لگه راسته قینه کان پابه ندن له سه ریان و به هویانه وه عمقل ده گاته ته و اوی باوه په کان هم روه ك چون فارابی پیش ئه م باوه پی هینا که ئه م سه ره تاییانه، ته نها ئه و و اتا ئاشکر ایانه ن که جینگیرن له میشکدا و هیچ شتیکی تر نی یه له مانه ئاشکراتر بیت و، هیچ به لگه یه کیان پیویست نی یه چونکه له خودی خویانا ئاشکراو باوه پی ته و اویان پیده هینریت و له و په پی پیویست نی یه چونکه له خودی خویانا ئاشکراو باوه پی ته و اویان پیده هینریت و له و په پی پیویست نی به خوادن و ناتو انرینت و ازیان لینه پینریت له دروست بونی به لگه دا چونکه به ماوه بنچینه ی ئاشکران و هیچ گومانیکیان تیادا نی یه له لای عاقل و ژیر.

پاشان غهزالی سهر بخی له و و و تانه دا که له ده رك کردنه هه ستیه کان و ده رك کردنه عه قلیم کاندا و تراوه ، بینی هه ست، ده رك کراوه هه ستیه کان به کومه لی ده بینی و ، عمقلیش به تیرو چری و ه ریده گریت و به راور دی پیده کات به لام ده رکی کرد و ه ك چون ئیبن سینا پیش نه و ده رکی کرد که نه م عمقله به چه سپاندنی به ناماژه پیکردن و جیگا که ی شت و بوونی بریار ده دا، به بی ناماژه کردن بو جیگه و کاتی و به بی بریاردانی بارودوخ بوی. که نه مه مه شه ریك خودی مه عقو ولی رووته ، و اته : نه و زانیاریه به که ته نها هوش ده رکی ده کا به بی یارمه تی و ه رگرتن له هه سته کان و مادده کان ، و اته ده رکی نه مه ی کرد و ه کی خون (عما نوئیل کانط) دو ای نه و ده رکی پیکرد که عمقل خورسکیه کی تاییه نه ندی و ه کیبه هوی هیزه که یه وه بریاری پیکه پینه ری نوی ده رده کیات که مه لبه نده که ی هه ست نی یه و هم روه ها له مادده شه وه نی یه ، به م چه شنه باوه ری ته و اوی به عه قل و به بریاره کانی عمقل هیندا و مه و شه ریاره کانی هوش و عهقل .

گهر غه زالی پینشکه و تو و تر نه بینت له ده رککردنی شهم سه ره تایی یه ئاشکرایانه که و ا مه نبه ندیان هه ست نی یه . له تو ژینه وه کانیدا به رز تر ده ژمیر ریت له و فهیله سوفانه ی که پیش خوی و دوای خوی ها تو و ن ، به وه الامدانه و هی بو ثه رستو له مانه ی (چه رخ و شوین) دا که وه سفی لاسه نگی عه قل له ته ندیشه کردنی چه رخ ده کات به وه ی که هیچ چه رخیکی تر پیشی نه که و تو وه و ، له شویندا که هیچ شوینیك نی یه له دو ایدا بیت. بوت ئاشکرا ده بیت، ثه ی حمیران ، (کانط) که به چه ند نه وه پاش ثه و ها تو ه ، له کیشه ی (چه رخ و شویندا) و لاسه نگی عه قل تبایدا به گشتی له و ته کانی غه زالی و ه ریگر تو وه . حهیران: چهند شانازم بهم پیشکهوتنهی و چهند پهرو شم بو گویبیستی نهم بهشهی. شیخ: بهنرخترین بهلگهی غهرالی بو وه لامدانهوهی نهوانهی باوه ر به کونیتی گهردون ده هینن، لهوته کانیدا سهبارهت له (سیفاتی ویستدا) کوده بیتهوه که نهرستو و هاوه له کانی بی ناگابوون لهده ستنیشانکردنی و اتاکانی و، ههروه ها سهباره ت به و تنیان له راستی ماناکانی چهرخ.

غەزالى بەئەرستۆو فەيلەسوفە خواوەندەكان ئەليّىت: ئيّوە دان بەبوونىي خودادا دەنيّن و باسبی تهواوی سیفاتی ده کهن. به لام باوهر به کونیتی گهردون دههینن و دهالین لهسهرهتاوه تائیستا له گهل خودادا بووه، که خودا هز کاریهتی و ریرهویشیان پیکهوهیه و بهگویرهی چەرخ لەيەكتر دوانەكەوتوون. وەك (ھۆ)كە پاشكۆكەي ھۆكارەكەيەتى و بوونى خودا پیش بوونی گەردونه، وەك پیشكەوتنى پیشەكى وايە لەئاكام، واتە پیشكەوتووە بەخودو پلـه نـهك بهچـهر خ. و ليكهوتنهوهي گـهردون لـهلايـهن خوداوه، ليكهوتهيهكي پيويسته و.، ئەوەي كەپائى بېنوەنان بۆ ئەم باوەرە، وتەكانى ناشى كەلىڭكەوتە (حادث) لەكۆن (قەدىم) پەيدا بېنى، چونكە حال بەيەكنى لەم بۆچوونانە بەدەر نىيە: چونكە ئەگەر بلێين: لەيێش دا کۆن ھەبوە و گەردوون نەبووە، بەلام لەپاش دا پەيدابووە ليّى، دەبنى بۆ ئەم پەيدا بوونە نوێیه، مورهجیحنی همهنی، واته: هۆیمه کمی تایبهت کهلایهنی نهبوونی لموه پیش و بوونی لـموه پـاش بخـوازێ، دهي باشـه کني پهيداکـهري ثـمو هۆيـه تايبهتهيه؟ بۆچـي لـموهو پيش گەردوونى دروسىت نەكردووە. ناتوانىن نەتوانايى بخەينە پال كۆن بۆ نەبوونى لىكەوتنەوە لیّی.. و هـ دروهها ناتوانین بلیّین بوونی لیّکهوتنهوه مهحاله و ناتوانریّت بووتریّت پیش (كۆن) هيچ مەبەستىك نەبووە و، لەپاشدا مەبەست ھاتۆتە كايەوە و، بەھۇي ونبوونى دروستكەرەكەيەوە نىيە، ھەروەھا ناتوانرينت بوترينت ويستى لەخۇ گرتووە پاش ئەوەي که نهویستراوبووه، چونکه لیْکهوتنهوهی ویست لهخودی خوّیدا قهحاله. و گومانیان له (ماوهی وهستان) (مدة الترك) ئمو ماوهيمي لمنيوان خوداو بريارداني ليكموتنموه كميدا ههیه، ئیوه وتتان : خودا پیش بریاردانی دروستکردنی گهردون لهتوانایدا بووه دروستی بکات، وهك نارامي گرتبيّت لـهم درو سـتكر دنه و ، پاشان درو ستيكر دبيّت و ، ماوهي نهو تـارام و وهستاننه گـهربن كۆتـايى بووبيْت، بوونىي خـوداي بەخشىندەر بن كۆتايى يەكەم دهبینت و به گویرهی عمقل ر دو انه یه کوتایی ههبیت.

دوای ئەوەی غەزالى لەوتەكانى فەيلەسوفەكان دەكۆلىنتەوە و بەلگەكانيان ئەخاتەروو بەبى زيادو كەم، وەك خاوەن ھىزىكى بىڭگومان لـەتواناي خىزى بىۆ پووچەلكردنەوەي وته کانیان بهساکارترین و ثاسانترین رینگا بو وهلامدانهوهیان به کورته وهلامیلك لهخودی و تمو بهلگهو بریاره لوّجیکه کانی خویان کهدایناوه و بهدان پیانانیان بهبوونی خوداو سیفاتی تمواوی لهم کورتکراوهیهدا رهنگ دهداتهوه:

ئیوه لیکهوتهی لیکهوتنهوه تان له کون به دوور خسته وه به لام کاتی ثه وه ها تووه باوه ری پیبهینن، چونکه گهر دون لیکهوتنه و هیو کانیشی دیارن، گهر بلیین ثهم لیکهواتنه و انه ده گهرینه وه بو لیکهوتنه وهی کوتایی، ثهمه مه حاله و باوه ری مروقی ژیر نی یه، گهر و ابوایه پیویستان نه نه به دان پیانانتان به بوونی دروستکه رو چه سپاندنی (پیویسته بوون)، گهر ئهم زنجیره بی کوتایی یه لیکهوتنه و انه لایه نیکی هه بوایه کوتایی تیادا بهاتایه نه و انه و لایه نیکهوتنه و لیکهوتنه و اله کوتایی تیادا بهاتایه نه و انه و لایه نه کوتایی انه پیویسته، باوه ر به پیویستی لیکهوتنه وه له کونی به پینون.

به لام و ته تان سه باره ت به لین که و ته ی گهردون له خود اوه که و الین که و ته یه کی پیویسته)

ئه و ا ئه م لین که و ته پیویسته و پینی ناو تریّت (کردار). گهریه کینك بلیّت چرا رو شنایی دروست نه کات و ئه و شته ی رووناکی یه که ی لیّده دا، سیّه ره وه پینی لیّهه لیّریوه نه بریار داندا. بکه رپینی ناو تریّت بکه رته نها له به رئه وه ی که هویه به لکو کاتیك پینی ده و تریّت بکه رکه دو تریّت بکه رکه دو تریّت به ماریکی تاییه تمه ندا. ئه ویش پهیدا بوونی کرداره له به ووی (ویست و هه لیّرار دنه وه) (الأرادة و الأختیار)، پهیدا بوونی هو کار له هو که ی لینکه و ته که یان پیویست نابیت، به بی هاوسه نگی هو و هو کار و ، هه روه ها له نیّوان خود او ئه ماردونی شه گهردونه نه ماریخه کی پیویست بر انریّت.

ئیوه باوه په بهبوونی خودا ده هینن و به خاوه ن سیفاتیکی ته واو و به رز وه سفی ده که ن. یه که م سیفه تی ته واوی خودا (تو انایی و ویسته) (القدرة والأدارة)، (ویست) سیفه تیکه که دوو شتی پیچه و انهی یه کتر ده ست نیشان ده کاو یه کیکیان ده خاته گه ر. گه روا نه بو ایه ته نها سیفه تی خودا به لام کاتیک ریزه ی تو انا بز دوو دره پیچه و انه که (بوون و نه بوونه) (الأیجاد والعدم) یه کسان بوو، و اپیویستی کرد سیفه تیکی تایم تی هه بیت که نه و دوو دره له یه کتر جیابکاته و و تایم ته ته ندیان بکات نه ویش سیفه تی رویسته).

لهبهرئموه وامان بن بهده رکموت کهویست له کومهاهی سیفاته تمواوه کانه کهعمقل پیویستی ده کات بهسیفاتی خودا دابنریت و ، دروستکردنی لهدوای نهبوون، تهنها به هنری تواناوه نابیت بهالکو پیویست به (ویست) ده کات بنر جیاکردنهوهی سهپاندنی بوون حمیران: به راستی، نمه و تانه له و په ری ناشکر اییدان، فعیله سوفه خود اوه ندی یه کان و تویانه که گهردون همیشه له گزر را ندایه، همر نموانیش و تویانه گهردون (لیکهو ته یه) و هزکار و هزی همیه و، همر خوشیان و تویانه (زنجیره ی یی کوتایی) مه حاله، همروه ها باوه ریان هیناوه به بوونی خود او گشت سیفاتی تمواوی که عمقل به پیویستی ده زانیت و، دیار ترین سیفاتی تمواو (ویسته) و اته، خود ا (ویستخوا زو هه لبرینه ده کات، یا.. دروستی ناکات. گهر بریاری دروستکر دنی دا، کاتی بو دیاری ده کات، به چه سپاندنی نم (ویسته کونه)، هموو نیمچه گومانیک کموتراوه له سهر نویکردنه و ی هه لسه نگاندن و مه به ست، دوور خرایه وه.

نهمه رواله ته کانه، به لام غهزالی چون توانی وه لامی گومانه کانیان بداته وه سهباره ت به بیر فرکه ی (ماوه ی وهستان) (مدة الترك) که روویداوه پیش پهیدابوونی گهردون؟ میشکم نه توانایه له نه ندیشه کردنی (ماوه ی وهستان) که کوتایی پیبیست، نهمه وا نه گهیه نیست که بوونی خودایه که م (کوتایی بووبیست) له چه رخدا و، نه گهر بلیست بیکوتایی یه له چه رخدا، که واته چون نه م گهردونه ی خسته وه ؟.

شیخ: تالیر ه دا به رزی بیرو باوه ری غه زالی به ده رده که ویت که چه ند گوزار شتیکی راز او ه ده هینیته و ه که به ه و یش فه پیشینه و پاشینان بکه ویت. و واتای چه رخ به ده رده خات که پیش در وستبوونی گهردون بوونی نه بووه.

حەيران : چەرخ، پېش دروستبوونى گەردون بوونى نەبووه؟!!

شیخ: به لی، به لی چه رخ پیش دروستبوونی گه ردون بوونی نه بووه و، ناتوانریت فه ندیشه ی بوونی پیش دروستبوونی گه ردون بکریت، که واته چه رخ چیبه فهی حه بران؟ فایسا قسمه قسمه قسمه فی به نوی به فه نایسا قسمه فی نایسا قسمه فی نایسا قسمه فی نایسا نایسا و به نایسا به نایسا نایسا

نه بووبیّت. همر تهمه بوو که غهزالی دهرکی پیکرد و دوای تهویش (عما نوئیل کانط) دهرکی پیکرد.

حەيران/غەزالى چى دەلىيت؟

 بهم چهشنه غهزالی ههردوو بیرو کهی (چهرخ و جینگا) ساده و ساکار ده کات، وه وا باوه پر ده هینیت که همردوو کیان لیکه و ته گهردونی درو ستکراو جوله کانیه تی وه ههروه ها وا ده بینیت که ناگونجیت کیشه ی چهرخ بنه مایه ك بیت بو به لگه له سهر بیرو کهی کونیت ی گهردون و لیکه و تنه وهی. شهی حهیران، بوت به ده رده که ویت، بیرو که کانی سه باره ت به کاریگه ری ویلی ئه ندیشه له سهر ئه ندیشه کردنی دووری جینگاو بیرو که کانی سه باره ت به کاریگه ری ویلی ئه ندیشه له سهر ئه ندیشه کردنی دووری جینگاو دووری چهرخ زور به رزتره له بیرو که هاو چهرخه کانی خوی. و توانی به دوور بینی و ریری خوی بگاته ئه و راستیه ی که عهقلی (عمانوئیل کانط)، پاش ئه و به شهش سه ده پیی گیشت که نزیکه ههردو و کیان له گوزار شتدا یه ك بگرنه وه بینجگه له و اتا و مانا کان... گیشت که نزیکه همردو و کیان له گوزار شتدا یه ک بگرنه و عمقلینکی ساغ و بینگه رد پیی ئایا کانظ له غه زالی وه رگر تووه یا... (ثه م پاستیه هه موو عمقلینکی ساغ و بینگه رد پیی

پاشان غهرالی شاور لهوانه ئهداته وه کههه تگری بیرورای ئه فلاتونیه نوییه کانن له پله کانی دروستکردندا و لیکه و تهدا، گالته ی پیان دینت کاتیک ده لیت: گوایه یه که ته نها یه که لیکه و ته یه ته نه که درووندا نی یه که نه که و ته که که درووندا نی یه پیکهاته ی یه که شت بن به لکو ههمو و بوونه کان لای ثیره پیکهاته ی تاکه، که واته ئهم پیکهاتانه ی له گهر دووندا ده یانبینین چون درووست بوون؟ ئایا ئهم ههمو شته جیاجیایه که له گهر دووندا ده یانبینین چون درووست بوون؟ ئایا ئهم ههمو شته جیاجیایه که له گهر دووندا هه یه له تاقه هویه که وه ن به مهش و و ته کانتان پوو چه ل ده بینه وه که نهر دا هه مان که که دروست ده بی کی لیده که و یاسی ... هوی ئاویته دا دروست ده بی ...

 نىرختر و داناوه لەھەموو كەسىپكىتر كەھەم خۆى بناسىي و ھەم غەيرى خۆشى، ئەوەتا ئەوا سەرتان لەخۇتان شىپواندووە، ئەوەندە يىتتان لەمەزنى ھەلىپريوە، ئەوەى يىپى بلىپى مەزناھى لەمەزناھىدانەتان ھىشتۆتەوە، خواتان نىزىك كىردۆتەوە لـە مىردوو، دەى ئەمە سراى ئەو كەسانەيە لەلاى خوا كەلەرىڭگەى راست دەردەچن.

حهیرانی کوری نهزعهف نهائیت: لیره دا شیخ مهوزون خاموشی گرتی و چاوه کانی نووقاند و سعری دانه و اند به چه شنیک چوه نامیزی خاموشیه وه، و ا به خهیالمدا هات که دوو چاری نازاریک بوو بیت، به لام ریزی بیده نگیه کهم گرت و نارامم گرت، پاش ماوه یه کی کهم سهری به رز کرده وه. لیم پرسی:

ئايا..شنخي گەورەم ھىچ ئازارنكى ھەيە؟

شیخ: نه خیر . . حهیران، هیچ شتیکم نییه و، کوتایمان بهباسکردنی غهزالی هیّناوه و ده چینه سهرباسی (ئیبن روشد)، به لام به چاکی دهزانم لهشهوی داهاتوودا باسی لهسهر بکهین.

شيْخ: چ... ناكۆكيەك؟! ئەمە ناكۆكى باوەردارانە.

حەيران: شيخي گەورەم مەبەستى لەناكۆكى باوەرداران چىيە؟

شیخ: ئسین روشد له هسه موو بیروراکانی سه بارهت به بوون و دروستکه رو دروستکر اوه کان، له گهل غهزالیدا ریده کهویت.

حهیران: چون و اده بیست، له کاتینکدا ده بیستم که ثیبن رو شد دو ژمنی غدزالی و پنچه و انهی بیرو را و ره خنه گریتی. به چه شنیک که له ره خنه که یدا، کتیبی (قمافت التهافت) داناوه و ، هم روه ها بیستوومه (ثیبن رو شد) یه کینکه له و انهی که باوه ریان به کونینتی گهردوون و ثینکاری روح و عه قل و که سیتی مرو قایه تی هه یه. له به رئه و هویانه به لاو ازی باوه ر ناوی ده رکرد و ، دوو چاری نو شوستیه کی گه و ره بروه له م ریبازه دا.

شیخ: ئیبن روشد، زانایسه کی گهورهی ئایسنی و فهیله سوفی کی خاوه ن فکره، بهراستگوترین فهیله سوفی باوه رداران ده ژمیریست، ئهی حهیران باوه ری ته واوت به مه هه بیست و به هیچ جوریک باوه ر به و تاوانانه نه هینیست که زانایانی (لاهوت) و زانایانی

۱ لاهوت یان (الالهیات) زاراوهیه که تههلی کهلام و فهیلهسوف و رؤژههلاتیهکان له جیاتی زانستی (عمقیده و یهکتاپهرستی) بهکاریان هیّناوهله زانکوکانی رؤژئاوا چهند بهشیّکی ههیه و ناسراوه به

(زانستی کهلام) خستویانه ته پاتی، یاخود به وو ته در وارانه ی که که ناو خه لکدا به گشتی بلاوه، چونکه هموویان به گشتی هه نه نه نه نیخه فه یله سوفه دانا و باوه پرداره دا. لهوه ی که وای له خه للک کرد، دو و چاری گومان بینته وه لینی، بو چه ند هو کاریک ده گهریی به مه ندینگی تسریان ده گهریی به مه ندینگی تسریان ده گهریی به مه ندینگی تسریان (ناوه رو کین) (جوهسری) و هه ندینگی تسریان (ناوه رو کین) (جوهسری) سه باره ت به (پروو که شی)، ثیبن پروشد هو گری فه لسه فه ی نه رستویه و ، سنی لینکو لینه وه ی له سه ر نوسیوه ؟ یه که م لینکو لینه وه / که به (شرح مختصر) ناو ده برینت که تم نها و و ته کانی ثبین پروشدی تیادایه. دو وه م لینکو لینه وه / (شرح متوسط) که ثیبن پروشد له سه ره تای به شه کانی کتیبه که دا، چه ند برگه یه که و و ته کانی ثه رستو و هر ده گریت و شیان ده کاته وه . سینه م لینکو لینه وه / (شرح مطول) که دو و باره و و ته کانی ثه رستو ده کات ناشاریته وه بریگه یه به برگه لینه وه ردو و لینکو لینه وه کور ته ، و اله خوینه رده کات که باوه پر : بهینین تکه م نووسینانه تایبه ته به ثیبن پروشد خوی به الام له پراستیدا ثبین پروشد که به و رته کانی نه رستو که باوه پر : بهینین تکه م نووسینانه تایبه ته به ثیبن پروشد خوی به الام له پراستیدا ثبین پروشد که باوه پر استیدا ثبین پروشد ده کات .

بهشه كاني (الدراسات اللاهوتيه). سهرچاوه عقيدة أهل السنة و الجماعة. له داناني محمد بن إبراهيم الحمد.

ئيبن رو شددا و، لههمووي سهرسورهينتر ثهوهيه لهم وينهيهدا وينهي تهرستو و تهفلاتون نزيك بهئه كويىناس كيشراون و بهدهستي ههريه كهيانهوه كتيبيك ههيهكه تيشكيكي لنده کهوینته وه و ناراسته ی سهری نه کویناس کراوه، به واتای کاریگه ری فهلسه فه کانیان لەسەر فەلسەفەكانى ئەكويناس و چ روناكيەكى لىنى بەدەست ھێناوە، بەلام ئيبن روشد كەتەنھا فەلسەفە كانى ئەرستۆى شىكار كردوه، كەبەھۆى كتيبە تايبەغەندە كانيەوه بۆمان بهدهرده کهویّـت کهچـهند بماوهردار بـووه بـهبوونی خـودا و دواروْژ. ویّنه کـیش تـهم فهیله سوفهی وه ک رو خینز او یکی بیزار وینه کیشاوه. له حاله تیکدا گهر ته کویناس سەركەوتنى بەدەستهينا بينت لەچەسپاندنى باوەر بەبوونى خودا و تەنھايى و ليكۆلينەوەي گەردون لىنى ئەم سەركەوتنە بەسەر ئەفلاتۆن و ئەرستۆدادەبىيت كەوينەكىش ئاماۋەي ئەوە دەكات كە ئەكويناس روناكى لەم دوانەوە وەرگرتووە. بەلام راستيەكەي لەوەدايە کهبههوی بهلگه کانی ئیبن روشد و غهزالییهوه کههاوبیرن ، سهرکهوتنی بهدهستهیّناوه. يەكىنك لـەھۇكانى نوشوسـتى ئىيىن روشد زۆر ھۆگر بوونىتى بەئەرستۇ تا.. ئەو پەرى ب پاکگرتنی و ، لهمهوه سوربوو لهبهر گری کردن لهبیرو راکنانی و لینکدانهوهی بيرؤ كه كاني. كاتيك غهزالي نوسراوي (هافست الفلاسفة)ي دانا. كهتيايدا وهلامي ئەرستۇو كەسانى تىرى دايەوە، لەكىشەكانى كۆنىتى گەردوون و دروستكردنى. ئىبن روشد مهبهستی ولامدانهوهی غهزالی بوو بهنووسراویک ناوی نا (تهافت التهافت)، لهناو حەنكدا بلاوبووەوە (ححسة الأسمالام) كەغەزالىيە بەرگىرى لەئاين دەكات و ئىبن رو شدیش بهدروی دهخاتهوه، به لام لهراستیدا ثهم پیاوه نهغه زلی بهدرو خستوتهو هو نەپىشەوايانى رىبازى ئەشىعەرى، لەبنەماسەرەكىيەكاندا بەلام خودا بىبەخشىپت زۆر دلسوز نهبوو لهداناني ثهم كتيبهو ناولينانه كهي و بيبهريش نهبوو لهخو بهدهر خستن و پیشه و این و گهورهیی له بو اری فه لسه فه دا، موناقه شه و موجاده له ی تیمامی ده کر د لمهمموو وهلاميكدا بـ فهيلهسوفه كان، موجادهلهيه كي ثـهوتو كهمهبهستي نـهبوو ثـهو راستیانهی پوو چهل بکاتهوه کهئیمام بهرگری لیده کرد، بهلکو خوازیار بوو ثهو ههلانه بُهدهربخات کهله ریبازی بهلگه کاندا کردبووی و بهدهرخستنی ههواننهدانی بو تیگهیشتنی مەبەستى راستى فەيلەسوفەكان، چونكە خواليْخۆشبوو، پيۆيستى نەبوو بەدەرخستنى ئەم همموو زانست و زانینه له گهل کابرایهك که بهر گرى له این بكات و، ته نها لیكدانهوهي کیشه گهوره کان لهبوونی خودا و دروستکردنی گهردوندا بهس بوو بهشیّوازی زانایه کی دلسنؤزى زمان پاك بمده ربخات كەفەيلەسموفەكان ئيىنكارى بيرۆكمكانى غەزالىيان نه کردوه و ، چ کاتیک و چ و و تعیه کیان بو ویستایه بن قی لیکده دانه و ه له و و ته ی پینچ و په نا... به بن شه و می کتیبه کهی غه زالی ، که سته م و که م بینی تیابه دی ده کریت ، که ناگو نحیت له گه ل پر استیه کان و دانایی و دلسوّزی و پیز به رام به ر به خودا . غه زالی به ناو نانی کتیبه کهی (تمافست الفلاسفة) به اوه پی و ای هینا که ثه تو انی و ته ی کومه لیک پو چه ل بکاته وه که نزیك بو و ثینكاری بو و نی خودا بکه ن به وه ی که بلاویان ده کر ده و له کونیتی گهردون و بو و نی خودا و ویسته کانی ، جا.. . ثه گهر غه زالی پر است بیت یا خود هده بینیت وه که ئیب روشد گومانی لیده کات ، ههر چونیک بیت مروّفیکی دلسوّز بو وه و به گهر غردا کر دوه و داوای باوه پیهینانی ده کات و ههروه ها ده رگای نیم چه گومانه کان له خه الک داده خات ، چ پیویست ده کات ثه م کاره ی به و و پینه ناو بریت به بی گومانه کان له خه الک داده خات ، چ پیویست ده کات ثه م کاره ی به و و پینه ناو بریت به بی بیر کر دنه وه له ناکامی ناونانی ثه م کتیبه که چی لیده که و پیته وه له نزم کر دنه وه ی نرخی کتیبه که ی غه زالی . به دو و رخستنه وه ی خه الک لینی و در و ستبو و نی گومان لایان به هوی شار دنه وه ی پر استی و چاکیه کانی .

به لنی حه یران، تالیره وه نوشستیه کهی نه با وهلید هات و ، رینگا خوشبوو بو دو ژمنان و ناحه زانی تادوو چاری نه گبهتی و ثازاری بکه نه و و ، له ناو خه لکدا و و ته ی د ژوار و به دی به بی لیکو لین و خاری نه گبهتی و ثازاری بکه نه وه و دلسوزه کان که داب و نه ریتی زانست به برزی کردو نه ته و ه که راستی بشار نه و ه ، ده یا نزانی که ثیبن روشد راستگو ترین باوه رداره و خاوه نی به رز ترین بیرو که یه و شاره زا ترین که سه له هینانه و ه ی گه و رو تری له سه ر بوونی خود ای می دوره تر بووه به و نه ی حه ی ران شه م پیاوه (زانسته کهی گه و ره تر بووه له عمه قلمی).

حهیران: هزی نه و تاوانانه چی یه که شیخی گهوره مه نه نیت، ناوه رو کی یه ؟

شیخ: هزی ناوه رو کیه کان، مه به ستم له پهیوه سته کانی ناخی فه لسه فه کانی شه پیاوه یه، له پاستیدا ئیبن پوشد به لگه تیزه ئاویته یه کان (وه ك به لگه ی لیکه و تنه وه و به لگه ی پیویستی) (کدلیل الحدوث و دلیل الوجوب) له خوی و خه لك ئالوز ده کات. ئه و به لگانه ی که فه یله سوفه کان و و توویانه و هه لگرانی ریبازی که لام په نایان بو بر دووه زیاتره له په نایان بو به لگه خوازیی یه کانی بوونی خودا. ئیبن پوشد (به لگه ی یاسا) (دلیل السنظام) به چاکر ده زانی له دو به لگه ی تر که به (به لگه ی چاو دیری و داهینان) (دلیل العسنایة و الاحتراع) ناویان ده بات. له و انه یه راست بو و بینت له م به چاکر دانانه ی، به لام

حەيىران: ئايىا... ئىيىن روشىد لەو فەيلەسوفانەيە كەباۋەرى بەكۆنيتى گەردون ھەبىي و لەھەمان كاتدا ئىنكارى سىفاتى ويستى خودايى پەرۋەردگار بكەن؟

شیخ: نه خیر... باوه پی به کونیتی گه ردوون نه بووه و، هه رگیز ئینکاری سیفاتی ویستی خودای گه و رهی نه کردووه به لام ثهم پیاوه فه لسه فه چیتی ده کرد بو پرونکردنه وهی مانای کونیتی و ویست، له پیناوی هیچ شتیکدا نه بوو ته نها ده یوویست ده ریبخات که ئه رستؤو فه یله سوفه کانی تر... ئینکاری بوونی خودا و سیفاتی ویستیان نه کردووه، ئایا نه گو نجیت نه ی حمیران ئیبن پروشد باوه پی به کونیتی ماده بووبیت به واتای ثه وهی له لایه ن خوداوه دروست نه کراوه به لاکو له خودی خویدا پیکها تووه و، پیویستی به هیچ دروست که روست نه کر ستوش ئه م باوه په ی نه بوو، به لاکو باوه پی به کونیتی دروستکه رید.

لهوته یه کیدا له کتیبی (فصل المقال) ئهم راستیانه تبه دهرده خات ئیبن روشد که ده ته تبه نوشد که ده تبه کیشه ی کونیتی گهردون و لیکه و تنهوه ، جیاوازی تیایاندا له نیوان خاوه ن فکره کانی ریبازی نه شعه ری و دانا پیشکه و تو خوازه کان (الحکماء المتقدمین) له باوه ربی مندا ئه و جیاوازییه ته نها ده گهریته وه بو جیاوازی ناولینانه کانیان ، به تایه تی نه لای هه ندی له فه یله سوفه کونه کان به وه ی که ریکه و توون که و اسی جور بوونه هه یه ا

دوولايمان و نيوهنديك لهنيوانسياندا، لهناولينناني دوولايهنه كمه دا رينكم و تموون، بمالام لەناولىـِـنانى نــيۆەندەكەدا جــياوازن، لايــەنى يەكــەم كەلەبوووندايــەو لەشــتىكى تــر کەوتۆتەوە، واتــە (لــەھۆكارى كـردارى مـاددەو چـەرخيْك كەبوونىيان پـيش بوونــى كەوتبىلىت) ئەمە سىفاتى ھەموو جەستەيەكە كەبەھۆي ھەستەوە دەركى دروستبوونى ده کرینت، و هك بوونه كاني، شاو، ههوا، زهوى، شاژهل، رووهك... هتد، شهم پۆله بوونه، کزمه لینك لهفهیله سیوفه كاني كیون و ئه شیعه رییه كان ریکه و تن كه بیه (پهیدا كسرا) و (محَدث) ناوبهرن، بهلام لایهنی بهرامبهره کهی تر، لهخودی خوّیدا بوونه و له هیچ شتیْکی تر نه کهوتوتهوه و، هیچ چهرخیکیش پیشی نه کهوتووه به کون (قدیم) لهلایهن ههردوو كۆمەلەكموه ناودەبرينت. ئەم بوونە سەلمنزاوه بەبەلگە كە خوداى بەخشندەيە ھەرخۆى درو ستکهرو هیّنا نهبوون و پاریّزگاری ههموو شتیّکه. یهلام بهجوّری نیّوهندی ههردوو لايهنه كه، بوونه و لههيچ شتيك نه كهوتوتهوه و چهرخيشي پيش نه كهوتوتووه، واته له كرداريكهوه كهو تؤتموه كه ثهمه ش بنهماي گهردون به گشتي ده گرينهوه. به لام ئهم بووندی تر کەلىمخودى خۆيىدا ئاشكرايە بەوپنەي ئەم بوونە درووستكراوە راستەقىنانەي کهبه چاو ده بینریّت، که هه مووی به گشتی (جیهانی بینراو) ده گریّتهوه و، مهبهست لمه بوونی گون خودایه دووشیّوهیه ناونراوه ثهو فهیلهسوفانهی بهبیری ثهوان و لهروانگهی ئەوانـەوە لـەبوونى يەكەم زياتر دەچتى، لـەبەر ئەوە پتى، دەليّن :(قديم، كۆن) ئەوزانايانەي بهبیروباوهږی ئموان لهلایهن دووهمهوه جیبهجی دهبینت و له (پهیداکهر) دهچینت ناویان ناوه يهيداكهر (مُحدث).

 خوداوه کهوتزتهوه، خوالینخوشبوو له کتیبی (فصسل المقسال)دا ده لینت: فهرمووده کخودای پهروهردگار له قور ناندا ﴿ وَهُسوَ اللّٰذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ فِي سِتَّة آیام وَکَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ: ههر خودا خوی ناسمان و زهوی له شه ش روزدا دروست کرد و عهر شه کهی له سهر ناو بوو ﴾ له رواله تی نهم ثایه ته دا بومان ده رده که وینت که بوونی تر پیش نهم بوونه بینراوه هه بووه، که نه ویش، عه رش و ناوو چه رخه و، فه رمووده ی خودای پهروه ردگار ﴿ ثُمَّ اسْتَوَی إِلَی السَّمَاءِ وَهِی دُخَانَّ: له ناسماندا و هستایه وه که دو که ل بوو ﴾ له رواله تی نه م نایه ته دا و اتیده گهین له ناسمان له شتیکه وه که و تو ته وه.

 ههلانهی لینگیراوه، چونکه مهبهست و ئامانجی لهم ریبازهدا تهنها گهرانهوه بهدوای راستی و تهواوی راستیهکان).

ئه مه هه ندینك له و و ته كانی شیخ عه بده یه و اده رده كه وینت ته نها بیانو و یه كه بینت، به تایم تین به تایم به تایم

ئهی حهیران لهوته کانی ئیبن روشدا، بیستووته بلیّت کهوا مادده بنه ره تیه کان گهردوونی لیککهوتوتهوه دروستکراوی خودا نییه!! و ئایا هیچ شتیکت بهرجهسته کردوه لهووته کانی که لاواری بی باوه ری خوی ده ریخات.

حهیران: نهخیر گهورهم بهپیچهوانهوه شتی وای تیادایه که پیتهوی بهاوه دی به به ده وی به وه دی به وه دی به ده ده خات و شاره زوو مه نده بغ تاسانکردنی باوه دو به ده رخستنی بغ گشت خاتك و ، دو و رخستنه و هیان له و بالازیانه ی که عمقل تو وشی ده بیت.

شیخ: ئەو ئینكارىيەي كەلەسىفەتى وويستدا دەخریتە پال ئیبن روشد ھەلەيە و راست نییه، بهلام کاتینک مووناقهشه گیری مانای وویست لهگهل غهزالی و زانایانی ریبازی كەلامدا دەكات، ھەروەك پېشەي ئاسايى خۇي كەدەيوويسىت فەلسەفەچىتى و يىان فهنی گیرینتی بکات، بهوهی مانای وویست بهدوو شیّوه لینکدراوه تهوه، (ویستی کردار) (ارادة بالفعل) و (ویستی توانا) (ارادة بالقوة). پاشان پووچهانی و ثینکاری ئهوهی کرد . كه فەيلەسىوفە كۆنەكان ووتېپتيان، گەردوون ليكەوتەي خودايە بەھۆي خوديك تيايدا نەك بەھۈي وويستى خوداوە لىەئاكامدا گەيشتە چەسپاندنى وويستى خودا و بەلگە لەسەرى، ھەروەك بەلگەكانى غەزالى. ئىبن روشىدلە وەملامدانەوەي فەيلەسوفەكاندا دهلينت: (ووته كاني، بهرامبهر فهيله سوفه كان كه گوايه لايان وايه ليكهوتنهوهي خوداي فەيلەسىوفەكان، لەراستىدا بىروراكانيان بەلىپكەوتەي بوونەكان لەلايەنىپكەوەيە كەزۆر بەرزترە لەسروشىت و ويستە مرۇڤايەتيەكان. چونكە ئەم دوولايەنە دووچارى كەموو كورى دەبنەوە، گەربەلگە لەسەريان بهينرينتەوە، بىەوەي كەنابيىت لىيكەوتەي كىردار لهلايمان خوداوه ليكهوتهيه كي سرووشتي بينت و ليكهوتهيه كي ويستى نهبينت (شهو ویستهی کهلهناوخه لکدا بلاو بوّوه و تیْگهیه نراوه)، لیْکهوتهی لایهنیْکه کهزوّر شکوّدار تره لـهم ويسته و، هيچ كهسيّك ئـهم لايهنـه پـێ نازانيّـت تـهنها خـودا نهبيّت، (بهلّگهمان

بهوهی کهخاوهن ویسته و، زانای دووشتی دژ بهیه که گهر تهنها بکهرو زانای لایهنیّك بوایه، دووشتی پیّچهوانهی پیّکهوه ده کرد، که تهمهش ههرگیز نابیّت واپیّویستی کرد، شتیّك لهو دو دژ بهیه که دروست بکات بههه لیژاردن).

لهمهوه، شهی حهیران، دهزانیت، کهشهم پیاوه بهمهبهستی بهدهرخستنی زیره کی خویه تی بهدهرخستنی زیره کی خویه تی بهرگری لهفهبله سوفه کان ده کات به لام له تا کامیشدا ده گاته ثه و بیرو کهیه ی غهزالی هاوری ی ، یا... ناکو کی، له چه سپاندنی مانای وویست و هینانه وهی به لگه له سهر ده رك كردنی پیویستی عهقل بو بوونی خودا كردبو و ههمان پیشهی هه بووله موناقه شه گیری غهزالی سه باره ت به پهیوه ندی هو کار به هو کانیه وه.

حهیران: ئایا... غهزالی ئیسنکاری هنو و هوکاری کسردوه... تا..ئیبن روشد موجاده له ی له گهالدا بکات؟

شیخ: نهخیر ... غهزالی ههرگیز تهم تینکارییهی نه کردوه و رهوانییه تینکاری پەيوەندى ھۆ بەھۆي كارەكەيەوە بكات يا... ئىنكارى ئەو تايبەندمەنديە بكات كەخودا به شتیّکی بهخشیوه، بهلکو غهزالی خوازیار بوو بیرو باوهرِه کانی مروّث تهنها ثاراستهی دروستکهری بـوون و تایـبهندمهندیه کان و یاسـاکانی سروشـت بکـات. تـا بیرو کـهی بن باوهري مادديي پيه كان بهدور بخات. كهده ليّت: دروست بووني جوراو جوّره كاني بوون بەرىكەوت بەھۆي شىكارە توخمەكانى ماددە لەخودى خۆيىدا، بووە بەھۆي توانایه کی سروشتی تیایاندا، (ئینکاری ئەو بۆ چوونه عەقلیەی کرد، كەدەلیّت: پیویسته ئەم بوونانە لەخودى خۆياندا ئەم تايبەتمەنديانەيان تىيادا بىيت. دەگاتىه ئىمو باوەرەي کهدهانیت: ئهم شتانه پیویستی بهیه کیکه.. تا... بوون و تایبهمهندی و سیفاتی بداتنی، ههر لهبهر ئهمه وتي: ئەو بەراووردىيەي كەلەنپوان ھۆ و ھۆكاردا دەيبينيىت ناتوانين دانى پيادا بنيين بموهى كەھۆيەكى روالەتىيە لەبەر ئەوەي لەپشت زانياريى يەكانمانەوە نھينىيەكى زۆرى نادىيار ھەيە،كەدەگونجىيْت ھۆيەكى راستەقىنە بىيْت بۆ بەدەركەوتنى ئەم روالەتانە. غەزالى بۆ راستى ووتەكانى چەندنموونەيەك دەھينىتەوە وەك بەردى ئازاد (حجر الطلق) هيچ شتيکي لهخو نه گرتبينت بيهاويژيته ئاگريکهوه، ئاگرهکه ده کوژينيتهوه. ههروهها کویریّك تارمایییه کهی سهر چاوهی لابچیّت چاوی دهبینیّت، واباوهر ده کات، لابردنی تارمایه که ته نها هویه که بو بینینی چاوه کانی و، کاتیک خور ئاوا دهبیت و تاریك دادیت. دەرك دەكات كەلەپشىت ئەم چاوە بىنەرەوە ھۆيەكى تىر ھەيە كەئەويش رووناكىيە، کەرىدەدات بەبىنىن و بەنەمانى چاو نابىنايى دەبىت. بهالام ئیبن روشد ههرگیز دهرنهچووه لـه لۆژیکی ساغ و باوهړي تهواو، كاتیك كه ئەلنىت: ئايىا... كردارە لىنكەوتەكان لەبوونىنكى (پيويسىتى، كردارىكە) يا... (پيويستى زۆربوونىه) يىاخود ھمەردوو پيويسىتيەكەي تىيايە، ئىم بىز چموونانە داواي پشىكنين و ليْكۆليىنەوە دەكەن. لەنپوان بوونەكان (كارو كارلىپكراو) وەك يەكەيا... بەھۆي زیادهیهك كهخراوهته سـهري لـهو زیـاده بـني كۆتايـیانه، لهوانهیه زیاد كردنه كه پهيوهست بینت بهزیاد کرنیکی ترهوه، بهلام گهر ٹاگریک نزیک جهستهیه کی ههستدار بکرینت، ئاگره که کاری خوّی ده کات، دووریش نی یه بوونیْك همبیّت زیاده بیّت لهسهر جهستهی هەستدارەكە كەرنگرېيىت بۆ زياد كراوە كاريگەرەكەي ئاگرەكە وەك نموونەي بەردە ئازاده هيچ لـهخو نه گرته كه، بـهلام ئهمـه پيويستىيهك نىيه بو لابردنى سيفهتى سوتاندن له ناگر ، ... تا ناوی ناگری له ناو دا ماینت. پاشان ده نینت و ، چه ند دانایه لهم و و ته یه ییدا: (عمقل تمنها بمهوی هو کانیموه دهر کی بوونه کان ده کات و، بمهوی ثمم سیفه تهیموه لههموو ئمو هیزانهی تر کهده رکیان پیده کریت جیاکراوه تهوه، همرکهسیک ئینکاری هؤكان بكات بهمه تينكاري عمقل ده كات، زانسته كاني لۆزيىك ريسمانيك دادهنيت کهده لیّنت: همه موو بوونیّك هـ قر و هو كاري ههیه و ، زانیاریمان سـهبارهت بـ ه هو كاره كان ناتــهو۱ و دهبیّــت بهبیّ زانیاری هو کان، کهواته وازهیّنان لـههؤ کان دهبیّته پووچهالکردنهوه و نەھىنشىتنى زانسىتى، لىەم ووتەيمەوە واپنويسىت دەكات كەھىچ شتىڭك زانراوى بنەرەتى راستهقینهی نییه و، ثه گهر ههشبیّت تهنها (بۆچونه) نه پیّناسه ده کریّت و نهبهانگهی ههیه، (هەر كەسىنك، بـاوەرى وابىنت كەھىيچ زانسىتىيەكى پيويسىت نىيـە، ئەمـە دەبىنتە ھـۆى ئەوەى كەوتەكەي پەسەند نەبىت و، ھەركەسىنك بىسەلمىنىت كەلىرەدا چەندشتىك ھەيە ثـهم سیفهتانهی لـهخو گرتووه و ، چهند شتیکی تر کهپیویستی نییه و ، خودی خوّی بریاره بو چوونی له سهر بدات و ، یان لای و ابیت که پیویسته و له ههمان کاتدا پیویستیش نی یه ، فەيلەسوفەكان ئىنكارى ئەمە ناكەن....).

له کوتاییدا ده الیّت که چه ند به پیره و و ته که ی و چه ند راستگویه شه و ریّکه و تبه تاکامی یه ی نیوان ثیبن روشد و مه به سته کانی غه زالی له به رده و امی ثار استه کردنی خودیان به ره و در و ستکردنی خودیان به ره و در و ستکه ری بو و نه کان که سروشتی و تایبه تمه ندیکانی به بو و ن به خشیوه (پیویست ناکات گومان هه بیّت له سه ر بو و نه کان به و هی هه ندیّکیان کارده که نه سه ر هه ندیّکی تریان و ، ئه م بو و نانه به ته نها ئه م کردارانه ناکه ن ، به لکو به هزی بكەرنكى دەرەكىيەوە مەرجە بۆ كردارەكەيان، بەلكو بۆ بوونى نىشانەيەك تەنھا ھەر بۆ كردارەكەيان.

حهیران: بهراستی ثیبن رشد له تاکامی بیرو که کانیدا هیچ جیاوازییه کی نی یه له گهل غهزالی دا و، باوه ریشسی له باوه ری شهو که متر نی یه، باسسی شهو ریسبازهم به و بکسه که هه لیبژار دوه له به لگه هینانه وه دا بز بوونی خودا؟

حمیران: ثایا، رِاسته گهورهم، رِیْبازه بهلگه خوازییه کانی تر پر باوهرِنین؟

شیخ: ئه مه هه رگیز راست نی یه و، قورئان هیچ کاتیک نه و دوو ریبازه ی که باسمان کرد، پشتگویی نه حستووه به لکو به پیچه و انه وه ، خودا له قورئاندا ئاماژه مان بۆ ده کات چونکه خودای پهروه ردگار پیش ناردنی قورئان بۆ پیغه مبه ر (ای اگادار بو وه له بحاده له و موناقه شه گیری نیوان فه پله سوفه کان سه باره ت به بو ونی خود او پیکهینان و دروستکردنی موناقه شه گیری نیوان فه پله سوفه کان سه باره ت به بو ونی خود او پیکهینان و دروستکردنی موناقه شه گیریه ی فعیله سوفه کان به رده و ام ده بیت . . تا له سه رگزی زهوی خاوه ن هوش و فکر هه بیت ، چونکه خودای دروستکه ر، سیفه تیکی به ئاده میزاد به خشیوه ، ئه ویش ئه وه به که له همه مو و کائیناتیک زیاتر هزگری موناقه شه و موجاده له یه . (به لام قورئان ، به ووردی کاره یان گر تو ته ئه ستوی خویان وه کی نمیده تیوره و ، له لایه نه ئه وانه که نه مونان و هه لگرانی پیبازی که لام ، ده رکی پیکراوه و ، خودا له گفت و گزکر دنی دا له گه ن گشت خوازیه که نه مه به تیوره و ، خودا له گفت و گزکر دنی دا له گه ن گشت خوازیه که نه به به تیوره و ، خودا له گفت و گزکر دنی دا له گه ن به نه گه ن به نه گه ن به نانی می نانی تیوره پیکها ته ی نان به نه و بایه خدان و داهینان ، که هیچ جیاوازییه کی نی یه له گه ن به نانی می مونان ساده و ساکار و ئاسانترن بو گه پشت به به وای به وه وی به دوانی خوانی تو و گورئان ساده و ساکار و ئاسانترن بو گه پشت به به وای به ای به دوانی مونان ساده و ساکار و ئاسانترن بو گه پشت به به وای باوه پی به وی به دوانی خوشوو گه ر

ته نها گرنگی بدایه به به لگه خوازیی به ساکاره کان و ته نها وه سفی ئالوزی به لگه پنکها ته بیه کانی به ده ربخستایه تانه می له راستیه کانی نه دایه. ثه و کاته هیچ له و و ته کانی نه ده گیرا، هه مو و ثه و به لگانه له لایه ن گه و ره فه یله سوفه کان و خاوه نی ریبازی که لام له کون و نوی، ریبره وی هه مویان به گشتی به ره و باوه پی ته و او ده چینت، به وینه ی ثه و به لگانه ی که له چه ند پروویه که وه ده هینرینه وه بو کیشه یه کی ماتماتیکی پاست، به لگانه ی که له چه ند پروویه که وه ده هینرین و نزیکترینیان بو میشکی قوتابی هه للریریت، بوی پره و انی په تانه بدات له پاستی به لگه کانی تر و، پرو چه لیان بکاته وه باگرانیش بن. چونکه ثم پرو چه لکر دنه و هی زه ره ر مه نده بو خودی عمقل به لکو بو باوه پر هینانیش، که عمقل ته په یه یه یه یه یک که عمقل ته با په یه که که بوی .

ئه مه هه له کانی ئه بو وه لیده، به لام گهر گوی پیستی بین که چون درینوه به به لگه خوازیی یه دروستکر اوه کان فه دات و لینکیان فه داته وه، فه و کاته فه بینین که چه ند به تو انا و دلسوز و راستگویه له باوه و ریدا هه روه که موسولمانیکی راستگویه و، گهوره ترین فه یله سوف و زیره کرین زانا و فاگادار ترین که س به ده رده که ویت.

حهیران: باسمی همهندی لهووته کانی ئیبن روشدم بن بکه له پیبازی به لگه خوازیدا، کهبه ئاسانترین و ساکارترین پیبازی داده نییت و که زیاتر باوه پی تهواوی تیایه بن بوونی خودا؟

شیخ: ئه و و و تانه یت بز باسده که م که له کتیبی (الکشف من مناهج الأدلة) دا ها تو وه: گهر و و تر او ئاشکرا بو و که نه م ریبازانه همه موویان به گشتی یه ک ریباز نین و یه کیک له و ریباز انه، ریبازانه، ریبازی شه ریعه ته که داوا له گشت خه تکانیک ده کات. باوه ر به بوونی خودا به یبنن، له گه ل جیاوازی سروشتیدا) که واته ئه و شه ریعه ته جی یه که قور ئان ئاماژه ی بو کر دووه و هاوه ته کانی پیغه مبه ر پهیره ویان شه ردووه ؟ ئیمه و تمان: ئه و شیوازه ی که قور ئانی پیروزینی ئاگادار مان ده کاته و و و بانگیژی گشت لایه ک ده کاته وه ئه گه ر به شیوه یه کی ئیستقرائی شیکاری بکه ین له دوو ره گه زی گشت لایه ک ده خواته وه، یه که میان: بایه خدانی کی زوّره به مروّف و دروستکردنی گشت بو و نه کان له یناویدا. ئه م ریبازه ش به (به تکه ی بایه خدان) (دلیل العنایة) ناوبراوه. گشت بو و نه کان له یناویدا. ئه م ریبازه ش به (به تکه ی بایه خدان) (دلیل العنایة) ناوبراوه. دو و میان: له داه شینانی بی گیان وه که ده که هه ستاره کان و عمقل ده یم به به که یه می دو و به مای ده و به مای ده و به مای دو و به مای ده و به دو و به مای ده دو و به مای دو و به مای دو و به دای دو و به مای دا دا که یکه ما دو و به مای دو و به مای دو و به مای دو و به مای دا دو که دو که دو و به مای دو و به دو و به دا که دا دو که دو که و دو و به مای دو و به دا که که مایه دو و به دو و

رهسهن بنیاتنراوه: یه کهمیان بوونه کانه به گشتی شیاون له گهل بوونی مرو قدا. دووهمیان ثمم شیاویییه، پیویستیه که له لایهن بکهریکی ئاره زوومه نده (ویستخوازهوه) (مرید) و گونجاو نییه نهم شیاویییه له پیگهی (پیکهوتهوه بوو بیت) و، ثهم شیاویییه بوون له گهل بوونی مرو قدا، باوه بی ته واومان بهم بیرو کهیه ده چهسینت به وهی که به هاتنی به دو ایه کی شه و و بروژ و خور و مانگ له پیناو بوونی مرو قدایه و، هه روه ها شیاوی بوونی چوار و هروه که له مروقدا و، ثه و جیگایهی که تیایدا ده ژی. و هه روه ها شیاوی زوربه ی ئاژه ل و رووه ك و بی گیانه کان و به شینکی زور له باران و پرووبار و ده ریا و، به شینوه یه گشتی زموی و ثاو تاگر، هه روه ها (به لگهی بایه خدان) له ثه ندامی له شی مروف و تاژه لدا به کورتی تاژه لدا به ده رده که و ینت به مه به مه به میاویش له گه ل ژیانی و بوونی ی مروقدا به کورتی زانیار عان بو سوو دمه ندی بوونه کان له م په گهزه دا تا شکرا ده بینت، هه ر له به ر نهمه پیویسته له سه ر شه و که سانه ی که خوازیاری ناسینی خودای به خسشنده ن به ته و اوی، پیویسته له سه ریان سوو دمه ندی بوونه کان به شکنن.

سمبارهت بم (بهانگمی داهیسنان) بوونسی گشت ثماژهان و رووهك و تاسمانمه كان ده گرینته وه... و لمهم ره گهزه دا به لگه ی زور هه یه له سهر ژمیره ی داهیننان. له به ر شهوه پیّویسته ئەو كەسەي خوازیاري ناسیني تەواوى خوداي بەخشندەيە، (پیّویسته ناوەرۆكى هـ مموو شـته کان بزانیّـت تابـه هزیانـموه توانـای داهیّـنانی راستهقینهی ههبیّـت له گشـت بووندا)، چونکه گهر راستی ناوهرو کی شت نهزانیّت، راستی داهیّنان پیّنازانیّت. لهم فـەرموودەى خـودادا ئاماۋەيـە بۆ راستى ئەم بىرۆكەيە كەدەڧەرموويْت: ﴿أَوَلَمْ يَنظُرُوا في مَلَكُوت السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ ﴾... دهبينين ثيبن روشد ئاماژه ي چەند ئاًيەتىنكى قورَئانى دەكـات كە (بەلگەي بايەخدَّان و داھينان)يان لەخۆ گرتووە و، دُەلنىت: ئىم بەلگانىمى كەلىم دوورەگەزەدا پەنگى خواردۆتمەوە (بەلگەي بايىەخ و داهیننان) تیایاندا بوونی دروستکهریک بهدهرده کهوینت و ثهم دوو ریبازه یه کهم ریبازی تايبهندمهند ناسمكانه كهيييان دهوترينت (الخواص) كهبريتين لمزانايان. دووهم ريبازي جمماوهر (طــريقة الجمهــور) ده گرينتهوه و جياوازي زانياريييه کاني ثـهم دوو ريبازه لمقولبوونهوهیاندا بهدهرده کهویست. ریسبازی جمهاوهر لهسمهر بهانگمی بایمه خدان و داهینانه که زانیاریییه سهره تایی په کان کهپهیوهسته بهزانستی ههسته کانهوه بههزی نهو دوو به لگهیموه دهرك ده كريت، به لام زاناكان لهپال زانستي ههسته كانهوه داواي زانستي بەلگەش دەكەن.

له جینگایه کی تری کتیبه که ی دا ئاماژه ی کر دووه که مه به ست و دانایی بوونه کان به لگه ن بو بو به کان به به لگه ن بو بو به خسنده هه ر بویه ده لیّت: (مروّف گه رسه رنجی شتیکی هه ستداریدا ده بینیت به چ شینوه یه کو چ ریژه یه ک و له چ حاله تیکدا دانر اوه که ده گونجین له گه ل هسموو سیو دمه نده کانی بوونه که له گه ل شیته هه ستداره که و مه به سته خوازیاره که یدا، به چه شنیک گه ربه و شینوه یه و به و حاله ته و به و ریژه یه دانه نریّت، نه و سوو دمه ندییه ی تیادا به دی ناکریّت. لای ناشکرا ده بیّت و هیچ گومانیکی نامینییت که نامینیت و هیچ گومانیکی نامینیت و که نه مه به نیوان شیوه و حالیه ت و رییژه یه له نیوان شیوه و حالیه ت و رییژه یه له نیوان شیوه و حالیه ت و رییژه یه نه که نه گه ن سوو دمه ندی یه که یدا به دی ده کریّت. به وریّکه و ت کوبو و نه و می گونجاندنی نه م شتانه له گه ن یه کدا بو مه به سوو مه ندی ، به (ریّکه و ت که به ستی سوو مه ندی ، به (ریّکه و ت که به ستی سوو مه ندی ، به (ریّکه و ت که به ستی سوو مه ندی ، به (ریّکه و ت که به ستی سوو مه ندی ، به (ریّکه و ت که به ستی سوو مه ندی ، به (ریّکه و ت که به ستی سوو مه ندی ، به (ریّکه و ت که به ستی سوو مه ندی ، به (ریّکه و ت که به ستی سوو مه ندی ، به (ریّکه و ت که به ستی سوو مه ندی ، به (ریّکه و ت که به ستی سوو مه ندی ، به (بیّکه و ت که به که به که به که به که به که به در به به در به که به که به که به ستی سوو مه ندی ، به دریّد به در به به در به به در به در به به در به به در به در به به در به در به شیر به در به به در به در

پاشان ئیبن روشد پهناده باته هینانه و می چهند ئایه تیکی قور ئانی که به لگهی (بایه خدان و داهینانی) له خو گر تبیت و روونی ده کاته وه ههندی له و زانستیانه ی کهله سهرده می ئه و دا به به ده ستها تو و سیوو دیان لینوه ر گیر اوه... تا ده گات ه شه و ته یه ی (گهرده ستمانکرد به ژمیره ی ئه و ئایه تانه ی که لیکدانه و هی ئه و ئاگادارییانه ی که به لگه ی بایه خدانیان له خو گر تو وه که چون ئاماژه ی دروستکه ر و دروستکر او ده کات، ئه وهنده زورن چهنده ها به رگی فراوانی نووسر او به شی ناکات و ، ئه مانه ش مه به ستمان نین له مکتیبه دا، گه خودای پهروه ردگار له چاره ماندا نووسیبیت و کاتیکی بو په خساندین... تا وه کو کتیبیک بنووسین ده رباره ی به لگه کانی بایه خدان (العنایه) که قور ئانی پیروز ئاماژه ی بو کردووه).

حمیر ان: بهراستی تهم پیاوه له گهورهترین باوهرداره کانه به خودا، تایا شیخی گهورهم تاگاداره کهچهند شانازی بهدانانی کتیبه کهیموه ده کات؟

شیخ: نه حیر، تاگادارنیم که کتیبیکی تایبه تی دانابیت له م بابه ته دا، به لام به هوی به خشنده یی خوداوه ریگای راستی دوزیی یه وه و ، زوربه ی تایه ته کانی قور شان که به لگه کانی سیستم و مه به ست و دانایی و بایه خدانی له خوگر تووه. به گویره ی زانیاریی یه کانی خوم سه باره ت به و زانستی نوی و رووه کانی به راوردی نیوان شهم تایه تانه و زانستی نوی گه ردوون و دروستکردنی بوت تایه تا شکر اده که م.

حهیران: ته نها پرسیاریکم ماوه، له و کتیبانه ی که خویندو و مه ته وه ئیبن پروشد ئینکاری بوونی (که سایه تی تاکه که سی مرفر قایه تی) (الشخصیة الفردیة الانسانیة) ده کا و، ده انیت: به نه مانی جه سته له ناو ده چینت... و هه ر ئه م بیرفر که یه ی که وای له دژه کانی کر دو وه تاوانی بی باوه پی و ئینکاری زیندو و بوونه و هی بخه نه پال. ئه م و ته دژبه یه کانه که خراونه ته پال پیاویک که به م چه شنه باوه پر داره به خود او قور ئان تا چ پراده یه کی پاسته ؟

شیخ: ئه و که سه ی که تاوانی بی باوه ری و ئینکاری زیندوبو و نه و مین خسته پال، تو ماس ئه کویناسی فه بله سوف بوو که خوی دوو دل بوو له کر داری رؤح. و من ئه م تاوانه ی به په وه انازانم، له ئاکامی سه رنجدانیکی قوول له و ته کانی ئیبن رو شد گه ربیده نگی له ئه در دبیت له و و تانه ی که ده لیت : نه فس بریتی یه له کاره کانی جه سته و ، هیچ بو نیکی نابیت به بی جه سته عمقل تاکه که سی که سایه تیکه که بریتی یه له ئاماده و توانایی مرزف بو بیر کر دنه و و به نه مانی له ناو ده چیت و له م و تانه یدا به گشتی هیچ مانایه کی مرزف بو بیر کر دنه و و به نه مانی له ناو ده چیت و له م و تانه یدا به گشتی هیچ مانایه کی تیادا نی یه که بی باوه ری بخرینه پال چونکه راستیه کانی روح و عمقل تائیستا به شار اوه ی زه ره رم مدند یکی له سه ر باوه ری نی یه ، گه ر باوه ردار ئینکاری ئه و نه کات که روح و عمقل زه ره ره مدنو و به نه نه نیتی تاکه که سیتی مرزف این خودان و سه باره ت به و ته ی (به نه مانی جه سته که سایه تی تاکه که سیتی مرزف این دروست که زیندو بو و نه و دروست کر دنیکی نوی یه به توانا و فه رمانی خودا، که هم دخوی یه که م جار جه سته و خوده کانی دروست کردنیکی نوی یه به توانا و فه رمانی خودا، که هم دخوی یه که م جار جه سته و خوده کانی دروست کردو و و و روخی پیه خشیون.

گهر سهرنجیکی بیرو که کانی تو ماس بده پست سه باره ت به (نه فس) دوو دلی و نه ناشکر ایی تیادا به دی ده که پست، له کاتیکدا پیناسه ی که سایه تی ده کیات به وه ی که پیکها تمی تیکه لا جه سته و روحه له لایه کی تره وه ده لینت: نه فس و جه سته ته نهایه ك (بوون) ن. و له هه ندی شوینی تر دا ده لینت: نه فس راستیه که و جه سته یی نی یه و، شتیکی روحی یه و خودا پیمانی به خشیوه. له هه مان کاتدا ده لینت: نه م توانایی روحه تیاماندایه و باش نه مانی جه سته شهر ده مینینیته و ه، دریژه ی پینه دات و ده لینت: خود خاوه نی که سایه تی باید به توانای هه ست و خواست و بیر کر دنه و هی نی یه ، به لکو تار مایه کی بی هیزه ناتوانی ته کی تاکه که سی نه مر .

لهم و تهیه دا که ده نیست: خود پابه نده به جه سته وه و به جوداییان هه ست و خواست و بیر کردنه وه ده وه ده ده وه ستیت، شهم و و تهیه ی ... یا ... را سته ..یا .. هه نهیه . و تیمه وه ك پیراگه یاندنی سه باره ت به روّح رانیار بان ههیه که کاری خودایه. گهر بیروّکه کانی توماس ده رباره ی (نه فس) به م چه شنه بینت، به چ ره و ایه ك ثهم هیزه بی ویژدانیانه ده کاته سه رئین روشد و ، چون و و ته کانی لینکده داته وه به وه ی که ئینکاری زیند و بو و نه وه ده کات؟

گفر چاویک بخشینینه وه به نوو سر اوه کانی ثیبن پوشد خویدا. که وان له به رده ستماندا بوت به ده رده که ویّت که همر گیز ثینکاری زیندو و بوونه وه ی نه کردوه به لکو باوه پی تمه اوه ی پینیه تی ته نانه ت ناوی ثه وانه به بی باوه پ به خودا ناو ده بات که ثینکاری زیندو بوونه وه ده کسه ن. مووجاده لسه کانی ثه کوپیناس له گهل غهز السیدا له سه ر شیوه ی زیسندو و بوونه وه به در و و ستبوونی زیسندو و بوونه وه به در و و ستبوونی جه سته یه کی نویّت ده بینی به و نه مه هیچ پیچه و انهی (ثاین) نی یه. به لام سه باره ت به (نه فس و تی تیبن پوشد پیاش بگره و به رده یه کی زوّر له گه ن غهز السیدا له به رنهینی نه فس و تی (زانیار کان سه باره ت به خود زوّر نادیاره و خود ثه و تیگی شتنه ی به و که سانه به خشیوه که له زانستدا روّ چوون) و ، ناز انین ثایا... ثم بو وه لید خوّی به یه کیک له و که سانه دائه نیت ... له و انه یه کیک بیت له و ان ته نها له بیروّ که کانی پوّ ح و خودو ثه و انه ی له و انه ده چن به یه کیک بیت له و ان ته نها له بیروّ که کانی پوّ ح و خودو ثه و انه یه له و انه ده چن به نه یک به یه کیک بیت له و انه ده به نهینی شار اوه کان (أسر ار) ده مینینیده ه که که س زانیاری نی یه ده رباره یان ته نها خودا نه بیت.

به لام خاوهن بـاوه ره بههيزه كان ئهو كهسانهن كه تهسليم بوون پهسهند ده كهن لهسهر ئه و خاوه ئاده كان لهسهر ئه و خزره ئايهتانه و دهليّن: ﴿ آمَنًا بِهِ كُلّ مِنْ عِنْدِ رَبّنَا وَمَا يَذّكُو ۚ إِلاَّ أُولُوا الأَلْبَابِ﴾.

حهیران: ثـهوا بیروّکه کانی ثه کَویناس َسهباًرهَت بهنهفس زانی،َ... ثایا شیّخی گُهورهم بیروْکهکانیم بوّ باسدهکات سهبارهت بهبوونی خودا و گهردوون؟

شیخ: گهر، گویبیستی و ته کانی بیت سهباره ت به بوونی خوداو دروستکردنی گهردوون، ههروه ک گویبیستی و و ته کانی غوزالی و ئیبن سینا و ئیبن روشد ببیت و ایه. ده نیب سینا و ئیبن روشد ببیت و ایه. ده نیب به نایب زانیاریه کان له هه سته وه و هرده گریست به لام ثهم عه قله، که خودا پنی به خشیوین.... بریتی یه له تو انایه کی رین کخراوی ثه و تو که ثه تو انیت ناگاداریه هه ستیه کان رین کبخات و بیانگوریست بر بیرو که گشتی یه کان و بیرو که روو ته کان. به لام، زانیاریی یه عه قلیه راسته و خوکان ته نها پابه ندن له سهر جیهانی هه ست و ه له تو انایاندانی یه به رینگای راسته و خود و جیهانه کانی سه رو عه قل و پشت سروشته و ه ده رك بکسه ن. و گهر

له تو انایاندا بینت به هوی به راور دو پیوه ره و دانیاریی یه نا راسته و خوکان بو بوونی خودا و مرده گریت و ده رکی ده کات که ته نها خودا در و ستکه ری هه موو گه ردوونه و یه که و ته نهایه و بی هاواله و نباگوری و ، به چه رخ ده و ر نه گیراوه . چونکه نهینی یه کانی شهم گه ردوونه یه گر تووه و ، بو مان به ده رده خات که ته نها یه ك عمقل و یه ك یاسا همیه و ، هم رجیه ك له پشت نه مانه و ه بینت به نهینی یه شار اوه کان ده ژمیریت و عمقل نه توانایه هم رجیه ك له یه رو نه مادیه کان بکات بینجگه له داده . چونکه نه زموونه ده ره کیه کان به گشتی پایه ندن له سه ربوونه ماددیه کان ، عمقل زور نه توانایه ك ده درك کردنی زوری راستیه کانی ژیان ، هیچ زانایه ك نی یه تائیستا راستی ینکها ته ی میشك پیزانیت .

حەيران: بەخودائەمەزۆر گەورەيە؟

شنخ: لەئەمەش گەورەتر رېبازى بەلگەكانە، كەئەكويناس ئەم رېبازەي لەچەسپاندنى بوونی خودادا گرتۆتەبەر و پەنادەبات بىۆ ئەو سىي بەلگەيـەى كەغەزالى و ئىبن روشد و ریبازانی کهلام پایهندی بوون... و له به لگهی لیکهوتنهو ددا (دلیل الحدوث) دهانیت: . ئەتو انریست بــههزی بەلگــه سرووشــتییهکانهوه بوونــی خــودا بچهســپینتریــت: هـــهموو جوولهیهك به گشتي پهيدا دهبني لهجولهي پيش خوي و، ثهم جولهيهش دروست دهبني لەيەكىٰتىر پيش خۆي، ئيىتر ھەروا دەرواو بەبىن كۆتايى، ئەم دەورو تەسەسولە مەحالە وەيا ئــهم رنجــيره جوولانــه كۆتايىيــان دى وەدەگەنــه جوولىيــنەرى يەكــهم كەئــەويش خــودانى گەورەيە.و سەبارەت بە (بەلگەي پىويىست) (دلىل الوجوب) دەلىت: ھەچ شتىك لەم گەردونىدا ھەيە بريتىپەلە (بوونە شياو) (ممكن الوجود) واتە ھەندى جار بوونى پيويستە بهلام بوونه کهی ههمیشهیی نییه و، ئهم (گریمانه) پابهنده به گرنگییه کهیهوه کهپیویسته بوونی ههبینت، واته لهلایهن عمقلهوه (بوونی پیویست) (واجب الوجود) کهخودایه و، هـهروهها دەربـارەي بەلگـەي (سيسـتم: النظام) دەليّت: لـهم گەردونەدا بەلگە بينراوەكان (الشواهد) زؤرن لهژماره نايهن و ههموويان وابهدهريدهخهن كهپابهندن بهسيستهميْكهوه، تەنانەت لەبنى گيانە كانىشدا كەبە شيوازىكى رىڭخىراو دەجولىن. چۆن بوونى ئەم سىستىم ُو کردارانه بهبیٰ هیزیکی ژیر دروست دهبیّت؟ (ئیّمه لهتواناماندایه بههوّی تیّگهیشتنیّکی سروشتي بووني خودا و تەنھايىيەكەي بچەسپينين، چونكە بوونى خوداو تەنھاييەكەي لهشته سهرسورِهیّنهره کانی گهردون و جوانی رِیْکخراویاندا دهدرهوشیّتهوه).

له گهل نه وه ی نه کویناس له بیر و که کانیدا دوو دله کاتیک ده کولیته وه له دروستکردنی گهردون له لایه ن خوداوه له چهرخیکی دیاریکر اودا و، گومانی فهیله سوفه کان به (ماوه ی وهستان) (مسدة السترك) و اده بینیت که عه قل لاواز و نه توانایه له نه ندیشه کردنی نه م توژینه و هیه دا، پاشان ده گهریته وه به بیر و که کانی غه زالی و یه که ده گریته وه به یه که یشتنیکی نه و تو که وه خته بلیین ته نها یه که ده قن هه روه که ده لیت: (لیکولینه وه له م باسانه دا بی مانایه چونکه چه رخ پیش بوونی گهردون بوونی نه بووه و چه رخ به بی باسانه دا بی مانایه چونکه چه رخ پیش بوونی گه دون بوونی نه بووه و چه رخ به بی جووله و گوران نه ندیشه ناکریت). هه روه ها ها و به شی غه زالی ده کات له م و و ته یه یدا که ده لیت گوران که ندیش دو و ستکر اوه که (ویستی کون)ی خودا بووه، له به را نه وه ده و نه به را دوستی هه رله خودا بووه). (له ویستی شه کون کاته دیاریکر اوه ، که خودا گه ردونی تیا در وستکر دووه). (له ویستی شه کون کاته دیاریکر اوه ، که خودا گه ردونی تیا در وستکر دووه).

حه بران: ئه مه زور گرنگه .... چاوه روانی گویبیستی نه ده بووم چونکه من وام خویند نوده به دور که من وام خویند بند و ته کویند بنده و میند نوو سر اوه کانی غه زالی و ثیبن سینای خویند بنده و ره خنه که نوو سر اوه کانی شده رده که ویست ده قی نوو سر اوه کانی ثه و ان و و رگر تبیت ؟

جیاوازی به خته کا ن

حەيىران: شىنخى گەورەم باسى ھەموو فەيلەسىوفە ئىسىلاميەكانى بۆكىردم، تەنھا (معررى) نەبنت، ئايا ئارەزووت نىيە باسى (ئەبوو عەلاء)م بۆ بكەيت؟

شیخ: چون باسی (ئهبو عهلاء)ت بوناکهم له کاتیکدا مهبهستی گهورهم، باسی و و ته کانی (معهرری)یه به لام وه ك فهیله سوفیك لیکولینه وه ی له سهرناکهم چونکه ئاگادارنیم که خاوه نی بیرو کهیه کی فهلسه فهیی ئاشکرای شیکراوه بیت لهبابهت کیشه فهلسه فهییه گهوره کانه وه ،... هه تاکو بوتی ئاسان و ساده بکهم. گهر لایه نه ده قی یه زمانه و انی یه کهی و هربگرین ، بومان هه یه به فهیله سوف ناوی به رین.

چونکه مانا زمانهوانی یه کهی فهیله سوف بریتی یه له (خوشه ویستی بو دانایی) (محب الحکمــــة) گومانی تیدا نی یه معه رری یه کینك بووه له خوشه ویستانی دانایی و هه رچه نده خزمه تیکی ئه و توی پیشکه ش به م خوشه ویسته ی نه کر دوه، که هه قی ته و اوی له سه ریتی.

گهر به واتای زاراوهییه راسته قینه که شی و هریبگرین بوّمان نییه (عهلاء) بخهینه ناو کوّمهای فهیله سوفه کانه وه چونکه ناوی فهیله سوف به سهر یه کیّکدا ده بریّت گهر خاوه نی تیوّری عهقلی پوختی داریّر راو له سهر بنه مای زانیاری به کان بیّت... یا توّرینه وهی ههبیّت له سهر کیشه می فهلسه فی یه گهوره کان و ده ستکه و تیّکی بالای هه بیّت له داریّر راندنی بیرو که فهلسه فهی یه شیکر اوه کان.

گهر ئارهزوو مهندانی فهلسهفه توانیان ههموو ئهم کارانه بهگشتی جیبهجی بکهن ئهو کاته لهپیاوانی فهلسهفه دهژمیرین و گهر تهنها خاوهنی بیروکهی پرش و بلاو و پچرپچر بوو لههندی لهکیشه فهلسهفییهکاندا باشتر وایه بهنیوه فهیلهسوف دابنریس.

معهرری بهلای منهوه بهیه کیک لهو نیوه فهیله سوفانه دادهنریس، خاوهنی تیوری عمقلی داریژراوه له سهر زانیارییه کی پتهو و همروهها چهند تیوری پرش و بلاوی ههیه لـهزور له کیشـه فهلسـهفییه کاندا، کهتـهمانش لـهناو هونـراوه و پهخشـانه کانیدا نـاریّك و پچر پچر و بنی بهانگهو بن پیر بهدهرده کهویّت.

یه کیک بو لهوانهی کهوازیان لهدونیا و خوشی و چیژه کانی هینابوو.

بنی به ختیه کهی لـهژیاندا زوّر لـهدو دلی و سهرسامی و گومانی تیادا دروست کردبوو و، غـهم و پـهژاره کانی زوّریـان لیده کرد بهبهردهوامی گلهیی و ناپهزای و گالتهی لـهژیان ببیّـهوه.

ئه م هه موو ترس و کوسپ و نه گیه تیانه له هونراوه کانیدا پرهنگ ئه داته وه و، هونراوه کانیدا پرهنگ ئه داته وه و، هونراوه کانی پرازندو ته وه به جوره ها هونه ری شاکار و جوانکار، ته نها بومه به ستی تیر کردنی ئاره زووی خیو به ده رخستن، که نه مانه و اده گهیه نیزگهیشتنیکی زوری هه بووبیت له فه لسه قه دا و هاره زاییه کی که می هه بووبیت له فه لسه قه دا و دیوانه کی پرهنگدانه و می پراسته قیه نهی ژیبانی تیادا به ده رده که ویت له نه گیه نی و غه م و هم ژاریک بینی و گالته پیکردنی به ژیبانی

و ازهیننان لهدونیا نهی دههیشت گهش بینیه کهی سهرده ربکا و، بهینچه وانهوه گهشبینیه کهی و ازهینانه کهی لهدونیا دهشار دهوه.

باوه ره کانی به گومان ناوخن کرابوو و، گومانه کهشی به ره و باوه ر ملی ده کیشا لهمانه وه بزمان به ده رده که ویّت که زانست و فهلسه فه و روّژانه ی ژیانی تیکه ل و هه رهمه کی بوون...

هدرگیز رووا نی به هدر که سین چه ند ووشه به کی گومانی به زماندا هات بیخه به ریزی فه یله سوفه کانه وه و به زمانحالی هزنر اوه، ثه ندیشه و بیرو راکانی ده رببریت که به هیچ شیوه یه ک ناگو نمین وه ک ترژینه وه یه کی ریک خراویی پابه ند له سه ر به لگه کان مامه له ی بکریت. چونکه نهم گومانانه له ناو جه رگه ی ژیان و نازاره کانیدا هه ن که به ره و زور به ی خوده کانی مروف ده کشین و په رژین بو عمقل ده که ن

نهك ههر كهسينك دوو چارى گومان بوو، يا.. تووشى كۆستينك بو... يا ههورينكى تاريك ئاسمانى دلنى گرت به زمان حالى هۆنراوه خولياكانى دلى ده ربخات، به بى تۆژينه وه و لينكۆلينه وه بير كردنه وه و به بى به لگه و هۆكاره كانى بيكاته بنه مايه كى بيرو را بىق راستيه كان گهر دوانى فراوان و گهر يه كينك به دلته نگى بينرا، غهم و گومانه كانى وه كه هزنراوه يه ك بهونينيته وه و به نيوه گومان و نيوه باوه ربو خه لكى بخوينيته وه ئايا شياوى ئه وه يه يزيته ربزى ئه و كهسانه ى كه ژيان و تهمه نيان به تيورى پوختى رينك خراو برد و ته

سه رو له ناکامدا فه لسه فه یه کی ناشکرای بی پیچ و په نا و پته و ناکام گونجا و په نا ناراسته یی بیت و ، بنه ماکانی پابه ندی به نگه کان بیت. گهر ثیمه سه رنجیک له دیوانی (عهلاء) و کتیبی (رسالة الغفران) و وه لامدانه وه کانی بو (داعی الدعاة) بده ین، له مانه و ده تو انین بیرو راکانی (عهلاء) به ده ربخه ین که هیچ تو ژینه وه یه کی ناشکراو ریخ خراو و گونجاوی تیا نابینین که پابه ندبیت به هو کار و به نگه کانه وه نه له تو ژینه وه و زانیاریی یه کاندا و نه له تو ژینه وه کانی بووندا و نه له خود و ره و شت و کومه نناسی دا، به نکو ره ش بینی و ناله ی ده روون و رق و کینه و سته مه کانی به ده رده که ویت، که ثه م پیاوه له نیوان گومان و پرباوه ریدا دو و چاری بو ته وه.

درنسژه نمادهم بمهفرکانی بهدهر خسستنی شمم رهش بیسنانهی کمهخودی شمم پسیاوهی گهماروداوه.

چونکه نمهی حهیران خوت ده زانیت کمهزور لمه لمه ساغان و چاوساغان و ده ولهمهندان و ژیبان ناسوو ده یی یه کان دوو چاری نمه ده ردی گومانیه بون و ، بمهوی کوستیکی یاخود به هوی رمانی هیواکانیان.

نایا ووتهت بهرامبهر پیاویک چی دهبیت که سنگی پربیت له گهش بینیه کانی زانا و دانا کان و خودی دهبینیه کانی زانا و داناکان و خودی گهوره کان کهله سهره تایی ژبانی یه وه خوی دهبینیه وه به کویسری و درواری دهم و چاوی و دوور له خه لکی و بی به ش له چالاکیه کانی جوله و به دخواردنی، و از هینان له دونیا و به دووری له به در زوو دارایی و، نائومید به ون له خه لکی و به زهبی خودا؟

زۆر سروشتىيە ئاكامى ئەم ھەموو رووداو نەگبەتيانە گومانى لاى ئەيى علاء دروست كردبينت.

ئهم گومانانهش له ژیاندا ته نها له (جیاو ازی به خته کاندا) سه رده کیشی ... و ته نها دوو جزر هاو پی ده ربازیان ده بیت، یه کیکیان ئه وه یه که به به رده و امی بیر له نهینی یه کانی قده در ده کاته وه یه چونکه همه موو بوونه کانی گه ردوون ئاما ژه ی بوونی خودا ده که ن و ی گومان لسه ئاز اره کانی ژیانسه وه ده که ویسته وه و ، جیاو ازی به خستمان له مانسه و همده ده که ویست و همه ژاری و ده و ته مسادی و ئاسوده یی و به ده رده که ویست و ته مه ناری و ده و ته مه نادی و ئاسوده یی و شوستی و تامه نادر و سادی و تامه نادر و تامه نادر کورتی ... همدادی و تامه نادر که نادر که نادر کورتی ... همدادی و تامه نادر کورتی که نادر کورتی ... همدادی و تامه نادر کورتی ... و تامه نادر کورتی ... همدادی و تامه نادر کورتی و تامه نادر کورتی ... و تامه نادر کورتی و تامه نادر کورتی ... و تامه نادر کورتی ... و تامه نادر کورتی بادر کورتی ... و تامه نادر کورتی کورتی ... و تامه نادر کورتی کورتی ... و تامه نادر کورتی کورتی

ئهی حمیران ثهمانه ههر گیز لـهیاد مهکه و جـاریّکی تـر گـهر توانیـمان دهگهریّیـنهوه سـهری بۆ دەرخستنی دروستکردنی بوونهکان لهلایهن خوداوه بههؤی بهلگهکانهوه.

حەيران: بەلام... رادەي گومان چەند بوو لەلاي (ئەبى علاء)؟.

شينخ: ليرودا پاشماوهي نهينني ووته كانم سهبارهت به (عهلاء) بؤت بهدهردهخهم.

هزکاره کانی گومانه کانی معهرریم بن بهده رخستنی کهدووچاری ههموو کهسینکی نه گبهت و نائومید دهبیتهوه و باسی ئهو باوه پانهیت بن ده کهم که هن گری ههموو عهقلینکی ساغه.

معهرری گومانی لهههموو شتیك ده كرد ته نها بوونی خودا نه بیت كه هیچ كاتیك گومانی بو بوونی خودا نه بیت كه هیچ كاتیك گومانی بو بوونی خودا به لای عه قلیدا نه ده چوو ... جگه لهم راستی یه به هیچ و ته یه كی تر باوه ر مه كه ، ههر چه نده معهرری سهرسام و دوو دل بوو به رامه و به قه زا و قه ده ر و ثازادی ویست و هیز دانایی یه كانی دروستكردن و خودی و نوح و چونیتی زیندو بوونه و به لام هم رگیز باوه ری به بوونی خودا نه تر از اوه ، به هری عه قلی ساغی كه به به نگه رینمایی كرد بوو بو بو و بو نو بوونی خودا.

همرگیز باوه پی پتمو نه ده تر از اهم چه نده عه قلی دو و چاری لاو ازی و کولبونی ببوایه امده رك کردنی نخودی ته نهایی خودا، یا له ته ندیشه کردنی لینکه و تنهوه ی گهردون له نه نه بوایه له نه بوایه له نه بوایه که نه بوایه که نه بوایه که نه به بوای و بیرون و بیرون و بیروکه ی کونیتی و چه رخ و جینگا و چه ند گومانه کهی زور بوایه که نه مه شرحیا و ازی به خته کان و نهینی نادیاری نووسر او ه پیژه بی یه کان (القدر) له لامانی دروست ده که ن

ئه مه راستی نوسراو و بیرو راکانی معه رری یه، که به (فه لسه فهی معه رری) ناوی ده به ناوی ده به خودی خوت به رجه سته ی بکه یت، ئه وا دیوانه که ی جاریکی تر بخوینه ره وه و و و ته کانی کوبکه ره وه و پاشان پؤلینی به راو ردیان بکه و، به و و ردی سه رنجی بده ئه م راستی یه ت بو به ده رده که ویت که هیچ گومانیکی تیادا نی یه.

حه نران: ئه مه مه مه بره ، شیخی گهوره م چه ند گویبیست به ووم له و انه ی که هو نر او کانی ده خوینه نه و انه ی ک هو نه راوه کانی ده خوینه نه وه و انه ی که باس و لیکوالیه نه و ی له سه ر ده که ن، به همیچ شیوه ك لاو ازی باوه رهینانیان نه ده خسته پال معه رری.

شیخ: ئهم هو گری روریییهی حهالک بههونراوه کانی (ئهبیعهلاء)هوه بهتایبهتی نهو هونراوانهی گلهیی و سهرستورمانی تیادایه بـو قـهدهر، یـا... گومـان لــه کاربـهجیّی بوونه کانی خودا ده کات، ئهمانه به گشتی بههؤی کاریگهری (جیاو ازییه کانی بهختهوهیه لهژیاندا).

همه موو مروّ فینك له ژبانیدا دوو چاری شهم نه گبه تسیانه ده بینته وه، یا... له خودی خویدایه... یا.. به هوی كه سانی ده و روو به ری له دوّ ست و خزم و كه س و كاری و به گله یی له به دبه ختی خوّ شحال ده بینت. به و تنه و هی چه ند به یته هوّ نر او ه یه ك له م پرووه و ه.

کاتینگ شاعیر بن لابردنی بیزاریتی دژواریییه کانی ژیان ثهم هوّنراوانه دههو نیتهوه، هیچ شیاو نییه ببیّته بنهمایه ک بن بریاردانی بن باوه ری و باوه ری ثهم شاعیره بن بوونی خودا.

سه رنجیکی وورد لههمندی لهووته کانی معهرری ثهدهین تابگهینه راستی بیروراکانی. گهر خوازیاربین... ثهی حهیران معهرری بخهینه ریزی فهیلهسوفه کانهوه و تؤژینهوهی لهســهر راسستی بیروراکــانی بکــهین لهزانــیاریی و بوونــدا لــهدووتویی هؤنــراوه و بابه تهلهخؤ گرتووه کانی، بؤمان بهده رده کهویّت ثهم پیاوه له گهل ثهوهی که.

رهش بینسیه کانی سهرسامی و دوو دلسی لادروست کردوه، ههرگیز نهیتوانسیوه دهر بچینت لسهباوه پی به عمقله و بساوه پی بسه خودا و تسهنها لهریسبازی تسهم عمقله و به داراستیه کان گهیشت.

وليس يظلم القلب وفيه للب حذوة

واته: همر دلني تروسكمي ژيري لمناويدابني، همرگيزاو همرگيز تاريك تابني.

به لنی - راسته - ئهی حهیران - سویندین به خودا گهر بیاوینك خاوه نی عهقلینكی ساغ بیت ههر گیز دلنی رهش بین نابینت. معری زور باوه ری به معقله هه بووه و، هه میشه پابه ندی بووه، یاخی ده بوو له هموو بیروراو ههوالینك كهینچه وانهی بریاره داریژر اوه كانی عهقل بووایه.

وهك چۆن لەم ووتەيەدا بەدەردەكەويىت:

فلا تقبلن مايخبرونك ضلة إذا لم يؤيد، ماأتوك به العقل

واته: باوهر بهبيرۇ كەيەك مەكە، گەر لەلايەن عەقلەو، پەسەند نەكرابيىت.

واته: باوهر بهبينراوه كاني چاو مه كه، باخودت ئاوينهي فكره كانت بيت.

و وتەي:

سأتبع من يدعو الى الخير حاهداً وارحل عنه، ما إمامي سوى عقلي واته: لـهدوي تهوكهسـه دهكـهوم كهبانگهوازي چاكه بكا و تيبكۆشني بۆي، ههروهها جاري و اههیه لیشي دوور ده کهومهوه، چونکه من تهنها عهقل بهیشهواي خوم دادهنیم.

تهنها بهم عمقله، ئهم پیاوه ژیرو دانایه کهبتی بهش بوو و ثارامگر بوو، باوهری بهبوون.و تـهنهایی خودا هیّنا، ئەو خودا بیّگەردەی كەتەنھا و ئەزەلى و ھەمیشەیی وبەئاگاو بەتوانا و ویّنه گرو سهرهتا و زیندو کهرهوهیه و هیچ شتیّك ویّنهی ئهو نییه، ثایا گومانیّك لهباوهرِی معهرری بهدی ده کریت لهم و و تانهیدا؟

سەبارەت بەباوەرە پتەوە بنى ھاوتاكەي دەلىيت:

بوحدانية العلام دنا فدعني أقطع الأيام وحدي

واته: بەتەنھايى خوداي زانا باوەرم پېھينا بھيلان رۆژگارم بەتەنھا بەسەربەرم.

هـ دروهها ثامـاژهی بـاوهر بهبوونی خودا و تهنهایییه کهی بکات وایه و چوّن هاوهالیّتی لهتهنهایی و بیکهسی و رهش بینیه کانیدا.

> ويثبت الأول العزيز يموت قوم وراء قوم

واته: كۆمەل لەدواي كۆمەل دەمرن بەس خوداي بەتوانا دەميّنتي.

يجوز أن تبطى المنايا والخلد في الدهر لايجوز

واته: - لهوانهیه ههندی تهمهنی دریژبن بهلام نهمری بو هیچ کهس نییه.

سمباردت بمتوانايي خودا لمدروستكردني زيندوو لمصردودا و بهييچموانموه مردوو لمزيندودا والمشته مردووه كانهوه ناوهرؤكي ژيبان دروست ده كات و دهيرازينيتهوه، هـهركاتني ويستى بـهتواناي خـۆي لـيني دادهمالني و دهيكاتـهوه بهرووكهشـه (عرض) بـي گىانەكەي.

و مك دمليّت:

جواهر ألفتها قدرة عجب وزايلتها فصارت مثل إعراض

و اته: ناو درو که بنهماییه کان پیکهاتهی توانایه کی سهرسورهینهرن و بهجووداییان بوونه کهی گهردوون وهك روو کهشی لينديت.

حمیران: - بهلام گهورهم من ئهم ووتهیهی معرریم لهیاده کهدهالیّت: -

قلنا صدقتم كذا نقول قلتم لنا خالق عليم و اته: پینتان راگهیاندین، خودا دروستکهرو زانایه.ووتمان راستده کهن ثینمهش ههروا دهلیّین.

زعمتموه بلا مكان ولازمان ألا فقولوا واته: باوهرتان وابوو بن جيْگاو چهرخه، بهئاگابن و بليّن .
هذا كلام له خبيئ معناه ليست لنا عقول

واته: نهم ووتهيه نهينني يه كي تيادايه بهواتاي ثيمه عمقلمان نييه.

ئايا ئەم ووتەيەيى ئاماۋەي لاوازى باوەرى ئەبى عەلا بەخودا بەدەرناخات؟

شیخ: بهلامهوه سهرسورینهرنییه، کهتهنها ثهم سی بهیته هؤنراوهیهت دهرخ کردبیت و بی ثاگابیت لهم بهیته هؤنراوانهی تری.

كەدەلىت:

والله اکبر لایدنو القیاس له ولایجوز علیه کان أوصار واته: خودا گەورەپـەو هـیـچ پیّوەریّك نزیکی نابیّتەوە،بۆ ئیّمه نەھاتووە كەبلیّین خودا

واته: خودا كەورەپـەو ھىچ پيوەرىك نزيكى ئابيتەوە،بۇ ئىمە نەھاتووە كەبلىيىن خودا وادەبىي ياوا بووە.

ئیوهی کومهانی گهنجان ههمیشه هو گری گومان و ئهو رینگایانهن کهبوی دهچینت. به لام سهیره کهچون تاثیستا دهرکی راستیت نه کردووه، لهو ووته دوورو دریژانهی که بهسهردا تیپهری لهویلی ئهندیشهی عمقل و کولبونی لهئهندیشهی مانای چهرخ و جیگا.

مهبهستی معهرری لهم بهیتانه نهوهیه، ناماژه ی کولبونی عهقل بکات لهنهندیشه ی مانای چهرخی لینکهوته کههیچ چهرخیک پیشی نه کهوو تووه و، ههروهها گهردوونیش کههیچ بونیکی پیش بوونی دروست نهبووه، ههروه ک غهزالی ده تیت ناماژه کانی معهرری بو کولبونی عهقل ههر گیزمانای ئینکاری بوونی خودا ناگهیهنیت که معهرری دهرکی کردووه (گهوره تره لهوه ی که پیوهر نزیکی بینته وه و، بووه و نهبیت دروست نی یه بوی.

واته بوونه ثهزهلی یه کهی خودا به بوونه جه سته پیه لینکه و تنه کانی یه وه پیوه رنا کرینت که لینکه و تنه وهیان په یوه سته، به جینگاو چه رخه وه و، گهر ثهم لینکه و تنه وانه نه بو ایه (چه رخ و جینگا) نه ده بوو و، هیچ مانایه ك نه ده بو و ثه ندیشه ی بكرینت ثه ی حهیران، ثه و انه ی گومانیان له باوه ری معه رری هه یه ثهم چه ند به یته یان نه کردو ته به لگه وه ك ده لینت:

۱ بروانه پهراويزې په کهم لاپهره ()

تحطمنا الأیام حتی کأننا زحاج ولکن لایعادلنا سبك واتمه: روزگار دامان دهرزیدنی هـهروهك، شووشـهیهك کـهیاش ووردبونـی خــــؤی ناگریّتهوه.

ئەو وتەي كەدەلىيت:

لو کان جسمك متروکاً بهيئته بعد التلاف طمعنا في تلافيه واته: گهر جهسته لـهناو چـوونـي لهسـهر شـيّوهـي خـقـي.بميّنيّـتهوه، هـهر لـهزووهوه خوازيارى لهناو چوونـي دهبووين.

ههر گیز ئهم ووتهیهی دهرخ ناکهن:

إذا ما أعظمي كانت هباء فإن الله لايعييه جمعي واته: گهر ئيسكه كانم پرش و بلاو بيت ، لهلاى خودا ئاسانه كۆكردنهوهى. و وتهى:

متی شاء الذی صورنا أشعر الموت نشوراً فانتشر چ كاتيك ئهوه ی ئيمه ی به م وينه یه دروستكرد ويستی له ناو چوونمان بوو، دهمان مرينيت و ليپرسينه و همان له گهل دكات.

و تەي:

قد یمکن البعث إن قال الملیك به ولیس منا لدفع الشر إمكان واته: گهر خودا وویستی زیندوبوونهوهی همیه و هیچ توانایه کمان نییه بۆ بهرهنگاری بهلاكان)

وتەي:

وأعجب مانخشاه دعوة هاتف أتيتم فهبوا يانيام الى الحشر واته: ترسناكترين شت ئهو بانگهوازهيه كهدهليّت نوستوان راپهرن بۆ ليپرسينهوه و وتهى:

یالیتنا عشنا بلاردی یدالدهر أومتنا مماتا بلانشر (خوزگه لهژیاندا مردن نهبوایه گهر ههش بوایه لیپرسینهوه نهبوایه) وتهی:

إن كان نقلي من الدنيا يعود الي خير وأرحب فأنقلني على عجل

(گەر گواستنەوەم لىەم دنىيايە بەرەو خۇشىي بىنت ئەوا خوازىيارم زوو بگويزرىمەوە بەخۇشىيەوە پىشوازى لىدەكەم)

وإن علمت مآلي عندي أخرتي شدأ وأضيق فأنسأرب في الأجل واته:(ئهي خودا گهر دهزانيت ليپرسينهوهم دژوارو تهنگه، خودايه چارهنووسم و بردنم دوابخهيت)

بهلام لهم بهيتهدا كهدهليت

ومتى شاء الذي صورنا أشعر الموت نشورا فأنتشر

(چکاتنِك ئەوەي ئىنمەي لىەم وينەيەدا دروستكرد، گەر ويستى لەناو چوونمان بوو دەمانمرينينت و لىپرسينەوەمان لەگەلدا دەكات)

لهدوو تووینی ئهم ووتهیهدا، به لگه عهقلییه کانی تیادا رهنگ ده داته وه له توانای زیندو بوونه وهی جهسته کان به هه مان توانسای ئه وهی دروستکردنه وهی که هینایانه بوونه وه، به ناگابه... ئهی حدیران...

هەروەھا ووتەكانى سەبارەت بەرۆح.

أما الجسوم فللتراب مآلها . . وعييت بالأرواح أبيّ تذهب

واته: (جُهسته کان چارهنووسیان بهرو خاك و خوّله، بهلام نازانم ثهم روّحانه بهرهو كوي دهچن)

روح اذا أتصلت بحسم لم يذل هو وهي في مرض الفناء المكمد و اتسه: (گــهر رِوْح چــووه جهســتهيه كهوه بهبــهردهوامي پــێكهوه دهمێنــنهوه، هـــهتا ههردووكيان لهنهخوشي لهناوچووندا جيادهبنهوه).

أن كنت من ريح فيا ريح اسكني أوكنت من نارفيا نار أخمدي واته:(ئهى رِوْح گهر روسكاوى..بايت..ئهى با..خامۇش به و، گهر لهئاگرى... ئەى.. ئاگر داغركني)

أن يصحب الروح عملي بعد مضعنها للموت عنى، فأحدر أن ترى عجبا وأن مضت في الهواء الرحب هالكة هلاك حسمي في تربي فواشحبا واته: (گهر رِوْح هاوه ليّتي عهقلم بكات پاش مردنم، شايهتي سهر سورهينهره وهك لهناو چووني جهستهم له خاك و خولدا، هاوار بؤ خوْم).

ئهم ووتانهی ههرگیز لهباوه بی نهم پیاوه کهم ناکاته وه و نهمان ههمووی به گشتی ئاماژه یه که رؤح جیاوازه لهجه سته و، ته نها بو چیزی ئازاره کان پیوه ی لکاوه و، جه سته شازاره کانی ژیان ده چیزی و معرری ئاگاداری پوخ نی یه بهوه ی که ئایا... بوونیکی سه به به خوی لهجه سته هه یه یاخود فه برمانیکی جه سته یه له ژیانیدا به مردنی جه سته رؤحه که له ناو ده چینت، معه بری مانای پوخ ده به لا کات و، خوشه ویستی زوری بو هو نراوه و د ژواری ژیان زوریان لیده کرد که نهم بروحه به .. با .. یاخود به ئاگر... ناو به ریت و ئاره زووی خاموش و دامر کانی بکات و نهم و تانه ی چه نده ها و و تهی تری ناو به ریت و ئاره زووی خاموش و دامر کانی بکات و نهم و تانه ی چه نده ها و و تهی تری بوخ حاموش و دامر کانی بکات و نهم و تانه ی جه نده ها و و تهی تری بوخ حاموش و دامر کانی به بایی، چونکه نیمه هیچ شتیك له راستی بوخ حاموش که م ناکاته وه که ده یان خصته پالی، چونکه نیمه هیچ شتیك له راستی بوخ حاموش که بر سه برنجی و و ته کانی معه بری به بوت به ده رده که و یت که چه ند له کاری خودایه . گه ر سه رنجی بووه به رامبه ر خوودا، له گه لا ناهه مو و اری ژیان و سه رسور ماننی بو نه ینی یه چاره نووسه پیژه یی کان ، باوه پی نام پیاوه ی که م نه کردو ته و ه به رامبه رخود از بین و نارام ترین که سده ژمیر دریت به ناکه و به به است گوترین و باوه پدار ترین و نارام ترین که سده ژمیر دریت

به یه ك گریشتی بلیمه ته كان (۱)

ههرچهنده همهندي جار فكرم لهههندي تهنديشهدا، دووچاري تالٽوزي دهبيتهوه بهلام تهوه ناگهيهنينت كهمن حهيرانه كهي يه كهم جار يم.

شیخ: نه زانم، به لنی نه زانم و، نهم نالوزییه ش ده ربازمان نییه لییی، به لام به حهیران پیشوازیم کردی هه ستم کرد که سه رسامی لهم کارهم.

حەيىران: بىەلىنى بەبىنىنىي ئىەم خىشىتەيە سىەر سىام بووم، ئايابا سەكانمان بەرەو غەزالى و ئىبن طوفەيل دەگەريتەوە؟

شینخ: نه خیز، تــهنها بهراووردیکــه بؤتــی ئامادهده کــهم لهنــیْوان بیرؤ کــه کانی موسلمانه کان و بلیمهته فهیلهسوفه کانی رؤژ ثاوا کهبه (۰۰۰) سال پاش ئهوان هاتوون.

حهیران:گهر بهههاله دا نه چوو بم شیخی گهوره م تهمرو باسی گهشه ی فه لسه فه م بو ده کات، له کاتی خوید اکتیبیکم بینی به م ناوه له گهل هه ندیک له هاوریکانم له باره ی فه یله سوفه کانی سه رده می نوی و هرمگرت و بردم بو زانکو، که گهوره ترین هو کاری نوشو ستی هه بو و له سه رم، لییان و هرگرتم دراندیان، ده یان و و ت: شهم کتیبه هه مووی به گشتی بی باوه ریی یه به خود ۱.

شيخ: -مەلنى گەشەي فەلسەفە، چونكە فەلسەفە پيش ئەمانىش پيشكەوتوو بووە،

بەلكو بلنى گەشەي رۆژئاوا لەمەيدانى فەلسەفەدا.

حەيران: – تينه گەيشتىم لەجياوازى نيوان ئەم دوو وتەيە.

شیخ: - سهبارهت به و تاریکیهی کهبالی به نهورپادا کیشابوو، نه توانین بلین گهشهیه کی فهلسه فهیی بوو به نکو به تاگابوونه و به یه فه بوو پاش نووستنیکی قول، چاوی نه و بلیمه تانه کرایه وه به و رووناکییهی که له روزهه لاته وه سه ری کیشا بوو، به دوور نی هه بلات ناسه کاندا له سه رئه مراستیه به یه که گهیشتن که له روزه ها لات ناسه کاندا له سه رئه مراستیه به یه که گهیشتن وهیا... له گهل مندا بلینت نه مرووناکییه ده قا و ده ق له روزه ها لاته وه وه ریان گرتووه... و نه مو و و و ه یه نزیك تره،

حهیران:کهواته شیخی گهورهم نایهویت باسی نهم فهیلهسوفه روّژناواییانهم بوبکات. شیخ:چوّن باسیانت بو ناکهم و من دهزانم کهتهنها باسکردنی نهوان راتده کیشینت.

حهیران: -دهبینم شیخی گهورهم دهفهرموینت کهروژناوایییه کان ههموو راستی یه فهلسه فهییه کانه هموو راستی یه فهلسه فهییه کانیان لهروژهه لاتی یه کانهوه و هر گر تووه، و ام دهزانی کهله توانا و نرخیان که م ده کاتهوه به دوورم بخاتهوه لهووته کانیان که بی باوه ری و گومانیان له خو گر تووه.

شیخ: - چ.. کاتیک منت بینیوه بیرورای گومانداران و بیباوهرانت لین بشارمهوه؟ حمیسران: شینخی گهورهم زیاتسر باسسی شهو گهوره فعیله سسوفانهی بوّده کسردم کعلهباوهرداران بوون به تعنهایی خودا.

شیخ: گوناهم چییه گهر گومانداران و بنی باوه ران که مینك بن له فهیله سوفه کهم تو اناکان، به گویره ی زورینه یی باوه رداران له گهوره فهیله سوفه کان، له مه ولا بوت به ده رده که وینت ئه م ریزه یه ههر گیز ناگوریت سه باره ت به هم موو ثه و انه ی که باسیانت بود که م.

ووتت سهبارهت بهوی کهمن له نرخ و کیشیان کهم ده کهمهوه و وهر گرتنی بیرو پرای روزهه لاتیان ده خهمه پال، نازانم نهم گومانانهت له کویوه هیناوه و، میژووی فهلسه نه بریتی به لوزنجیره یه کی پهیوهست بو وهر گرتن له بیرو که کانی پیش خویان وه رده گرن و نهوانه ی دو ای نهمانیش گهلاله ی ده که ن له چ و و ته یه کدا عمقل باوه پی پیهیننا به وه ی که به ره و راستیان ده بات، باوه پی پیده هینیت و پوچه لی ده خاته پال و و ته کانی تر، به لام له به روشنه و کهم جار عمقل جیاواز ده بیت تیایدا و، نهمه شهینی نه و به یه که گهیشته می و به ده رده خات له سهر راستی بوونی خود او ته نهایی یه کهی

لەنسوان زۆربىدى قەيلەسىوقە موسىلمانەكانى رۆژ ھەلات و قەيلەسىوقە نەسىرانيەكانى رۆژئاوا.

ئهم به یه که گهیشتنه گهر له رینگای و هر گرتنه و ه بینت یاخود به هنری له یه کچوونی بن چوونی بن چوونی بن چوونی بن چوونی بن چوونی بن بینت له سهر راستیه کان و ، ئه م بلیمه تانه ی که باسکر دنیان دینته پیشه وه ، همه موویان به گشتی به رگریان له عه قل و له چه سپاندنی بوونی خود او سیفه تی ته و اوی کر دووه به شیر ه هدی که عه قل سه رسام ده کات و دلیش ده گه شیته و ه ..

حەير ان: -ئەمە، سەيرە!

شیخ: -نهسهیرهو نهنامویه، باسی (ده) فهیلهسوفی گهورهی بهناوبانگیانت بو ده کهم کههمموویان باوهریان به بوونی خودا همیه، تهنها دووانیان نهینت کهیه کیکیان گومانی ههیه، ثموی تریان سهرسامه و باوه ری بهبوونی خودا همیه، بهلام نازانیت چوّن وهصفی بکات، بهم جوّره دهبینیت ریّژه لهنیّوان ثهم باوه رداران و گومانداراندا تهنها (یه که).

حدير ان: - تُدوانه كين كُه شيخي گهورهم دهيهويت باسيانم بر بكات؟

شيخ: - تۆ . . پيم بلني ئەو انە كين كەشەيداى ناويان بوويت؟

حهیران:-بهدریْژایی تهمهنم گویْبیستی ناوبانگی باکون و دیکارت و کانط و سپینوزا و برگسون و دارون بووم و، شتیْکی کهمم سهبارهت بهههریهکیْکیان خویْندوٚتهوه.

شیخ: - به کورتی باسی (باکون و دیکارت و باسکال و مالبرانش و سپینوزا و لولك و نیبنز و هیوم و کانط و برکسون)ت بؤ ده کهم، بهلام دارون باسیکی تایبهتی ههیه.

هەروەھا بەيەگەيشتنيان لەسەر بەلگە خوازىيىيەكاندا بەيەگەيشتنيكى ئەو تۆكەوەختە بېيتە دەقل و دەقى.

شینخ: - فرهنسیس بـاکون ههرگیز بـنهماکانی لۆژیکـی پووچـهل نهکـردۆتهوه و ناشتوانیّت یوچهلی بکاتهوه چونکه ثهمانه بنهماکانی عهقلیی پوختن.

رِیْگای هاوناوی خنزی (رؤجهر باکزن)ی گرته بهر لهو ووتهیهیدا کهده لیّت:-ئەزموونـهکان تـهنها بهلگـهن بــۆ زانــپاریییه سروشــتییهکان و هــهروهها هاوشــانی رؤجرباکونی کرد لههیرشهکانیدا بؤ سهر ئهرستۆ.

حديران: - ئەم رۆجەر باكۆنە كىيە؟

شنغ: - گونبیستی نەبوويىت؟ ئەو قەشە فرەنسىسكاتە ئىنگلىزىيىيە كە بەناوبانگىزىن

زانای سهده کانی ناوه راسته کهبهماوهیه کی زؤر پیش فرهنسیس باکؤن هاتؤته دنیاوه و ئهم دوو پیاوه لهبیرو راکانیاندا لهیه کده چن وهك چؤن لهناو نیشتمانیاندا لهیهك ده چن.

رۆجمەر ھىرشىي زۇرى دەبردە سەر رىبازانى فەلسىقە پەيپرەوكراوەكانى ھاوسەردەمى خۇي.

بانگهوازی شهوه ی ده کسرد که ثه زموونه کان ته نها به لگهیه کن بو زانیاری به سروشتی به کان و خوی و ابه ده رده خست که لوژیکه کانی ثه پرستو په تو ده کاته وه و خوازیاری ثه وه ده بوو گهر له تو انایدا بینت هه موو کتیبه کانی بسووتینی له گهل ثه وه ی که هه میشه پیریستی به و لوژیکه عه قلیانه ی بووه له وو ته کانیدا و ، ثاماژه ی هه مان هو کاری کردووه و ده لینت (ثه م هو کارانه به ره و هده مان راده کیشن).

به لام فره نسیس با کون که دوو سه ده زیاتر دوای نه و هاتو وه بر داهینان... یا... بر و مرگرتنی هه مان بیر و پاکانی رو جه ر، به هه مان شیوه ی نه و باوه پر به نه زمو و نه کان ده هینینت له زانیاریی یه سروشتی یه کاندا و گالته به لوژیک کانی نه رستو ده کات، به چه شنیک که ماموستای یه که م به فه یله سوفی سه فسه تائی بی نرخ ناو ده بات، له گه ل نه وه ی که همه میشه بی پیویست نه بو وه له وه رگرتنی نه و لوژیک و هو کارانه ی که ده لینت به روه همان ده خوا په رستی که دو و رمان ده خاته وه له خوا په رستی که وه خته بینه هه مان نه و هو کارانه ی که رو جه رپیش نه و ناوی ده بات.

بهلام ئەو رىبازەي كە فرەنسىس باكون گرتۆتيەبەر بۆ لىكۆلىنەوەكانى لەسەر ئەم بنەمايانە بەندە.

ئسهو ئەزموونانسەي كسەداريىۋراون لەسسەر تاقسىكردنەوە پستەوەكانى و سسەرنجدانە ووردەكان.

پهیره و کردنی رینبازی (ئیستقرا Induction) کهبه هزیه وه عمقل لهبه شی به کانه وه (الجزئیات) بو گشتی به کان (الکلیات) و اته له ئیجابیاتی نمه و ریبازه ی که عمقل له کاره گشتی به کانه وه داده به زینت بو کاره به شی به کان (Deductior) و نهمه ش شتیکی نوی گشتی به کانه به لگه به ره و خواره کان له لای نی به به جونکه به لگه به ره و خواره کان له لای فهیله سوفه سه ره تایی به کان ناسر اون و هه روه ها نمز مونیش یه که م شته که مرزف ش زانیویه تی له توژینه وه کانی سروشدا.

ئەوە كەشايەنى باسە باكون ئەم ئەزموونەي خستە قالبىي فەلسەفەوە، رىڭخست و

ویّنهی بو کیّشان و قوّناغه کانی دیاریکردن و خشتهی بوّ دانان ئهم ریّکخستنهی بوّ ریّبازه توژینموه کانی بووه پایهیهك بوّ ناسینی لهجیهانی فهلسهفهدا.

حه بران: - گومانی تسیادا نی به شهم ریسبازه ی ریکخستنه بهره و ژووریی به له به شمی یه کانه وه بسر گشستی یه کان زووتسر ده مانگه ینیسته راستی یه کان به هوی کاره و شستی یه کان و شسته هه سستیه کانه وه، به لام چون به کاریان بهیسنن له زانیاری شه و کارانه ی که له پشت سروشته وه هه ن؟

شیخ: - باکون و اده بینیت یه کهم هه نگاو له لیکو لینه و هه فه لسه فه یی یه کاندا به توژینه و هی سروشتی یه کان ده ستپیده کات پاش ئه و هی تیگه یشتنی ته و او مان له پرواله ته سروشتی یه کان به ده ستهینا و ئاگاداری یاسا تایبه تی یه کانی بووین، ثه و کاته بر مان هه یه بچینه سه ریاساگشتی یه کان که یاسا تایبه تی یه کانی له خو گر تووه و ، تائیستاش به ره و گهشه ده پروین تاده گهینه ئه و یاساگه و ره گشتی یه ی که هه مو و یاساکانی له ژیر چنگدایه، ئینجاده گهینه کاره ئاشکر اکان که له همو و زانسته کاندا همیه و گومانی تیدانی یه .

به هوی شهم کیاره تا شکرایانه وه ده تو انین تؤژینه وهی هو کیاره به رزه کان بکهین که گهردونی لینکه و تو ته وه و ، گهیشتن به کاره کانی لینکه و ته وه و ، تینگهیشتن به کاره کانی پشت سرووشت (میتافیزقی).

همروهك چون باكون بههوى ئهم بيرو كه فهلسهفه گشتى يهوهى به ئيبن روشد ده گات و به موى ريبازه (توژينهوهى به شه كان) خودا ده ناسيت و همروهها بههوى ئه و به للگه ديار انهى كهله دروستكراوه كانى خودادا ههيم و بههوى ريكخستن و ياسا ته واوه گشتى يه كانى كهله گهردووندا به دى ده كريت به همان شيوه له گهل ئيبن طوفهيل و مهسكه وه ى يهك ده گريت له و و و تانهى كهده ليت: ده تو انريت به هوى عهقليه وه ده ركى خودا بكريت له تيوره فه لسهفهي يه پوخته كاندا.

باکون و ته بهپیزه بهنا و بانگه کهی کهده آینت: (گهر کهمی فهلسهفه لهخودا بهدو و رمان بخاتموه ثهوا زوّریی فهلسهفه دهمان گهرینیّتهوه بوّ لای خودا).

هـهروهها روّجـهر بـاکوّن لهگـهلّ توّمـاس ته کویناسـی هاوسـهردهمی خـوّی لهگـهلّ قورئـاندا یـهك ده گریّت لهسـهر بـاو هر بـهبوونی خـودا و، بـهبیّ توانایی دهرك کردنی زاتی تهواوی خودا و، سهبارهت بهراستی دروستکردنی (میّشك) دهلیّت.

هیچ زانایهك نی یه لهزانا سرووشتی یه كاندا بتوانیت ههمووشتیك بزانیت سهبارهت بهمیشك و تایبه تمهندیه كانی، كهواته چؤن دهركی خودی خودا ده كات) ههروهك دهقی

ئهم ثايه ته بخوينينته وه وايه ﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمَعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبُهُمُ اللَّبَابُ شَيْئًا لاَ يَسْتَنْقَذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴾ الحج: ٧٣... ثهى حديران بيركه رهوه...

حەيران: –بەراستى شىێخى گەورەم ئەم باسە زۆر بەنرخە.

شیخ.... لهباسه کانی دیکارت و فهیلهسوفه کانی تردا و لهو بهیه کگهیشتنهیان لهسمر حهقدا بهرزی و ئاشکرای زیاترت بو دهرده کهویت.

حهیران: دیکارت ناوبانگیکی گهورهی ههیه لهجیهانی فهلسهفهدا، چهند خوازیاری زانینی رِووه بهیه کگهیشتنه کانی ده کهم له گهل فهیلهسوفه موسلمانه کان و قورئاندا.

شیخ:- دیکارت زوّربهی پر باوهری لهگومانهوه بهدهستهیّناوه و همروهها (خودی گومانی)کرده ریّبازیْك بوّ چهسپاندنی بوونی خودا و زانینی سیفهته تهواوهکانی،

له گومان و پر باوه ریی یه که یدا له یه کچوونیکی زوری هه یه له گهل غهزالیدا به لکو بلین لههموو و ته و هه لسوو که و تیکیدا..

سه رنجی شیوازه زانیاریه کانی دا بوی به ده رکه وت که بریتی یه له پینج هه سته وه ره که ، که به هو نانیاریه کانی دا بوی به ده رکه و تست و ، همه روه ها به هوی که به هو نانیا و ها که به هو نانیا که به هو نانیا و ها که به نانیا که و ها با هو نانیا که وه سته و مره کان زور جار هه له ده کات ، به چه شنیك ئه وه ی به خه و ده بیستین و اده زانین لسه کاتی هو شیارید ا بینسیومانه ، له به رئه وه عه قل همانه ده کا و هه سته و ه ریش ها له خه له تیندو مانه ، له به رئه وه عه قل همانه ده کا و هه سته و ه ریش هه له خه له تیندو ه .

هیچ له شیّوازه کانی زانیاریمان بهدهستهوه نهما... تا.. متمانهو پهنای بو بهرین له زانینی راستیه کان و پر باوه رییه کان.

دیکارت به هوی گومانه وه هه موو ریبازه کانی زانیاری ده رك کرد و گه رایه وه بو پر باوه ری دورك کرد و گه رایه وه بو پر باوه ری باوه ری باوه ری به ماوه و به باوه ری به ماوه و به نگی و به این باید بازی سه رسورینه رو به نگه پته وی ساده و ناشکرا، که وا له به نگه ی گومان ده کات ببیته به نگه بو پر باوه ری.

دیکارت ، دهلیّت: - چهند به گومان بم لهههستم و لهعهقل ولهبوونی گهردوندا تهنها راستیه کم بوّ دهمیّنیّتهوه کهناتوانم گومانی لیّبکهم و ، چهنده گومان زوّربیّت ئهوهنده پر باوهرییه کهم زوّر دهبیّت ئهم راستیسهش ئهوهیه (من به گومانم) بهواتای من به گومانم، که واته من بیر ده کهمه وه، چونکه گومان، بیر کردنه و هیه و، بیر کردنه و هش ته نها له خاوه ن بیر کردنه وه ده بینت و، ثهم خاوه ن بیر کردنه و هیه بریتی یه لـه (من) و ههر چه نده هـه ولی گومان بده م له بیر کردنه وه کهم ثه و اگومان لـه خودی خویدا به لگه یـه به وه ی کـهمن بیر ده کهمه وه.

لیز ددا و ته بهنر خه بهناو بانگه کهی و تووه، کهدهالیّت: (من بیر ده کهمهوه، کهواته من بوونم ههیه).

له سهر ئه م و ته یه ی ریسایی به لاگه کانی له سهر راستی هه سته کان و عهقل دانا و ، گهیشته چه سپاندنی بوونی خود او زانینی گشت سیفاتی ته و اوی ، که نه عهقل به پیویستیان داده نیت و هه رئه م بنه مایانه ش بوو ، دیکارتی گهیانده چه سپاندنی بوونی ئه و شتانه ی که لای عه قل ناشکر ایه پاشان گه شه ی به بیر و که کانی دا ، تاگهیشته به لگه خوازیی یه کانی بوونی خود ا به هوی به لگه (لیکه و تنه و ه پیویستی یه وه) (الحدوث و الوجوب) ، و ه ك بوونی خود ا به هوی به نینکاری راستی نه م و ته یه بکه م (من بیر ده که مه وه) که واته من بوونم هه یه یا ناتوانم هه رگیز ئینکاری راستی نه م و ته یه بکه م زور روون و ناشکر ایه و ، زور به و و ناشکر ایه و ، زور کیشه ی ته به و ته یه ی که ده لین: – شت له کیشه ی ته یا ناتوانم هه را تا که و ره و ره یا بیشه کی و ، هه روه ها هو کار له هو که ی که و ره و تا بیت ناکه م گه و ره تر نابیت له پیشه کی و ، هه روه ها هو کار له هو که ی گه و ره تر نابیت .

پاش ئىەوەي دىكارت دەگاتـە ئـەو راسـتەقىنەيە لەچەسـپاندنى كێشــەي ئاشــكرا جێگيرە كانى ناو عەقل بيركردنەوە دابەش دەكات بۆسنى بەش.

یه کهم: – بیر کردنهوه بهرینکهوت، یان.. راستهو خوّ (adveritons)، ئهمهش ئهوهیه کهبههوی شته دهره کییه کانهوهی دروست دهبینت بهبیّ کاره کانی میّشك.

دووهم: -(بیر کـــرنهوه دروســـتکراوه کان) (Factices) بـــههـۆی بیر کـــردنهوه جیاوازه کانهوه دروست دهبیّت.

سيههم: - (بيركرنهوه خۆر سكىيەكان) كەلەعەقلىماندا جىگىرن.

وهههروهها ده لنیت: - پیویسته به تاگا بین له دوو به شی یه کهم.. تاوه کو.. هیچ شتیك له (هه لسه و و نالسی ته نادیشته به تاگا بین له دوو ر ده نسه تان. بسه لام بسیرو رای خورسکییه کانی له حاله تی تمواوی عمقلدا له هه له دوور ده بیست، چونکه نهم بیرو را خورسکیانه به شینکی سهره کین له پینکها ته ی عمقلدا و ، همروه ها له و انیشه و ههرمانی پر باوه ربی یه کان به گشتی و در ده گرین و ، ده یکه ینه به لگه بو بوونی خودا.

پاشان دیکارت رووده کاته چهسپاندنی بوونی خوداو دهلیّت:- من بوونم ههیه، کن منی دروستکردوو کن منی هیّنایه بوونهوه؟

من دروستکهری خوّم نیم، کهواته ئهبیّت دروستکهریّکم ههبیّت و ئهم دروستکهرهش دهبیّـت (بوونـی پیّویسـت) بـوو بیّـت و پیّویسـتی بهیه کـیّکی تـر نییــه.. تــا..بیهاویّـته بوونهوه..یا..بوونی بپاریزیّت.

ههموو سیفاتیکی تهواوی لهخؤ گرتبینت.و ثهم دروستکهرهش تهنها خودایه که ههموو شتیکی دروست کردووه و پاش ئهوهی بوونی خوّی و گهردون ده کاته بهالگه بوّ بوونی خودا، ههمان ریبازی ثیبن سینا ده گریّت کهچوار سهدده پیش ثهم هاتووه.

هدروه ها دیکارت بوونی خوداو سیفاتی تهواوی ده کاته به لگه بو راستگویی عهقل و دروستی فهرمانه کانی و ده یکاته به لگه له سهر بوونی خودی خوی و گهردون، همر بویه ده لینت: - ئه و سیفاته تهواوانه ی خودا که ئهقل په سه ندی ده کات سیفه تی راستگویی یه کسه خودا پینمانی به خشسیوه و کاریکی دو وره لسه خودا که عهقلینکی کویسرانه ی همان خه نینت، کهواته ده بینت متمانه به و عهقاله بده ین که وا خورسکیانه پینی به خشیوین، چونکه عهقالینکی راستگو و شیاوه که بو ده رکردنی راستیه کان و ههر شین به خشیوین، چونکه عهقالینکی راستگو و شیاوه که بو ده رکردنی راستیه کان و ههر شین عهقال ده رکه و از شده سه مرتایی یه ئاشکرایی یه کان) که رینمایی راستی بینگومان ده کات.

ئیهم عهقلیه کهبریارماندا راستگویه و راستییه سهرهتایییهکان دهرك ده كات همر خوشی رینمایی بوونی خودا و سیفاتی تهواویمان ده كات كهخودا ههرخوی دروستكهری گهردون و سهرپهرشتاریتی.

بهم چهشنه دیکارت پلهپله ریبازی بهلگه خوازی گرتهبهر، خودی خوی و بوونی گهردونی کردهبهلگه بو بوونی خودا، ههروهها بوونی خودا و سیفاتی تهواوی کرده بهلگه بو راستگویی عمقل و بوونی گهردوون، خودای کرده بهلگه (شاهد) لهسهر دروستکراوه کانی پاش ئهوهی دروستکراوه کانی کرده بهلگه بو بوونی خودا.

وهك تيبينى ده كهين ههمان ريبازى ئيبن سيناى گرتزته بهر وه ثهم ئايه ته پيروزهى به سهردا ده چهسين كهخوداى بهخشنده ده فهرمووينت ﴿ سَنُويِهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَسَّى يَتَبَسِينَ لَهُ مَمُ أَلَسَهُ الْحَسِقُ أَوَلَهِمْ يَكُفِ بِرَبُكَ أَنَّهُ عَلَى كُلُّ شَيْء شَهِيدٌ ﴾ فصلت /٥٣ .

لهم و و ته یه ی دیکار تدا، بزمان به ده ر ده که ویّت که خود ا نیشانه کانی خزی خستز ته به رچاوی دیکارت و ریّنمایی راستی یه کانی کر دوه، وه ك ده نیّت: - (من دروستکه ری خوم نیم، که و اته نه بیّت دروستکه ریّکم هه بیّت).. تا.. ده گاته نه و به نگه پته وه ی نهم نایه ته قور نانی یه که خود ا تبایدا ده نه رموویّت: - ﴿ أَمْ خُلِقُ وا مِنْ غَسَرْ شَسَيْء أَمْ هُمَ مُ الْخَالَةُ وَنَ ﴾ الطور / ٣٥... به ناگابه.. نهی .. حه یران.

کاتینك ره خنه گران هیرشیان برده سهری به وه ی که بو گهیشتن به به لگه خوازی یه کهم، ئاکامی کردو ته بنه ما بو ئه و پیشه کی یه ی که نه و ئاکامی لیکه و تو ته وه . دیکارت و ه لامی داونه ته وه و تی : - عه قل له به لگه خوازی یه کمدا په نای برده کیشه ئاشکرا سه ره تایی یه کان که به بی بر کردنه وه ، روون و ئاشکراییان له خوگر تووه و ، بوونی خودی خوم کیشه یه کی ئاشکرایه ،

بهلام لهبهنگه خوازی دووهمدا، عهقل بۆ بهلگه کان پهنای برده بهر ئاکام،

له کاتیکدا که دیکارت توانی ئه و هز کارانه بکاته به لگه به هزیانه وه عهقل بووه ریبازیك. تاکو بز دەرك كردن و بریاره كان پهنای بز دبهرن،

هـهروهك ئـهوه وايـه كهدهاليّـت : - نيشـانه كانى خـودا، لـهخودى خومـدا بهئاشـكوا دهبيـنم، هـهروهها خـودام بهسيفاتي تـهواوى دهرك كـردكهبهالگهيه بـۆ راسـتى و دروسـتى عهقلـم كهبههزيهوه دهركى راستيه كانم كرد.

خودام کرد بهته نها به لگهیه ك بـ و بوونـی هـهموو شتیك، ئهمهیه ناوهرو كـی ئهو ئایه ته قورئانی یه ئهی حهیران..بیر کهرهوه.

حەيران: - بەخودا ئەم ووتانە زۆر بەنرخن. .

ئەي شىنخى گەورەم ئاماۋەي راستيە كانم بۆ بكە!

شيخ: لهمه زياتر چيت بو باس بكهم؟

چونکه زورینه یی ههرگیز رهزامه ندت ناکات و ئه و وینه جوانانه ی به رچاوت لین در و از ده کات که له عمقلی گهوره و به رزه و به ده ستت هیناوه.

حەيران: - چۈن؟

شیخ: - ئه م عهقله ساغه ههر بهلۆژیکی دهمینیتهوه.. تاکو هیرشی دهباتهسهر لایهنهیه حگه لهلانه که عهقله ساغه ههر بهلۆژیکی دهمینیتهوه.. تاکو هیرشی دهباته سهر لایهنهیه جگه لهلانه که عهقل خوی پینی راسپار دبووین لهریبازه بیر کر دنهوه کانی (راستهو خوّ) و (دروستگراوه کاندا) لیره دا عهقل همانده کهویت، و هك چوّن ئهسپیک لهشیوو دوّلیکدا ده گلیت.

کاتینك دیکارت ویستی چنزنیتی دروستکردنی گهردوون و ژیانی لینك بداتهوه و چزن (عهقلی روّحی) دهبهستریّت بهجهستهیی ماددیییوه.

باوه ری و ابوو کهخودا: ماددهی بهش، بهش کردووه، گهورهی تیدایه و بچوکیشی تیایه.

ثار استهی پینچهوانه لهیه کتر جوولهی پینبه خشیوون و بههنری ثار استهی پینچهوانهی جوولهیان، بهریهك ده كهون و، ههندینكیان یهك ده گرن و كنر دهبن و پارچهیه كی گهوره دروست ده كهن و، ههندینكی تریان پهرش و بلاودهبنهوه و دهبنه گهردیله و وورشه (أثیر).

لهپارچه گهوره کانی خاك دروست بووه و، له گهردیلهش ههوا پیدا بوو و له ورشه شهوه ئاگر و خور و ئهستیره کانی لیکهوتوتهوه.... چهنده جوانه ئهم ئهندیشانهی!

گومانی وایه کهسه رچاوه ی ژیان خوینه و باسی چونیتی گهیشتنی خوین بو دلا ده کات، به هوی گهرمایی دانهوه خوینه که گهرم ده بینت و ده بینته ههانم و به ره و سی یه کان به رز ده بینته و له ویوه سار ده بینته وه دو و باره ده گهرینته و بو دل چه ند به جوانی سوری خوینی شیکار کر دووه، هم رچه نده ها و سه رده می خوی (ولیهم هارفی) به م وه سفه رازی ناکات که هه شت سال پیش دیکارت له دایك بووه و حه و ت سال پاش مه و کوچی دوایی کردوه.

لموانه یه دیکارت روش بین بوو بیت به را سه ر به سه رهاتی (میشال سه رقی) نه ی ده وویست را ستی نه م خوینه هه میشه یی بلیت که یه کیکه له کاره سه ر سورهینه ره کانی خودا، یه که مین به لگه یه بو نو نو نو نوانی خودا به لام له چونیتی به یه که گهیشتنی (عه قلی روّح و جه سته ی مادده) دیکارت و اده بینیت که نیوه ندیک هه بیت له چونیتی نه م به یه که گهیشتنه دا (که (رژینه ره سه و به ربیه کانه) (العدة الصنوبریة) به لام پاش مه له کردنیکی زوّر له خسمیال و نه ندیشه کانیدا شه مه پیاوه ده گهریته و هسه رهوشمه ندی خسوی و شه و به ناگابونه و انسان که پیشه کنینی بسیرو را را سسته و خو کان و در و ستکراوه کان.

(ئیمه ناتوانین چونیهتی بهیهك گهیشتنی عهقلی روّح و جهستهی مادده دهرك بكهین و، هیچ شتیكمان بو نامینینتهوه تهنها ئهوهنده نهبینت بلیّی، نیشانهیه كه لهنیشانه كانی خودا)ی به توانا و كاربهجی.

باسکال و مالیبرانیش کهسه ر بهقوتابخانه ی دیکسارتن، باوه ریسان به بوونی خودا له مامزستاکه یان که متر نی یه به لام مالیبرانیش ثه ندیشه کانی گهیاندنیی یه ثه و راده یه ی باوهرِ به (زور لیکردنی رووت یان بهبنی ئارهزوومهندیی خوّیی) (حبر المحض) بهیّنیّت.

بهالکو پیش هاوسهردهمانی خوی کهوتووه که(لایبنزه) و، باوهری به گونجاندنی شته کان له گهلایه کتردا، ههیه پیش چهسپاندنیان لهبووندا.

حەيران: - ئەم گونجاندنەي پيش چەسپاندن لەبووندا چىيە؟

شیخ:- له کاتی خزیـدا، باسـکردن و روونکـردنهوهی لهسـهرده کهین، بـهلام ئیسـتا گویبیستی ووته کانی باسکال به کهلهرِوونکرنهوه و بهلگه کانیدا لهدیکارتکهمتر نییه.

سهبارهت به (زانست) (المعرفة) باسكال ده لينت: -

ههسته کان هه لخه له تینه رن و عهقلیش هه له ده کات،

هەر بەدل بنەمايىيە سەرەتايىيەكان و ماناي چەرخ و جيڭگا و جوڭە پېدەزانين.

عمقل دەرك كراوه كان لەسەر ئىەم زانىنانە.دادەمەزرىننىت كەئەمانە بەگشتى (كىشە سەرەتايىيەكانن) گەر ويستىمان بەلگە لەسەريان بھىنىنەوە وا پيويست دەكات گرىمانى بوونى كىشەكان پىشىخۇيان بكەين، گەر باوەرمان بەمانە ھەمووى ھىنا ئەوا دەمانھاوىتە گىژاوى (زنجىرەيىيەكانەوە) كەئەمانەش نامان گەيەنىتە (كىشە سەرەتايىيەكان).

تەنھا بەدل دەركى رِاستيەكان و بوونى خودا دەكەين.

حەيران: - مەبەستت چىيە، تەنھا بەدل؟

شیخ: - ثهو بیرو را خورسکیانه ده گریتهوه کهلهعهقلماندا چهسپاوه.

بهشیّوهیه کی ثاشکراو رِوْشن دهبینریّت و هیچ جیاوازییهك نابهخشیّت گهر بلیّین ئهم بیرو رِایانـه لـهدلماندا یـه، یـان لـهمیّشکماندایه و یاخود لـه رِوْحماندایه ، بهلاّم وو شهی دلّ لـه کوّندا مانای میّشکی بهخشیوه و ، همر بهم چهشنه عهرهب به کاریان هیّناوه.

حەيىران: – كەواتىە باسىكال بىاوەرى وايىە كەمىرۆق بەعمەقلى..... يىان.... بەدلىي دەرەكى ھەمووو راستيەكانى بون دەكات؟

شیخ: - نه خیر ئهی حهیران.. باسکال زور لهوه داناتره که نهم و تعیهی بخرینته پالل له گهل فارابی و ثیبن سینادا یه ك ده گرینتهوه و ده لینت: - عهقل به هوی نه و بیرورا خورسكی یه سهره تایی یانهی کههه یه تی ده توانیت ده رکی نه و راستیانه بكات که پهیوه ندیان به بنه ما سهره تایی یه کانه و هه یه و به هویانه و ه ده رکی بوونی خودا ده کات.

همرشتیک لمپشت قهمانهوه بینت لمهنهنی بوون ودروستکردن و دروستکهر همموویان بهگشتی نادیارو شاراوهن و، باسکال و ادهبینیت که شیمه زوّر نمه توانا بمین لمزانیسنی ناوهروْك و رِاستیه کانیدا، چونکه همست قامانجی هممووشتیک دهرك ناکات...بو نمونه ده نگ گـهر زوّر بیّـت، گویّمان (کـهڕ) ده کـات و روونـاکی زوّر، دوو چـاری شـهو کویّریمان ده کـات و نزیك بوونهوهی زوّر لیّی بینینمان ناهیّلیّت و ههروهك چوّن دووری زوّر بینینمان ناهیّلیّت وهك ئهوه وایه ئامانجی ئهم شتانه لهلای ئیّمه بوونیان نهبیّت..

لهپاشدا باسی نه تو انایی مروف ده کات، سهباره ت به گهردوونه و شه و گهردوونه و شه گهردوونه و شه گهردوونانه ی لهپاش ئه مهوه ن و ئاماژه ی کولبونی عمقل ده کات لهبیر کردنه وه له ئامانجی جینگا و چهرخ، ههره ها وه سفی ئه و ترسناکی یه ی مروف ده کات که تووشی ده بیت، گهر خوی بینیه وه به هه لو اسر اوی له نیوه ند گیژاوی بی کوتایی و نه بووندا به وه سفینکی سهر سورینه ر ... تا ... ده گاته ئه م و و ته یه ی (با ... و اده ی توانایی خومان بزانین، که ئیمه هه ندی شین نه که همه و شینگ له و استیدا هوش و عمقلمان نه وه هنده که مهمه و شینگ له و استیدا هوش و عمقلمان نه و هنده که مهمه و شینگ که شه سه ندن و دریژ بوونه و هدا.

حەيران:–ئەو وتەيەزۇر گەورەيە.

شیخ: - لـهم و ته یـهی گهوره تر، ئه و به یه ک گهیشتنه یه تی له گه ل ئیبن سینا و فار ابی دا که ده لیّت: - ده رك کردنمان بر بوونی خودا له ده رك کردنه سه ره تایی یه کانه که پیّویستی به مهووناقه شه گیری به لگه عه قلیه کان نی یـه (له و انه یـه مـن نه بو و مایـه، گهر دایکـم پـیّ شله دایك بوونی به لام ئیستا بونی پیّویسته) و هه میشه یی و بی کوّتایی نیم که و اته پیّویسته بوونی کی (بوون پیّویست) و هه میشه و بی کوّتایی هه بیّت که بوونم په نای بو به ریّت، ئه ویش خودایه که ده رك کردنی بونی به لگه سه ره تایی یه کانه وه ده زانین به به ی ئه وه ی بکه وینه گیر اوی موناقه شهی به لگه عه قلیه کانه وه به لام ئه و انه ی به هوّی باوه ری خودا پیّویسته به لگه باوه ری خودا پیّویسته به لگه عالیه کان به کور نی خودا پیّویسته به لگه عالیه کان به کور نی خودا پیّویسته به لگه عالیه کان به کار به ین بو باوه رهینان.

ئا...لیر ددا باسکال دانایی یه کومه لناسی یه ره و انه بیریه کهی خوی به کار ده هینیت که زور له و ته ی خوی به کار ده هینیت که زور له و ته ی زاناکان ده چینت، ده لینت: (دو و جور خمالك هه ن که ده تو انین به ژیر ناویان به رین، جورینك له و انه، ئه و انه ن که له پیناوی خودادا تیده کوشن له به رئه و ه ی ده رکی بوونی خوداد کی بوونی خوداد که یک کودوه و ، جوریکی تریان ئه و انه ن که لیکوالینه و ه بو بوونی خوداد ده که ن چونکه ده رکی بونیان نه کردوه ه .

حەيران: - بەراستى ووتەيەكى بەنىرخە، بەلام باسكال لەبەلگە خوازىي يەكانى بۆ بوونىي خودا پەنا دەباتەبـەر ھـەمان بەلگـەى پيويسـتى پـيكـھاتەي عـەقلى كـە لەبەلگـە سەرەتايىيە ئاشكراكان دامەزراوە. شیخ: - ثهمه راسته، بهلام باسکال وا دهبینیت که ئهم بهلگه پیویستییانهی عهقل لهبهر زوری کاریگهری بهدهر کهوتنیان لهدهرونماندا، بهسهرهتایییهخورسکییه عهقلیه کانی دادهنیت.

ده رکی کرد نمه به لگه ناشکر ایانه بو همموو که سینك رینا که وینته، و اته زور که س به ناسانی پیی ناگات، هم ر بویه نامازه ی په نابر دنی به لگه عه تشیه کان ده کات بو گهیشتن به راستیه کان که نه م به لگانه ی پشتگوین خست و به کورتی باوه ری به خودای هینا به هوی په یامی دلیه وه، که نه ویش (مالبرانش) بو و و ، تیوری (بینین به هوی خوداوه) (الرؤیة بالله) دانا.

حهیران: - مانای ثهمه چییه؟ ثایا دهیهوینت و ته کهی دیکارت دووباره بکاتهوه کهدهانینت: -لهههموو شتیکدا بوونی خودا دیاره، یادهیهوینت بالینت ثیمه بهو عهقلهی کهخودا پنی بهخشیوین دهرکی بوونی ده کهین.

شیخ:-نهئهمیانه و نهثهویان؟

حهیران: کهوات ه ئیهم پیاوه وا خوی بهدهردهخات کهباوهرداره بهبوونی خوداو لههمان کاتدا دهیهوینت گومان دروست بکاب.

حهیران:-نهخیر... نهخیر..باسکال دلسوزترین باوهرداره بو بوونی خودا، بهلام عهقلی وهك ههموو فهیلهسوفه كانی تر لهبابهتینكی ئالنززدا كول دهبینت كهتهنها بهبابهتینكی ئالنوزتر رزگاری دهبینت.

وهك چؤن ئەفلاتۇن لەبىرۇ كەي (نموونەييە كەيدا) (مثلة) دوو چارى دەبينت.

مالبرانش سهرنجی نه و وتانه ی دیکارتی دا که له په یوه ندی نیوان عه قلی روّحی و جهسته ی ماددیدا و توویه تی: -عه قل له ده رك كر دنی توانای نه م په یوه ندیی یه دو و چاری نه توانایی ده بیت. تا گهیشته نه و باوه ره ی بلیّت ته نها بیرو باوه ره خواوه ندیه کان چیری بوون ده که ن، نیّمه ش هه مان باوه رمان هه یه، که و اته هیچ بیرو باوه ریّکی خورسکی چه سیاونی یه له عه قلماندا .

۱ همموو که سینگ به بیروباوه ری یه کتاپه رستی و یه کخواناسی له دایك دهبین، (فَأَقَمْ وَجُهْكَ للدَّینِ خَنِفاً فِطْرَتَ الله اللهِ فَلكَ الدَّینُ الْقَیْمُ وَلَكنَّ أَکْثَرَ النَّاسِ خَنِفاً فِطْرَتَ الله فَلكَ الدَّینُ الْقَیْمُ وَلَكنَّ أَکْثَرَ النَّاسِ لایغنمُونَ: روت له دینی خوا بکه به دانسؤزی و خوت یه کلابکه و ه بؤی ثهمه ش خورسکی (فطرة) یکه خوا خه لکی له سهر دروست کردووه گزرانکاری له دروستکراوه کانی خوادا نی یه، ئهمه یه دینیکی

هیچ بیروباوه ریکی دروستکراوی عمقلی نییه، یاخود هیچ ده رك كردنیکی همستی . نییه كهعمقلمان لهشته كانهوه دهستگیری بووبیّت كهواته. تهنها بوونه كان بریتین لهبیرو باوه ره خواندیییه كان.

ئیمه به خودی خومان دهرکی جیهانی دهره کی ناکهین به الکو به هوی خوداوه که زانایه به همودی خوداوه که زانایه به همهو شتیك، ئه مه ی تیوری (بینین به هوی خواداوه) (الرؤیة بالله) وه كه من ده بینم گهوره ترین پهیوه ندی ههیه له نیوان ثهم تیروی (نموونهیی) ثه فلاتون و، به هوی ثهم پهیوه ندیی یه به تینویست نازانیت له سهر بوونی خودا و، نامانه و یت به هوی بیناسین نامانه و یت به هوی بیناسین که به به نامی به نامی به نامی به تا شکر اکانه وه بیناسین که به به نگرده ده مانگهیه ننه سهر این بیروباوه په به و نی خودا.

بهالکو ئیمه بههوّی بینین و ئاشکرا رِاستهو خوّکانهوه دهرکی بوونی خودا ده کهین، کههیچ پیویستی بهبوونی بهالگه خوازیییهکان ناکات.

حەيران:-راي شيخي گەورەم چېيە سەبارەت بەم باوەرە؟

شیخ: - شده و و تانسه ده گو نجیست له گه لا و تسهی سسو فیه کاندا نسه له گه لا و تسهی فه بله سوفان و هم لگرانی ریبازی که لام که ته نها به نه ده به ر تیوّره عمقلی به ساغه کان و به لگه تمواوه کانی عمقل و ، مه حال نی به له لای خودا که همه ندی له به نده کانی ته نها به هوی (بینینی رو و ته وه) با وه ردار بن که خودا پنی به خشیوون ، به لام بنه ما (القاعدة) ده لیّت: با وه رداری ته نها به هوی عمقل و به لگه کانی یه و که خودا پنی به خشیووین و به هویانه و به تو انین نه و پیشه کیبانه پین به به بینین که ناکامی در و ستیان لیده که ویته و ه و ، گه ر نه مانه نه بو و ناماژه ی نه و به به نه کردین ، گه ر مالبرانیش له م با وه ره سوفی یه یدا بوه ستایه زور باش ده بو و ، به لام زیاتر له مه تیپه ری کرد تا گهیشته ئینکاری راستی نه و په یوه ندیی یه ی نیوان ده بو و جه سته .

بیر وباوهره کانی گهیانده ثهوهی کهباوهر بهبیرو کهی جهبر رووت بهیننی کهدهالیّت: –

راست و دروسته بهلام زؤرینهی خهالک نایزانن.)الروم/۳۰. ههروهها پیغهمبهرگی فهرموویهتی: (ما ز من مولود یولد الا یولد علی الفطرة فأبواه یهودانه او پنصرانه او پمحسانه: همموو مندالیّك به موسلمانی له دایك دهبیّت بهلام دایك و باوكی دهیكهنه جوو یان گاور یان تاگرپهرست، نهیفهرمووه دهیكهنه موسلمان چونكه ئیسلام لهگهل خوّرِسكی (فطرة)دایه) بوخاری گیّرِاویهتیهوه.. –لیّكوّلهر

همموو کاریک لهخواوه یه، نه روّح به کاره و نهجه سته ش و نهم یاسایانه ی که ده ی بینین و اده زانین له پهیوه ندیه کی نیّوان روّح و جهسته یه و ، هیچ شتیک نی په ته نها گونجاند نیکه له نیّوان روّح و جوله کانی جهسته دا و نهم کارانه به گشتی له کاری خودان که ناره زووه کانی روّح ، جهسته ده جولیّنیّت و به ته نها و ته یه کوتی ی به بیروّکه کانی دینیّت که ده ایّنیت : - ته نها خودا در و ستکه رمانه و ، در و ستکه ری کرده کانیشمانه و دینیّت که ده ایّنیت : - ته نها خودا در و ستکه رمانه و ، در و ستکه ری کرده کانیشمانه و نهمه ش نه و په ری چوونه ناو قولاییه کانی بیروّکه ی جه بری یه که پوو چه ای و و ریّنه ی که متر نی به نه بیرو که ی جه بری یه که پوو چه ای و و ریّنه ی که متر نی به نه بیرو که ی او حسود) که ها و سه رده مانی خوی له نموونه ی که بود و بینی ناوه و به بیناوه .

حەيران: - ماناي (يەكيتى)بوون چىيە؟

شیخ: - باوه رداران به بیرو کهی (یه کیتی بوون) ثهوانه ن که ثه ندیشه کانیان زاله به سه ر عه قلیاندا که ثه مانه شهر دو و به شین، به شینکیان ده لین: - خودا رو حی گهردوونه و گهردوونیش خودایه که به مه ش خودا له لایان هه موو شینکه. به شه کهی تریان، ده لین: هه موو شینکه کانی سروو شب ته نهایه کی راستیان هه یه که ثه ویش بوونی خودا خویه تی: - و ئه مانیش هه موو شینک له لایان خودایه.

حهیران:- چۆن سپینوزای فهیلهسوفی بهناوبانگ باوهر بهم وریّنهیه دههیّنیّت و، چۆن شیّخی گهورهم دهانیّت سپینوزا باوهرِی بهبوونی خودا بووه؟.

شیخ: - پیم راگمیاندی باوه ری به بوونی خود اهمیه به لام نازانیت چون وه صفی بکات، مه به ستم نه وه یه سپینوزایه کیك نی یه له وانه ی نینكاری بوونی خود ا بكه ن تا... برمیریت له و سروشتی خوازانه ی که ده تین: - گهردون له رینگای رینگه و ته و دروست بووه و هه رچونیك بیت و رینه که ی وای لینه کردووه که بلیت: - گهردون جهسته ی خودایه، به لام ده تیت خود اخزی، ته نها بوونیکه و گهردوون رووه گهشه سیفاته کانیتی.

حهیران:- بوچی شیّخی گهورهم خودی خوّی ماندوو ده کات بوّ باسکردنی تهم رِیّبازه و وهلامدانهوهیان؟

شیخ: - راسته ریسبازیکی پووچه له-و هیچ لهو فهیله سوفه گهورانه ی کهبزم باسکردیت و باسیانت بـ و ده کهم باوه ریان پینی نه هیناوه، بـ هلام ثـهی حهیران ووتـه به نرخه کهی غهزالیـت یـاده کهده لیّـت: - (رِه تکـردنه و هی ریّبازیّك پیش تیّگه یشـتنی و

۱ بروانه پهراويزې لاپهږه ()

چوونه ناو قوولایییه کانییهوه، رِهتکردنهوهیه کی کویرانهیه).

حەير ان: –بەلىي.

شیخ: - و ته کانی سپینوزا لهبیرو کهی (یه کینتی بوون) بوتی کورت ده کهمهوه.. تا..بی تاگا نهبیت له ریبازانی تهم کابرایه و، من دهزانم ناوبانگه بهرزه کهی رایکشاویت و پیویسته ناوهروکی تهم ریبازه برانیت، ههتاوه کو راستیه کانت لی نهشیوین.

حەيران: - كەواتە، ھۆي ناوبانگيەكەي چىيە؟

شینخ:- بیروراکانی لـه (زانسـت) و (رهوشتدا) ثـهوهنده جوانـن، توانیویّـتی بـیرورِا پووچهنه میتافیزیکیه کهی بشاریّتهوه.

هامندی له بیرو را کانی سه بارهت به (زانین) بۆتى به ده رده خهم. تا. . بزانیت چه ند راستی له خو گرتووه.

ده شرانی که نه م پیاوه چه نده بز چوونه کانی هاو دژی خودی خزیه تی کاتیک که توزینه وه له باره ی (بوون) ده کات (سپینوزا) وه ك (باكۆن) پایهیه کی به رز نادات به نه زموونه کانی، په نای ته واو نابات بو به لگه به ره و ژووره کان (برهان الصاعد)، که به هزیه وه عه قل له به شهییه کانه وه (الجزئیات) به رز ده بینیه وه بو گشتی یه کان (الکلیات) به لکو به پینچه و انه وه په نا ده باته نه و به لگانه ی که عه قل تیادا نزم ده بینیه وه بو رالکلیات) به لکو به پینچه و انه وه په نا ده باته نه و به لگانه ی که عه قل تیادا نزم ده بینیه وه بو به لگ مخوازیی یه کان اله گشتی یه وه بو به شی یه کان و متمانه ی زور ده کات به شت ناشکرا و سه ره تایی یه کان و لیره دا رینیازی به باکون ده گرینه به رو، ناموژ گاریمان ده کات، که عه قل پیش توژینه وه کان له (ویلی به ناموژ گاری که باکوری جیا بکرینه وه له و باوه ره پوو چه لیانه ی که متمانه ی پینا کریت ده مانگه یه نیز و هه روه که جوری کی لاوازی تیدایه که به هوی رینگای (په رت و باموژ گاری که به هوی رینگای (په رت و باموژ گاری کردت و باموژ گاری کردوین و هه روه که جوریکی لاوازی تیدایه که به هوی رینگای (په رت و باموژ) (الوشسیه ناگو نجیت په ناو نامتمانه ی پینکریت.

جوریکی تریان لـهرینگای (به لگه خوازی و ئاکام خوازی به وه) (الأســــتدلال والأســـتنتاج) پیمان ده گات که نهم جورهش لـهجوّی یه کهم پتهو تره، به لام بو چوونی راستکردنه وه و گورانکاری لهخو گرتووه. حهیران: - ئهمانه بنهما دروسته کانن و هیچ گومانیکیان تیادا نییه به لام چؤن ئهم پیاوه بیرو کـهی (یه کیّـتی بــوون) لـهســهر ئــهم بــنهمایانه دادهمهزریّــت، وه کــو ئــهو ئاشــکرایهی کهده تیّـت خودا و گهردونی گورِراو یهك شتن؟

شیخ: - سپینوزا ریبازی به تگه خوازی عمقل که به هنری (به تگهی لیکه و تنهوه) و (به تگهی لیکه و تنهوه) و (به تگهی پرویسته وه) دروستبوه و هرده گریت و ده تیت: - بوونه کان و ته وانهی توانای ده رک کردنی بوونیان ده کریت، هم موویان به گشتی له ژیر سایه ی فه رمانی عمقلدان له نیوان سی به شدا کوده بنه وه.

يەكەم/ ناوەرۆكى (جوھر) كەبەخودى خۆيەوە پەيوەستە.

دووهم/سيفات و تايبه تمهنديه كاذ.

سنههم/ رووكهشهكان (أعراض).

حهیران:- لـهم دابهش کردنهیدا همیچ وریّنه و پووچهالهیهك نابینریّت بهالكو ثهو پهری باوه ر و راستییه.

چُونکه ئه م پیاوه دان دهنیت به پیویستی بوونی خودا و، ههروه ها باوه په به و سیفاته ته و اوانه ی ده هنیت که عمقل به پیویستی ده زانیت بن بوونی خودا و، دان به وه دا دهنیت که خودا و یستی به سیفاته ته و اوه کانی له پیگای در و سستکردنی ئه م گهردو و نه وه به ده ربکه و یت.

یه کیاك له سیفاته درو سیتكهره كارامیه بهدهر كهوتووه کیهی دروسیتكردنی ئیم گهردو و نهیه

بهسیفاتی توانا و دانایییه بهدهر کهوتووه کهی خودا بوونی سیستهم و وورده کاری و

بریاره کانی گهردونه و، لهسیفاتی وویستی خودادا بۆ دهرك كردنی ئهم بهدهر كهوتنهی، مرۆفی دروستكرد و عهقلی پیبهخشی..ههتا..بههۆیهوه بتوانیت دهركی بوونی خودا و سیفاتی تهواوی بكات و، بهراست و دروستی بیپهرستیت.

تهمهش و اتـای مانـای تهم فهرموده قودسیهیه که پینغهمبهران بوْمان ده گیرِیْتهوه کهخودا فهرموویهتی (کنت کنزا مخفیا فخلقت الخلق لیعرفونی).

(من شار دراوه بووم، ئهم بوونهوهرانهم دروستكرد. . تاكو بمناسن).

شیخ: - نهمانه ههمووی راستن، لهوانهیه سپینوزاش ههمان مهبهستی ههبوو بینت لهسهرهتای قزناغه کانی بیر کردنهوهی دروست و پوختیدا.

به لام زور سهیره لهم پوختی و دروستی یه دهرده چینت کاتیک کهده الیت :- خودا هیچ دروست ناکمات به لام لهسروشتی خویدا و یستی به دهر کهوتن ده کمات و ، یه کمیک له دیارده ی به ده ردو تنه کانی دروستکردنی شهم گهردوونه یه که پوو کهشی سیفاته کانی خودایه.

حمیران: - تیناگهم، سپینوزا پاش ئەوەي باوەر بەسیفاتی تەواوى خودا دەھینینت، ئایا ئینكارى سیفەتى دروستكەرى كارامەي دەكات؟

شیخ: - سپینوزا، ده لیت : - عهقل بریاری پیویستی شهدات بنو نموونه (ناوهروك) و ات خودا، همهروهها بریاری پیویست دهدات بهوهی که شهم ناوهروک، سیفات و تابعه تمدندی خوی ههیه، به لام تهنها دوو سیفهت لهم سیفاتانه ده بینین که ره نگ بداته و له رووکه شه کاندا و اته له و شتانه ی که گهردونی لی پیکهاتووه.

كەئەمانىش سىفاتى (فكر) و (كشاندنە) (أمتداد).

گهور دوونیش بمه همموو شتانهی کهلمخوی گرتووه بریتییه لمهو روو کهشمهی کهبمدهر ده کهوییت لمه دوو سیفهتهدا، وتمهنها مروقه، کهروو کهشی دریژبوونموه و بیر کردنهوه تیادا کودهبیتهوه.

حهیران: – به لام نهو شته ناشکرایانهی کهسپینوزا بهبهرزترین جوّره کانی زانیاریی و پر باوه ری دادهنیّت و ، ههر نهم شته ناشکرایانهش وایان لیّکرد کهباوه ری بهبوونی ناوه روّك (خودا) وسیفات و تایبه تمندیه کای بهیّنیّت.

ته نها ئهم ئاشكرايانهى كهدهسهلينن خودا سيفاتي وويست و تواناي ههيه و، بههزى ئهم دوو سيفه تهوه گهردوون هاتزته بوونهوه.

گهر به هنری چاومانه وه ته نها روو که شبی دریژبوونه وهی جهسته و روو که شبی

بیز کردنه وه احده رونماندا ببینین، نه وا ته نها به هنری عمقله وه ده زانین که نهم دوو روو که شه اله کاریگه ری توانا و ویستی خودایه و، هه روه ها وه الا ده بینین نه مسیستمی گه ردوون و و رده کاریانه له کاریگه ری کاربه جی یی خودان، چنون سپینوزا وازی احم لوژیک ساغه ی هیناوه و له جیاتی نه وه ی بالیست خودا سیفه تی توانای هه یه که به هنویه وه درین بوونه وه و بیر کردنه و همان پیده به خشین، ده الیست، خودا خوی تایه تمه ندی درین بونه وه ی له خو گرتووه.

شینغ: - لهمهوپیش پیم راگهیاندی که شهم فهیله سوفانه ههندی جار لهریبازه ترسینا که کاندا دهوه مستن بهرامیمر شهو الافزیانهی که عهقل دوو چاری ده بیست له نه ندیشه کاند.

نه و فهیله سوفانه که خود ا رئی پیشانده ریان بیت آمه و نالوزیییه رزگاریان ده بیت و رئیبازی به نگه عهقانی یه پیویستی به ناشکر اکان ده گرنه به رو به هویه وه ده گهنه راستی به کان، به لام نه و انهی که خود ا رئی پیشانده ریان نه بی نهم نالوزی یه ده و هستن و ده ست به ردار نابن لینی و ویلی نه ندیشه و ایسان تیده گهیه نیست که نهمه پیویستیه کی عمقالی یه و ناتو انریت و ازی لی بهینریت، که نه مانه شهر گیز له پیویستیه عمقالی یه کان نین به نمی نه نمی نامازه یا نه که دو اتر کانط له دو اتر به نمی نودووه.

من وای بن ده چم که سپینوزا لـهم دوو سه رنجه دا وهستابینت، که یه کینکیان پهیوهسته به بنه ما سه ره تایی یه الشکراکانه وه و ، دووه م ویللی اله ندیشه ی عمقلی له خو گر توه، الهمه شه به هنری اله ره وه یکی به هنری که ردوون هه میشه له گوراندایه.

وابریاریدا که نهم گهر دوونه لینکه و ته بیت و هممو و لینکه و ته یه که پیویستی به (پهیداکهر) (مُحدثُ) ههیه و همروه ها بریاریدا که زنجیره ی به ره و یی کو تایی مه حاله له لای عهقل، له به ر نه وه ده بیت نهم لینکه و تنانه ههمو و یان بگه رینه وه بو بو و نه و مرینکی (کون) که له زاتی خویدا پهیدا بو وه، که سه رچاوه یه بو بو و ن و هوی لینکه و تنه و هیان.

پاشان عمقلی کولبوو بهرامبهر ئەندیشه ی دروستکردنی بوون لهنهبوونه وه، وه ک چۆن عمقلی چهنده ها کهس وهستا له پیبازی ویلی ئهندیشه به هوی پیوه ری نموونه بیهینانه وه (قسیاس التمثیل) له لای و ابوو مه حاله دروستبوون لهنهبوونه وه، که ئه مه ش له لای عمقل مه حال نه یه.

هەرىچەندە بەسەرنجدانيكى (ئاسايى) مەحاللە بوون لەنەبوونەوە.

به لام دهرباز نهبوو لهم ویلی ئهندیشه یی یه وه ک بلیمه ته کانی پیش خوی و دوای خوی کهباسیانت بو ده کهم.

هیچ رینبازیکی بهده سته وه نه ما بو رزگار بوون له م ویلی یه ته نها شه و ه نه بینت که ده لینت: - بوون له راستیدا ته نها خودایه و گهردوونیش بریتی یه له روو که شه کهی (أعراض)، بو ده رکه و تنی شهم سیفاتانه له به رپیویستی یه و، خودا و گهردونی به یه شت دانا.

همروه که ده رکی پوو چه تی تهم تیکه تی یه یه نیوان ناوه رؤك (خودا) و، خوی وه سف ده کا به وه ی که یه که و ته نهایه و بوونی پیویسته و بی کوتایی و همبرویی یه و له زاتی خویدا پهیدا بووه، له گه ل ئه م گه ردونه ما ددییه جوراو جوره، گریمانی یه، سنور داره، گور اوه دا و بیانو و دینیته وه بو خوی و ده تیت : جیاوازی نیوان خودا و گه ردوون له جیاوازی بو چوونه کانی یه وه یه به م چه شنه ئه م بلیمه ته که تیوری پابه ندی عه قله وه ده ستی پیکرد ئاموژگاریمان ده کات له ویلی ئه ندیشه و بوما روونده کاته وه که ته نه یه نایه که بو به نایه که ناه و هیچی تر نا ده یوویست له ریکیتی بوون) (وحدة له ریکیتی بوون) (وحدة الوجود) له نیوان خودا و گه ردووندا.

عـهقلمان بههـیزی شـته تاشـکراکان دووچـار بکـات، بـۆ دەرك كـردنى رووه هـاو دژه كـانى تـهنهايى و چـهنديى و هـهبوويى و كۆتـايى و پيويسـت و گـريمان و توانـايى و بى توانايى و چاكه و خراپه و زانست و نهزانين.

به عمقلیدا چوو خودای به خشنده بز تمواو کردنی زات و سیفات و تمنهایه کهی ثمم شته هاو دژانهی له خوگر تووه و دهبیته یه ك و چهندیی و كۆتایی بن كۆتایی و پیویست و گریمان و بچووك و گهوره.

چاکه و خراپه و نهزان و زانا و، تاوانباریکی گوناهبار و پیّغهمبهریّکی بهخشنده و شهیتانیّکی دوور خراو له رهحمهت.

به یه ك گریشتی بلیمه نه كان (۲)

حهیرانی کوری نه زعه ف ده لیّت: دو ای نه وه ی له شیخ جیابو و مه وه نه و شه وه غهم و په ژاره یه کی زور دایگرتم و ، کاتیک کازیوه ی به یان نزیک بسوّه و نه و زیْکی خه و بردمیه و ، له خه و مدا باو کم له مالی خومان قور ثانی ده خویند و ، ته نها گویبیستی نه م ثابه ته قور ثانیه بووم که ده فه رمویت: ﴿وَمِسنُ النَّساسِ مَسنُ یُجَادِلُ فِی الله: که سانیک هه ن موجاده له له سه ربوونی خودا ده که ن ، پاش ته و اوبوونی خویند نه وی قور ثانه که ، ثاوری لیدامه و و به زورده خه نه یه که وه و تی : نه ی حه یران ، تو قور ثان ناخوینیت؟ و پیش ته وه ی وه لامی بده مه و ه و به ژاره ی کردم .

بزم به دهر کهوت که باو کم لیم زویره، ههر بزیه ثهو روزهم به غهم و خهفه ت برده سهر. و کاتیك کاتی به یه گهیشتنم هات له گه ل شیخدا. چوومه خزمه تی ده بینم قور ثبان ده خوینیت، سهرم سورما لهم رینکه و ته و له وه ی که له خهو نمدا بینیم و نیستاش به ناگاییم ده بینم و ، کاتیك ههستی به چوونه ژووره وه ی کردم، کوتایی به خویندنه و هی قور ثان هیناو ئاوری لیدامه وه، بینی دلته نگ و زویرم، پرسی، چیته ئه ی حهیران؟

حەيران : هيچ، شتيك نىيە، تەنھا خۇشى تۇ نەبيت.

شينخ : به لام به غهمباري ده تبيسم.

حەيران : لەخەوندا باوكم بيني.

شیخ : ئەمە، چاكە، چ پیویستى دلگرانى دەكات؟

حمیران: بینیم قورئانی دهخویند و ته نها گویبیستی نهم ثابه ته بووم ﴿ وَمِنْ النَّاسِ مَنْ يُحَسِدان: بینیم قورئانی دهخویند و ته نها گویبیستی نهم ثابه ته بووم ﴿ وَمِنْ النَّاسِ مَنْ یُحَسِدان، تو یَخَسِدان اللَّهِ ﴾. ثاوری لیّدامه وه و به زهرده خه نه یه که وه و تی: نه ی حمیران، تو قورئان ناخوینیت؟ و پیش نه وه ی وه لامی بده مه وه، چاوه کانم کرده وه.. نهم خه وغم زوّر غهمگینی کردم و، وا تیگهیشتم که باوکم لیم زویره له به رئه وه ی هو گری خویندنه وه فهلسه فه م و قور ثانم له یاد کردووه.

شیخ: دویّنی شهو کهنووستی بیرت لهوته کانی سپینوزا نهده کردهوه؟ حهیران: بهڵێ.... دوو دڵ و نائارامی کردم.

شیخ : بوچی؟ ئایا لهوته کانیدا سهبارهت به (یه کینتی بوون) هیچ شتیکی رهوات لئ بهرجهسته کرد؟

حدیران: نهخیر... به لام کاتینك له شیخی گهوره م جیابوو مهوه، سهیر بوو به لامهوه چون نهم عهقله مهزنانه دوو چاری ویلی و دله راو کنی دهستی شهیتان ده بنه وه، له کاتیکدا ئهم پیاوه عهقلی له عهقلی من مهزنتره و بیروباوه پی له بیروباوه پی من پوخت تره و له من داناترو زاناتره، چون ده رکی نه و به لگانه ی نه کردوه که شیخی گهوره م باسیان ده کات.

شیخ : کهواته گومان چۆته دلتهوه بهوهی که شیخ مهوزون لهم بهلگانهیدا راست ینت.

حەيىران : داواى لينخۆشبوون لـەخودا دەكـەم و، چـۆن ئەمـە دەبيـْت كەمن ھاوبەشى شينخـم دەكرد لـەكاتى رەخنەگرتن لـەوتەكانى ئەم پياوە.

شیخ و ابه دهر ده کهویت به گومان بیت له راستی.

بزچوونه کانی خوت و شیخت، بهرامبه ر مهزنی شهو فهیله سبوفه به ناوبانگه ی که جینگایه کی به رزی همیه له دلندا، به لام وو ته ت چی ده بینت به رامبه ر ثهو فهیله سوفانه ی که هاو سه رده می سپینوزا بوون و له ویش به ناوبانگتر بوون که به هی به لگه عمقلی یه پوخته کانه وه باوه ریان به بوونی خودا هیناوه. تاگادارم نه ی حمیران، ریزی تؤو ثه وانه ی هاو ته مه نی تؤن بؤیه کینك له م فهیله سوفه به ناوبانگانه، متمانه ت پینی سودمه ندت ناكات، هه روه كیخ خود متمانه ت بینی سودمه ندت ناكات، همه روه ك چون متمانه ت به فهیله سبوفی کی مسبولهان، یا خود به عمقلت و به خودت سودمه ندت ناكه ن.

به لام ئه وه ی سودمه ندت بکات هه مان ریزت بو فه یله سوفینکی تر بینت که له پله و پایه و به به به ناو بانگیدا هاوشانی سپینوزا بینت، به لام باوه پی به به بوونی خودا هه بینت؛ سنی فه یله سوفت بو باسده که م که یه که به دوای یه کدا ها توون و هه موویان له سیینوزا دانا تر و به ناو بانگیزو باوه پی په به ناو بانگیمی پوختن، که هه موویان به گشتی باوه پیان به به به بوونی خودا هه یه وه کیرانی ریبازی که لام و چه نده ها فه یله سوفانی تر، به گشتی باوه پر مان به بوونی خودا هه یه.

حهیران : مهبهست و ئامانجی من تُهمه بوو و، گومانی تیادا نییه، شیّخی گهورهم به بهخشندهیی خودا ئهم باوهره مهزنهی بهدهستهیّناوه. شیخ: سهباره ت به خه و نه که ت له و په ری راستیدایه، چونکه له قور ثانی پیر و زدا دو و ثایه تا به م فه رموو ده یه ی خودا ده ستبیده که ن ﴿ وَمِسنُ النَّساسِ مَنْ یُجَسادِلُ فِی اللَّه بِغَیْرِ عِلْمِ که یه که یه کی کی کی کی الله بِغیر عِلْمِ وَلاَ هُسَدَ دَه که ناله بِغیر عِلْمِ وَلاَ هُسَدَى وَلاَ کستاب مُنیر: که سانیک هه ن موجاده له ی بوونی خودا ده که ن به بی هیچ رینمایی و کتیبینکی رو شُه ن و زانستی یه ك .

دووه م له سوره تی (حه ج) دایه که ده فه رمویّت: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ یُجَادِلُ فِی اللَّه بِغَیْرِ عِلْمِ وَیَتَیِعُ کُلَّ شَیْطَانِ مَرِید، کُتِبَ عَلَیْهِ آللهٔ مَنْ تَوَلاَهُ فَاللهٔ یُضِلّٰهُ وَیَهُدیه اِلَی عَذَابِ السَّعِیرِ: که سانیک به بی هیچ زانست و رینمایی و زانیارییه ک موجاده له ی بوونی خود ا ده که و نه دوی هه موو شهیتانیکی سهرکیش و ری و و نکه رله خه الله و هه رکه سیل نه م شهیتانه بکاته پیشره وی خوی، ریی لی وون ده کات و به ره و قولایی ناگری دوزه خی (السعیر) ده بات ﴾.

(خەونەكەت ئاماۋەى ئەوە دەكات كەسپىنوزا نموونەى ئەو كەسانەن كەبەبىي ھىچ زانست و زانيارىي يەك موجادەلەى بوونى خودا دەكەن و، دەكەونە دوى شەيتانى خودى خۇيان كەھەمىشە فەرمانى كارى خراپيان يېئەدات) و، پرسيارەكەى باوكت سەبارەت بۆ خويندنەوەت بۆ قورئان، بريتى يەلەوورەدانت بۆ تېگەيشتنى ماناى ئەم ئايەتانە، كە بەتگە پوخت و رۆشنەكانى لەسەر بوونى خودا لەخۆ گرتووە، كەلەرىبازە بەلگە خوازىي يەكانەو ، بەدەستدىن و بەھزىانەو ، فەيلەسوفان و ھەلگرانى رىسازى كەلام، ئەوانەى كەخودا بىھوىت ئاماۋەى رىگاى راستيان بكات، يىنى دەگەن.

حه بران : خودا ده روی خوشیت لیبکاته وه و به دوورتبخات له همه و غمه و و په و رورتبخات له همه و غمه و په ژار هید په ژار هیمه ك، وه ك ده روى خوشیت لمه من كرده و ه، بملام بوچى شیخى گمه و رهم ثمه و ئایه تانمى كه ئامازه ى بوونى خوددا ده كه ن بومى ساكار و ساده ناكات؟

شیخ : لـه کاتی خویـدا بوتـی ثاسـان و سـاکار دهکـهم بهگویّرهی ئهو بهرنامه زهینیهیی کهبوّم داناویت.. ئهی حهیران. بهثارام به بهههموو تیّگهیشتنیّك دهگهیت.

حمیران : ئـمو سـني فمیلـمسـوفه گـمورانـه کـێن کـه شێخي گـمورهم دمیموينت باسيانم بز بکات؟

شيخ : يه كهميان (لۆك)، دووهميان (لايبنز)

سيههميشيان رهما نؤئيك كانته).

حه بران : بهاتی، زور گویبیستی ناویان بلووم له لایهان قوتابسیانی فهالسه فهوه و ، توژینه و َه کانی لوك چی ده لیّت؟

شیخ : له کاتیکدا کهسپینوزا جوله کهی هؤلهندی نقوومی ناو بیرؤ کهی (ِه کیّتی بوون) بوو بههزی لیکولینهوهی فهلسهفهی میتافیز کی ه هاو دژه کانهوه.

(لؤك) كه له مك ساندا له گهل سپينوزادا له دايك بوون، له و به رى كه نارى ده رياى (لؤك) كه له مك ساندا له گهل سپينوزادا له دايك بوون، له و به رو ده كه الانساني) بوو به مقروه و كيرونه مروقا متيه كان (الأدراك الانساني) بوو به مقرى پهيوه ستى زورى به لوژيكى ساغى عمقله وه و ، به خودوور خستنه وه له ته نديشه و ويلى ئه نديشه كان، دانى ده نا به بوونى خوداو نه تواناى عمقل له ده رك كردنى ئه و شته شار راوانه ى كه به عمقل ده رك ناكريت.

سىمبارەت بە زانسىت (المعرفة) لىۆك لەسىەرەتاى تۆژىنەوەكانىدا ئىنكارى بىروباوەرە خۆرسكىيەكان دەكىات و، دەڭئىت: - ھەموو فىكرەكان لەگەل جياوازى جۆرەكانىدا لەرنىگاى (ئەزموونەكانەوە) بەدەستمان دەگەن.

ب الله هده ده کیشده کان ئاشکراو روون بۆمان بهده رده کهون که به چاو پیاخشاندنیك عمقل ده رکتی ده کات، ئه و کاته ئهم ده رك کردنه به فکره خورسکیه کانی داده نین.

گهر سهر نجی منال و مروقه کیویلهیه کان بدهین دهبینین سهباره ت بهم شته ناشکراو روونانه نهزانن و ، نهمهش بومان به دهر ده خات که عمقل وه ك تابلؤیه کی به تال دروستکراوه (Table rase) به لام به هوی نه زموونه کانی ژیانه وه فکر و زانیاریی یه کانی لا دروست ده بینت، نهم نه زمونانه ش به گویره ی هه ست، ده ره کی ده بن و به گویره ی وور دبوونه وه و بیکر دنه و همان بویان ده رونی ده بن .

ههستهوه ره کان کومه لینك لههه سته کان ده گهیه ننه عه قل و ، عه قلیش هه لده ستیت به کو کردنه و ه و پار استن و به راورد کردنیان و ده رك کردنی پهیوه ندیی نیوانیان و ، به هوی شهم تیروانینه ده رونی یه و عه قل ده گاته ده رك کردنی شته سه ره تایی یه الشکر اکان که این مه نیمه به فکره خور سکیه کانیان داده نین . به لام له راستیدا بریتین له و فکرانه ی که عه قل به هوی اله زمونه کانه و ه به ده ستی هیناوه ،

حەيىران : گەر (لىۆك) ئىسنكارى فكىرە خۆرسىكىيەكان بكات كەبريىتىن لەفكىرە

سهره تایی یه جینگیره کانی ناو عمقل، کهواته چون راستیه کان پیده زانین و، ثهو بنه مایانه چین که بریاره کانی لهسهر ثهده ین بهوه ی کهراستن یا خود ههانه ن ؟.

شیخ: ئهم پرسیاره له لای من جهوهه ربی نی یه، چونکه له رووی ئاکامه وه هیچ حیاو از یی یه ك نی یه به وه ی كه ئهم فكر انه، خور سكیه جیدگیره كانی عه قلمانن یان.. له دروستكر اوه كانی عه قله.

گرنگی لهوهدایه ئیمهی مروّف ریّکهوتووین لهسهرئهوهی لهعهقلماندا فکره ئاشکرا سهرهتایی یه کان همیه کهده یکهینه بنهما بو توژینهوه و لیّکوّلینهوه و موجادهله بوّ راستی و ههلهی نهم بیروّ کهیه و، ههروهها ههموو بهگشتی راستی ده خهینه پال نهم فکره ئاشکرا سهرهتاییانه.

لۆك به شيوه يه كى نا راسته و خو باوه رى به فكره خورسكيه كان هينا وه به (فكره نموونه ينهينانه وه كان) (أفكرا تمثيلية)(Idees represetative) ناوى بردن، به جوريك كه ده تين تا له عه قلماندا نموونه ى راستى شته كان هه يه كه پيوه ره بو فكره كانمان و ده توانين به هويانه وه راستى يه كان له هه له كان له هه له كان له به به يوه وه به راورده كه ته واو و ئاشكرا بيت له نيوان ئه و فكره يه يى كه هه مانه له سه رئه و شته و، ئه و فكره نموونه ييانه ى كه له عه قلماندا جينگيرن، ئه و كاته زانياريى يه كانمان له راستى يه وه نزيك ده بن و، دابه ش كودنى زانياريه كان بوسى به شكوتايى ده هينينت.

یه کهم: زانسیاریییه (ئاشکراکان)، ئهو زانسیاریانه نکه له نسیوان فکره بهده ستهیّنراوه کان و فکره نمونه یی کانی که عمقل به هوی به راور دموه به بی به لگه ده رکی ده کات.

دووهم : زانیاریییه بهتگهیییه کان، که بریتین له هیّنانهوهی بهتگه لهسهر بوونی بهراورد لهنیّوان فکره بهدهستهیّنراوه کان و فکره نموونهیییه کان.

سیههم/ زانیاریییه نادیاره کان، که هیچ به لگهیه کی لهسه ر نییه و بریستی یه له زانیاریی یه کانمان سهبارهت به جیهانه ماددیی یه کان.

ئیمه بمهوی هه سبته وه شم شتانه پیده زانین به لام زانیاریی ه کانمان نه له به شه ئاشکر اکانن و، نه له به شه به لگهیی به کانن، چونکه ثیمه ناتوانین به هوی شه و شته حه قیقی یه مادییانه ی که ده یبینین به لگه له سه ر راستی زانیاریی یه کانمان بهینین و، ده رك کردنمان بو ثهم شته ماددیی یه ته نها (بوونه حه قیقه ته ده ره کی یه که یه تی).

ثممه لمراستيدا حمقيقمته خوديييه كهي نييه بهالكو ثيمه تهنها دهركي روالهته كميمان

کردووه و هیچ شتیّك دەربارەي حەقیقەتە ناوەرۆ كەكەي نازانين، ھەربۆيە زانيارىمان سەبارەت بەجيھانى ماددە زانيارىي،يەكى ناديارە.

حهیران : ئایا.. (لـۆك)یش وەك سەفسەتائیه كان و گوماندارەكان دەيەويىت ئىنكارى بوونى زانيارى سەبارەت بەحەقيەقەتەكان بكات؟

شیخ / ده بینم تاگاداری هه موو، نه و و تانه م نیت که من ده یلیم و تو ده یان نووسیته و ه م چونکه نه م پیاوه ده لینت: شته تا شکر اکان به بی پیویستیمان به که مترین به لگه راسته و خو ده رك ده كرین، هه روه ك نه م و ته یه مان که ده لیین، گشت له به شهى گهوره تره و دوو جه مسه رى هاو دژیه کیکیان راسته و نه وى تریان هه له یه.

زانیاری تری زورمان ههیمه به هوی به لگه کانه وه ده رك ده کرین، وه ك کیشه ماتماتیکه کان، که به هوی به لگه کانه وه ده گهنه راستی یه کان، به لام زانیار یمان سه باره ت به شته ماددیی یه کان ئاشکر او روون نی یه و ناتو انین به لگه له سه ریان به پنینه وه، وه ك ئه به لگانه ی له سمر کیشه ماتماتیکه کان ده یه پنینه وه به لکو زانیار یمان ده رباره ی شته ماددیی یه کان رواله تی و نادیار ن و ، ئه م فه یله سوفه به هیچ شیوه یه ك نالیت زانیار یمان سه باره ت به جیهانی مادده له ویلی ئه ندیشه مانه وه یه و هیچ راستیه کی تیادا نی یه ، به لکو خوازیاره بلایت : ئه م جوره زانیاری یه نادیاره و ناگاته سنوری زانیاری یه ئاشکر او به لگ داره کان به لکو راستی په سه نادیاره و ناگاته سنوری زانیاری یه ئاشکر او ساغه کان همو و به گشتی ریکه و توون له سه رئه وه ی ده رك کردنی وینه هه ستیه کان به گشتی ده گهرینه وه بویه شیوازی ده رك کردن و وه سفکردنیان به یه ك وه سف ده کرینت.

هیچ گومانیکمان لانامینیت که وینه زهینی یه کان یه کسانی شته دهره کی یه کانن و، ناتو انریت به نگه له سهر بنیادبنین و، ناتو انریت به نگه له سهر بنیادبنین و، ناتو انین به هزی خودی شته ماددیی یه کانه وه بگهینه ته و اوی راستی یه کان، وه ک چون له کیشه ئاشکر اکاندا له خودی خویاندا ته و اوی راستی یه کانیان تیادا به ده رده که ویت که به نگه دارن.

حەيىران : بىروباوەرمان سەبارەت بەبوونى خوددا و شىتە شارراوەكان، لـۆك لـەچ بەشىك لەبەشەكانى زانيارى دادەنىت؟

شیخ : ئا.. لیره دا به رزی و رهسه نی بیروباوه ری لؤك به ده رده كه ویت، كاتیك كه ده رك كر دنمان بـ قر بوونـی خـودا جـیاده كاته وه، لـه ده رك كـردنمان بـ قر شـته شـارراوه و

نهیسنی یه کان و، ده لیست: ئسیمه (بسینگومانین) له سسه ر بوونسی خسودا که بسه هنی و ر دبوونه و ههای در در و دماندا پیسیده گهین بسه و هی که شیمه خساوه ن ژیسری و هه سست و عمقلین..

ده رك كردنمان به بن به تگه، به وه ى كه مرؤف مه حاله له نه بو و نه وه دروست بيت. و زانيار بهان سه باره ت به بوونى خودا زانيار بى به تگه بى به تگه بى به ته به به به نيار بى به تاشكر اكانه وه . چونكه بوونى ئيمه به شيكه له زانيار بيه الشكر اكان، ئه مه به تگه به بوونى خودا، وه ك ديكارت ده تيت و ، ئه و شتانه ى كه له ئيمه ى مرؤف و جيهاندا به دى ده كريت له به هره و هرى و سيستم و ريك خستن و به رنامه ريرى بريار و فه رمانه كان ، همه و يان به گشتى پيويست به دروستكه ريكى به تواناى همه بوويى زانا و كاربه جى ده كه د.

به لام شته شارراوه نهینی به کان، وه ک لیکو لینکو لینه وه له زاتی خودا و ناوه رو کی روح و ناوه رو کی روح و ناوه رو کی شت به گشتی، لوک سه باره ت به م باسانه زور به دانایانه وه لام ده داته وه ، به شیوه به که پیروسته ده رخ بکریت، نه ی حمیران، وه ک چون ده رخی و ته ی فه بله سوفه دانا کانت کر دووه، که ده لینت (گهر خه لك تو ژینه وه یه کی ورد ده رباره ی توانایی عمقلی خویان بكه ن و ، په رده له سه ر نه و ناسویه لابه رن که به شه رو شنه کان له به شه تاریکه کان جیاده کاته وه.

جیاوازی بکهن لهنیوان ثهو شتانهی که ثه توانریت ده رکیان بکریت و، ثهو شتانهی که ناتوانریت ده رکیان بکریت و، ثهو شتانهی که ناتوانریت ده رکیان سهباره ت به به شه تاریک کان و، ده توانین تؤژینه وه و باسیه کانیان بیو لایه نیکی تر ته رخان بکهن که سوو دمه ندو به که لگ و دلنیا به خش بیت).

حهیران : شیخی گهورهم،.. من لهولاتی خومان سهر گوزشتهیه کی هیندی فیربووم که لهده قی نهم و تهیه ده چینت به مانا و و تهیهوه.

شیخ: به لین.. به راستی به ده ق و به مانا له و ته کانی لؤك ده چینت، هه روه ك (به یرونی) له کتیبه که یدا (تحقیق میا لله بند الخ... للهند من مقولة) و پر له ژیری و دانایی یه که ده لینت: (ته نها زانینی ثه و جینگایه مان به سه که تیشك ده یگاتی، پیویستمان نی یه به زانینی ثه و جینگایه ی که تیشك نایگاتی، هه رجه ند له خودی خویشیا گه و ره بینت، هه رشتیك تیشك نه یگاتی هه ستیش ده رکی ناکات. و هه رشتیك هه ست ده رکی پینه کات زانراو نابیت).

(بهم چهشنه، ئهی حهیران گهورهترین عهقله ساغه کان به بی جیاوازی یه گده گرن و ریّده که و نده که که گرن و ریّده کهون له سهر راستی یه کان که له چوار چیّوهی گهیشتنی ثه و تیشکه به و جیّگایه تیّناپه پرن، گهر تیّپه پرن دوو چاری ویّلی و کهوتن ده بنه وه) ههروه کو چوّن سپیونزا تووشی بوو.

حدیران: - ثهی گهورهم،.. زیاتر.. زیاتر.. زانستم فیر بکهو باسی (لایبنزو کانط)م بۆ بکه،

شیخ: – زیاتر، بـۆت باسـده کهم.. تا.. بهمهبهست ده گهیت، بهلام ئهمشهو کات بهش ناکات بۆ باسکردنی (کانت) تهنها (لایبتز)ت بۆ باسده کهم.

حەيران: - ئايا.. لايبنز پەيرەوى لۆكسى ھاورێى دەكات لەفكرە بەرزەكانيدا؟

شیخ/ لهههندی شتدا پهیرهوی ده کات و لهههندی شتی تردا دژی دهوهستیّت و، لهههندی باسدا لهلوك بهرزتره، بهلام لهههندی باسی تردا ناگاته لوك.

حدير ان: - ئەمە، چۆن دەبينت؟

شیخ: - به تی نه باوه ردا پهیره وی ده کات و، نه قو لایی به تگه کاندا نه و به رزتره و، دری نیخ: - به تی نه به باوه ردا پهیره وی ده کات یک دروه ستیت که ده تیت عه قل وه گ تابلؤیه کی به تال وایه، به لام کاتیک پیچه و انهی دانایی یه کهی ده وه ستیت نه سنوری ئه و جیگایه ی که تیشک پینی ده گات تیده په ریّت دو و چاری هه له ده بیت و ده که ویّت: لایستزی بلیمه تی نه ترانیدا نی را انسته که یدا گهوره بو و و، نه بیر کردنه وه کانیدا قو لیو به تایبه تی نه ترژینه وه کانیدا بو فه لسه فه زانستیه کان و بو و نسه کان و دروستکه رو دروستکراوه کان، به لام فه له وه سفکر دنه کانیدا بو به ده رخستنی ثه و پهیوه ندیی یه ی که نه نیوان مادده و روحدا هه یه دو و چاری نوشستی ده بیت ته وه به یوه ندی یه که یدا هه تیگری بیرو راکانی دیکارت بو و نه کره خورسکی یه کاندا و دری نوگ ده وه ستیت نه و باسه بدا که ده اینیت: عه قلمان نه به به ره تدا نه کان به به تال پیکها تو وه و ، به هوی ثه زمو و نه کانیدا را نافی در دنه و نویکانیدا دانیاری یه کان و شته ناشکر اکانی ، ده رك نه کات به لام نه (تاقیکر دنه وه نویکانیدا سه باره ت به عه قلی مرز ق) (NOVVEAX ESAIS SUR PENTENDEMENT)

به بیرورایه کی نیوهند لهنیوان دیکارت و لوک دیست که لوک و دیکارت بهیه گده گهیهنی به جوریکی زور گهوره کاتیک که دهایست: لیمه ههر گیز ناتوانین زانیاریی یه کانمان تهنها به پالیشتی نهزموونه کان لیکندهینه وه. تهزمونه کان همهموو شتیك نین بوز زانیاری وهك لوك ده تیت : به تكو گه لیك UERITES NECESSAIRRE المراستی به گشتی به پیویستی به کانمانی تیدایه (SETUNIVER SELLES) به ترم به هوی ته زمونه کانه وه به ده رده که ویست، واته شهم راستی به سه ره تایی به پیویستیانه به خورسکی و به توانایی له عه قلماندا همیه، به ترم ته نه به به به هوی ته زموون نه بیت بومان به ده رنا که ون، به به تومان به ده رنا که ون، به ترم فرم و نه وه ده توانریت به ده ربخریت و گهر ته زموون نه بیت بومان به ده رنا که ون، به ترم فرم و نه وه ده توانریت که پیکهاته ی شه زموون بن و له م (مانا قرو ته وه) (کانست) فکره کانی خوی وه رگر تووه.

(لایبنز) لەووتە بەناوبانگەكەيدا دەلينت : (ئەو شتانەي كەبەھۆي ھەستەكانەوە دەرك دەكرينت، عەقلىش لەخودى خۆيدا دەركى دەكات)

پاش ئهوه ی لایبنز بوونی فکره خورسکی یه کانی چهسپاند واته بنه ما پیویستی یه کانی عهقل، به لای نه به لی نه به الله خوازیی یه کانی عهقل، به لی نه به لی نه به الله خوازیی یه کانیدا به قریستی به به الله خوازیی یه کانیدا به قریب به به به الله خوازی یه کانی به یدا کردن (ایجاد) و بوونه کان پهیدا که (الموحد)، له سه به بی بی ویستی یه کانی عهقل به مهتوانی بوونی خودای به خشنده و سیفاته ته واوه کانی بچه سه پینیت و ههروه ها چه سپاندنی دروست بوونی نه م گهردونه له لایه ن خوداوه.

بهمهش چهسپاندنی شیاوی دروستکردنی گهردونی له نهبوونهوه کرد.

حمیران/ چـۆن توانـی بگاته چارەسەر کردنی ئەو ئالـۆزيانەی کەچەندەھا عەقلـی مەزن تیایدا سەرسام و وەستاو بوون؟

شیخ : بهههمان به لگه خو ازیی یه کانی فار ابی و ثیبن سینا و دیکارت و لؤك، گهیشته چاره سه رکردنی ثـه و جوّره کیشـانهی کـه باسمان کـرد، بـه لام زوّر بـه رزو گـهوره بـوو له شیّو ازی رهو انبیّژی و باوه ریدا.

به لگه خوازیی یه کانی به کار ده هیّنا به شیّوه یه کمی ژیرو کار امهو راز اوه پتهو ثاشکر او و هو او .

پەيوەسىتى زۇرى بىم بىنەما يېئويسىتىيەكانى عەقلىموە، مىرۇقى ناچار دەكىرد بىۆ باوەرپىھىنانى.

گُويْبيستى به ئەي حەيران چى دەليّىت.

حديران/ هدموو لهشم گوييه، بۆ ووته كانت گهورهم.

شیّخ: لایبنز، دهلیّت: ههموو ثهو راستی یه عهقلیانهی کهعهقلّ بریاری سهلاندن و سهلاندنی دهدات پیّویسته لـه سهلاندن و نهسهلاندنه کهیدا پهنابباته بهردوو بنهما پیّویستی عهقلّ، که نهمانهن: – یه کهمیان/ (بنهما هاو دژیه کان) (التناقض).

دووهميان/ بنهما هـ قر تـهواوه كان (العلة الكافية)، واتـه: ههموو تهنديشه كردنيك، يان، شياوه يات مهحاله، ياخود پيويسته.

ههر شتیک نه ندیشه که و تنه وه ی شیاو بیت به لام پیچه و انه ی عه قل بیت نه وه (مه حاله) و ، ههر شتیک نه ندیشه کردنی پیچه و انه ی عه قل نه بیت نه وه (شیاوه)، هه ر شتیک نه ندیشه کردنی نه بوونیه که ی پیچه و انه ی عه قل بیت، نه و اپیویسته (واجب) هم روه ها هه موو بوونیکی به رچاو ده که ویته ژیر یاسای (هو و هو کاره وه) که ده بیت هویه که همینت بو پهیدابوونی که ته و او و بره ربیت.

وته بهوه ی به بی پیویستی (هۆیه کی ته واو) ده که ویته بوونه وه، ئه مه پینچه وانه ی عه قله و له سهر پهیره وی کردنی ثه م دو و بنه مایه (بنه مای هاو دژو) (بنه مای هۆی ته واو) ده تو انین ئاماژه ی بیر ؤکه ی (شیاو) بکه ین، ثه و کاته (ده تو انین) (پهیدا بوو)، شیکار بکه ین و، بؤئه وه ی بتو انین بریاری پهیدابوونی شت بده ین، ده تو انین له گه ل (بنه ما هاو دژه کان) به را وردی بکه ین تا.. بز انین ئه ندیشه کردنی پهیدابوون و لیکه و تنه وه ی هاو دژی عه قلی تیادابه یا خود. نه یه.. گهر ئه ندیشه کردنی پهیدابوون و لیکه و تنه وه هاو دژی عه قلی تیادابه و بریاری (مه حالی) ده ده ین. گهر ئه ندیشه کردنی پهیدابوونی هیچ هاو دژی عه قلی تیادابه نه بوونی شیخ که و بریاری (نه و نه تو انابوونی ده ده ین باری پیویستی بوونی شیک بده ین، پرسیار ده که ین، ثایابه ده شدیشه کردنی (نه بوونی نه و نی شیک بده ین، پرسیار ده که ین، ثایابه ده شدیشه کردنی (نه بوونی) به هاو دژی عه قله و شیخه هاو دژه ی عه قل بیست، گهر بریاری ئه وه ده ده ین که در نیز یستی بوونی شیک بریاری ثه وه ده ده ین که در نه به ینویست زانرا بریاری ثه وه ده ده ین که دین به ینویست زانرا بریاری ثه وه ده ده ین که در بریاری اله و ده ده ین که در بریاری الو به ینویست زانرا بریاری ثه وه ده ده ین که در به ینویست زانرا بریاری نه وه ده ده ین که در بریاری الوجودی و به ینویست زانرا بریاری نه وه ده ده ین که در بریار ناده ین ده ده ینویست زانرا بریاری نه وه ده ده ین که در بریار ناده ین که در بریار ناده ین ده ینویست که در بریار ناده ین دارد به ینویست که در بریار ناده ین بریاری ناده ین بریاری ناده ین بریاری ناده ین بریاری که و به ینویست که در بریار ناده ین بریاری بریاری بریاری به ینویست که در بریار ناده ین بریاری بریار که به ینویست که در بریار ناده ین بریاری بریاری بریار ناده ین بریاری بریاری بریاری بریاری بریاری بریار ناده ین بریاری بریار بریاری بریار بریاری بریار بریاری بریار بایا به بین به به بریار بریار بریار بریاری بریار بایاری بریار بایا بریار بریار بریار بایاری بریار بایا به بریاری بریار بایاری بریار بایاری بریار بایار بریار بایاری بریار بایاری بریار بایار بایار بریار بایار بایار بریار بایار بایار بریار بایار بریار بایار بریار بایار بایار بایا بریار بایا بریار بایار بایار بریار بایار بایار بریار بایا بر

پاش ئەمە دەچىنە سەر شتە واقىعە بىنراوەكان كە (ھۆ تەواوەكانى) (العلة الكافية)ى بەسەردا دەچەسىپىت و، واپنويسىت دەكات كە ئەم بىنراوانە (ھۆيەك) ھەبىنت بۆ پەيدابوونيان و، پنويست دەكات كە ئەو (ھۆيە) ھۆيەكى (تەواو) بىنت.

کەواتە بوونى (ھۆى تەواو) كارپىكە لەپپويستىيەكانى عەقل و ئىنكار كردنى ئەم (ھۆ تەواوە) ھاودژى عەقلىت بۆ دروست دەكات، چونكە ئەم (ھۆ تەواوە) لەبەشەكانى

(پيويستيدايه) (واجب).

له سهر شهم بنه ما پته وانه لایسنز بیرو پاکانی خوی له سهر (بوون) و (پهیدابوون له سهر (بوون) و (پهیدابوون له نه بوونه و به به په خوده به به خوده به خوده هیناوه و به به به به دروستکردنی گهردون له نه بوونه و هیناوه هه دروستکردنی گهردونه بی که م و کو پی یه خوده یه که به سیفاتی ته و او وه سف ده کریت.

گهیشتن به م باوه ره پاش ئه وه بوو که به به لگه سه لماندی (شیاویی بوونی خودا) چونکه هیچ هاودژی عهقلی تیادا نی یه هه رچهنده عهقل نه توانایه له نه ندیشه کردنی چزنیتی خودا.

پاشان هاته سهر بوونی نهم جیهانه و وتی الهم جیهانه بوونه و ده بینریّت و، خوّی دروستکه ری خوّی نییه و، و ته بهوه ی که خوّی دروستکه ری خوّی بیّت، شتی وا پیّچه و انهی عمقله و، لهبه رئه وهی و اقعه و بینراوه که واته پیّویستی به (هوّی تهواو) همیه بو بوونی، چونکه به بی (هوّیه کی تهواو) بوونی نابیّت و، لهراستیدا بوونی همیه و ده بینریّت و لهوپه ری شیاویدایه که واته ده بیّت (هوّی تهواو) بو بوونی له و په ری تواناو داناییدا بیّت و همه مو سیفاتیکی تهواوی له خو گرتبیّت و نهم هو ته واوه (خودای به خشنده یه) که (بوونی پیّچه وانه ی عمقله حمیران: به راستی نهم و ته یه و ته و ته و تاییستا گویّبیستی هیچ و ته یه که نه به نه به نه دار ترو پته و تر بیّت.

شیخ : ئه ی حدیران، قورئانت له یاد کرد، که باوکت هه میشه خوازیار بوو، بیخوینیت.

حهیران: من باوه رم به وه ههیمه که فه رمووده کانی خودای به خشنده راستترین و پته و ترین به لگه ی له خو گرتبینت، به لام نهینی یه کانی رهو انبیزی ثهم به شه ده رك ناکهم که ئیستا تاو توی ده کهین، بوچی شیخی گهورهم ثهم نهینی یانهم بو ثاشکرا ناکات.

شیخ: زاناکان زیاتر تؤژینهوهی رهوانبیژی قورتان لهبهشه زمانهوانیه کهیدا ده کهن، به لام رهوانبیژی قورتان لهبهشه زمانهوانیه کهیدا ده کهن، به لام رهوانبیژی قورتانی مهزن و بهده رخستنی ثهو توانایانهی کهعهقلی مرؤی دهرکی ناکات لهم بهشه دا خوی گرتوته وه (کهبهشی به لگه کانه لهسه ربوونی خوداو سیفاتی تمواوی و، دروستکردنی گهردون و، وه لام دانه وهی ثهوانه ی ثینکاری بوونی خودا ده کهن) کهزور تاشکراو روونترو زورترو مهزنتره و، به ده رخستن و روونکردنه وهی وه که یک بینانم پیکانم پیکانم پیکانم پیکانم

حمیران : گهر ئهمه بیرورای لایبنز بینت لهسهر بوونی خوداو سیفاتی تـهواوی و دروستکراوه کانی، کهواته ههاله گوتنه کانی له کویدایه؟

شیخ : تەنھا لەو جینگایەدا ھەلەنگووتووە كەوپستى ئەو پەيوەندىيىيەي نیوان جەستەو روو ح بەدەربخات كەعمۇل تائیستا سەر سامە تیایدا.

لیکدانهوهیه کی دانا کهزور لهبرورای مالبرانش دهچینت لهریکهوتن گونجاندندا و، لیکدانهوهیه کی تیرو چر بوو که لهسنوری توانایی عمقل دهستی پیکرد و، به (ریبازی جهبرینی) کوتایی پیهینا کهناگونجیت له گهل کاربهجییی خودا و سیفاتی تمواوی، وهك سپینوزای هاوریی پیش خوی.

هـهروهها وتی/ نـهو جهستهو روحانـهی کهلهجیهاندا ههیـه هـهمووی بهگشتی لـه (گهردیلهی رؤحیی) پیکهاتوون کهههر گهردیلهیه ک جیاواز و نازاده له گهردیلهیه کی تر بهبی پهیوهندیان بهیه کتریییهوه ههریه کهیان به گویرهی سیستمی تایبهتی خویان ده جوالین.

هـ موو گەردىلەيەكىش دوو بەشى لەخۆگرتووە كەبەشى ماددىي (كارلىڭكراوە) و بەشى روحى (بكەرە).

حەيىران : بەلام چۆن ئەم گەردىلانە كار لەيىەكىز دەكەن گەر پەيوەنديان بەيەكەوە نەست؟

شیخ: لایبنز بو وه لامی نهم پرسیاره، تیوری (هاو چه شنه ی چه سپاوی له خو گر توو)

(التناسق السابق التوحید) ی دانیاوه، هه روه ها ده نیست: (گه ردیله به توانای خوددا له جو نه و کار دایه، به شیوه یک ده رده که ویت که هم موویان پهیوه ندیان هه بیست پیکه وه به لام له راستیدا ئه و پهیوه ندیی یه نی یه و، ته نها توانایی خوودا و اله جو نه یه هر گه ردیله یه که ده کات بگو نجیسته نه گه ردیله کانی تردا و هم روه ها کاری عه قل و جه سته شم به م چه شنه یه هم ریه که یان سیسته می تایبه تی خویان هه یه و به توانایی خوددا به شیوه یه کی سه ربه خو هه نده سن به کاره کانیان که گونجاو ها و چه شنی یه کرن به پینی بیرو که ی سه کاری نه وی پیشینه یی به جو رین که که مه حاله کاری یه کینکیان دوا بکه و یت کاری نه وی تریان و، هه رکار دانه وه یه ی عه قلی جو نه یه که نه دوا به دو سته دا دروست ده کاری نه وی که کاندن و ها و پهیوه ندیی یه کرن به لام نه و شیاویی و گونجاندنه ی نه به یه یه که دوه لک اون و نه کاری گه در اوی یه کرن به لام نه و شیاویی و گونجاندنه ی نه به یه جو ها وی ی شه یه دودا پی که خودا پنی نه به خود اینی ده که و نه کاری گه دودا پنی که خودا پنی ده خود و دا

حهیران: ئهم بیرو کهیه مه حال نی یه به لکو ده شینت له سه ر بنه مای ئه و باوه ره ی که لایبنز له سه ر بیرو که ی (ده شینت) دایناوه، چونکه ئه ندیشه کردنی هیچ هاو دژیه کی عه قلی تیا نی یه.

لهسهر بنهمای خودی ثهو باوه ره پرسیار ده کهم، ثایا هیچ هاودژیه کی عمقلی دهرك ده کرینت لهنیوان ثهو پهیوهندیییه نادیارهی که لهنیوان روح و جهستهدا ههیه؟

گهر ئهم ئەندىشە كردنە ھاودژى عەقلى نەبوو، بەلكو (شياوبوو كە ئەم شياويىيە، ئاشكراترو چەسپاوترە و باشىترىن ئاكام دەدات بەدەستەرە، چى واى لىكرد لەكاتىكدا ھەولدەدات دەربازمان كات لەو ئالۆزىيىدى كە لەنيوان پەيوەندى روح و جەستەدا ھەيە بمانھاويتە ناو ئالۆزىييەكى تر كەزۆر لەو ئالۆزترو بى ئاكام ترە؟

شیخ / ووته کانت راسته.. و گهر نهزان بین لینی ده شیّت هه تا کوتایی.. ههر به نه زانی بمینینه وه، گهر ئیمه نه و پهیوه ندیی یه ی نیّوان روح و جهسته مان ده رك نه كرد، نهمه نه و ه ناگه په نیّت كه مه حال بیّت، ته نها ده تو انین له گه ل لایبنز دا بلیّین نه وه (ده شیّت) چونكه نه ندیشه كردنی هاو دژی عه قلی تیادانی یه.

گهر شیاو بوو، هیچ شتیك ریگهمان لیناگرینت كهبلیین ئهم پهیوهندیی به بههوی توانای خوداوه دهبیت لهجیاتی ئهوهی تیوریک لیکی بدهینه وه كه ئهندیشه كردنی ئالورو نادیار بینت. و نزیك بینهوه لهبیرو كهی (جهبری) كهناگونجینت لهگهل دادوهری و كار بهجییی خودادا.

حهیران : گویّبیستی شیّخ بووم که دهالیّت/ لایبنز جیهان لهوپهړی تهواویدا دهبینیّت، مانای ئهمه چییه لهکاتیّکدا ئیّمه دژواری و خراپهکاری زوّری تیادا دهبینین؟

شیخ / لایبنز به گهش بینی بهناوبانگه، ههموو شته کانی گهردون لهسیستم و چهسپاویی و رازاوهی ده کاته بهلگه بـؤ تـهواوی خـودای مـیهرهبان لهسـهر بـنهمای بیرۆ کـهی (هـۆ تهواوه لهبهرچاوه کان) (العلة الکافیة للواقع).

میهره بانی و ته و اوی، خودا، هیچ گومانینکی تیادا نییه که دروستکه ری شهم گهردونه به میه که دروستکه ری شهم گهردونه به و ، باشترین جیهانه که عه قل به شیاوی بزانیست، ثیمه نابیست و ه ک تاکه رووداوید به بخهین و سهرنج بده سنه خرابه کاریی یه کان و چاکه کان له یاد بکهین.

به لکو پیویسته لهسه رمان به شیوه یه کی گشتی سه رنجی ههموو شتیکی گهردون بدهین تاکو دانایی ههموو شته کانی ده رك بكهین و ، كرداره خراپه کان ده بینت هه بن.. تا.. بههزیانموه بگهینه کرداره چاکه کان نهم و تهیهیی لایمنز سهبارهت به خراپه کاری و تهی همانگرانی ریبازی کهلام و فهیلهسوفانی پیشخویم دینیتهوه یاد.

بهتایبهتی وتهیه کی (جاحظ) که لهوپهری بهرزی و دانایدایه که دهلیّت/ (خوٚشبهختی لـه كارى دەسـتپينكردنى دونـيا تـا.. كۆتـايى ماوهكـهى لەتينكەلـبوونى چـاكەو خـراپەوه زهره رمه ندو سوو دمه ندی و ناخوشی و خوشی و نزمی و بهرزی و زوری و کهمی دایه. و گەر دونيا تەنھا خراپەكارى بووايە ئەوا جيھان لەناو دەچوو و، گەر تەنھا چاكەي رووت بووایـه، چـاکه مانـای نـهدهبوو و هـزکارهکـانی بيرکـردنهوهش لـهيـهکتر دهپچرأن و جياكردنهوهش نابينت ثهوكاته ثمهم گهردونه بنيبهش دهبوو لمچهسپاندن و وهستاندن و فیربوون کهبهمهش زانستی نهدهبوو و رینگاچاره نهدهبوو بنو نههیشتنی خراپه کاری و دەسىتكەوتنى سىوودمەندى و بىەثارام نىەدەبووين بەرامىبەر ناخۇشىيەكان و نەسىوپاس و پیزانیسنمان دهبسوو بهرامسهمر خوشسییه کان و، نسهمان دهتوانسی سسهنگینی پهخشسانیک لەپەخشاننكى تىر، جيابكەيىنەوە و مىلملانى نىەدەبوو بىز پلىەو پايىه و، چىيژى خۆشىي سهر كموتن نهدهبوو، كهبهماناش راستگويهك نهدهبوو كهثاماژهي راستي يه كان بكات و پوو چهانگهرینك نهدهبوو رینگخراوه كان بخاته روو و، گلهیكه رینك نهدهبوو كهموكوري سهرسامي و ناخوشيه كانمان بنو بسهده ربخات و، هيچ هيوايه ك نسه ده بوو بنو تير كردني ئارەزووەكانى مىرۆۋ، گەورەيى و بىڭگەردى بىۆ ئەو خودايەيە كەسوودمەندىيىيەكانى ئەم گەردونىەي بىز كردويىنەتە بەھىرەمەندى، زۆر كات زەرەرەكان بەسىوودمەندى بۆمان ده گهریننهوه و، کوی همهموو شته کانی گهردون به گشتی لهوپه ری سوو دمهندیدایه و یه گرتنیان لهوپهري بههرهمهنديدايه)

حهیران/ بهراستی ثهو و تانه لهوپهری رهوانبیری و داناییدایه.

شیخ/ جاحظ پیش لایبنز بهنو سهده هاتوته دنیاوه، دهبینیت، تهی حهیران، جون عمقلی بلیمه ته کان یه کده گرنهوه.

به یه ك گریشنی بلیمه نه كان (۳)

حهیرانی کوری نه زعه ف ده لیّت / چوومه خزمه ت شیّخ ده بینم خو شحال و گه ش بینه وه کتیبیکی به ده سته وه بوه ، سه رنجم دا به زوبانی (نوردی) نوسرابوو) سه رم سورماو نیشانه ی سوزو خوشه ویستی له سه ر رووم به ده رکه و ت، شیّخ سه ری هه لیری و سهیری کردم و و تی / چی یه نه مشه و به پیچه و انه ی دویّنی شه وه وه ، دلخوش ده تبینم به (بی بار) ناوت ده نیم، یا خود به چاو پیکه و تنت به زبانی نیشتمانه که ت، سوزو خوشه ویستیت جو لا و و ته ن .

حەيران/ بەلنى، ئەمە راستيەكەيەتى، بەلام ئەو كتيبە چىيەو باسى چىدەكات؟ شيخ/ ئەم كتيبە تايبەتە بەشيخ (جسر) خوداليى خۆشبى.

حەيران/ شيخ (جسر) يەكيڭكە لەزانايانى ھيندستان.

شینخ/ نهخیر آ. . یه کینکه لهزانایانی و لاتی شام، بهلام و هرگیْپرراوه بو زوبانی توردی و تورکی.

حەيران/ ئايا، باسكردنى شيخ جسر ھاتۆتە پيشەوە كەتۆ ھەردەم باست دەكرد؟ بەلام باسى سيھەمينى سى فەيلەسوفەكەت بۇ نەكردم كە (عەمانوئيل كانت) بوو و، زۇر ئارەزوومەندى گويبيستى باسكردنى دەكەم.

شیخ / کاتی باسکردنی شیخ نه هاتووه، به لام و ته و باست له سه ری بن اماده ده کهم، بن شیخ اسکر دنی شیخ نه هاتووه، به لام و ته و باست له سه وی ایسنده تو ژینه و هی له سه ر بکهین، به لام الهمشه و باسی را به ری گوماندار انی نوی ده کهین که (هیوم) له گه ل (کانگ)دا که پیشه و ای فهیله سوفانی نوییه و باوه ری به عمقل و در وستکه ری عمقل هه یه که (خودایه).

ُ حُهیران/ مُن پهیوهندیم چییه بهرابهری گوماندارانهوه و گویْبیستی باسی زوّربووم لیّیان، هیچ ساغ پوخت و فهلسهفهیه کی دروستم لییّوهرنه گرتن.

شیخ : راسته، (هیوم) لهلای ره خنه گرانی فهلسه فه وه به فهیله سوفی ته و او به مانای و ته دانانریست، چونکه هیچ فهلسه فهیه کی تایبه تی سوو دبه خشی دانه ناوه به لکو ته نها هز گری گومان بووه. ثینکاری همموو شتیکی ده کرد، تهنانهت ثینکاری عمقل و خوداشی ده کرد.

به لام نه گهر کورته باسیکی (هیوم)ت بن نه کهم، بهرزی بهرگری (کسانط)ت سهبارهت بهعمقل و بوونی خودا بن بهده رناکهویت، تهنانهت بهرزی (هیوم) خویشی بنت . ناشکرا نابیت.

حەيران/ چۆن؟

شینخ به لین. ئهی حهیران. ئه گهر گومانی (هیوم) نهبوایه (کانگ) نهیده توانی ئه و تهمه نه دریژه ی به سهربه ریّت له دانانی نووسراوه به نرخه کانی سهباره ته به به رگری کردنی لهعه قلّ.

حهیران/ به ّلام نازانم چوّن (هیوم) ئینکاری نهفس و عمقلی خوّی کرد.

شیخ/ نهی سوفسه تائیه کانی پیشوو له گهل گومانداره دیرینه کان، ئینکاری ههموو شتیکیان نه کرد؟

حەيران/ بەلتى.. راستە.. بەلام سوفسەتائيەكان

هدلخه المتنسنه ربوون و خدالکسیان هدالده خداله تان و گوماندار انسیش بدیرو که ی (لائدریی به ی و زوار کو تاییان هات و ، له سه رده میکدا هاتن، فدلسه فه لعم ئاسو فیراو اندیدا نه بوو و ، شهم هه موو به رهه مه زوره دار فیسندی نه بوو ، که شهو هه موو فدیله سوفه گهوراندی خستو ته و هه فدیله سوفه گهوراندی خستو ته و ها فودندی (دیکارت و لوك و لایبنز . .)

نه مانه هه موو به گشتی هاو چه رخی (هیوم)ن که تو به را به ری گوماندارانی داده نییت. نازانم چؤن (هیوم) له پاش نهم فه یله سوفه گهورانه گومان چووه عمقل و خودیی یه وه؟ شیخ/ هیوم به زانیاریی یه کان ده ستی پینکردو ریبازی (لؤکی) گرته به رو هه روه ك نه وان ئینكاری فكره خورسكی یه کانی كرد و، هم ردووكیان باوه پیان وا بوو، هه موودده ستکه و ته دوم به ده ست ها تووه.

به لام (فکره پیکهاته کان) ته نها بریتین له کومه له فکرهیه گ، به لام کاتیك هاوشیوه ی به ده رناکه و پیکهاته کان ته نها بریتین له کومه له فکره یه گهر (هیوم) به مه شهوه بوه ستایه، هه رباش بوو به لام ده لینت/ له و انه یه فکره خورسکیه کان کومه لیک فکره ی ساده و ساکاربن، دوور نی یه فکره سه ره تایی یه تا شکر اکانی عه قل له داهینه ری عه قل خوی بینت و، زور به پوو چه لیانه ده چیته ناخی باسه کانیه و ه به شیوه یه گینکاری سیستمی (هو و هو کاره کان) ده کات.

باوه ری و ایم که په یوه ندیی نیوان (هو و هو کار) له ویلی نه ندیشه کانه و ه بیت و هیچ سه رچاوه یه کی نه بیت.

ئيْمه ديار دەيەكى پەيدابوو دەبينين كە بەدوايدا ديار دەيەكى پەيدا بووى تر ديّت.

لامسان و ایسه دیسارده پهیدابووه کسهی دووهمسیان هۆکساری دیسارده پهیدابووه کسهی یه کهمیانه، لهگهل ثهوهی که همیچ پهیوهندیی یه کی عهقلی پیویسست لهنیوهندیاندا نی یه کهبلیّین دیاردهی یه کهم (هزیه) بو دیاردهی دووهم.

به لام ئیمه هممیشه و اراهاتووین که نهم رووداوه یه ك له دوا یه که ببینین، لامان و ا بووه پهیوه ندیی یه کی (هـ فر و هـ فركـار) له نیوان نهم دوو روو داوه دا هه بینت، له به رئه وه باوه پرمان و ابوو یه کهم (هـ فر) یه بـ فر دووه م و ، بیر فرکه ی (هو و هو کار) فکره یه کی خودیی یه که هیچ بوونیکی نی یه و ته نها له عه قلماندا هه یه .

سیستمی (هۆو هۆکار) تەنھا بریتییه له کورتکراوه ئەزمونەکانی پیْشوو و، سەبارەت بەدوا رۆژ بەرگەی کەمترین دووپات بوونەوە ناکات.

حهیر ان/وته کانی (هیوم) دهربارهی نهبوونی پهیوهندی لهنیوان، ثهو دوو دیار دهیهدا، لهوته کانی (غهزالی) ده چینت کهبهرامبهر (ثیبن روشد) و تویه تی، ههروه ك بوّت باس کردم.

شیخ / غهمبارنیم بهوه ی که تینگهیشتنت کهم بوو بینت به کورتکراوه که ی سیستمی (هنو هنر کار) که غهزالی ثامژاه ی بن کر دووه، چونکه زوّر لهفهیله سوفه گهوره کان، وه ك تیزگهیشتنیان که م بووه له خویندنه وه ی (تحافت الفلاسفة)ی غهزالی، له به رثه و ه به چاکی ده زانم بگهریینه وه سه ر ثه و نوسر اوه ی که ده رباره ی ثهمه نووسیومانه و چاویکی پیادا بخشینیه وه.

حدیرانی کوری نه زعه ف و تی / لاپه ره کانی نه و ده فته ره هد ندایه وه که و ته کانی شیخم تیادا تؤمار کر دبوو و، نه و و تانه م بغ شیخ خوینده و ه که ده رباره ی غه زالی نو و سرابو و .

شيخ وتي/ بهلني.. حهيران چيت بهدي كرد.

حەيىران/ هيچ جياوازيه كى/ لەنيوان ئەو دوو وتەيەدا بەدى نەكرد، غەزالى دەلينت ئەو شـتانەى كەدەيبيـنىن لەپەيووەسـتبوونى (هـۆو هۆكـار) نـاتوانين بلـيين تـەنها هۆيــە بـۆ پەيدابوونى ئەم دياردەيە، ھەروەھا ھيوميش ھەمان بيرۆكەي ھەيە.

شینخ/ نه خیر .. ئه ی حهیران، لهراستیدا جیاوازی لهنیوان ئهو دوو و تهیه زوّر مهزنه، له بهرئهوه پیویستت بهروونکردنهوهیه کی نوی ههیه، چاك گوییستم به.. حهیران : ههموو

لەشم، گوييە، ئەي گەورەم.

شیخ : سوودمهند نابیت و ، تیگهیشتنت ئاسان نابیت گهر نموونهی ئاگره کهت بو بهینمهوه کهغهزالی باسی ده کات.

چونکه تنو گهوره بوویت و بن گومانی لهوه ی که ثاگر سوتینه ره له به رئه وه ناتوانیت ده رکی ثهم پیویستیه عه قلی یه بکه یت به وه ی که ثاگر پیویسته سوتینه ربیت، له به رئه وه و از له غوونه ی ئاگر ده هینین و ده چینه سه رغوونه یه کی تر. بنو غونه ثهم زهیتی زهیتونه، گهر بنو یه که م جار له ژیانتادا بیبینیت و، مرفر قیل پینی راگه یاندی، که وا ثهم زهیته به ته و اوی ئاگری له خنو گر تووه که به سوو تاندنی، ئاگره که به ده رده که وینت، ئایا.. با وه رت به مه ده بود؟

حەيران/ باوەرم دەكرد گەر لەبەرچاومدا تاقىبكرايەوە.

شیّخ/گهر لهبهر چاوت تاقیکرایهوه، ثایا.. ثهو پیّویستیه عهقلیهیی تیادا دهبینیت، کهدان بنیّت بهوهی کهزهیت توانای سوتاندنی ههیه.

حەيىر ان/ مىن دەڭيىم.. پيۇيىسىتىيەكى عـەقلىي زۆرم لـيىدەكات كـە باو ەربھيىنىم بـەوەى كەھەموو جەستەيەك كەليننىڭ پر دەكاتەوە.

شێڂ/ بۆچى؟

حهيران/ چونكه.. به كاريكى سهره تاو الشكراى دادهنيم.

شیخ/ نهی بوچی توانای زهیت بو سوتاندن و توانای نیتراتی گلیسرین بو تهقینهوه به کاریکی ناشکراو سهرهتایی دانانییت.

حەيىران/ چونكە من لەكارە ئاشكرا سەرەتاكانى نابينم و، ھىچ پێويستىيەكى عەقلى تيادا نابينم كەئەم ئاشكرايى و سەرەتايىيە بەسەرمدا بسەپێنێت.

شيخ/ نهمانه راستي ريبازه كهي غهزالين. و غهزالي ههر لهسهرهتاوه بههيچ شيوهيهك

ئینکاری بیرز کهی (هنو هنر کاری) نه کردوه و، دووریشه لهوهی ئینکاری بکات، بهلام ده لیّت ئهو دیاردهیهی که به (هنر) ناوی دهبهین، داوای (پیّویستی عمقلی) ناکات بز روودانی ئهو کاریگهرهی که به (هنرکار) ناوی دهبهین.

گهر ئه م هو گونجاوه نهبوایه که عه قلّ ده پیپنیّت به سهریا نه ده سپینرا پیویستی باوه رهینانی ئاگر بو سوتاندن، و هك باوه رهینان به پیویستی پر کردنه و ه کهلینیّك له لایه ن جه سته و ه.

به راستی غه زالی ده یه و ی سه بگاته نه و و ته یه ی که ده نیّت / له به ر نه و ه ی تایه ته ه ندی سو تاندن بو و نی زور گرنگ نی یه و ، له ینویستی عه قلید! نی یه که ناگر سوتینه ر بیّت و ، ده تو انسرا نه م تایسه ته ندیی یه ی ناگر پیچه و انه ی نه م سیفه ته ی بو و ایسه و ، نسه و ه که تایه ته ه ندی و سیفاتی به ناگر و به هه مو و شتیک به خشیو و ه ه م خوی در و ستکه ریتی و هم ر خویشی ده تو انیت نه م تایه ته ندیی یه یان ، لی دا کالیّت ، به لام (هیوم) هم له به ره تو و خودی بناغه و ه نیکاری سیستمی (هو و هو کار) ده کات ، ته نانه ت نینکاری عمقل و خودی خوی و گهر دون به گشتی ده کات و ده لیّت / گه رئیمه با وه رمان به بو و نی نه و شته بییت خوی و گه ردون به گشتی ده کات و ده لیّت / گه رئیمه با وه رمان به بو و نی نه و شته بییت که همسته وه ره کافان کاریگه ری شته کافان بو ده گویزی ته و المان پیوه ده نیّت که ده رکی بو و نی بکه ین ، به لام هیچ به نگی ما ناد و رمان لیّب کات با وه ربه به وونی نه و شته به ینین گه رشار را وه بو و به له لایه نه همسته وه ره کافانه وه .

وهك چون نهبووني به تكهيمك كهزورمان ليبكات باوه ر به و شته بهينين كه تهمرو بينيوومانه و، وازمان ليهينان و، بو روزي دوايي گهراينه وه سهري، ته وا ثه و شته، ههمان شته كهروزي يه كهم بينيمان و، گرنگي يه كهي له وه دايه كه ثيمه دوو شتمان بينيوه و، ويلي ئهنديشهمان وامان ليده كات كه تهم دوو شته به يهك شت بيينين.

که واته، ئیمه، هیچ شتیك لهجیهانی ده ره کی نازانین ته نها ئه و شتانه نه بیست کهله میشکماندا ههیه له ده رك كراوه هه ستیه كان و هه مو و ثه و شتانه ی له گهر دوندا هه ن بریتین له و فكرانه ی كه به ده رك كردن به ده ستی ده هینین و، هیچ شتیك بیبجگه له مانه له گهر دوندانی یه. جهوههری ههموو شتیّك گهر ماددی بیّت یاخود روحی.. بوونی نییه.

ئایا هیوم له گومانه کانیدا گهشه ده کات؟ نه خیر نزم دهبیتهوه و ده کهویته گیژاویکی بی سهرو بنهوه کاتیك گومان لهخودی خوی و عمقلی ده کات و دهلیّت/ لهبهر تهوهی زانیارییه کاغان هیچ سهر چاوه یه کی نی یه گهر کاریگهری ههسته کان نهیّت.

ئیمه لهههستکر او ه کاندا هیچ شتیک نابینین که به (عهقل و خود) ناوببریت، کهواته نهو عهقل و خوده بوونیان نی یه که نیمه ناویان دهبهین.

ئهم و تهیه ئه و تنگهیشتنهم پیده به خشینت که بلینم من، خودو عمقلم همیه و، زنجیره همستینگ له ناخمدا همیه له گهل فکره یه ك لهدو ایه که کاندا که به (خودیکی ژیر) ناویان ده به م.

وشهى خودو عەقل تەنھا لەوپلى ئەندېشەماندا ھەيە.

حەيران/ ئەمە، سەيرە.

شینخ/ بسه تنی. بسهم چه شسنه تسهم پسیاوه ژیسره به تا شسکرا دوو چسای هساو دژی و پنچه و انه بی یه کانی عه قل ده بینه وه.

سىدبار ەت بـه (شـت) دەليّت/ تەنھا لەفكرەكانى خۆماندا ھەن و، فكرەكانمان، بريتين لەبەرھەمى ھەست كردنمان بەشت.

پیناسمی شته کان ده کات بهوهی کهبریتین له فکره کانمان و، پیناسهی فکره کانمان ده کات بهوهی لینکهو تهی کاریگهری شته کانن،

له پاشدا ئينكارى همردوو بهشه كه ده كات،

حهیران/ زور ثاسایییه، هیوم لهپاش ثهوهی ثینکاری خودو ععقلی خوّی و گهردون بهگشتی بکات، ئینکاری خودای پهروهردگاریش بکات، همروهك شیّخ فهرمووی.

شیخ / به لنی . . بی باوه ری به بوونی خودا السایی یه بر مرز فیلک که ثینکاری بی سنوری هه بینت بر هموو شهو شتانه ی که بوونیان ههیه، گهر اگاداری به لگه که ی بیت بر نه بوونی خودا، برِت اشکرا ده بینت که الهم پیاوه چهند بی باره له فکره کانیدا.

حەيران/ بەلگەي چىيە بو نەبوونى خودا ؟

شیّخ / دهلیّت /ئیمه هیچ شتیّك دهربارهی (هوّ) نازانین تهنها ثهوه نهبیّت رووداویّکی پیشووه، کهبیش روودانی هوّ کاره کهی بهرچاومان ده کهویّت.

حەيران/ خودا بمان پارێزێت لەم گومرا ھىيە ئاشكرايە.

شیخ ائه مه، له گوم راهی زیاتره به لکو سوره له سه ربیر قرکه هه له کهی خوی، ته نانه ت گه رخود از اتنی خویشنی بو به به ده ربخات، وه ك ئه وه ی هیوم خوی خوازیاریتی و، چونیتی دروستکردنی گه ردونیشی بیشان بدات به گویره ی داو اکاربی یه کانی خوی، هه ر سور ده بیشت له سه رئنیکاربی یه که ی هیوم دووباره ده گه رینته وه بو و ته که ی پیشوی له سیستمی (هنو و هو کساردا)، ئه م دیارده یه، دیارده ی تسری به دوادا دینت و هیچ پویستی یه کی عه قلی له م دوا به دوا ها تنه دا نی یه که پیویستی خود ا وه ك هویه ك دابنیت بو بوونی خود او دروستکراوه کانی.

به ده رخستنی شه م بیرو را پوو چه لانه بوت، شه نها بوشه و می بیخه مه پیوه ری شه و به دو رخستنی شه م بیرو ر را پوو چه لانه بوت، شه نه نه و کانت که دو ابه دو ای هیوم هاتو وه. حمیر ان / سه رنج نه ده م شیخی گه و ره م زور ناماژه ی (کانت) ده کات و ناوی ده خاته ریزی غه زالی یه وه به چه شنیک و ای لیکر دوم سوزیکی مه زنم هه بیت بو خویدند نه وه م نه نه که یک له بو و ندا.

شیخ / ترسناکترین شت لهسهرت نهوهیه که بهتهنها فهلسهفه کانی کانت بخویّنیتهوه بهبی مامزستایه کی ریّپیشانده رو رووناککه رهوه که نهو کهندو لهندو نالوّزیانهی که لهوته کانیدا ههیه بوّت بهده ربخات و، (کانت) دان بهوهدا دهنیّت که نهم نالوّزیییه لهفهلسهفه کانیدا بوّ گهوره فهیله سوفه کانی نووسیوه.

له وه ترسنا کتر نه وه یه نه و نو و سر او انه بخوینیته و ه که خه الک له سه رکانت نو و سیو و یا نه و سه رسام ده و هستیت له نینوه ند کو مه لینگ که به گه و ره ترین با و ه پر داری ده ژ مینر ن و ، کو مه لینکی ترکه به گه و ره ترین بی با و ه ری داده نین.

حدير ان/ ئەي راستيەكەي كامەيە؟

شیخ / راستیی یه کهی نهوه یه کهفه لسه فه کانی کانت هیچ گومانی کی تیادا نی یه و، یه کیکه له باوه رداران به بوونی خودا و، زور به دانسوزانه خزمه تی نهم باوه رهی کردووه. به لام دوای نهوه ی چه کی ناماده کرد بو به ره نگاریکردنی گومانداران و بی باوه ران و، زور تیژ کردنه وهی نهم چه کهی و ای لیکرد ته نانه ت خویشی نه توانا بیت له به کارهینانیدا. حدیران / نهمه، سه یره، چون باوه ردار ده بیت به بوونی خودا و، له ههمان کاتدا

حهیران تهمه، سهیره، چول باوه دار دهبیت بهبوونی حودا و، نهههمان کاتدا چه کیک دروست ده کات بو بهر گریکردن لهم باوه ره، کهلهپاشدا خوی نهتوانا دهبیت لهبه کارهینانیدا.

شينخ/ (كانست) لەبەر گريكېردن لەعمەقل لەيەكچموونيكى زۇرى ھەيمە لەگمەل

(سو کراتدا) و لهباوه ریدا له نیبن روشد ده چینت و، گومانه به رفراوانه پوو چه له کهی (هیومی) پیشه وای گومانداران، (کانتی) ترساند بوو، وه ك چون گومانی سه فسه تائیه کان (سو کرات) یان ترساند بوو، ویستی هه روه ك (سو کرات) به رگری له عه قل بکات، تاوه کو جارینکی تر به ده ریبخات که زانیاری ته نها به هوی هه سته وه به ده ست نایه ت به لكو به هوی نه و عمقله وه ده بیت که ده تو انیت هه ست بکاته کارینکی ره وا بو عمقل و هه روه ها نه و انه یشت هه سته وه نور به رزو که و نور به رزو گروره بود له به رگریکر دنه کانیدا له عمقل.

به لام پاش به ده رخستنی بنه ماو پایه کانی عه قل و به لگه هینانه وه له سه ر تواناو هیزی عه قل و ناشکر اکر دنی یاسا خورسکی یه کان و روو نکر دنه وه ی شته ناشکر این گومانه جینگیر کر اوه کانی ناو عه قل، باوه ری وای هینا وه ك چون نیبن روشد پیش نه و باوه ری و ابوو، به لگه تیوریی یه عه قلی یه پینگها تو وه کان، عه قل دو و چاری تر از اندن و سه رسامی ده که ن، هه روه ك (ئیبن روشد) ریبازیکی دیکه ی بو خوی هه ایر ارد له به لگه خوازیدا بو بوونی خودا، به لام زور سه رکه و تو و نه بو و له م هه ایر اردنه یدا.

وته کانی (کانت)ت بغ کورتکراوه و ساکار ده کهم، بهسادهترین شیّواز، ههروهك چؤن هؤگری ئهم شیّوازهم کردوویت، لهبهرئهوه تکایه چاك گویّبیستیّکی به.

حەيران/ بەلنى، گەورەم ھەموو لەشم گوى دەبىيت.

شیخ/ (کانت) ئهم پرسیاره ده کات: - ئایا عمقل لهخودی خوّیدا ئهو توانا تایبهتی یهی همه که و این اینه تایبه تایه که و ای لیبکات بتوانیت بگاته پینکهینانی دروستکردنی بریاره کان به بی په نابردنه به رههست و ئه زمون؟ و سنوری ئه و توانایه چهنده؟

(کانت) بنو وهلام دانهوه ی شعم پرسیاره پاش گهشه کردنی فه لسه فه کهی کتیبی (ره خنه گرتن له عهقلی پوخت)ی دانا که به هاترین کتیبیه تی له بواری به رگریکردن له عهقل.

به لام وه لامه ورده دوورو دریژه کهی بق ثهم پرسیاره کهپهیوهسته به چهند بنهمایه کهوه سهره تا بمؤت کورت ده کهمهوه و ده پخهمه بهر چاوت که تؤژیههوه و باسه کانمانی لیده کهوینهوه، (کانت) ده لینت/ سهر چاوه کانی زانیاری به هنری (ههست و عهقلهوهیه).

ناتوانین تەنھا بەھۆي (ھەستەوە) زانیاریییە كانمان بەدەست بھینین، وەك چۆن ناتوانین تەنھا بەھۆي عەقلەوە زانیارییيە كانمان بەدەست بھینین.

له عمه قلدا بیرو که خورسکی یه چه سپاوه کان ههیم کانت به (یاسا ریکخراوه کانی عمه قل با بیرو که خورسکی یه له به و عمقل) ناویان ده بات که عمه قل به هویانه و ه ده تو انیت ده رکی ثهو پهیوه ندیی یه له به رچاو انه بکسات کهله نیوان کارلیکر او انی هه ستدا ههیه و پینی ده گسات؛ به هوی هه سته و ه (ده رککر اوه هه ستیه کان) پیکدیست و به هوی ده رککر اوه هه ستیه کانه وه (ده رککر اوه عه قلیه کان) در و ست ده یست.

گرنگترینی ئهم فکرهو یاسا خورسکیانه (فکرهی چهرخ و شویّن و سیستمی هـۆو هزکاره).

عهقل بههنری توانای یاسا ریکخر اوه کانی یه وه ده توانیت، له خودی خویدا بریار دروست بکات و هیچ په نا نه باته به رهه ست و ثه زمون. به لام ثهم توانایه یه یه عمقل، سنور داره و پهیوه سته به دیار ده کانی هه سته و ، گهر عمقل همولیدا ده رباز بیت له گوره پانی ثهم دیار دانه و ، بچیته ناخی خودیی شته کانه وه دو و چاری ههله ده بیت و ، پیشه و کاری میتافیزیکی ثه و هیه ده ید دو و چاری عمقل ده بیت له چوو نه ناو جیهانی پشت هه سته و ، چونکه جیهانیکی شار راوه یه ،

حەيران/ ئەمانىمى كەگويىيىسىتى بىووم شىتىكى نىوىخى تىيادا نى يىم، بىدلام لىمو وتەيمە تىنناگەم كەدەلىنىت/ عىمقل لىمخودى خۆيىدا توانىاى دروسىتكردنى بىرپارى ھەيىم بىمبى پيويىسىتى (ھەسىت) و، وتىمى، بىمومى كەعىمقل نەتوانايىم لەتىنىپەربوونى لەچوارچىيومى ھەسىدا.

شینخ/لهراستیدا (کانست) لسهم بسنهمایانهیدا شمتینکی نویسی داهیسنهری جوانسی نهخستوتهوه، بهلام بلیمهتی نواند لهچهسپاندن و بهلگهخوازی راستی وته کانی.

مانهوهی کاره کانی عمقل تمنها لهچوارچیوهی همستدا کرداریکی راستهو گومانی تیادا نییه، همرچهنده تاکامه بهدهستهاتووه کانی (کانت) سهبارهت بهمانهوهی عمقل لهچوارچیوهی همستدا بیهدله نییه.

حەيران/تنناگەم، تكا.. لەشىنخى گەورەم دەكەم زياتر بۆم روون بكاتەوە.

شیخ/ (کانت) دهلیّت/ ههسته کان لهرینگای ههسته و هره کانه و ه به چری و تیکه لاویی و چوونه ناو یه کمی و جور او جوره و ه کهن به عه قل.

عمقلیش ریزبهندی و پۆلین کراوی و جیاکراوهیی وهریبان ده گرینت و، هاوهلیتی لهنیوانیاندا دروست ده کات و لهیه کیشیان دووردهخاتهوه و ههندیکیان پیش دهخات و ههندیکی تریان دوا دهخات و گرنگی ئهدات بهههندیکیان و ههندیکی تریان پشتگوی دهخات، عمقل لهم شتانه به گشتی (دهر ککراویکی ههستی) پیک دههینییت.

له پاش ئه وهی عه قل ئهم ده رك كر اوه هه ستيانه ي به ده ست هيّنا، به بيّ ئه زموون و هه ست ده رك كر اوه كاني عه قلّ و برياره نويْكاني به ده ستكهوت. ئايا به چ تو انايهك عمقل ئهم كار انه ده كات؟

هه سته کان تمه نها و نسه کان به نه عه قل ده گواز نسته و ، به لام په یوه ندیی یه به رجاوه کانی نیوه ندی شته کان به بی جیاو ازی ریک خستنه کانی چه رخ و شوین یا خود هز کاری هه ندیکیان له سه ر هه ندیکی تریان. ثهم په یوه ندیی یه عمقالی یه ی نیوه ند شته کان له و نینه ی شته هه ست لیکر اوه کاندا بوونیان نی یه که واته عمقل له کیوه ثه م بریاره نونیانه ده خاته و ه که لیکه و ته ی نهم یه یوه ندیانه ند.

ئیمه سهیری دوو ژمارهی جیاواز ده کهین، بهلام دهتوانین به هوی کو کردنیانهوه ئاکامیك بهدهستبهینین کهجیاوازه له تاکامی لیكدانیان.

گهر ئهم دهرك كردنه تهنها به هن هه سته وه بينت هيچ پيويستى نه ده كرد كه ئهم كرداره ژميريارانه جياواز بن، چونكه چاو تهنها يه ك شيوهى وينه مان ده داتى كه ههر گيز ناگزرينت و، ههر به هه ممان شيوه به دهرك كرد نمان بن ثه و پهيوه نديي يه ى له نيوان هنو هن كاردا هه يه، چونكه هه سته كانمان وينه ديار ده كانمان به هه توه شاوه شاوه يى و يه ك له دوايه كى پيشان ده دات و، ههر گيز ئه و پهيوه نديى يه هنو هن كاريى په پيشان ناده ن، ئايا چن نئيمه ئه و پهيوه نديى په بزانين؟ و چن ده ركى ثه و ئاشكرا سه ره تايى يانه بكه ين به وه ى كه هه مو و هن كاريك هن هه يه؟

لیر ددا (کانت) ده گاته ثه و بیر و که یه ی که ده لیت / عه قل خاوه نی یاسای ری کخراوی خورسکی یه ، که به هو یا نیت ده رکی هه سته کان بکات و بیانگوریت بو ده رك کسر اوه کانی هه سته و که ده گاتمه ده رك کسر اوه کانی هه سته و ده گاتمه ده رك کسر اوه کانی عه قل به گشتی که عه قل خوی پاش قه م کردارانه بریاری نوی دروست ده کات که به هیچ شیوه یه ك په نا ناباته به رهه ست؟

له کۆمه له می فکره کانی عه قل و یاسا خورسکی په کانیه وه، فکره می چه رخ و شوین ده رك ده که ین، که ثهم دووانه عه قل له ریگای هه سته وه نایان گاتی، چونکه له شتدا بوونیان نی په، هه تاکو هه ست بیان ناسیت.

به هوی بیرو که ی چه رخه وه مروف ده ستنیشانی کاریگه ره کانی هه ست ده کات و به هوی بیرو که ی پیرو که ی بیرو که ی بیرو که ی بیرو که ی ریز به ندی یه که به دو ایه که کانی چه رخ ریکی ده خات و ، به هوی بیرو که ی شوینه وه شان به شانی عه قل له نیوان کاریگه ره کانی هه ستدا ده روات یا خود ده ست به ردار ده بینت لییان و له میشکیدا به گویره ی شوین ریکیان ده خات که به هویه وه ده رک کردنه کانی داده ریز یست ، گه ربیرو که چه رخی و شوینی یه بیه چه سپینر اوه کانی عه قل نه بواید ه نه یاند و نه یده تواندی یه کانی عه قل نه بواند ده بو و نه یده تواندی یه کانی عه قل

همروهها وهك چون عمقل به توانای بیرو که ی چمرخ و شوین که لهمیشکدا همیه، همسته کان بگوریت بو دهرك کراوه کانی همست و همروهها ده توانیت به هوی یاسا ریکخراوه خورسکی یه کانی تربی یه وه همالسیت به به راور د کردن و شیکارو بیناسه کردن بو ته ده ده کراوه همستهانه، تاوه کو ده رك کراوه عمقلیه کانیان لی به ده ستهینیت و بسریاره نویکانی لیپیک بهینیت به بی په نابسردنی بسو همست و، گرنگرین یاسا ریکخراوه کانی عمقل (یاسای هو و هو کساره) که به هویه وه ده رك کردنینکی پوخت دروست ده که بین، همموو گورانیك پوستی به هو و هو کار همیه و، به توانای ته می یاسا گررنگی یه خورسکی یه خورسکی یه عمقل می عمقله وه ده توانین شاره زای همهمو یا مساو سیستمه کانی

حدیران/ ئدمه هدمووی روون و ناشکرایه، گدر عدقلی نیمه خورسکیانه دورکی بندها گرنگه گرنگه کانی ماتماتیك بكات و، دورکی یاساکانی زانست به هوی توانای یاسا گرنگه هیرو هو كاره كیانی عدقل وه بكات، كدوات (كانست) چون دولیست/ توانای عدقل هیرو هو كاره كیانی عدقل

شنوردارهو پهیوهسته بهدیارده کانی ههستهوه. مُنْ شَیْخ/ گهر ههندیّك چاوهروان بویتایه دهمگهیانیته وهلامی تهم پرسیاره.

ئــهو کهرهسـتانهش بریــتین لهههسـته کانی و لهبهر ثــهوهی ههسـته کان تــهنها روالــهتی شته کان دهرك ده کهن و ناچنه ناخی ثهو شتانهی که ههستیان پینا کریـّت.

عەقلىمان لەخودى خۆيدا بەتەنھا ناتوانىت بچىتە قولاي ناخى شتەكانەوە.

گهر بمانهوینت ناخی شتینگ لهخودی خویدا بزانین بههممان یاساکانی عهقل که ته نها ده رکنی رواله ته کان ده کات، دو و چاری هه له ده بین و ، کاری میتافیزیکی ثه و هیه ثاماژه ی شوینی ثه و هه له بکات، که عمقل دو و چاری ده بینت له کاتینکدا که ده یه ویت له سنوری چوار چینوه ی دیار ده کانی هه ست تیپه رینت و بگاته ثه و راستیه بی کوتایی یه که له پاش هه سته کانه و هه یه ،

حدير ان/ ماندوه ي عدقل تدنها له چوار چيوه ي هدسته كاندا راست و ثاشكراو بن گومانه.

کهواته ثهو تاکامانه چۆن راست نین که (کانت) لهمانهوهی عمقل لهچوارچیوهی ههستدا بهدهستی هیناوه، وهك شیخی گهورهم دهایت،

شیخ ائا... لیر ه دا مه به ستی و ته کانم سه باره ت به (کانت) به ده رده که ویت و خالی جیاو ازی بیر و باوه ره کانی تیادا به دی ده کریت، که هه ندی که س له و که سانه ی دائه نین که بین باوه رن به بوونی خودا و هم رلیر ه دا که لین له هه ندی له فکره کانی ثهم پیاوه مه زنه به ده رده که ویت، ته مه ش نه تو انایی عه قلی (کانت) به ده رده خات، هه روه ك چون غه زالی له نه ندیشه کانیدا بو سه ره تا و کوتایی و بی كوتایی چه رخ و شوین له گه ل ثیبن روشدا دو چاری و یکی و با که در دو چاری و یک دو با دو شدا

کانت) نهتوانا بوو لهبهده رخستنی به لگه خوازی پیکهاته عمقلیه کان، همروه ک کانت وه کو غـهزالی ده لیّست/ گـهر عـمقل همولـیدا بریاری سنورداری و بی کوّتایی ئهم گـهردونه

دهبینه وه. حمیران/ مانه وه می عه قلّ له چوار چینوه می هه ستدا هیچ هه ته یه کی تیادا به دی نه کرا، حمیران/ مانه وه می عه قلّ له چوار چینوه می هه ستدا هیچ هه ته یه کی تیادا به دی نه کرا، که وات هه ها که کانی (کانت) له تاکام خوازیی یه که یدا له کویدا به ده رده که وینت؟ شیخ/ ته مه راسته، به لام (کانت) له تاکام خوازیی یه کانیدا تووشی هه ته بووه. کاتیك گومانی و ابوو راگ را تینمه هه و تماندا به هزی عه قلین کی تیوری به تلگه بو بوونی خودا بهینینه وه دوو چاری همان گیرا و ده بین .

ئیمه له گه ل (کانت) دا له سه رئیه و و ته په ی ریده که وین که ده تیت ایاسا ریکخراوه کانی عه قل له گوره پانی دیار ده کانی هه ستدا دروست ده بینت و ، هه روه ها باوه پ به و و ته یه یشنی ده هینین که ده تیت ایاسا کانی هو و هو کاره گرنگه کان له چوار چیوه ی هه ستدا دروست ده بن .

به لام نایا نهم گهردونه به گشتی و بهشه کانی یه وه به شینك نین له هه ستپین کر اوه کان نه ی حمیران. و به هزی توانای یاسای هزو هز کاره گرنگه کانه وه و هك کانت ده لیت بریاری شهوه نه ده ین که همه موو گزرانیک پیویستی به هز کاریکه و همه و هز کاریکیش پیویستی به هز همه یه . به هذه هه یه .

گەر ئىنمە دىاردەيلەك لىەدىاردە بچوو كەكانى ئەم گەردوونە بېينىن بريارىكى گرنگى لەسەر دەدەين بەوەي ئەم دىاردەيە ھۆيەك ھىناوپتيە بوونەوە.

گەر ئىنمە بىريارى گىرنگى ھەموو دياردەيـەكى بىچـووكى ئـەم گەردونــە بدەيــن، كەپئويستيان بەھۆ ھەيە، ئايا عەقلىمان داواى ئەوە ناكات كەبريارى بوونى ھۆيەكى تەواو بدەين بۆ ھەبوونى ئەم گەردونە ھەستېنكراوە گۆراوە؟

(کانت) زور راست بوو لهوه دا که ده لیّت، ههموو ههولدانیکی عهقل بو گهیشتن به ناخی سهر جاوه ی راستیه کان ههولدانیکی بی هوو ده یه و ههروه ها راستی ووت کاتیک که روونی کرده وه، عقل ناتوانیت بو ده رکی ناخی جیهانی پشت ههسته کان که جیهانی کی شار راوه و نادیاره له گوره پانی دیار ده هه ستیه کان تیپه ریّت، به لام له چوار چیوه ی نهم جیهانی هه سته دا له دل و ده رو غاندا پیویستی یه کی عقلی ده رکی نهوه ده کات که نهم هه ستکر اوه به رزانه به گشتی پیویستیان به هزیه کی هه هیه بو بوونیان و، زه ره ره مه ناین گه رئه و ویلی نه ندیشه یه سه ربکات بو ناو عقلمان و زورمان لیبکات به وی ی هموو چه رخی تر هه بو وه ویش ههموو چه رخی که جه رخی تر هه بو و ، دوای ههمو شوینیکی تر هه بود .

همروهها لمدهرك كردنى ديارده بچوو كه كانى رۆژانهى ژياغان ئهم ويلى ئهنديشهيه هز گرمانه و جيانابيتهوه ليمان به لام له گه ل بوونى ئهم ويلى ئهنديشهيش ئيمه دهركى ئهوه ده كهين كه ئهم ديارده بچووكانه ئاكامى هزيه كن و، هيچ كاتيك به خهيالمان دانايهت ئينكارى ئهم هزيه بكهين به بههانهى ئهوهى كهويلى ئهنديشهيى عمقل داواى زنجيره هزيه كى بى كۆتاييمان لىيده كات. ياخود به بههانهى ئموهى ئيمه هيچ زانياريى يه كمان نى يه سهبارهت بهناخى (هۆ)كاندان.

گهر ئیمه نهم جیهانه هه ستکر او همان بینی و نه مان توانی ناخی هز ته و اوه کانی بزانین که مهر کیره بیز بونیی، و اته زاتی خودا که دروستکه رو هینانه بوونییتی، نهمه نه و ناگهیه نیت که نینانه بوونییتی، نهمه نه و ناگهیه نیت که نینانه بوونی نهم دروستکه ره بکهین که خودایه. ته نها له به رئه و هی هیچ زانیاریی یه کی ته و او مان ده رباره ی زات و سیفاتی نی یه، گهر ئیمه نهم نینکاریی یه مان کرد نموا ثیناری یاسای هزو هز کار ده کهین که کانت سه باره ته میاسای هزو هز کاره ده تیناری گرنگی گرنگی جه سینر اوی عمقله.

حمیر آن/کمواتسه شمینخی گمهورهم (کانست) بمهباوه پردار داده نیست؟ و چ بهلگسه خوازیی یه کی گرته به ر بز باوه رهینان به بوونی خودا؟ شیخ اوه که بوت به ده رده کسه وت (کانت) به لگه تیزریی پیکهاته کانی عه قلی به زه حمه تری وه که بوت به ده رده کسه و گین روشد به زه حمه تی زانی هم ربزیه به لگهیه کی تری گرته به رکه که رده رک کردنی راسته و خون ده چیت، ئه و به لگانه ی که بر گسوونی گهوره فعیله سوفی باوه پردار به بوونی خود اله سه ده ی بیسته مدا به هممان شیوه په پره وی ده که د.

حهیران/ ثهی کانت پهیرهوی (به لگه کانی سیستمی) نه کرد، که ثیبن روشد گرتبویه بهر که به به لگهی (بایه خدان و داهینان) ناویان دهبات.

شینخ انه خیر ، شهی حه سران ، شا. کیره دا که لیسنی لاوازیی یه که ی (کانت) به ده رده که ویت و ، شتیکی سه بر نی یه بنق (کانت) گه ر به لگه پیکها تو وه کانی عه قل به زه همت بینه به رچاوی ، (هم روه ک ثیبن طوفه یل و ثیبن روشد پیش نه و به زه همت یان زانی) و کانت و از له و به لگانه به پینیت و له دوی به لگه یه کی ساده ی ناشکرا بگه رینت. و نه وه ی جینگای سه رسورمانه ، ته نانه ت (به لگه ی سیستمیشی) په سه ند نه ده کرد ، هم روه ها نهم به لگه یه ش به زه همت ها ته به رچاوی و ، به لگه یه کی تری داهینا که لای و ابوو نهم به لگه یه له دل و ده رونه و هه لده قولینت نه ک له عمقله وه .

حدير ان/ ئەمە چۆن دەبيت؟

شینخ / کانست و لایسنز ده لین / عمقلمان ماوهمان شهداتی تاکو بلیین آله پشت شهم گهردونموه خواوهندین همیه و همستی ثه خلاقیمان زوّرمان لیده کات باوه پرمان به بوونی خودا ههینت.

حهیر ان/ چــؤن (کانــت) ریـّبازی لایبـنز ده گریـّتهبهرو لههـهمان کـاتدا ئیـنکاری به لگه کانی عمقل ده کات که ثهم فهیله سوفه مهزنه پهیرهوی ده کرد.

شیخ آئه ی حدیران، لات وایه دهشیت (کانت) جیاوازی هدینت له گه ل لایبنزدا سهبارهت به شته ناشکراو مسهره تایی یه کان که هاو دژی له عهقلدا، دروست ده که ن یان دروستی ناکه ن؟

کانت و اده بینینت وه کی چون لایمنزو همموو هوشمه ندیک ده بینینیت، عمقلمان ریمان پیده دات باوه رمان و ابینت که له پشت که مودو نهوه خواوه ندیک همیه، چونکه فکره ی بوونی خود اهاو دری له عمقلدا دروست ناکات، به لکو ئه وه ی که هاو دری له عمقلدا دروست ده کانت پیاش ئه وه ی فه لسه فه که ی له روضت ده کانت پیاش ئه وه ی فه لسه فه که ی له ره خنه گرتنی عمقلی پوخت دا تم رخان کرد به مانه وه ی کیاری عمقل له سسنوری

دیار ده کاندا کهبههنی ههستهوه دهرك كراوه.

بهالگه پیکهاتووه کانی عمقلی خسته روو کهفهیله سوف و داناکان باسیان ده کرد.

باوه ری و ابوو که شهم دوو بریاره راست و دروسته ی عهقل له نه ندیشه کردندا دوو چاری ههمان شهو ویلی نه ندیشه یه ده بنه وه که عهقل تووشی ده بینت له داواکردنی شوینیک له دوای شوینیکی تر وه یان بوونی چهرخیک پیش چهرخیکی تر و بوونی هویه ک له دوای هویه کی تر . له پاش نهم ویلی نه نیشه عهقلی یه بی سهرو به را نه گهیشته نه و و ته یه یی که بلینت، شهم دوو به لگه یه ، باوه رهینان به بوونی خود ا دوو چاری گومان و شالوزی ده که ن.

لهپاشدا (کانت) سه رنجی ریبازی به لگه خوازی دا که ره نگ ده داته وه له نیوه ند نه م گهر دو نه دا، له به نگه کانی مه به ست و نه خشه کیشان و سیستم و دانایی و، ون بون تیایدا و به هزی هه ندی زه ره رمه ندیی ه کانی نه م گهر دو نه وه، نه م هزیه ی کرده به هانه بزلاو ازی (به لگه ی سیستم) به بی همیچ به راور دو مه زه نده یه ك له نیوان شه م به شه که مایه تیه زه ره رمه ندانه دا، که هیچ ناگاداری دانایی بوونی نه م زه ره رمه ندانه پیناز انین له گه ل بوونی به لگه کانی مه به ست و دانایی و نه خشه یی و سیستمی که ناتو انریت بر میرریت و نامار بکریت که له نیوه ند نه م هه موو بوونه وه را نه دا ده بینریت، هه ربویه گهیشته نه و ناکامه ی که بلیت / مه حاله به عه قلی تیزری بگهینه باوه په به وونی خود اهم له به راه نه مه عقلیکی تری بو داهیناین که ناوی نا (عه قلی پر اکتیکی) (عقل العملی) به واتای ویژدان، نه م عهقله پر اکتیکی یه یی کرده به لگه خوازی بو بوونی خود ا.

حەيران/ ئەي شيخ، تيناگەم.

شیخ / (کانت) ده نیت ئیمه له ناخی خودی خوماندا خاوه نی هه ستیکی پتهوین که به هسیخی پتهوین که به هسیچ شیره یک نیمه له ناکریت و فه رمانی کسر داری چاکه مان پیده کات و به و از هینان له خرایه کاری له کاتی هه ستانمان به کرده و هی دژوارو ناره و ا ثازار مان ده دات و سه رزه نشتمان ده کات ایا .. نه م هه سته مان له کوی و ه بو هات؟ به باوه ری (کانت) له هه سته و هره کان و نه زمونه کانه و هینمان نه گهیشتوه ، چونکه هه سته و هره کان ته نها وینه ی شته کانمان بو ده گویزنه و و ، له (شت) دا هیچ شتیک نابین یت که ناوی سه رزه نشت و

ئازاری ویژدان بینت و، له عه قلی تیزریشه وه نه هاتووه، چونکه کرداری عه قل په نگ ده خواته کرداری عه قل په نگ ده خواته و خواته که واته که واته که مه سته پته وه ناشکر ایه مان له کوی و بو هات که به هیچ شیوه یه گینکاری ناکریت؟.

ثه م هه سته ی که خه لك به (ویژدان) ناوی ده بات (کانت) به عه قلی پر اکتیکی ناوی ده بات.

لهسهري دهروات و ده ليّـت/ بريتين لهو ياسايانهي تهخلاق كهخودمان خورسكيانه، هـەروەك چـۆن عـەقلىمان خۆرسكىي ئەو ياسا ريْكخراو انەيە كەلەوە و يېش باسكرا و، ئەو کارانهمان بهسهردا دهسه پینیت که پیچه و انهی کاره دورك كراوه عمقالیه کانی تره له بهئا گایسبوون و دوور کهوتسنهوه لهمهترسسی و فسهرمانی ههسستانمان به کسرداری چساکهو پهلمهوهري و کهمکر دنهوهي مهترسے په کان و خزبه خبت کمردن له پنښناوي چاکهي خەلكىدا. ئا.. لىرەدا كانىت گەشە بە بەلگەخوازىيىيەكانى خۆي دەدات و ئەم ياسا ئەخلاقىيىە دەكاتە بەلگەخوازى بۆ (ئازادى ويست) (حرية الادارة) و بەھۆي ئەم ئازادى ویستهوه نهمری خود بز ژیانی دوای مردن و رۆژی لیپرسینهوه دهسملینیت و، بههزی رۆژى لىپرسىنەو ەوە بوونىي خوداى دادوەر دەسەلمىنىت و دەلىت/ياساى ئەخلاقىمان زورمان لیده کات به نازاد بین له هه لبراردنی چاکه و خرایه دا و، نیمه لهم جیهانه دا زور كەم دەبىنىن خاوەن چاكە پاداشتى چاكەكەي بدريىتەوە، بەلگو بەپيىچەوانەوە، دەبىنىن هەندى جار ياداشتى چاكە، خرايەيە، لەبەرئەو ە يىرىست دەكات ژيانىڭكى تر ھەبىت بو نهوهی پاداشتی نهو چاکهیهی تیادا و هر گرین و ژیانی دوای مردن و اپیویست ده کات ژیانیّکی نهمری بیّت تـاکو نهفسـه کان پاداشـت وهرگرن و بههیچ شیّوهیهك ناتوانریّت ئينكاري نەمرى نەفسەكان بكرينت، چونكە دەبيتە ھۆي ئينكارى ئەو ياسا ئەخلاقيەيى کهوتمان راسته و گومانی تیادا نی یه، همر لهبهرثهوهیه کانت لای وایه نهمری ثهم نهفسانه لەبنەما عەقلىھ سەرەتايىيە پراكتىكەكان دەژمىررىن.

پاشان گهشه به به تلگه خوازیی به کان ده دات و ده تیست دوای شه وه ی که نه مسری خوده کانمان چه سپاندوه دادوه ری بز پاداشتی چاکه و سزای خراپه پیویست کرا، که واته ده بیست باوه رمان به بوونی دادوه ریکی یه کسانی به توانای نه مری سه رپه رشتکار هه بیست بز بریار دانی دادوه ری له دوار فر ژدا، چونکه نه مری و سزا که بریاری پیویستیمان له سه ردان، هم دووکیان زورمان لیده که ن که دان بنین به بوونی هویه کی ته واو بو پاداشت دانه وه هم دووکیان، که واته ده بیست شه وه ی نه مری به بینیسته کایه وه ی ده بیست خوی نه مربیست و می دو بیست و ده بیست و دانه وه دو بیست و دو که دو که دو که دو بیست و دو که دانه وه دو که دو که دو که دو به دو بیست و دو که د

شموه می بریاری داد شددات پینویسته خوی دادپهروه ر بینت و شهوه ی پاداشتی چاکهو خراپه شدات دهبینت بهتوانا بینت و، شهو نهمرو به هیزو دادوه ره، خودای پهروه ردگاره.

ثهمه ثهو به لگه ثه خلاقی و وژدانی یه یه که کانت هه لیبژرادوه بو بوونی خودا و، ههر خوشی ده لیّت / شهم به لگهیه له ریّگهی تیور عهقله وه به ده ست نه هاتووه، به لکو و ه ریگیراوه له و هه سته خور سکی یانه مان که په یوه سته و به نده به یا ساکانی ثه خلاقه وه و پیویست ده کات له سه رو عهقلی تیوریی وه دابریّت.

حدیر ان/ بهراستی تمه به لگه خواریی یه ی (کانت) راز اوه و خورسکی یه، به لام و ا له و ته کانی شیخ ده گهم که زور ره زامه ندی له سهر تهم به لگه خوازیی یه نه بینت.

شیخ آه مموو شه و به لگانه ی که شه به بلیمه تانه له سه و بوونی خود اهیناویانه ته وه، به گشتی راسین و ، یه کینك له و به لگانه ، شه به لگهیه ي که قورثانی پيروز ثاماژه ی بو كردووه ﴿ أَفَحَسِبْتُمْ أَلَمًا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَٱلْكُمْ إِلَيْنَا لاَ تُوْجَعُونَ : ثایا لاتان وایه که نیمه ئیره مان به بی هووده دروست کردبیت و ثیره بولامان ناگه رینه وه ﴾ .

به لام هه ندی له ریسبازه به لگه خوازیی به کان به شینوه یه کی پینکها ته ی قولسی شالوز دینه به رچاو و، همیانه به پینچه وانه وه ساده و ثاسان و ثاشکران و ثهمه هیچ په یدابوونیکی در و ستکراوی تیادا نی به به لکو خودای پاك و بینگه رد تاگاداری هه موو نهیسنی و ئاشكر اكانه و، ثهم سیفه ته، خوداله قور ثانی پیروزدا ثاماژه ی ده كات .

به لام به لگه خوازیی به کانی (کانت) به (به لگه ی نه خلاق)، نه و به لگه خوازیی به پته وه نی به که خوازی به پته وه نی به که خوی ده لیت گهر ناینه کان ناماژه ی سزاو زیندوبو و نه و هان نه کردایه نه و کانه پیویست نه ده کرا که عه قل باوه په به بوونی زیندو و بوونه و و سزا بکات، چونکه زوّر گرانه له سه ر عمقل که له خودی خوّیدا باوه په نیندو و بوونه و بکات پاش له ناو چوون و مردن، مه گهر زوّر باوه پردار بیت به بوونی توانای و کاربه جی و دادوه ری خودا، گهر گهیشته نه م پله باوه پداری به نه باوه په به نوانا و کاربه جی ی خودا هه بیت و به نوانا و کاربه جی پی خودا هه بیت و به نوانا و کاربه جی پی خودا هه بیت و بلیت / پاش مردن زیندو و بوونه و لیپر مینه وه هه به .

که و اته باو ه رهینانمان به ژیانیکی تری دو ای مردن له پاش باو ه پینانمانه به بوونی خودا. تهمه شه و ریز به نده یه لوژیکی یه یمه که قور ثانی پیروز په یر ه وی کمر دووه له به لگمه خوازیی یه کانیدا بو زیندو و بوونه و ه و لپر صینه و ه و به لگه ی له سه ر بوونی خود او توانایی

۱ بروانه پهراويزې لاپهره ()

و کاربهجیٰیی و دادوهریبییه کهی هینناوهتهوه.

توانایی خودای کرده به لگه بز زیندو و بوونه وه پاش له ناو چوونی و ، کاربه جی یی و دادوه ری خودای کرده به لگه بز و نیندو و بوونه و هسزا، گهر ثیمه شهم ریز به ندیه لؤریکی یه پینچه و انه بکه ینه و و ته نها په نا به رینه به رهه ستمان به سهر زه نشتی و یژدان و چیزی خوبه ختکردن (که شهم هه سته له و انه یه ترسیکی تاسمانی بینت که بوته به شینك له بیرکردنه و همان).

تهم همسته بکهینه به لگه بـۆ (تـازادي و ویسـت) و (نهمـري روح) وِ (روّژي سـزاو لیپرسینهوه) و بوونی خودای کابهجی و دادوهر تهی حهیران من تهم بهلگهیهی (کانت) به بهلگهیه کی پتهوی دانانیم وهك خوی دهلینت، بهلکو به بهلگهی ویژدانی دادهنیم وه وا چاکتره به (بهلگهی پشتگیرکهر) ناوببریت بو بهانگه عهقلییه کانی تر. و تهمهش لهلایه ن شیخ (جسرهوه) خودا لینی خوشبینت پهیرهو کرا و نزیکه بهواتا و مانا له گهل وته کانی (کانت)دا یه ك بن وه ك (كانت) ده لینت/ (عه قلى راست و پوخت باوه ري وایه، كه کاربهجیٰیی خودا جیاوازی ده کات لهنیوان خراپه کار و چاکه کار و ثهم جیاوازیهش لـهم دونیایه دا ناکریّت؛ چونکه ئیّمه گهلیّك تاوانبار و خراپه کار لهوپهری خوشی دا دهبینین و گەلىنىڭ چاكەكارىش بەپئىچەوانەوە دەبىنىن و، دەبئىت بريارى دادوەرى خوداي بەخشىندە بـۆ بـەندە سـتەم ليْكراوەكانى يەكسـان بيّت و بەيىچەوانەوە بۆ بەندە ستەم كارەكانى و ئەم يه كسانييه ناتوانرينت لهم دونيايهدا جيّهبهجيّ بكريّت. چونكه ستهم ليّكراو لهم دونيايهدا بهسوك و زهليلي و مال زهوتكراو و خوين رژراو و ثابروو براو دهمينيتهوه و زوردار و ستهم کهار لموپهري شادي و دهسهلاتيدا دهبيّت، لهبهرثهوّه پيّويسته دونيايه کي تر ههبيّت بـ فر بهده رخسـتني دادوه ري و يه كسـاني ســزالــهلاي خــوداگــه ر ثــيمه تــهي حهيــران لەساويلكەيىيەوە پەسەندى ئەوانە بكەين كەلەتوانايان نىيە پېكھاتەو دەركى بەلگەيەك بكەن و بەلگەي پشىتگىركار و پەيىرەوبكەن بەلام لـەزاناو فەيلەسىوفانى قىبول ناكـەين کهبیروراکانیان بنو خهانکی بالاو ده کهنهوه سوکایهتی و لاوازی به بهلگه ععقلیه پتوه رهسهنه کان بکهن و تهنها بیروباوه په ویژدانیه کان بکهنه بهلگه کهده رگا ده کاتموه بو خەركى بۆ باو ەرھىننان و متمانەكردن بەبىروباوەرە مەحالەكانى عەقل چونكە ئەم بىرۆكەيە دژايـهتي نـاخي ثايني ئيسلام دهكات كهثينكارو رهتكردنهوهي ههموو بيرۆكهيهك دهكات کەپپچەوانەي عەقلە ئەي حەيران گەر (كانىت) ئەم بەلگە ويژدانيانەي بەھۆي عەقلى بيرۆ كەيىيىموە بەدەسىت نەھينا بينت كىە لاواز دينتە بەرچىاوى لەبەلگەخوازىيىيەكانىيدا لەسەر بوونى خودا. كەواتە لەچ شتىكەوە ئەم بەلگانەي بەدەست ھىناوە؟

گهر نه م عهقله بیر فر که یی به بگو بخیت که بینته ریبازیک بو ناکا مخوازی نه و ریگایه یی که (کانت) گر تؤیته به رله کاتیکدا که ویژدانی کرده به لگه بو یاساکانی نه خلاق و ، یاساکانی نه خلاق و ، یاساکانی نه خلاقی کرده به لگه بو (نازادی ویست و نه رمی و سزاو لیپر سینه و هی کسان و ه بریاری دادوه ری و به تو انایی خودای په روه ردگاری دا. که واته نه م عمقله بیر فر که یی یه بو چسی ناگو نجیست بینسته شینوازیکی په سه ند بو به ترای ه خوازی و ناکا مخوازی و ناکا مخوازه یی خودا ؟ دو و باره بو تی دو و پات ناکا مخوازه یی خودا ؟ دو و باره بو تی دو و پات ده که مه و ه ، تیکر اهیزی عمقل و یاسا خور سکی یه کان که (کانت) چه سپاندنی ، نه و هیزه هر و هو کار انه یک که په یوه ندی یه یوه که مشرو ه فر کار انه یک که په یوه ندی یه که مشرو ه فر کار) به سه رمانا ده سه پینیت .

بریتیبه لهلینکو لینهوه می بینینی دیارده یه که له و پهیداکه ره می که هیناویه تیه برونه و ه دروستکراو له دروستکه ره که می و به کارهینانی شهم هر و هر کاره وه که بهلگه خوازیی یه که هیچ زهر ورینک له سه ر پهیداکه رو دیارده که می نادات شه کولبونه می که عه قل دو و چاری ده بینت له نه بخامی (پیکها ته به لگهیی یه کاندایه)، عه قل به راستی نه توانا ده بینت گه ر ئه ندیشه می شینکی بی کوتای بکات. وه که چون کانت و غه زالی و شیبن تفه یل دانیان به مه دا ناوه. وه ک چه رخیک که چه رخ نه بینت لهینشیه وه و، شه ندیشه می (هن کی به که به به مه مه دا ناوه. وه که ندیشه می زنجیره یه کی بی کوتایی. (به لام کولبونی عه قل له نه ندیشه می شویه کی تر و، شه ندیشه می زنجیره یه کی بی کوتایی. (به لام کولبونی عه قل له نه ندیشه می شه و شینه که کوتایی یه کان پوو چه ل بینته وه، شیمه له بینینی دیارده می هو کاریک عه قلمان به بی به لگه سه ره تایی یه کان پوو چه ل بینته وه و هویه که ده کات به و هیزه یاسا پیویتسی یه می که (کانت) داوای په یدا که ری دیارده که و و هویه ک ده کانت) له م و ته یه یدا راست بینت که ده لینت داری عه قلی تیوری ته نها له چوار چیوه می جیهانی هه ست و بینراوه کاندا ده بینت و، بو حیهانی شه ست و بینراوه کاندا ده بینت و، بو جیهانی شه ست و بینراوه کاندا ده بینت و، بو جیهانی شار راوه می پشت هه ست تیپه رنابیت.

به لام کاتیك بونی یاسای هزو هزكاری چهسپاند، له یادی چوو که وا ئه م یاسایه کاتیك له رواله تی به به بچوو که کانی گهر دون ده کزلیته وه، بز هه موو هز کاریك داوای هزیه ك ده کات، و شتیکی ئاسایی یه عه قلمان له بینینی ئه م گهر دونه به گشتی له خودی خویدا به بی به لگه داوای هزو هز کار بکات، گهر ئیمه بلیین، عه قلی تیزری له توانایدایه په یره وی یاساکانی هزو هز کار بکات و به سه رجیهاندا به گشتی تاقیان بکاته وه.

پشتی (کانـت) ناگرین و دژی ناوهستین لهم وتهیهیدا کهدهلیّت/ کاری عهقلی تیوّری تهنها لهچوارچیّوهی جیهانی ههستدایه، چونکه جیهانی ههست تهنها ههستکراوه بهشییه بچوو که کانی ئهم جیهانه ده گریتهوه و ، ههستکراوه گشتییه گهوره کان ناگریتهوه. گهر عهقل لیکولینهوه ی لهسهر ئهم ههستکراوه مهزنانه کرد به تیکرایی، بهمه عمقل لهو سنوره تیناپهریت که (کانت) بوی داناوه.

به لام (کانت) نه م هه ستکراوه مهزنه ی له چوار چیوه ی (یاساکانی هی و ه و کار) دوور خسته وه. و (کانت) وه ك فه یله سوفانی پیشخوی ده لیّت / گهردون به تیکرایی، هه ستکراوه و عه قل له سنوری توانای خویدا، به لکو نا چاره به بی به لگه وه ك لایبنز ده لیّت داوای هنو بو نه م گهردونه به تیکرایی بکات وه ك چون هو بو هه موو شتیکی هه ستکراوی بچوك داوا ده کات.

حدير ان/ تدمه لدوپمدري تاشكرايي و روونيدايه، خودا پاداشتي شيخي گدورهم بداندوه.

شیخ/ههرچؤنیك بینت (كانت) یه كینكه له گهورهترین باوه پداران بهبوونی خودا و، ئهم باوه پهشی به (به لگه) به ده ست هیناوه، گهرچی به لگه كانیشی پتهونین، وه ك خوی به پتهویان داده نینت. و یه كینكه لهو به لگانه ی كه به (به لگه پشتگیره كان) ناوم بردن. چونكه پشتگیری به لگه بنه په ته كان ده كات و یارمه تیان ده دات، به مه ش باوه پله دلدا پته و ده كات و سنگ فراوان ده كات.

حهیران/ چون شیخی گهوره م باوه پرهینانی برگسون په سه ند ناکات له کاتیکدا که به گهوره ترین فهیله سوفی باوه په اوه پرهینانی ده ژمیریت؟ شیخ/ همر گیز نه م و تووه باوه پی برگسونی برگسونی به دل نی به په به دار کردنه باوه پی به دل نی به په به دار نی بو به تگهی ده رك کردنه را سته و خوکان و وازهینانی له به تلگه کانی تری عه قل، په سه ند ناکه م. و بوت به ده ده رد که وینت که بر گسون ته نها به (به تلگه را سته و خوکانه وه) نه وه ستاوه و ، وه ك رکانت) عه قلی تیوری له چوار چیوه ی به تلگه خوازیی به کانیدا له سه ربوونی خود اتم رخان نه کردوه ، به تلکو له قو تلایی به تلگه خوازیی به کانیدا په نای بردو ته به رعمقلی تیوری و پشتی به ستووه به پته و ترین و روونترین به تلگه کانی عمقلی تیوری به و بیت و به به تلگه عمقلی تیونی خودا. و ته و ده رك کردنه را سته و خویانه بیت که باسی ده کات له م به تلگه عمقلی به پته وه تاشکر ایانه وه و ه ریگر تووه . به م کاره شی به پر استگو ترین فهیله سوفی سه دده ی بیسته م له روز ژاناوادا ده ژمیر ریت و له همه موویان بلیمه ترو تازاتر بوو که وه ختیک ئینکاری ریبازه ماددی یه کانی کردو و پوو چه تی کردنه وه .

یی یا در در برور بین تا؟ شیخ/ باوه رهینانی بر گسون له سهر بوونی خودا، حدیران/ ثهمه چون ده بینت؟ شیخ/ باوه رهینانی بر گسون له سهر بوونی خودا، له ناخیدا پشت به دوو بیرو کهی قوول ده به ستیت که یه کیبان ثهم و تهیهیهی که ده لینت/ ده رککردنی راستیه کانی بوون به هؤی سه رنجدانی بوون و جووله کهیه تی (که چه ند پارچه یه کی پیکهوه لکیننر اون) و، دووه میان لهم ووته یه یدا که ده تینت / به تیگه کانی (مه به ست و نه خشه دانان) له دروستکر دندا و فکره ی دروستکر دن له ریگای ریکه و ته وه، و ایان لیده کات که بریاریکی مه حال بن له لای عه قلّ.

حهیران/ تکام.. و ایه شیخی گهورهم ئهم روونکردنهوانهی بۆمن بهزؤر نهزانینت؟ شیخ/ هیچ بهزؤری، نازانم روونکردنهوه کانم بۆت و مهبهستم بهدهرخستنی چونیتی بهیه گهیشتنی بلیمهته کانه لهسمر راستیه کان، ئهو راستیانهی کهقورثانی پیرؤز لههمموو ریبازه کانی به لگه خو ازیدا لهسمر بوونی خودا ئاماژهی بۆ کردووه.

برگسون گالته ی به و ریبازه ماددیی یه دیت که ده لیت ایم شتانه ی که له گهر دوندا همیه به (ژیبان و فکره کانی یه وه) بریتین له و شتانه ی که له کارتیکراوی مادده و هیزه وه پهیدا ده بن و همروه ها گالته ی به م و ته یه ی ماددیی یه کان دینت که ده لینت از عمقل ته نها نه و بریتی یه له میشک)، بر گسون وه لامیان ده داته وه و پییان ده لینت: نه خیر، عمقل ته نها نه و میشکه ماددیی یه نی یه که جو مجوومه له خویی گرتووه به لکو عمقل شتیکه و میشکیش میشکه ماددی یه نه نه یه که جو مجوومه له خویی گرتووه به لکو عمقل شتیکه و میشکیش شتیکی تره و ، عمقل بریتی یه له هیزیک و میشکیش مادده که یه تی هه و چه نده و لاوازی و ده بینین که ده رککر دنی عمقل پهیوه سته به میشکه وه و ، دروستی و سه لامه تی و لاوازی و پیته وی میشک کارده که نه سه رعمقل ، نه مه نه وه ده گه یه نیت که میشک کاسه یه بو عمقل و پالپشتیتی و نامیریک که که عمقل به هویه وه له کار دایه ، گهر نه م نامیره له کار که وت نه و کاره کانی عمقل ده وه ستیت و تیکده چیت. وه که رویشتنی ناوه که ملکه چی پیچوپه نای جو گه که یه و نه م ملکه چی یه نه وه ناگه یه نیت که ناو و که یه کدا شت بن .

بەگشىتى بەم چەشنەيە.

هدر چه نده که شهم راستیانه به هنری تیروانینی گشتی یه وه نه بینت ده رك ناكرینت که به هنریانه و ه ده توانین راستیه گشتیه کان به ده ریخه ین.

حەيىران/ مىن لەمەبەستى ئەم ووتەيە تېناگەم كەدەلىبت: (دەرك كردنى راستەوخۇ ھىچ پەيوەندىيىيەكى بەعەقلەوە نىيە).

شیخ مه قی خوته که له و و ته که ی تینه گهیت. گهر له و ته که ی برگسون و اتیگه یشتبین که شه ده رککردنه هیچ په یوه ندیی یه کی به عه قله وه نی یه شه و ابرگسون شهم و ته یه ی نه و تو و ه ی که نه و ده یه وی به ته و ابرگسون که له نه و ته ی به تاب ده ی په یام ده چیت به بی په نابردنی بو عه قلی تیوری. شه و عه قله تیروانینیه ی که له پیکها ته ی به نابردنی بو عه قلی تیوری. شه و عه قله تیروانینیه ی که له پیکها ته ی به نابردنی بو عه قلی تیوری. شه و عه قله تیروانینیه ی که له پیکها ته ی به نابد ده بیت .

ئیمه بۆئے وه ی بهم دهر ککردنه راسته و خزیه بگهین پیویسته دو وربکه ویسته و له بیر کردنه وه له حمقیقه تی شته کان له ریگای به لگه پیکها ته کانی عمقل.

حەقىقەتەكان زىندوو بكەينەوە تاكو لەبەر چاو بىن. حەيىران/ بەلام، بەچ شىتىك زىندوويان بكەينەوە تاكو .. بيانبينى؟

شیخ ائیمه به هوی عهقله وه زیندوویان ده کهینه وه به لام برگسون خوازیار بوو که نه م زیندووبو و نه و هه له ریگای به لگه تیروانینه پیکها ته کانه وه نهیت. (چونکه هه ندی جار عه قل کولده بیست له پاشما وه ی ناکسامی شهم به لگانه) به لکو به هوی تیروانینی کی سه رتاسه ریی یه وه بیست و ، کاتیک که بینی عهقلی تیوری به تیروانینی بو شته به شی یه کان ، نه توانایه له ده رك کردنی حهقیقه تی بوون و نه و ژیانه ی که تیایه تی.

بهتیْروانینی سهرتاسهری گهیشته زانینی بهشیه گشتییه جولاّوه لکیْنراوه بهردهوامییه زیندووهکان.

ئەم ھەستكردنانەي بەدەرك كردني راستەوخۇ ياخود.. پەيام (نيگا) ناونا..

(له م ههموو شتانه دا به گشتی له راستیدا په نای برده به ر عهقلی تیروانینی به بی خزهیلاك كردنی به به لگه پیكهاته كانه وه.

سویند بن نه ی حدیران نه و تیپروانینه سه رتاسه ریی یه ی که نیبن روشد خوازیاری بوو و ، هم رو هما قور ثانی پیروز لهم فه رمووده یه دا ناماژه ی بو کردووه ﴿أَوَلَمْ يَنظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّسَمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَمَسَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَیْء: ثایا سه رنج ناده نه دروستکراوه کانی تاسمانه کان و زهوی و نه و شتانه ی که خودا تیایاندا دروستیکردوه ﴾. و به هه زاره ها وینه نه م پارچه و به شه ناشانه ی نیشان داوین.

حمیران/ چوّن شیّخی گهوره م دهلیّت (برگسون) پهنای بردوّته ههمان تیّروانینی ثیبن روشد، له کاتیّکدا ثیّمه دهزانین که ثیبن روشد ههمیشه پهنای بردوّته بـهر (بهلگـهی سیستم) و (بایه خدان و داهیّنان)؟

شینخ ار گسون همه مان تیروانینی همه بووه و، همه روه ها هه لگری همه مان به لگه ی مه به مست و نه خشه دانان و دانایی و سیستم و بایه خدان و داهینان بووه، که (ثیبن روشد) په یره وی ده کردن، به لام (برگسون) له تیروانینیدا به زرترو ثاسو فراوانتر بووه (گهردون وا هاته به رجاوی له گهردیله که ی تاکو گشت هه ساره کان، بریتین له یه که جه سته و یه گرینان، پیکه وه لکاندنی به شیه کان به گشتی و به رده وامی و هاو کاری و په نابردنیان بو یه کتری و په یوه ندی در ده داری و په نابردنیان بو

ئهمانه همهموویان به گشتی پهیام و دهرك كردنی راستهوخو لهسمر بوونی خودای دروستكهر و گهوره و كاربهجيّ، لهدلّ و دهرونماندا دروست ده كهن).

حهیران/ دهبینم شیّخی گهورهم پلمو پایه زیاتر دهدات به (برگسون) وها له (ثیبن روشد).

شیخ/ پلهو پایمهی زیاتر نادهم به (برگسون) چونکه ههردوو کیان لهگهورهترین فهبلهسوفه باوه رداره کانن بهبوونی خودا و ههردوو کیان چاکهیان بهسهرمهوه ههیه بوّ ده رك كردنی ههندی لهنهینی و شارراوه كانی قورتانی پیروّز، بینگومان لهدوای چاكهی شیخی گهورهم شیخ جسر (خودا لیّی خوشبیّت).

حەيرام/ چۆن. ئەمە دەبىت؟

شیخ / یه کهم کهس که رینمایی تیگهیشتنی قور ان که ردم له سه روشنایی زانست و فه لسه فه مشیخ جسر بوو ، له پاشدا هه ندی له نهینی یه کانی الهم رینمایی یه راسته قینه یه به به ده رکه و ت ، له کاتی خویسند نه وه کانم بو نووسینه کانی السین روشد و ریسبازی به لگه خوازیی یه کانی بو بوونی خودا به هوی به لگه ی بایه خدان و داهینانه وه به لام ده رککردنم بو ایه ته قور ان یه مو دا به هوی مایه وه و ، تیگهیشتنم زیاتر بو رواله تی ایه ته بی پینچ و په ناو الشکر اکان بوو و ، نه چوو بوو و مه ناخ و قو لایی اله و هیمایانه ی که نهینیان له خوگر تووه ، کاتیک که نووسینه کانی بر گسونم خوینده وه ، له و و ته کانیدا رسیستمی دوانه یم اله روه کو و از هالدا بو روون بو و هیش بی اگا بو و م لینی و رووه کانی دانایی له دو و باره بو و نه و هیمان گور ان که له وه و پیش بی اگا بو و م لینی و رووه کانی دانایی له دو و باره بو و نه و هیم (دو انه) له قور ان که له و و پیش بی اگا بو و م لینی و رووه کانی به لامه وه ایم دو و باره بو و نه و هیم و ایم خه یالمدا ده ها تکه که مه ته نها منه تیک بیت خود دا به سه ر به نده کانیدا ده که منه تیمی خود ام له دروستکردنی هر کاره کانی مانه و هی ژبیان له سه رگزی اه م زه و یه به منه تیمی خود ام له دروستکردنی هر کاره کانی مانه و هی ژبیان له سه رگزی انه م زه ویی یه نه ده زانی ، که ویستیکی خود ا بو و .

به لام کاتی خویندنه وه ی به لگه خوازیی یه کانی (برگسون) له سه ربوونی مه به ست و نه خشه کیشان بر دروستکردن به هزی (سیستمی دوانه) یی سه رتاسه ربی یه وه ده رکم کرد، همه مو و ثایه تانه ی که له سه ربوون و توانا و کاربه جی بی خودا له قور ثاندا ثاماژه ی بر کراوه، مه به ستی خودا زوّر گهوره تره له منه تکردن به سه ربه نده کانیدا. که همه مووی به گشتی تاگاداری و هزشمه ندیی یه که ثه و دروستکراوانه له خوّیان گرتووه له به لگه کانی مه به ست و داهینان و دانیایی و، کاتیک پهیره وی شهم بنه مایانه م کرد بو تیگه یشتنی، مایه ته کانی قور ثان له سه ر رو شنایی زانستی نوی، ده رکی نهینی مو عجزه کانی قور ثانم

کرد کهلهوه و پیش دهر کم نه کردبوون و له کاتی خؤیدا بؤت باسده کهم ثهی حهیران. حهیران/ برگسون سهبارهت بهسیستمی دوانهیی چی دهلیّت؟

شیخ/ برگسون کاتیک و هلامی هه لگرانی ریبازه ماددیی یه کانی دایه وه که ده یان وت: دروستکر او ه کان له ریگای ریک وت و هه لبژار دنه کانی سروشته وه دروست بوون، گالته ی پییان ده هات و به لگه ی له سه رپووچه لی ریبازه که یان هینایه وه.

هاته سهرباسی (سیستمی دوانه) که ثهمه کورتکراوه کهیهتی چنزن عهقلمان باوه پ بهینیست کهههستی بیسنین بسنز گشست ثاژه السه کان لسه ریّگای ریّک و ت و گهشسهو هه لبژار دنه کانی سروشته و ه بووه ؟!

مه حاله په یدابوونی (چاو) به م هه موو پیکهاته سهیرو نامؤو اللوزه وزه راسته و خود در و ستکر اوی مادده بیت و ، هه ر له سه ره تاوه له م وینه ته و اوهیدا بووبیت.

گهر باوه ر بهریبازی گهشه پینکر دنیش بهینین و له گهل نهمانه دا بلین که ده لین. هه ستی بینین له لای گشت ئاژه لان پینکها تو وه و گهیشتو ته نهم پله ته و اوه له دوای چه ند زنجیره گهشمه کردنینکی لینکه و ته یی به هوی یاسیا هه لیبر اردنه کانی سروشیته وه. و هه روه ها کاریگه ری نه و ژینگه و بارو دو خه ی که نه و ناژه له ی تیادا ژیاوه، نایا ده تو انین به عه قلینکی ساغه وه باوه ر بهینین که هه ستی بینین له لای مروقف به همان بارو دوخ و خول و گهشه دا تیپه ر بووه که هه ستی بینین له لای مروف به

همانبژاردنی سروشتی لهسهر (ریکهوت) بهنده. چونکه باوه رداران بهم و ته به لایان و ایه که زیندوو ده کهوینته ژیر کاریگهری جوّراو جوّره وه، به لام شهو کاریگهریهی (زیندوویه ک) ریده کهوینت، مهرج نی به بو ههموو زیندویه ک ریبکهوینت به لکو بیّریسته جیاو از بی له هو کاریگهره کاندا همینت و، لهمهوه بوّمان به ده رده کهوینت که بیّریسته له تاکامدا جیاو ازی له دروستبوونی ههستی بینیندا همینت. له بهر شهوه چوّن عمقلمان باوه ربهینیت که به هوی ریکهوته وه بیّکهاتن گهشه بو ههستی بینین بکریت و له هموو تاره دینه که به هوی در بی

نا.... لیر ۱۵۰ برگسون ده چیته سهر (سیستمی دوانه) به مهش گالته پیکر دنه کانی بز ماددیی یه کان زیاد ده کات کاتیك که ده الیت / گهر باوه پمان بهم موناقه شه گیریی یه هیناو و تمان، گهر نهم رینکه و ته سهیرو سهمه ره یه شیاو بیت له دروستبوونی یه ك ههستی بینین بز گشت ناژه لان خزمان و و تمان و باوه پهینین که گشت ناژه لان یك جزرن و یه ك ههستی بینینیان هه یه!!

كهواته.... بيرورامان چۆن دەبيت بهرامبهر رووهك كهثهميش جۆريكى تىرە

کهرینگایه کی گرتوته به رجیاوازه له رینگای ئاژه لان. گهر ئیمه بینیمانن له شیوازیك له شیوازیك له شیوازیك اله شیوازیك اله شیوازیك اله شیوازیك و ئاژه لا ههردوو كیان پهیرهوی شیوازیك ده كه نه له كرداری زاوزیدا)... به لام چون ئاژه ل له نیوه ند یه كتردا ریكه و توون كه نیره و می په بخه نه وه و به هه مان شیوه رووه كه كان له نیوه ند یه كتردا رینكه و نیرو می بخه نه وه).

نه خیر مه حاله نهم بنه ما لاوازه که به هه لبژاردنی سروشتی ناوی ده به ین، بینته بنه مایه ك بو نهم رینکه و تنه. و پیویسته له هه موو به شه کانی (بووندا) هه رچه ند جیاوازیان هه بینت له جورو ره گهزدا، هیزیکی هاوشیوه یان هه بینت، که نه ویش ژیانه و، هه ر نهم ژیانه یه که داهینان و گزران و جوانکاری ده هینینته کایه وه.

گهشه کردن به هنری توانسای شهم ژیانسه وه ده کریست نسه ک بسه هنری کاریگه ره دهر کی په کانه وه و ، در و ستکه ری نهم ژیانه ش خودای به خشنده یه .

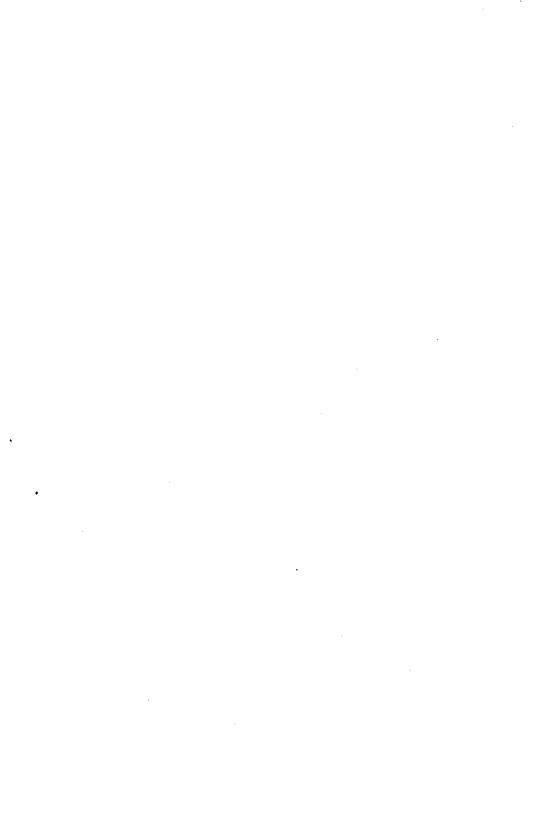
حهیران/ به راستی برگسون یه کیکه له گهوره فهیله سوفه باوه رداره کان بهخودا، همروه ک شیخی گهوره م ده فه رمویت ته نها عه قلی کرد و ته ریبازیک بر بیر کردنهوه.. تاکو به هیروه بگاته نه و هه سته ویژدانی یه ی که خوی به ده رک کردنی راسته و خو ناوی ده بات. و نهمه ناکامی ده رک کردنی راسته و خو ناوی ده بات و نهمه ناکامی ده رک کردنی کی راسته و خو نی یه به لکو ناکامی بیر کردنه وه یه کی قولی ناخی (برگسون) خویه تی و ، (کانت) پش هممان بیر کردنه وه یه هموو که به به لگه کانی ئه خلاق ناوی ده برد و ، همهو و مان به گشتی هه ست به م باوه ره ویژدانی یه ده که ین به بی زانینی هو کاره که ی . شیخ / و منهش ههمان هه ستی ویژانیم همیه به لام به به لگه ی پشتگیر که رناوی ده به م، چونکه به لگه یه کی پته و نی یه ، تاکو . . باوه ره کانمانی له سهر دایمه زرینین ، چونکه تو و ویسنه ی گه نجانی وه ک تو نوشستی به به باوه روه کانمانی له سهر دایمه زرینین ، چونکه تو و ویسنه ی گه نجانی وه ک تو نوشستی به به باوه روه کانمانی له به نورامالین و لاو ازی و پووچه لکردنه وه یان ، همر چه ند دو و چاری نه تو انای به بینه وه له پنکها تنی نه به لگانه دا به تایه به یا که به به داره که نی شده کیشان و سیستمدا همروه ک چون به که وره می گه وره ؟ . در کسون) ناماژه ی بو ده کات حه سران به لگه پشتگیره کانی تر چین نه ی شیخی گه وره م ؟ .

تينې: زۇرن لە ھەر ھەموويان زياريش موعجيزەي پېغەمبەرانە.

حهیران/ تُایا.. شیْخ موعَجزه کان به بهلگه پشتگیر کهره که دادهنیْت و به بهلگه عهقلیه برهره کانی دانانیْت؟ ِ شَیْخ/ موعجزه کان ههرچهنده به لگهی پتهویان له خؤ گرتووه، به لام لادانه لهسیستم و، لهبه لگه عمقلیه تیْرِو انینی پوخته کان پتهوتر نین که بهبریاری پیّویستی باوهر بو بوونی خودا کؤ تاییان دیّت.

به لام مروّف به تینکر ایی له دینر زه مانه وه، نه تو انا بدو و به هوّی تیروانینی عه قلی پوخته و مروّف به تین و ان پیویست ده کرد له کاتی پوخته و به به تگه خوازی به کار بهینیت و ، ژیری یی و دانایی و ای پیویست ده کرد له کاتی بانگیر کردن بو باوه رهینان به بوونی خودا له گه ل خه لکدا به به لگه ی موعجزه بدوین، که ته مهش لادانه له یاساکانی گهردوون و ، قه م موعجیزه یه له سه ر ده ستی پیغه مبه رانه که مروّفیکن له خویان و موعجزه کان لادانیکه و ناماژه ی بوونی خودا ده کات چونکه له سه رو و تو انای مروّفه و یه .

لهنیزان دارون وجسردا

له کاتی دیاریکر اودا، چوومه لای شیخ دهبینم چاوه کانی پاشماوهی فرمیسکی پیوه دیاره، کاتیک هۆکەیم پرسی، وتی/

هیچ هزیدك نیه ئهى حديران تهنها ئهوه نهبيّت كاتيّك چاوم خشان به كتيبه كهى شيّخ جسردا يادهوهرييه كان، به ثاگايان هيّنامهوه.

حەيران/ پەيوەندى چىيە لەنپوان كتيبى شيخ جسرو يادەوەرىيەكاندا؟

شیخ/ تهو یادهوهریانه کونن و هی سهردهمی لاوین تهی حمیران.

حەيران/ كەواتە ئەمشەو شىخى گەورەم باسى شىخ جسرم بۆدەكات كەدەمىكە تامەزرۆى باسى ئەم بلىمەتە دەكەم، كە شىخى گەورەم زۆر جار ناوى دەبات.

شیخ/ ئیستا باسی شیخ جسرت بو ناکهم، بهلکو باسی یه کیکی ترت بو ده کهم که تو زیاتر تامهزروی گویبیستی ده کهیت.

حدير ان/ ئەو كەسە كىيە ئەي گەورەم؟

شیخ/ ئەو بلیمەتە (دارونە) كە خاوەنى تېروانینى (پەيدا بوون و گەشەكردن) و (النشوء وألأرتقاء).

حەيىران/بيۆيىست چىيە، باسكردنى پيش شيخ جسر بكەويىت، ئايا تۇ وادەبينينت كە ريزبەندى لەميروودا پيش جسر بينت؟

شیخ/ نهخیر، به لکو هاو چهرخی یه کترن، به لام باسکردنی جسر به تامترو به مانا تر دهبیت گهر دوای دارون بیت.

حمیران/ من زور پهروشی گویبیستی باسی ثهم فهیله سوفه گهوره یهم که ماوه یه کی زوره فهلسه فه کانی عهقلی ثیمه ی لاوانی گیروده کردوه و بهرهو که ناری بیباوه ری بهخودا ده مانبات.

شیخ/ دارون نەفەيلەسىوفەر نەفەلەسىەفەي ھەيمە وەك ئىەوەي كىە تىز تېڭگەيشىتوۋىت، بەلكو زانايىەكى سروشىتى گەورەو پالپيوەنەريكى بەتواناو چاونەترس بوو لە پېشخستنى

ريبازي گۆران: (مذهب التحول)دا.

کاتیك لهسالی ۱۸۵۹ ز، دا کتیبی (بنهمای جوّره کان له ریّگای هه لـبراردنی سروشتی)یه (اصل الأنواع بطریق الانتخاب الطبیعی) بلاو کردهوه، که به هوّیهوه دارون بوو به خاوه نی ریّبازیکی تایبه تمهند له گوّران و پهیدا بوون و گهشه کردندا و به (ریّبازی دارونی) ناوبرا. به لام نه و فعیله سوفه ی که ریّبازی گوّران و پهیدا بوون و گهشه کردنی کرده بنهمایه ک بو دانانی فهلسه فه تایبه تمهندیی یه گشتیه کان (هربه رت سبه نسه ر) بوو، که خاوه نی ریّبازی (گهشه کردن)ه (التطور).

ته نجامی تینه گهیشتنی بیرو پراکانی (دارون) هوه یه.

ه ندینکیان و ایان ده زانی که بیرو که کانی دارون در ایه تی له گهل باوه پر به بوتونی خودا ده کتاب و ، بوت ثاشکر ا ده بیت که نه بیرو پاکانی دارون له کتیبی (بنه مای جوّره کان و په یدا بیوون و گهشه کردن) دا و نه فه لسه فهی (گهشه پیدان)ی (سبه نسه ر)، هیچیان ئینکاری بوونی خودا ناکه ن، که دروستکه ری مادده و تو همه کان و یاساکانی گوّران و گهشه پیدانه، له به رئه وه همو له ده مهینی توانا کورته باسیکت له سهر ثاستی ریبازی (دارون) بو به ده رئه هم

حديران/ هدموو لهشم گوێيه گهورهم.

نوی ده خاته وه، که نهمه شهرینبازی (یه که به دو ایه کی دروستکر دندا) ناو ده برینت به (تعاقب الخلق) که زور له زانایان باوه ریان پنهیناوه، له وانه ش زانای فه ره نسی (کوفیه) و رانای سویسری (ئاگاسیز)، به لام هه ندی له زانایانی زه ویناسی باوه ریان وانی یه که (له ناو چوونی سه رده می) (انقراض الدور) له کاریگه ری ثافاته کانه وه بیت و ده لین ئه م ثافاتانه به شیوه یه کی گشتی رووی زهوی نه گر تؤته وه، به لکو له هه ندی شوینی دیاریکر اوی زه ویدا روو ده دات و شهم جیاو از یی یه له به رچاوه ی نیوان زینده وه ره به به روونه هیدا به ونی زهونی هیدی ناوی ده به نوه هم و و تیان نه م په یدا به ونه هیدی یه به دریژایی چه رخ، جوّره ها ژیانی در وستکردوه.

تاوا به م چه شنه زانا کان له لینکدانه وهی (دروستبوونی زینده و مران) دا بوونه ته دو و به شه وه: تاقمی ده لین، دروستکه ری مه زن هه ر له سه ره تاوه شه م زینده وه رانه ی دروستکر دووه و، پاش هه موو له ناو چوونیک زینده وه ری نوی و جوری سه ربه خو دروست ده کاته وه و، هه ندیکی تریان ده لین / پهیدا بوونی زینده وه ران به هوی کاریگه ری سروشته وه یه که به شیوه یه کی هیدی هیدی پهیدا ده بیت له سه ربیر و کهی (پهیدا بوونی هیدی) ده بیته هوی گورانی جوریک و پهیدا بوونی جوریکی تر و، به ناو بانگرین زانا بو باوه په میرو که یه زانای فه ره نسی (لامارك) هیدا بونی ایه جوره کانی زینده وه سه سه ربه خوو تایم به تندنی له دروستکردن و پهیدا بونیاندا، به لکو هه ندیکیان لینکه و ته هیدی تریان، به پینی بیرو که ی گوران و گهشه کردنی هیدی که له شه نمامی چه ند هی کاریک رو و ده ده ن

یه کنی له و آنه: ۱-به کارهینانی ئهندامیك یان پشتگوینخستنی ئه و ئهندامه به ب-جوری گوزهران و ژیبان، ج-کاریگه ری بو ماوه یی، د-پیداویستی به کانی تری ژیبان، بو نموونه، سفتی جهسته ی مارو نه مانی دهسته کانی له ئاکامی هامووشویه کی دوورو دریزی ناو کون و قلیشه ته سکو تروسکه کانه وه به و هه روه دا بالنده ئاویی به کان شه و شیوازه ی قاچیان وه رنده گرت گه رینویستیان به مه له نه بووایه.

لهقله قیش به و شیوه به ملی دریش نه ده بو و گه ر خواردنه کانی له قو لایدا نه بووایه و ، زه رافه ش ملی شهوه نه مریش نه ده بو و گه ر خواردنه که ی له لق و پیری دره خته به رزه کاندا ده ستگیر نه بوایه به لاه و ید به لام از که رزبازی گورانه) هه ر به لاوازی مایه وه که نهیده توانی به رامبه ر بیرو که ی (یه ك به دو اها تنی دروستکردن) بوهستیت. تابه ده رکه و تنی (دارون) که ریبازی گورانی به ره و ه که رزه که ریبازی گورانی به ره و ه که رزه که رنبازی گورانی به راه که رنبازی گورانی به راه که رنبازی گورانی به ره گورانی به روشتی (دارون) که رنبازی گورانی به رنگای همار در که له سالی ۱۸۷۱ و داکتیبی در و گه زه کان به ریگای همار در در که سروشتی دانا و ، پاشان له سالی ۱۸۷۱ و دا کتیبی

(زنجيرهى قوناغى مرؤش)، (تسلسل ألأنسان)ى دانا.

حەيران/ريبازى دارون چىيە؟

شیخ / کورتهی ریبازی دارون له پهیدا بوون و گهشه کردندا زینده و هران مل که چی چوار یاسان / یاسای (ململانی بو مانه وه) (تنازع البقاء)، یاسای (جیاوازی نیوان تاکه کان) (تباینات الأفراد) و هه روه ها یاسای (جیاوازی به هوی بو ماوه یی) (التباینات بسالأرث) و یاسای (هه تبراردنی سروشتی) (الانتخاب الطبیعی) بو تاکه زینده و هریکی چالاك که هه موو سیفاتیکی به رزی له خو گرتبیت به بینی تاکه کانی تر به کاریگه ری سی یاساکه ییشو و ده بیت.

یاسای (ململانی بو مانهوه) به واتای شهوه ی که زینده وه ران له ململانییه کی ههمیشه یی دان له گهل سروشتدا و له نیوه ند خویاندا و ، سهر که وتن بو ثه و تاکه ده بیت که سیفاته کانی سهر که و تووی و مانه وه ی تیادا بیت. سهباره ت به تاژه ل و رووه ك ، ثه مسیفاتانه زور و جوّر او جوّر ن ، له و انه یه ثه و سیفاتانه ی که سهر که و تن و مانه وه ده به خشن سیفه تی توانا و ثارای و گهوره ی ، یان بچو کی جهسته و ، یا خود سیفاتی جوانی و ژیری و خیر ایی و همروه ها سیفه تی فیلهازی بو دو ور خستنه و هم و و همده ستهینانی خوراك ، یا خود ثارامی له سه ر بر سینی و تونیتی و کاریگه ره ده ره کی یه کان . . هند اینت .

گهرهاتوو نهو تاکانهی که نهو سیفاتانهیان له خو گرتووه سهر کهوتنیان بهدهست هینا و، به پینچهوانهوه نهو تاکانهی که سیفاتی سهر کهوتنیان تیادا نیه، نهو کاته مانهوه بو نهو تاکانه دهبیت که شیاوی ژیانن و، لهناو چوون بو نهو تاکانه دهبیت که ناشین بو ژیان. و نهمه واتای (ململانیی مانهوه)یه.

بهلام یاسای (جیاوازی نیوان تاکه کان)، بهواتای ثموهی ههموو جهسته زیندووه کان ههر لهبنهره تدا لههه ندی سیفاتدا جیاوازیان له خو گرتووه.

هـ مر لهبـ مر ئهوه یـ م لیکچـونی تـ هو او بـ هدی ناکریـت لـ ه نـیوان دایسك و بـ اوك و منداله کانیان و نهلهنیوان بـ نهروت و به شـ ه کانی دا ته نانـه ت رووه کیش وا ئه ندیشه ی ده که ین که له یه که که ین که له ینکی ته واو له نیوان به شه کانیدا هه ینت، به لام له راستیدا گه لایه ك به دی ناکه ین له گه لایه کی تری هه مان رووه ک بچینت، به لام له به رکه می ئه م جیاوازیی یه و ، نه چوونه نیاو ناوه رو که وه له به رئه وه که و جیاوازیانه نادیار ده بن بو نه وانه ی که تو ژینه و هی له سهر ناکه ن، به لام به دریرای روژگار و چه رخ ئه م جیاوازیانه به ده رده که و و جوریکی تری نوی یک که هینن.

یاسای بو ماوه تهواو کهری یاسای جیاوازیییه کانه و، ئهو جیاوازیانهی کهلهمهوپیش باسکران بههوی بو ماوه لهبنه په کانهوه ده گویزریتهوه بو لقو پوپه کان، کهلهسه ره تاوه کهم و روو کهشی دهبن و، له پاش ماوهیه کی زور دهبنه، بنه پهت و جوری تری نوی یان لئی ده بیتهوه.

همموو شهم ریبازانه له تاکامدا بهیاسای هه لبژاردنی سروشتی یه وه به ندن به کورتی-یاسای بو ماوه، ههروه ك چون جیاوازیی یه كان ده گویزرینه وه ههروه ها ههموو شهو سیفاتانهی كه بنه روت له خوی گرتووه دهیانگویزیّبه وه بو به شه كانی تری،

جاثه م سیفاتانه ماددی بن یان (معنوی) به ده ست هاتوو و، ثه م سیفاتانه شیان سودمه ندن، وه ک تواناو هیز، ته ندروستی و ژیری و هه ندیکیان زیانیه خشن وه ک نه خوشی و که م ثه ندامی و نه وازه (شدوذ)، به لام زیانیه خشه کان دوو ریگا ده گرنه به ریان له ناو ده چن به زالبوونی سوود به خشه کان به سه ریاندایان سه رکه و تن به ده ست ده هینن که نهمه شده ینه هوی له ناو چونی خودی خاوه نه کهی یان نه ژاده کهی.

سودمه نده کان و البه خاوه نه کهیان ده کهن که لبه شهری ململانینی مانهوه دا سهر که و تو وین.

به شه کانی تر ثهم سیفه ته سوو دمه نده وه چه له دوای وه چه وه رده گرن و، له دوای تیپه ربوونی هه زاره ها نه وه، جیاوازی یه کان ده گه نه پلهیه ك که واله تاکه جیاوازه که ده که ن بینته جوری کی نوی تر، ثه مهیه یاسای هه تیزار دنی سروشتی، که دارون به هو کاریکی داده نینت بو پهیدا بوونی جوره زیندوه بینراوه کانی سه رزه وی،

حەيران/ ئەي نەيارانى دارون چۆن رەدى ئەويان داوەتەوە؟

شیخ انه یارانی دارون) زورن، له وانه شه و زانایانه ن که به هیچ جوریک له بورای ئاینیدا موناقه شه ی بیروک که به ورای ئاینیدا موناقه شه ی بیروکه کانی دارونیان نه کردوه، به لکو له بواری زانستی پرووتدا ره خنه یان لینگر تووه و هه روه ها زانایانی ئاینیش به ناوی ئاینه و هیرشیکی کویرانه یان کردو ته سه ری.

غوون به بو به به به به به به به انه وه ی زانستی زورن گرنگرینیان زینده وه وه ده ریای یسه سه رتاییه کان که هم له سه رقاوه له ثه زه له و همتا ثه مروّله شیوه ی خوّیاندا ماونه ته وه و ، به به به به به به به کردن کاریگ مری نه بووه له سه ریان و ، کوّمه له ی زینده وه ره گه و ره کان به پلهی نزم و به پلهی به رزیانه وه له چینه کانی ژیر زه ویدا وه ك یه که ماوه، ده ی گه ریاستای گه شه کردن راست بووایه ، واپنویستی ده کرد زینده وه ره گه و ره کان سه ربه وانه ، له همه و و چینه کانی زه ویدا

نەبوايە، بەلكو بەس لـە چىنى سـەرەوەدا ببوايەو كۆمەلـە پلـە نزمەكانىش بەس لەچىنى ژيرەوە دا ببوانايە؟

ئیستا دهبینین که زور له رهگهزو کومه له جیاجیاکان له سهردهمه کانی پیشوی کوندا، جهستهیان زور تهواو دروست تر بووه، وها له تهمرودا.

همرو هها له چینه کانی زمویدا دهبینین زیندهو هره نزم و ناتمو اوه کان لهسمرو زیندهو هره گمو ره تمو اوه کانموه دیّن.

حهیران/ کهواته دارون دهیموینت بلینت گشت زیندهوهران لهیمك ره گهز پهیدا بوون به هزی خزیه تی و سروشته وه لیكه و تهیان لیده بیته وه، نهك به دروستكردنی خوا.

شیخ/ نهمه یه کیکه له و و ته نا ره و ایانه ی که دژی دارون بالاوی ده که نه وه و شه وه و استیه که گومانی تیادا نی یه، دارون باوه ری به بوونی خودا هه بووه و ده ربارهی (بنه مای ره گه زه کان) (أصل ألأنواع) و اده رده که ویت دارون گومانی بووبیت له دانانی سنوریک بو بیر و که کانی له گه ل نه وه ی که مه یلی و ابووه هه موو جوّره کانی زینده و هر بگه رینیته وه بو یه یه دو گه رینده و هر و گه زوه که و تونیته و هم روست کردن دروست کراوه و هم روگه زین له سه ره تاوه له جووتیکه وه که و تونه و ه و هیچ گومانی تیادا نی یه که دارون باوه ری ته و اوه روه باوه روه که و تونه و می میچ گومانی تیادا نی یه که دارون باوه ری ته و اوه روه و می باوه ری تا دروست کردن دروست کردن دروست کراوه و می باوه ری تا دارون باوه روه در و باوه روه که و تونه و می باوه روه که دارون باوه ری به خودا دروستکه ری (ره گه زه جورا و جوّره کانه) گه ریه که ریه که دارون باخود زیاتر، بووه.

چونکه عمقلی باوه ری بمو ووتانه نهده هیننا که ده لین (ره گهزه جوراو جوره کان له خودی خویان و سروشندا پهیدا بون و زیاد دهبن).

حدير ان/ كدواته چۆن هدتا ئيستا ئدودى ئيمه بيستوومانه لدداروون و هدوا داراني شتى تره؟.

شیخ/ به لی کومه لیک له هاو بیرانی دارون که له سهر ریبازی مادی بوون باوه پیان به و تهی دارون نه ده هینا که دهی وت: ژیان له سهره تادا به هوی توانای خوداوه پهیدا بووه، تومه تی نه و هیان ده خسته پال دارون که له دله وه ثینکاری بوونی خودا ده کات و پینان له بوونی کردگار، رواله تی یه، ته نیا له به رخاتری دلی پیاوانی ثابنی یه له گهر دیله یه کی بچووك پیکهاتووه و، هه ندیکی تریان باوه ریان و ایه: ژیان له سهره تاوه له چه ند بیکی زولالی زیندووی زور بچووك پیکهاتووه، که به هه موویان ناگه نه تاستی ته نها شانه ی و له ویش ساده ترن هه رله به رمونی شهره به (مونیر Moner) ناوبرا که به یونانی یه که ی ساکار ده گرینته وه به عمره بیش ده گرینته و اید: بنه مای ته مانه ده گرینته و به به داره وی تو به مادی شهران ها به به داره وی ته به ده که ی ساکار

بهشیّوهیه کی گشتی خود کاره و لهخوّیهوه بهخودی خوّی لهماددهی بی گیان پهیدا بووه و بـهره بـهره گهشـهی کـردووه و بـهناوبانگترین زانـا کـه بـاوهرِی بـهم وتهیـه بـووه زانـای بایلوّجی (تهرنیستی هیگلّ) ی تهلّمانییه،

حەيران/ ئەي ھيگل چى دەلىنت؟

شیخ میگل ده تیت گهردون به گشتی له مادده بین کدیت و، مادده شله گهردیله بینکدیت و، له مادده بین مین گیانانه پهیدا بوون که له گهردیله ده بین کدیت و ، له م مادده به مهمو و ثه و زینده وه بی گیانانه پهیدا بوون که له گهردووندا ده بین ده به بین بینده کات و به گه شه دار ترین زینده و هر کوتایی دیت، ثه م زینده و هرانه به گیانله به رو بی گیانه و ، هه مو و به گشتی پینکها ته یه یه که ره گهزن ، هیچ جیاوازیه که نیروان گیانله به رو بی گیاندا نی به ، چونکه ره گهزی مادده ثه ندامی به کان له و ره گازانه بش دا هه ندی که ثور گانیزی نین و ده تو انریت به ریگای ته کنیکی هه ندی له پینکها ته کنیزی نین و ده تو انریت به ریگای ته کنیکی هه ندی له پینکها ته گور گانیزه کان ناماده بکریت .

له سهر ثهم بنهمایه هیگل ده لیّت، ساکارترین جوّری زینده و هر له مادده یه کی بی گیان له خودی خوّیدا گهشه ده کات.

حەيران/ چۆن ژبان لە بنگيان دەبيت؟

شیخ/هیگل، وا مهزنده ی ده کات که سهر چاوه ی ژیان له پیوه ری ری رو بی نیوان ریژه ی نیوان ریژه و تایه تبه کانی ره گهزه کانی مادد پیکهاتبیت، به لام قهم پیوه ره زور وورده کاری تهادایه و تاراده یه کوری که می به شیخی ره گهزه بیك هو کاریکه بو پهیدا بوونی ژیان، یاخود و ستانیکی ژیان، نهمه به و چوونه کانی هیگله، به لام خوی و هاوه له کانی تسری لسه ماددیی یه کان نه تو انان له دو زینه وه ی نهینی چونیتی پهیدا بوونی یه کهم ژیانی سهره تایی له ماددیی یه کان نه تو انان له دو زینه وه یه کیکه لهوانه ی که زور لایه نگری ریبازی پهیدا بوون و گهشه کردنی ده گرن و به ههمو و ماددیی یه که زور لایه نگری ریبازی ماددی یه و گهشه کردنی ده گرن و به از انبار ده کات به وه ی کهموداراتی پیاوانی ثاینی ده کات و سهرسام و دهسته و سان بوو بهرامه و بهوته ی پهیدا بوونی ژیان له بی گیاندا، به چهشنیك که بهویژدانه وه زانا کان له و تاوانانه دوور ده خاته وه (برپار له سهر شهو فهرمانه ی که به ویژدانه وه زاناکان له و تاوانانه دوور ده خاته وه (برپار له سهر شهو فهرمانه ی که به یدا بوونی ژیان له بی گیاندا، به چهشنیك که به یدا ده بیست، بریاریکی ههروا ثاسان نی یه ، چونکه بارو دو خیکی گونج و بو شو شه و به یدا بون می تی بهیدا بون که یه کهم ره گهزی لی پهیدا بوونه خونه به بارو دو خیکی گونج و به و به دو و دو ستکراون ، به رپهر چی شهره ده ده ده ده ده داده و که لیکه و ته ی بیکها ته و دو ستکراون ، به رپهر چی شهره ده ده ده ده ده و که لیکه و ته ی بی گیان بن ، به لکو له بواری در و ستکراون ، به رپهر چی شه وه ده ده ده ده و که لیکه و ته ی بی گیان بن ، به لکو له بواری

زانستدا لیکهوتنهوهیان له بی گیان به موعجزه دادهنریت و، موعجیزهیه که که به گویرهی عمقل لمه و گویرهی عمقل لمه و گه عمقل لمه وه کهمتر نییه که بلیین زینده و هره گهشه داره کان راسته و خو له بی گیان پهیدا بوون). حهیران/ ئهمه زور راسته. به لام من واگویبیست بووم، که دارون دهاییت ره گهزی

مروَّــڤ دهگەرێـتەوە بـۆ مەيمون، كە بە پلەكانى گەشەدا تێپەربووە، تا... بۆ تە مرۆۋ، ئەمە چۆن دەگونجىيىت لەگەل ئەو وتەيەى كە دەلىيت دارون موداراتى پىياوانى ئاينى كردووە. شیخ/ تەمەش، دووبارە وتەي دارون نىيە، گەرچىي ئەو لىەبارەي رەگەزە جىۆراو جۆرەكانەوە، ئەم جۆرە گوتنەيش ھەللە گرينت بەلام ھەندى لــه تونـدرەوە مادىيەكانى ريبازه کهي داروون و ههندي قسمي تهويان، سمبارهت به ههندي پاشمرو کي ماددهي ئەندامى كردووه بـه بەھانـەين بۆ نەفى ئامانج و دانايى لـه دروستكردنى دروستكراوهكان پالپینوهنەری راستەو خۇ (الخلق الدفعی المباشر) کردووه که لهکتیبه پیرۆزه دابهزیوهکاندا ئامـاژهی بوَ کراوه و، باوهڕیان وابووه که رهگهزی مروّــــْت دهگهرِیْتهوه بوّ مهیموون ِبهلگه خوازیان وابووه که لیکچوونیکی زور زور له نیوان مروّف و معیووندا همیه، له زوّر له ئەندامەكانياو، ھەندى رەوشتى بۆ ماوەيان وەك (حيض) و ھەورەھا دەيان ووت زۆر لە زيندهوهران ههستي خوشي و ناخوشيو قين و سؤزيان تيادايه و لـه هـهنديكي ترياندا توانسای بیر کسردنهوه و بهراوورد کردنسیان تسیادایه تاکسام خسوازی توژینهوه کانسیان و ا بهده ریده خات که ئهم زینده و هرانه و های مرؤی خاوه نی عمقل و سوزن له گهل جیاو ازی لەپلىەكانى گەشـەكردندا و، ئەوانـەي كە دەلىين رەگەزى مرۆلىڤ دەگەرىيتەوە بۆ مەيموون سەرسىام بىوون لىە چىۆنيەتى گواسىتنەوەي سروشىتى ئاۋەلپىتى مىيموون بىۆ سروشىتى مىرۇ قايەتى مىرۇڭ كە ئىەم پلەيمەش دوا گواسىتنەرەيە، ھەندىكىيان دەيمان ووت ئىەم گواستنەوانە لــه پـرِو بني بەرنامە بوون و، ھەندىڭكى تريان دەليْن پلەپلە روويداوە، چونكە گواستنهوهی لــه پــرو بـنی بهرنامــه زوّر دووره لــهو جــیـاوازیییهی کهلـهنـیُـوان مــروّــــڤ و

نهیان توانیووه بریاری تهواو لهسهر ئهم گواستنهوهیّه بدهن به بیرورایه کی برهر و پهمندّ. حهیران/کهواته فهلسـهفهی (گهشـه پـیّدان) چــییه که سبهنسهر دایناوه؟ و جیاوازی چیه لـهنیّوان (گۆران)و (گهشه پیّدان)؟

مهیمووندا ههیم، بهتایبه تی لمه عهقلیاندا و ، زور گهران له چینه کانی زهویدا له دووی ثهو زنجیره وونبووهی کهمهیموون پیایدا تیپه پیوه، هیچ پاشماوهیه کیان نهدیتهوه، ههتا ثهمروش

شینخ/ نمو جیاوازیسهی نیوان گهشه پیدانو گیوران لمه رووی زاراوهی زانستی فهلسمه فی یه وه زور کهمه همهروه ك چون لمه بسواری زماندا کهمه، ریسیازی گوران (Transformisime) ئەو رىبازە بايلۆژىيىيە كە دەلئىت ھەموو جۆرەكانى ئاۋەل و رووەك دە گۆرىن و جۆرى نوييان لىندەكەرىتەوە،

ریبازی گهشه پیدان Levolutionnisme، ثهو ریببازه بایلوژیییه که دهالیت روودانی گورانیکی گه شهداره له زیندهوهراندا.

لهراستی دا ریبازی داروینی بریتی یه له (گورانی گه شه پیدانی گه شه دار (تحول تطوری ارتقائی)، به لام دارون ریبازی گه شه دانی به ریبازی بایلوژی داناوه و ، نه یکر دو ته فه لسه فه یه کی گشتی سه رتاسه ری بو بوون ، به لام سبه نسه ر به پیچه و انه و ه ریبازی گه شه پیدانی کر دو ته فه لسه فه یه کی گشتی سه رتاسه ری بو بوون ، که هه موو شته ما ددیی و معنه و یه کان ده گریته و ، به مه ش به دانه ری (فه لسه فه ی گه شه پیدان) داده نریت ، کور ته که مه فه لسه فه یه دانه داده ریبازی که له به مه و نه به دانه راستیدا و هسفی کی جوانه بو هه ندی له بینر او ه راسته قینه کان که له و نه به ده رده که و ن زیاتر له و ه ی که شیکر دنه و هه یک بیت بو په یدا بوونی راستی ثه م به و نه).

همموو شتیکی نهم گهردوونه له مادده و نورگانیز و عهقل و داب و نهریت و رهوشت، ناکامی کو کبوونی به شه له یه کچووه کانه، که نهم کوبوونه سنوریک بو جووله کان داده نیت و دهیان به ستیته وه و هیزه کانیان پهرش و بلاو ده کاته وه، که به مه ش وینه و جوزایه تی نوخی پیده به خشینت، پاشان به ره و ململانی و لاوازی و له ناو چوونیان ده بات، دو و باره بو کو کبوونیکی تر.... هه ربه م چهشنه به رده وام ده بیت.... له کومه لا بوونی گهردیله ی مادییه کان به ردو شاخ پهیدا ده بیت و، له کوبوونه وه ی توکه ناوه کان ده ریاکان پیکدیت و له کو کبوونی نماندامان خیزان دروست ده بیت و، له خیزان تیره پیکدیت و له کو کبوونی تیره و هوزه کان ده و له تیزان دروست ده بیت و، له خیزان تیره ره و شته و یاساو ناینه کان و له ژمیزه ی خواوه نده کانه وه گه یشتنه دو زینه وه ی خودای ره و شته و یاساو ناینه کان و له ژمیزه ی خواوه نده کانه وه گه یشتنه دو زینه وه ی خودای له به شد زانیاری دروست بوده و له به کو کبوونی زانسته کانه وه فه لسه فه له به نانه وه زانست پیکهات و له کو کبوونی زانسته کانه وه فه لسه فه له به می ناده وه فه لسه ناده و نانیاری دروست به ناده وه فه لسه ناده و نانسته کانه وه فه لسه نانه و نانسته کانه و نانسته کانه وه فه لسه نانه و نانسان کانه وه فه لسه نانه و نانسته کانه و نانسته کو کبوونی زانسته کانه و نانسته کونه و نانسته کانه و نانسته کونه و نانسته و نانسته کونه و نانسته کونه و نانسته و نانس

به لام گهشه پیدانی زینده و ه ره کان، وه ک داروون و که سانی تر ده تین (له سه ر بنه مای گونجا و و هاو چه شنی ده بینت له نیوان زینده وه ره کان و ثه و ژینگانه ی که تیایدا ده ژین و و ه ته و پینداویستیانه ی که گرنگه بزیان و ثه و پیویستیانه ی که یارمه تیده رن بز مانه وه و ژیانیان و ، به فه رمانی ثه م پیداویستیا ثه و پیویستیانه ی که ئه ندامه کانی له ش و هه ستی

لیپینکهاتووه ته نانه ت عه قلل و ئه و فکر انه ی که ئیده به فکره خور سکیه کان ناویان ده به ین. همه موویان به گشتی پینکها ته ی ئمه م گه شمه پیدانه ن، به لام ئماره زوه ره نگدانسه و ه که لکبووه کان و داب و نه ریته چه سپاوه کان له یه کتریان جیاده کاته وه و ، له ئماره زووه خور سکی یه کانه وه عمقل په یدا بووه.

ویّنه خوّرسکیه کان و یاسمای هو کان و دارشتهی چهرخ و شمویّن، بریتین له شیّوازاکانی فکره خوّرسکییه کان که نهژاد بهدهستی هیّناوه و، بهدریّرایی چهرخ چهسپاون و بوونهته خوّرسکییه چهسپاوه کان.

حهیران/ له یادمه نوسراویکم لهسهر فهیلهسوفی ثه آمانی که به (شوبنهر) ناو دهبریّت، خویدند و تهوه، بیرو رای همروه ک شهم بنو چوونهیه که ده اید مهندامه کانی جهستهی زینده و هر بهینی پیویستیان بو ژیان و خوراک و مانه و ه دروست بوون.

شیخ / به تنی (شوبنهر) ئهم پیداویستی و پیویستیانه ی به (ویست) داناوه و ، گهشه ی به مانای ویست داناوه هه تا ... کر دویه تیه راستیه گ بز کوتایی ههموو شته کان و باوه پی و ا بوه که گه ردوون به گشتی بریتی یه له کومه تیک ویست که له حاله تیکی بکه ری به رده و امدایه و ، ئهم ویستانه شهری هیری کی زیندووی به توانایه بو دروستکردنی ههموو شتیک و پیکهاتن و ئاراسته و به رده و امیان به پیی پیویست پیدراوه و ئیمه له شته به شی یه کاندا ته نها روانه تی به موستی به دروست که ده به می کاندا

ه مر چه شنیک بینت ئه می حهیران ئه م گزران و گه شه پیدانه هیچ یاسایه کی به سهردا ناچه سپینت، گهر به (ژیان) یان به (ویست) ناو ببرینت هیچ جوّره باوه پر ناسه لیننی که دژی باوه ر به خودا بنی.

حەيران/ چۆن ئەمە دەبيت؟

شینخ/ ئیستا له و ته کانی شینخ (جسس) به دوورو دریسژی و ناشکرا به ت به ده رده که ویت؟

حُهير اناً همهوو باساكاني سبهنسه رده رباره ى فهلسهفه ى گهشه پيدان، نهينى ثهم سيستمه ى بخ ده رنه خستوين كه گهشه پيدان پيايدا تيپه پر ده بينت و هنرى يه كهم (العلة الأولى) بن بوونى ئه م گهردوونه به گهرديله و بهشه كان، ره گهزو تايبه تمهندي يه كانى بن بدده رنه خستوون له گهل ئه و ياسايانه ى كه ده بيته هنرى كۆك بوون و جيابوونه وهن .

شیخ/ سبه نسه روای له فهلسه فه کهی کردوه که تایبه تمه ندییت به وه سفی ثهم گهشه پیدانه له وینه کانی روان به گشتی بگریته وه به بیدانه له وینه کانی بوون به گشتی بگریته وه به بیدانه له وینه کانی بوون به گشتی بگریته وه به بیدانه له و راستیهی که له پشتی دروستبوونی گهردوون و هزکه یدا هه یه سبه نسه ده نیت عهقل نه تو انایه له چوونه ناو قولاییه کانی یه و ته نها بو تینگه یشتی و زانینی رواله تی شته کانی گهردوون دروستکراوه و ، عهقل به هزی به کارهینانی ثهم رواله تانه وه بوونی خوی سه پاندووه و هه موو تین و انینه کانی بیرو که یه کانی عمقل که باسی پشتی ثهم رواله تانه ده کات عهقل دوو چاری هه له و سه رسامی و گیزاو ده بیت و ، و ته به وه ی که شهم ده که ردوونه له خودی خویدا به بی هیچ هویه که دروست بووه و ، هیچ سه رتایه ک نی یه ، ثهم و ته یه عمقل باوه ری پیناکات ثه و عمقله ی که ده لیت هموو هز کاریک به بی هز نابیت همروه که زاد و دونی ثه م گهردوونه .

عمقل دووچاری کول بوون و نهتوانای دهبیّت له ثهندیّشه کردنی هوی یه کهم بهبی هوّ پهیدا بووبیّت.

حمیر ان/ همربهم چهشنه بوه بیرو رای تهما نوئیل کانط لهبابهت نهتو انایی عمقلهوه، ئایا باوهر هینانی بهخودا همروهك تهو بووه.

شیخ/ به لی سبه نسه رو کانط و ته کانیان وه کی یه کبووه له بواری نه توانایی عهقل له مه نه کردن و سه رسامی دا و، هه روه که ثه و له تاکامدا باوه رینکی ویژدانی پته وی هه بووه که ده نیت / چه ند راستیه که هه هه که واله نه فسمان ده کات به هوی هه سته نادیاره به تواناکان هه ست به بوونیان بکه ین، که ناتوانین به عهقلمان ده رکی بکه ین و، یه کین که و راستیه گرنگانه باوه رهینانه به خود ا.

حمیران/ وا لـه شیخی گەورەم تیْگەیشتم که دارون باوەرى بەخودا بووبیْت، کەواتە

هۆكىارى ئىەو ھىرشىھ كويىرانەيە چىيىە كەكراوەتە سەرى؟ بۆ ئەم ھىرشە نەكراوەتە سەر سبەنسەر كەرىبازى گەشەپىدان و بىروراى وەك دارون بووە؟

شیخ ا هیرش نه کرایه سهر سبه نسه ر چونکه له تی وانینی دروستکردنی جو ره کاندا، جگه له وه ی داروون گوتبووی له م باره یه وه و هیرشه کهیش بو سهر دارون به ره به ره لاو از بوو کاتیک فه لسه فهی گه شهیندانی سبه نسه ر بالاو کراوه یه، شتیکی ئاسایی بوو که بیرو که کانی هیچ گیر اویک نه نینته وه سه باره ت دروستکردنی پله کانی گه شهیندات که پیاوانی ئاینی خروشاند و لایان و ابوو ئه م بیرو کانه ترسناکن له سهر باوه په ناسمانی یه کان ده رباره ی دروستکردنی مروقی یه که م به درو داده نیت و، هیرشه کانی بو سهر دارون زور توندو تی و بووه که له لایه ن گهوره پیاوانی ئاینه وه کرا هیرشه کانی بو سهر دارون زور توندو تی بووه که له لایه ن گهوره پیاوانی ئاینه وه کرا شیرشه کانی بو سهری له شیروازی موناقه شه گیری، تانه و لومه کردن و جنیو و ئازاردان و تاوانی بی باوه پی شوازی موناقه شه گیری، تانه و لومه کردن و جنیو و ئازاردان و تاوانی بی باوه پی خون هه والی نه م هیرشه کرچ و کالانه دریژه ی خایاند له توندو ره قیدا هه تا کوتایی سه دوی نوزده هم هیرشه کرچ و کالانه دریژه ی خایاند له توندو ره قیدا هم تا کوتایی سه دوی نوزده هم هیرشه کرچ و کالانه دریژه ی خایاند له توندو ره قیدا هم تا کوتایی سه دوی نوزده هم و ا

بــز نموونــه گــمورهو زانـای بــمناوبانگ ئهسـقوفی ئۆكسـفۆرد، وتهیـه كی لهبــهردهم كزمه نـــه پنشــكهوتوخوازانی بهریتانـیادا بلاو كـردهوه تـیایدا و تــی (دارون گهوره تـرین تاوانی كـردوه، كاتینك كه ههولی داوه سنوریك بۆ مهزنی خودا له كاری دروستكردندا دابنینت) و هـمروهها كاردیـنال ماتنگ ده نینت (ریبازی دارون فهلسه فه یه كی درندانه یه عمقل بهروی گهورهی ئوسقوفه كانی عـمقل بـمرهو ئیـنكاری بوونی خـودا دهبات و، (دوكتور به پری) گهورهی ئوسقوفه كانی (مهلـبورن) كتیبینكی دانا كـه تـیایدا هیرش بو داروون دهبات و تاوانی ثهوهی ده خاته پال

همروهها (مونسیۆر) (سه گۆر) لهفهرهنسا لهسهر ریبازی دارون ده لیت یه کیکه لهو ریبازه کهم نرخانهی که ته نها بی باوه پان و نهفس نزمان پالپشتی ده کهن نهو بیروباوه په نه نشازه نزمانه له لایه ن که که ته نها بی باوه پان و ده کریت که پایه نزمو ههست پیسن، نهم جوره ریبازانه سهر چاوه کهیان کفره و کوتایه کهیان گهندی و چه په لی ده بیت و، له نه لهمانیا همهندی زانایان و ایان بلاو کرده وه که ریبازی دارون در ایه تی همهو بیرو باوه پکانی کتیبه پیروزه کان ده کات و، همروهها (لونارت) ماموستای لاهوت له (لایبزیگ)، ده لیت افکره ی فکره ی خودا ده کات و، فکره ی فکره ی در وستبوون) ناین خاوه نیه تی زانستی سروشتی و، ههمو و په یکهریکی بهرزی ناین، به نامه کهی لهسهر ریبازی (در وستبوون)ه و، یه کیک له زانایانی لاهوت له سویسرا

بانگیشتی هه تسان به شه پی (خاچی) در به م رینبازه (چهوت و خراپکاره) کرد و همروه ها گزفاری زانکوی دبلن ده تیت: ((دارون قسه و گفتو گو له وه ده کات که چون ده تو انری خودای مه زن له سه رعه رشی دا بنرینت)) و ، هه روه ها زاناو دانای گهوره (قسطنطین جسس) له کتیبه کهی که به ناوی (دارونیز ، یاخود مروقی مهیمونی) له پاریس ساتی ۱۸۷۷ بلاو کر ایه وه که رینبازی دارونی به (نه فسسونینکی گالته پینکراو) دانا و ، همروه ها (گلادستون)ی وه زیری پایه دار له یه کینگ له ویژه یه کیدا گالته به م ریبازه ی دارون ده کات و د. هیدج که سه ربه زانکوی (برنستون): ده این ((پیویسته به ره نگاری دارون ده کات)) و مدرنه و می ته م جوره ریبازانه بکرینت که ثینکاری کتیبه پیروزه کان ده کات)) و همرله همه مان زانکو)د. دو قلید) ده تینکاری کتیبه پیروزه کان ده کات)) و پیروزه کاندا شیاو نی یه و ، همرکه سیک به زانستیانه ش نه م گونجاندنه ی چه سیاند و باوه و ی پیروزه کاندا شیاو نی یه و ، همرکه سیک به زانستیانه ش نه م گونجاندنه ی چه سیاند و باوه و ی پیروزه کاندا شیاه وه نینکاری بوونی خودا ده کات)

همروهها (د. لی) ده تینت (به هیچ شیوه یه که شیوازه کانی لیکدانه وه شیاو نی یه مانا هیمایی یه که کتیبی پیروز، فراوانی و زیاده رؤیی تیادا بکریت به چه شنیک که بلیبن نهم ریبازه یشی له خو گرتووه، دارون و کومه له کهی به سهر لیشیرواو و بو گهن وه سفی کردون. و له زانکوی نه مریکی له به یروت نه و ماموستایانه ی باوه پیان به ریبازی دارون بوو، له دانیشتگاکه دوور خرانه وه).

حهیران ده النب الله المیره دا شیخ مهوزون له گهل فکره کانیدا خاموشی گرتی و، منیش به بی ده نگی سهیرم ده کردو چاوه رئی کوتایی و ته کانی بووم له پاشدا سهری به رز کرده و به زهرده خهنه یه که وه که ههموو مانایسه کی شمانازی و ریزلینانی له خوگرتبوو.

دووباره وتی، شیخ او لهقولایی نهم شهره ترسناکهدا. نهی حدیران، له ههموو نهم جیهانهدا، تاکه زانایه کی تاینی پهیدا بوو که توانی پرکیشی بکات و به نازاو مهردانه کتیبیک دابنیت و تیایدا بلیت ریبازی دارون -گهر چهسپا-، هیچ دژایه تی یه کی بریارو فهرمووده کانی قورنانی پیروز و باوه رهینانی به بوونی خودای گهوره ناکات)

حهیران/گهورهم ثهو تاکه زانایه کنیه؟

شینخ/ نمو زانایه شیخ حسین جسره که دانه ری په راوی (الرساله الحمیده)یه، کهله شیخ نفر در نارساله الحمیده)یه، کهله شده و نکی تر دا بؤتی به ده رده خهم چونکه باسکردنی دوورو دریش و ، شیخی گهورهمه و به هوی و رهوام گرته به رله به رئه وه و ته ی کهم ده رباره ی دادم نادات.

حهیر ان/ ثیمه هیشتا له سهره تای شهو دایس، تکام و ایمه که زنجیرهی باسه کان نه پچرینیت.

شینخ/ منی پیره میرد هیچ گرنگ نیه بهلامهوه شهو نخونی و، رور به کهمی شهوان ده حهوم.... و تهنها ترسم لهتزیه.

حەيىران/ تامەزرۆيىم بىۆ وتەو باسەكان وام لىندەكات زياتر لە شىنخى گەورەم بە ئارام ترىم بۆ شەونخونى....

شیخ/ نزیکترین زانا کهله ثیمامی غهزالی بکا له رووی زانستهوه و گرنگترینی ثهو ليْكچوونه ثهوهيه جسر ههروهك غهزالي ههلگري ريبازي زانستي كهلامه و، زياتر له زاناكاني سىدردەمى خىزى و، ھەروەك ئىەو ئاگادارىيىيەكى زۆرى ھەيـە سىەبارەت بە ر استى زانيارىيەكانى گەردوون و، چۆتە قولايىي دەرياي فەلسەفەي مىتافىزىكىيەوە و، ئامانجي ههر دو كيان لـه ليْكۆلينهوه فهلسهفيه كاندا، چهسپاندني بووني خودايه ههروهك چون غـهزالی بـاوهړی به رِاستییه زانستییهکان همبووه که به بهلگهی رِاست و دروست چه سپاوه و ئینکاری شهوهی ده کرد که شهم راستیانه پنچهوانهی شایین بن و زور سهررهنشتی نموانهی ده کرد که ثینکاری نهم راستیانهیان ده کرد و وایان دهزانی به هزیموه ئايين سـهر دهخـهن و پييي دهوتن بيي گومـان ئـهم زانايانـه زيانيان زياتره بو ئايين وهك لـه دوژمـنهکاني. هـمروهها شـيْخ جسـريش زۆر توندبـوو بهرامـبهر ئـمو زانـا ئاينـيانهي كـه ئينكاري راستييه زانستييه برهوه كانيان ده كرد و دهيوت: ثهوانه كۆسىپ و تهگهرهن لهسهر ریبازی ثیمان و برواهینان چونکه جاهیل و نهفامن به بناغه و بنچینه کانی ثایین و ناتوانن دەقەكانى خواي كاربەجى و بەلگە عەقلىيە برەرەكان لەگەل يەكتردا بگونجينن بۆيمه ئەمانىە زەرەر و زيانيان زياترە بىز ئايين لىە دوژمنە سەرسەختەكانى. غەزالى و جسر ریککموتن و همریه کمیان کتیبیکی تایبهتیان دانیا بیز رهتدانهوهی فهیله سوفه کان لهو بو ار انهی کهو ا تیکگهیشتن پیچهوانهی ئایینه به تهواوی.

غه زالی کتیبی خوی دانا به ناوی (تهافت الفلاسفة) که بوم باس کردی، جسریش کتیبیکی خوی دانا به ناوی (الرسالة الحمیدیة) به لام جیاو ازی نیوان تهم دوو پیاوه له دوو شندایه:

یه کهم: غهزالی له کتیبه کهیدا به کورتی ر هددی لهو فهیله سوفانهی داوه تهوه که له بارهی خواوه نده کان دواون.

ه مروه کو پیشتر زانیوته بیرورای ماددیییه سروشتی به کانی تیادانی یه که ثینکاری

وجودی خوایان کردووه.

بهلام جسر که بینی بزچونی ماددی پهره دهسینی و گهشه ده کات لهسهر دهستی ههندیّك لـه زانا ماددیه کانی سهدهی نوّزدههم لـه دوای داروخان و نووشستی هیّنان، وای به چاك زانی که زوّرینهی قسه کانی لهگهل ماددیه کان بیّت.

دووهم: جسر رووبه رووی هه ندینك بیرورای نوی بیزوه که له سه رده می شهودا ده رکه و به نمودا ده روه می شهودا ده که و تا گرنگترینیان بو چوونی (پهیدابوون و گهشه سه ندن) بوو که زانا ماددی په سرو شتی په کان گرتبوویانه به ربو ثینکاری خوای دروستکه رو دهیان ووت ژیان پهیدابووه له نه بوونیکی خویه تی .

ئـهم بـیرورِا ماددیـیانه لـهســهردهمی غـهزالــیدا بـهم چهشـنه وورده کاریی و ئاراسته کراو نهبوو و، ئـهم هـهموو لایـهنگـرو دۆستانهـی نهبوو وهك ئهمروٚ رهچاو ده کرێ.

جسر بو چوونی وابوو، موناقهشه گیری ثهم رایانه لهسهر رووناکی ثاینی راست و زانستی دروست و بی ههله بکات.

همر لهبهر نموه همستا به تو ژینه وه و لیکولینه وه له گه ل ماددیی یه کان بو چه سپاندنی لیکه و ته که ردوون و چه سپاندنی بوونی خودا و سیفاتی خودا که عمقل مه زه نده یا ده کات و ، ده ستیکر د به لیکولینه وه ی گومانی مادیی یه کان که سهر ده کیشی بو باوه پنه هینان به بوونی خودا و ، دروستکردنی گهر دوون له نه بووونه و ، بوونی سیستم و دانایی له دروستکردندا و هم مووی به گشتی پوو چه لکر ده وه و له ناویبردن ، له پاشاندا ده ستیکر د به تو ژینه و ی فه لسه فهی (پهیدا بوون و گهشه کردن) و به دوورو دریژی باسی له سمر کردن و به نیشانه ی به به رزو ویژدانیه وه لیکولینه وه ی له سموده کردن و له هم موو بیرو پاکانیدا زور پهیوه ستی ناینی ده کرد و ، سوور بوو له سمر گونجاندن له نیوان (عمقلیه کان و نمقلیه کان) و زور شاره زایی هم بوو به شیوازه کانی نه م گونجاندنه ، دوور له کرچ و کالی و ده مارگیری کویرانه و ، باوه پیکی پته وی هم بوو به وه ی که ناینی نیسالام هم رگیز دژایه تی و نینکاری فه رمانه کانی عمقلی ساغ ناکات .

حدیران/ ثایبا.... و ته کانی جسر سهباره ت به کیشه کانی لینکه و ته گهردوون و کونیتی گهردوون و کونیتی گهردوون و کونیتی گهردوون هیچ جیاوازیی یه کی ههیه له گهل و ته کانی غهزالی و که سانی تردا ۹ شیخ/ (له ناوه رو کدا هیچ جیاوازیی یه له نی یه ، به لام جسر و ه لامی بو سروشتی و چهرخی یه کان (دهرین) بوو که لینکاری بوونی خودایان ده کرد، به پیچهوانه ی غهزالی یه وه که مهمیشه و ه لامی ثه و فهیله سوفه خواوه ندیانه ی ده دایه و ه که باوه پیان به کونیتی گهردوون هه بوو به بی ثینکاری بوونی خودا).

ئیوه ده نین، چهسپاوه له لامان په یدا بوونی زینده وه رو رووه که پاش ته وه ی نه بو و بودن، به هزی دوزینه وه ی پاش ماوه یان له ناو چین و تویکانی ژیرزه ویدا که واتان بو ده رکه و ت که دو اچینی زهوی هیچ جوره زینده وه ریک و پاشماوه یه کی تیا نی یه و ، چه رخیکی زور به سهر زهویدا تیپه په بووه به بی زینده وه رو، به کوک بوونی به شه کانی مادده به هزی جووله په وه ، ره گه زه به ماده به به تیکه لبوونیان، به ریزه ی تایبه تمه ند، جه سته زیندووه کان په یدا بوون و ، یه که م شت که پیکهات له جه سته ی زیندوو مادده یه که بینگه ردی زولانی یه که توانای خوراکدان و دابه شبوون و زور بوونی تیادایه که تمویش (پروتوپلازما)یه و له په یدا بوونی پروتوپلازما، ساکار ترین رووه کو زینده وه پیکهات و ته م زینده وه را باسایه ی که له په یدا بوون و گه شه کر دندا با سکران، زور بوون و جورایه تیان لی په یدا بوو و ، پاش ملیونه ها سال گه یشته ته م پله یه یه باسکران، زور بوون و جورایه تیان لی په یدا بوو و ، پاش ملیونه ها سال گه یشته ته م پله یه یه مه مرو تیادایه .

مروِّف تاکه ئاژه نیکه له تیکرای ئاژه نه کانی تر و، به توانای یاسای (هه نبراردنی سروشتی) گهشه ی کردووه، له وانه یه له مهمون پهیدا بووبیت و، عه قلیشی هیچ جیاوازیی یه کی نی یه له گهل عه قلی ئاژه نه کانی تر، ته نها ثه وه نه بیت که عه قلی مروِّف نه پله یه کی نی یه له گهل عه قلی ئاژه نه کانی تر، ته نها ثه وه نه بیت که عه قلی مروِّف نه پله یه کی گه شه و به رزدایه و، پاش ئه وه ی که شیخ جسر کورتکراوه ی ریبازی ماددیی یه سروشتی یه کان پیشکه شکرد، ده ستده گات به وه الامدانه و هیان ده نینانده ده رنیخی راست و قول له مریبازه تان، بوّم ده رکه و تکه بنه ماکه ی باوه و پینانتانه به کوّنیتیه که ی، باوه پرتان به بوونی خودایه کونیتی مادده تان به بوونی خودایه که دروستکه ری بیت و کاتیک جوّراو جوّری مادده تان بینی و جه سپا

لاتان که نهم جورایه تی یه لیکه و ته یه باوه رتان نه هینا که نهم لیکه و ته جورا و جورانه لیکه و ته مه مادده بن و ، پیویستتان به چه سپاندنی جوو نهی به شه تاکه کانی مادده ی بوو و له سهر بنه مای مادده و جوو نه جورایه تیان چه سپاند. گهر باوه رتان به لیپکه و ته مادده بوایه نهم (باوه ره) زوری لیده کردنکه باوه ر به بوونی خودایه که بینن که پهیدا که ری بوون بیت و جورایه تی پیه خشیبیت و ، خوتان ماندو و نه ده کرد که بلین نهم جورایه تی یه پیدا به بوون به بین هیچ مه به ست و دهر ککردنو نه خشه دانانیک و یه که م شت که پیویسته نه سهر من نه وه یه که به نگه بهینه مه و بو پوو چه نی کوزینتی مادده و چه سپاندنی په پیدا بوونی و ، سه رنجده ریکی لیکو نه ره بود برازه که تان می داوا ده بینیت ، که ناتو آنریت چه سپاندنی هه رسیکیان به یه که و بکریت ، چه سپاندنی هه ندیکیان رامان ده کیشیت بو پوو چه نگر نه وه ی هیندیکی تریان.

کیشه ی یه کهم / ئیوه ده آلین، کونیتی مادده و جووله کهی، هه رله ئه زه آله وه پهیوه ستی یه کترن و لیک جیانا بنه وه و ، کیشه ی دو وه م / ئیوه و تان جوّره کانی زینده و ه رلیکه و تن، پاش ئه وه ی به به به نال به ده رکه و ت ، که جوره کانی زینده و ه رو وه کی پهیدا بوون پاش ئه وه ی که نه بون بوون و ، مروّف نوی ترین قوناغیانه .

ترین قوناغیانه .

کیشهی سیههم او تنان ههموو جوره کان به گشتی به هوی جوولهی به شه کانی مادده وه پهیدا بوون، نه و جوولهیهی که لاتان و ابوو هم راسه نه زه له و پهیوه ستیتی و، نهمادده و نهجووله که ی هیچ و ویست و خوازیاریی به کیان نه بووه له م پهیدا بوونه جوراو جورایه تیه دا.

مانای نهمه و اده گهیهنیت که جوّر ایه تی یه کان لهمادده و جوله کهی پهیدا بووبن، و هك پهیدا بوونی هو کار له هو کهی، نهمه نهو سنی داوایهیه کهلهریبازه که تاندا چهسپاندو تانه و منیش له و ه لامیاندا ده لیم:

ه مموو عمقلینکی ساغ بریارینکی تمواوو برهر دهدات و هیچ گومانینکی تیادا نی یه که شت به هیچ شیوه یه که له مقو پهیوه ندیداره که ی دوا ناکهویت، گمر هو کهی لینکهوته بینت، هو کاره کهشی لینکهو تهده بینت به بین هیچ دواکهوتنینک.

گهر هو کون بینت، هو کاریش کون ده بینت، گهروا نه بینت بوونی هو به بی هو کار ده بینت، که نه مه ش له لای عه قل مه حاله و، و ته تان، به کونینتی مادده و جووله کهی، که ههردوو کیان هیوی جورایه تی گهردوونن، نه و کاته پیویست ده کات که جورایه تی یه کانیش کون بن به لام نیوه یاوه رتان به کونیتی جورایه تی یه که نی یه. له به رئه وه تیوه لهم حاله دا که و تو و نه ته نیوه ندی سی کیشه وه یان باوه رتان به کونیتی جو رایه تی هو کاره کان همبیت له به رکونی هو کانیان، به بینچه و انه وهی ئه و چه سپاند نانه ی که به ده ستان هیناوه یا خود ده لین مادده جو و له کهی به هوی (همالیژ اردن و ویسته وه) دو بکه رن و، چه رخیکی دیاریکر او تایبه تمه ندگر ا بو لیکه و تنه وهی جو رایه تیه کان.

ئیوه تهمه زور بهتوندی ثینکار ده کهن وهیان دهبی بلین ماددهو جووله لیکهوتهن که تهمهش راست و رهوایه.

پاشان شیخ جسر به شیوهیه کی تر وه لامیان ئه دانه وه که دهانیت/ شاراوه نی یه و عهقلیش باوه پر ناهینینت که مادده بی بهش بینت لهو وینانه ی کهوه ریده گرینت و ، ههر له بهر ئهوه و تووتانه ههر گیز مادده به بی وینه نه بووه و نابینت.

چونکه مادده و جووله کهی که بههزیانهوه وینه دروست دهبینت.

هەردووكيان كۆن و پەيوەستىن بەيەكەوە،

بهلام عقلمی ساغ بن گومانهٔ لهوهی ههموو ویسنهیهك كه ماده وهریده گریست، لیكهوتهیه، چونكه لهٔ ناو دهچیت و دووچاری گۆران دهبیت.

گهر ساکارترین وینمش بینت، بهبهلگهی ثهوهی که ثهم وینه ساکارانه گزران و لهناو چوونی بهسهردا هاتووه.

ویدنه جورایه تی زیندووه کان جینیان گر تونه ته وه وه که چه سپاندتان که بوونیان له چینه کانی زهویدا لیه چینه خانهی خینه کانی ده و میچ شار اوه نی به له لای عمقل که همر شتیک بچینه خانهی نه بوونه وه کونینی مه حاله.

له به ر ته وه وینه پهیوهسته که ی مادده، لیکه و تهیه، ناگونجینت مادده کون بینت، چونکه گهر سه رنجی ساکارترین وینه ی مادده بدهین ده بینین وینه کانیش دو و باره لیکه و ته ن، به به لگه ی ته وه ی نه بو و نی به سه ردا دی.

كهواته پيش پهيدا بووني ماده، دهبيت مادده چون بوو بيت؟

پاش نموه ی که شیخ جسر به به لگه لیکهوته ی مادده و وینه که ی سهلاندی که عه قل ریگ چاره یه کی نی یه بغ رزگار بوون لینی گهوره ترین زانایان و فهیله سوفان باوه پیان پیهیناوه و شیخ جسر به ماددییه کان ده لینت، هه موو لیکه و ته یه ك ده بینت كاریك په یدای كردبیت.

بههزیموه بوونی بهسمر نمبوونی دا زال دهبینت، دهنا بنی لایی بهسمر لایه کا زال ده بنی به به به کا زال ده بنی به به بخاری (ترجیح بلا مرجح)، که نمه مه محالینکی ناشکراو بنی گومانه، گهر مادده چه سپا لینکه و ته یه ده بینت شتیک همینت که مادده لینکه و ته و بینت و به هزیموه همهوونی دا زال بووبی و نهم شته ش پیویسته همهووبی، چونکه نمهووشتی لین پهیدا نابنی و، نهم همهوه ش خودای گهوره و به خشنده یه به

پاشان نمو خواسته بوون بهسهر نهبووندا زال ده کات و کاتی بز دیاری ده کات به لام هممان بوون تهنها به ویست پهیدا نابیت به لکو پیویستی به توانایی و زانست ههیه.

هیچ گومانی تیدا نی به نه و خودا گهوره ی که پهیدا که ری مادده به وهسیفه تی گه شه کردن و گوران له وینه یه که وه بو وینه یه کی تری پیبه خشیوه خاوه نی به رز ترین تواناو زانسته، جایا هم خودا خوی جو رایه تی و گهشه کردنی به مادده به خشیبیت یا خود نه و گویاندنه ی به مادده به خشیوه که توانای جو رایه تی و گهشه کردنیان همیه به گویره ی نه و یاساو جوون به به شیانه ی که مادده له خویی گرتووه، وه که ماددی یه کان ده لین هم ددو و بیروکه که بریاری ته و اوی تواناو زانستی خودا ده ده ن

ُنهو کهسهی شتینکی ساکار دروست بکات و پاشان بیگزریّت بز جزرهها شتی تر که

نه تو انریّت ثامارو ژمیر بکریّت، یاشتیکی ساکار دروست بکات به گویّره ی شه و یاسایانه ی که پنی به خشیون بگوریّت بق جوره ها شت که نه تو انریّت ثامارو ژمیره بکات، به چه شنیْك که عمقل سه رسام بکات له پوختی و بریاری، هیچ ژیرینك گومان له پنویستی بوونی خودای به تو انا و زانستی ناکات ثهم بیرو که یه چه سپا که خودای هه بووی دیرین خاوه ن خواست و خاوه ن هه لبراردن و تو اناو زانایه.

پاش نموهی که شیخ جسر بهلگه کانی لهسهر سیفاتی تمواوی خودای بهخشنده ئاشكرا كرد، ئاوريْك لـموّانه ئەداتەوە كە تەنا باوەريان بە ھەستېيْكراو بينراوەكان ھەيە و، هیچ نزخیك بـ ن ئـ مو به لگـه خوازیانـه دانانیّـت كـه بـه هزى تـیزرى عـه قلى پوخـتهوه بهدهستهاتووه و، پنیان دهلینت: ئیوه لهبهر ثهوهی که رینگاتان نهبرد بو ثهو زانستهی که بوونی خودای دروستکهری مادده دهچهسپینیت، باوهرِتان به کونیتی مادده هینا و، کاتی بهچاوی خوّتان جوّرایهتیه کانی مادده تان بینی، پیّویستیتان به بوونی پیّویستکاریّك بوو (موجب) که ثهم جۆرايەتيەي ليْکەوتبيّتەوە، چونکە عەقلْ باوەر ناھيْنيّت ماددە بەبتى ھيچ هزكاريْكي لەبار ثەم جۆرايەتىيەيى لەخۆ گرتبيّت، پاشان بەناچارى وتان: ماددە لەزاتى خۆيـدا بـهش بـهش و تـاك تاكـه، ئەو بەش و تاكانەيش خاوەنى شيّوەو شيّوازى جياوازن و هـ مر لهسـ مره تاوه (لهثهزهلـموه) دهجوولـين و خاوهني جوولهيـه كي تـهزهلي و تهبـهدين و، به هن ی جووله کانیانه وه دهستیان کرد به کو کبوون به جوره ها چونیتی و شیواز، جا نهم ئەوەش بە بىريارى خۆتىان تىا ئەمىرۆيش حەقىقەتى نەزانيوە و، ئەم ويىەتان كە ھەمىشـە پهیوهستی بوون ئهوهش ئهوهیه که ئیوه تهنها باوهر به بهلگهی ههستپیکراو و بینراو دههینن دڑی ئےم پەنابىردا نەتانىە بەلگەي نىەظـــــەرى ئىەوەتا بېرۆكـەكانى عـەقل كــەدوورن لهههستييكردن و بينينهوه.

گایا لـهلای عهقلی ساغ ئاسانه باوه ر بهینیت که ههموو شته کانی گهردوون له سیستم و داهینانی کویرانهی مادده بینت... ؟ یاخود ئاسانتره لهلای عبقل و نزیکتره بوی که ئهم هـمموو شـتانهی گـهردوون لهئاکامی دروستکردنی خودای بهتوانا و وویستخواز و زانا و

کاربهجیٰ بیّت؟

ئا.... لیر ددا شیخ جسر به لگه خوازییه کانی بهبه لگه کانی سیستم و دروستی تمواوه کان و داناییه کان دوردهبرینت دوای ثموهی که ثاماژهی تایبه تمهندیی رهوشتکاری شته کانی ناو گهردوونده کات، کهبههوی تایبهتمهندی خودای بهتوانا و کاربهجیّوه پیّیان بهخشراوه.

گەر خودا نەبووايە ئەم شتانەي گەردوون نەيان دەتوانى ئەم تايبەتمەنلىيانە لەخۆ بگرن به پیچهوانهی همهندی تابیمتمهندی شتی تر. (همور شعو تابیمتمهندیییهی که غمزالی باسیکردووه و منیش بوتم ناشکرا کرد له کاتی وته مان له سهر (هیومی) پیشه وای گومانداران) ههروهها شیخ جسر سهرنجی خهالکانی راده کیشیت بو ههموو ثهو نیشانه داهینانه رازاوانهو بریارانهی که لهگهردووندا بهدی ده کریّت و، سهرنجی مروّف دهدات له پهیدا بوون و دروستکردنیدا، نیشانهی داناییو تهواوی دروستی کاره کمانی خودا ئەوەندە زۇرن كە ناتوانرينت نەئامارو نەژميرە بكرين.

بو نموونه (ههستی بینین) ههالدهبژیریت و دهالیّت (گهر سهرنجیّکی پینج ههستیاره کان بدهین بهتایبهتی ههستی بینین، که زور کاری تیادایه عمقل و میشك سهرسام ده کات، چاو لــه بۆشــايدا دانـراوه و، لــه ســني چــين و ســني شــني دا پــيْکهاتووه لـه گــهل ئــهو پنداویستیانهی کهله بهستهرودهمارو پهردهو ماسولکه کان پنکهاتوون.

چینه کان یه کهمیان (رهقه) که بریتییه له پهردهیه کی نزمی پتهویی سیْبهر که رِووناکی لیّوه دهرناچیّت و ناوهوهیش نابینریّ و چواردهوری چینهکانی تروسی شیّیهکهی داوه بۆ پاراستن و پارینز گاری بان، بهلام له پیشهوهیدا پارچهیه کی تهنکی روون همیه که لـهده ره و دی قو قره و لـه ناوه و ه چـه ماوه یه کـه پنی ده لنن (قرنیه)و دووه م چین (رهشایی) (مشیمیه) که بریتییه یه لـه چینیکی ناسکی رهنگ رهش له نیوان چینی رهق و تۆردایه، سيّههم چين بريتييه له تۆرەكان كه ئەميش له راخەرە دەمارەكانى چاو پيّكهاتووه كه له میشکدا دروست دهبیت و له پشتی چاوهوه شوینی خوی ده گرینت.

بهلام شیّینه کان، یه کهمیان (ئاوییه) که بریتییه لـه شـلهیه کی پـاکی روون کهلـه ژوورنکی پشتی فەرەينەوەدايە، وسنورەكەشى بريتىيە لەپەردەيبەك كەناوەراستەكەي کوو نه که پنی دهانین (رهنگدهر) (قزحیه)که رهنگی رهشه یان شینه یان کوژه کییه و نهو كوندى كەلىھ ناوەراسىتدايە پىنى دەلىين (بىلبىلە) (بۇبىــۇاة) وە دووەمىن شىيىنەيى كىھ (كريسىتالي) (بلوريـه) كـه جەسـتەيەكى نـزمى سـفت و لـوس و تەنكـە وەك عەدەسـە، له هــه ردوو رووه كهيــه وه قوقــزه وهلــه ناوه كــهيدا چــرتر وهك لــه لاكاني، وهله پشــتي

(رەنگىدەرەوە) دىنىت، سىيەم چىنى شىيىنەيى (شوشەيىيە) كە جەستەيەكى تەنكى لىنجە وەك سېينەي ھىلىكە بۆشايى پشت كريستال و تۆرەكان پردەكاتەوە.

ئــهو كـردارهيه كــه ويــّـته بيــنراوهكان لــه چاودا نهخش دهكات كه بريتييه لـه رووناكي سهر بينراوو كاردانهوه كهي، وهك ئاشكرايه رووناكي سيستهم و ياساي تايبه تمهندي خـزى هەيـه لەكاردانـەوە و هـەلـمژين و فشـار كۆكـبوون و بلاوبوونـەوەي گەرپيكـهاتەي چاو نه گونجینت له گهل ثهو سیستهم و یاسایانهی روناکیدا چاو نهتوانا دهبینت له بینین. کاربهجی ی خودا وا پیویست ده کات که چاو لهم چین و شیینه جیاوازانه پیکبیت و بز روونکنردنهوهی ثهمه گهر رووناکی کهوته سهر بینراوینك كاردانهوهی دهیشت و هیله کانی ده کهوینته ناو چاو وینه بینراوه کان لهسهر تؤره کان دهنه خشینینت و اثهویش دەيگەيەننىت بە دەماغ بەلام روناكى بەكاردانەوەي لەسەر بىنراوەكە بە ھىللىكى راست دەببىت گەر ھەر بەردەوام بېت لــە رۆشىن بەبى كۆكبوون بە پرش و بلاوى دەگاتە سەر هــهر لــه یه کهم چوونه رووناکی بؤ ناو چاو بهرهشایی (قرینه) دهگات و لیّی دهردهچیّت و ئەبەر قۆقىزى روى دەرەوەي و چەماوەيى رووى ناوەوەي، ھىڭلەكان ھەندى كۆكبوون ده کـهن دو اي ئـهوه رووناکييه کـه بهچـينه شــــينه ثاويييه کـهدا تيْـپهږدهبتي بـهم ريْـژه زؤر كۆكبووه دەگەنـە تۆرەكـان، وينـه لـه ناوەراست و ھەردوو لاكەيدا دروست دەبينت، ئەو كاتبه وينه كان شيوا و دهبن، بهتايبهتي گهر رووناكييه كه زور بهتين بينت، خوداي دروستکهر و کاربهجی بهم چهشنه ریکیخستووه و، پهردهی رهنگدهر (قزحیه) له پشت چینه شیینه ثاویییه کهوه دینت و، لهناوهراستیدا کوونه وه فراوانی و تهسککردنهوهی خستوته ژينر رکيڤي بينهرهوه تاكو ماوه به ثهو رووناكييه بندات بچينه ژوره كهي . پیویستی پینیهتی، کونه کهفراوان ده کات که رووناکی یه که کهم بینت و، تهسکی ده کهنموه گهر رووناکیه که بهتین بینت و چواردهوری رهنگدهری بۆیه کردووه بهرهنگینگ كمماوه نادات به تيْپهرِبووني رووناكيه كه واته نزمي دهكاتهوه به ههالمژين تاوه كو ثهو ههانه رووناکیانه دهرنه چن که ده کهونه سهر چنواردهوري رهنگدهره که که دهوري گلینه ی داوه و بگاته لیواری تؤرو وینه که شیواو بکات، له پاشدا هیله رووناکیه کان به شييه كريستاليه كه تيْپهر دەبيْت كه هەردوو رووهكەيان قۆقزن بەمەش كۆكبوونيان زۆر دەبىت بەتاپبەتى لـ ناوەراستدا چونكە ناوەندى كريستالەكە چرترە وەك لەلپوارەكەي، خودای داناو شارهزا دووباره ئهم کریستالیهی خستوته ژیر رکیفی بینهرهوه بو نهوهی قۆقزيەكەي بەپنى پنويسىت زيادو كەمدەكات، چونكە ھىللە رووناكيەكان زياتر كۆك

دهبن بهزیاد بوونی قزقزی نهو جهسته یه پیایدا تیپه پدونت و کهم دهبن به کهمی قزقزی نمو جهسته یه ی پیایدا تیپه پیایدا کو کهورنه تی بونی هیله کان به شینه لینجه که دا کو کبوونه ته و او بیت بو نه خشاندنی نمو فورمانه به شیره یه کی روون و ناشکرا.

همه سهباره ت به بناوه وه ی چاو به لام دهره وه ی چاو خودای به خشنده چاوی داناوه له چالیکدا و له همهمو و لایه که وه پاریز راوه ته نها نه و لایه نه بیت که روونا کیه کهی پیادا تیه په ده ده بیت و چینی یه کهم که ره قه له گهل ره شایی یه که دا که و تو ته نزمایی یه و تاوه کو به ره نگاری همندی هیزی ده ره کی ببیت و به پیلو دا پوشراوه بو پاراستن و له لیواری به بره و کاندا موویه کی چری نزمی چه قاندو وه به شیوه یه که مووه کانی پیلووی سه روو بیلوی که مووه کانی پیلووی سه روو کاندا موویه کی چری نزمی چه قاندو وه به شیوه یه که ده و خواره وه یه و همهمره نگی مووه کان له تیر اوی نه و روونا کیه وه در وست ده بیت که ده که ویته سه به و و چری و جه قاندنی بو به ره نگاری نه و جهسته بچوو کانه ی که دو و چاری چاو ده بن له خاك و خول و ته به پیلوه کاندا، گهر لا ته ریب و به رامیه ربوونایه به هوی شیی چاوه وه ده چوونه ناویه که پیلوه کاندا، گهر لا ته ریب و به رامیه ربوونایه به هوی شیی چاوه وه ده چوونه ناویه که پیلوه کاندا، گهر لا ته ریب و به رامیه ربوونایه به هوی شیی چاوه وه ده چوونه ناویه که که یشتنی فورمه کان بو تور و وینه بینراوه که شیواو و لیل ده بوو و، له به رنه وه نیسکه گهیشتنی فورمه کان بو تور و وینه بینراوه که شیواو و لیل ده بوو و، له به رئه وه نیسک که زه ره مه نه و نوره و تور ده و دورکه و تنه و مه رنه و مه دورای به خشنده رشتنی که زه ره ره دوره ده دورای به خشنده رشتنی که زه ره دورای به خشنده رشتنی که زه ره ره دورای به خشنده رشتنی فرمیسکی که دوره دورای به خشنده رشتنی خوان و تور و دورکه و تنه و می که و خول و توره و

پینری وا دروستکردووه که همیشه له جوله دا بیت بو داخستن و کردنه وه تاوه کو بینین نه وهستیت و لیل نه بینت و فرمیسك شه و خول و توزهی سهر گلینه ده شوات و پینروش به جووله همیشه یی کهی شه و فرمیسک تیکه لا به خول ده کاته ده ره وه ، ثه و فرمیسکه تیکه لا به خول ده کاته ده ره وه ، ثه و فرمیسکه یکه به تیکه له به تیکه له به بین بین بین بین بین به بین به بین به بین به بین به بین به بین و ، خودای به خشنده ناهیلیت شم فرمیسکانه به سهر روومه تدا بینه خواره وه به لکو ده یکاته شیره ی (ریپزق) (موق) له پاشدا کونیکی باریکی به بین و کی دروستکر دووه که ده چیته ناو (لووت) پینی ده لین که نالی فرمیسک، ثابا لای عه قل په سه نده شم هموو داهینانه راز اوه و وورده کاری و داناییانه، دیارده یه بینت له دیارده کانی جووله ی کویرانه ی به به مادده ؟

لهدوای ئهوهی که شیخ جسر کوتایی بهباسی چاو دینیت باماژه بو دانایی و

وورده کاریی به سه رسورینه ره کانی به شه کانی هه ست و نه ندامه کانی تری له شه ده کات. ده ایست از نه نه و زانایانه ی که ویلن به هوای شهم لینکولینه و انه دا درین وی پیده ده ن و وورده کاری یه کانیان بو و ورده کاری ده که نهینی و نادیاری و کاربه جی بی و وورده کاری یه کانیان بو به به ده رده که وینت، هه و نه وان شایانی شهوه ن به که سانی باوه پردار به بوون و دانایی و به خشنده یی خودا بژمیرین و گهر پیشیان و و ترا نه وان زیاتر له (زانایانی ریبازی که لام) که به به لگه تینکر ایی یه کانیان بوونی خودا ده سه لینن شایاندار ترن نه و انه و و ته به راست و دروسته.

حهیران/ شیخی گهورهم باسی شهوهی کرد که شیخ جسر وه لامی گومانداره ماددیی به کانی داوه تهوه، ثهو گومانانه چین و وه لامی شیخ جسر چی به بهرامبه ریان و شیخ احسر به ماددیه کان ده لیّت اسی گومانتان تیادا به دی ده کهم که کوسپن له ریکگای باوه رهینانتان به خود او بهوه ی که خود اختری دروستکه ری ثهم گهردوونه به له نه به وه و .

یه کهم/ نه تو انایی عمقلتان له ئهندیشه کردنی ناخی ئهم حواوهنده گهورهی که هیچ شتیك لهوینهی نهو دا نی یه.

دووهم/ وتمتان بموهی که دهلین عمقلمان نهتوانایه له ثهندیشه کردنی پهیدا بوونی شتیك له نهبوونهوه، بهواتای دروستكردنی مادده لهنهبوون.

سیههم او ته تان که ده لین، گهر سیسته می گهر دوون به مه به ست و دانایی بیت، نه و کاته نیشانه کانی مه به ست و دانایی له سهر هه موو شتیک به دی ده کرا، ثیمه زور شت له گهر دوونه دا ده بینین، مه به ست و دانایی به سه ردا ناسه بیت به لکو پیویستی و گرنگیتی زیاتر به سه ردا ده سه بیت سه باره ت به گومانی یه کهم وه لام له سه ری. گهر ثیره سه بری پله و پایه ی خوتان له زانستدا بکه ن، که ثیره له گهوره زانایانن، ئیستا ئیره له روخی پله و پایه ی خوتان له زانستدا بکه ن، که ثیره له گهوره زانایانن به پستا ئیره له دریژی ده ریایه کی مه زندان که بی تاگان له کوتایی و چوونه ناو قو لایمی یه که ی و به دریژی چه رخ گهوره کانتان دان به وه داده نین که نه تو مادده یه که که به رده و نه چاوی نهینی یه کانی گهر دوون و له حه قیقه تی شه و مادده یه که که به به ده ستاندایه و به چاوی خوتان ده بینن و به زمان چیزی ده که ن، به لووت بونی ده که ن و بو ژیان و به رده و امی خوتان به کاری ده هینن که چی .... تا ئیستا راستی و ناخی نازانن چی یه ؟

هـهروههارئینوه... تائیستا نـهتوانان و دان بهنهتوانایتآندا دهنین بـوّ زانیـنی (راسـتی مـادده) و (راسـتی عـهقلّ) و دەرك كـردن و ئـهو ئاكامـهـی كـه بیركـردنهوهتان دوچــاری كـردوون ئيوه دەلـيّن، روالـهتيكه لـه روالـهتهكانی كارليكردنی بهشهكانی مادده، لـهگـهل یه کتردا، ئه گهر ئهمه حالتان بیت که ثیوهی زانایان له زانینی نزیکترین و پهیوهسترین و هو گفترین و هو گفته ناید... هو گرترین شت لیّتان بی ئاگاین، ثایا.... ئارهزووی ئهوه ده کهن کهبه عهقلتان بگهنه زانینی زاتی خودای به خشنده.

ئایا ئه و مروّقه ی که هیچ شتیک نازانیت له و ماده یه ی که دهستی لیده دات و ده یخوات و ده یخوات و ده یخوات به نوتی ده کات چون تکای زانینی ذاتی خودا ده کات و ئه و مروّقه ی که نازانیت چون بزانیت و ده رکی ده رککردن ناکات و عهقالی به به کارهینانی عهقالی ناشیت، چون ده رکی راستی ناخی خودا ده کات، ثیّوه تا... ئه مروّ ثه توانن له زانینی ئه و ریگایه ی که ده رککردنی پیده کریت و، ئه و شیّوازه ی که به هویه و په که که و تنی مادده و عهقال دروست ده بیّت و، ئه و چونیتی یه ی که عهقالی ناوه و ه ی نادیار ههست به شت ده کات، ئیوه ده تانه و یت حهقیقه ت و کونهی خودا بزانن.

نه تو انایی عمقلتان پالیتان پیوه دهنیت ئینکاری ئهندیشه بکهن لهسهر ئهو وینهی کهو ا راها تو ون دهرکی جهستهی مادییه کانی پنی بکهن... ؟

وه ك فهيله سوفى ئه لمانى (لايبنز) شيخ جسر به مادديى يه كان ده لينت (گهر عه قلتان نه توانايه له ئه نديشه كردنى بوونى ئه م خواوه نده ئهوه ناگه به نيت كه خودانى يه و گهليك راستى هه يه له گهر دوندا نه توانراوه تائيستا ئه نديشه ى بكرينت، كه لهراستيدا هه يه كه به تكه كانى عه قل بوونيان ده سهلينن و، ئيوه باوه رى ته واوتان وايه كه بوونى شتيك به و سيفه تانهى كه وه سف كراون ناشى كه جهسته و ماده نه بى ئه م بر چوونه شتان له (پيوه رى نموونه پيهينانه وه (قياس التمشيل) و سهرى هه ل داوه، به لام ئه م قياسه له م شوينه دا نابيته به لكه يه كى ته واوى بره ربه لكو به لكه يه كى هه ل خهله تينه ره، عه قل هه لده خه له تينى و واى به لكه يه كى زور له نيوان ئه و دو و شته دا و، نه توانيتان له ئه نديشه كردنى حه قيقه تى جياوازيى يه كى زور له نيوان ئه و دو و شته دا و، نه توانيتان له ئه نديشه كردنى حه قيقه تى بوونى خودا و ئه و ناگه يه ني بوونى حودا و شه و ناگه يه ني به وانى له نيوانياندا و عه قل ئه وننى جياوازى له نيوانياندا و ، عه قل ئه ونى جياوازى له نيوانياندا و ، عه قل ئه ونى جياوازى له نيوانياندا و ، عه قل ئه ونى خودا و سيفه ت و مسلم به ني بوونى خودا و سيفه ت و به تانه كه ني ني به ني به ني به به ني به به ناسه كه به ناسه وارى خودا به لگه بن بوونى خودا و سيفه ت و نيشانه كانى به نينه و .

و هـموو شته کانی گـهردوون لـه بوونی سیستم و وورده کـاری و بریار، هـموو یان بهگشتی بهانگهی برِهرن لـهسهر زانست و توانایی و کاربهجیّیی خودا)

سهبارهت به گوومانی دووهم/ که ثهمهش نهتوانایی عمقله له ثهندیشه کردنی

دروستکردنی گهردوون لسه نهبوونسه وه جسسر له وه لامدانه وه که اله شده (مهند نهبوونی شه و شته (مهند نهبوونی راستی (حه قیقه ت)ی شینک نابیته به لگه بن نه به و شته له خویدا) و سه رجاوه ی پهیدا بوونی نه توانایی نه ندیشه کردنی شینک له نهبوونه کان نهمه یش دو و باره ده گهریته و هبو (پیوه ری خوونه پیهینانه وه)، چونکه ئیوه هیچ شینکتان نه به نهینیوه له نه بوونه و نهیدا بووبیت و نه بینین لیکه و تهی شینک له نه بوونه و نهید کی بره ری محالبوونی روودانی شه و کرداره و (پیوه ری خوونه پیهینانه وه بی)، به لگهیه کی بره ری ته و از فر جار به هه شه مان ده بات و ، توانایی خودا به توانایی مرقف پیوه رناکریت، چونکه جیاوازی نیوان نه و دو و توانایه زور مه زنه.

ئىيىمە دان دەنسىيىن بەنسەتوانايمان لەدەرككىردنى چىۆنىتى دروسىتكردنى گەردوون لەنەبوونەوە لەلايەن خوداى بەخشىندەوە، (بەلام نەتواناى ئەندىشەكردنى راستى شتىك كەبمەھۆى بەلگەكانى عەقلەوە بوونى سەلمىنراوە نابىتە ھۆى ئىنكارى كردنى بوونى ئەو شتە).

به لام گومانی سیههم / که ده لین زور شت لهم گهردوونه دا ههیه ریسای مهبهست و دانایی تیادا بهدی ناکرینت بهلکو زیاتر ناچاری بهسهردا دهسهیی و، وهلام بو ثهم گومانه/ ئیمه، دانایی و ژیری و رازی نهیننی زور دهبینین له دروستکراوه کانی خودادا کهوهك ئيستاش رۆژ لـهدواي رۆژ گـهلــني لــه دانايىيــه كانى خـودا لـهدهر كهوتندان، كـه چـهندهها چەرخ لىنمان نادىيارو نهينني بوون، گەر شتىكمان بينني و دانايمان تيادا بەدى نەكرد باوه ربهوه ناهينين كهبي هووده دروستكرابيت، بملكو دهليين خوداي كاربهجي و، بەلگەمان بۆ كاربەجىيىيىەكەي لە دياردەي ئەو شتانەي ھەيە كە دەيبينين، كە رۆژ بەرۆژ زیاتر بومان بهدهرده کهوینت و ، بهانگهی نهم داناییانه که چهندهها چهرخ لیمان شاراوه بووه و، ئيستا بۆمان بەدەردەكەويىت و ئەو شىتەي كەلەسەر دانايىيىك دروستكراوه و داناييه كعيمان لا شــارايهوه دهبيّت رۆژيّك بيّت ئەو داناييەمان بۆ بەدەربكەويّت وەك چۆن دانایییه کانی ترمان بۆ بەدەوردە كەوتن گەر سەرنج لە نەتوانایی عەقل لەدەر ككردني زۆر له شته ماددیی بینراوه کان و، بهراووردیی کردنتان لهنیوان شهم نهتوانایی په و توانا و كاربهجييي خوداي بهخشنده، نامونابيت لاتان شاراوهي دانايي ههندي ليه شتهكان لهلای عمقل و تیوه و اتبان بینی : ((لمهم شوهینه دا کار به پیوه ری کهمی دانسقه- قیاس القليل النادر؟؟؟؟)ى بكرى چاتره مەبەست لەكەمى دانسقە ئەو شتانەيە كە داناييەكەيان هینشتا بهدهر نه کهوتووه ههتا کار کردن به پیوهری زوّری بی شومار لهو ههمکه بهانگه و ئاسەوارە ئاشكراو نهيني يانەي كەلىە دروستكراوەكانى خودا ديارن، كەچى ئېۋە بە پنجه وانه وه نهم کهم دانسقه یه تان کردووه به به تگه له سه رنه بوونی خودای کردگار وشیخ جسر نموونه یه کی جوان له سه ر نهمه ده هینینه و و ده نیت (گهر ئیوه سه رنجی زینده وه ه گیری که کان بده ن ده بینی نه وه نده خاوه نی ده رکن که به سیت بز به سه ربردنی ژیانیان، ثایا چاوه روانی نه وه یان لیده که ن که نه م زینده وه را نه ده رکی حه قیقه تی مرزف بکه ن و به ووردی، نه ندیشه ی نه ندامه کانیان و فه رمانه کانیان بکه ن و چونیه تی دروست بوونی گویبیستیان و بونکردن و چیز و ده ست لیدان و خوراك و کرداری سووری خوین له له شیاندا بکه ن و هه روه ها چونیتی بیر کردنه و هیان و نهینی کارو شته دروست کراو ده هی دروست کراو هی دروست کردوون و له به دروست کردوون و کردون و کردون و بون چون بونی په یدای کردوون و له به رچی دروستی کردوون ؟!

دروستگراون مروقیش لهم زینده وه رانه توانا و زانستی سهباره ته به تواناو زانستی خودا زور کهمتره، به تکو به پنچه وانه وه، جیاو ازی نیوان نهم دوو توانایی و زانستی و دانایی یه زور مهزنتره، گهر خودمان ململانی له گهتدا کردین و داوای لیکردین نزیك بیینه وه له زانینی چونیتی دروستکردنی گهردون و، بوچی دروستیکردووه و، دانایی چی نه نهمه مرو نه و شتانه ی که ده بیینین، ده بیت دان به نه توانایی عهقتدا بینن و، به سمانه زانینی خوداو بس پیار له سهر بوون و توانیا و کاربه جی بی که ی به هوی رین نمایی دیارده کانی خودا له سهر بوون و نه و همه موو رووناکی داناییانه ی که زور له دیارده کاندا به ده دوره ی نه بینینی که می نه و داناییانه بکه ینه هو کار و پاساو بو نینکاری بوونی خودا و، ریره ی زوری نه م دیارده دانایی به و وورده کاربی به که ژمیره و نامار ناکریت بکه یته کاری ریکه و تی کویرانه.

حهیران/ و ه لامی جسر بن ئهم سنی گومانه به ته واوی ده چه سپیت به سه ر ئه و و ته ی لایینز که ده لیّنت/ شیاوه بوون له نه بوونه و هه روه ها شیاوه بن عه قلّ داوای هن کاریّکی ته و او بکات و شیاوی بوونی دیارده کانی دانایی له گه ردووندا.

خوازیارم شیخی گهورهم باسیکی بیرورای جسرم بو بکات لهسهر ریبازی (پهیدا بوون و گهشه کردن).

شیخ/ من ناگادارم که تو تامهزروی بیستنی راکانی جسریت سهباره ت بهم ریبازه، به تاییه تی گویگر تنت له باسکر دنی نه و هیرشه کویرانه ی که کرانه سهر ریبازی دارون به نی حمیر آن له کاتی نه و هیرشانه و له ناو جهرگهی نه و ململانیی یه دا لههموو گهر دوندا به گشتی یه ك زانای ناین، پهیدا بوو، کهزور به نازایانه کتیبین بنوسیت و تیایدا بین بیاری دارون هیچ هاو دژی یه کی له گهل بیرو که که ی

بوونی خودا (که دروستکهری راسته قینه ی هه مووشتیکه) تیا نابینرینت) گهر پینت وو ترا له ساله کانی کوتیایی سه دده ی نوزده هه مدا هه ندی له زانایانی لاهوت له شهوروپا ئازایه تیان ده ربری له هه ولدان بو نزیکیوونه و هی ریبازی دارون له کتیبه پیروزه کان چاك بزانه له کاتی به راورد کردنی میژووی راسته قینه دا بوّت به ده رده که ویّت، که شیخ جسر ته نها که سینکه که پیش هه مووان به گشتی له م بواره دا کتیبینکی داناوه، له سالی ۱۸۸۸. حدیران / چون، تو انیویه تی سه رکه و تن به ده ست بهینینت له کاتی به راورد کردنی ریبازی دارون و ده قه کانی قور نانی پیروزدا.

جسر له پیشه کی یه کهم دا دهانیْت/ نهو دهقانهی کهله باوه پهینان و کارو بریاره کاندا

له شهریعه تی تیسلامیدا په نای بو دهبریت ده کریته دوو به شهوه (متهواترو مه شهور) موته واتر: نه وه یه کهبه شیوه یه کی بره رو بی گومان چه سپابی و هاتبیته کایه وه، چونکه هه موو هو کاریکی چه سپاندنی زانستی راستی له خو گرتووه، نه و هو کارانه ی که زانستی بی گومان ده سه لمینن.

(ئەو كاتـە، رەتكـردنەوەى بەلگـەكانى عـەقلْ گەرانەوەيـە بـۆ تـيْكدانى بەلگـەكانى ئـەقلْ ئەمەشـە ريْسـاى چارەسـەرى ھـەموو دەقـيْكى (مانا بەروالەت) كە بەلگەى برەرى عەقلى دژى بىخ.

گهر ئمه و بهانگانسهی پینچسه و انهی مانسا بهرو اله تسه کانن، بهانگسهی بسر هرو تسهو او نسهبن ناگونجینت، مانا هینماو لادان بکرینت بو مانایه کی تر لهده ق دا.

وهك ناشكرایه به لگهی بره را خوی ناماژه ی به لگهی له خو گر تووه كهی خوی ده كات به به لگهیه كی تمواو بن گومان و به هیچ جوری مانای دژ (نه قیض)ی خوی قه بوول ناكسات ، به لام به لگهی نیمچه گومان بره ر نی یه و ناماژهی په سند كردنی به لگه كهی خوی ده كات ، كه پنچه و انهی قبول ده كات ، گهر قبول كردنه كهش دووربينت به لگه كهی خوی ده كات كه پنچه و انهی قبول ده كات ، گهر قبول كردنه كهش دووربينت به به به كانی باوه ری ته و او دا كهم ده بینه وه و ، ناگو نجیت مانا به هینمای بكریت بو مانا به رو ان به بارد در ان به به بارد .

ته مه پیشه کی یه که مه، به لام پیشه کی دووه م جسر تیایدا ده لیت شه ریعه تی محه مه دو همه مو بیشه کی یه که مه م هموو شه ریعه ته ناسمانییه کان مه به ست لی یان ناماژه کردنی مروّقه بو ناسینی خودای گهوره و به خشنده و باوه رهینان به بوونی، وه سفکردنی به سیفاتی تمواوو په سه ند و چونیه تی خودا په رستنی و گهیاندنی مروّف بو نه و بریارانه ی که ریکخستنی ژیان بو به ده سسته ینانی دو اروّژی به لام فیر کردنی زانسته گهردوونیه کان له چونیه تی دروستکردنی گهردوونیه کان له چونیه تی دروستکردنی گهردوون و نه م سیستمانه ی که تیایدا به دی ده کریّت ... هتد.

نه مانه به گشتی له مه به سته کانی شه ریعه ت نین، به لکو به هنری عهقله وه و به م زانیا ریانه ده گه ن ، له پایه یی یه که ما شه ریعه ت ناو پله مانه ناداته وه و ، هیچ مه به ستی نی یه قولبو و نه و تیایاندا و ، ته نها به کور ته باسین کیان و از ده هینیت ته نها نه وه نده ی که پهیوه ندی به مه به سته بنم ره تیه که وه هه بیت ، بن نموو نه و از ده هینیت ته نها نه و هنری که پهیوه ندی به مه به سته بنم ره تی که دروست کردنی جوزه ها زینده وه ر و چنونیتی به پیوه بردنی گه ردوو نه کان به تینکر ایی و نه و سیستمانه ی که له خویان گر تووه ، تاوه کو ناو بردنی نه م شتانه ی له به لگه عمقلیه کان بیت بنو بوونی خواوه ندیکی دروستکه ر و زانا و کار به جی و به توانا پاش نه م دو پیشه کی یه (جسر) بیروراکانی خوی له سه ر ریبازی په یدا بوون و گه شه کردن دو و پیشه کی یه (جسر) بیروراکانی خوی له سه ر ریبازی په یدا بوون و گه شه کردن و مه شهور سه باره ت به دروستکردنی گه ردوونه کان و ، جورایه تی له جوره کاندا ، هه موو مه شهر رسه باره ت به دروستکردنی گه ردوونه کان و ، جورایه تی له جوره کاندا ، هه موو به تین به دریزی به دروست کردنی نه کردوه و ، له شه ریه می دروست کردنی نه کردوه و ، له شه ریه ها تووه که خودای به خشنده ناسمان و زهوی نه وه ی که نیزه ندیاندا همیه که شه شهر روژدا

درو ستيكر دون و، هـ دروه ها تيايدا هاتووه كاتي خودا ويستى له دوو كهل ئاسمانه كان دروست بکات حهوت ئاسمانی دروستکرد و، رافه کارانی قورثانی پیرۆز بیرورایان جیاو ازه له لیکدانهوهی نهم شهش روزهدا و زوریان ده تین نهو روزانه ههروه کو رۆژەكانى ئىنمە بوون و ھەندىكىان دەلىن ئەو رۆژانە لەرۆژەكانى پاش زىندوو بوونەوە دەچىن كـە ھـەر رۆژىكى بەھەزار سالىي ساللەكانى ئىيمە دەچىيت و، ھەندىكىيان دەلىين ھەر رۆژنىك لـەو شـەش رۆژە بـە پەنجاھـەزار سىال دادەنرىنىت. ھـەروەھا لەدەقـەكانى قورئـانى پیرۆزدا هـاتووه که ثاسمانه کان و زهوی ههموو یهك پارچه بوون و خودا لهیه کتری جوودا کردونه تهوه و رافه کانی قورثانی پیروز دهلین ئاسمانه کان و زموی یه 4 شت بوون، که ههریه کیکیان بموی تریانهوه نووسابوو و، خودای بهخشنده لهیه کتریی جیا کردوونهتهوه و، هـهندي لـه رِاقه كاره كاني تر بهجوريكي تر ليكيدهدهنهوه و ههنديكيان وا لـهدهقه كاني قورئـاني پيروز تيگهشتوون كه زهوى پيش ئاسمانهكان دروست بووبيت بهلام بهرفراوان و پان و بەرين نەبووە تا بەكەلكى ژيان بينت، پاشان خوداي بەخشندە ئاسمانى لە شيوەي دو و که لدا دانا که نهم دو و که له ی پیش ناسمان دروست کردبوو و ، کردیه حهوت چینه ی ئاسمان، پاشان زەوى تىادا راخسىت و بەريىنى كىردەوە و، ئەولىپكدانەوانەي بەماناي هينماكان كراون به پنچموانهي مانا روالهته كانموه دينن بهلام درينره باسي پهيدابووني زەوى لــه گــاز هــەروەك ماددىــه كـان دەلــين، ياخود بەريْگايەكى تر بەلام شەرىعەتى محەممەد باسبي ثمم چونیتي پهي نه کردووه و لهدهقه کانيدا چهسپاندن و ئينکاري ثهم شتانهي بهدي ناکریست. گهر بهچاوی ویژدانه وه سهرنجی شهو دریشژه باسانه بدهین که شیوهی ماددیی په کان ناوی ده به ن له دروستگردنی ثاسمان و زهوی، بومان به ده رده که وینت که هه موویان به گشتی گریمان که ثیوه ده تین دروستکردبیت و هه روه ها ده شیت به پیچهوانمی نهم شیوازهی نیوه شهوه بیت، بهلام گهر نهو گریمانانه چاسیان به بهلگه برهره کان کهبههیچ شینوهیهك قبولی ههانوهشاندنهوه ناكات و هیچ بوارینك عهقل نادات بز رەتدانەوەي ئەركاتە موسىلمانان باوەرى يىدەھيىنن لەگەل باوەر ھىنانىيان بەوەي که خودا پدیداکه ری خورو دروستکه ریتی، زهوی و ههساره کانی لیخستوته وه، وهك ئیوه ده نین و ، نیمو سیستمانه ی که نیوه باوه رتان پی هیناون و ده نین: کاریگمرن و دروستکەرن و ئىيمە دەلىيىن ئەمانىە ھۆكىارى ئەساسىيىن لىەخودى خۆيمان كاريگەرنىن کاریگهری راسته قینه تهنها خودای به خشندهیه.

وهك ثاشكرايه هيه لهم دهقانه كه باسمان كرد، ئينكاري ثهو شيّوه دروستكردنهي كه

ئيوه باسيده كەن، ناكبات جاھەر كاتى ئەوەي ئيوە دەيلىيىن سەبارەت بەدروستبوونى بوونموهر، همهركاتي بنو چموونه كهتان بهبهالگمي برهر چهسپا، ئيمه دهاليين: خموداي به حشنده لهسهره تاوه ماددهي گهردووني لهيهك شت دروستكردووه و، به دووكهل ناوي بردووه، که بریتی په له گازیکی بلاوبووهوهی ناو بوشایی، پاشان زهوی و تاسمانی لیک جياكردهوه، واته ماددهي ئاسماني لهو ماددهيه جياكردهوه كه خورو ههساره كاني لين پهیدا بۆوه و، پاشان خۆرى دروستكرد و زهوى و ههساره كاني لين جياكردۇتهوه، بهلام زەوى كاتىنى جىيابوونەوەي لىەخۆر پان و بەرىن نىەبوو، خىوداي بەخشىندە ئاسمانى لهودوو کهانه دروستکرد کهبریتی بوو لهچینه گازیے په کان و زهویشی یان و بهرین کرد و ، همموو ئهم شتانه به گشتي خوداي بهخشنده لهسهر سيستمي تايبه تمهند دروستيكردوون، كه ئهم سيستمانه هؤكاري ئاسايين و به گشتي ليكهوتهي چهندهها چهرخي دريژن، كەبەشلەش رۆژ ناويان دەبات... و لىەم راپۆرتەدا باسەكانى ماددىيىيەكان دەردەكموپىت لەدروستكردنى خۆرو ھەسارو زەويىدا كە دەقاودەق ريدەكەويىت لەگەل ئەو ووتانەي کەلەشـەرىعەتى محەممەددا ھاتوون، بەلام بېروباوەرمان پەيرەوى ئەم وتانە ناكات تابەلگەي بسرور بهده سست ته هینن له سسه ریان و ، له بسه رئسه و می به لگه کانست نیمچه گومانسیان له حَوَ گرتووه به پیویستی نازانین باوهریان پنی بهینین، تهنها.. دهتوانین بلیّین تُهم ووتانه دەشىن راستيان لەخۇ گرتېنت جالەبەر ئەوەي چوازچىنوەي باسەكە لەببروباوەرى موسسلماناندا تەوەپىيە كىيە زانسىت بەبەلگىيەي بىرەر سىملاندووپەتى كىيە جىيھانەكانى گەردوونى پەيدا بوون و پيويستيان بەپەيداكەرنىك ھەيە كە ئەويش خوداي بەخشىندەيە كە لەنەبوون پەيداي كردووه و، ئىەم جۆرايەتيەي ليخسىتۆتەوە كە ئىيمە دەيبينين و، ھىج جیاوازیییهك لای موسلمانان نیم گهر بووترینت خودای مهزن دروستكهری شهم گەردوونەيىە بەشىيوازە جياجىياكان بەواتاي ئىەوەي كە ھەموو جۆرەكان بەسەربەخۆ لەسەرەتا دروستكراون و، لـيْكەوتەي شتيْكى تىر نين (جاگەر بەيەك كەرەت دروستى كر دبن يان بهجهند قو ناغيك).

له نیوه ندی باوه رهیسنان که خودای به خشینده دروستکه ری جوّره کانی شهم گهردوو نهیه لهسه ریبازی (پهیدابوون) که له سه رهتادا مادده ی ساکاری دروستکردووه، پاشان گهشه ی پیداوه تا... بیو چهنده ها ره گه زکانیز او ساکارترین ته نی زیندوو (پسرو توپلازما) یا خود بیو نیزمترین رووه که و شاژه لاو، له مانه وه چهنده ها لقی لین دروستکردووه، که به مه جوْرایه تی دروستبووه و همندیکیان له ههندیکی تر که و تووه نه ته وه مهندیکیان همالیژ اردووه بو مانه وه و موانه و و مهندیکیانی همالیژ اردووه بو مانه وه و ،

هـەنديْكي تريان بۆنـەمان و ، ئـەم كـردارانەش بـەھۆي ئەو سيستمانە بو كەخودا بەماددەي . بهخشيوه كه هزكاريكه كه ئيستا پييي گهيشتووه و، ههريمك لـهم دووباوهره واتـه باوهرهیسنان بهریسبازی (دروستکردن) و یاخود باوهرهیسنان به ریسبازی (پسیدا بـوون) ئینکاری باوهږهینان به بوونی خودای بهخشنده ناکات و، ههرچونیک بیت خودا تهنها خـزي دروسـتکهري ثـهم گهردوونانهيـه، پاشان جسر دهليّـت/ و کورتهي ثهو ثهو دهقانهي كه پشتى پئ بەسىزاوە لــه باوەرھيناندا كەك شەرىعەتى محەممەددا ھاتووە سەبارەت بهدروستکردنی ژیبانی سهرزهوی بریتییه لهمانه/ خودای بهخشنده له ناو ههموو شتیکی زیندوی دروستکردووه و، همموو پیدراو بنی پییه کی سهرزهوی له ثاو دروستکردوه و، لههموو ناژهنینك (جووته) دروستكراوه و همموو جووت و جمكهكان خوّي دروستي کردوون، هـمموو جوتـني و لههـمموو روهکيکي سـهرزهويدا نيرو مـيي، تيا دروستکردوه ئهم دەقانە دەشينت لــه خـودى خۆياندا لەسەر ريبازى دروستكردن و (گەشەكردن) ليلك بدرينهوه ئموهنده ههيمه ثمهو دوو دهقمي دهفهرموينت كمه همموو زيمندهوهريك لمه ثماو دروستکراوه یالهسهر ریبازی ریک دهرده کهوینت لهگهل بوچوونی تازهی ماددیه کان که دەللىن زىندەماددە لىه ئاو پەيدا بووە بەلام دەقەكانى تىر مانا روالەتى يەكانيان ئامازەي ريْبازي دروستكردن ده كەن، لەگەلْ ئەم ھەموو دەقانەشدا، دەقيْك نەھاتووە لە قورئاندا، که ناماژهی نهم دروستکرنانه بکات لهیهك کهرهتدا و يباخود بهچهندهها قزناغ، تهنها لهچهند فهرمووده په کې پيغهمېهر که ئيمامي موسليم گيراويه تهوه که دهفهرمويت (خودای بهخشنده درهختی لـه رۆژیکی شهش رۆژه کهدا دروستکردووه، پاشان تاژهالی دروستکردووه) ثهم دهقانه تهنها ثهو سوودهي تيادايه که دهاليّت درهخت لهدروستکردندا ينش ئاژەل كەوتووە.

ته و و شهو و ناگهیه نیت که ته م دو و جوره ثایبا لهیه ک که ره تدا در و ستبوون یباخود به چه ند قو ناغیک در و ستبوون له سه ر ته و ده قانه ی که ها تو وه به گویره ی ته و ریسایانه ی که له سه ره تا با سکر اون، شه ریعه تی محه مه د و اپیویستی ده کات، که با وه پی لایه نگرانی پیغه میه ر په یپره وی مانیا دیاریکر او مانیا به رواله ته کان بکه ن که له ده قه کانی مته و اتر و مه شهور دا ها تو وه به لام به مه ر جیک به به لگه بره ره کانی عمقل بینچه و انه یی مانا ناشکر او رواله ته کان نه کان ده کان.

ئیمه باوه رمان وایه که خودای بهخشنده لهسهره تادا ههموو جوریکی بهسه ربه خوی دروستکردووه و لهسهر ریبازی (پهیدا بوون) دروستی نه کردوون، ههرچهنده خودا له توانایدایه بههمردوو ریبازه که دروستی کردبیت، گهر بلیین ههموو ره گهزو جوره کانی لهیه ککه روتدا دروستکردبیت یاخود به پله و قوناغ و گهشه، به هوی نه و سیستمانه ی که خودا پنی به خشیبوون ئالیره دا پیویسته ئیمه ریبازمان بوهستینین، چونکه لهشه ریعه تی مهمه مددا ده قین نه نه هاتووه، که بیر قرکه یه لاسه نگ بکات به سه ربیر قرکه یه کی تردا و، بو ئیمه نه هاتووه لابده ن بو باوه رهینان به مانا رواله تیه کان بو یه کین له م دو و بیر قرکه یه به لینکه و تنه و می همندی ره گه زی تر بکه ین له به رنه به لگه ی بره ربه به لینکه و تنه و یه کینات مانا هیمایی نه و ده قانه بکه ین و، هم رکاتیک به لگه ی بره ربور استی ریبازی بنه ماره گه زی یه کان و په یدا بوون به ده رکه و تنه و کاته پیویسته له سه رمان مانا هیمایی یه و ده قانه بکه ین له نینوان ده قه کان و به لگه بره ره ره کاندا.

حهیران/ سوپاس بن خودا سوپاس بن خودا ، دلت فینك كردمهوه بهم بهدهرخستنه رازاوانهت، كه ئاماژه ى برياره كانى ئاين ده كات كهبه هيچ شيوه يهك دژايه تى راستيه كانى زانست ناكات كه به بهلگه برهره كانهوه پهيوهستن و تكام وايه چاكهت لهسهرم زوربنى بهباسكردنى راكانى جسر سهبارهت بهدروستكردنى مروّق، ئايا شيخ جسر واده بينيت كه و ته كانى ريبازانى پهيدابوون لهسهر گهشه كردنى مروّق دهشينت بگونجينت له گهل ئهو دهقانه ى كهله قورئانى پرووزدا ها تووه ؟

شیخ/ شیخ جسر له وه لامی نهوانه دا که ده لین مروف ناژه لیکه له تیکرای ناژه له کاره لیکه له تیکرای ناژه له کانی تر، لیکه و تهی ریبازی پهیدابوون و گه شه کردنه و، ههروه ها لهوه لامی نهوانه شده که کانی تر، لیکه و ته هماتوون و ده لین مروف و مهموون یه که ره گهزیان همیه ده لین له ده قده کانی بساوه به همسه دیدا هساتوه که ههموو رینچسکه کانی بساوه به هیسنان له دروستکردنی مروفدا پابه ندیتی. ﴿ وَبَدَأَ خَلْقَ الْالْسَانِ مِنْ طِینٍ ﴾، ﴿ مِنْ حَمَا مَسْتُونِ ﴾، ﴿ مِنْ حَمَا مَسْتُونِ ﴾، ﴿ مِنْ حَمَا مَسْتُونِ ﴾، ﴿ مِنْ صَلَصال کَالْفَحًار ﴾.

ه مدندی له لیکده ره وه کانی قور تانی پیروز ده لین خاك و تاو دوو ره گهزی مروفن، واته مروف لمه دروستبووه، هه ندی کات ده قه کانی قور ثان و اراده گهیه نن که مروف لمه خاك دروست بووبیت و له هه ندی ده قدا ها تووه که خودا به ده ستی خوی مروفی له یه ك نه فس دروست کر دووه و هه رله و نه فسه وه جمکی بو دروست کر دووه و له وانیشه وه پیاوان و تافیره تی زوری لیکه و تو ته وه مروفی له تافیره تی زوری لیکه و تو ته وه مروفی له به مروفی که به ریکی سه ربه خود دروست کر دبیت، نه ك به ریگیه ی پهیدا بوون و لیکه ته وه اله ره گهیه نیک میاوه رسی به توانایی ره گه دی که باوه رشی به توانایی

خو دا ههبيّت.

به لنی له و ده قانه وه به ثاشبکرای نه ها تووه که بلیّت خودا مروّقی یه که می له یه كه که دروستکر دووه و هه روه ها نه ها تووه که بلیّت مروّقی یه که می به قوّناغ و هیدی دروستکر دووه.

ئەوەندە لەسەر ئېمە يە كەلىرەدا بوەستىن و باۋەر بەرايەكيان نەھىنىن و راكەي تريان فهراموش بكمين ياخود به پيچهوانهوه، له گهل ثهومش كه ههندي لهدهقه تاكيه كاندا نهبیّت هـاتووه و دهایّت خـودا مـروٚڤی یه کهمی بهریّگای قوّناغ و هیّدی دروستکردوه و ماوەيـەكى زۆرى بەسـەردات چـووە بـەلام روالـەتى ئەو دەقانەي كە باوەرھينان پابەنديتى ئاماژهي دروستكردني سهربهخو ده كهن وهناگونجينت مانا هيماي ئهم دهقانه بگرينت و، لادان لـممانا بهرو الهتيهكهي بكريت مهكهر بهلكهيهكي برهري عهقلي ريبازي پهيدا بوون بچسپینیت که نهوکاته دهتوانرینت نهو دهقانه مانا هیمایان بکریت و گونجاندنی بکریت لـهنیوانیـان و نیوان ثهو بهلگه برهرانهی عمقل و ثهمهش هیچ لـهباوهرهینانی موسلمانان کهم ناكاتموه لمبمر ثموهي لايان ثاشكرايه كمخوداي بمخشنده لمبنمر أتدا خؤي دروستكمري مروقه بهههر شيّوهيهك دروست بيّت بوه و بهم چهشنه شيّخ جسر دهليّت: ئايني ئيسلام پنچموانهي زانست نييم و نابيت، گمر زانسته كمه پشتگيري كراو بينت لــه لايــهن بهلگهیه کی برهری عمقلهوه ههروهها و اراده گهیهنیت که لهروانگهی ثاینهوه هیچ جیاو ازی نییه لهنیوان ثهوهی که خودا ثهم گهردونهی به (دروستکردنی یه*ك که*رهتی) یسان (دروسستکردنی قونساغ و هسیّدی)یساخود بهریّسبازی (پسهیدا بسوون و گهشه کردن)دروستکردبینت بهویست و توانا و کاربهجی یی خودا بووه و هیچ کامینك لهم , پیاز انه بهانگه دار ترنی په لهوي تریان لهسهر بووني خودا.

جسر بهم شیوه ده دویت سه باره ت به ریبازی پهیدا بوون و گهشه کردن نهی حه بران و ، ده بینیت نه نینکاری ده کیات و نه به محالی داده نیست و ده رگاشی له سه ر زانست به ناوی ناینه و ه دانه خستووه ، به لکو به کراوه بی به جیبهیشتووه به وه ی که چه ند جاریک دو و بیاره ی ده کات و ه کریست که ده کاتی چه سیاندنی به چه سیاندنی عمقلی بره رهیچ هاو دژیه کی نایسنی تیادا نی به و ده شیت سودی لیوه ربگیریست و ، ماناهیمای نه و ده قانه بکریست کمه به پرواله ت ناماژه ی ریسازی در و ستکردن ده که ن.

له سهر روناکی نهم بیره بهرزه، روّژ ههلاتناسی بیانی (چارلز نادهمز) له کتیبه کهیدا کهبهناوی (ئیسلام و نویْکردنهوه) بلاو کردو تهوه ناماژهی کردووه بهوتهیهی که دهلیّت، له سه رده میکدا که نووسه ره کلاسیکی یه کان بیرو را زانستیه کانیان پشتگوی ده خست و ا به به باشیان ده زانی که به هیزی شمشیر به ره نگاری بکه ن به لام شیخ حسینی جسر نهم رایه ی نه بوو، به لکو لای و ابوو نه و سه رده مه به سه رچووه که موسلمانان ده سته و سان بن به رامیه رئه و بیرو کانه ی که هیرش ده هیننه سه رباوه پر هینانیان، ده ستیکر د به هینانه و هی به لگه به و می به تیک پرای هم موویان له بیرو باوه پر و بریاره کانی نیسلامدا به به روبه ها به ده رده که و ن ده کاته و هلامدانه و هی نه و زانا روز ناوایانه ی که له سه ربنه مای فه لسه فه و مادده گومانی زوریان به رپاکر دبوو له دری و هم روه ها به رامیه ریبازی دارون و هستا و وای بینی که نه م ریبازی، گریمان راستیش ده رچی دری قور نان ناوه ستی.

حمیران/ ئمو زانا کلاسیکییانه کیّن که لمالیان و ابوو بهرهنگاری زانست به هیّزی شمشیر بکریّت؟

شیخ من هیچ کامیک له و زانا سونیانه ناناسم که لای و ابیت به ره نگاری بیرو را زانستیه کان به هیزی شمشیر بکریت، به لام نه وه ی که من بزانم بر نمو و نه غه زالی که پیش (برونز و گالیلوو گیله ر) به حهوت سه دسال هاتووه له کتیبی (تهافت الفلاسفه) دا کاتی هیر شکردنی بو سه ر نه و زانا ناینیانه ی که نینکاری راستیه کانی زانستیان ده کرد، و ه ك خزر گیران و مانگ گیران ... هتد.

ئهمه دهقه کهیهتی که ده نینت: (ههر که سینك نیمچه گومانی و ابوو که موجاده ه کردن بریاره کانی، بو پوو چه نی ئهمه له ئایندایه، ئه وه هیر شینکه بو سهر ئاین و لاواز کردنی بریاره کانی، چونکه ئهم کارانه پابه ندی به نگه کانی ئه ندازه و ژمیریاری یه که هیچ گومانیان تیادا نییه، ههر که سینك شاره زای تیادا هه بینت به دوای به نگه کاندا بگه رینت، گه رینی و و ترا ئهمه پیچه و انهی شهریعه ته هیچ گومانینکی تیادا نییه به نکو گومانه له شه رع و مور که سینك هه نسم نگاندنی شهر عبه رینگای چهوت بکات زیاتر زهره رمه ند تره له وه یکه تانه و توانی لیده گریت هه روه ک و و تراوه (دو ژسینکی ژیر باشتره له دو سینکی نه فام) ئهمه یه و ته که ی غه زالی و له پیناوی ئهمه دا نه دو و چاری هیزی شمشیر و نه گری ئاگر بووه، به نمه کو به چاوی به رزو ریزه وه ته ماشای ده کرا و ه ک ده زانی هه تا ناویان ده بر د به (حوجه تی ئیسلام).

حهیران/ ره همه تی خودا له شیخ جسر بینت بهراستی زوّر بهرز بووه لهزانیاری یه کهیدا له عمقل و باوه ریشی دا و تیگهیشتنی بهجهوهه ری ثباین و، بیرو بهرزی له گونحاندنی نیووان زانست و باوه پ، واده بینیت کاتینک که ریبازی پهیدا بوون و گهشه کردن به نگهدار بینت، هیچ پیچهوانه یه کی قورئان نابینت، گهرهاتوو ئهم ریبازه

برِهرهلامان چەسپا ھيچ زەرەرينك لەباوەر نادات.

گهر باوه ر بهینیت که خودا لهسه ره تادا مادده ی ساکاری دروستکردووه پاشان گهشه ی پیکردووه به گویره ی ثه و سیستمانه ی که پینی به خشیبوون تا... ژیان پهیدا بوو له خانه ی په که مدا.

من لـه شيخ دەپرسـم كەواتـه بۆچـى بەمولخـيديان دائەنين ئەوانـهى كە دەلين خانەي يەكەم لەبنى گيانەوە پەيدا بووە.

شیخ اگاداریه نمی حدیران، چاویک بدو پاسهوانددا بخشینه ردوه که باسمان کردوه، ده بینیت و و شدیه کت له یاد چووه که و ته کانی من و (شیخ جسرت لیتیکده دات، من نه و اندم به بی باوه روه سف نه کردووه له به رفعوه ی مدزه نمی و ابووه که خانهی یه کهم له جه ماد په یدا بووه، نهمه فه رمانیکی شیاوه و مه حالی تیادا نی یه بؤیه ناووم بر دوون به بی باوه ر، چونکه باوه ریان و ابوو که خانهی یه کهم له جه ماده وه پهیدا بووه (دروستکردنی کویی)

-حدیر ان/ جیاو ازی چیه لهنیوان ئهم دوو وتهیهدا؟

شیخ/ جیاوازی زوره ئهی حهیران، مهبهستیان (لهدروستکردنی خویییه) دهیانهوینت بلنين خانمي يهكمم لمجمماد پهيدا بووه بهريكهوت لهبهراوردكردنيكي ريزهيي كاتيكي تایمه تی له ره گه زه ماددییه کان، نه ك به تو انایی خودا و، جسر ده لینت پهیدا بوونی ژیان له جەماد كاريكى شياوە و، ھەندى كات ژيان روالەتىك دەبىت لـﻪ روالەتەكانى ماددە که له جووله و بهرامبهریه کی ریزهیی لهنیوان دیاریکراوه تایبهتمهنده کان لهره گهزه کاندا دهبینت و، تهمانیه هیممووی لهلاییهن خوداوه دروستکراون نیهك بهریکهوتی كوینرانه، سەرنج بىدە لىەم دوو وتەپيە بەوەي كە جسر دەلىّىت/ خودا دروستكەرى ماددە بنەمايىيە گەردوونــه بنەرتىيەكەيە لەنــەبوون و ھــەر خۇشىي بەخشىننەرى سىيفاتى رەگەزەكانــە و، هەرخۇشىي جووللەي بلە گەردىللەكان بەخشىيوۋە ۋ، ھەرخۇشىي زانايلەلەنھىنىي ئلەۋ بەرامىيەرە ريژەيىيىـە كــە دەتوانرينـت ژيــان لــيّى پــەيدا بينـت و ھــەر لــەخودا خۆشــى ئــەم گونجاندنـهي پيبهخشـيبوون كـه بۈتـه هـۆي ژيـان هـهروهك ئاسـايـهكاني تـري خـوداي پەروەردگار لەلئىكەوتنەوەي ھۆكار لەھۆ، بەلام ماددىيىيە بىن باوەرەكان ھەر لە بنەرەتدا ئينكاري خودا ده كهن و ئينكاري بووني وويست ده كهن لهدروستكردندا و، لايان وايه کههمموو ره گهزه کان ناشنایی و تیکهانبوونیان له گهان په کتردا بهرینگای رینکهوته و ، بهمهش ژیان پهیدا بووه، ئهم جیاوازیییه بزانه ئهی حهیران و لهبهرچاوی خوتی دابنی، تەنھا ئەمەت بەسە ئەي خەيىران كەوا ئىنكارى (دروستكردنى بەرپىكەوت بكەين) و

له پاشدا خوت ده بینیه وه له تامیزی باوه ردا و هیچ گریمانیکی دروستبوون و پهیدا بوون لهمه و دو اکارت لیناکات.

حەيران/ چۆن ئەمە دەبينت ئەي گەورەم.... زياتر بۆم ئاشكرا بكه؟

شیخ/ ده گهریمهوه بو لیکولینهوه که بو مهبهستی پوچهانکردنی، دروستکردن بهریکهوت وهبوتی ساکارده کهم به ناسانی و تهواوی له کاتی خویدا.

حەيران/ شيخ جسر سەبارەت بە عەقل و رۇح چى دەفەرموينت؟

شیخ اسهباره ت به عهقل شیخ جسر ده فه رمویت عهقل له و شته شار او انه یه که ریگا نی به بو روونکر دنه وه ی راستیه کانی و له شه ریعه تدا هیچ روونکر دنه و هه کی تیادا نه هاتو و ده رباره ی عهقل دو و ریش نی به و ته ی ماددیی به کان راست بینت که ده لین عهقل دیار ده یه که له دیارده کار لیکر اوه کانی به شه کانی مادده ، به لام ده لین شه کارلیکر دنه به و و یستی خود ا پهیدا بو وه نه که به گویره ی جوله کویر انه که ی مادده خوی مهروه ها نه و و ته یان که ده لین عمقلی مرفی جیاواز نی به له گهل عمقلی ناژه لدا ته نها له ریزه که یدا نه بینت و له خود و راستیدا جیاوازی له نیوانیاندا نی به نه مهمه د ده قدی ده قد کانی شه ریعه تی محمه د ناکات له باوه ردا و هیچ پشتگیری ده قینکی تیادا نه ها تو وه که نینکاری بکات یا خود پشتگیری بکات نه وه ی له شهریعه تدا ها تو وه ته نها نه وه یه که مرفی به مودی عمقلیه و مرفی به مهریعه تی بی سهیر در اوه گه ر بلین ده رک ده کریت یان به پیچه و انه وه هیچ به کارهینانی شه ریعه تی هماتو وه .

قهده غه کراونییه لامان گهر بلیّین دهرککردنی ئاژه ل و عهقلی مروّف همردووکیان یه و و تو تو تا همردووکیان یه و و تراون، به لام عهقلی مروّف گهشه ی کردووه... تا... ثهو پلهیه ی که ئیستا تیایه تی که پیّی جیاده کریّته وه له عهقلی ههموو ئاژه له کان سهباره ت بهروّح شیّخ ده لیّت بوونی ههیه به لام عهقل نه تو انایه لهده رککردنیدا.

ئهم وهستاندندی شیخ جسر و نهچوونه ناو قولایی راستیه کان ژیان و روّح و عمقل که همهمو فهیله سوفان نهتوانا بوون بهرامبهری ثهمه به لگهیه بو بهرزی بیرو راکانی شیخ جسر و همهروهها ئینکاری نه کسردنی ثهوانمهی که ده لین دیارده یه که دیارده کارلیکر اوه کانی مادده به توانای خودا، ئهمانه ههموو به گشتی به لگهن بو فراوانی عمقلی شیخ جسر و دووری له کرچ و کالی و بهرزی سهر نجدانی له تیگهیشتنی راستیه کانی ناید.

حديران/ والهباسمكاني شيخ تينگهيشتووم كهباوهږي بهكاريگهره سروشتييهكان

ههبینت، کهواته بیرو رای چونه سهبارهت به سیستهمی هو کاربی یه کان، که فهیلهسوفان زور لهسهری دواون؟

گهرووترا گهرمایی هزیه بن توانهوه لهبهرشهوهی شهو هیزهی لاواز ده کسات که گهردیله کان شهو تهنهی پیچهوانه نهبیت؟ گهردیله کان شهو تهنهی پیکهوه بهستووه، ده لین بزچی شهم فهرمانهی پیچهوانه نهبیت؟ پیریسته له کوتاییدا تهنها شهوه بلیین ههریه ك له گهرمایی و سازدیی یه تایبه تمهندی که پیروهی پهیوهستن، تایبه تمهندی تایبه تمهندی که شهه و ویستی و ابوو که شهم کاره بهم چهشنه بیت و شهو تایبه تمهندی و سیفاتی سروشتی به همهوو شتیك به خشیوه تهنها خودای بکه رو هه لبزیره ره.

حهيران: ئهم باسه زؤر نزيكه له وته كاني ثيبن روشدهوه.

شیخ: به لی ... ههروه ك ده بینیت شیخ جسر ئینگاری هو و هو كار و تایبه تمه ندی و سیفاتی سرو شتی و سیستمه كانی ناكات ههروه ك چون زانایان و فه یله سوفانی ئیسلامی ئینكاری ئم شتانه ناكه ن و به چ ریگایه ك ئینكاری بكرینت گهر ههمو و شتیك به تایبه تمه ند و سیفاتی سرو شتی خوی جیا بكرینه وه له شته كانی تر، گهر ههر شتیك ئهم تایبه تمه ندی و سیفاته سرو شتی به خوی نامینیته وه به لكو ده بیته شتیكی تر و، له به رئه و می عول نه و پیویستی به نابینیت كه نهم شتانه له خودی خویان نه و شتی خودی خویان نه و

تایبه تمه ندیبانه یان هه بیّت، هیچ بو اریّك بو عمقل نابیّت که گومان بکات لموه ی که خود ا در وستکه ری هموو شتیکه و هم خود اخوشی نه و تایبه تمه ندی و سیفاته سروشتیانه ی پیه خشیوون هم خوشی به تو انایه که نه و سیفات و تایبه تمه ندیانه یان نی دامالیّت گهر شه ربعه ته کانی ناسمان ئینکاری هی و کار بکه ن نه و کاته پهی هویکردنی شهریعه ته کان پووچه نده بینت و ده رگای پووچه نده بینت و ده رگای باساو کردن کراوه ده بیت بو نه و که سانه ی فه رمانی خود ای شمیک ویده خه ن و له کاره به ده کان نزیکده بنه وه و نهمه شپووچه نیم دنه و ی شهریعه ته ، به نکو تیکدانی عهقل و و هستاندنی باوه رهینان که ته نها به هن ی عهقله وه دی ته دی و ، هم که مینك باوه ری و ابیت که ناین ئیسلام نه م فه رمانه پهیره و ده کات نه و انه زان و نه نام و که م عمقله.

حهیران/ لهباسکردنی سیستمه کان و تیّکدانیان بههوّی موعجیزه کانهوه له شیّخی گهورهم دهپرسم، ثایب دهتوانریّست لییّکدانهوهی موعجیزه لهسهر بسنهمای سیستمه سروشتییه کان بژمیرریّت ههروهك ههندیّ لهزانایان باوهریان وایه؟

شيخ / لهراستيدا ته و فهرمانه شاراوه و پهنهانانهي كمه قورتاني پيروز و كتيبه ثاسمانيه كان باسيده كهن، دووجورن فهرماني وايان تيايهدا كهوا دهزانين تيكدانه بۆسىسىتمەكانى سروشىت لەبـەر شـارراوەي نهيننىيەكانىيان لـيْمان، لـموانەيـە رۆژيْـك لـ مرؤژان زانست ئـ مو سيستمانهي به دهرېخات كه به هزيانه وه ثهم فهرمانه دروست بوون، تیایدا ههیه بهراستی تیکدهرن بو سیستمه کانی سروشت که خودا خوی لهسهردهستی پیغهمبهران بهدی هیّناوه، وهله کتیّبه ئاسمانیه کاندا ناویان براوه تـاکو بوّمان بهدهربخات توانای خودا خزی لهسهر تیکدانی سیستمه کانی گهردوون و، تهم تیکدانانه شیاون بهموعجیزه ناو دهبرینت و لـهتوانای زانستدا نییه بگاته ثـهو پلهیـهی کـه سیسـتمیٰکی سروشتی به دەربخات که ئهو موعجیزهیهی تیادا رویداوه و پیویسته لهسهر باوهردار باو دری بهمه ههبیّت و باو دری بهو دش ههبیّت که نهم فهرمانانه موعجیز دن و پیّچهو انهی سيستهمه كاني سروشتن، به لكو من وا دهبينم پيويست ناكات ههولبدهين ليكيبدهينهوه لەسەر بەماي سيستمە سروشتىيەكان، گەرتىكدەرى سيستمەكان نەبىت بەموعجيزە ناو نابريِّت و، ئه گهر بليّين ئهم موعجيزانه لهسهر بنهما سيتمه سرو شتيه كان يهيدا بوون ئهوا ئامانجي موعجيزه كه پوو چەلدەبيتەوە، خوداي پەروەردگار، ئەم موعجيزانەي خستۇتەوە بـ ځهوهي ريننمايمان بکات بهوهي که تهنها خوې پهيداکهري ههموو سيستمه کانه و ههر له توانای خویدایه تیکدانیان، گهر لهتوانای مروّقدا بووایه بـ و بـهدی هیّنانی یه کیّك لهنموونهي ئهو موعجيزانه بههۆي دۆزينهوهي هيزي سيستمه كاني سروشتهوه ثهوكاته بهموعجیزه ناو نابریّت و ناوبردنی خودا سهبارهت بهم موعجیزانه بیّ حیکمهت و مانا دهنت.

همر لهبهرئموه دهلیم زانایانی ئاینی، که همولیان داوه لیکدانهوه که موعجیزانه بکه ناه له کتیبه ئاسمانیه کان هاتووه لهسمر بنهمای سیستهمه سروشتی هکان، ئهوانه ی بهها به همانی در وستبوونی (عیسا) بهبی باوك چون لیکبده ینموه و، ئمو و تهیه شیان دادیان نادات که ده لین ا ئیمه دهمانه ویت موغجیزه له عمقل نزیك بکهینه وه، تا کو باوه ری پیاوانی زانست بهده ستبهینن، چونکه ئهم نزیک دنه و هه له گهل ئه وه ی مه حاله له بواری زانستدا بو هه ندی موعجیزه.

تهمه لیهخودی خزیندا لنهناو بردنیکه بنز ماننای موعجیزه و پیچهوانهی داننایی و ئامانچه كەيسەتى و، ئەمسەش ئىلەي جەيسران ھەلەيەكسە زۆر لسەزانايانى موسسلىمانان و نهسرانیه کان بهدانسوزیی یهوه دووچاری بوون، وهتا... ئیستاش لهیادمه که ههندی له زانايان هموليان داوه، ئمو ثايمتانهي لمسورهتي فيلدا هاتووه بهم جوّره ليْكي بدهنموه، ثمو بالندانهي كه گرمۆله قوري وهك بهرديان ده گرته فيل سواره كان بهميكرۆبي ئاولەيان لیکداوهتهوه که تووشی فیل سواره کان بوون و لهناو چوون همولیان داوه مانای معراج و شه قکردنی ده ریبا له لایه ن موساوه و دروستبوونی (عیسبا) لهسه ر بنهمای سیستمه سرو شتیه کان لیکبده پنهوه و ثیمه گهرچی به دووری نهزانین که مهبه ست لهبالنده نیز راوه کان میکرویی ثاوله بیت، چونکه لهسورهتی فیلدا ناوی موعجیزهی نهبردووه که تیکدانی سیستمه، به لکو و هسفیکه بو نهو حهبهشانهی که بهفهرمانی خودا دووچاری نهو لهناو چوونه بوون و، بهدروستي دانانيين ثمو ثايهتانمي كمه باسكردني موعجيزه تيادا هاتووه بهلينكدانهوهي سروشتي زانستيانه لينكبدرينتهوه، چونكه بمم لينكدانهوهيه ماناو نهينني و بمهاي موعجيزه كه لهدهست دهچينت وهك لهمهوپيش باسكرا و، بمو كهسه دەلىيىن كەداوامان لىيدەكات عەقلى رازى بكەين، بەلىپكدانەوەي ئەو موعجيزانەي كە مهحاته لهرینگای زانستهوه بکریّت، بهمهده یخهینه گوومانهوه و بهرهو دواوهی ده گیرینهوه بوَ گومان و ثینکاری، بهبیٰ ثموهی مهبهستمان بیّت، گهر بالنده نیرراوه کانمان (طیر أبابسيل) بهميكروبي ناوله ليكدايهوه، ئهي داره كهي دهستي موسا كهبووه ماريك و دەرۇپىئىت بەچسى لىكىدەپىنەو د؟!! كسەر ئەمسەشمان بەنوسىتنى موگناتسىس و ئار ەزوومەند كارپك دانيا، ئەي شەق بوونىي دەربىا بەلىيدانى دارەكەي موسىا بەچىي للكيده ينه وه گهر تهمه شمان به كشاندن و چونه وهيهك (مد و جزر) دانا، وهك لهلاي

ههندیکیان وایه، نهی دروست بوونی (عیسا) بهبی باوك چون لیکبدهینهوه و گهر لهسهر لیکدانهوهی ههندی لهمیشك پووچه کان بروین سهبارهت بهدروستبوونی شهم منداله بهریگای (پیتانی خویی= التلقیح الذاتی) که دهشیت رووبدات، به گویرهی قسهی نهوان لهلای ههندی له نیرهموو که کان، نهی توانای قسه کردنی عیسا له بیشکهدا به چی لیکبدهینهوه؟

وا..... بۆی دەچم ئەی حەيران، ئيستا بەتەواوی تيگەيشتين لـ مانای وتەكانم، هەولدانى ليكدانەوەی موعجيزه لەسەر بنەمای سيستمەكانی سروشت لەخودو ئامانجيدا سەر كەوتوونىيە و، تيكدەری مانای موعجيزهيە و، خەلكى بەرەو گومانى زياتر دەبات، راستى باوەرھينانە بەو خودايەی كە دروستكەرى ئەم گەردونەيە و ھەروەھا ھەرخۆی دروستكەرى هـ مەموو سروشت و سيستمينكه و هـ و لههرئسەوەی خـودا خسۆی دروستكەريەتى لەتوانايدايە تيكدانى نهينى موعجيزه لەمەدايه و، ھەركەسيك باوەرى بەخودا چەسپاو بوو، باوەرھينانى بەموعجيزه لائاسانە بەلام ئەوانەی كە باوەرپيان وايە موعجيزه لەسەرو عەقلەوەيە بەمە جياوازى لەنيوان مەحالى ئاسايى و مەحالى عەقل ناكەن و تيكدانى سيستمەكان لەمەحالەكانى عەقل نيه و لەبەر ئەوەی باوەرمان وايە كەخودا خـقى دروستكەی ئەم سيستمانەيە زۆر ئاسانە لامان باوەربهينىن كەلەتوانای خودايە تيكدانى ئەم سيستمانە.

حهیران کوری نهزعهف ده لیّنت: ئا.... لیر ه دا له ناکاو، شیخ له قسه کردن و هستا، له پاشدا چه ند و ته یه کی به ده مدا هات لیّی تیّنه گهیشتم، و ایده زانی که خور هه لها تووه و هیان نزیکه، ههستاین و له پاش نویژ کردن خوا حافیزیم له شیخ کرد، چووه ژوره که ی خوی و له کاتی ده رگادا خستندا پیّی و و تم تابه یه که گهیشتنی کی تر... له شه وی ناینده دا... نه که حه یران که شه وی تاقیکردنه و هه .

شەوى ئاقىكردنە وە

حەيرانى كورى ئەزعەف دەلىبت/

شهوی رابردوو له ناکاو و به پهله شیخ مهوزونم به جیهیشت به پی نهوه ی لینی بیرسم مانای (شهوی رابردوو له ناکاو و به پهله شیخ مهوزونم به جینوستنه کهم زور دلخوش بووم به گوییستی باسه کانی خوالیخوشبوو شیخ جسر له پاشدا خوم دا به دهست نوستنیکی قوله وه، تاپیش نیوه رو به ناگا نه هاتم، که راپه ریم مانای شهوی تاقیکر دنه وه له گویمدا نه زرنگایه وه، به چه نده ها شینوه ی جیاجیا لینکم نه دایه وه، وه گهلیك شت ده ها ته یادم و نهوه ی که پهسه ند بوو له لام نهوه یه که شیخ ناماژه ی نهو باسانه ده کات که له شیخ بینی پیشوو دا ناومان بر دبوون ده ستمکر د به پیدا چوونه وه ی (ده فته ری نامالی) که شیخ بینی نوسیبو و مه وه، به لکو خود ا بکات شینگم لینی ده ستگیر ببیت که ناماژه ی شهوی تاقیکر دنه و بکات.

له کوتاییدا وای بو چووم کهمهبهستی شیخ نهوهیه که تاقیکردنهوهیه کی گشتیم بکات له و باسانه ی که خویندوومانه، دهستمکرد به خویندنه وه ی ده فته ری (ثامالی) که و ته کانی شیخ تبادا تو مار کر ابوو و خواردن و خواردنه وه ی له بیربردمه وه، تا.... گوینیستی بانگی شیوان و ازم له خویندنه وه ی نه هینا و ، کاتیک کوتایی نویوی خهوتنانی نه و شه و هات چوومه لای شیخ سه رنجیکی دوورو دریوی دام و به زه رده خه نه یه که وه و و تسی بو و ا په شو کاوی، چی یه له تاقیکردنه وه که ده ترسی ؟

شيخ/برسيتي.... ا؟

حدیران/ به لنی برسینتی گهورهم، وه تا..... ئیستا هیچ خواردنیکم نه خواردووه. شیخ/ چون دهبینت، هیچت لانی یه بیخویت، یا خود نه خوشیت؟ حهیرانت/ نه تهمه و نه ته وه ش، به لام گوینم لیبوو فه رمووت سبه ی شهو تاقیکر دنه و هیه و ، و اهات به یادما که ده ته ویت تاقیکر دنه و ه بکهیت له و و تانه ی که بوّت باسکر دوم و ، ترس دایگر تم نه که دو و چاری شهر مه زاری لای توّ بهم ته ی گهورهم.

خنوم تەرخان كرد بۇ پېداچوونەوە و، ھىچ كاتىكىم بۇ نەمايەوە بۇ خواردن، لەبەرئەوە ترس و ماندووينتى دايانگرتووم.

له به رئه وه با ده فته ره که ت له به رده مدا بینت و هیچ مه ترسیت نه بینت ئه ی حه یر ان به لام پیش ئه وه ی ده ستپینکه ین هه ندینك ماست بخن زور... نا.... چونکه برسینتی ی زور میشك ده وه ستینینت.

چـوومه ژووره کهی خوّم و ههندی ماستم خوارد، گهرِامهوه بوّ لای شیّخ و، دهفتهری ئهمالییه کانم ههانگرت و بهشیّخم ووت:/ ئیّستا من لهبهردهستام ئهی گهورهم.

شیخ/ ئهی حدیران تو دهلیبت من بهسهر ههموو دهفتهره کهدا ، چوومهتهوه.

حەيران/ بەنىنى... بەلام پيا چوونەوەيەكى شلەژاوى ترسناك.

شیخ اهیچ نییه، ئیستا کتیبه که لهبهردهستدایه، بههیمنی و لهسهرخو ثهو شتانهی کهنهت خویندو تهوه، بیانخوینهرهوه.

حەيران/ سوپاس... گەورەم.

شیخ/ تهنها. پرسیاریک تهی حهیران.... تایا.... تهزانیت تامانجی من چییه له وباسانهی که بغرم کردوویت و بغرم ههتبژار دوویت و، مهبهستی گهورهم چییه که دهمویت پنی بگهیت.

ئەمە ئەو ئامانچە بەرزەيە كە ويستىم پيىمى رابگەيەنىت. شيخ/ ئايا.... ئەى حەيران تۆم گەياندۆتە ئەم ئامانجە.

حەيران، بەلنى... گەورەم.

شینخ/ زیاتر ثارهزوومهندی و تهی کام فهیلهسوف بوویت و چ بهالگه خوازیه ک زیاتر باوهرت بینهیناوه.

حدیران/ به و تدی هدموویان ندی گدوره به تایبه تی و تدی گدوره کانیان، له پوختی بیر کردنه وه و راستی به انگه کانیان و نهفره تم ده کرد له و تدی هدندی له بچوو که کانیان له وی که نادیاری و لاوازی و کرچ و کالیان له خو گرتبوو و، نهوانه ی که خویان به ریبازی سه فسه ته وه هداو اسیبوو و چوو بوونه ناو قو لایه یه کانی گومانه وه له ناو هدمو و میله ت و بیروب اوه رینکدا له سهر شهوه ی که راستی یه کشته، له گه لازوری ریبازه به لگه کان و، به به راورد کردن و پیوه رکردن له نیوان هدردوو لایه نه که گهیاندمیانه روخی زانسته کانی قور شان و، رینمایی پیروزی تنوش شه ی گهوره م گهیاندمیانه ده روازه کانی باوه و، سویاس بو خودا.

ر رو شیخ/ ئایا... باوه ری دهروونی خوّت بوو، یان باوه ری بهانگه کان بوو؟ حمیر ان/ ئایا.... مهبهستت لهباوه ر به پهیامی پیغهمبهره کانه؟ سوێنبێت بـهخودا، هميچ كاتـێك بـێ بـاوهڕ نـهبووم بـهخوداو كتێـبه پيرۆزهكـان و پێغهمبهرهكاني.

شیخ ائه زانم، ئه زانم، ئه و باوه ره ویژدانی یه خورسکی یه و بو ماوه یی یه له و خیزانه وه و هر انه وه و میزانه و هر تو وه رت گرتو وه که تیایدا په روه رده بوویت، به لکو بو ماوه یه که بو نه وه کانی داها تو و، به لنی نه م باوه ره زور بینگه رد و پوخته گه رفه لسه فه چی نه زان لیلی نه کات و به دبه ختی ریگای بینه گریت.

حدير ان/ كهواته، مهبهستي شيخم لهباو دري ددرووني چييه؟

شیخ / پر سیارت لیده کهم، ثایا.... ثه و باوه رهی که ثه مروّ پینی گهیشتوویت پاش گویبیستنت به و تهی فهیله سووفه کان که باوه ریّکی پهیامی ده روونی یه که ریّزت بوّیان هه لقو لاوه که له ناختدا شار اوه بووه بو گهوره فهیله سوفان گه پیش ثهوه ی و ته کانیان لیّکبده پته و ه و باوه ریان بناسیت یا خود به هوّی ثه و به لگانه ی که عهقلت ده رکی کردوه ؟

شینخ دهمهوییت لهدهمی خوته وه باسی شهم به لگانه گویبیستبیم تا... بسزم بهده ربکه وییت له کویدا دو و چاری ئالوزی دهبیت. و ئیستا.. من به قوتابی خوت دابنی.. ئهی حهیران و، توش به به شیخ مهوزون. حهیران/ له (به لگه کانی پهیدا بوون) دا که زوربهی فهیله سوفان و زانایان هه لگری ئهم ریبازه، دهبینم بیروباوه په کانی منیش زور به ئاسایی ئهم ریبازه گرتوته بهر، له ریبازیکی ئاشکرای به لگه دار، که به به لگه پشتیوانی کراون و، هه ندینکیان پهیوه ستی هم ندینکی تریانن، به ره و به رزی مل ده نین، تا ده گه نه شته ئاشکراکان له لای عه قل و، عمد قلم پیم ده نیب اسم گهردوونه پینکهاته به (واته: مرکب) ه به خوی و گشت به به شه کانیه و همه موو پینکهاته به که به دا بوونی ئاشکرا و روونه و، گهردونیش به همه موو ئه و شتانه ی که له خویی گرتووه له گورانینکی به رده و امیدایه له وینه یه که وه بو وینه یه کی تر، واته: له شیوه و شکلینکه وه بو شیوه و شکلینکی تر و همه موو گوراوه کانیش دووباره ده گورین بو وینه ی تر و ناگونجیت وینه یه کی بنه په تی ئه زه لی کون هه بیت، گهروابوایه به همیچ جورین شیاو نه ده بو که گورانی به سه ردا بیت. و و ته به وه ی که زنجیره ی وینه کان بی کوتایی یه، و ته یه کی هه ته یه، چونکه زنجیره یی و ته سه سول له لای عه قل مه حاله.

لهبه رئه وه پیویسته ئیمه له سنوریکدا بوهستین و بلیّین: ئهم گور راوانه لهسه ره تاوه بی شیوه وینه و سووره ت بوون و لهبه رئه وه ی شیوه و بی وینه بوون و بوونیان نهبووه، چونکه وینه و بین فینه برون و بوونیان نهبووه، چونکه وینه بریتی به له شیوه و قهباره و کیش و رهنگ و چیز و بونی نهبووه لهیاشدا پهیدا شتانه ی له ده ستدا بوونی نابیت که واته جیهانی گور راو بوونی نهبووه لهیاشدا پهیدا بووه و گهر دوون پهیدا بووه ی عمقل به هوی سیستمی هو و هو کاره ئاشکراکان، به ئاشکرایی بریار ده دات که همه مو و پهیدا بوونیک پیویستی به هو کاریک هه به بو پهیدا بوونی و، پهیدا که ره، ئه مهو کاره ناگونجیت خوی پهیدا بووبیت چونکه ئه ویش پیویستی به هو کاره کان بی به هو کاریک ده بیت به یونکه ویش بیویستی کو تایین، چونکه زنجیره بی (تسلسل) له لای عمقل مه حاله، له به رئه وه ده بیت پهیدا که رو ستکه ری گورون کون بیت، که خودای به خشنده به که در وستکه رو پهیدا که ری در وستکه رو پهیدا که رو ستکه ری به خودای به خشنده به که در وستکه رو پهیدا که ری در و ستکه رو پهیدا که ری در و ستکه رو پهیدا که رو دنه پاش نه وه می نه بو و نیکی ره ها بووه.

شيخ/، بزيت، بزيت،... ئەي حەيران.

حهیران: و سهبارهت به بهانگه کانی پیویست (وجوب) که فارابیو ثیبن سینا و دیکارت و لوك و لایینز... هتد پابهندی بوون. ده لیم عقل به ناشکر ا بریار ده دات که مانای بوون له نیوه ند سی حاله تدا جیگور کی ده کات (ده شیّت، مه حال ، پیویست) (الأمکان ، الاستحالة ، الوجوب) له به ر نهوه هه موو شییک بیان بوونی ده شیّت بیان بوونی مه حاله بیان بوونی پیویسته و ، عمقل بریاری نهوه ده دات که نه م گهر دوونه له جوری (ده شیّت) و له حاله تی (ده شیّت) دا ده بیّت زالکه ری هه بی حاله تی بوون زال بکا به سه ر نه بووندا که بتوانیت له ده شیّت بوونی له جوری ده شیّت بوونی کات بو بوونیکی کرداری (فعلی) و په یدا که ری که م بوونه ، ناگونجیّت بوونی له جوری ده شیّت بوونکه نه و کاته پیویستی به په یدا که ریک ده بیّت که نه مه ش دیسان به ره و یاسای رنجیره ی مان ده باته و که نه مه ش له لای عمقل مه حاله .

که واته نهم پهیداکه ره، ده بینت (پیویسته بوون) بیت و، نهم پهیداکه ره پیویسته بوونه، ناگر نجینت له خودی خزیدا ده شینت بینت، چونکه گهر وا بینت، نهو کاته ده بینت خودی ده شینت بینچه وانهی عمقله چونکه دوو لایه نی دژبه یه کوده کاته وه که (ده شینت پیریسته) و له به ر شهوه ی دیسانه وه روو ده کاته وه یاسای زنجیره یمی که واله هی کار ده کات بینته هی یه که یه که خوی و هه روه ها هی کانیش بینه هی که واله هی کانیش که و کانی خویان.

ئه م خولاندنه و هیش که و ۱ باوه پییان ده گوتری له زار او ۱ (ده و رو تسلسل) له لای عه قل مه حاله له ده و نه مه که دو و نه ده شیت، پیویستی به پهیدا که ریك همیه که له خودی خوید ا پهیدا که ره پیویسته بوونهیش خودای به خشنده یه.

لەيەكىنك لـه وتەكانى دىكارت كـه ھەمىشـه خـەلك دەيلىّىتەوە (مىن بوونم ھەيە، كىٰ پەيداى كردم و كىٰ دروستى كردم؟)

من دروستکهری خوم نیم و پیویسته دروستکهرینکم ههبینت و ثهو دروستکهرهش پیویسته (پیویسته بوون بینت) که خودای به خشندهیه.

به گویرهی دهربرینی باسکال: (لهوانه بوو نهبومایه گهردایکم پیش لهدایکبوونی من عردایه، کهواته من زیندهوهریکی (پیویست بوون) نیم، کهواته پیویسته (پیویسته بوونینك) ههبیت که بوونی من پاپهندی ببیت ئهویش خودایه.

شیخ/و به گویرهی ته عبیر دهربرینی قورثان: ﴿ أَمْ خُلِقُسُوا مِسْنَ غَیْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالَقُونَ ؟: یا له هیچ شتیک پهیدا نه بوون یا خود خزیان دروستکهری خزیانن؟ ﴾. حمیران/و لمبه تگه کانی (هنو هن کاره ی تمواو) وا لمسمر بنه مای (باوه پی هاودژ) (مبدأ التسناقض) که لایبنز به ثاگابووه لینی عمقل وا بریار ثمدا همموو شتیك که ثیمه ثمندیشه ی ده کمین ده بینت، یان ده شیت بینت و یان مه حال بینت و یا خود پیویست بینت وه راستی ثمم گهردوونه ده گهریته وه بن جزری (ده شینت)

ه مموو راستیه کانی جوّری ده شیّت ده بیّت (هوّ و هوّ کاریّکی تـهواوی) هه بیّت بوّ کهوتنه وهیان و هیّنانه بوونیان.

ثهم گهردوونه بینراوه خوی دروستکهری بوونی خوی نییه، و تهی بهوهی خوی دروستکهری بوونی خوی دروستکهری بوونی خوی دروستکهری بینچه و انه به له گهل عهقلدا و هك لهوه و پیش و و تراوه. که و اته پیریسته نه م گهردوونه راسته ده شینت هی و هو کاریکی ته و او هه بینت بو خستنه و هی بوونی، چونکه به بی (هی و هی کاری ته و او) بوونی نابینت، له گهل ثه وهی که شتیکی راستی به بوونی هه به وه ده بینت (هی و هی کاری ته و او) بی بوونی، له و په پی زانست و توانا و کاربه جی بی بینت هه مووسیفاتیکی ته و اوی له خو گرتبینت، چونکه گهرسیفاتی ته و اوی له خودای به خشنده به .

همه مووی به گشتی له سه ره تاییه کان بو عه قل ده ژمیر ریت که هه ندینگیان ته و او که ری همه ندینگی تریان و ، ئه م شته سه رتاییانه له میشکی مرو قدا له کوته ایی قوناغه کانی بیر کردنه و هیدا دو و چاری شله ژاندن و کولبوون ده بیته و ، کاتی ثه ندیشه کردنی کوتاییه که هیچ شتیك له دو ایدا نایه ت و ، ئه و نه بی کوتاییه ی که هیچ سنورینگی نی یه و ، ثه و ثه زه نه یه که هیچ چه رخیك له پیشیه و ، ثه و خه رخه ی که هیچ چه رخیك له پیشیه و ، نه و جه رخه ی که هیچ چه رخیك له پیشیه و نه بو و ، ثه و و مه روه و ثه و جینگایه ی که هیچ شتیك له دو ایه وه نی و هه روه ها (نه بوونی ره ها) (العدم المطلبق) به لام ثه مه مو و کولبوون و شله ژانه بیزار م ناکا و ثازار م نادات به قه د ثه و کولبون و نه توانایه ی عه قل که دو و چاری ده بیست له ثه ندیشه کردنی در و ستبوون له نه به به به دو و چاری ده بیست له ثه ندیشه کردنی در و ستبوون

شیخ / تو لیبوردراوی ثمی حدیران، له کولبوون و نهتوانایمی عمقلت که تووشی دهبیت له ثمندیشه کردنی ثمم همموو بابهتانه دا و عمقلت گموره ترنی یه له عمقلی غهزالی و ثبین روشد ثبین طـوفهیل و کانت و سبهنسه رکه به گشتی دان دهنین به نمتوانای عمقل و کولبوی لمهه ندی کاتدا.

به لام ههرگیز لینبور در او نیت له به رده م شهم کولبونه دا ده سته و سان و سه رسام و نه تو انابیت له به ده رخستنی به لگه بره ره کانی عه قل بو خوت، که شهم کولبوونه به و یلبوونی ئه ندیشه دو و چاری ثه و و یلبوونی ئه ندیشه یه نابیت که له پاشیدا به هوی به لگه بره ره کانی عه قله و هو چه لی بکه ینه و و به در وی بخدینه و ه و به در وی که و اته گویبیستم به نه ی حه یر ان.

حەيران/ ھەموو لەشم گوىيە گەورەم.

شیخ/ ئىم گەردوونى راسىت و بىنراوە،... ئايا لەبەشى (دەشىيت) يان لەبەشى (پېويستە)

حەيىران/ بىنى گومـان ئەمـە لەبەشـى دەشـينت چـونكە دەتوانـين ئەنديشــەى نــەبوونى گەردون بكەين.

شیخ/ ئایا... گەردوون دروستكەرى خۆى بووه؟

حەيىران/ نەخىير.... چونكە ئەم ئەندىشەيە پىنچەوانەيەكى عەقلىي دروستدەكات، كە ئەوكاتە دەبىنتە (بىئويستە بوون)كە خۆى لەراستىدا (دەشىيت).

شیخ/ کهواته دهٔبینت (هـوّو هوّکـاریّکی تـهواوی) ههبیّـت بـوّ خسـتنهوهی و هیّـنانه برونی.

حەيران/ ئەمە، ئاشكرايە.

شینخ/ کموانه گهردوون پیش ئهوهی هز و هزکاری تهواو پهیدا بکات بوونی نهبووه. حمیران/گومانی تیادا نی یه کهوایه.

شینخ/ ئایا، ئەندیشه کردنی بوونی گەردون لەپاش نەبوون هیچ پیچەوانەيەك بۇ عەقل دروستدەكات، بیر بكەرەوە ئەي حەيران.

حەيىران/نەخىيْر.... بەلكو پېتچەوانەيى عەقل كاتيْك دروست دەبيّت كە ئەندىنشەي نەبوون بكەين بەوەي كە بوونى گەردوون نەبوونى لەينشەوە نەبووە.

شیخ/ پهیدا بوون لهنهبوونهوه، لهلای عمقل مهحال نییه، گهرلهلامان مهحال بوو یان بهدورمان زانی و نهتوانابین له ئهندیشه کردنی وه کوو لایبنز دهلیّت.

حهیر ان/ راسته، لـهلای عمقل مهحال نییه.... بهلام گهورهم سویند بینت بهخوا من تا ئیستا نـهتوانام لـه ئهندیشه کردنی لـهگهـل ئهوهی بههـوّی بهـلگه برهره کانی عمقلـهوه باوهرِی تـهواوم بهخودا پهیداکردووه سـهبارهت بهوهی کهلـهلای عمقل مهحال نییه، بهـلکو مهحال ئەوەيـە كـە نـەبوون پـێش بوونى گەردون نەبێت، كـە بوونەكەى (دەشێت) بەلام چى بكەم گەر عەقل نەتوانا بێت؟

شیخ / و بههای ئهم نهتوانایی یه چییه بهرامبهر به لگه برهره کان؟

منیش همروهك تو عمقلم نهتوانایه له ئهندیشه كردنی دروستبوونی لهنهبوونهوه، به لام باوه ری تمواوم ههیم كه ثمم نهتوانایی یه ثه نحامی ویلی ثهندیشه ی پووچه ل و پی مانایه. و دهسته وهسان بهرامبه ری ثامازه ی تیكچوونی عمقل ده كات.

حەيران/ چۆن؟

شیخ/ ئایا.... باوه رت به راستیه کانی ماتماتیك نییه که باوه ری ته و او به نه نجامه راستیه کهی ده هینیت؟

حەيران/چۆن.... نەء.

شینخ/ ئایا زور لـه راستیه کانی ماتماتیك نازانیـت، کـه پشـت دهبهستیت بهشته سهرتایییه ئاشکراکانی عمقل کهله سهرهتادا نادیارن لهلات و، تهنها بههوی بیر کردنهوهو ئاکاغوازی و بهلگه خوازی بوت بهدهرده کهوییت.... ؟

حهیران/ تُهمه راسته... به لام دوای بیر کردنهوهو بهلگهخوزای ده توانم تُهندیدی کهم؟

شیخ او ته ت چی ده بینت، گهر چه ند با به تینکی ماتماتیکی ساکارت پیشکه ش بکه م، که به هوی به نگه برره کانی عه قله وه به ده ستها تو وه له گه ل ثه وه شدا عه قلت له ئه ندیشه کردنیدا دو و چاری نه تو انای ده بینته وه ته نانه ت به ده رخستنی ته نجامی کیشه ماتماتیکه که ش ؟!

حەيران/لەنموونەي.

شیخ/به تاگا به نه ی حدیران، عه قلمان له بواری ژمیره زوّره کاندا کول ده بینت بهرامبه رئه ندیشه کردنی چه ند راستی یه کی دیار و ناشبکرا، که ته نیا پیه یستی به به به به کردنه وه یه کی کهم و ژماردنیکی ساده هدیه له جوّری کو کردنه وه بو تیگهیشتنی ته و او لیی، عمقل به شیوه یه کی سهیر کول ده بینت لیی، ته نانه ت له نمیامه که ده که ویته گومانه وه، گهر راسترین که سیش نه و نه نجامه ی پی بلی، بگره عمقل خوشی نه و نه نجامه بی بلی، بگره عمقل خوشی نه و نه نجامه به به ده که به به ده که ویته به به به به به به به کومانه.

ئايا... (مەتەتى پەرە پار چەكراوەكە دەزانىت)؟

حەيران/نەخىر..... گەورەم.

شیخ اگهر په ره یه کی زور ته نکت بدریتی که نه ستوریکه ی به شیک بیت له (۱۰۰) به شی میلیمه تریک و داوات لیکریت بیکه یته دو و به شه وه و ، پاشان دو و به شه که ش بکه یته چوار به شه وه و چوار به شه که ش بکه یته هه شت به شه وه ، ... نا ... به مجوره که رت بوونه که دو و باره ده که یته و تا ... ده گه یته (٤٨) جار ، وه لیت پر سرا پیش نه وه ی ده ست به که ر تبوون و ژمار دن بکه یت به پی مه زه نده ت دریزی نه مه پارچانه چه ند ده بیت پیاش که ر تبوون و ژمار دن بکه یت به پی مه زه نده ت دریزی نه مه پارچانه جه ند ده بیت که پاش که ر تبوون به (٤٨) جار ؟ ناتوانی بلیت هم چه ند زور له خوت بکه یت که ریز و یه بیتو ترا ریزه یه که ی زیاتره له ۱ یان ۲ یان ۳ مه تر و گه رینتو ترا نه ستوریکه ی زیاتره له ۱ کیلومه تر ..... هم رگیز باوه ر ناکه یت ......

گهر پیتووترا که رتبووه که بو ۲ ۶ جار دووباره بکه رهوه و له سه ریه کیان دابنی تا به رزده بیتووترا که رتبووه که بو ۲ ۶ جار دووباره بکه رهوه و له سه ریه که ویت، که دووریی به رزده بینی به که ی له زهویه و ۳۸۶ هه زار کیلومه تر ده کات، گه ربه شیوه یه کی ساکار له م ژمیره یه بکولیته و و به ویت ئه ندیشه ی بکه یت ده بینیت عمقلت نه توانایه له ئه ندیشه کردنی، پینوسه که ت بگره و ژمیره بکه ئه ی حه یران.

حهیرانی کوری نه زعه ف ده لیست: پینووسه کهم گرت و دهستم بسه ژماردن و کو کردنه و کرد بو ماوه ی زیاتر له کاتر میریک و شیخیش پیده که نی، کاتیک ته و او بووم بوم به ده رکه و ت به هم نی رمیره یه کی ساکار په په پارچه کراوه کان، گهر بخرینه سه ریه ك به راستی نزیکه بگاته مانگ، به شیخم و ت.

حهیران/ بهلنی، راسته ئهی گهورهم دریژییه کهی نزیکهی ۳۸۶ ههزار کیلوّمهتره.... و راسته نزیکه بهرمانگ بکهویّت بهخودا ئهمه شتیّکی سهیرو ناموّیه.....

شیخ / ئیستا پر سیارت لیده کهم / ئایا ده تو انیت ئه ندیشه می ئهم ئه نجامه بکهیت پاش ئه وه می خوت به ده ستت هینا. و یا خود هیشتا هه ست به نه تو انای عه قل ده که یت له ئه ندیشه کر دنیدا.

حەيسر ان/ سسويند بنى بسەخوا.... تا ئىسستا ھەسست بسەتوانايى عسەقل دەكسە لسە ئەندىشە كردنىدا. شیخ/ ئایا.... دەركت كردو باوەرت هیننا ئەى حەيران كە عەقلىمان زۆر كات نەتوانايـە لــە ئەندیشــه كردنى زۆربــەى راســتيه كان كــه بــەهۆى بەلگــه كانى عەقلـــەوه بەدەستھاتووە.

حەيران/ بەلنى... باوەر دەكەم... بەلام چۆن ئەمە دەبيىت؟

شیخ الهبهر ئهوه و اعهقلمان دروستبووه که نه تو انانیت له ئه ندیشه کردنی زور به ی راستیه کان، به لام به هوی به لگه بره ره کانی عمقله وه ده تو انیت بریاری راستیان بده یت چونکه ثهی حمیران (ئه ندیشه کردن) جیاوازه له (به گه پر خستنی عمقل) له و انه به عمقل باوه ربه شتیک بهینیت به لام ناتو انیت ئه ندیشه ی بکه یت، چونکه به گه پر خستنی عمقل په ناده بات بو شته سه ره تایی به ئاشکر اکانی که عمقل خوی ریکیان ده خات و په یوه ستیان ده کات به یه که وه و ، ده رهینانی هه ندیکیان له هه ندیکی تریان ده کات و ، دروستکردنی همندیکی تریان له سه ره بروره عمقلیانه ی که له و انه به به ئاسانی نه تو انریت ئه ندیشه یان بکریت، ئیستا تیگه به شتیت ؟

حدير ان/ بهلني .... تيكه يشتم.

نه خیر چونکه شهم ژماره زوره لهم رووبهره بچوو که دا، عه قل نه توانایه له ته نه ندیشه کردنی دا، به لام نه توانایی به له که پخستنی عمقل تیایدا و اته به هری عمقله و بریاری راستی یه کهی ده دات، له و انه به ژماره له لیکو تینموه گهر دیله نویکاندا بگاته ژماره به که یه که دیله نویکاندا بگاته ژماره یه کی سه رسورهینه رکه عمقل نه توانا بینت له ثهندیشه کردنی ثاله مه و ه بوت

بهده رده کهوینت ئهی حهیران، بز نموونه زانایان ژمیرده ده کهن و ده نین خیرایی له رینه و هی ده ده که و ده نین خیرایی له رینه و هی ده نگ له و انهیه بگاته... نیو ملیؤن له ره له چیر که یه کدا و ، ثه مهش چه سپاوه له لای زاناکان چه سپاندنیکی عه قلی، زانستی بره رکه هیچ گومانیکی تیادا نی یه، ثایا و ایان ده بینی که بتوانن ئه ندیشه ی ئه م ژماره زوره ی له رینه و ه بکهن له چرکه یه کدا ؟

بخ تاقیگردنه وه، ئایا ده توانیت ئهندیشه ی روودانی ههزار لهرینه وه له چرکه یه کدا بکهیت؟ چجای ههزار لهرینه وه یاخود نیو ملیون لهرینه وه له چرکه یه کدا، به لام ئهم شته ی که تو نه توانای له ئهندیشه کردنی دار شتنیکی راست و بی گومانه، ئایا به چ ریگایه ک دوزیانه وه؟ بیگومان به هوی به گه پرخستنی عهقل و ژمیره (حساب) وه دوزیویانه ته وه.

ئیستا تیگهیشتیت که چنون ئەندیشه کردن جیاوازه لـه بهگهرخستنی عـهقل و، پهند وهرگرتن واله بهگهرخستنی ژیریو عهقلدا، نهوهك لهكول بوونی لهثهندیشه کردن.

حەيران/ بەلنى زۆر بەروون و ئاشكرا تىڭگەيشتم.

شیخ / نیستا لهوته ی زانایان و فهیه لسوفان تیگه یشتیت که ده آین: دروستکردنی بوون له نهبوونه و له لای عمقل ده شینت، ته نانه ت گهر عفقلیش کول و نه توانا بیست له ئه ندیشه کردنیدا؟

حهیران/ بهراستی (فهلسهفه دهریایه که پنچهوانهی ههموو دهریاکانی تره، ههلگری ریبازی دووچاری ترسناکی و خنکاد له روّخ و کهناریدا دهبیّت و، لهناخ و قولیدا دلنیایی و باوهری دهستگیردهبیّت).

شیخ/ ئیستا کاتی قورئانه ئهی حهیران، ئهو قورئانه پیرۆزهم له کتیبخانه که دا بز بهینه و تز برز بز جینووستنه کهت.

. من کاریکی ترم همیه که پیشکهشی خودای پهروهردگاری بکهم بهبی فهلسهفه.. وته کانی په روه ردگارم

حهیرانی کوری نه زعه ف ده نیست / له ژووره کهی شیخ ده ربچوه پاش نه وهی قور نانه پیروزه که م دایه دهستی و چوومه جینووستنه که م، خه و نه ده چووه چاوم چونکه فیر نه بووم له م کاته زووانه دا بنووم، و نه شم نه تو انی بخوینمه وه چونکه چرا که هیشتا له ژووره کهی شیخ مابوو، و زورم له خوم ده کرد که بخه وم له نیوان خه وو ناخه و دا به ده نگی کو کهی شیخ مابوو، و زورم له خوم ده کرد که بخه وم له نیوان خه وو ناخه و دا به ده نگی کو کهی شیخ به ده به ناگاه ... پاشان خه ویکی قوول دایگرتم تا... له ده نگی لیندانی ده رگاکه له لایمان بحیوره پیره میرده که وه به ناگاها هاتم و کاتین له جینووستنه که مه هه ستام بو نه وه ی ده رگاکه بکه مه وه ده بینم چراکه هه رله ژووره که ی شیخدا رووناکه و کاتین بانگی به یانی دا شیخ به ره و ده ستنویز هم لگرتن چوو، پرسیاری شمو نه خه و ته کیم له و ته یا نستاله خویندنه و می قور نان ته و او بووه .

و وتم/ گهورهم شهونخووني بني هيزت ده کات.

ووتي/ ئەمە ھەمووى لەبەر تۆيە ئەي حەيران.

ووتم/لەبەر منە؟

ئەندىشە، بەلگەيە) و بەلگەش بەھۆى پىكەوە لكاندنى سەرتايى بنەما پيويستىيەكانىيەوە بەدەست دىنت، كە عەقل بەبى ئەوان ناگاتە باوەرى تەواو) لەپاشدا ووتم ھاوار بۆ خۆم، چۆن دەركى ئەم ھەموو شتە بكەم، و ويللى ئەندىشە فەرامۆش بكەم، لەكاتى چەسپاندنى بەلگەى برەردا، گەر خودا ئەم پىاوە رابەرە بەئارامەى بۆ نەرەخساندمايە، ھاوار بۆ خەلك بە دەست ئەم ھەموو گومانەوە، كەھىچ كەسىك دەربازبوونى نى يەلىنى، ئايا.... ئەو ھەموو لىكۆلىنەوە باسانەى كە ئىمە كردمان لەمەوبەر بۆ ئەو خەلكە بەدەستىت؟

خوداش به گویرهی توانامان داواکردنمان بهسهردا دهسه پنینیت... چون ده توانن تهم همهموو گومانه لهباوه پیان به دوور بخه نموه، که ثینواره داهات... چوومه لای شیخ... ده بیسنم له ده فسته ریکی گهوره دا هه ندی ثایه تی قور شانی نووسیوه، سلاوم لینکردو هم ردوو ده ستم ما چکرد، زهر ده خه نه یه لگرتی و ووتی: –

بؤچی... به بی بؤنه دهسته کانم ماچ ده کهیت چی یه خواحافیزیم لیده کهیت، وا دهزانی لهوانه کانت تهواو بوویت و بهرهو وولاتت دهچیتهوه... نهخیر ثهی حمیران هیشتا زورت ماوه کهوانه کانت تهواو بکهیت.

جهیران/ ههرگیز نه هاتو ته یادم لینت جیابهمهوه ثهی گهورهم: گهر سهردانی باوکیشم بکهم ههر ده گهریمهوه بوّلات، لهزانکوّی (پیشناوهر) لهزانست دابرام، سویّندبیّ بهخودا لهتوّ باشترم دهست نهکوتووه پاش دابرانم له زانکوّ ههردوو دهستتم بوّیه ماچکرد، چونکه دهمهوی بهسوّرو ههستیّکی زوّرهوه بتوانم بهم ماچانه دهریبیرم.

رازو نهینییه کی خومت له گهل دا بکهم، و شهم ماچانه یکهم به صدقهی پیش نجوی (قدموا بین یدی نحواکم صدقه)

شيْخ/ چيت ئەويىت بىلىن، وتەي ناخۇش لەتۇ نابىستم.

شیخ/ رئیبیشانده ره پیشه واکان زوّرن قهی حهیران، کهله وانه وه بـوّ قیّمه ماوه تهوه، ته نها قهوه گرنگه که داواکاری ریّگای راست سه رنجیّکی قوول و بیرکر دنه وهیه کی دوورو دریّری ههبیّت و پرسیار له شاره زایانی قاین و قورقان بکات.... حهیران/ ثاییا بنو همهموو که سینك ریده کهوییت واز له کاروباری ژیان و هو کانی به ده ستهاتنی بژیری شده و که نیی به ده ستهاتنی بژیری بهیننی و خوی ته رخان بکات بو بیر کردنه و می قوول و لینکو لینه و می دوورودری و هینانه و می به لگه خوازی ماندوو که رو زه همه ت ، ثایا خودا داوای شتینگ له مروی ده کات که له تو انایدا نه بیت؟

شیخ/ ئهمه راسته حهیران، و ئهمه بوو که دهموویست تو پنی بگهیت و پیشانی بدهم و ئامؤژگاریتی پیبکهم تا گهیشتمه ئهو پلهیهی که بتوانم توی پی رینمایی بکهم به گهیشتنت بو بهراستی بیرو کهی به باگه پیکهاته کان و راستیه کانیان به لکو ئامؤژگاری ههموو ئهو مرو قانهی پیبکهم که بویان ریناکهویت خویان تهرخان بکهن بو بهسه رکردنه وه و لیکو لینه وی دو ورو دریش نهت بینی چون دوینی شهو له به ر تو خوم ته رخان کرد بو خویندنه وی قورئانی پیروز.

شینخ/ به چی ٹامۆژگاریم ده کهیت گهورهم.

شیخ/ تو و خوم و همموو مروقیك هیوادارم گویبیستی ناموژگاریی یه کهی نیبن روشد بین که ده لیت پنویسته بو چهسپاندنی بوونی خودا پهنا به رینه به به به سه ره تایی یه ساكاره، ناشكر اكان كه عهقل به ناسانی ده ركیان ده كات به بی چوونه ناو قولایی گیژاوی به لگه خوازی و موناقه شه گیری كه روته له ویلی نه ندیشه و كولبوون و نه توانایی، كه نه مانه شه و به لگانه ن كه قور نان زیاتر ناماژه یان بو ده كات له به لگه پنكها ته كانی تری عهقل.

چونکه له ده رککر دنیاندا نه زانیکی نه خویننده و ارو زانایه کی فهیله سوف وه ك یه کن، نه زانه که به کورتی له ساكاری و اشكرایی و سه رتای یه کهی تیده گات، به لام زانا که به دریژی تیده گات و ده زانیت ایم اشكرایانه له به لگه کانی قور اناندا په ناده به نه گهلیك به دریژی تیده گات و ده زانیت ایم اشكرایانه له به لگه کانی قور اناندا په ناده به نه گهلین به لاگه ی پیکده هینن به لاگه ی پیکده هینن به به خوریک عه قلی پیکده هینن به جوریک، که اینکاری کردنیان وه ك اینکاری ها و کیشه ی ماتماتیکی راست و دروست مانه ایک داده به دروست

حدیر ان/ ندمه شتیکی سدیرو سدرسور هیندره، بدراستی شیخی گدورهم لهمهوپیش ناماژه ی بدوه کرد کهلهقور ثاندا سهباره ت به به لگه لهسدر بوونی خوداو دروستکردنی گدردوون کومه لن به لگه هدیه گدیشتوونه ته راده ی ثیعجاز، که له توانای تیگه یشتنی ثیمه دا نی به .و ههروه ها ههستم به مه کرد له خویندنه وه ی هه ندی له به لگه کانی ثابه ته قور ثانیه کاندا. به لام له و انه بوو که هه موویان به گشتی بریاریکی عه قلی بده ن که ثینکاریکردنیان وه ک ثینکاریکردنی هاو کیشه یه کی ماتماتیکی راست بیت.

شيْخ/ چەند جار قورئانت خويندۆتەوە ئەى حەيران؟

حەيران/ ھەلەم نەكردبينت زياتر لەدەجار خويندوومەتەوە.

شینخ/ و تــه کانی باو کــت دیــتهوه یــادت کهلــه خــهودا پــیّی و و تیــت (ثایــا قور ثــان دهخوینیت؟)

حەيران/لەيادمەو لەيادى ناكەم.

شیخ/ نایا به خهیالتا هاتووه که به وردی سه رنج بده یته مانای نهم نایه ته پیروزه ی خودای په روه ردگیا هاتووه که به ووردی سه رنج بده یته مانای نهم نایه ته پیروزه ی خودای په روه ردگیره و په روه ردگارت، ترسی له دلی زانایاندا کو کردو ته و به رامبه ربه گه و ره یی خودا خوی، و ویستویه تی نهینی یه کانی بوون و دروستکردن، په یوه ست بیت ته نها به زانایانه وه هه روه ك ئین روشد و جسر ده لین؟

حەيىر ان/ سەبارەت بەم ئايەتە پرسىيارم كىرد ووتيان مەبەست لــه ئايەتە كە (زانايانى ئايىنىيە)

شیّخ/ ئایا... دەبیّت زانایانی ئاینی زانسته کهیان ئەوەندە سنوردار بیّت که تەنھا بایه خ بـدەن بـممانا زاراوه فيقهـيه كان كـه پەيوەسـتە بەدەرهيّىنانى بىريارەكانى خـودا پەرسـتن و مامهاله کردن (معاملات) و هبی ثاگابن له نهینییه کانی بوون و دروستکردن کهلهریگای فەلسىمفەو زانسىتەوە بەدەسىت ديىن، نەخىير... ئىمى جەيىران (فقىسىە) تىگەيشىتنە بىز ههموو شتینك و ههموو شتینك كه ثایینی لهخو گرتبینت له نهینی و دانایی و بریاره كان و ہیہ کے م شبت کے پیویستہ تیبی بگہیں و تہ کانی خودایہ، ثمو ٹایہتانہی که ٹاماڑہی بوونی خودا ده کهن، بهوهی که دروستکهرو زانا و بهتواناو ویستدارو بنی ههانهو خاوهن نهخشه ۰ و کاربهجیٰیه، و ئمه ئایهتانه ناتوانریّنت بهتمواوی لیّکبدریّنهوه، کاتیّك دهتوانریّت که شارهزاییه کی تمواومان همبینت بهسمر نهینییه کانی گمردوون و سیستهم و بریار و وورده کاریی یـه کانی دا، و زانایـانی تاییـنی پـویسـته لههـهموو کـهس زیاتـر شــارهزابن بەنھيننييەكانى زانسىت، و كاتىن ئەم ئايەتە پىرۆزەيان بەسەردا دەچەسپىنت ﴿ إِلَّمَا يَخْشَى اللُّـــة مـــنْ عبَاده الْعُلَمَاءُ﴾ كەترسەكەيان چرو پردەبينت كە شارەزايى تەواويان ھەبينت سەبارەت بەزانستەكانى گەردون،و ھەرشتىڭ كە پەيوەست بىنت بە نھينىيەكانى بوون و درو ستکردنهوه و که قورئان ههندیٰکیان بوّ ریّنمایی کردووین و ههندیْکی تریشی بوّ باسـکردووین، و تـهم ثایهته پیروزه له شیّوازی وته کهیدا، تهنها بوّ ثهو فهرمانه نههاتووه که پهیوهسته بهخودا پهرستي و مامهلهو رهوشته و بهلکو لهشیوازي وتهکهیدا ئاماژهبه توانايي

و کاربهجیّیی خودا ده کات لـهباران باریندا، و همروهها دروستکردنی رووهك و ئاژهلّ بههموو جورو رهنگیانهوه، همروهك خودای مهزن دهفهرمویّت

﴿ أَلَسِمْ تَسَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاء مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَات مُخْتَلِفاً أَلْوَالُهَا وَمِنَ الْجَسِبَالِ جُسِدَة بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلُوالُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ، وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابَ الْجَسَبَ اللَّهَ مِنْ عَبَادِهِ الْعُلَمَاءُ: ثَاخِرْ نه تدى، خودا وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلُوالُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهُ مِنْ عَبَادِهِ الْعُلَمَاءُ: ثَاخِرْ نه تدى، خودا ئاوى له و به رزهوه باراندووه؟ له كيوانيش ريكه وبانى سپى و سورى جوراو جورى به رهنگ جيا وه دى هينان؟ پهشى وهك قدله په مشيان تيدا هه يه له مه مه ردم و جانه وه و ئاژه ليشدا هه روه هايه، رهنگيان له يه كتر جودايه، له ناو عه بدانى خودادا هه رئه وانه فره زانان لينى ده ترسن فاطر /٢٧ .

حمیران/ بینگومان، ممبهست لـهم ثایهته ئهو زانایانهن که فره شارهزایی نهینییه کانی گهردون و سیستمه کانین).

شیخ/ تیگهیشتنی تمواو، نمه و به لگانه ن که له قور نانی پیروزدا ها توون و ناماژه به بوونی خواوه ند و توانایی و کاربه جی پی یه کهی ده که ن، که پیویستی به سی کار هه یه، و نایه ته قور نانی یه کان نمه سی پیویستی یه ی له یه له پانتایی دا کو کر دو ته وه، که کاتی به راور کدندا له به رچاو و عمقلدان تاوه کو مروّف له بیر کر دنه وه دا فکری له چوار چیوه ی قور نان ده نه چین به ناره زوویه کی راست و دروسته وه له م نایه تانه بکولین ته و له سه رو شنایی زانست و فه لسه فه، بو به ده ستهینانی نه و به نگانه ی که له خوی گر تووه که که وه لامدانه و میه نایینی یا خود فه لسه فی دو تریت.

ت حميران/ من لههه ندى لـهزانايانم بيستووه كـهوا قورثـاني پيرۆز ثامـاژه، بـۆ هـهموو زانستيك كردووه.

شیخ انه خیر، حهیران نه خیر، و ثهوانه ی ثهو قسانه ده که نه نه زانان و نه ژیرو نه دانا و قور شان هم گیز نه رمانگه یه کی زانستی و زانیاری نی یه، و له رووی فیر کردنه وه هیچ مه به ستی نی یه رینمایی خه لك بكات بو زانسته کانی گه ردون و شهو ئایه تانه ی که ئاماژه ی راسته کانی گه ردون ده که ن زانست به ده ریخستوون مه به ستی ئاگادار کردنه و می خه لك له دروست کردنی گه ردون ها توون که وا چون دیارده کانی ویست و تونا و زانست و دانایی و وورده کاری و سه نگیتی له خو گرتوه که همه ویان به گشتی ئاماژه ی بوونی خود ده که نینکاری دروست کردنی گه ردوون ده که ن به ریکه و ته و مه به ستی نی یه خود ده که ن که ئینکاری دروست کردنی گه ردوون ده که نه به ریکه و ته و مه به ستی نی یه

راپۆرتكردنى زانسته كانى گهرودن، چونكه قورئان ووتارينكه راويْژى مرۆڤ دەكات بەزمانى مرۆڤ خوى، و خودا فرە داناترە لـهوەى كـه راويْـژى مرۆڤ بكـات بـه زانستىك كە تەنانەت ناوەكەي نازانن بىنجگە لەنھىنىيەكانى.

به لام خودای مهزن ثاماژه ی بو به لگه کانی بوون و توانا و ویست و زانست و دانایی خوی کردوه، به ده ربرینیکی سهر سهو پهینه رکه کابرایه کی نه خوینده و اری ده و ارنشین له سه ده ی تیگیشتو وه، و پیاویکی زاناش له سه ده ی بیسته مدا نهینی یه کانی تینده گات، هه رله مهوه ثه و مو عجیزانه ی که قور ثان له خوی گر تووه به ده رده که و یست به ده رده که ویست نه که ته اله پرووی ره و انبیزی یه که یدا وه که له وه و پیش باسکرا، و به ده رده که ویست و قور ثان و و تاریکه مو عجیزه ی ده کات، و قور ثان و و تاریکه را ویژی هه مو و خه لک ده کات به گشتی .

بن شدم جنوره موعجیزانه خودای زانا و کاربه جی ناماژه ده کات و ده فدرمویست فریم آله النحق ای نخودا دوای فرسننریهم آیات النحق الآفاق و فی آلفسهم حتی یَتَبَیّن لَهُم آله الْحَق ای خودا دوای چه نده ها سه دده نیشانه کانی گهوره یی خوی له ناسوی ناسمانه کان و زه ویدا به ده رخست وه فه چون پهیمانی دابوو، و بن مرزقیش به ده رکه وت که خودا هه رخوی راست و هه قه اله و لاته کانی روز ناوا چه نده ها کتیبی دو و رو دریز له م روه و بلاو کراوه ته وه به لام نیمه ی موسلمان، که ده ستینشخه ربووین له به ده رخستی زورینه ی نه و نایه تانه ی که له ریگای رانسته وه دو زراونه ته وه ، لاموایه دا که م و کورتیمان کرد له را و بو چوونی زاناکانمان، به لام قورئانی پیروز به م به لینه ی پیشکه شکرد و ناماژه ی بو زور له و به الگانه کرد که بون و ته نیایی و توانا و کاربه جی یی خودا ده سه لینن پیش ، ۱ ۲ سال .

کورته ی باسه که مان قه ی حه پر ان قه م ثایه ته قور ثانیانه نزیکه دابه ش بینت له نیوان بانگیری بو ناسینی خودا و هرینه مایی یه بو به لگه کانی بوونو ته نیایی و ویست و توانا و کاربه جی یی و زانستی خودا و گشت سیفاته به رزه کانی و به لینه خوش و ناخوشه کانی که هاندانه بو پهرستن و خوپاراستن له سهر کیشکردنی فه رمانه کانی و سوربوون له بوونی رزن دو به هره یی روزی زیندوو بوونه و و پاداشت و بریاره کانی خوا په رست و مامه له کردن و به هره یی له کرداریی ژبان و هاندانمانه به ره و رهوشتی په سه ند و چه ند داستانیک که په یوه ندی یان

بهلام لههمموو بهشیّکمان گرنگترو مهزنتر لهلای خودا، بهشی یهکهمه چونکه باوهر به بوونی خودا بناغه و بنهمایه بو ههموو بهشه کانیتر، لهبهرئهوه کاتیّك که پهره کانی قورئان ده که پنه وه ده بینین، ثهو ثایه تانه ی که ثاماژه ی بوونی خودا ده که ن له ههموو سوره ته کانی قور ثاندا هاتوون، به لکو له سوره تیکدا چه ند جاریک دووباره ده بنه وه.

حدیران دهانیت/ لیزهدا شیخ نمو دهفتهرهی داییم که نمو نایهتانهی تیادا نووسیبوو و ووتی/

شیخ ا ثهمه ثمو دهفته رهیه که ثایه ته کانم تیدا نووسیوه به گویرهی ریز به ندی دابه زینیان زیاتر ثمه ثمو دهفته رهیه که ثایه ته کانم تیدا نووسیو به بات کات به به لگه له سهر زیاتر ثمو ثایه ته به ناگه و به توانا و به تونی خوی، دروستکه رو زانا و وینه کیش و به ثاگا و به توانا و کار به جی یه.

زور ناماژه ی هیناوه تموه له سه ر نهینی تواناکانی و کاربه جی یی یه که ی سه باره ت به سیستم و بریارو و و رده کاریی و سه نگینی له دروستکردنی ناسمانه کان و زهوی و خورو مانگ و هه ساره کان و نهستیره کان و روژ، و باو باران و چیاو رووبارو ده ریاو رووه ن و ناره ن و مروف و نیستن و بینین و دل و نمو سیستم و یاسایانه ی که وا نهم دروستکر اوانه له خویان گرتووه.

و هره شهی حدیران، با... شهم ثایه تانه بخوینینه و ه و لهیه کومه لادا بیانخوینینه و و له سهر روشنایی شهو زانسته ی که هه موو نهینیه کانی بون و دروستکردنی به ده رخستووه لیکدانه و هان لین بکهین.

حمیران/ بۆچی، شیخی گەورەم ئایەتەكانی بە پینی دابەزینیان بۆی ریزبەند كردوم نەك بەگویرەی ریزی ناو سورەتەكان.

شیخ / چونکه، ویستم بوت و ابوو که خوت به یه کیک له خه لکانی ثه و سه رده مه دابنییت که قور ثانی تیادا دابه زیووه تاکو ببینین چون نیگا دابه زیووه و چون به خشنده یی به دو ایه کدا ها توون، و له ناوه ختی ثه و و و تارانه ی که له زاری خه لکانه وه له سه ر ثه و به نگانه ی که به وونی خود دا ده سه لینن و تر اون، ثه و کاته ثه م ثایه تانه زیاتر کاریگه ر تر ده بن له سه رت و تیگه پشتنت بو رینمایی خودای گه و ره ثاسانتر ده بین ثه و انه ی که قور ثان به یه وی کردوه.

حدیران ده لَیْت/ پاشان شیخی گهورهم، ده فته ره کهی دا پیم و ووتی: بیانخوینه ره وه. ﴿ اقْسَرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ، خَلَقَ الْالسَانَ مِنْ عَلَقٍ، اقْرَأْ وَرَبَّكَ الْأَكْرَمُ، الَّذِي عَلَّسَمَ بِسَالْقَلَم، عَلَّمَ الْالسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ: بَخُویْنه ثه ی محهمه د به ناوی په روه ردگارت ثه و په روه رده گاره ی که بوونه وه ری دروست کردووه مرؤشی له خوینی مهیوو دروستکردووه، ﴿ سَـبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْمَاعْلَى، الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى، وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى، وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَسِرْعَى، فَاجَعَلَهُ غُثَاءً أَخْوَى: ناوى پەروەردگارى بەرزو گەورەى خۆت به پاكى ببه، ئەو خودايەى كە خەلقى كردو جاريك و دروستى ئەندامى كرد، بۆ ھەرشتى ئەندازەى دا ناو رى نيشانى كرد، و ئەوكەسەى كەلەوەرگەى بىەدى ھيننا، پاشان جاريكى تىر بەووشك و رەشى ھەلگيرا. ۋالأعلى/١-٥.

﴿ قُسلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ، اللَّهُ الصَّمَدُ ، لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَد : بلن ئهى محه مدد نه و خودايه تاكه ، خودايه كى بى نيازو جنى نيازه ، له كمس نه بووه كمسيش لمو نه بووه ، همر گيز كمسيش نهيوتوانيوه هممه رى بني .) سورة الاخلاص .

﴿ قُـــتِلَ الْأَنْسَانُ مَا أَكُفَرَهُ، مِنْ أَيِّ شَيْء خَلَقَهُ، مِنْ نُطْفَة خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ، ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّسرَه: بَا نُهُو مروْقه بكورُري كه سپلهو ناسپاسه، خوا ثهوى له چ شتيك بهدى هيناوه لهدلزپينك بهدى هيناوه و تهندازه شيى بنو دانساوه، له پاشساريگاى بنو خيوش و ئاسسانكراوه. هينساره و محدود دانساوه الهياشاريگاى بنو خيوش و ئاسسانكراوه. هينساره الهاسراد ۲۰-۲۰.

﴿ فَلْيَسِنْظُرِ الْمَائِسَانُ إِلَى طَعَامِهِ، أَمَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبَّاً، ثُمَّ شَقَقْنَا الْمَارْضَ شَقَّا، فَالْبَتْنَا فِيهَا حَبَّا، وَعَنَباً وَقَصْباً، وَوَيَعُوناً وَرَبَّعُوناً وَكَخَلاً، وَحَدَالِقَ عُلْباً، وَفَاكِهَةً وَأَلَبًا: بامروْث بروانيته خومان ثاوه كهمان بو رژاندوه، پاشان ثهم زهویه شمان قه لاشت و لمتكردووه جا دانه ویلهمان له و عهرزه دا سهوز كرد له گهل رهزو سهوزايى، بنه زهيتوون و دارخورما وه باخه رازاوه كانى پردار، و ميوه و گژوگيا. محبس/٢٤ – ٣١.

﴿ وَالشَّسَمَّسِ وَصُحَاهَا، وَالْقَمَرِ إِذَا تَلاهَا، وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا، وَاللَّيْلِ إِذَا يَعْشَاهَا، وَالسَّسَمَاءِ وَمَسَا بَسَنَاهَا، وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا، وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا: سويندبي بهخزرو پهره گرتني رووناكي، و بهمانگ كهلهدواي ثمو همالدي و بهروژ كاتي كهروي زهوي رووناك ده كاتموه و به شمو كهروي زهوي دا ثه پؤشني، بمو ثاسمانمو بموهي ثموي بهدي هيناوه، و بمو زهمينمو و بهوهي كه به پاني را پخست، و به گياني مرؤ ف سويند و بموهش كه نمندازه ي كردوه. الشمس ۱-۷.

﴿ لَقَـــــدُ خَلَقْـــنَا الْمُائِسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيم: لمراستيدا ثيْمه مروّڤمان بهريْكترين شيْوه بهديهيّناوه. ﴾التين/٤...

﴿ أَيَحْسَبُ الْالْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدىً، أَلَمْ يَكُ تَطْفَةً مِنْ مَنِي يُمْنَى، ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَسَقَ فَسَوَّى، وَأَلَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْمُلْقَى: ثايا مرفَّ لَاى وايه كه به خوّرايى بهره لاده كريّ، ثايا تنو كيْك ثاوى نيرينه نه بووه كه رژاوه ته ناو مندالانه وه له پاشان بوه به خوينى مه يوو، جا خوا ثه وى خهلق كردو ثه ندامى راست و ريّكى بيندا، له پاشا كردنيه جووت: نيرو مى. ﴾ القيامة / ٣٦ – ٣٩.

﴿ وَالْمُرْسَلَاتَ عُسِرُفاً، فَالْعَاصِفَاتَ عَصْفاً، وَالنَّاشِرَاتَ نَشْراً، فَالْفَارِقَاتَ فَرْقاً، فَالْمُلْقِيَاتِ ذَكُراً، غَذْراً أَوْ نُذْراً: سويندبن به و با... يهك لهدو ايه كه تيك ثالاوانه، و به و بالجرو گرّه هاتوانهى هه لذه كه ن، به و بايانه ش كه باران نه پرژينن، جاسويند به وانهى به جياكر دنه وهيان جياده كرينه وه، به وانه ش كه يادى خودا ده خه نه ناو دلانه وه، بو به هانه گرتن يان ترساندن. ﴾ المرسلات / ١ - ٦ .

﴿ أَلَمْ لَخُلُقُكُمْ مِنْ مَاءَ مَهِينِ، فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينِ، إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ، فَقَدَرُنا فَنَعْمَ الْقَادِرُونَ، وَيْلٌ يَوْمَئِذ لِلْمُكَذَّبِينَ، أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كَفَاتًا، أَخْيَاءً وَأَمْوَاتًا، وَجَعَلْنَا فَيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَات وَأَسُّقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا، وَيْلٌ يَوْمَئِذ لِلْمُكَذَّبِينَ: تايا ثيره مان له تاويذكى بين بايه خُ لِقائدووه، وله جيه كي يتهوداً جي مان نه كردوتهوه، تاسهرده مى دياريكراو، و ثيمه ثهمانه مان به چاكترين ثهندازه به دى هينا له ناو چوون له وروزه هذا ته نها بز به درؤخه رهوانه ثايا زهويمان نه كردوته كو كهرهوه، بنو زيندوان و مردوان، وله وداكم كيوو جياى بلند و پتهومان به ديهيناوه، و به ثاويذكى شيرين و سازگار ثيره مان پاراو كرد له ناو چوون له و روزه دا ته نها بؤ به درؤخه رهوانه. ﴾المرسلات/٢٠ ٢٨٠٠٠.

﴿ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيْنَاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ، وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَارَوَاسِيَ وَأَلْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ، تَبْصِرَةً وَذَكْرَى لَكُلِّ عَبْد مُنيسب، وَنَزَّلْنَا مِسنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَلْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيد، وَالنَّخْلُ بَاسِهَاتُ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ، رِزْقاً لِلْعَبَادِ وَأَخْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْنًا كَذَلِكَ الْخُرُوجِ: ئايا نهيان راونيوه ته نهو ناسمانه ي كه بهراسه ريانه وه يه كه چونمان سازداوه و رازاندوومانه ته وه، که هیچ کون و که لینیکی تیادا نی یه و زه و بمان پان و به رین کردوه، گه لی کیوی بته و مان تیادا داناوه، و هه موو روه کینکی دلگیر مان به جووت تیادانا، تا بینته رؤشنایی و په ند بؤ هه موو ئه و عه بدانه ی که ئاره زووی گه رانه وه ده که ن و له و به رزاییه وه ئاوی به پست و به ره که تمان پرژان و به هوی ئه و بارانه وه باخی میوه وه ئه و دانه و یله یه یک دروینه ده کرین رواند، و به و بارانه و دارخور مای به رزی هیشو و داری تیکسه راومان رواند، و به و بارانه زهوی مسرد و مسان زیسند و و کرد و ته وه و بارانه و کرد و ک

﴿ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ، وَلِسَاناً وَشَفَتَيْنِ، وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْن: ثايا دوو چاو زمان و دوو لينومان پينهبه خشيون تا به هويانه وه رينگای چاکهو خراپه دهرك بكهن؟ البلد/٨ – ١٠.

﴿إِلَّا كُللَّ شَلَيْء خَلَقْلَنَاهُ بِقَلَدَازِه لهراستيدا ثيّمه ههموو شتيّكمان به ثهندازه دروستكردوه. ﴾القمر/٩٤.

﴿إِنَّ رَبَّكُ مَ اللَّهُ اللَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سَتَّة أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُعْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنَّجُومَ مُسَخَرَات بِأَمْرِهِ أَلا الْعَرْشِ يَعْشِي اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ: بِيْكُومان پهروه ردگاری ئيره نهو خودايه يه كه ئه الْعَالَم كان و زهوی له شهش رز ژدا دروستكردووه له پاشان دهستى كردوه به سه قامگير كردنى له سه رعه رشه كهى، ئه و پهروه ردگاره رز ژی به شهو دا پزشى، و رز ژيشى بهره ده و ام ده كهويته شوينى شهو خورو مانگ و نه ستيره كان هه موويان له ژير فه رمانى نه و راته دان، به ناگابن خه لقكردن و فه رمان هه ربه ده ست خوداى پهروه ردگارى گشت جيهانه. ﴾الأعراف: ٤٥

﴿ وَهُو الَّذِي يُرْسِلُ الرَّيَاحَ بُشُواً بَيْنَ يَدَيُ رَحْمَتِهِ حَتَّى إِذَا أَقَلَّتْ سَحَاباً ثِقَالاً سُقْنَاهُ لِبَلَد مَيِّت فَأَلْوَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَات كَذَلكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلْكُمْ لَبَلَد مَيِّت فَأَلْوَلُنَا بِهِ الْمَوْتَى نَعْو هموره تَذَكَّسُرُونَ: همر به رَهِي خوا خويه تى كه مز گينى هملگرتنى با بؤ هما گرتنى به فاوه كهى همموو بار گاويانه ى كه به رزيان ده كه نهوه به رهو وولاتينكى مردو ده يخه نه ري به فاوه كهى همموه جوزه به روبوومى بيده روينين، هم ربه م چه شنه ش مردو زيندو ده كه ينهوه، به لكو بيته وه ياد تان ، ﴾ الأعراف : ٧٥

﴿ أُوَلَــِمْ يَــنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وُمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْء: ثـاخز ثـهوان لـهدام و دهزگای پر شكزی تاسمانه كان و زهمین و ههرچی خودا دروستی كردون، ناروانن؟ ﴾الأعراف: ١٨٥

وهُ الله الله خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَة وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا: همر نه و نيوه ي له يه ك گيان به دى هيناوه، و جمكه كه شي هه ر له و دروستكرد تا نارام بگرن و بحه سينه وه له گه تيدا. ﴾الأعراف: ١٨٩

﴿ أَيُشْـــرِكُونَ مَـــا لا يَخْلُقُ شَيْئاً وَهُمْ يُخْلَقُونَ: ثايا ثهو شتانه ده كهنه هاوه لپهرستى خودا كه تواناى خەلقكردنيان نى يەو خۆشيان دروستكراون. ﴾الأعراف: ١٩١

﴿ وَآيَــةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَخْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ، وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّات منْ نَخيل وَأَعْنَاب وَفَجَّرُكَا فِيهَا منَ الْعُيُون، لِيَاكُلُوا مِنْ لَمَرِهِ وَما عَمِلَتُهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلا يَتْنْكُرُونَ، سُبْحَانَ الَّذي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلُّهَا مِمَّا ثُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَلْفُسِهِمْ وَمِمَّا لا يَعْلَمُ وَنَ، وَآيَــةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَحُ منْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ، وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْــتَقَرٌّ لَهَـــا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ، وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّى عَادَ كَالْمُوْجُونِ اَلْقَـــديم، لاَ الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنَّ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكِ یَسْسبَحُونَ : زەوى مرد و نیشانه و پونده بۆ ئەوان، زیندومان کردەوه و دانەویلەمان تیادا روانىد كەلىپى دەخىۆن.. ھەر لەئەزەلىشەوە چەندىن بىاخى خورما و رەزى زۆرمان وهدیهیّنا و چهند کانیاومان لیّهه تقولاند.. تاکو لهبه روبوومی و لهبهری ره نجی شانی خزیان بخزن، که چی هیشتا سوپاسی خودا ناکهن، ههر خودا خزی پاك و بیگهرده که ہموو شتیکی بهجووت دروستکردووہ(نیرو منی) مرؤیث چ گول و گیا چ زہراتی موجهب و سالب و ههستهي ثهتوم له ثهلكترونه كان)، چ لهوانهي كهلهسهرزهوي رووان و چ لــهخزيان و چ لــهوشتانهـى ئيوه ئيستا نايزانن، شهويشَ بۆ ئهوان يهكيْكه لــه نيشانهكان كه روّژي لينداده رنين لهناكاو تاريكيان بهسهردا دي، و خوّريش بهرهو بنكهي خوّي دەروا ئەمەيە فەرمانى خوداي دەستەلاتدارو زانا، مانگيش ئىمە بۆمان دانا بەچەند قۇناغا تنْپُەرِيْ تاواي ليندي وەك پەلى چەماوەي و شكەلىي دارى خورما دېنتە بەرچاو، نەخۆر

توانای هیّندهی ههیه بگاته مانگ، نهشهویش پیّش روّژ ده کهوێ، ههموویان لهخولگهی خوّیاندا مهلهده کهن. پیس/۳۳-۶۰

﴿ أُولَمُ يَرَوُا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مَمَّا عَمِلَتُ أَيْدِينَا أَنْعَاماً فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ، وَذَلْلْنَاهَا لَهُمْ فَمِهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ، وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلا يَشْكُرُونَ: ثايا ثهوانه نه يَاندى كه به ده ستى خومان ثه نعام (وشتر و مهرو و بزن و گا) مان بو خولقاندن جا ثهوان خاوه نيانن و بوشمان ده سته موكردن جا هه نديكيان به كارده هينرين بو سوارى و له گوشتى هه نديكيشيان ده خون و بو ثهوان له وانه دا سودو خواردنه وه هه هه هيشتا سوپاسى خودا ناكه ن؟! ﴾ يس / ٧١ – ٧٧

﴿ أَوَلَسِمْ يَسِرَ الْأَلْسَانُ أَنَّا حَلَقْنَاهُ مِنْ مُطْفَة فَإِذَا هُوَ حَصِيمٌ مُبِنَّ، وَضَرَبَ لَنَا مَثَلاً وَنَسِي حَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِي رَمِيمٌ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَلْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّة وَهُوَ الْمَسَالِ اللهَ عَلَى خَلْقَ اللهَ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَى وَهُو الْحَلَّاقُ الْفَلِسِمُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَى وَهُو الْحَلَّاقُ الْفَلِسِمُ : ثَايا مروّف نازاني كه نهومان له تنو كيك خولقاندوه كه نيستا بؤته دو رُمنيكى الْعَلَسيمُ : ثايا مروّف نازاني كه نهومان له تنو كيك خولقاندوه كه نيستا بؤته دو رُمنيكى الشَكرا، نهو نموونه يمكى بو نيمه هينايهوه و خهلقكردني خوى له بير كرد و ده لينت: كي ئام ئيسكه پواوانه زيندوو ده كاتهوه، بلى كه سي نهوانه زيندوو ده كاتهوه كهله سهره تاوه بهدى هيناون و نهو بو همهوو پيكهاته يه كاگر ده كه نهوه ثايا... زاتي كه ئاسمانه كان و ناگرى بو سازدان، و به ده سته چيلكه به ئاگر ده كه نهوه ثايا... زاتي كه ئاسمانه كان و به ناگرى به ديهيناوه ناتواني وينه يان بخولقينين: به لئي ده تواني و ههر نهويشه به ديهينه رى زاناو به ئاگا. هيس ۱۷۷ – ۸

﴿وَخَلَــقَ كُــلٌ شَــيْءٍ فَقَــدُّرَهُ تَقْدِيــراً: بهديهيّنهري ههمووشتيّكه و رادهي بـز داناوه ﴾الفرقان: ٢

﴿ أَلْهِمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظَّلُّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ مَاكِناً ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ وَلِهِلًا، ثُهِمَّ قَبَطْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضاً يَسِيراً، وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُّ اللَّيْلَ لِبَاساً وَالتَّوْمَ سُبَاتاً وَجَعَــلَ الــنَّهَارَ تُشُوراً، وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْراً بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَلْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُوراً، لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتاً وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَلْعَاماً وَأَنَاسِيَّ كَثِيراً، وَلَقَدْ صسراً فَنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكُرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورا: ثایا نابینیت چۆن پهروهردگارت سیبهری کشانده وه و نه گهر بیوویستایه رای ده گرت و خوری کرده به لگه بو شهو سیبهره، له ثاکامدا که مه که بهره و خومانی ده به ینه وه همرخویه تی که بو ثیوه شهوی کردو ته پوشاك و خهوی بو حه سانه وه تان و روژیشی بو هه لساند نتان داناوه، هه رئه ویشه بای بو ناردن تامزگینی به زهبی خوداتان بو بینن و ثه و ساته له و به رزاییه وه ئاوی پاك و خاوینتان بو بینت خواره وه، تازه وی مردوی پی زیند و بکه ینه وه و زور له و خه لقانه ی که خومان دروستمان کردوون تیر شاو بکه ین، و جورایه تیمان له نیوانیادا دانا... که خومان دروستمان که داک ناسوپاس و بی باوه ره. پالفرقان ا ۱۰ و ۱۰ ه

﴿ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذَٰبٌ فُرَاتٌ وَهَٰلَا مِلْحٌ أَجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْدِرًا مَخْجُورًا ، وَهُو الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَراً فَجَعَلَهُ نَسَباً وَصِهْراً وَكَانَ رَبُّكَ قَدَيدرا: خودا كه دوو دەرباى له كه نارى يه كم داناوه يه كيكيان زور شيرينه و نهوى ديكهيان سوير و تال و داغ و تفته وهله نيوانياندا لهمپهريك و بهرگيكى نهستورى داناوه، و همرخويه تى له تنوكى ناو مروقى به ديهيناوه و كردوونيتى مالى تورمه و خزم پهيدا بوون، پهروه ردگارت ههميشه به توانايه . ﴾الفرقان / ٣٠ - ٤٥

﴿ تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجاً وَجَعَلَ فِيهَا سَرَاجاً وَقَمَراً مُنيراً، وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورا: پاكى و بى گەردى بۆ ئەو كەسەيە چەند بورجىكى كە ئاسماندا دامەزراندوه و لەناويدا چرايەك و مانگىكى رۆشنى جىكردۆتەوه، ھەرئەويشىه نۆرەى بەشەو و رۆژ دەكا بۆ كەسى كە بيەويىت بىركاتەوە يان سوياسى خوا بكات. ﴾ الفرقان: ٢١-٦١

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّه عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَالَّى تُؤْفَكُون: ثهى خه لكينه له بيرتان بي خودا چه ندى جاكه له سهر ثيوه ههيه ثايبا جگه له خودا كه سي تر ههيه له تأسمان و زهوى دا بريويتان بيدات هيچ كه س شايستهى پهرستان ني په جگه له خودا، چيون لهريني راسته لاده درين فاطر: ٣

﴿ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرَّيَاحَ فَتَثِيرُ سَحَاباً فَسَقْنَاهُ إِلَى بَلَد مَيِّت فَأَخْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلكَ النُّشُورُ: هـهر خودايه كه با كان بهرنى دهكاً ر ثهرً انيش ههور دهبزوينن و ثهو ساههور دهتاوژينين بهرهو سهرزهمينيكى مردو، و زهوى مردوى پي زيندووده كهينهوه، و زيندووكردنهوهى پاشه رؤژيش ههر ثاوايه. ﴾فاطر: ٩

﴿ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُوَابِ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجاً وَمَا تَحْملُ منْ أَلْغَى وَلا تَضَسَعُ إِنَّا بعلْمه وَمَا يُعَمَّرُ مَنْ مُعَمَّر وَلا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِه إِلَّا فِي كِتَابِ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّه يَسيرٌ، وَمَا يَسْتَوي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أَجَاجٌ وَمِنْ كُلُّ تَأْكُلُونَ لَحْماً طَريًّا وَتَسْتَخْرَجُونَ حَلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا مِــَنْ فَصْـــلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ، يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ اَلشَّـــمْسَ وَالْقَمَرَ كُلُّ يَجْرِي لِأَجَلِ مُسَمَّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مـــنْ دُونه مَا يَمْلكُونَ منْ قطْمير: حواى ثيّوه لــه خاك پاشان لـه تنوّكيْك پاشان ثيّوهى -کردوّتهوه هاوسمری په کتر (ژن و میّرد) و هیچ ژنیّك دووگیان نابی و نازی مهگهر بهزانستي ئهو و تهمهني هيچ كهس زياد نابيغو ناگاته پيري و لهتهمهني كهسي كهم نايي کههمموو بهگشتی له کتیبی زانستی خودادا نوسراوه و ئهم کارانه بو خودا ئاسانه، دوو دەريا ھەن ئەو دوو دەريايە يەكسان نين، ئەوەتا ئەمەيان شيرينەو تونيىتى دەشكىنى ئەويشىيان سويرو تال و تفته، لەھەردووكيان گۆشتى تەرو تازە دەخۆن و لەھەردووكيان خشلی جوان دەردینن و لەببەرى دەكەن و خۆتانى يىدەرازىنىنەوە دەبيىنى گەميەكان دهریاکه دهقلیشینن تا... ئیوه لهسایهی ثهودا روزی (رزق) پهیدا بکهن و شو کرانهی لهسـهر بکهن، شهو دهخاته ناو رۆژەوه و رۆژیش دهخاته ناو شهوهوه، و خۆرو مانگی رام کردوه، و ههریه کهیان بنز کاتی دیاریکراو دینن و دهچن، نهوهیه خودای پهررهردگاری ئيوه، خاوهني توانا و دهستهلاته، و ئەوانەي ئيوه ھاوارو پەنايان بۆ دەبەن دەسەتەلاتى بەدىھيننانى دەنكى خورمايان نىيە. ﴾فاطر/ ١ ٦ – ١ ٣

﴿ أَلَسِمْ تَسَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ فَمَرَات مُخْتَلِفاً أَلُوالُهَا وَمِنَ الْجَسَبَالِ جُسَدَة بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلُوالُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ، وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابُ الْجَسَبَالِ جُسَدَة بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلُوالُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ، وَمُنَ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ: وَالْأَلَامَامُ أَلُوالُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ:

ناخز نه تدی، خودا ناوی له و به رزیی یه وه باراندوه، میوه جاتی هه مه ره نگه مان پیرواند؟ له کیوانیش ریگه و بانی سپی و سوری جزراو جزری به ره نگ جیای به دیه یناوه ره شی وه ك قه له ره شیشیان تیادا هه یه، له مه ردم و جانه وه رو ناژه نیدا هه روه هایه، ره نگیان له یه كر جودایه له ناو عه بذانی خودادا هه رفره زانایان ده یناسن و لینی ده ترسن، هم رخودا خود کری خاوه ن ده سته لات و خه تا پوشه. فاطر / ۲۷ – ۲۸

﴿إِنَّ اللَّهِ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْمَارُضَ أَنْ تَزُولًا وَلَئِنْ زَالْتَا إِنْ أَمْسَكُهُمَا مِنْ أَحَد مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيماً غَفُوراً: خُودا ئاسمانه كان و زووى راگرتووه كه نه كهون، گذر كهوتن جُكّه لهو كهسى تر نى يه راگيريان بكات، ههر خودايه كارى به شينه يى يه خهتا يؤشه. ﴾ فاطر: ١٤

﴿ أَوَلا يَذْكُـــرُ الْمَالِسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا: ثــهو مـروْقه بـــوٚ بيرناكاتــهوه كهـــهرهتا ئينمه نهو مان دروستكردووه و هيچيش نهبووه. (مريم: ٦٧

﴿ لَحْــنُ خَلَقْــنَاكُمْ فَلَــوْلا تُصَدِّقُونَ، أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ، أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ : نَيْمه نَيْوهمان لهنهبوون دروست كردوه، ثهدى بؤ تيمان ناهينن و باوه رِناكهن

به خوا ثایا بیر لـهو تۆماوهى خۆتان ده كهنهوه كه تۆوى ده كهن لهناو رهحم دا، ئایا ئيوه دروستى ده كهن يان ئيمه. (الواقعة/٧٥-٩٥..

﴿ أَوَلَ ــمْ يَرَوْا إِلَى الْمَارُضِ كُمْ أَلْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلَّ زَوْجٍ كَرِيمٍ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ : ثايا ناروانه زاوى كه چهند جوتهى رووه كى بهرههمدارمان تيادا رواندوه بينگومان لهمهدا نيشانهيه كى زؤر ثاشكرا ههيه لهسهر بوونى خودا كه چى زؤربهيان بروا ناهينن. ﴾الشعراء/٧-٨

﴿ أُمَّنُ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَلْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَٱلْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَسَةً مَسَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبَتُوا شَجَرَهَا أَإِلَةً مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدَلُونَ، أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قُرَاراً وَجَعَلَ خِلالَهَا أَنْهَاراً وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزاً أَإِلَةً مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لا يَعْلَمُونَ: ثايا كِن يه ثهو زاته ى كه ثاسمانه كان و زهوى به ديه يناوه ؟ له ثاسمانه وه بارانى بغ باراند جابه هؤى ثهو بارانه وه باغ و بيستانى به ديمه نى جوانمان بؤ سهوز كردنى داره كه تان نى يه، ثايا خواوه ندينكى سهوز كردنى داره كه تان نى يه، ثايا خواوه ندينكى تر له گهل خودا داهه يه ؟ ثايا كى زهوى كردؤته جينى قهرار گرتن و له زهوى دا چهم و دؤل تر له گهل خودا داهه يه ؟ ثايا كى زهوى كردؤته جينى قهرار گرتن و له زهوى دا به رزه كى داناوه، و كينوى پتهوى تيادا سازداوه، و له نيوان دوو ده رياى (سويرو شيرين)دا به رزه كى داناوه،

ئایا خواوهندیکی تر له گهل خودادا ههیه، نا.... نییه بهلکو زوربهی ئهو کهسانه نهزان و نهفامن. الله ۱۰/۳۰-۲۱

﴿ أَلَسَمْ يَرُوا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُنْصِراً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيات لِقَوْمٍ يُؤْمِسْنُون : ثايا نابينن كه شهومان داهينا تا ثارامی تيدا بگرن و روزيشمان رووناك كرد، لهمه دا نيشانه و پهند بو هوزی بروادار هه یه. ﴾ النمل: ٨٦

﴿ وَتَسَرَى الْجَبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِي تَمُرُ مَرَّ السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَثَقَنَ كُلً شَيْء إِلَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُون : كَيْوه كَان دهبيني وا دهزاني وهستاوه و بني جَولْهَيه به لام وهك هـمور دهروزن كيوه كان، كـارى خودايـه كـه به كارامـهيي هـموو شتينكي ثـه نجام داوه، و ناگادارى همموو كردهوهيه كتانه. ﴾النمل:٨٨

﴿ وَرَبُّــكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ: پهروهردگارت ههرچي بوينت خهلقي ده كات و ههليده بزيري. ﴾القصص:٨٦

﴿ وَجَعَلْتُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنًا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَصْلاً مِنْ رَبِّكُمْ وُلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلِّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلاً : شُدُوو رؤژمان كرده دوو نيشانه، جا نيشانهى شهومان سريىيهوه و، نيشانهى رؤژمان رووناك کرد تا روزی و بژیویتان تیابه دهستبهینن تا ژمیرهی سال و ژماره بزانن و همموو شتیکمان بهووردی شیکردوّتهوه﴾الاسراء: ۲ ۱

﴿ رَبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَصْلِهِ إِلَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيما: پهروهردگارتان زاتینکه گهمنی لـهدهریا بن ثیّوه دهخاته گهرو جَوَوَلَه تالیٰی سوودمهند بن بهراستی خوا سهبارهت به ثیّوه به بهزهییه. ﴾الاسراء: ٦٦

﴿ وَلَقَسَدْ كُرَّمْسَنَا بَسِنِي آدَمَ وَحَمَلْسَنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيْبَاتِ وَفَضَّسَلْنَاهُمْ عَلَى كَفِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلاً: بهحمقيقهت ئيْمه ريْزمان لهنهوه كانى ئاده مَ گرت و ثموانمان له ووشكايى و دەريايدا هەلگرت رسق و رۆزى پاكمان پيدان، و زۆر فهزلمان داون بهسهر زۆربهى زيندهوهره كانى تر. ﴾الاسراء: ٧٠

﴿ وَيَسْسَأُلُونَكَ عَسَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعَلْمِ إِلَّا قَلِيلاً: سهباره ت به رؤح لینت ده پرسن بلی رؤح شتیکه ته نها پهروه ردگارم به نَاگایه لینی، و کهمینك زانست به نیوه دراوه، به تایبه تی سهباره ت به رؤح. ﴾الاسراء: ۸۵

﴿ هُسُو الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ لُوراً وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السَّنِينَ وَالْحَسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصَّلُ الْآياتِ لَقَوْمٍ يَعْلَمُونَ، إِنَّ فِي اخْتلافِ اللَّسَيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتُ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ : هَمْ خَزِيهُ تَى اللَّسَيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآياتُ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ : هَمْ خَزِيهُ تَى اللَّسَيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتُ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ : هَمْ خَزِيهُ تَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ فَي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتُ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ : هَمْ خَزِيهُ تَعْرَبُونَ عَوْلَ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ فَيْ اللَّهُ عَلَى الللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى الللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَ

﴿ قُـلُ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَسَيَّ مِنَ الْمَيَّتَ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلا تَستَّقُونَ، فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلالُ فَالَّى تُصْرَفُونَ : بلن چ كهسن له تأسمان و زەوى رسق و رؤزيتان ئهدات كنى خاوەن و خولقينهرى گوى و چاوه، كنى مردو لهزيندوو دەرديننى و زيندوو لهمردو پهيدا دەكا؟ و چ كهسى ته گبيرى کاروباری دونیا ده کا، جا ده آین: خودا، بلن: کهواته بؤچی ته قوا ناکه ن و ناترسن، ئائهمه یه خوای پهروه ردگاری راستی ئیوه ثایا له دوای هه ق بینجگه له گومرایی هیچی تر هه یه، کهواته بؤچی له پهرستنی خودا روو وهرده گیرن. پیونس: ۳۱-۳۲

﴿ قُلُ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَهْدَى لِلْحَقِّ أَفَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدَى لِلْحَقِّ أَفَى الْحَقِّ أَفَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدَى لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي الْحَقِّ أَفَى الْحَقِّ أَفَى الْحَقِّ أَفَى الْحَقِّ أَفَى الْحَقِّ أَفَى الْحَقِ اللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ، وَمَا يَتَبعُ أَلَى الْحَقِّ الْحَقِ اللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ وَمَا يَتَبعُ اللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ اللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ اللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ الْحَقِ اللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ اللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْعَلَى اللَّهُ عَلِيمٌ اللَّهُ عَلِيمٌ اللَّهُ عَلِيمٌ اللَّهُ عَلِيمٌ اللَّهُ عَلِيمٌ اللَّهُ عَلِيمٌ اللَّهُ عَلَيْمٌ اللَّهُ عَلِيمٌ الللَّهُ عَلَيْمً اللَّهُ عَلِيمٌ اللَّهُ عَلَيْمٌ اللَّهُ عَلَيْمٌ اللَّهُ عَلَيْمٌ اللَّهُ عَلَيْمُ اللَّهُ عَلَيْمُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْمُ اللَّهُ عَلَيْمُ اللَّهُ عَلَيْمُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْمُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلِيمُ اللَّهُ عَلَيْمُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَيْمُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَيْمُ اللَّهُ عَلَيْمُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَيْمُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْمُ الللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللللَّهُ اللللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللللْمُ اللَّهُ اللللَّهُ الللللِهُ ال

هیچ سودین دبه مسیت به صوری به گیر اللیْل ایس کُنُوا فیه و النَّهَارَ مُبْصِراً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآیات اِلقَرْم ﴿هُــو الله عَوْانِه كَى ثُمُو تَوْیه كَهُ شَمُوى كَرُدُوْته جَنِی حَهُسَانه وَهُتَانَ وَ رَوْژیشی كُردُوْته هوی بینینتان، نهمانه هممووی به گشتی نیشانه ن بو كهسانی كه گویبیستین. ﴾یونس: ۲۷

﴿ قُــلِ الطُّــرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُلْفِي الْآیَاتُ وَالنَّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لا یُوْمِــنُونَ : بلنی: بروانن کهله تاسمانه کان و زهویدا چی ههیه، که چی ثهم ههموو نیشانهو ترسینه رانه کارناکه نه سهر کهسانی بی بروا. ﴾یونس:۱۰۱

﴿ وَلَــنَ أَذَقْنَا الْالسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِلَّهُ لَيَوُوسٌ كَفُورٌ: كَه رخوشى و شادى به مروّف به به بخشين و له پاشدا ليني وه ربگرينه وه نائوميدو ناسپاس ده بينت. په هود: ٩ ﴿ وَكَايِّنْ مِنْ آيَة فِي السَّمَاوَات وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ: جه ند زوره نيشانه كانى خُودا له ناسمانه كان و زهويدا كه چى نه وان به لايدا ده پون و رووى ليزه رده گيرن. په يوسف: ٩٠٥

﴿ وَالْأَرْضَ مَدَدُنَاهَا وَ الْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَالْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونِ، وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ، وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنَهُ وَمَا لَنَوْلُهُ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنَهُ وَمَا لَتُمْ لَهُ بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ، وَأَرْسَلْنَا الرَّيَاحَ لَوَاقِحَ فَالْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَمِنْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَلَتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ، وَإِلَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ: زَهُوبَانَ كَشَانَ و بان و بهرينمان كرد و جهموو جوره رووه كيْكمان به ته ندازه تيادا رواند.. مايه ي گوزهراني ثيره و بوونه وهراني جيا له ثيره.. كه ثيره بزير يان ناده ن ههر رواند.. مايه ي گوزهراني ثيره و بوونه وهراني جيا له ثيره.. كه ثيره بزير يان ناده ن ههر له ويدا بيكمان هيناوه.. گهنجينه ي ههموو شتيك ههرلاي ثيمهيه و ثهوه شمان هه ماهمان نارد تا... پيتين بكا، و له ئاسمانه و باومان باران بهوهش تير ئاومان كردن و ناشتوانن ثهو ثاوه لاي خوتان بهيلتهوه.. همر خومانين گيان ده به خشين و ثهيستينينهوه، همر ثيمهيس خاوه نداري همموو شتيك. هالمحراه الحالي ناده داري هموو شيمهيس خاوه نداري هموو شتيك المهانهان المؤلمان ده به خشين و ثهيستينينهوه، همر ثيمهيس خاوه نداري هموو شتيك. هالحجراه ۱۹۲۲.

﴿ وَلَقَــــدُ حَلَقْنَا الْمَائِسَانَ مِنْ صَلْصَالِ مِنْ حَمَاً مَسْتُون: لِيْمه مروّقمان دروستكرد له قورِه رهشهى بؤكهني رهق هعلّهاتوو. ﴾ الحُجر: ٢٦ مُ

﴿وَمَـــا خَلَقْـــنَا السَّمَاوَاتِ وَالْمَارُضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِ : ثاسمانه کان و زەوى و ھەرچى لەنيۆەندا ھەيە بەراستى و بەھەق بەدىمان ھيناوە. ﴾٨٥

﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ مَ اللَّهِ عَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْمَارِضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ اللَّذِينَ كَفَ سَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدَلُونَ ، هُوَ اللَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِين ثُمَّ قَضَى أَجَلاً وَأَجَلَّ مُسَمّى عَنْدَهُ ثُسمَ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ : همموو سوپاس بز خودا كه ناسَمانه كان و زووى دا هيناوه و تاريكى و روناكى له گهل تهوهيشا بنى باوه ران و كافران بز پهروه ردگارى خزيان هاوسه نگ و هاوبه شى بز دائه نين.. همرخودايه كه ئيوهى له قور دروستكردوه لهدوايدا كاتى ناديارى لاى شيوه بو دائه نين داناوه و ئاكامى ديار لاى خزيه تى، كه چى هه رخاوه ن گومانن. ﴾ الأنعام: ١-٢

﴿ وَمَا مِنْ دَابَةً فِي الْأَرْضِ وَلا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أَمَمٌ أَمْثَالُكُمْ: همر زيندهوه ره ي بهسمر زه ويدا بسموريان كۆمه لانسيكى وهك بسموريان كۆمه لانسيكى وهك يُنوه ن. ﴾ الأنعام / ٣٨

﴿وَكَذَلَسَكَ لُوِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَات وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ، فَلَمَّا رَأَى عَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لا أُحِبُ الْآفلِينَ، فَلَمَّا رَأَى الشَّمَاوَاتِ وَالْمُوسِ عَنِيفًا وَمَا أَنَا مَنَ الشَّمَاوَاتِ وَالْمُرْضَ عَنِيفًا وَمَا أَنَا مِن المُسْرِكُونَ، إِنْسِي وَجَهِي للَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْمُرْضَ عَنِيفًا وَمَا أَنَا مِن الْمُشْرِكِينَ : نَاوه ها باره گاى ئاسمانه كان و زهو يمان به ثيبراهيم نيشاندا تابزاني و له ريزى باوه رداره راسته قينه كان بينت، كه شهو به سهردا هات و تاريكى كرد ئه ستيره يه كى به ديكرد ووتى لهمه پهروه ردگارى منه، ههركه له بهرچاوى ثاوا بوو ووتى لهم وجيه ك به لاا مين عولين، و كاتيك كه مانگى بينى هه لهات ووتى لهمه پهروه ردگارى منه به لام كاتيك كه نهويش بزرو ثاوا بوو ووتى لهم پهروه ردگارى منه به لام كاتيك كه نهويش بزرو ثاوا بوو ووتى لهم پهروه ردگارى منه نه كاتيك كه مانكى بينى هه لهات ووتى لهمه پهروه ردگارى منه به لام كاتيك كه نهويش بزرو ثاوا بوو ووتى لهر پهروه ردگاره رينمايى رينگاى راستم نه كاتيك كه نهويش بزرو ثاوا بوو ووتى له ابوو ووتى من دورم لهو شتانه كه نه وهناه تاقمى گومر ايان كاتنى كه خورى دى هه لهات ووتى له شانه كان و خوداى داده نين من رووى خوم كرده ثه و خودايه ى كه ئاسمانه كان و زموى به دي هيناوه به دليكى پاكه وه و دوورم له وانه ي ها وبه شي و هاوه ن بو خودا دو دورم له وانه ي ها وبه شي و هاوه ن بو خودا و دورم له وانه ي ها وه ن بو خودا

 ﴿ فَاسْـــتَفْتِهِمْ أَهْـــمْ أَشَــــــــُ خَلْقاً أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِين لازِب : جا له بیٰباوهران بپرسه ثایا بهدیهیّنانی دووبارهی ثهوان سهختتره یان ثهوَی ثیّمهٌ خولقاًندوومانه و ئیّمه ثهوانمان لهقوریّکی پنری پیّکهوه لکا و بهدیهیّناوه. ﴾الصافات: ۱۱

﴿ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَد تَرَوْنَهَا وَٱلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثُ فيهَا مِنْ كُلِّ ذَوْجٍ كَرِيمٍ، هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَيهَا مِنْ كُلِّ ذَوْجٍ كَرِيمٍ، هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَكَارُونِي مَاذًا خَلْقَ اللَّهِ فَي ضَلال مُبِينَ : ده بينين السانه كانى فَي ضَلال مُبِينَ : ده بينين السانه كانى بن كوّله كه راگرتووه و له سهرزه وى چهنده ها كيوى دار شتووه، تائيوه نه لهرزينيته وه همموو جوّره بونه وهريكى تيادا بالاو كردوته وه الويشمان له السانه وه بو رژاندن و ههر له زهويدا جوتهى ههموو جوّره روه كيكمان سهوز كردوه.. الهمه كاره كانى خودايه ده سائم بده ن كه سانى تر جگه له خودا چيان دروستكردوه، الهوانهى ناهه قييان گرتوته به ر، به ناشكرا رئ له خويان هه له ده كهن. ﴾ لقمان: ١١-١١

﴿ أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِ سَرَّةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّه بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلا هُدَى وَلا كتاب مُنير: ثاياً نه تان ديوه خودا هه موو شتيكى ثاسانه كان و زَمْينى بو ثيوه ده سته مؤكّر دوه به ثاشكراو به نهيني به خشنده بي به سهرتانا پژاندوه؟ ههر لهوانيش كه ساني وا هه نه به بي شاره زايي ياخود به بي كتيبي كه بزيان رؤشن بكات موناقه شه گيرى بوونى خودا ده كه ن. ٢٠ بني ان رؤشن بكات موناقه شه گيرى بوونى خودا ده كه ن. ٢٠ بني ان رؤشن بكات موناقه شه گيرى بوونى خودا

﴿ وَلُو النَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةً أَقْلامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُهُ مِنْ بَعْدِهِ مَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتُ كَلِمَاتُ اللّهِ إِنَّ اللّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ: هُورجى دارو دره خت ههيه له م زهويى يه دا بنه يننوس و دهرياكانيش ببنه مه ره كه ب بؤى، له گه ل حه وت ده رياى تريش بخرينه پاليان، هيشتا و ته كانى خودا نايانه كۆتايى، و هه رخؤى خاوه ن ده سه لات و كاربه جى يه. ﴾لقمان: ٢٧ ﴿ أَلَهُ تُسرَ أَنَّ اللّهَ يُولِحُ اللّيلَ فِي النّهارِ وَيُولِحُ النّهارَ فِي اللّيلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَـرَ كُللً يَجْرِي إِلَى أَجَلٍ مُسَمّى وَأَنَّ اللّه بِمَا تَعْمَلُونَ خَيرٌ، ذَلِكَ بِأَنَّ اللّه هُو الْحَلِقُ وَأَنَّ اللّه هُو الْعَلِيُّ الْكَهُ مِنْ أَلَهُ مُو الْعَلِيُّ الْكَهُ مِنْ أَلَهُ مُو الْعَلِيُّ الْكَهُ مَنَ أَلَهُ مُنَ أَلَهُ مُو الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ، أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّهُ لُكَ الْمَاتِ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ: تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ: تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ:

ئایا نهت بینی خودا شهو ده خاته ناو روّژ و روّژیش ده خاته ناو شهو، خوّرو مانگیشی بوّ ئیره رام کردوه و ههریه کهیان تا ماوه ی دیاریکراو لهمهداره کانی خوّیاندا دیّن و ده چن خودا له کاره کانتان به ناگایه.. ده بی نهوه بزانن که خودا هه قه و ههرشتی کی تر جگه له و به ناو هاو اری بوّ به رن بوو چه آنه، پایه به رزو هه ره مه زن هه ر خودایه ئایا نه تدیوه که که شتی و گهمیه کان له زهریا کاندا به به خشنده یی خودا ده پوّن... تا نیشانه کانی توانای خوّیان پیشان بسوّ همه موو ئارام گران و سویاسکه رانه. که فقمان / ۲۹ – ۳۱.

﴿ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُلْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقَّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيسِزِ الْحَمِسِيدِ: ثمو كَمسانه ي كهزانان باش دهزانن، ثموه ي كمبؤتؤ نيرراوه له لايه ن خوداوه همقه و بمرهو ريْگاي راست و پهسهندت دهبا. ﴾سسبأ: ٦

﴿ أَلَمْ ۚ تَرَ ۚ أَنَّ اللَّهَ ۚ أَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِعِعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعاً مُخْسَتَلِفاً الْوَائِسِةُ فَي ذَلِكَ لَذَكُرَى لَلُولِي مُخْسَتَلِفاً الْوَائِسِةُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ خَطَاماً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذَكُرَى لَلُولِي اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ عَلَى الللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ عَلَى الْمُعْمَى عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى الللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللْمُعْمِعِ عَلَى الللْمُعْمِلِمُ اللللْمُعَلِيْكُولِمُ عَلَى الْمُعْمَا عَلَى الْمُعْمَا عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَل

ههانده گهری تهوسا دهیکاتهوه پووش و پهالاش، تهوانهی ژیرو خاوهن عمقلن لهمهپهند و هرده گرن. الازمر: ۲۱

﴿ اللَّــهُ خَالِقُ كُلَّ شَيْء وَهُوَ عَلَى كُلَّ شَيْء وَكِيلٌ، لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّذِيسِنَ كَفَسَرُوا بَآياتِ اللّه أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسُرُونَ، قُلْ أَفَعَيْرَ اللّه تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ آيُهَا الْجَاهِلُونَ: خودا بهديهينه رى همموو شتيكه لههمموو شتيك ثاگاداره ، كليلى ثاسمانه كان و زهوى به گشتى بهدهست ثموه ، ثموانهى كه بن باوه پن بهنيشانه كانى خودا ، همرخويان زهره صه ند ده بسن ، بلسن : فهرمانى پهرسستنى جگه لسه (خودا) م پسيده كهن شهى نهزانايان . كالزمر : ٣٦ - ٣٤ .

﴿ هُ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ مَنَ السَّمَاءِ رِزْقاً وَمَا يَتَذَكُّرُ إِلَّا مَنْ يُنيبُ: خودايه كى ثهو تَزيه نيشانه كَانَى خزيتان نيشان دهدا، لَـه ثاسمانهوه رسق و روزيتان بز دهبارينني، و تهنها ثهوانهى رووده كهنه خودا دينه ياديان. ﴿ عَافر: ٣٣

 ﴿ هُ وَ اللَّهِ عَلَقَكُمْ مِنْ ثُرَابِ ثُمَّ مِنْ نُطْفَة ثُمَّ مِنْ عَلَقَة ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طَفْلاً ثُمَّ لَتَسَلِّقُوا أَشُدَّكُمْ مِنْ يَتُوفَى مِنْ قَبْلُ وَلَتَبْلُغُوا أَجَلاً مُسَمَّى وَلَعَلَّكُ مِنْ فَيَكُونُ: وَلَعَلَّكُ مِنْ اللَّهُ كُنْ فَيَكُونُ: همروه ها نيومى له خلوا لله يُومى له خاك دروستكروه و باشان تنوكيك و باشان به خودا دين تا ده گهنه بجووكى همالواسراو باشان ده تانهاويته دهره وه، به ساوايى، باشان به خودا دين تا ده گهنه تواناو هيزتان، باشان به پيرى ده گهن، و همنديكيشتان به رله پيرى دهمرن، همتا ده گهنه ئموكاته ياريكراوه، تاوه كو عمقلتان به گهر بخهن، همرخويه تي ژين ده داو دهش مريني، هه ركاريكى بويت هم ريني بيژى: به ، ده بي خافر: ١٧٠ - ١٨

واللّبه السني جَعَسلَ لَكُمُ الْأَلْعَامَ لِتَرْكُبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ، وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تَحْمَلُونَ، وَيُرِيكُمْ آياتهِ فَأَيَّ آيَات اللّه تُنْكُرُونَ: خودا ثهنعامي (ووشتر، مهر، بزن، گا) ي بز ثيره خهلقكرد تاسواري همنديْكيان ببن، و لههمنديْكيان بخون، گهليك سودي تريشيان بز ثيره هميه، ثهو نيازهي لهدلتاندا هميه به هني ثهوانه وه پيكيان ده هينن، و لهسهر كهشتيش هه لده گيرين.. خودا روز له نيشانه كاني خوى ده خاته به رجاوي ثيره، جا ثيره حاشا له كام نيشانهي خودا ده كهن؟ فافر: ٧٩-٨١

﴿ وَمِنْ آیَاتِ اللَّیْلُ وَالنَّهَارُ وَالنَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْتُمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْتَجُدُونَ: شَمُو رَوْرُ وَ خَوْرُو مَانَكَيْشُ لِيَّاهُ تَعْبُدُونَ: شَمُو رَوْرُ وَ خَوْرُ مَانَكَيْشُ لِمَانَهُ كَانُهُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ: شَمُو رَوْرُ وَ خَوْرُ مِانَكَيْشُ لِمَانَهُ وَ سَوْرُدَهُ بَوْ خُودَايِهِ لَا بَعْرِنَ كَهُ لِمُوانِى بَعْدِيهِيْنَاوَهُ كَامُ تُعْمَانِهُ وَى بَعْرُسَتَنَ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ الللللِّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللللْلُهُ الللللِّهُ اللللْمُ الللللْمُ الللْمُولِلْمُ الللللْمُولِلْمُ اللللْمُولِي الللللْمُ الللْمُ الللللْمُ الللللللْمُ اللللللْمُولِلْمُ الللللْمُولُولُولُولُولُولُلُول

﴿ سَنُويِهِمْ آَيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَلَهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكُفِ بِرَبُكَ أَنَّهُ عَلَى كُلُ الْحَقُّ أَوْلَمْ يَكُف بِرَبُكَ أَنَّهُ عَلَى كُلُ شَيْء شَهِيدٌ : به رُوويی نیشانه کانی خومان نه ناسوی دنیاو له نیو ده رون و گیانیاندا به وان نیشان نهده بن تا بویان ده رکه وی که هم ر ثه و قورثانه همقه، ثایا ثه وه به سنی یه که پهروه ردگارت ناگاداری همه و شتیکه. فصلت: ۵۳

﴿ فَاطِسِرُ السَّسَمَاوَاتِ وَالْمَارْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَلْفُسِكُمْ أَزْوَاجاً وَمِنَ الْمَاعَامِ أَزْوَاجاً يَذْرَأَكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءً وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ : بهديهيننهرى ناسمانه كان و زەوبى يه هـهر لـهخوتان جوتـهى ليپينكهيناون، و لهمالاتيش جوتـهى دروسـت كـردووه تـا بـهم شــيوهيه زورتـر پـهرهتان پينبدات هـيچ هـاو ويننهيه كى نىيـه، و هـهر خـوى بيسـهرو بينايه. الشورى/١١

﴿ وَمِـــنُ آیَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْلَوْضِ وَمَا بَثَّ فِیهِمَا مِنْ دَابَّة : همرلهنیشانه کانی ثهون ئاسمانه کان و زموی و ثهو همموو بونموهرانهی لهنیوانیاندا بلاوی کردُونه تهوه. ﴾الشوری: ۲۹

﴿ وَلَـــنُ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ، الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ فَيها سُبُلاً لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ، وَالَّذِي نَزَلَ مَنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرُنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتاً كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ، وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُـم مَا اللَّهُ مَا تَرْكَبُونَ: كه رتو له وان بيرسى: كى ناسمانه كان و زهوى لكروستكردوه؟ بينت دهلين - بيكومان خوداى خاوهن دهسه لاتى زانا دروستى كردون، نهو كهسينكه نهم زهمينهى بو ئيوه كرده لانك و ريْكهى بو تيادا كيشاون تا شارهزاى ببن، همر نهويشه به نه ندازه ناوى بارانى نارده خووار و سهرزهمينى مردومان بين بو ژاندهوه، نيوهش ناوه ها له گور ده خرينه دهري ههر نهويشه نهم هموو جوتهى دروستكرد، و كهشتى و ناژهلى وهماشى بو نيوه به ديهيناوه، كه سواريان دهبن. ﴾الزعرف: ٩ - ٢٠

﴿ وَمِنْ آیاته الْجَوَارِ فِی الْبَحْرِ کَالْأَعْلامِ، إِنْ یَشَا یُسْکُنِ الرِّیحَ فَیَظُلُلْنَ رَوَاکِدَ عَلَی ظَهْرِهِ إِنَّ فِی ذَلِكَ لَآیاتَ لَکُلِّ صَبَّارٍ شَکُورٍ: همر له نیشانه کانی ثمون ثمو که شَتیانه ی که چَیا ثاساً له ناو ده ریاداً دین و ده چن گهر حوز کا ویستی له سمر بینت با... راده گری و لمسلم ده رین به قه تیسلی ده مینسنه وه، که له مسلم ان نیشسانه یه بسو ثارامگسران و سویا سکم ران الله وی ۲۲ – ۳۳

خودا له حهواوه بهرینی ده کا و زهوی مردوی به هؤیهوه زیندوو کردهوه. لههه انگردنی بایه کان نیشانه همه بو تی بایه کان نیشانه همه بو تی بوتی ده خودان که بوتی ده خوینینه و و همهوویان راستن ثیتر له پاش باسی خوداو باسی نیشانه کانی ثهو: به کام قسه بروا ده کهن. ۱۹ الحاشیة: ۳-۳

﴿ اللّهُ الّذِي سَخَرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلَتَبْتَغُوا مِنْ فَصْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَسْسَكُرُونَ، وَسَسَخَرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآلِتِ لَقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ : خودا ده رياى بز ثيره رامكرد، تاكو كه شتى تيادا ها توو چو بكا به فه رمانى ثهو، و له به خشنده يى خودا هـ وى ژيان بخوازن بز ثهوه ى شوكرانه بزيربن، خودا ثهوه ى له تاسمانه كان و زهويدايه بز ثيره ى رامكرد، له مانه دا نيشانه ى زؤر هميه بز ثوانه ى بيرده كه نهوه. ﴾ الجائسية : ٢ ١ - ٣٠

﴿ مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَّاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُسَمَّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أَنْسَدُرُوا مُعْرِطُسُونَ، قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ السَّمَاوَاتِ اثْتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَارَة مِنْ عَلْمٍ إِنْ كُنْسَتُمْ صَادِقِينَ : ثَهُم السَّمَاوَاتِ اثْتُونِي بِكِتَابُ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَارَة مِنْ عَلْمٍ إِنْ كُنْسَتُمْ صَادِقِينَ : ثَهُم السَّمَانِهِ وَهُوى وَهُورَجِي لَهُ نِيْوَانِيانِدا هَهِ بِهُ هُهُ بَهُ بِعَمَانَ هَيْنَانُ وَ مَا وَهِيانَ دِيارِيكُورَاوِه، و الله وكه سانه شخودايان نه ناسيوه لهوه ي ليني ترسيندراون روو وهرده كيْرِن، بلني اليا ديوتانه الله وانهى كه هانايان بؤ دهبه نبيّجگه له خودا به سي نيشان بده نوه بين السانه كاندا چ به شداريي يه كيان بده بهووه، كتيبينك كه بهر له قورانان ها تووه يا شوينه وارى زانستى لهرابوردوان بؤمن بينن، هم بووه، كتيبينك كه بهر له قورانان ها تووه يا شوينه وارى زانستى لهرابوردوان بؤمن بينن، گهر راسته كهن. الاحقاف: ٣ -٤

﴿ وَفِي الْأَرْضِ آیَاتٌ لِلْمُوقِینَ، وَفِي أَلْفُسِكُمْ أَفَلا تُبْصِرُونَ : بز باوه رداران بینگومان لــه زهویدا نیشــانه و پــه نَدی زَوْر ههیــه هــه روه ها لــه ناو خوشــتاندا ئــاخو لــه خوتان ناروانن. ﴾الذریات: ۲۰-۲۱

﴿ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدِ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ، وَالْأَرْضَ فَرَثْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ، وَمِنْ كُلِّ ﴿ شَكِيهُ عَلَمُ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّا اللللَّالَا اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّا اللَّهُ الللَّا الل

پیدهدهین، زهویمان راخست و باشترین راخهرین، و لهههموو شتی جووتمان خولقاند تا.... بیربکهنهوه و پهد وهرېگرن. ۱۴لذریات:٤٧ – ۶۹

﴿ أَفَسلا يَنْظُرُونَ إِلَى الْمَابِلِ كَيْفَ خُلقَتْ، وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ، وَإِلَى الْجَبَالِ
كَسَيْفَ نُصِسِبَتْ، وَإِلَى الْمَارْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ، فَذَكَرْ إِلَّمَا أَلْتَ مُذَكَّرٌ : تايا لهوو شتر
ناروانن كه چؤن خولقينراوه، و نارواننه تأسمان چؤن هه لدراوه و نارواننه چياكان چؤن
دامه زراوه، و نارواننه زهوى چؤن روته خت كراوه ثيتر په ند دابده كه تؤ ته نها په نده رى تؤ
فه رمانره واى سهر ثه وان نيت. ﴾ الغاشية: ١٧ - ٢١

﴿ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَاداً لِكُلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جَنْا الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جَنْا بِمِثْلِهِ مَدَداً : بلني گەردەرياكان ببنه مەرەكەب بۆ نووسينى وتەكانى پەموەردگارم دەين بەر لەتەواو بوونى وتەكانى پەمروەردگارم ئەگەر ھاوشيوەى ئەو دەريبانەيش بهينيته پاليان. ﴾الكهف: ٩ ، ١

 به سنوز و بهبهزهیییه.. تهسپ و هینسترو کهریشی همه بنو سنواری و همه بنو جوانی دروستکرد و شتی و هاش دروستده کات که ثیّوه نایزانی. €النحل:۳-۸

﴿هُـــوَ الَّذِي أَلْزَلَ مِنَ السَّمَاء مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فيه تُسيمُونَ، يُنْبتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّحِيلَ وَالْمَاعَنَابَ وَمَنْ كُلِّ النَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلَكَ لَآيَةً لِقُومٍ يَتَفَكَّرُونَ، وَ سَخَرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَ النَّهارَ وَ الشَّمْسَ وَ القَمَرَ وَ النُّجُومَ مُسَخَّراتٌ بأَمْرهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لِآيَاتِ لِقَوْم يَعْقِلُون، وَمَا ذَرَاً لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلَكَ لَآيَــةً لِقَوْمٍ يَذَّكُّرُونَ، وَهُوَ ٱلَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لتَأْكُلُوا منْهُ لَحْماً طَريّاً وتَسْتَخرَجُوا مَنْهُ حَلْيَةً تَلْبَسُوْنَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاخِرَ فيه وَلتَبْتَغُوا منْ فَصْله وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ، وَأَلْقَى فَـــي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَميدَ بِكُمْ وَأَلْهَاراً وَسُبُلاً لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ، وَعَلامَات وَبالنَّجْم هُـــمْ يَهُـــتَذُونَ، أَفَمَـــنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لا يَخْلُقُ أَفَلا تَذَكَّرُونَ، وَإِنْ تَعُدُّوا نَغْمَةَ اللَّه لاَ تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحيمٌ، وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ، وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُون اللَّه لَا يَخُلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ : ثـهو كهسيْكه لـه ثاسمانهوه ثاوى بز باراندن كه خواردنمه وه تان لمه و الوهيمه و هنوي سموز بوونسي گژوگييايه كمه اساارهالي خوتماني لیّده و مریّنن.. هـهر بـهو ثـاوه چـاندهمهنی و زهیتون و رهزودار خورمـای پیّدهرویّنــیّ، ثهمه بەلگەئى زۆر بىز كەسانىي كەنكىر بكەنىموە.. شىموو رۆژى بۆ رامكردن، مانگ و خۆر و گشت هەسارەكان ملكەچى فەرمانى ئەون، لەمەشدا زۆر نيشانە ھەن بۆ كەسانى كە تیده گهن.. لهم زهمینهش گهلی شتی رهنگاو رهنگی بز ثیوه بهدیهیناوه لهمهدا نیشانه ههیه بـز ئەوانـەى كە بىردەكەنەوە.. ھەر ئەوپىشە زەرياي بۆ رەخساندون تا گۆشتى تەرو تازەي لیْبخون خشلیش لیْدیْننهدهری و خوتانی پیّدهرازیّننهوه و دهبینی کهشتیش سنگی دهریا لەت دەكات تالىه بەخشىندەيى ئەو بېلبەش نەبن، بۆ ئەوەي شوكرانە بۇيربن. لەزەويدا کیوه بمرزه کانی کرده لهنگهر تا ئیوه نههاژیننی و رووبار و چهمی بهدیهینناو ریگا و بانیشی پیشاندان، تا ئیوه رکی وون نه کهن.. نیشانهی زور هه ن و به نهستیرهش ری دەدۆزنەوە.. ئايا كەسىنك كەبەدىھىنىەر بىنت وەك ئەوە وايە كە بەدىھىنىەر نەبى، گەر ههر چی بهخشنده کانی خو دایه بژمیری لـهژماردن دوای نایـه بهراستی خودا له گوناح دهبوری و به بهزمیی یـه.. خودا تاگاداره لهوانهی که دهیشارنهوه، و بهوانهی کـه

ئاشكراي دهكهن، ثهو كهسانهي جگه لهخودا هانايان بۆ دهبهن، ناتوانن هيچ دِروستبكهن و خزيان دروستكراون. ﴾النحل: ١٠-٢٠

﴿ إِلَّمَ اللَّهِ عَلَى اللَّهِ عَلَى اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ عَلَى اللَّهِ اللَّهِ عَلَى اللَّهِ عَلَ بمانه وي پهيدا بين، ههر ثموهُ نده پٽي بلٽين بيه، دهبين. ﴾النجل: ٤٠

﴿ وَاللّٰهِ أَلْسِزُلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيًا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَرْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَسْسَمَعُونَ، وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَلْعَامِ لَعْبَرَةً لُسْقَيَكُمْ مِمّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثُ وَمَم لَبَنا خَالِصاً سَانِعاً لِلشَّارِبِينَ، وَمِنْ ثَمَرَات النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخَذُونَ مِنْهُ سَكُراً وَرِزْقاً حَسَنا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَقُومٍ يَعْقَلُونَ، وَأَوْحَى رَبّكَ إِلَى النَّخْلِ أَن النّخذي مِن الْجَبَالِ بَيْتُومُ وَمِمّا يَعْرِشُونَ، ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلّ الْفَعْرَات فَاسْلُكِي سَبُل رَبّك ذَلُلاً يَخْسرُجُ مِسن بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَاللهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَخْسَرُجُ مِسن بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَاللهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَقُومٍ يَخْسَرُجُ مِسن بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَاللهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقُومٍ يَخْسَرُجُ مِسن بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَاللهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقُومٍ يَخْسَرُ بُولَ اللهُ مَنْ اللهُ اللهُ

﴿ وَاللّٰهُ أَخْرَ جَكُمْ مِنْ بُطُونِ أَمَّهَا تَكُمْ لا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَاللّٰهِ اللّٰهِ اللّٰهِ اللّٰهِ اللّٰهِ اللّٰهِ اللّٰهِ اللّٰهُ إِنْ اللّٰهُ إِنْ اللّٰهِ اللّٰهِ اللّٰهِ اللّٰهُ اللّٰهِ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتِ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ، وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُولِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُولِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُولِكُمْ وَمِنْ أَصْوَافِهَا لَكُمْ مِسَنْ جُلُودَ الْأَلْعَامِ بُيُّوتًا تَسْتَخِفُولَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَسْعَارِهَا أَلْكُمْ مَمَّا خَلَقَ ظِلالاً وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجَبَالِ أَكْمُ مِمَّا خَلَقَ ظِلالاً وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجَبَالِ أَكْمُ مِمَّا خَلَقَ ظِلالاً وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجَبَالِ أَكْمُ مِمَّا خَلَقَ ظِلالاً وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجَبَالِ أَلْحِبَالِ أَلْفِيكُمْ أَلْمَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجَبَالِ أَكْمُ مِنَّالِيلَ لَقِيكُمْ إِلَى السَّامِ عَلَى اللّٰهُ عَلَى لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلالاً وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجَوَالِهِ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ وَسَرَابِيلَ لَقِيكُمْ أَلْمُنَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجَرَالِ وَاللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ عَلَى اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ عَلَى اللّٰمُ مِنْ الْجَرَالِ اللّٰهُ الللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ الللّٰهُ الللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ الللّٰهُ الللّٰهُ الللّٰهُ الللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ الللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ الللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ الللّٰهُ اللّٰ

نغم ته علَ مَكُم العَلَك م تُسلمُون : خودا ئيوه ی له سکی دايکتان دهرهينا له کاتيکدا هيچتان نه ده زانی به لام خودا گوی و چاوو ته قلی به ئيوه دا، تاکو شو کرانه ی بکه ن. اخو بالنده نابين که له قاسماندا رامکراون بينجگه له خودا که س ناتوانی ته وان له هه و رابگری له مه دا گهليك نيشانه هه په بو که سانی باوه پر دارن، و خودا له ماله کانتاندا جيی دانيشتن و حه سانه وه ی بو داناون هه روه ها له پيستی ئاژه ليش چادرو خانو گهليکی دانيدان و که له باردان و خودا له وه ی به دی هيناوه سينه ری بو کولکو مووه کائيان پيويستی و کالای بو داناون و خودا له وه ی به دی هيناوه سينه ری بو ئيوه سازداوه و له نيو کيوه کاندا په ناگای دروستکردوه و جلکی بو داناون تاله گه رماو سهرما بتان پاريزی و زريه ی بو سازداون تاله گه رماو سهرما بتان پاريزی و زريه ی بو سازداون تاله جمنگدا بتان پاريزی و اندان تاله گه رماو

وَوَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطُوراً أَلَمْ تَرَوا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَات طَبَاقاً، وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهَا فَسِيهِ نَّ لُسُوراً وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجاً، وَاللَّهُ أَلْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتاً، ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْسِرِ جُكُمْ إِخْسِرَاجاً، وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطاً، لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سَبُلاً فَجَاجاً: يَوْفَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطاً، لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سَبُلاً فَجَاجاً: يَعْوَلُ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطاً، لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سَبُلاً فَجَاجاً: يَعْوَهُ وَيَعْوَلُ عَلَيْ اللهِ عَلَى مَوْفَا خُودَا حَمُوتَ تَاسَعانَى نَهْوَمُ لَهُ سَور اللهِ مَا اللهُ عَلَى جَوْنَ خُودًا حَمُوتَ تَاسَعانَى نَهْوَمُ لَهُ سَور اللهِ مَا اللهُ عَلَيْ مِنْ اللهِ وَمُولُ لَهُ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَيْهُ وَاللهُ عَلَيْ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَيْ اللهُ عَلَيْ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَيْكُمُ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَيْ عَلَيْ اللهُ عَلَيْ اللهُ عَلَيْ اللهُ عَلَمُ اللهُ عَلَيْ اللهُ عَلَيْكُوا مِنْهُ اللهُ عَلَيْ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَيْ عَلَيْ اللهُ عَلَيْ اللهُ عَلَيْ اللهُ عَلَيْ عَلَيْ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَيْ اللهُ عَلَيْهُ اللهُ عَلَيْ اللهُ عَلَيْ اللهُ عَلَيْ اللهُ عَلَيْ اللهُ عَلَيْ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَيْ اللهُ عَلَيْ اللهُ عَلَيْ اللهُ عَلَيْ اللهُ عَلَيْ اللهُ عَلَيْ اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ عَلَيْ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ عَلَيْ اللهُ اللهُولُ اللهُ ا

﴿ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْمَرْضِ : ثايـا بهخوايهك كهبهديهينهرى ثاسمانه كان و زەويىيە گومانتان ھەيـە. ﴾ابراھيـم: . ١

 بیربکهنهوه و پهد وهرگرن.. وینهی وتهی نابهجی وهك درهختیکی ناپاك وایه کهلهزهوی. ههانکهندراین، تارام و قهراری نهماین. الاهیم: ۲۶

﴿ اللَّهُ الَّهُ اللَّهُ اللَّهُ وَسَخُرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَرَ لَكُمُ الْأَلْهَارَ، السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ السَّمَّرَات رِزْقاً لَكُمْ وَسَخَرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَرَ لَكُمُ الْلَيْلَ وَ النّهار: خودا زاتيكه وسَخَرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَ النّهار: خودا زاتيكه عاصمانه كان و زهوى سازداوه و له ناسمانه وه عاوى باراندوه جابه و بارانه ميوه ى جياجياى دهرهيناوه كردؤتيه رسق و رؤزى نيوه و كهشتى رام و موسه خهر كردوه و خور و مانگى بؤ نيوه موسه خهر بوليان و شهو رؤژيشى بؤ نيوه موسه خهر كردوه. الم المحمو جوليان و شهو رؤژيشى بؤ نيوه موسه خهر كردوه. الم ١٣٥ - ٣٢

وَوَلَقَدَ خَلَقَ مَا الْأَلْسَانَ مِنْ سُلالَة منْ طِين، ثُمَّ جَعَلْنَاهُ لُطْفَةً فِي قَرَارِ مَكِين، ثُمَّ جَعَلْنَاهُ لُطْفَةً فِي قَرَارِ مَكِين، ثُمَّ خَلَقْ الْمُضْغَة عَظَاماً فَكَسَوْنَا الْعَظَامَ لُخْماً ثُلَّمَ اللّهُ أَحْسَنُ الْحَالِقِينَ، ثُمَّ إِلَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيُتُونَ، ثُمَّ الْخَلْقِ خَلْقَالَ فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنّا عَنِ الْحَلْقِ غَافِلِينَ، وَأَلْوَلْنَا مِنَ الْسَمَاء مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ، فَأَلْشَائًا لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِّنْهَا تَأْكُلُونَ، وَشَجَرَةً لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِّنْهَا تَأْكُلُونَ، وَشَجَرَةً

تخسر بح مسن طسور سیناء تنبت بالدهن وصیع للآکلین، وان لکم فی الالعام لعبرة لسسقیکم مس فی بطونها و لکم فیها منافع کیر قورنها تاکلون : تیمه مروفهان له توریکی خوشکراو دروستکردووه، پاشان کردمانه تنوکیک له جیگهیه کی پتهودا، پاشان هم له و تنوکه خوینی مهیوومان پیکهیناوه له و خوینه وه پله گوشتی جاوراومان سازداوه له بله گوشتی جاوراومان سازداوه له بله گوشتی جاوراومان سازداوه له بله گوشته جاوراوه که تیسکمان دروستکرد پاشان ئیسکه کهمان به گوشت دا پوشی له باشدا کردمانه بوونه وه ریکی تر، بهرزی و پاکی و بی گهردی هم بو خودایه که باشترین خولقینه ره. له تاکامدا ههموو دهمرن، و روژی سه لاش (قیامه ت) ههموو زیندووده بنه و مروژی سه لاش (قیامه ت) ههموو به تاکین له همموو دروستکراوه کاغان. له تاسمانه وه به ته ندازه تاومان باراندووه له زهویدا رمانگرت و تیمه بو له ناوبردنی به تواناین، همربه و تاوه بو تیوه باخاتیکمان له دار خورما رمز به رهمه هینا و زور میوه جاتان ده داتی و لینی ده خون، و جوره داریک له توری سیناده رده چی که به رهمه می رونه، پیخوریشه بو ته وانه ی ده خون، دیاره مالاتیش بو تیوه به نده له دار خورما په نده له وه که واله ناوسکیانا پییان ده نوشین، سوودیان زوره و لیشیان ده خون، له سهریان و له سه که واله ناوسکیانا پییان ده نوشین، سوودیان زوره و لیشیان ده خون، له سهریان و له سه که واله ناوسکیانا پییان ده نوشین، سوودیان زوره و لیشیان ده خون، له سه دیان و له سه که واله ناوسکیانا پییان ده نوشین سوودیان زوره و لیشیان ده خون، له سه دیان و له سه که که دار که داری که دار که دار که دارد که در که دارد که در که دارد که دارد که دارد که در که دارد که دارد که در که دارد که دارد که دارد که در که در که دارد که در که دارد که در که دارد که در که دارد که دارد که در که در که دارد که در که در که در که در که دارد که که دارد که در که که در که که که در که که در که در

﴿ وَهُ الَّذِي أَلْنَا لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْدَةَ قَلِيلاً مَا تَشْكُرُونَ، وَهُوَ الَّذِي فَرَاكُ اللَّيلِ فَرَاكُ اللَّيلِ فَلَى الْلَّهِ فَا اللَّهُ اللَّيلِ وَالْمُوْنَ، وَهُوَ الَّذِي يُخْتِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتلافُ اللَّيلِ وَالسَّهَارِ أَفَلا تَعْقَلُونَ : ثَهُ وَ زَاتِيْكَه كُوى و جاوو دلى بز ثيره دروستكرد به لام زورم كه سوپاسى ده كه ن، همر ثه ويشه ثيره ى لهسمر ثهم زهمينه جيكرد و تهوه مهر لاى ثهويش كزده كرينه وه، ثه و زاتينكه زيندو كردنه وه ده كات و ده تان مرينني و همر ثه ويش ها توو جوى شهو و رؤ ژ نه نجام ده دا تاكه ى تينا گهن؟ ﴾ المؤمنون ٢٨٠ - ٨٠

﴿ السندِي أَحْسَسَنَ كُلَّ شَيْءَ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْالْسَانِ مِنْ طِين، ثُمَّ جَعَلَ تَسْلَهُ مِنْ السُّمَّةُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْالْسَانِ مِنْ طِين، ثُمَّ السُّمَةُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْالْسَانِ مِنْ طِين، ثُمَّ سَسَوَاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعُ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْتِدَةَ قَلِيلاً مَا تَشْكُرُونَ : سَسُواهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعُ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْتِدَةَ قَلِيلاً مَا تَشْكُرُونَ : تَهُو زَاتَيْكُهُ هَمُووَ شَتَى بِهُوَهِهُ فِي رَيْكُو بِينْكَي وَلَهُ بَارِى دَرُوسَتَكُرُد مِرْوَقَيشَى لَهُ سَهُ وَلِهُ مِنْ اللّهُ مَا عَلَيْكُمُ اللّهُ وَتُعَلِيدًا وَمُعَلِيهُ عَلَيْهُ مِنْ اللّهُ وَتُعَلِيدًا وَمُعَلِيدًا وَمُعَلِيدً

وهدی هیناوه، لهپاشان قهدو بالای رینك كردو لهرؤحی خوّی فوی تیكرد بو ئیوه چاوو دلى دروست كرد، له گهل ئهوه بیش كهم شوكرانه بیژن. السحدة: ٧-٩

﴿ أَوْلَمْ يَرَوْا آلًا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعاً تَأْكُلُ مِنْهُ أَلْعَامُهُمْ وَأَلْفُسُسِهُمْ أَفَلا يُبْصِرُونَ : ثابا نهيان بينى كه بۆ زەويه ووشكه كان ثاوده نيرين جابه هزى ئهو ئاوهوه كشتوكال و گژوگيا ده پوينين كه ئاژه ل بلهوه پن و خويشيان لينى بخزن ثايه نابين؛ ﴾السحدة: ٢٧

﴿ أَمْ خُلِقُسُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ، أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِسنُونَ : ثايبا ثموان بمبنى هو بمديهاتوون ياخزيبان خولقينمرى خزيبانن، يبان ثموانن ئاسمانه كان و زمينيان وهدى هينا؟ نهخير دياره ناى سمليّنن. ﴾الطور: ٣٥-٣٦

﴿ تَبَارَكِ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْء قَدِيرٌ، الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَسِبْلُوكُمْ أَيْكُمْ أَحْسَنُ عَمَلاً وَهُوَ الْعَزِيزُ الْفَقُورُ، الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتِ طَبَاقاً مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاوُبِ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى هِنْ فُطُورٍ، ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلَبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِناً وَهُوَ حَسِيرٌ : مهزنيتي و پاك و بي گهردى و بهرزى بو ثهو زاتهى ههموو بوونهوه و جيهانى بهدهسته، ثهو زاتهى دهسه لاتى بهسه ههموه شتيكدا ههيه، ثهوه كه مردن و ژينى داهيناوه تا تاقيتان بكاتهوه كام يه كيكتان له ثيوه جاكتره به كردهوه ههر ثهويشه ليبوردهى خاوهن دهسه لآت، ثهو زاتهى حموت ثاسمانى چون له سهر چين سازداوه لهدهستكارى ثهو خودايه دا هيچ ناريكيه ك نابينى جاريكى تر بهماشاكه ثاخز قليشيكى تيادا ههيه ديسانه وه چاوى پيادا بخشيننه وه، سۆماى چاوت بهداماوى و به راماوى بهره و خوت ده گهريته وه. الملك: ١-٤

﴿ هُـــوَ الَّـــذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولاً : خودا زاتيْكه زەوى بۆ ئيْوه رام و ملكه چ كردوه﴾الملك: ٥ أ

﴿ أَوَلَـــِمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَات وَيَقْبِضْنَ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِنَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَــــَىٰء بَصِيرٌ : ثـاخز ثـهوان ثهو مهلانهيان نُهديوه كهله سهرويانهوه لـهنگهر ده گرن و بالـه شــهتی ده کـهن جگـه لــهخودا کــی دهتوانــی راگیریــان بکـات خــودا هــهر بــوّ خــوّی بــه هـممووشتيك بينايه. ﴾الملك: ٩٩ ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْنِدَةَ قَلِيلاً مَا تَشْكُرُونَ : بلنی/ شەرەی که شیزوی بەدیھینناوہ و گوی و چاوو دلنی پیداون شیوه کهمتر شوکری دەکەن. ﴾الملك:٣٣

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْراً فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءِ مَعِينِ : بِلَيّ / نابينن ثاوه كه تان گهر رۆژ چووه ناخى زەويىيەوه ئەو ساكنى ئاوى زولالى رەوانتان فرياده خا. ﴾الملك: ٣٠ ﴿فَـــلا أُقْسِــــمُ بِمَا تُبْصِرُونَ، وَمَا لا تُبْصِرُونَ : جا سويند ئه خوم بهوهى ئەيبينن و بەوەى كه نايبينن. ﴾الحاقة: ٣٨–٣٩

﴿ فَلا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِلَّا لَقَادِرُونَ : جا سويّند ثهخوّم بهدانهرىخوّر هەلاتەكان و خوّرثاواكان ثيّمه بهتواناين. ﴾المعارج: ٤٠٠٪

﴿ أَأَنْسَتُمْ أَشَدُ خَلْقاً أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا، رَفَعَ سَمْكُهَا فَسَوَّاهَا، وَأَغْطَشَ لَيْلُهَا وَأَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَوْعَاهَا، وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا : ضُلَحَاهَا، وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا، أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَوْعَاهَا، وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا : شاخو دروستكردنى ثيوه سمخته يا ثاسمان كه خودا بنياتى ناوه، قهوارهى بهرزكردهوه و لهبارى كرد، و شهوى تاريك كردو رؤژيشى رووناك كرد، و له پاشاندا زهوى راخست، و لماوى ليسبهده رخست و لموه رگمه ى بهديهيسنا، كييوه كانيشسى بسه پسبهوى تسادا دامه رراند. ﴾ النازعسات: ٢٧ - ٣٢

﴿ يَسَا أَيُّهَسَا الْمَالَسُمَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ، الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلُكَ، في أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكِّبَكَ: ثهى مروِّف چى تۆى له ئاستى پهروهردگاردا له خو باى كرد، ئـهوه ى كـه دروسـتيكردى و ئهندامه كانـتى ويخسـت و ريكسيانى كـرد، و بـه هـهر شيوه يه كيش ويستى دروستيكردى. ﴾الإنفطار/٦-٨.

﴿ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَــــلٍ مُسَــــمَّى : ثايبا ثـــهوان بيريان نه كردۆتەوە كه خودا ثاسمانه كان و زەوى و ثــهوهى لـــهنيوانياندا هــهربهــهـــق و بۆ ماوەى دياريكراو دروستيكرون. ﴾الروم:٨

﴿ فَسُبْحَانَ اللَّهِ حَينَ تُمْسُونَ وَحَينَ تُصْبِحُونَ، وَلَهُ الْحَمْدُ في السَّمَاوَات وَالْمَارْض وَعَشْــيّاً وَحَــينَ تُظْهِرُونَ، يُخْرِجُ الْحَيّ مَنَ الْمَيِّت وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيّ وَيُخيي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَلَاكَ تُخْرَجُونَ، وَمنْ آيَاته أَنْ خَلَقَكُمْ منْ ثَرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَلْتُمْ بَشَرّ تَنْتَشْـــرُونَ، وَمَنْ آيَاتُهُ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مَنْ أَلْفُسَكُمْ أَزْوَاجاً لتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلُكَ لَآياتِ لقَوْم يَتَفَكَّرُونَ، وَمَنْ آيَاتُه خَلْقُ السَّمَاوَات وَالْأَرْض وَاخْـــتلافُ أَلْسَنَتكُمْ وَٱلْوَانكُمْ إِنَّ فِي ذَلكَ لَآيات للْعَالِمينَ، وَمنْ آيَاته مَنَامُكُمْ باللَّيْل وَالسُّهَارِ وَابْسَتِغَاوُكُمْ مِنْ فَصْلُهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتِ لِقَوْمِ يَسْمَعُونَ، وَمِنْ آيَاتِه يُرِيكُمُ الْسَبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فَي ذَلكَ لَآيات لَقُوْم يَعْقَلُونَ : هـمموو كاتـــى ليُواران و بهره بهيانيان پَهسهندى پاكــى خودا بكهن.. سوپاس همر بز نموه لهناسمانه کان و لهزهوی و همروهها لهخهوتنافدا و له کاتبی نیوهروّدا.. زیندوو لهمردوو دهرده کا و مردوو لهزیندو دهردیننی زهویش دوای ثعوهی مراوه گیانی و بهر دینینته وه ثیوهش بهم جوّره دینه دهری.. لهنیشانه کانیتی لهخوّتاندا جوتهی پیکهینا تـا... لهگەلىيدا بحەسىنەو ەوە خۆشەويستى و سۆزو بەزەپىي خستە نيوانتان ئەمەش نىشانەي زؤره بىز ئەوانىمى بىردەكەنموە.. ھەر لەنىشانەكانى ئىەودا دروسىتكردنى ئاسمانىەكان و . زهوٰی و جیاوازی زمانی تاخاوتنتان و رهنگ و روتان، کهلهمهدا بهلگمی زوّرن بـوّ زانایان، همر لهنیشانه کانیتی خموی شهوان و روّژانهتان و گهرانتان بوّ دهستخستنی رسق و رؤزي كەلەسايەي بەخشىندەيى ئەوداپە لەمەدا بەنگەي زۆر ھەپە بۆ ئەو كەسانەي دەبىستىن، ھەر لەنىشانەكانىتى بروسىكەتان پىشان ئەدا تىرس و ئومىيدى يىپوەيە لبە

ئاسمانیشموه بارانتان بو دهرژننی تازهمینی مردوی پی زیندوو بکاتموه لعمدا نیشانهی زورن بو کهسانی تیده گهن. الروم: ۲۷ – ۲۶

﴿ وَمِنْ آیَاتِهِ أَنْ پُرْسِلَ الرَّیَاحَ مُبَشِّرَات وَلَیُنِیقَکُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ
وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ : یه كینك له نیشانه كانی ثهو تهمیه كه بای مز گینی
ده ر به ریده كا تنا... به خشنده یی خوی به ثیوه بچیژی، و گممیه و كهشیش به فه رمانی ثه و
بین و بچن وله سایه ی به خشنده یی شهوه وه رؤزی و، بژینوی خوتان په یدا بكه ن، تاكو
شوكرانه بزیربن. ﴾الروم: ٢٦

﴿اللَّسَةُ الَّسَدِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتَثِيرُ سَحَاباً فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ ويَجْعَلُهُ كَسَسَفاً فَسَتَرَى الْسَوَدُقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلالهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عَبَادهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِسِرُونَ، وَإِنْ كَسَانُوا مِنْ قَبْلُ أَنْ يَنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُنْلَسِينَ، فَالطُّرُ إِلَى آثَارِ رَحْمَسَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْمِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُخْمِي الْمَوْتِي وَهُو عَلَى كُلُ شَيْءٍ قَديرٌ: هُدر خودايه نهو بايانه بهريده كا تهوانيش همور دهبزوينن، نهوسا همر چونيكى بويت نهو همورانه له تاسماندا پرش و بالاوده كاتهوه و گمواله گمواله شيان ده كات دهبينى لهوانهوه دلوّبه نباو ديته خوارهوه: گمرويستى لهسمر بي بو همركامي لهعهدانى خوى دهنيري ئيبر دلخوش دهبين، به لام پيش نهوهى بارانيان بو بباريّت نائوميّد بوون، و بروانه بهزهي خودا رهوى مرد و لهنوى زيندو و ده كاتهوه، زيندو كردنهوهى مردووش كارى نهوه، ويندو كردنهوهى مردووش كارى نهوه، فيندو كردنهوهى مردووش كارى نهوه، همر خوى تواناى بهسمر همموو شتدا همهه. اللهوم: ١٤٠٤ م. همردووش كارى نهوه، فيه مردووش كارى نهوه، همور شتدا همهه. المروم: ١٤٠٤ م. همردووش كارى نهوه، همر خوى تواناى بهسمر همموو شتدا همهه. المروم: ١٤٠٤ م. هم

﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فَتَنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّه: هـ هـ هـ ندى له حَدَلَك ده لين بروامان به خودا هينا به لام هـ هـ كاتى له ريّگاى خودا ثازار بدريّن ثازارى خه لك وه ك سزاى خودا حسابى بر ده كا؟ ﴾ العنكبوت: ١٠

﴿قُــلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنْشِيُ النَّشَاَةَ الآخِرَةَ إِنَّ اللَّــهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ : بلنى / گەشتى بەسەر ئەم زەمىنەدا بكەن و بروانن كە جۆن خودا بەدىھىنانى دەستىپىكرد ھەر بەم چەشنەش خودا جىھانى كۆتايى بەدى دىننى، خودا بەسەر ھەموو شتىكدا بەدەسەتەلاتە. ﴾العنكبوت: ٢٠ ﴿ مَثَلُ الَّذِينَ الْتَحَدُّوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءً كَمَثَلِ الْعَنْكُبُوتِ الْتَحَدُّتُ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكُبُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكُبُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكُبُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكُبُوتِ لَكُونِهِ مِنْ شَيْءً وَهُو الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، وَتَلْكَ الْأَمْنَالُ تَطْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَمْقَلُهَا إِلاَ الْعَالَمُونَ : غُوونه يَ وَهُو الْعَرِيزُ الْحَكِيمُ، وَتَلْكَ الْأَمْنَالُ تَطْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَمْقَلُهَا إِلاَ الْعَالَمُونَ : غُوونه يَ كَسَانِكَ جَكَّهُ لَهُ خُودًا دَوْسَتَانِكَى تَر بَوْ خَزِيَانَ بِكُرْنَ، هَوُوهُ كُو غُوونه يَ جَالِجالَوْكَه وَهُ اللهِ اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهِ اللهُ اللهِ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَيْكُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَيْكُ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَيْكُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَيْكُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَيْكُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَيْكُ اللهُ عَلَيْلُ اللهُ عَلَيْكُ عَلَى اللهُ عَلَيْ اللهُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ اللهُ عَلَيْكُ اللهُ عَلَيْكُ عَلَيْكُ اللهُ عَلَيْكُ اللهُ اللهُ عَلَيْكُ عَلَى اللهُ عَلَيْكُ اللهُ عَلَيْكُ عَلَى اللهُ الل

﴿ وَلَـــئُنْ سَأَلْتُهُمْ مَنْ حَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضُ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَـــأَلَى يُؤْفَكُـــونَ : هــهركاتن لــهوانه بهرسَى: كن ثاسمانهكان و زهوى بعديهيناوه و خوّرو مانگى رام كردووه، دهليّن/ خودا، ثير چوّن لـههرستنى خودا لائهدهن. ﴾العنكبوت: ٦٦

﴿ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْسِلِ الْمَحْمُسِلُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثُولُهُمْ لَا يَعْقَلُونَ : له گهر لهوانه بپرسَى كُنَّ له تأسمانه وه بارانى ناردوه زهوى مردوى بهوه زيندو كردهوه ده ليْن خودا: بلى سوپاس شايه ني خودايه به لأم زور به يان نه قليان ناخه نه گهر. ﴾ العنكبوت: ٦٣

﴿يَا آيُهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَقُونَ، الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بَنَاءً وَأَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنْ الشَّمَرَاتِ وَرْقَسًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَلْدَادًا وَأَلْتُمْ تَعْلَمُونَ : ثه ي خَه لكينه به روه رد كَارى خزتان بهرستن نه و به روه رد گاره ي كه نيوه و خه لكاني پيش نيوه ي خولقاند، بؤ نه وه ي خزتان بياريزن. ثه و خودايه زهوى بؤ كردونه راخه رو ناسماني بؤ به رزكردونه ته وه ناوى له و حموايه وه بز باراندن و هه موو جؤره به روبووميكي به هؤى ثه و ثاوه وه بؤ رواندون، ئيستاكه ثموه تان زانيوه، هاوه لو هاو به شرخودا دامه نين، الالقرة: ٢١ - ٢٢

﴿ كَيْفَ ۚ تَكْفَسُرُونَ ۚ بِاللَّهِ وَكُنتُسَمُّ أَمْوَاتاً فَأَخَاكُسَمُ ثُمَّ يُمِيتُكُسمْ ثُمَّ يُخييكُسمْ ثُمَّ إِلَـــيْهِ تُـــرْجَعُونَ، هُـــوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ فَسَـــوَّاهُنَّ سَـــبْعَ سَـــمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ : جِوْنَ لـهو خودايـه حاشا ده كهن که له نه بوو ژیانی داوه به ئیوه، له پاشان ده تانمرینی و دیسان زیندو تان ده کاته وه و، ئینجا به گشتی همه موو بولای ئه و ده گه رینه وه، هه و نهو خودایه شه که ئه وه ی له زه ویدایه، بو ئیوه ی به ی دیه نیناوه، له پاشا له ئاسماندا حهوت ئاسمانی درووستکردن خودا به ئاگایه له همه و شتیك گالبقرة : ۲۹ – ۲۹

﴿بَدِیسَعُ السَّسَمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَإِذَا قَضَسَى أَمْسُراً فَإِلَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ: راهیِننهرو رازینهوهی تاسمانه کانو زهوی خودایه، ههرکه ویستی کاری ته نجام ببی، فهرمان دهدا، بیه! دهیی. ﴾البقرة:۱۱۷

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتلافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي السَّمَاءِ مِنْ مَاءِ فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَسَخُو بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءِ فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَسَخُو بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضَ وَبَسَخُو بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضَ لَآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقَلُونَ : له دروستكردنى تاسمانه كان و زهوى و هاتو جوى شهوو روزو نهو كه شيئانه لهده ريا دين و ده چن ، كه سووديان بؤ مرؤف هميه و ثاو كه خودا له تاسمانه و باراندى، و به هوى ئه و بارانه وه زهوى دواى مردنى زيندوكردووه، و ههموو جوره كيانله به ريكى تيادا بالأوكرده وه باى جولاند و ههورى رام كرد له نيوهند تاسمان و زهويدا، ههموو به گشتى نيشانه ي زورن بؤ كهسانى كه تيده گهن. اللَّهرة : ١٦٤

﴿ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمِّ بُكُمْ عُمْيٌ فَهُمْ لا يَعْقَلُونَ : ثُمَّقَلِي ثَمُو خوانه نَاسانه وهك ثمقلي ثمو ثَاثُوهُ لِمِيه كه دَهُ نَگ ده دري و جگه لمخورينو چَرِين هيچي تر نابيستن كه رِن، لالن، كويْرن. ﴾البقرة: ١٧١

﴿ يَسْ أَلُونَكَ عَنِ الْأَهِلَّةِ قُلْ هِي مَوَ اقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ : دەربارەي مانگه كانى يەك شەوە

لیت دهپرسن، بلی بو زانینی کات و چوونه حهجی خهالک سوود ده گهیهنن. ۱۸۹ البقرة: ۹۸۹

﴿ هُـــوَ الَّـــذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابِ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأَخَوُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابِ وَأَخَوُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْعٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِعَاءَ الْفِئْتَةِ وَابْتِعَاءَ تَأُويلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأُويلِهُ اللهِ عَلْمُ الْمَثَلَةِ وَابْتِعَاءَ تَأُويلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأُويلِهُ إِلَّا أُولُو اللهُ عَنْدِ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنًا بِهِ كُلَّ مِنْ عَنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَكُرُ إِلَّا أُولُو

﴿ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكَ تُوْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعزُ مَنْ وَتَسَاءُ وَتُغْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعزُ مَنْ وَتَخْرِجُ اللَّهْلِ فِي اللَّهْلِ فِي اللَّهْلِ وَتَخْرِجُ الْحَيِّ مِنَ الْمُلِّتِ وَتَخْرِجُ الْمَيْتَ مِنَ الْمُيْتَ مِنَ الْمُيْتَ مِنَ الْحَيِّ وَكُورُونَى مَنْ الْمَيْتَ لَيْبَى وَتُخْرِجُ الْحَيْ وَكُورُونَى مَنْ الْمَيْتَ لَيْبَى وَسَنَتَ لَيْبَى وَسَنَتَ لَيْبَى وَسَنَتَ لَيْبَى اللَّهُ اللَّهُ وَمِسْتَتَ لَيْبَى اللَّهُ وَمِسْتَتَ لَيْبَى اللَّهُ وَمِسْتَتَى وَ هِمْ وَكُورُونَى مَنْ الْمُؤْمِنَ وَحُسَنَتَ لَيْبَى اللَّهُ وَلَا مَنْ وَكُمْ مَنْ وَاللَّهُ مِنْ الْمُلْتَ مُونِ وَمِنْ الْمُلْتَ مُونِ وَمِنْ اللَّهُ وَمِنْ وَمُونُ وَمُونِ مُنْ وَمُونِ وَمُونِ مُنْ وَمُنْ وَمُونُ وَمُونِ وَمُونُ وَمُنْ وَمُونُ وَمُونُ وَمُونُ وَمُونُ وَمُونُ وَمُعْنَا مُونُ وَمُونُ وَمُ

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتلافِ اللَّيْلِ وَالتَّهَارِ لَآيَاتِ لَأُولِي الْأَلْبَابِ، الَّذِينَ نَ يَذْكُرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْمَارِاتِ اللَّذِينَ يَذْكُرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْدِينِينَ يَذْكُرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْدِينِينَانِي وَالْلَّهِ رَضِ رَبَّسَنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَسَاطِلاً سُسِبْحَائِكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ: له به ديه بناني ناسمانه كان و زهويدا و له گۆرانى شهوو رؤژدا نيشانه نه به نهوانه ى ژيرو هؤشمه ندن.. نهوانه ى ههميشه ناوى خودا ده به نه به وهستانه وه و چه به راكشانه وه چ به ته نيشته وه

بیرده کهنهوه لهدروستکردنی تاسمانه کان و زهوی، ده نین از تهی پهروه ردگارمان تو شهم دهزگایهت به بی هووده بهدی نه هینناوه، پاکی و بینگهردی ههر بن تویه، بمانپاریزه له نازاری تاگر. اُه آل عمران: ۱۹۱۰۹۹

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ الْتُقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسِ وَاحِبَةَ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالاً كَثِيراً وَنِسَاءً : ثـهى خَەلكىنە تـهقواى لـه پەروەردَّگارى خَوْتان بكەن و لـنى بىرسىن كـه ئىوەى لەيەك كەس بەدىھىناوە، و ھەر لەو كەسەش جووتەكەى خىستۇتەوە لەو دوانە شەوە پىاوو ژنىڭكى زۆرى خىستۆتەوە. ﴾النيساء:١٠

﴿اعْلَمُ وَا أَنَّ اللَّهَ يُحْمِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنًا لَكُمُ الْآياتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ : بزانن كه خودا زەوى دواى مردنى زيندوو دەكاتەو، و ئيمه نيشانهكانى بەروونى بَوْ ئيْوه بەدەردەخەين، تاكو عەقلتان بخەنەگەر. ﴾الحديد: ١٧

 بهیمك شاو شاو دهدریّن و لـمتام و چیّژدا همندیّکیان پهسمندو نازدار ترن بهسمر همندیّکی تریاندا ثهمانه بهگشتی نیشانهن بو ثهو کهسانهی هوّشمهندن. ♦الرعد: ۲−٤

﴿ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ الْمَاتُحَدُّتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لا يَمْلَكُونَ لَا الْفُسِيمُ الْفُصِيرُ أَمْ هَلَ تَسْتَوِي الظَّلَمَاتُ لِاللَّهُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلَّ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلَ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلَ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَاللَّهُ خَالِقُ كُلَّ شَيْءٍ وَهُو الْوَاحِدُ اللَّهُ شُركاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلَّ شَيْءٍ وَهُو الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ : بلن كن پدروه رد گاری ناسمانه كان و زمویی یه الله خودایه بلنی خودایه بلنی بایا بیناو نابینا وه له یم سوودو زمره ریکیان نی یه ته نانه بن خویانیش نه له بن ثیره، بلی ثایا بیناو نابینا وه له یه كن یان تاریكی و روناكی به رانه رن یا خود هاو به شیان بن پهیدا كردوه به شیوه یم کودایه، همر ثهویش تاك و ته نهایه و لسی شیواوه، بلنی همو شیکا ده سه لاتداره. الرعد: ۱ ۲

﴿ السَّرَّحْمَنُ، عَلَّمَ الْقُرْآنَ، خَلَقَ الْأَلْسَانَ، عَلِّمَهُ الْبَيَانَ، الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسَبَان : خودای به خشنده، قورتیانی فیرکرد، مروقی به دیهیننا، زمان و تا خاوتنی فیرکرد، خورو مانگیش به ته ندازه یه کی دیاریکراو دین و ده چن. ﴾الرحمن/۱ – ٥.

﴿ هَــلُ أَتَــى عَلَى الأَنْسَـانِ حِينٌ مِنَ اللَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَــيْعاً مَذْكُوراً، إِنَّا خَلَقْنَا الْأَنْسَـانَ مِنْ نُطْفَة أَمْشَـاج لَبْتَلِيه فَجَعَلْنَاهُ سَــميعاً بَصِيراً: بينگومان ماوهيه كى زور به به به مروقه دا تَيْهه رى، كه هيچ بوونيكى نهبوه تاباسبكري، ليمه مروقمان له تنوكيك ئاميّـته دروســتكردتـا تاقيبكهينهوه، ئينجا گويّـى بيستن و ســقماى بينيـنمان پيــبه خشى. ﴾الانسان: ١-٢

﴿ فَلَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَكُلِّ شَيْءٍ قَدْراً : خودا بز هدموو كارى ثەندازەى داناوه. ﴾الطلاق:٣ ﴿ أَلَــــمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَوْقِه يَدْهَبُ بِالْلَبْصَارِ، يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعَبْرَةً لَهُ وَلِي الْأَبْصَارِ، وَاللَّهُ حَلَقَ كُلَّ دَابَّة مِنْ مَاء فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رَجُلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَسَيْءٍ قَدِيلِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَسَيْءٍ قَدِيلِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَسَيْءٍ قَدِيلِ وَ يَعْدَدُ وَمِوالِ اللَّهُ مَا يَشَانُ چهذَ پارچه يان ليخده داو دهيانكا بههمهوريكى قورس و پي، ئهوسا ئه بينينت، دلوّپ دلوّپ بارانى ليخده باري الله عمور خوداش له كيوه كاندا له بهرزايي يه وه تعرزه ده بارينينى، همر كهسى ئه و ويستى لينه بي بهرى ناكهون، پروسكه و ويستى لينه بي بهرى ناكهون، پروسكه و رشهداره كهى لهوانته به سوّما له چاوان بفريننى.. ئالوگورى شهوو روزه خودا دهيكا رشه داره كهى لهوانته به بو نهوانهى تيده گهن و ژيرن.. خودا ههموو بوونهوهريكى له ئاو بهديهيناوه، ههيانه خشو كهو ههيانه له سهر دوو بي دهروا، و ههيانه له سهر جوارين ين دهروا، خوداش ههرشتى ويست بكا سازو ريكى ئه خا، خودا به سهر ههمو شتيكا تواناى خوداش ههرشتى ويست بكا سازو ريكى ئه خا، خودا به سهر ههمو شتيكا تواناى

 رووه کی دیمهن جوان لهخویدا دهرِویْنی ههروایه تهنها خوا رِاسته و بی گومان همر ثهویش مردووه کان زیندوو ده کاتهوه بهسهر ههموو شتیّکدا تواناداره. الحج/ه–٦

﴿ وَمِسنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْف فَإِنْ أَصَابَهُ حَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِه وَإِنْ أَصَابَتُهُ فَتُنَةً الْفَقَلَ عَلَى وَجُهِهِ حَسرَ اللَّلْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكُ هُوَ الْحُسْرَانُ الْمُبِينُ: هَمَانَدَى لِمَحَالَكَان هَدُ سَعْدِ اللَّيْ الْمُعَلِينَ اللَّهُ عَلَى وَجُهِهِ حَسرَ اللَّيْ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّلَةُ اللَّهُ الللّهُ اللَّهُ اللللَّهُ اللَّهُ ال

﴿ ذَلِكَ بَأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ، ذَلِكَ بَأَنَّ اللَّهَ هُو الْحَقُ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُو الْعَلَيُ الْكَبِيرُ، لَهُ مَا أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْوَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِعُ الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْفَيْيُ الْحَمِيدُ، أَلَمْ ثُو أَنَّ اللَّه سَخَرَ لَكُمْ فَى اللَّهُ سَخَرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّه لَهُو الْفَيْيُ الْحَمِيدُ، أَلَمْ ثُو أَلَهُ مَا اللَّهُ سَخَرَى لَكُمْ اللَّهُ اللَّهُ بِالنَّاسِ لَوَوُوفَ رَحِيمٌ، وَهُو اللَّذِي أَخْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ اللَّه بِالنَّاسِ لَوَوُوفَ رَحِيمٌ، وَهُو اللَّذِي أَخْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ اللَّهُ بِالنَّاسِ لَوَوُوفَ رَحِيمٌ، وَهُو اللَّذِي أَخْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ اللَّهُ بِالنَّاسِ لَوَوُوفَ رَحِيمٌ، وَهُو اللَّذِي أَخْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ اللَّهُ بِالنَّاسِ لَوَوُوفَ رَحِيمٌ، وَهُو اللَّذِي أَخْيَاكُمْ ثُمْ يُعْمِيكُمْ إِنَّ اللَّهُ بِالنَّاسِ لَوَوُوفَ رَحِيمٌ، وَهُو اللَّهُ بِالنَّاسِ لَوَوْووهِ عِدوالِيهِ وَاللَّهُ بِالنَّاسِ لَوَوْوِهِ اللَّهُ بِالنَّاسِ لَوْوَلُوفَ رَحِيمٌ وَهُو اللَّهُ بِاللَّالِهِ بِاللَّاسِ لَوْوَلُوفَ رَحِيمٌ وَهُو اللَّهُ بِاللَّهُ بِاللَّهُ بِاللَّهُ مِنْ اللَّهُ بِاللَّهُ بِاللَّهُ فِي الْمُعْمِلُ وَلَمْ اللَّهُ اللَ

ژیانی پیبهخشیوون و لهپاشدا ده تان مریننی و دووباره زیندوتان ده کاتهوه، بهراستی مرفیف زور بن باوهره. ﴾الحج/۲۱-٦٦

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا
دُبُابِ وَلَسِو الْجَتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبُهُمُ اللَّبَابُ شَيْئاً لا يَسْتَنْقلُوهُ مِنْهُ صَعَف الطَّالِبُ
وَالْمَطْلُسُوبُ، مَسا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقُويٌ عَزِيزٌ : مَه يَ حَملكينه پهنديك
هينراوه تهوه گوينيستي بن، مهوانه ي پهناو هانا بن كهساني جگه له خودا ده بهن تواناي دروستكردني ميشينكيان ني به و گهر ميشينك شتيكيان ليني بفرينين ناتوانن ليني بستيننه وه و داواليكراو چهند لاوازو زه بوونن، بهراستي به و جوّره ي كه پيويسته خودا بناس نهيان ناسي خودا زوّر به تواناو به ده سته لاته . ﴾ الحج/٧٣ – ٧٤

﴿ خَلَـــقَ السَّـــمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ: تاسمانـه كان و زەوى بەھــەق دروسـتكردوه و ويـنـهى بـــۆ كيـنشـــاون و جوانتريــن شــيوهى پيه خشيوون و لـه كۆتايدا چارەنووستان بۆلاى ئەوه. ﴾التغابن:٣

حهیرانی کوری نهزعهف ده لینت / کاتی ته و او بوونی خویندنه و هی نهم نایه تانه به شیخ مه و رود این الله به شیخ مه و رود این خود این به خویند بین به خویند بین به و به دو و ری نازانم که هز کهی بگه رین مه و هر و از هینانم له بیر کردنه و هی قول و لیکدانه و هی نهم نایه تانهم ته نها که ته نها بز تعبد ده محویندنه و هی به و از هینانم له بیر کردنه و هی نام این که ته نها بز تعبد ده محویندنه و هی نام نایه تانه و که ته نها بز تعبد ده محویندنه و هی نام که ته نها بز تعبد ده محویندنه و هی نام که ته نها بز تعبد ده محویندنه و هی نام که تو که که تو که که تو که که تو که تو

شیخ / خوینندنه وهی شهم ثایه تانه بو جاریک و دوو جار سوو دمه ند نابیست، به لکو پیریسته پؤلینیکی ته و اوی بکه یت و بیانجه پته به رچاوت له و هه موو شتانه ی که خودا دروستی کردن و شهو ثایه تانه که ثامازه یان بو کراوه، له و انه یه هه ندیکیان سه ر تاسه ری بیست بو زور شت، گهر دوو باره ش بکریته وه قهیدی نی یه ٹیستا هه سته له ده قته ره که ی که پرت کردو ته وه بیانو و سه و و به یانی و ه ره وه بو لام تا و ته کانمان ته و او بکه ین.

هه زار سیا ل پیش سه ده ی حه محده هم

حدیرانی کوری تهزعه ف ده تیت اله و شهوه م برده سه ربه نووسینه و ایه ته کانی قور نان له ده فته ره که مدا، و له گه ل سپیده ی بدیاندا خه و دایگرتم و به ده نگی بانگده ری مزگه و ته ده نگی بانگده ری مزگه و ته به ناگذه ری مزگه و ته به ناگاه آن و و تم ایم نووستنه دور و دریش می کورم، نه م نووستنه دور و دریش مجزن و جی یه اله جینگایه که را په ربیم به شله ژاویی یه وه به بی بیر کردنه وه لیم پرسی م چزن و و کن ده رگای کردنه و بیم به ناگات نه بینام بین نویژی به بانی .

ووتی / شیخی گموره م دورگای لیکردمهوه، و به فه رمانی نامو به ناگام نه هینای، دوای ناموه ی که نوینوی به بانیمان کرد شیخ به ره سهمه رقه ندی ناردم، تاکو... نهم هه موو کتیبه ی بو بهینم، و له لای کتیب فرؤشه که، پر همیر دیکی کزه آلی داما و م بینی، پر سیاری شیخی گه و ره مانی کرد، کتیب فرؤشه که ش ناماژه ی منی بؤ کرد ؟ و پر سیاری شیخی لیکردم، و ا ده ری بری که شیخ ده ناسیت و براده ری خوشه و یسییتی و زور هه ولی بی نام با مهده و و تینی بگهیه م که شیخ له خه لوه تدایه و دوور له خه لك ده ژی، به لام نه و هنده تکای لیکردم تا .... بیزاری کردم، ناچار له گهل خومدا هینام و جی و رنی شیخم له باخه که دا نیشاندا، و گه رامه و ه بو نه وی نه م کتیبانه ت بده می.

به پیرهمیزده کهی هاوریم ووت/ شعبی باوکی محهمد، شهم کتیبانه بهزمانی بیگانه نوسراون و من لییان تیناگهم.

له پر گویتم له ده نگی شیخ مهوزوون بوو ده رگاکه ی کرده وه و پنی ووتم اله دو اییدا فیریان ده بیت و، ثهمه ش که مته رخه میه کی زوره و نه تو اناییه کی به ده تیاتدا، چونکه تو یه کیکی له پیاوانی ثاینی و، رینمایی و ثاموژگاریکردنی خهالک ده خریته سهر شانی ئیوه ی پیاوانی ثاینی، له به ر ثه وه چون ده بیت نه زان بیت به زمانی زانسته کانی ثه م سه رده مه.

. حمیران/ من زمانه کهی خوم و تورکی و عمرهبیش دهزانم، ثایا لهم زمانانهدا کتیبی زانست نییه؟

شیخ/ بـوّ و۱ ثـهزانی تـهم زنجیره باسانه لـهو زمانانهدا ههیه؟ دوای تهوه تهم خوّ به گهوره زانینه چییه تـهی حهیران؟ نازانیت تـهو کتیّبه زانستیانهی کهبهم زمانانه نوسراونهتهوه له گهل کهمیشیاندا همموو لـهزمانی بینگانهوه و هرگیراون، ئهی واچاکتر نییه کهتوانای ئـهوهمان ههبیّـت ئـهم زانستانه لـهزمانه بنهرِهتیه کهی خوّیانهوه و هربگرین، تاکو لـه روّیشتنه خیراکهی به ثاگا بین؟

ئەوەتا دەبىنىست، ئەوكتىبانەي كە زاناكانمان وەريان دەگىپرنە سەر زمانى عەرەبى ئەوەندە زۇرو خىرا نىن كە شان بەشانى زانست لەو ولاتانەدا برۇن.

ئەم زنجیرە کتیبه بچوو کانەي كەدەمەویت بەھۆپەوە زانست ساكارو سادە بكەم بۆ ھەموو خەلك ئاسان بیت.

حەيران/ بۆچى گەورەم؟

شیخ ا به هوی که می خوینده و اری کریاره و ه، له به ر ثه و ه ثه م ثه رکه ثیستا که و تو ته نه ستوی ده رگا میریه کان ا و به ته نها خوی ده تو انیت هه ستیت به گورین و بالاو کردنه و هی نه م زنجیره زانستی یه ساکارانه ، و دابینی بکات بو خه الله به که مترین نرخ ، بو ثه و ه ی یارمه تیده ر بیت بو به رز کردنه و هی راده ی روشنبیری ..... و هه رچونیك بیت ثه مه ثه و ه ناگه یه نیت که نه ته و که مان پیویستی به زمانی روژ ثاوا نه بیت ، به لام توی پیاوی ثاین ، فیربوونی یه کیك له زمانه گه و ره کانی روژ ثاوا پیویسته له سه رت ، گه ر بته وینت ببیته راویژ کارو بانگیژیکی ثاینی .

حديران/ خودا، يارمه تيم بدا، فير دهيم.

شیخ ائیستاش فه رموو به احده ست به کاره که مان بکه ین ثابها ثایه ته کانت له ده فته ره که تدا نووسیوه ؟ ده مبینی به دریزی شهو ده تنووسین. حهیران / به لنی گهوره م، شهونخونیم کردتا ته واوم کردن. شیخ ائه ی حدیران، گه رسه رنجیك بده پته ثه و ثایه تانه و به قووانی لیبان بكولیته و ه بینت له سیم روشتی یه كان كه پیویسته تا گاداریی یه كی فراوانت هه بینت ده رباره یان.

لەستەر رۆشىنايى فەلسىمفە بەئاشىكرا دەبينيىت قورئىان ھىمموو شىيوازەكانى بەلگە خوازی لـه خوگرتووه، کـه زانایـانی ثاین و فهیلـهسوفان پهیرِهویان کردوه، و خالی ههق پهروهري هـممووياني كۆكـردۆتەوه و باسـي تيـۆرى بەلگە ئاويتەكان دەكا (ألادلة النظرية کهپابهندی (یاسای هنو و هو کاره) ئاشکراکانه، و زیاتر پهیرهوی به لگه کانی سیستم ده كات كه پهيوهسته بهدروستكراوه كاني خودا له جواني و داهينان و نه خشهدانان و ریکخراوو بریار و ورده کاری و بهئهندازهی و سنورداری و ریز بهندکردن و هاوپیوهری و زیاتىر باسىي بەلگە بىلىنراوەكان دەكسات و دووبارەيسان دەكاتـەوە، و لسەزۆر جىيگادا تەنكىديان لەسمىر دەكىات، چونكە ئىم بەلگانە عەقل دەركيان دەكات بە ئاسانى و بەين ماندووبوون وهریده گریّنت و بنی تُمهوهی بچیّنه ناو قولایی بهلگه خوازیی یه کانهوه، یان دووچاري ويْلي ئەندىْشـه و نـهتواناي و كولـبوون ببيّـتهوه، بهبيّ هيچ موناقەشەيەك لادى نشينيكي ساكار و زانايمكي فهيله سوف وهك يمك دهبن لمه ليككدانه وهيادا، چونكه (خودای به ثاگا له نهینیه کان) ثاگاداره ثهوانهی که توانایان ههیه بچنه ناو قولایی عمقلیه ئاوينته فالوزه كانبهوه تبهنها كهميكن لبه زانايبان لهوانبهي كهبهسبهرتا تيبهر بسوون، کاربهجیٰیی خودا وایه که ووته کانی بۆ خەلك بهگشتى به بەلگەي ساده و ساكار و ناشکرا بینت، روز بمروز، ناشکرا تر دهبن به گویرهی پیشکهوتنی زانست و به هوی دەرخستنى شاراۋەكانى سىستمەكانى گەردون لەلايەن زانايانەۋە كە ئامارەي ياساو ريْكخستن دەكەن، تاكو راستى پەيمانى خودا بەدەربكەريْت كە دەڧەرمويْت:-

﴿ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَلْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَلَهُ الْحَقُّ﴾فصلت:٥٣ بەراستى پەيمانەكەي ھەق و ديارە.

سهده آمدوای سهده خودا نیشانه کانی خوّی پیشانداون، که ناسو کانی گهردون له خوّیانیان گرتووه، و له پیکهاتهی مروّف خوّی که چهنده ها کتیبی دوورو دریژیان له سهر نووسیوه تا... هاته دی ووتهی خودای به خشنده که ده نه رمویّت ﴿ إِلَّمَا يَخْشَی اللَّهُ مَنْ عَبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ﴾ فاطر: ۲۸

حهیران/ ئایـا.... شیخی گهورهم دهفهرمویّت به ئاماژه کردنی ثهو ئایهتانهی که خودا به به لگه هیّناونیهتیهوه لهسهر بوونی خوّی، به به لگه ئاویّته کانی عمقل وهك به لگهی پهیذا بوون و پیویست و هـوّو هوّکار، چونکه کاتی خویّندنهوهیان نهم توانی دهست نیشانیان بکهم

شینخ/ تسیّ دهرکست نه کسردن له به در شهوهی به کورتسرین و ناسسکترین ده ره به بین ناماژه کراون، بن شهوه ی تهنها پسپورانی خویان تیّیان بگهن وهك چون له باسی ثیبن روشددا بوم بهده رخستی، بیربکه رهوه نهی حهیران لهم ثایه تانهی خوارموه.

﴿ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرٍ شَيْءً أَمْ هُمُ الْخَالَقُونَ ﴾الطور: ٣٥

﴿ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا حَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ ﴾الأعراف: ١٨

﴿ أُوَلا يَذْكُو ۗ الْأَلْسَانُ أَلَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْنًا ﴾ ربم: ٦٧

﴿ هَلْ أَتَى عَلَى الْأَلْسَانِ حِينٌ مِنَ الدُّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُوراً ﴾الانسان: ١

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ ﴾ الشورى: ٢٩

﴿ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِقُومٍ يُوقِنُونَ ﴾ الحالسية: ٤

﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ﴾القصص: ٦٨٠

﴿ مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْمَارُضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُسَمَّى ﴾الاحقاف:٣

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مَنْ دُونِ اللَّهَ لَنْ يَخْلُقُوا ۚ ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَقُوا لَه ﴾

﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلا هُدَى وَلا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴾الحج: ٨

﴿ مَثَلُ الَّذِينَ الْخَذُوا مَنْ دُونِ اللَّهِ أُوْلِيَاءً كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ الْخَذَتَ بَيْتاً وَإِنْ أَوْهَنَ الْبُيُوتَ لِللَّهِ الْبَيْوتِ لَا عَلَمُونَ ﴾ المنكبوت: ١ ٤

﴿ وَتُلْكَ الْأَمْثَالُ نَصْرُبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴾العنكبوت: ٤٣

سمرنج بده لـهُم ثایه تانه نـهی حمیران، و بـهراوردی بکـه لهگمل و و ته کانی زانایان و فعیله سوفان که به سمر تا تیپهر بون.

نموونهی دیکارت، باسکال، لیبنز ... ههروهها ثیبن سینا و غهزالی و لهگهل زانایانی (ریبازی کهلام) سهبارهت به به گهی پهیدا بون و بهلگهی پیویست و تاشکرای یاسای هـز و هز كـار و به لگهى هز و هز كارى تهواو،و چهسپاندنى سيفاتى ويست و لهناوبردنى بيرزكه (پيويسته دروستكردن).

ئاشکرایی پهیدا بوونی گهردوون بهوهی که دروستکراوه لهچهرخیکی دیاریکراو بۆ کاتیکی دیاریکراو.

گهر نهمهت کردو چاوت خشانده وه به و ووتانه ی که زانایان و و توویانه نه و کاته ده رکی نهینی یه کانی نیعجازی قور نان ده که یت نه وه ی که دایه زیووه بو مروفینکی نه خوینده و اردا، پیش چوارده سه ده نیمه و پیش هه زار سال له دیکارت و باسکال و لیبنز، تیده گهیت که تیگهیشتنی ته و او بو هه مو و نه و شار او انه ی که نه م نایه تانه و نه و نانه له خویان گر تووه، ته نها بو زانایان ناشکر او ناسانه.

قورئان دەفەرمووپىت ھەروەك چۆن فەيلەسوفەكان و (ريىبازانى كەلام) لـەپاش ئـەو دەلــين (گــەردوون پــەيدا بــووە) بــەلام بــۆ چەســپاندنى پــەيدا بوونــى بــەھۆى بەلگــه گۆراوەكانى وينە لەسەر شيوازى ئەوان لائەدات.

چونکه خودای زانا و کاربه جی به ناگایه که توانایی میشك له نه ندیشه کردنی زنجیره گزراوه کاندا به دریژی چهرخه دورو دریژه کان زهجمه به به به ده ده که ویت سه باره ت به مادده مردوانه که نازانین له سهره تادا چی ببوون. به لام نیستا ناسان به ده رده که ویت بومان، به نکو ده بنه به ده که که پهیوه ندیان به دروست بوونی ژیانه وهه هه له سهر زهوی، به تایبه تی به نازه ندا به گشتی، و له ره گه زی مروقدا به شیوه یه کی تایبه تی، نه به وه تا به وه که وی بیش دروستبوونی مروقد این به دروستبوونی مروقد این به ده رکه و تا که وا چه رخیکی زور به سه رزه ویدا تین به په بووه پیش دروستبوونی مروقف و ناژه نا.

له مهوه وا ثاکاعواز ده کرینت که ثاکاعوازیی یه کی ساده و ساکار بینت به وه ی که او به ده که که در په ده که ده و که ده که که ده که که ده که ده که که ده که که ده که که ده که که و مادده یه که مروقی لیپهیدا بووه ده بینت که ویش هم پهیدا بوو بینت چونکه قبولی گوران ده کات، به لام (کون) (قدیم) ناگوریت دو ای ثه وه ی که قور ثان باسی فه رمانی پهیدا بوونی مروق فی و مادده و گهردون به م شیوه ساده و ثاشکرایه

ده کات، به ره و به لگه خوازی عه قل ملده ننی، له سه ر بنه مای (یاسای هزو هز کار) نه و یاسایه ی که عه قل به ناشکر ۱ به کاریده هینیت و له هزو هز کاری پهیدا بوونی گهرد و ن و هزکهی ده پر سیت.

به شینو ازینکی جوان و رازاوه و رهوان و کورت و پتهوو پر مانا پیشکه شی ده کات هه موو شهو گریمانه مه حالانه ی که بی باوه ران و ثینکار که ران ثاماژه ی بـ قر ده کـه ن و موجاده له ی نه بوونی خودا ده که ن به بی زانست و رئیپشانده ری، کاتیك که ده لین: -

–گەردوون بەبىن ھىچ ھۆو ھۆكارنىڭ پەيدا بووە.

-ياخود لهخودي خؤيدا پعيدا بووه.

-یاخود گهردون و خودا یهك شتن.

-یاخوود ماددهی گهردون کونه وهك کونیّتی خودا.

-یان دروستکراوه کان پهیدا بـووي ناچـارین بـهبێ هـیچ ویسـتێـُك و قورــُـان پــٚـیان هغهم نـت:

﴿ هَلْ أَتِي عَلَى الإِلْسَانِ حِينٌ مِنَ اللَّهْ ِ لَمْ يَكُنْ شَيِئًا مَذْكُوراً ﴾الانسان: ١

﴿أَمْ خُلَقُوا مِنْ غَيْرٍ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْحَالِقُونَ﴾الطور: ٣٥

﴿ أُوَلا يَذْكُو ۗ الْالسَانُ أَلَا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْمًا ﴾ ربم: ٦٧

﴿أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لا يخلق أَفَلا تَذَكُّرُون﴾

﴿ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ﴾القصص: ٦٨

﴿ مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُسَمَّى ﴾الاحقاف:٣

سه رنج بده که چون به م رهوانه یژیی یه رازاوه یه عمقلی بی باوه ران و ئینکار که ران به ماگا ده کاته و ه بو مه حالیتی گریمانه کانیان، و سه رنج بده که چون پال به عمقله وه ده نیت که داوای هنو و هو کاری ته و او بکات و به دوایدا بگه رینت، و بریاری پویسته بوونی بکات و پیویسته خاوه نی سیفاتی ته و او بی بو پهیدابوونی ثه م گه ردونه و دروستکردنی.

سه رنج بده چون به تاگایده کاته وه بو جیاو ازیکردن و جیاکردنه وه له نیوان خود آو گه ردوندا سه باره ت به حهقیقه ت و خودو سیفاتیان بو مه حالکردنی به وه ی که (هو کارو هوی یه ك شت بن یاخود هو كار به شیك بیت له هو، پاشان سه رنج بده که خودا چون له هه ندی تایه تی تردا تاماژه ی پوو چهلی ته و و تانه ده کات که ده لین (دروستکردنی گه ردون له لایه ن خود او و پیویسته) (ضرورة).

﴿ هَلْ أَنِّى عَلَى الْمَائِسَانِ حِينٌ مِنَ الدُّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُوراً ﴾الانسان: ١

تایا به بی هیچ شتیک دروستکراوه؟ یان به پی هو و هو کاری تمواو پهیدا بووه؟ و ته مهش مه حاله که لایبنز و زور له زانایانی تر ووتوپانه و قور ثانیش پیش ثموانه به هه زار سال ده فه رمویت

﴿ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرٍ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴾الطور: ٣٥

ثایا دروستکراو دروستگهریه شنن؟.... و ثهمهش دووباره مهحاله، چونکه ثهمه پنچهوانه له عهقلدا دروستده کات وه ک لایبنز و ثهوانی تر ددان دهنین بهمه حالیتی یه ک بوونی و یه ک شتی هز و هز کار.

﴿ أَفَمَنْ يَخُلُقُ كَمَنْ لا يَخْلُقُ أَفَلا ثَلَاكُرُونَ ؟ ﴾النحل: ١٧

ئايا (خودا گەردونى بەبن ھيچ ويستيك پەيدا كردوه؟)

چونکه سیفاتی تهواوی پیویسته بوونی خودا لهلای ععقل پوچهل ده کاتهوه، ثهوهی که ووی که دروستکراو که و ویست و هه نیست و هه نیست خواوه ند نیسه، و ووتهی بهوهی که دروستکراو (پیویست) دروستیکردوه نه ک وویست، و اده گهیه نیست که مروّف کوّن بیست... و سملینراوه که مروّف پهیدا بووه

﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ﴾القصص: ٦٨

ئایـا گـهردونی ئـهزهلی وهك دروسـتكهره كهی وایـه، (وهك هـهندی باوه پیـان وایـه) و ئهمـهش دووبـاره مهحالـه، چـونكه (پیّویسـته دروسـتكراو) نییه بهلكو بههری وویستیّكی ئهزملیهوهیه كهدیاریكردنو ناوی كاتی دروستكردنه كهی بردوه.

گەر (پیْویستە دروستکردن) بوايە دەبوايە كۆن بوايە، بەلام (پەيدا بورە) ﴿مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْمَارْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُسَمِّىً﴾الاحقاف:٣ ثهمهیه ووتهی راستی که هیچ گومانینکی له خو نه گرتووه، و ههموو ووتهیه کی تر جگه لهم ووتهیه کو تر جگه لهم ووتهیه کو از و کهش رین خراوه و رینك وورده كاریی په كه جالجالؤكه كه له ناو خویدا ده پینینت، تا.. به هویه وه راوی میروه بچوو كه كان بكات.

ه مروه که چون موجاده له کهره کان سه باره ت به خودا به بی هیچ زانست و رینمای یه که و رتبای یه که و رتبای یه که و رتبای ده یک ده چنن و دهینه خشین به نیمچه گومانی لاوازیان که ته نها له سکی خویاندا ده ریده هینن تاکو خاوه ن که قلی لاوازی بی راو بکه ن.

به م چه شنه ئه می حهیران قورثان باسده کات که نیراوه بن مرز فینکی نه خوینده و ار له دوور گهیه کی نه خوینده و ار ئهم ههموو به لگه بره رانه ی عهقل، و به لگه رزشنه پته وه کان که زانایان و دانایان ته مه نی خویان تیادا به سه ر بردوه تا پنی گهیشتوون و تیایدا به یه ك گهیشتوون (به هوی رینمایی قور ثان یان خودا که عهقلی بو رووناك کردونه ته وه)

که به ره و انترین ده رب رین و کورت رین نامازه یی ناسکترین ناگاداری و راستترین لیکچوون به شیوازیك که موعجیزه ی له خو گرتبیت، و تبایدا نه و به لگانه به ده رده خات که بگو نجیت له گه ل ده رك کردنی نه زاندا، و هه ندیکی به شار راوه یی ده مینینته وه له قو لایی یه کی زور دا بو وه چه یه ك که ته نها زانایان بتوانن بچنه ناخیه و ه.

ُ حَيْـرانَ / تـهنها زانايـان.... تـهنها زانايـان.. ﴿وَتِلْــكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقَلُهَا إِلاَّ الْعَالِمُونَ﴾العنكبوت:٤٣

شُیْخ/ سُوپاسَ بنّو خُودا ، تُـهی حهیران تیّپهر بووین بهسهر تاقیکردنهوه کهدا و خهریکه دهرکی ثهوه بکهیت که چوّن عمقلّ و زانست و قورئان یه کیان گرتووه. بەشى رىكەوت

حهیرانی کوری نهزعهف ده لیّت: نه و روّره م برده سه ر به پیدا چوونه وهی نایه ته کانی قورات و به راورد کردنیان له گهل وژانه کانی ثیبن سینا و غهزالی له سهدده ی دو انزه و سیانزه ی زاینی، و دیکارت و باسکال و لایبنز له سهده ی حه قده همدا، موچر که یه کی خوشی و سه ر سور هیّنه ره به له شمدا هات له نه نجامی به یه ک گهیشتنی نه م عهقالانه له گهل قور ناندا که هه ردو و لایان یه ک ریّگای به لگه خوازیان گرتبوه به ر.

کاتی و انه کانم چوومه لای شیخ، دهبینم چهند دهرزییهك لهبهردهمیدایه و هیپلی رهنگاو رهنگی پیده نهخشاندن، وهختی سلاوم لیکرد بهزهردهخهنهیه کهوه ووتی/:-

شيخ: چيته ئهي حهيران، لات وايه شيخت له مامۆستاوه بۆته بهرگدروو فالچي؟!.

حەيران/خودا نەكا گەورەم.

شیخ ا بمانی تهمانه دهرزیس، به لگه کانی پیشه دورم، دوومه ال و بریسنی خاوه ن ته ندیشه ویله کانی پیتیمار ده کهم و خهوالوه بی تاگاکانی پیتاگادار ده کهمهوه، و سیحری فالچی و جاد و کهرانی پسی پووچه الله کهمهوه.... و زور کاری تسری پسیده کهم. له دوایدا، بزت به ده رده که ویت ته ی حمیران!.

حميران: ثايه به به لگه دهدوي گهورهم؟

شیخ ابدانی، بدلگه هدروه ف قوماش پیویستی بددانانی پیوه رو شیوه هدید، به گویره ی پیوه ری عدقلی که سی به رامبه ر، وه ف چون بدر گدوریف قوماشه که به پیوه ری لهشی خاوه نه کهی ده بریست، و بدهنوی بنه ما سه رتایی یه کانی دوورین و وورده کاری بدر گدرو که پارچه کانی پینکه وه ده لکینی ثایا... ثیمه فه رمانمان پینه در اوه که گفتو گو بکهین له گهان خه لکدا به گویره ی نه قلیان؟

حەيران:ئەمە شێوازێکى نوێى بەلگە ھێنانەوەيە.

شیخ/ ئەمە شیوازیکی نوی نی یە بەلکو ھەندى لـە زانايـان باسیان كردوه تا بەلگە بهیننەوه بـــز دورخستنەوەي (لەبیرۆكەي ریكـــەوت) بـــالام مــن بەشیوەي مەتەلىي تازە بۆم

دارشتوويت.

حدير ان/ ئەو مەتەلە تازەيە چىيە گەورەم؟

شینخ/ ئەمـه مەتەتلینکە کۆتـایى دیـّت بـه بەلگەيـه کى ژمـارەيى كــه ئەمـەش بيرۆكــەى ریکــهوت دوور دەخاتەوە.

ئهو ریکهوتهی که مادیه کان سهبارهت بهدروستکردنی گهردوون و ثهوشته جوّراو جوّرانهی کهلهخوّی گرتووه باسیده کهن.

حدیر ان/ مه تعلیف که به به لگه ی ژمیره یی کو تایی دیت!

شینخ/ تـا... ئیستاش گالتهت بهمهتهاله عهقلیه کان دیّت... ثایا نایهتهوه یادت مهتهالی کاغـهزه پارچـه کـراوه کان.... بوّم بهدهرخستنی جیاوازی نیّوان ثهندیّشهو بهگهرِخستنی عهقلّ؟

ئيستا با... دەستېيبكەين و لەدەفتەرەكەتدا ئەم پرسيارە بنووسە.

گهر پرسیار کهریّك پرسیارى لیْكردیت سهبارهت بهم ههموو شته بینراوهانهى گهردون، چنون پیْکهاتوون و چوّن یه کیان گرتووه؟ چوّن دروستكراون؟ و ثهو گریمانانه چین که بتوانین ثهندیشهیان بکهیت؟

حدیر ان/ مدبدستی ثـهم پرسـیاره تینه گهیشـتم گـهورهم، پـاش ثـهم تاقیکرنهوهیهی کـه بهسهرمدا تیپهری دهتوانم بلیّم ثهم شتانه ههمووی بهتوانای خودا بووه.

شیخ/ جاری با.... باوه رهینان بخهینه ثهو لاوه، وای دابنی که گهراویتهوه بو گومانی یه کهبحارت کهلهدلنندا پهنگی خواردبنوه،/و ثهو روزهی که هاتیته لام.

حهیران/ ئایا شیخم دهیموینت تاقیکردنهوه سهبارهت به چهسپاندنی پهیدا بوونی گهردون و پووچهٔلکردنهوهی کونیتی یه کهی دووباره بکاتهوه؟

شیخ/ نهخیر... نهخیر، من پرسیارت دهربارهی تهمهت لینناکهم، واز له و مادده بنه ره ته هیو لانیه بهینه که دروستکراوه کانی لیپهیدا بیوون، و دووباره واز له و لیکو لینه وانه بهینه که گوایه پهیدا بووه یا خود کونه، من نیستا پرسیارت لیده کهم وه که چون قور نانیش پرسیار ده کات، له وانهی کهلهباره گای ناسمانه کان و زهویدا همیه له و شعه پیکهاته و جور او جور انه ی کهههیه، چون ده گونجیت نهم شتانه دروستکراو و پهیدا بووین؟

ئهم وینه و شیوازه جوراو جوره پیکهاتانه به گشتی زیندووه کانیان وهك رووهك و ئاژهل و مروف بهتایبهتی، نهعهقل دهالیت ئهمانه كونن، چونكه مهحاله لهبهر ئهوهی تیکه له و گورانیان له خوگر تووه مه حاله کونیتیان. و نه زانستیش ده لینت کونن، چونکه چینه کانی زهوی به ده ریخست که پهیدا بوون وه پهیدا بوو، ثهوه ده گهیه نیت که ثهمانه پیکها ته و دروستکر اون پاش ثهوه ی نه بوو بوون، که واته چون ده گونجینت بوو ترینت ثهمانه دروستکر اوو پیکها ته نابینت به چوار. یه که م/ده بینت له دروستکر اوی خودا بینت.

دووهم/ نهمانه ههمووی دروستکراون له گهردیله و بهش و توخمه کانی مادده به هنری (وویست و نیازو مهبهستهوه) و اته توخمه کانی مادده بنه پهتیکاندا . بیریان کرده وه و ره خساندنیان و ریکهوتن له سهر دروستکردنی جنوراو جنورایه تی شته کانی ناو گهردون به م وینه و شیوازانه ی که ده بینین.

سیههم/ ده شینت نهم جوّر او جوّر ایه تی یه به (رینگای رینکه و ت) دروست بوو بینت و اته گهر دیله به یه که شینت و کوّمه لبوون له سهر ریزه ی حالاتی تایبه تی به رینگای رینکه و ت به مه شه تو خمه رهسه نه بنه په تیه کان دروستبوون پاشان تو خمه کان یه کیانگر تو و کوّمه ل و تیکه لبوون به رینکه و ت به ریزه ی له بارو گونجاو به (رینکه و ت) و له ماوه یه کی پیّویستدا به (رینکه و ت) و بارو دوّخی گونجاو به (رینکه و ت) به مه ش جوّر ایه تی دروستبوو و ژیانیش لم م (رینکه تانه و ه) په یدا بو و .

حهیران/ بهراستی گریمانی چوارهم نیه تا بتوانیّت ثهندیّشهی بکریّت؟ شیّخ/ سهبارهت به گریمانی یه کهم باوه رداران بهخودا باوهریان پیّی همیه.

ئیتر، باوه برهینانیان له رینی ثاینه وه بینت باخود له رینی عهقله وه، گریمانه ی دووه م ههر گیز هیچ که سیک باوه پری بینی نی به نه باوه پرداران و نه ماددیی به کان، به لکو زیاد له وه ماددیی به کان ئینکاریکی بره ری ده که ن، به وه ی که تو همه کانی مادده له خودی خویاندا حاوه ن ویست و نیاز و مه به ستن که واته ئیمه له به رده می دو و گریمانین که سیهه می نی به، یان ده بینت گهرون و جورایه تیه کانی ته نها له ده ستکردی خود ابیت، یا خود له ئاکامی ریکه و ت بینت.

چییه، حهیران، لـه چاوه کانتا هـهندی تـهمو مـژی بیره کانـت دهخویـنمهوه کهلـه کهلینه کانی عمقلدا هاتوو چۆده کهن... ئایا لهم باسانهی که ئیستا دهیلیم هیچ کهلینیکی تیادا بهدی ده کهیت کهبهرهو کهمترین بی باوه پیت بهرینت. حمیران/نهخیر گهورهم... سویند بن بهخودا... همموو ووته کانت ناشکرایه، به لام ناید (ریکه و تاریخی مه حاله نه لایه ناید و در کاریکه نه چوارچیوه تو اناهایه؟

سیخ ده تو انیت نه همه مان کاتدا به به لنی و به نه خیر وه لام بده یته وه، ریکه وت هه ندی جار شیاوه، و هه ندی کاتیش له لایه ن عه قله وه کاریکی مه حاله، که واته ده بیت شیوازی پر سیاره که ت بگوریت و چاکتر وایه بلیست، به های ریکه و ت چه نده له پیوه ری عه قلی ساغدا؟

حدير ان/ كدو اته به هاى رينكدوت چهنده له پيوهرى عدقلي پوختدا؟

شیخ / ئیستاً... نورهی دهرزیی به کان هاتووه، ثهم له و حدیه بگره و دهرزیه کی تیا بچه قینه و له کونی ههمان دهرزی، دهرزیه کی تر دابنی.

ئیستاً پیم بلی نهی حهیران/ گهر مرؤفیکی ژیر نهم دوو دهرزیی به به جهشنه ببینی و پرسی چؤن دووه دهرزی چؤته کونی دهرزی یه کهمهوه، و مرؤفیکی راستگوی به ناو بانگ پنی راگهیاند کهوا پیاویکی کارامهی لیهاتوو له دووری (۱۰م) دهرزی دووهمی همالداوه کهوتؤته کونی دهرزی یه کهمهوه، و پیاویکی راستگوی تر پنی راگهیاند کهوا مندالیکی به راگماك کویر، دهرزی دووهمی همولداوه به ریکهوت چؤته کونی دهرزی یه کهمهوه، نایا چ کام لهم دوو همواله شیاوی باوه پن.

حمیران/گومانی تیادانی یه که باوه پهههوالی یه که دهینریت به لام بهرامبه ر راستگویی هه ردوو ههواننیره که، دهبینریت ریکهوت شیاو بیت، و ناتوانریت راستی ههوانیکیان بسه پینریت به سهر راستی ههواله کهی تریاندا.

شیخ/ گهردیمان دەرزى سیپههم لهههمان حالهتدا كراوه بهكونى دەرزى دووەمدا، ئايا نەبوونى ئەم زالبوونە وەك خۆى دەمينىپتەوە.

حه بران المختر .... لا به نمي مه به ست و نياز به سه ريك و تدا زالده بيت به لام هم و خونيك بيت به لام هم و خونيك بيت زالبوونيكي لاوازه.

شیخ/ گـهر پیاویّك (ده) دەرزى بینى يەك بەدواى يەكدا كراون بەكونى يەكتردا، ئايا بیرۆكەي زانبوونى مەبەست و نیاز بەلاوازى دەمیّنیّتەوه؟

.... حمیران/ نَمْخَیْر، ثمو کاته زالبونی بیرو کهی مهبهست و نیاز پتهو دهبیّت بهچهشنیْك که وهخته بیرو کهی ریکهوت لهناوبچیّت. شینخ/ بــهلام گهرپــیاوینك ئــهم فهرمودهیــهی قورئــانی بهراســتی تــیادا بهدیكــرا ﴿وَكَــانَ الْأَلْسَــانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلاً : مروّف له ههموو شتى زیاتر موجادهلهی لهخوّ گرتووه﴾الكهف: ٤ ه

دهستیکر د بهمو جاده له کر دن له گه تیدا ده رباره ی مانای مه حالی له لای عمقل و مانای مه حالی ثاسایی له گه تیدا، و به به تگه بزی به ده ربخات که (ریکه و ت) مه حال نی یه نه له لایه ن نه ده به ته به تا به ته به تا به ته به تا به تا به بنت به تا به تا به بنت به تا به تا به تا به تا به بنت به تا به تا به تا به بنت به تا با با تا با با با تا با با با تا با با تا با با تا با با تا با تا با با با تا با با تا با با تا ب

حهیران/ به لنی، عهقل ملکه چی دهبیّت به لام دل ههر به لای مهبه ست و نیازدا دهروات.

شیخ اگه ر زیاتر ئالوزی مهته له که ئاسان کهین، و تمان ههر ده دهرزیی یه که نمره ان پیدر اوه، به هیلینگ که ههریه کهیان ژماره ی خویان پیوه یه، له (۱) تا.... (۱۰) و پیمان را گهیه نرا که وا منداله کویره که کیسه یه کی دراوه تن که (۱۰) دهرزیی یه کهی تیدایه به تیکه لاویی و پرشو بالاوی و دهستده کات به کیسه که دا و هه ر (۱۰) دهرزیی یه که یه یه به دوای یه یه به بینی ژماره کانیان ده رده هینیت به ریگهی ریکه و ت. و هه لیده دات و ده کهوینته کونی ئه و ده رزیی یه که وی اسه له و حه که دا چه قینراوه و دووه م ده کهوینته یه کهمه وه، و سینه م ده کهوینته چوارهه مهوه... و به م چه شنه تا (۱۰) ده رزیی یه که یه یه به دو ای یه کدا ده که و نه ناو یه که وه به پینی ژماره کانیان ده رده هینینت به ریگهی ریکه و ت، و ئه و مروقه که ههمیشه هی گری موجاده له یه هو لئه دات که به به لگه بیسه لینینت که رشیاوی ریکه و ت) تا... ئیستا بو ونی هه یه و مه حال نی یه بی عمقل ، جا همالوی ستی هاو پی در شیاوی ریکه و ت) تا... ئیستا بو ونی هه یه و مه حال نی یه بی عمقل ، جا همالوی ستی هاو پی در ژیره که مان چی در ده بینت له گه ل ثهم موجاده له گیره دا.

حەيىر ان/ گومانى تىيادا نىيە كە باۋەرى پېناكريىت، چونكە رىكەۋت بەم يەك بەدۋاى يەكەدا، گەر مەحال نەبيىت گومان لىكراۋ دەبيىت.

شينخ/ به لكو له بواري ژميره زوره كاندا ئهم مه حالي په به ثاشكرا دهرده كهوينت.

حه بسران/ بساوه رم و ایسه تسمم به لگه تا شسکر ایانه ده سستمانده که وینت لسه تسه نجامی ته رموونه کانی ژیانماندا که رور به که می (رینکه و ت) به م چه شنه یه ك به دو ای یه که دو و باره ده کاته و ه. شیخ/ نەخیر، بەلام ئەم ئاشكرايىيە لـە نـاخى عـەقلىي ناديـاردا پـەنادەبات بۆ ياساي عەقلىي ژمیرەيي كە دەرباز بوون نیەلیــي.

حەيران/ ئەو ياسايە چىيە گەورەم.

شیخ/ نهو یاسای ریکهوته کهدهالیّت/ بهشی ریکهوت واناسراوه که زیادو کهم ده کات بهریژهی پیچهوانهیی ژمارهی (هاولهبار) (متکافئ)و (بهیه کدا چوو) (متزاحم) چهند ژمارهی شته به په کدا چووه کان کهم ببیتهوه، نهوهنده بهشی ریکهوت لهسهر كهوتندا زؤر دهبينت، و بهپينچهوانهوه چهند زيادي كرد ئهوا بهشي ريْكهوت كهم دەبيىت، گەر ئەم مىلملانىيە لەنىپوان دۆستى ھاولىھباردا بوو ئەوا كەم دەبيت، گە ئەم ململانينيه لهنيوان دووشتي هاولهباردا بوو ئهوا بهشي ريكهوت بهريوهي ريهك بهدوو دهبینت، و گهر ململانی لهنیوان) (۱۰) شتدا بوو بهشی ریکهوت به ریژهی (۱ بو ۱۰) دەبينت، چونكە ھەريەكەيان ھەلى سەركەوتنى وەك ھەلى سەركەوتنى ئەوي تريان دەبينت، بيّگومان بهبي كهمترين جياكردنهوه، ئاليّرهدا سهركهوتن بوّ بهشي ريْكهوت نزيك دهبيّت . لهو دوو شتهی کهململانی کهیان لهنیّواندایه گهر (۱۰) بن یاخود (۱۰۰۰)، بهلام تا.... ریْژهی ژمیزهیی ژمارهیه کی زور و بن کوتایی بینت بهشی ریْکهوت نهبوو دهبینت، بهانکو مُهجالَ دهبيْت، گهر ريْكهوت بـوْ منداله كويْرهكه يهكهمجار ژمـارهي پهكهمي بهيهكدا چووه کانی تردا بهریژهی (۱ به ۱۰) گهر بۆ رینکهوت که دوو ژماره رابکیشینت (۱، ۲) یه که به دوای یه کدا ده لیین، ریکه و ت بو ژمارهی دووهم به ریژهی (۱ به ۱۰۰) دهبیت. پلهی دهههم ململانینی پلهی دووهم ده کات کهدری دههمه، نهو کاته ململانی لهنیّوان پلهي سهداندا دهبينت، و گهر بو مناله كويره كه ره خسا كهوا ههرسين ژمارهي (۱، ۲، ۳) یهك بهدوایه كدا راكیشا، دهلین بهشی ریكهوت به رینژهی (یهك بهههزاره) چونكه ههريه كه لهدهيه كان ململانيي خانهي سهددان ده كهن گهر دو و باره و امان دانا كهمناله كه ده دهرزیی په کنهی به پینی ریز بهندی ژماره کان راکیشا، نهو کاته بهشی ریکهوت بهریژه می (یهك به دهملیار) دهبیت.

حەيران/يەك بەدەمليار!!....

شینخ/ نهمهیمه مهتمالی ژمیرهی ساکار، ههروهك مهتمالی كاغهزه تهنكه پارچه كراوه كه بنو ٤٨ كهرهت بهمهش قهوارهی ده گاته مانگ تاقیبكهرهوه و ههموو جاریْك ئهنجامه كهی ژمارهی (۱۰)ی بكه. حهیرانی کوری نهزعهف دهانیّت/ دهستم کرد به ژمیّره کردن له کوّتاییدا راستی و ته کانی شیخم بو بهدهر کهوت و پیم ووت.

حهیران/ به راستی گهورهم به شی رینکه و ت به ریزه ی یه که به (۱۰) ملیار ده بینت له گه ل بوونی شهم ریزه له به که دووره له گه ل نه وه شدا و ائه ندیشه ی ده که م که ریزکه و ت له رامیشانی نهم (ده) ده رزیی یه دا به پینی ریز به ندی ژماره کانیان، شیاوه و مه حال نی یه.

شیخ / نیستا ده چینه سهر ریز به ند و شیوه یه کی ترو ژماره یه کی زورتر. گهر گریمان تق . خاوه نی چاپخانه یه کی (بریستی بسی لسه (نیو ملیؤن پیست) و شهو پیستانه دانر ابن لسه ناو سندوقه کاند، گومه له رزه یه کی گهوره هات و سندوقه کانی قلبکرده وه و پیته کانی برش و بلاو و تیکه آن به یه کتر کرد، گهر ریکخه ری پیته کان هات و بینی له نه نجامی تیکه آبه و نی شهم پیتانه به ریکه و ت (ده) و و شه ی جیاو از ی پیکه پیناوه که مانا که یان له یه کتره و ه دو و ر ن نایا باوه رت ده کرد؟

حەيران/ بەلنى ، باۋەرم دەكرد.

شیخ/ بهلام گهر ووُترا نهم (ده) ووشهیه یهك رستهی چرو تیری دروستكردووه، نایا باوهرت ده كرد؟

حەيران/ ئەمە بەدوور دەزانم بەلام وەك نموونەي (١٠) دەرزىيىيەكە بەمەحال نازانم.

شیخ/ بملام گهربیت راگهیه نراکمه وا پسته کانی چاپخانه که به گشتی نمدوای تیکه لبوو نیان به ریّک هوت کتیبینی (۰۰۰) لاپه رهبی پیکهینا که همه موویه ک پارچه هونر اوه یه کی تمواوی ریّك و پیکی پرمانا و یمك قافیه و یمك کیشه، ئایا باوه رت بهمه ده کرد ئه ی حمیر آن؟

حەيران/ھەرگيز باوەرى پيناكەم گەورەم.

شیخ/ بوچی باو درِی پیناکهیت ئهی حمیران.

حەيران/ چونكە، ليرەدا مەحال بەئاشكرايي دەبينم.

شیخ بوچی ئەی حەيران؟

حمیسران/ سازانم گمورهم، بمهلام نموونهی (۱۰) دهرزیییه کمهو راکیشسانیان بهپینی ژماره کانیان بهریکمهوت، مهحالی تاشکرا نهبوو تیایدا، بملام لهنموونهی نهم کتیبهدا مهحال زور ناشکرایه.

شیخ / دەزانیت هۇى ئەمە چىيە ئەى حەيران؟ حەيران كايدىن خايران كەردەم.

شیخ اهو کهی ده گهرینتهوه بو یاسای ریکهوت خوی بهیه کدا چوون لهنیوان (ده) ده رزیی یه نوک ده کوت بهریزه یه ده ده رزه کر اوه کاندا روو ده دات بو (۱۰) پله، به مهش به شی ریکهوت به ریزه یه تاکو له به (۱۰) ملیار ده بینت، و نهم ریزه یه له گهل بوونی دووریان لهیه کتر نه وه نده نی یه تاکو له عه قلتدا نه و ناشکر ایی یه دروستبکات که ده رك به مه حالیه کهی بکهیت.

بهلام بهیه کدا چوونی پیته کانی کتیبه که لهنیوان (۰۰۰) ههزاردا بو دروستبوونی نزیکهی (۱۲۰) ههزار ووشه، بهشیواز و ریـزبهندیه کی وهها کـه نهژمیرهو نـه ثامار بکریت.

ئەمىەش وا لەبەشىي رێكەوت دەكات كەيەك بەرامبەر ژمارەيەكى زۆر زۆر بێت گەر بڵێيت ژمارەكە مليار مليارە ھێشتا ھەركەمە.

ته نها ئه وه ت به سه که زوری ژمیره که ده رك بکهیت به وه ی که نه گهر ژماره ی : ده رزیی یه کان له جیاتی (۱۰) ، (۱۲) بیت نه و کاته به شی رینکه و ت (یه ك به رامبه ر هه زار ملیار) ده بیت و گهر ده رزیی یه کان (۲۱) بن ئه و ا به شی رینکه و ت (یه ك به رامبه ر هم زار ملیار) ده بیت، تالیره دا ئه ندیشه بکه نه ی حه یر آن به شی رینکه و ت چه ند ده بیت گهر به یه کدا چوون روو بدات له نیو آنی (۰۰۰) هه زار و و شه دا به شیو از و ریز به ندی ه کی و ا دا که نه ژمیره و نه نامار بکریت ...

حهیرانی کوری ثهزعهف دهانیّت/ ثالیّرهدا، شیّخ بیّدهنگ بوو و ههردوو چاوه کانی نوقاندو خوّیدا به دهست خاموّشیه کی زوّر قولهوه بهشیّوهیهك کهوای لیّکردم منیش بوّ چهند ساتیّك بیّدهنگ بم و بیر کهمهوه....

بەلام ئەوەندەي پېنەچوو بېدەنگىيەكەي بچراندو ووتىي

شیخ ا ئه مه سه باره ت به کتیبی چاپخانه که و ووشه دیاریکر اوه ژمیر اوه کان ئه ی حدیر ان، ئه ی ووته ت چون ده بیت به رامبه ر به کتیبی خودای مهزن و ووشه کانی که ده ربار دیان خودای گهوره ده فه رمویت: -

﴿ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَاداً لِكَلِّمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَداً ﴾الكهف: ١٠٩

دەفەرمويىت:-

﴿ وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةً أَقْلامٌ وَالْبَحْرُ يَمُلُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتُ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾لقَمان:٢٧ حەيران/ ئايا مەبەستى شيخى گەورەم لەكتيبى خودا قورئان و ووتەكانيتى؟.

شیخ / تکام و ایه تیگهیشتنت بو قور نان لهمه قوت ترو به رزتر بینت، نه ی حهیران و و شه کانی قور نان که نیزان و و شه کانی قور نان که نیزان که نه نه نه نه و و شه کانی قور نان که که ده فهموییت ناوی ده ریا کانیش هیشتا کهمه بو نووسینه و هان پیویستی به و ههموو قه نهمه نی یه که ده فه رموییت گهر داره کانی سه رزوی ههموو بینه قه نه ه.

حەيران/ سويند بينت بەخودا منيش ھەمان رام ھەبوو.

شیخ انه خیر نه ی حدیران، به لکو مه به ستم له کتیبی خودا، لیره دا هه موو گهردونه به گشتی و مه به ستم له ووشه کانی خودا، ههروه ك خودا خوّی ده یه ویّت هه مو شته کانی ناو باره گاکانی ناسمانه کان و زهوی شبته له و هه ستدارانه ی که تاییم ته به جیهانی دروستکراوه وه، یا خود نه فو شتانه ی که عمقل باوه پی پیانه و نه بیراون و چوّن ووشه کانی خودا له بن دیّت نه ی حدیران گهر هه موو گهردیله یه کی ناو نه م ده ریایانه و دره خته کانی سهرزه وی به گشتی له ووشه کانی خودا بن، به لکو هه موو شته کانی گهردون له گهردیله و تو خمه و ریّک خستن و یاسا و سیستم و به پیره و به ستن و په یوه ندی و دیرایکراو قه واره و کیشه و ماوه و کات و چه رخ و ویّنه و شیّواز و ره نگ و جووله و بی جوله و حاله تی خورا و جورا و جورا و جورا و جورا و موقه کانی خودا

حهیران/ خودای مهزن راستی فهرمووه.

شیخ/ ئیستا گهیشتینه ناوه رؤکی باسه که مان، وه ره نه ی حهیران، با... پیکه وه نه ندیشه و پیشبینی ژمیره ی گهردون بکهین له و شته دروستکراوانه ی ناو باره گاکانی ناسمانه کان و زهوی هه رله گهردیله و تاکو... مهجه ره کان، و ژمیره ی نه و پهیوه ندیانه بکه که له جیهانی نه ندیشه و فه رماندا ههیه به گوییره ی به ستن و پهیوه ندیان له سه رجیاوازی سیستمه کانیان و دیاریکراوه کان و ماوه و وینه و جووله و حالاتیان، له پاشدا له سه ر رؤشنایی (زانست و قورئان) ههندی له شته کانی ناو گهردونه سه باره ت به ریژه و کیشه و ریک خستن و پؤلین نکردن و بریارو و و رده کاریی، تاکو بزانین به شی ریکه و ت چهنده له پیکها تنیاندا ؟!.

هەندى لەو كۆمەلە ئايەتانەي كە تېپەربوو بەسەرماندا ئەمانەن: ~

﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴾القمر: ٩ ٤

﴿ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْديراً ﴾الفرقان: ٢ ﴿ وَكُلُّ شَيْء عَنْدَهُ بِمِقْدَارِ ﴾الرعد: ٨

﴿ وَالْأَرْضَ مَٰدَدُنَاهَ ــــاً وَٱلْقَيْـــنَا فِـــيهَا رَوَاسِـــيَ وَٱلْبَتْــنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شــــــيْءٍ مَوْزُونَ﴾الحجر: ١٩

﴿ وَ إِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴾الحجر: ٢١

﴿ وَأَنْوَلُنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ ﴾المؤمنون: ١٨

﴿ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتْقَنَ كُلُّ شَيْءٍ ﴾ النمل: ٨٨

﴿ الَّذِي أَحْسَنَ كُلُّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴾ السحدة:٧

﴿ لَقَدْ خَلَقْنَا الْمَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمِ ﴾ التين: ٤

﴿ مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاوُتَ ﴾ الملك: ٣

﴿ قُلِ الْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾ يوس: ١٠١

﴿ وَكَسَأَيِّنٌ مِسنُ آيَسَةٍ فِسي السَّسَمَاوَاتِ وَالْلَّـ رُضِ يَمُسرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرضُونَ﴾يوسف:٥٠٥

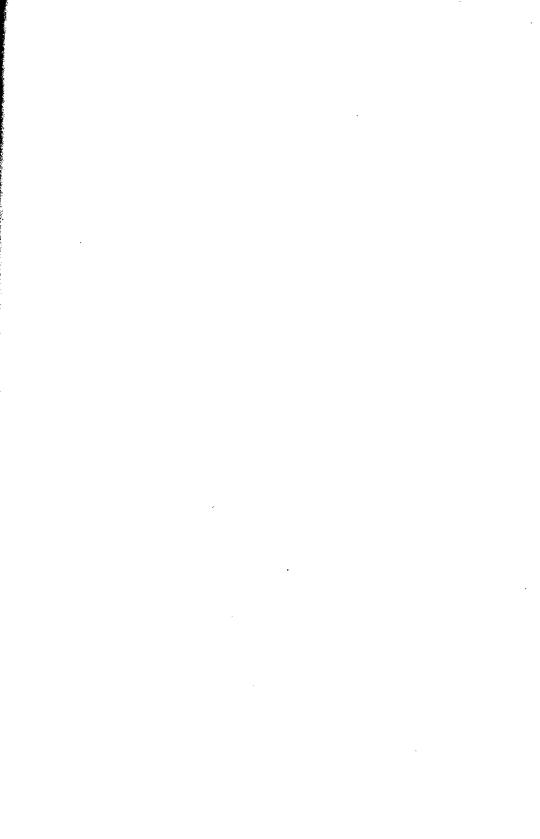
﴿ سَنُويهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ﴾ فصلت: ٥٣

نهمه نهی حمیران همندی لهفهرمووده کانی خودایه کهبر بهنده و نیراوی خوی محمهد (درودی خوای لهسهر بیست) که پیغهمهدینکی نهخویسنده وار له زنجسیرهی خیله نهخوینده و اره کان و پهروه رده ی کومه لگای نهخوینده و اره پیش چوارده سهدده.

وهره با... سه رنجیک بده یس وه ک خودا فه رمانجان پیده کات له هه ندی له شته کانی ناسمانه کان و زهوی له سه ر رؤشنیای زانست تا... ببینین ثایا له دروستکراوه کانیدا ئه و دیرایکراویی و کیشه و ورده کاری و قه شه نگی و راست و ریکی ههیه، که خوداله قور ئاندا ناویان ده بات، تا ببیته به لگه بر مه به سته دروستکراوه کانی در به ریکه و ت و ه تا کو ببینین ر میزه ی ئه و شتانه چه نده که به یه کدا چوون (له گهر دیله و تو شه کان و شیوه پیوه رو کیشه و تایه به تمه ندی و سیستم و مالات و بارو دوخ و ماوه و چه رخ و که ش و هه و ا) بو دروستوونی ئه م گهر دونه و له پاشدا ده پرسین:

نایا لای عمقل مهزهنده ده کریت که سهر کهوتن بهدهستبیت بو ههموو نهم ریزبهندی یه سهرتاسه ریی به به به به و و رده کاریی و دیرایکراوی و هاوکیشه یی و و رده کاریی و رازاوه، تمنها به هوی ریکهوتهوه ؟ له به رامبه ر ژماره یه کی زوری همکناتی تر، که دژی یه ك پیش بر کی ده که نزانست چی ده لینت به شته کانی ناو گهردون له دیاریکراویی و ریزبهندی و کیشه داری و و رده کاری و رازاوهی و ههروه ها نه و یاساو سیستمانه ی که تیایه تی ؟

من ناتوانم نهی حهیران ههموو نهو شتانهت پی بلیم که زانست باسیده کات چونکه من ههموو شتیکی زانست تاگادارنیم تو شتیك دهزانیت و منیش شتیکی تر دهزانم، لیرهدا ته نها باسی نهوه ده کهین که ههردو کمان دهیزانین له سنوری نهو ناماژهیهی که قورنان پیکی راگهیانوین له نیشانه پرشنگداره دروستکراوه کانی خودا خوی، تا... سبهینی چاوه روان به نهی حهیران.

له مُاسِوْکا ندا

﴿ سَنُرِيهِ مَ اَيَنِنَافِ ٱلْاَفَاقِ وَفِي آَنفُسِمِ مَحَتَىٰ يَنَبَيَنَ لَهُمَ ٱنَّهُ ٱلْحَقُّ الْمُعَلِي اللهِ مَ اَنَّهُ الْحَقُ اللهُ مَ اَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءِ شَمِيدُ ﴾ فصلت: ٥٣ اَوَلَمْ يَكُفِ بِرَيِكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَمِيدُ ﴾ فصلت: ٥٣

رینراوه کانی دهستی راستی - برشسی پیرکم - برشسی پیرکم

شیخ/ ئیستا ئهی حهیران به چ ئایه تینکی خودا لهسهر دروستکراوه کانی دهستپیبکهین. حهیران/هه آبژاردن بهده ستخوته، گهورهم و دروستکراوه کانی خودا له ئاسمانه کان و له سهر زهوی، و گهلینك لهوه زورتره كه ئامار بكرین، ئایا هیچ رینگایه ك ههیه بو باسكردنی ههمووی به گشتی؟

شیخ اهدلبراردن بو من نی یه به لام له سهر په یړه وو پروگرامی قورثانی پیروز ده پوین، و ئه وه هه نده بریّرم که خودای زانیا و کاربه جی هه لیبراردوه قورئیان هانمیان ثه دا بـو سه رنجدانیکی سهرتاسه ری ته و او کاتیک ده فه رمویّت: - ﴿ أُوَلَـــمْ یَنْظُرُوا فِی مَلَکُوتِ السَّمَاوَات وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مَنْ شَیْء ﴾ لأعراف: ١٨٥

بهم سُهر نَحدانه سهر تاسهرىيه تُهواو دابهش ده كات كاتيك كه دهفهر مويّـت: -﴿سَنُريهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاق وَفِي أَنْفُسهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَلَهُ الْحَقُّ ﴾فصلت: ٥٣

ئهو ئایه تانه ی هه نده بری ریت سه باره ت به ئاسو و خودی خومان و چه ند شتیکی تر، که تایمه نه نه ناه ده کات به ناو بردنیان له به رئه وه چاکتر وایه بو ئیمه هه مان دابه شکردن و بیر به ندی بگرینه به ربه نام هیچ ریگا چاره یه کمان نیه، وه ك و ت ئهی حهیران، نه نیکدانه وه و شیکردنه وه ی ئه و وو تانه ی که سه باره ت به و شتانه ی که نه ئایه ته قور ئانیه کاندا ها توون، پویسته و و ته کانمان تایبه نمه ند بیت له چوار چیوه ی ئه و شتانه ی که قور ئان ناویان ده بات، تا کو بیانکه ینه ریباز بو سه رنجدانه سه رتاسه ریه که مان هه روه ك خودای زانا و کار به چی ده فه رمویت.

حەير ان/ كەو اتە بادەست بەو ئايەتانە بكەين كەتايبەتمەندن بە ئاسۇ كانەوە شىخ/بەلنى لە ئاسۇ كاندا.

حەيران/لە ئاسمانەرە دەستېيدەكەين.

شیخ/ به لی له تاسمانه وه دهستپیده کهین تهی... حهیران تاکو ببینین لهسهر روِ شنایی قور ثان و زانست به شی ریکه و ت چهنده لهم دروستکراوه مهزنانه دا.

خودای مهزن له کتیبه پیروزه کهیدا دهفهرمویت:

﴿ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بَأَيْد وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴾الذريات: ٤٧

﴿ أَوَلَسَمْ يَسَنْظُرُوا فِسَى مَلَكُسُوتِ السَّسَّمَاوَاتِ وَالْسَارُضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْء﴾لأعراف: ١٨٥

﴿ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ﴾ق:٦ ﴿ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بغَيْرِ عَمَد تَرَوْنَهَا ﴾الرعد: ٢

﴿ وَ جَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آياتها مُعْرِضُون﴾الانبياء: ٣٢

﴿ الَّــذِي خَلَــقَ سَبْعَ سَمَاوَاتِ طِبَاقاً مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورِ ﴾ الملك: ٣

﴿ أَأَنْتُمْ أَشَدُ خَلْقاً أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا، رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوَّاهَا ﴾ النازعات: ٢٧-٢٨ ﴿ إِنَّ اللهُ يُمْسِكُ السموات وَ الارْضَ أَنْ تَزُولا ﴾ فاطر: ٤١

﴿ لَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجاً وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجاً وَقَمَراً مُنيراً ﴾الفرقان: ٦٠ ﴿ وَالشَّسَمْسُ تَجْرِي لَمُسْتَقَرِّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ، وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَستَّى عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ، لا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلِّ فِي فَلَك يَسْبَحُونَ ﴾يّـس/٣٨-٤٠

﴿ فَلا أَقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النَّجُومِ، وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴾الواقعة/٥٥-٧٦

 لهههمان باره گادا چهندهها ئهستیره همیه که نهژمیرهو نهثامار ده کرین و جیّگهیان شایانی ثهوهیه که سویّندی پیّ بخوریّت وهك چوّن خودا سویّندی مهزنیان پیّ دهخوا.

سهباره ت به چی... له پانتایی ئاسمان باست بو بکه م، ثه ی حهیران؟ ثه و پانتایی یه ی که ئیستا زانست پنی گهیشتوه هیچ کاتیک به خهیالی هیچ که سیکدا نه ها توه له و سهر ده مه ی که فیستا زانست پیروزی تیا دابه زیوه ، تو ده زانیت که رو تاکی له چر که یه کدا . ۱۸۱ هم زار میله و اته (۱۱ ملیون و ۱۸۸ هم زار میله و اته (۱۱ ملیون و ۱۸۸ هم زار) میل ده بریت و به سالانی فیمه (۱ ملیون ملیون میل ده بریت یا خود نزیکه ی (۱ هم زار ملیار) میل ده بریت .

ئهم ماوه دورو دریژه له زاراوهی زانست پهروه راندا به سالی روناکی ناو دهبریّت تاکو به هزیه وه زوری دوورییه کانی ئاسمانی پیده رببریّت، گهر پیّمان ووترا ئه ستیره یه ك ساله ررووناكیه ك لیّمانه وه دوره و اته به مانای ئه وهی كه (٦ ملیوّن ملیوّن میل) لیّمانه وه دووره.

مانگ که نزیکترین همساره ی ئاسمانی یه له گؤی زهوی رووناکی یه که ی له ۲ چر که کهمتر پیمانده گات، چونکه دوریی یه کهی لهزهویی یهوه ۲۶۰ ههزار میله.

به لام خور رووناکیه کهی لهماوهی ۸ دهقیقه دا پیمانده گات چونکه دوریه کهی له زهویی یه وه نزیکهی (۹۳) ملیون میله، ثایبا ثهزانیت ثهی حهیران نزیکترین ته ستیره لیمانه وه دوای خور چهند لیمانه وه دووره؟

حهیران/ دینتهوه یادم لهقوتابخانهدا فیر بووم که رووناکی خور دوای _(۸) دهقیقه پیمانده گات و بهبیرم نایهت که چیمان پیوتراوه دهربارهی مانگ و ثهستیره.

شیخ/ نریکترین نهستیره بو زهوی نزیکهی چوار سالی روناکی دوره.

واته: دووریییه کهی نزیکهی ۲۳ ملیوّن ملیوّن میله.

حەيران/ ئەمە شتىڭكى سامناك و زۆرە

شيخ/ تەمەشتىكى ھىچە لەچاو (ھەلۆي بەرزە فر) (النسر الطائر).

که له دوای نهمه وه دیت و دووریی یه کهی لینمانه وه ۱ سالی روناکی یه وه ك (هه لوی وه ستاو) (النسر الواقع) که نهمیش ۳۰ سالی روناکی لینمانه وه دووره و (ماسیگری رمدار) (السماك الرامح) که ۰۰ سالی روناکی لینمانه وه دوره و اته نزیکه ی ۲۹۶ ملیون ملیون میله.

حەيران، بەراستى شتێكى كەمبوولە چاو ئەماندا.

شیخ ا همروه ها نهمه ش شتیکی هیچه و له دوای نهمانه وه نهستیره ی وه ها ههیه که همزار سالی روناکی لینمانه وه دووره و له دوای نهم کومه له ههسارانه ی نیمه وه بوشایی سه دیم دینت، و یه کیل له وانه سه دیمی (نافره تی زنجیر دار) (المراة المسلسة) که ملیؤن ساله روناکی لینمانه وه دووره، و له پشت نهمانه شه وه سه دیمی تر ههیه که به بو چوونی زانایان زور دووره لینمانه وه و نایا نهمه دادت نه دات بو تیگه یشتان نه ی حمیران!؟

مانـای ئـهم هـهموو دووباره کردنهوهیه، که دروستکهری مهزن که سهبارهت به پانی و بهرینی ئاسمان دهفهرمویّت ﴿وَالسَّمَاءُ بَنَیْنَاهَا بِأَیْدِ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾الذریات:٤٧

حهیران/ پاك و بیگهردی ههر بو خودای دروستكهرو مهزن... چهند پاكو بیگهرده. شیخ/ ئهمه سهبارهت به پانتایی ئاسمانهوهیه به لام دهربارهی ژماره ئهستیره كان چیت بو باسبكهم... ؟ له كوندا ژمیرهی ئهستیره كانیان به ههزارهها دادهنا و لهپاشدا بهملیونهها ناویان دهبرد تا گهیشته (۲ملیار) و ئهمرو تهنها له مهجه بهی خومان که تیایدا ده ژین ژمارهی ئهستیره كان به ۳۰ ملیار ریژه ده كریت.

حهيران/ ٣٠ مليار تهنها لهمهجهره كهى خوماندا؟

شیخ به تی ۳۰ ملیار لهمه جه و که ماغدا که به (رینی کاکیشان) (درب التبان) ناو ده بریت به و که مهمی ده بریت به و که مهمی ده بریت به و که مهمی ده بریت و که مهمی دی تو ده بریت و که مهمی دی کورت اللبنسیة) و که مهمی دی کوره که که کورت که له دوای که مهمی و که همه دوای که مهمی دید و اسه دیم دینت که (نافره تی زنجیردار) یه کینکه له تینک این که و سه دیمانه ، به لکو ... جیهانی سه دیمه کان که تاکو ... کیستا به هوی نامیری وینه گرتنه و (۵۰) هه زار سه دیم وینه گیراوه که پاشیدا و و تو و بانه گیراوه به پاشیدا و و تو و بانه گه رئه م نامیرانه پیشیکه تو و ترو زیاتر و و رده کاربی تیا بو و اید ، که مینونیک سه دیمه زیاتر مان ده بینی .

حمیران/ چمند سامناکه، پاك و بنگهردي بؤ دروستكمري ممزنه.

شیخ/ سدبارهت به جینگهی ئهستیره کانهوه چیت بو باسبکهم ئهی حهیران؟ زانایان و اده بین که نهم ئه ستیرانه جینگهی تایبه تی خویان همیه که نه جینگورکی ده که ن و اسده گوریل له بسهر ئه وه لایان و ابسوو که چه سپاون له جینگاکانی خویاندا و ه به (چه سپاوه کان) ناویان ده بردن، که خوری ئیمه یه کینکه له وان، که چه سپاویش نی په وه کینکه له وان، که چه سپاویش نی په وه کینکه له وان، که چه سپاویش نی په وه کینکه له وان، که چه سپاویش نی په وه کینکه له وان، که چه سپاویش نی په وه کینکه و هم رویان به گشتی ده خولینه وه ویس و هه ریه که یان نه سنوری قه رارگای خویاندا له دو و ها تو و چوی

جیاو از دان، که ههریه کهیان ده چینته ناو شهوی تریان ههروه ک دوو له شکری هه نگ تیکه لاو بووبین و ایه، به لام شهم هاتوو چینه ههمیشه و بهرده و امه له جینگه و مهداره کانی خویاندا که نه جینگور کی ده کهن و نهده گورین، بهریژهی تایبه ت بی ههریه کینگیان بهدریژایی نهم چهرخه نهم سیستمه سهر سورینه ره جینگهی سویندی مهزنی خودایه.

حەيران/ ھەروەھا خۆرىش لەھاتو چۆدايە لەگەلياندا.

شیخ / چون نیا... کهخور ئهستیرهیه لهتیکرای ئهستیرهکانی ثهم مهجهرهرهیه و همروه که نیخ / چون نیا... کهخور نهستیرهیه کوهای خویدا مدروه کی نیدا راده کیشیت، و زهویش یه کیکه لهو کومهایه.

حه بسران/ خودا ده روت لیسبکاته وه وه که ده روت لهمن کسرده وه، و زانست و ا ده ریخستووه که نهستیره کان جیگیرو چه سپاون، و هه روه ها خوریش چه سپاوه، و من موجاده له می ماموستاکانم ده کرد له مانای فه رمووده ی خود ا (والشّمْسُ تَجُرِي لِمُسْتَقَرّ لَهَا ذَلَكَ تَقْدِيرُ الْعَلِيمِ الْعَلِيمِ الْعَلِيمِ الله سُهِ مِنْ سُهِ ٢٨٠

هەرودها فەرموودەي ﴿وَكُلُّ فِي فَلَك يَسْبَحُونَ ﴾يّــس: ٤٠.

به هوی جیگه ی نهستیره کانه وه زانست به ده ریخستووه که هه ریه که یان قه رارگه ی تایسه تی خویسان بو دانسراوه، و جینقه رارگه ی چه سیاویان ههیمه که به هوی رونساکی و ژمار دیانه وه زانسراوه، له چه رخیکی زور کوندا له سه ر شهش قه رارگه وه ستا بوون و رانست هم ر له دوزینه وه دایه تا .... گهیشتنه ۲۸ قه رارگه، و له پاشدا گهیشتنه ۲۸

قهرارگه، و ئهوه ی که جینی سهر سورماندنه لهم قهرارگانه دا به شینوه یه کی بهرزوو نزمی جووله ده که ن به گوینره ی ژماره ی ئه ستیره کان له هه ندی کاتدا و هه ندی کاتی تر به گوینره ی روناکیان بهریژه یه کی سهیر به پینی زور بوونی ژماره ی ئه ستیره کان یه ك له دوای یه ك جینقه رارگه ش زیاد ده بینت، به م شینوه یه ژماره ی ئه ستیره کانی جینقه و رارگه ی یه که م ۱۶ نه ستیره بوو و له پاشدا به ره و زیاد بوون چوو تا ... گهیشته قه رارگه ی (۲۰) که ژماره ی ئه ستیره کان تیایدا بوو به (۷٦) ملیون نه ستیره.

له جینقه رارگهی (۲۱)دا ده گاته ۲ ملیار نهستیره و توانایی روناکی شتیکی سهیره که لمه جینقه رارگانه دا به رده وامی له جینقه رارگهی یه کهمه وه به رهو زیاد بوون ده چینت و هه رکاتینك ژمارهی نهستیره کانی قه رارگهیه ك زیاد ده کات، به لام دوای جینقه رارگهی (دههم)ی به پینچه وانه و ه توانای روناکی به رهو که مبوون ده چینت.

ئه مانه ی که ناوم بر دن سه باره ت به دووری قه باره کانیان تاکو به شتیکت بناسینم که توش ده تو انی له ساکار ترین کتیبه کانی گه ردووناسه کاندا به ده ستبهینیت و مه به ستم له باسکر دنیان بوت تا به ده ریبخه م که دووریی یه کانیان به ریزه یه کی وا دیاری کراوه که عمقل به رامبه ری سه رسام ده بیت و زانایان به ده ریانخست که دووری ئه م هه سارانه له خوره وه به ریزه یه کی دیاریکراو به رده وامه به گویره ی ۹ پله ده روات که یه که میان

بن نموونه هه ساره ی (عه تارد) نیوه نده دوریی یه که ی له خوره و ۳۹ ملیون میله همروه که با با بسکرا، و له به رئه وه ی پله ی یه که مه له دووریدا ژماره که ی (٤) ده کات، گهر ۹ ملیون میل ده کات، به م چه شنه ریژه ی ۹ ملیون میل ده کات، به م چه شنه ریژه ی دووری هه ساره کان له خوره وه دیاری ده کریت له گه ل جیاوازیی یه کی که مدا.

به لام سهرسام بوون که چون ئهم پلانهی کهبو ریژهی دووری دیاریکراون (۹) پلهن له کاتیکدا کهوا ناسراوه (۸) ههسار بیت دوزیویانه تهوه که پلهی (۲۸) هیچ ههساریکی تیادا نی یه به لکو لهدوای مهریخهوه کهلهژمارهی (۱٦) دایه ههساری مشتهری دیت که خاوهنی ژماره (۲۵)ه، ئایا نهینی چی بیت، له بوونی ئهم بوشایی یهدا؟

یان ئهوه تا ئهم ریژه ی یه که دو زر او ه ته وه به به رده و امی نی یه، و یا خود هه ساریک هه یه له پله ی نه دو در او ه نه به دو رک ۲۵۲ ملیون میل له خوره وه، و اته له نیوان (مهریخ و موشته ریدا) دا و نه بینر اوه له دوری ۲۵۲ ملیون میل له خوره وه، و اته له نیوان (مهریخ و موشته ریدا) و له شنته سه رسورینه ره کانی شهم گهر دونه عمقل رفینه دو و زرایه وه به لکو بوشایی یه دا دو زیی یه وه نه دو زریان تیا دو زیی یه وه که ده که و نه نیوان مه ریخ و موشته ری و ، له و بوشایی یه ی که و ایان ده زانی هیچ هه ساری کی تیا دا نی یه .

ئایسا ئسهم ریزانسهی کسه دو زر او نه تسهوه سسه باره ت بسه جسینگهی ئه سستیره کان و جیقه رارگه کانسیان و جسینگهی هه سساره کان و دو و ربی یه کانسیان هسه موو له کاریگه ری رینکه و تمی کویرانه یه نه می حدیران؟

حەيران/زياتر باسى ئەم شتە سەرسورھينەرانەم بۆ بكە گەورەم.

شیخ / لهمهزیاتر چیت بز باسبکهم، کتیبیك لهبارهی گهردونهوه بخوینهرهوه، باوهرو · ملکهچیت بز خودا پتر ده کات، ئهی حهیران چیت بز باسبکهم؟ ثهتهویت باسی قهبارهی ئەستىرەكانت بۇ بكەم ياخود ئەو خۆرانەى كە عەقل دەرڧىنىن؟ ياخود ئەو روناكيانەى كە رۇشنايى چاو دەرڧىنىن؟ ھەروەك باسى خۆرى خۆمانت بۇ بكەم وايە.

حەيىران/ كەواتىە ئەستىرەي وەھىا ھەيىە كەروناكىيەكەي رۆشنايى چاو زياتر دەرڧىننى وەك لەخۆرى خۆمان

شیخ / روناکی و قدباره ی خوری خومان چی یه بهرامبه ر ثهستیره گهوه ره کانی تر؟ به بخ چوونی زانایانی رووناکی خوری خومان (۳) هدوار ملیون روناکی مومه، ثه ی و ته چون ده بیت که بزانیت روناکی ثهستیره ی ناوبر او به (شهعرای یه مانی) که روناکی خوری خومان زیاتره.... و له تهستیره دووره کانی تردا خوری و ایان هه یه که رووناکی یه کهی به (۱۰۰) کهره ت له رووناکی خور زیاتره...

حەيران/ چەند سامناكە!!

شیخ/ دەربـارەی ئەمـه چـی دەلـیّیـت كه زانسـت ئەمرۆ ئەستیرەی وای دۆزیوەتەوە كه روناكىيەكەی بە (٥٠٠) هەزار جار لە روناكى خۆرى خۆمان زیاترە...؟

حەيران/لەھەمووى سامناكترە؟

شینخ/ سامناکی زور سهبارهت به قهبارهو کیشی نهستیره گهوره کان بلنی ئهی حمیران... قهبارهی زهوی ئیمه له (ملیون ملیون کم۲) زیاتره.

خور له قهباره کهیدا له زهوی به (ملیونیک و ۳۰۰ ههزار) جار گهوره تره، چونکه ناوه نده تیره ی بروی به (۱۲۷۵) کلم له کاتیکدا که ناوه نده تیره ی خور له ملیونیک و ۳۹۰ ههزار) کلم، بهمهش ریژه ی تیره ی زهوی بهرامه وریژه ی تیره ی خور یروژه ی (۱۰۹ ههزار) کلم، بهمهش ریژه ی بازنه ریده کهویت له گهل سی جای ریژه ی (۱۰۹ هوزار) جار له تیره کانیدا بهمهش قهباره ی خور (۱۰۹ سی جا) و اته (ملیونیک و ۳۰۰ ههزار) جار له قهباره ی زهوی گهوره تره.

کیشی زهوی (۵ ههزار ملیون ملیون ملیون) تهنه، به لام خور ناتوانم پیت بلیم کیشی چهنده، به لام بیت بلیم کیشی چهنده، به لام پیت راده گهیه نم که بارستایی خور (Massa) بهمانای بارستایی یه که له بارستایی زهوی که (۳۳۲) بارستایی زهوی که (۳۳۲) همزار جار، کهواته کیشی زهوی که (۳۳۲) همزار بده، و دوای ئهوه بزانه که ئه نجامی لیکدانه کهت بوده خوینریتهوه.

ئیستا دو ای ئهوهی که قهباره و تیره و کیشی خورت زانی به گویرهی زهوی چهنده، من پینت دهالیم تیرهی ئهستیرهی نباو براو به (شانی دوانه) (متکب جوازء) به (۲۹۰) جار درینژتره لمه تیرهی خور بهمهش قهباره کهی نزیکه ی (۱۰۰ ملیوّن جار) له قهبارهی خوّر گهورهتر دهبیّت.

حەيران، ئاي لەم ھەموو سامناكىيە!

شیخ اندمهش دو وباره کهم و بی نرخه به رامیه ربه قهباره ی (سه دیمی نافره تی زنجیره دار) که زانایان به نموونه ده یه پنت با کو نه و جیاو ازی یه گهوره یه ی که نیزوان قهباره ی خوردا) هه یه پنت بناسینن، پنت راده گهیهنن (نه و وورده توزو خاك و خولانه ی که له ناو تیشکی خوردایه و به کلاو رو شنه ی ژووره که دا دینه ژووره وی، نایا ده زانیت قهباره ی نه و ورده توزو خاك و خوله چه نده گهر به راورد بكریت له گهل ریزه ی قهباره ی زه یدا؟ بهم چه شنه ده بیت قهباره ی کیشی (سه دیمی نافره تی چه شنه ده بیت قهباره ی کیشی (سه دیمی نافره تی زخیره دار) و ناهه قیبان نی یه که نه م نموونه یه بهیننه وه ، چونکه بارستایی سه دیمی نافره تی زنجیره دار و اته کیشه کهی زیاتر له راده ی بارستایی خور نزیکه ی هه زار ملیون جاره ، به لام قهباره کهی نه ی حمیران گهلیک زورتره ... و بو نه وی وی سه دیمی نافره تی زنجیره دار) به لام وی قهباره ی خور به نزیکه ی هه زار ملیون جار ، به لام (نافره تی زنجیره دار) به گویره ی قهباره ی خور بوانیت بینویسته راده ی تیره که ی برانیت به گویره ی تیره ی خور بوله که دریزی یه کهی ملیونیک و (۳۹) هم زار کیلومه تره ی نیستا ده زانیت به گویره ی راده قهباره ی خور به سالی روناکی یه ... به مانای قهباره ی نهم سه دیمه ده کات به گویره ی راده قهباره ی خور به سالی روناکی یه ... به مانای قهباره ی نور جه نار ملیون ملیو

حمیران/ ئـای لـهم ههموو سامناکییه... پاك و بیْگهردی ههر بوّ خودای مهزنه.. چوّن ئهم قهبارهو كیشه زوّرانه لـهم بوشایه بهو ئاسته یه كسانانه راگیراون؟

شَيْخ / قور ثانى پيروز وه لامى دهداتهوه و دهفهموينت: - ﴿ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْر عَمَد تَرَوْنَهَا ﴾ الرعد: ٢

دەنەرَمونِـت: - ﴿ إِنَّ اللَّــةَ يُمْسِــكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولًا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدِ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيماً غَفُوراً ﴾فاطر: ١ ٤

به لام زانست دهلیّت ته و وهستانه به هوی هیزی راکیشانه و هه زانایان کاریگه ره کهیان بینیه وه و ناماری قوناغه کانیشیان کردوه، و به رجهستهی روته خته کانیان کردوه، بهلام نهچوونهته ناو قولاییهکانیهوه و یاساو سیستمهکانی شارهزا بوون بهلام تا ئیستا نهینی ئهم هیزهیان نهزانیوه.

سویند بینت به خودا، راسته ووتوویانه / هیزی راکینشان راسته و یاساکانی زانراوه و پیوراو و دروست و پتهوو وورده، ثایا ده گونجینت ثهی حهیران ثهم یاسا ووردو پتهوه له گاریگهری ریکهوتی کویرانه بینت.... ؟

﴿ وَمَسَا قَسَدُرُوا اللَّسَةَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعاً قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقَيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطُويًّ اللّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ: خودايان نه ناسى به گويْرهى راستى رادهى خوى و زهوى هممووى له چنگى دايه دوا روّژ، ئاسمانه كانيش پيْچراونه تهوه له لاى راستى، چه ند پاك و بيْگهردو به رزه، و دوره له وانهى هاوه لى بوّ داده نيْن. ﴾الزمر: ٦٧

دا یکی گزما وہ مان

_ برشی دووه | _

·			

شیخ اوئیستا نهی حدیران با بیینه سهر باسی زهوی، و له سهر رؤشنایی قورتان و زانست له رووی پیکهان و دروستکر دنیه و به ده ریبخه ین که چه نده نیشانه کانی سیستم و بریارو پیپراو و روده کاریی و کاربه جی یی و به خشنده یی له خو گر تووه و له پاشدا، بپرسین تا چ. راده یه له به شسی ریک و تی کویسرانه ی چه و تی تیادا به دی ده که ین له پیکهانه ی شهم دروست کراوه سهر سور هینه ره مدزنه دا.

خودای گهوره دهفهرموینت:-

﴿ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْمَارُضَ وَأَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الشَّمَرَاتِ رِزْقاً لَكُمْ﴾ ابراهيم: ٣٢

﴿ الَّذِيَ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْداً وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلاً لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴾ الزحرف: ١٠ ﴿ وَجَعَلْ نَا فِيهَا فِيجَاجًا سُبُلاً لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴾ الانبياء: ٣١

ُ ﴿ الَّـــذِي جَعَـــلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْداً وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلاً وَأَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهَ أَرْوَاجاً منْ نَبَات شَتَّى﴾طـــه:٥٣

﴿ الَّذَيَ جَعَلَ لَكُمُّ الْأَرْضُ قَرَاراً ﴾ غافر: ٦٤

﴿ وَالْأَرْضَ مَدَدُنَاهَا وَٱلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَٱلْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونِ ﴾الحجر: ١٩ ﴿ وَالْأَرْضَ مَدَدُنَاهَا وَٱلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَٱلْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ رَوْجٍ بَهِيجٍ ﴾ق:٧ ﴿ وَالْـــَأَرْضَ فَرَشْـــنَاهَا فَـــنِعْمَ الْمَــاهِدُونَ، وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلْكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴾الذريات/24 - ٤٩ ﴿ أَلَسِمْ نَجْعَسِلِ الْلَـارُضَ كِفَاتِــاً، أَخْيَاءً وَأَمْوَاتًا، وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتاً ﴾المرسلات/٢٥-٢٧

﴿ أَمَّــنُ جَعَــلَ الْأَرْضَ قَرَاراً وَجَعَلَ خِلاَلَهَا أَلْهَاراً وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزاً أَإِلَةً مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لا يَعْلَمُونَ﴾النمل: ٦١

﴿ أَوَلَكُ مُ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَائِنَا رَثْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاء كُلَّ شَيْء حَيٍّ أَفَلا يُؤْمِنُونَ ﴾الانبياء: ٣٠

﴿ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِي تَمُرُّ مَرُّ السَّحَابِ ﴾ النمل: ٨٨

﴿إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتِ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴾ الحائسية: ٣

چه ندهها ثایده تر که ناوی پیکهاتنی زهوی تیدایه و به جوریک دروستیکردووه که ژیان گونجاو بیت تیایدا، و هره نهی حدیران! هدروه که خودای گهوره پیمان ده فهرمویت و هه مروها له سهر رو شنایی زانستیش بزانین چون و بوچی زهوی ته نها هه ساریکه که ره خساوه بو گونجاندنی ژیان تییدا و تایبه تمهند کراوه له چری و هیزی راکیشان و جونه و ناوو هه وا او چه نده ها هو کاری تری ژیان، نایا نهم هه موو شته له کاریگهری ریکه و ته یاخود له کاریگهری مه به ست و بایه خدان و سیستم و بریاره ؟

تینمه له بهرامبهر حموت هه ساری گهرو کی گهوره ی ترداین، که تیایاندا همیه له زهوی نزیکتره بو خو یاخود دوورتره و همروه ها تیایاندا همیه گهوره تره له زهوی، و یان ، به پینچه و انه وه بچوکتره، و همیانه خیراتره له خولانه وهی به ده وری خور و به ده وری خویدا له زهوی، و یان به پینچه و انه وه و ههمرویان به گشتی به گویره ی له و رادانه ته قدیرانه ی ساخیانی کردو ته وه ی کهمن و اده زانم که زانست به همه له دا نه چووه همرو هه ساره کان یه کینکه له م دو انه یا له ناسمانه وه که و توو نه ته وه ، و هك قورئان ده فه رمویت و یا خود له خور جیابو و نه ته وه و و هك زانست ده لینت.

هەردووكيان يەك مانا دەبەخشىن، كەواتە بۆچى تەنھا زەوى ئىنمە لەناو ئەو ھەموو ھەسارانەي تردا شياوە بۆ ژيان؟

بیز نموونیه (عبهتارد) هیهروهك زهوی بیهدهوری خیزی و خیزردا دهخولییتهوه، خولاندنهوه کهی بهدهوری خزیدا به (۸۸) رؤژ تهواو دهییت، و بههممان ماوه بهدهوری خیزردا دهخولییتهوه واتیه هیهروهك (خولاندنیهوهی میانگ لهگهل زهوییدا) ههمیشیه رووهیه کی (عمتارد لـه خـوّره، هـهر لهبـهر تموهشـه نیوهی زهمههریره و نیوه کهی تریشی همتاوه.

چریی یه کهی نیوهی چری زهویی یه له به ر ثهوه هیزی راکیشانی کهمه، و ههروهها همو ایشی تیادا نی یه له به ر ثهوه شیاوی ژیانی تیدا نی یه.

زوهره که و و تسر اوه مساوه ی خولاندنه وه ی به ده و ری خوید ا به پراده ی مساوه ی خولاندنه و ویده تی به ده و ری خوردا که (۲۲) روّژ ده خایه نیست، که ته میش همیشه همروه الی مانگر روویه کی به ره و خوره که گهرمایی یه که ی (۹۰ پله) و رووه که ی تری به به رده و امی (۷۰ پله) له ژیر سفر دایه و ته میش بی تا و و هه و ایه به تکو هه تیکی چری تیدایه زوّر به ناشکر ا به ده رده که ویت که شیاوی ژیان نی یه. و سه باره ت به مه ریخ هه ندی له لیکو له روه ان نه ندیشه یان و ابو و که زینده وه ری تیادا ده ژی و هم روه الازه وی له ماوه ی اله لیکو له روه اله ده و ری نه ده و ری خوردا (۲۶) کاتر میر دا به ده و ری خویدا ده خوره و (۲۶) ملیون میله و گهرمایی یه که ی له روژ ده چه ند پله یه اله له سه رو سفره وه یه ، به الام له شه و دا پله ی گهرما ده چی ته (۷۷ پله) ژیر سفر.

رووته ختی و هموا که شی له گازیک پیکها تو وه دارسیشدا وای بو نه چن که ناوی تیادا نه بی، و هموا که شی له گازیک پیکها تو وه که چرتره له گازی نو کسجین و هیزی . راکیشانی سی یه کی هیزی راکیشانی زه ویی یه له به ر نه وه ناگو نجیت بو هیشتنه وهی نو کسجین له همواکه یدا، له به ر نه م هو کارانه هه رگیز، ژیان تیایدا شیاو نی یه، و نه مه راو بو چوونی لیکو له وه ره کان له زانایان، و مشته ری خولاند نه وه یه ده وری خوردا به (۱۲) سال ته واو ده بیت و له همه موو (۱۰) کاتژمیریکدا که ره تیک به ده وری خویها ده خور (۱۸) کاتژمیریکدا که ره تیک به ده وری خویها ده خور (۱۸) میلین میله و پله ی گه رما تیایدا (۱۳۰) پله) ژیر سفره ..... و چربی یه که ی چواریه کی چری زه وی یه و زانایان وای بو ده چن که بریت بیایدا را گازی و مادده توینه ره و کان، هه روه ها نه میش زور ناشکرایه که ژیان ناگه نیت تیایدا.

(زوحهل) خولاندنهوهی بهدهوری خوّردا له ماوهی (۲۹) سال ونیودا تهواو دهبیّت، و خولانهوهی بهدهوری خوّیدا (۱۰) کاتژمیّر دهخایهنیّت، و دووری له خوّرهوه (۸۸۷) ملیونه میله (۹/۱)ی گهرمای خبوّر که ده گات بهزهوی بهزوحهلیش ده گات و چریبی یه کهی کـهمتره لهچـواریه کی چـری زهوی و بـــۆ زانایان بهدهر کهوتووه که ماددهی رووبهره کهی شلهیهو دهجولـــّـــــ ههروهها زوّر ثاشکرایه که شیاوی ژیان نـییه.

(ئۆرانوس و نيپتۆن و بلۆتن) هۆكار زۆره بۆ نه گونجاندنى ژيان تياياندا، بهتايهبتى و (ئۆرانوس) كه خولاندنهوه ى بهدهورى خۆردا (٤٨) سال و (٧) رۆژ دهخايهنيت، و لهماوهى (١٠) كاتژميردا بهدهورى خۆيدا دهخوليتهوه، و دورى له خۆرەوه (١٧٨٢) مليۆن ميله، و خولاندنهوهى نيبتۆن بهدهورى خۆردا نزيكهى (١٦٩) سال دهخايهنيت و له (١٠) كاتژميردا بهدهورى خۆيدا دهخوليتهوه، و دوورى له خۆرەوه (٢٧٩٢) مليۆن ميله، و پلۆتنو، خولاندنهوهى بهدهورى خۆردا (٢٤٧) سال دهخايهنيت و دووريه كهى (٣٦٧) مليون ميله، و پلۆتنو، خولاندنهوهى بهدهورى خوردا (٢٤٧) سال دهخايهنيت و دووريه كهى (٣٦٧) مليون ميله، و پلۆتنو، ميله... رات چى يه ئهى حهيران... سهبارهت به ژيان له ههساريكى گهرۆكدا كه زستان تيايدا ٤٢ يان ٤٨ يان ١٢٣ سال بيت و ههروهها هاوينى بهههمان شيوه بيت، و رۆژ (٥) كاتژمير بخايهنيت و شهويشى (٥) كاتژمير بخايهنيت؟

ئه و زهویی یدی که خودا پینی به خشیوین چهنده ها نیشانه ی ئاشکرای زور له به لگه کانی مهبهست به لگه کانی مهبهست و کاربه جی یه خودا گونجاندنی به روستکردنه ی خودا گونجاندنی بو ژیان.

له بهرئهوه دووری له خورهوه مام ناوهندیی یه همروهها ئهو گهرمایی یهی که پیمان ده گات مام ناوهندیی یه کهی له همموو ههساره کانی تر زیاتره تهنانه تله خوریش، و هیزی راکیشانی مام ناوهندیی یه، و خولاندنه وهی روژانهی دووباره مام ناوهندیی یه و خولاندنه وهی روژانهی دووباره مام ناوهندیی یه و گونجاوه بو رودانی روژوو شهو کهمام ناوهندین و شیاون بو کوشش و حهوانه وه و خولاندنه وهی سالانهی شیاوو گونجاوه بو روودانی وهرزه کان کهشیاوه بو سهوز بوونی کشتو کال و پیگهیشتنیان، و به ناو و ههوای شیاو جیاده کرینه وه.

ئايا كۆ بوونـەوەي ئـەم ھـەموو ھۆكـارە شـياوانەي ژيان لـە كاريگەرى ريكەوتن ئەي ، حەيران؟

حهیران/ پاکی و بینگهردی بز دروستکهری مهزن.... به لام شیخی گهورهم ثاماژهی بز حهوت سیفهت کرد کهوای له زهوی کردوه شیاوی ژیان بینت، و قورثان تهنها دانایی له دروستکردنی زهوی و گونجاندنی بز ژیان به گشتی باسده کات.

ثامازهی نیزیکی و پلسهی گسهرمی و چیری و همیزی راکیشان و همهردوو خولاندنه وه کهی ناکات. شیخ/ نهو سیفاتانه ی که بوم باسکردی نه ی حهیران، نهوانه به گشتی سیفاتی سهرکی بسوون، و لهمه و دوا باسی نه و شاراوانه ت بسو ده که که پشت نهم سیفات و تاییه تمهندانه وه دین، و سهباره ت به حهوت سیفاته که قورنان به جوریک باسیکردووه که زانایان له ناوه رو که که ی تیبگه ن، و نهزانیش له روو که شه که ی تیبگات، و نزیکی و پله ی گهرمی مام ناوه ندی یه که ی به شیوه یه کی ناراسته و خو ناماژه ی بو کراوه، به وه ی که ره وی شیاوی ژیان و کشتو کاله.

چری و هیزی راکیشان به تاشکرا تاماژهیان بو کراوه بهفهرموودهی خودا (اللهٔ السندی جَعَلَ لَکُمُ الْلَارُضَ قَرَاراً که غافر: ۲۶، گهر هیزی راکیشان نهبوایه، نهییمهو نههیچ شنبک ههرگیز نهمان ده توانی سه قامگیر بین له سهر رووی تهم زهمینه.

خولاندنموهی روزانمی به تاشکرا ئاماژهی بو کیراوه بهناوبردنی (شهوو روز) و همروهها دهفهرموینت:-

وَّوَرَسَرَى الْجَبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَثْقَنَ كُلِّ شَيْءِ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ﴾النمل:٨٨

رتینپه ر بوونکی کینوه کان وه ک تیپه ربوونی هه و ره کان و به ناوبر دنی سیبه رو ثاو ابوونی خور، و خولاند نه وه سالانه ی به ناشکرا ثاماژه ی بی کراوه به ناوبر دنی باران، ثایا ده تموییت خودای زانا و کاربه جی به و و ردی لینکدانه وه ی یاساکانی هیزی راکیشان و چری و خولاند نه وه ی سالانه و شیره ی جینه را گه و لاربوونه و هی زه وی شیتال و شیکار بکات، له سه رده مینکدا مروف هیچ زانیاریه کی له م بوارانه دا نه بووه و تا خاوتن له گه لینکدا که خاوه نی هیچ جوره زانستیک نه بوون تا .... ده رکی ماناکانی بکه ن.

ئىمو ئاماژانىدى كەباسىي خولاندنىموەي رۆژانىدى تىپدايە كەبەھۆيانىموە شىموو رۆژ دروست دەبينت ئايەتى قورئانى زۆر لەسەر ھاتووە، بەتايبەتى ئەم ئايەتانەي خوارەوە،

ُ وَإِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْدَرْضِ وَاخْتِلافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْمَالْيَابِ﴾ آل عبران:١٩٠

﴿إِنَّ فِي إِخْتِلافِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللهُ فِي السَّمُواتِ وَ الْأَرْضِ لآياتٍ لِقَوْمٍ يَتَقُونَ﴾يونس/٦

﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ﴾لقمان: ٢٩

﴿ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكُوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ ﴾ الزمر: ٥

﴿ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثاً ﴾ لأعراف: ٤ ه

﴿ وَلَهُ اخْتِلافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلا تَعْقَلُونَ ﴾ المؤمنون: ٨٠

﴿وَمِسنْ آيَاتِــهِ اللَّــيْلُ وَالنَّهَارُ وَالنَّئَمْسُ وَالْقَمَرُ لا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا للَّه الَّذِي حَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾نصلت:٣٧

﴿ وَ تَــرى الجِــبالَ جـــامِدَةً وَهِـــيَ تَمُو ُ مَرَّ السَّحابِ صُنْعَ اللهِ الذي أَثْقَنَ كُلَّ شَيء ﴾النمل/٨٨

﴿ أَلَـــمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظَّلُّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِناً ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِـــيلاً، ثُـــمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضاً يَسِيراً، وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاساً وَالنَّوْمَ سُبَاتاً وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُوراً ﴾الفرقان/٥٤-٤٧

﴿وَالشَّــمْسِ وَصُـــحَاهَا، وَالْقَمَـــرِ إِذَا تَلاهَـــا، وَالــنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا، وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ﴾الشمس/١-؛

﴿ أَلَـــمْ يَرَوْا أَبًا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِراً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآياتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمَنُونَ﴾النمل:٨٦

وَ وَجَعَلْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةٌ لَتَبْتَغُوا فَضْ لِا مِ سَنْ رَبِّكُ سَمْ وَلِسَتَعْلَمُوا عَسَدَدَ السَّسِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلاً ﴾الاسراء: ١٢

﴿هُــوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِراً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآياتِ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾يونس:٦٧

 ده فهرموینت و له سهر رؤشنایی زانست بزانین له دروستکردنی شهوو رؤژدا چ سیستم و دانایی یه کی تیدایه، و بهشی ریکهوت لهم دروستکردنه دا چهنده؟

تؤ دهزانیت ئهی حهیران، قهبارهی زهوی ملیؤنینگ و (۳۰۰) ههزار جار له خور بچوو کتره، و بارستایی یه کهی، واته کیشه کهی له خور بهنزیکهی (۳۳۲) ههزار جار کهمتره.

له همه موو هه ساره کان ته نانه ت خوریش چرتره چونکه چری (خور) چواریه کی چری زه و یوییه، و قورسایی جوری به موو جه ستیه ك له خوردا سو کتره له قورسایی جورایه تی همه مان جه سته کاتیك که له سه ر زه ویی یه، و دووریی یه که ی له خوره وه (۹۳) ملیون میله وه خولاندنه وه ی روزانه ی له (۲۶) کاتومیر دا رووده دات و خولاندنه وه سالانه به ده وری خورداله (۳۲۵) روزو چاره که روزی کی ته واو ده بیت.

شیره ی جیقه رارگه ی به ده وری خور دا هیلکه یی یه ، خیر ایی خولاند نه وه که ی به ده وری خوید ۱ ، ، ، ۱) میله له کاتؤ میریکدا و خیر ایی خولاند نه وه که ی به ده وری خور دا ، ، ، ۱) میله له کاتؤ میریکدا و خیر ایی خولاند نه وه که یه ده وری خور دا ، ، ، ۱) میله له کاتؤ میریکدا ، وه ستانی له جیقه رارگه ی به گوشه (۲۳ پله) لار ده بیته وه ، زانست ده لیت گه رقه باره ی خور گه و ره تر بوایه یا نور ستایی و خور که و کاته مانای ژیان ده گور او تیکده چوو ، چونکه قه باره که ی گونجا وه له گه ل خیر ایی و خولاند نه وه که یدا و قور سایی یه که ی ده گونی را کیشانیدا .

گهر قدباره کهی زیاد کهمی بکردایه (خیراییو ماوه) ده گورا، گهر هیزی راکیشانی کهم بینت ثموا توکسمجینی تیادا نه ثهما، و ثه گهر خولاندنه وهی روز انهی نه بوایه شهو و روز به همیشهیی و به چهسپاوی نه ده بوون.

گهر خیرایی خولاندنه وه ی به ده وری خویدا له (۱۰۰) میل له کاتژمیری کدا زیاتریان ، که متر بووایه، وه ك له هه موو هه ساره کانی تر دا هه یه، بخ نموونه گهر (۱۰۰) میل زیاد بكات، دریزی روژ ده بووه (۲۰۰) کاتژمیر، نمو کاته هه موو کشتو کالمان به گری ناگر ده سوتا و له زه مهه ریری سار دی شهو دا ده به هست ، به مه ماوه ی کار کردن له روژ دا و حه وانه وه و نوستن له شهو دا تیکده چوو، به لام شهم خیرایی یه چه سپاوو نه گوره، له همه زاران ملیون ساله وه یه که چرکه گوره نه سهر دا نه ها تووه، و گهر هیزی راکیشان نه بوایه که نیزی و مالمان پرش و نه بوایه که میرش و مالمان پرش و

بلاو دهبووینهوه و دهفرین و گهر ئهم هاویه کبوونه سهرسوریّنهرهی نیّوان هیّزی راکیّشان . (کهبههوّیهوه بهزهویییهوه بهندین) و هیّزی دووری له بنکهوه (که دوورمان دهخاتهوه له رووتهخته که) نهبووایه ئهوا خوّمان و مالّمان دهفرین بهرهو ههردوو جهمسهره کانی زهوی دهروّشتن.

ئاییا ئیم همموو دروستکراوه مهزنانه و وورده کاریییه سمر سورپنهره پیوراوه ووردانه... له کاریگهری ریکهوتن؟.

حەيران: پاكى و بېڭگەردى بۇ خوداى مەزن.

گـهر ثـیْـمه و ائهندیّشهی بکهین که زهوی راخراوو رووتهخته و خوّر تیایادا ههالدیّت و ئاو ۱ دهبیّت، و هك ههمان رای زانایانی پیشوو .

جونكه فهرموودهى خوداى بهرز ﴿يُولِسِجُ اللَّسِيْلَ فِسِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾الحج: ٦١، ﴿يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا﴾لأعراف: ٤٥

له مه دا هه موو ماناکانی یه ک به دوایه کی تیادا به ده رده که ویست و خربوونه وه هه ریه که یان به دوای ثه وی تردا له یه ک ساتدا روو ده ده ن، هه رکاتیک شه و خزی پینچایه و به ناو روژ داله لایه کی زه وی به هه مان چه شن روژیس به ناو شه و داخوی ده پینچینه و هه همان چه شن روژیس به ناو شه و داخوی ده پینچینه و همه شه که ی تری زه وی، و شه م مانایه ناگو نجیست له گه ل ثه ندیشه کردنی زه وی که راخر او و رووته خت بیست، چونکه گه رخور له یه ک سات و به یه که که په ته هه لهاتایه رووناکی یه که ی هه موو زه وی ده گه رخور له یه که سات و به یه که ی هه موو زه وی به یه یه که ی خود ا (وهی ته که ی هه موو زه وی به یه یه داره و ده ی خود ا (وهی ته که ی ته گور السیخاب: تیپه ربوونی کیوه کان وه ک تیپه ربوونی هه ور السنمل: ۸۸، ته مه ش ده قیرکی ناشکرایه سه باره ت به خولاند نه و می زه وی به ده وری خویدا سه رنج بده نه ی حمیران.

حەيران/ گەورەم، زياترم بي ببەخشە، زياتر.

شیخ/به لام خولی سالانه ی سهر سو پهینه رکه وه رزه جیاو ازه کان، به هویه وه پهیدا ده بیت و لای ژیرو زانایان ناماژه ی بو کراوه.... به دو وباره بو و نه و می ناوبر دنی باران له زور له نایه ته کانی قور نان، که له دو ایدا باسیان ده کهین، و گهر نهم خولی سالانه یه نه بوایه، و هرزو باران و ژیان نه ده بوو.

وهره لهسهر رؤشنایی زانستهوه سهرنج بدهین چ سیستم و پؤلینیك ههیه لهدوای نهم بارانهوه، سهبارهت به شیوه و خولاندنهوه و شیوازی زهوی... تماكو برانین بهشی ریكهوت چهنده له دروستكردنی نهم سیستم و پیكهاتانهدا؟

زانست ده لینت خیرایی زهوی له خولاندنه وه کهی به دهوری خویدا که (۱۸) میله له چرکه یه کدا، گهر له سالینکدا چرکه یه کو زیاد و کهم بکات بو (۱۰) سال تهم سیستمه. تیکده چوو، چونکه خولاندنه وهی پاش ملیونه ها سال یان زوّر دریو ده بو یان کورت ده بوو، به مه به ش سیستمی چوار و هرزه که تیکده چوو به تیک چوونی شه و ریشوه دریش بوونه و یه یک که بوی دانراوه به مهش سیستمی بارانی سه سور هینه ر تیکده چوو.

گهر ئهو گهردونهی کهزهوی بههۆیهوه بهدهوری خوْردا دهسورِیٚتهوه دریٚژتر وهیان کورتر بوایه، وهك چوْن لـه ههساره کانی تردا ههیه ثهو کاته تیْکچوون لهوهرزو باراندا روویدهدا.

گهر شیوهی نهم گهردونه که زهوی به هزیه وه ده خولیته وه به ده و ری خوردا هیلکه یی نه بوایه، سیستمی هه ر چوار و هرزه که تیکده چوو و گهر زهوی نهم لاربوونه و هیه تیا نه بوایه و اتبه شیوازی زموی له جینه مرار گه کهی به گوشه ی (۲۳ پله) لارنه بوایه وه، سیستمی هه ر چوار و هرزه که تیکده چوو که به سهر زهویدا ده گویزریته وه، و به مه شناوه راستی زموی ده شت و بیابانی ده بوو و به هوی هه میشه هاوینه و ده سوتا، و با کورو باشو و ری زموی ده چوونه ژیر سه هول به ندان و به فره وه.

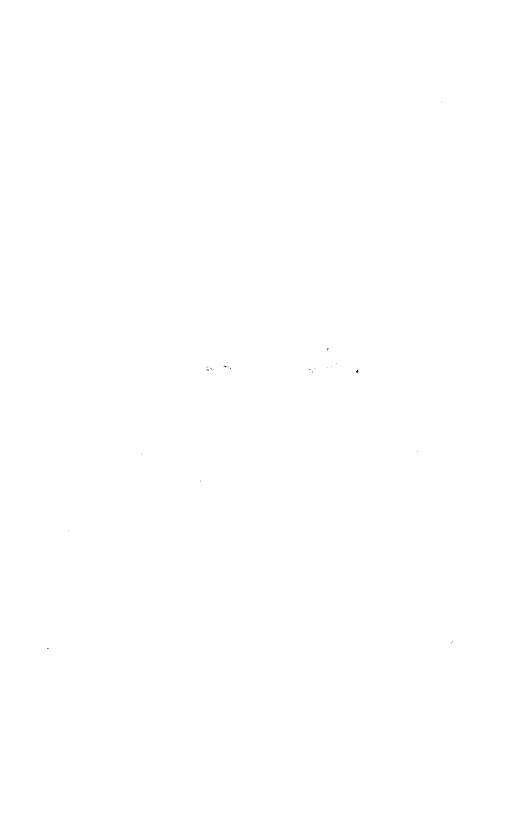
گهر پلهی ثهم لاربونهوهیه زیاتار بوایه لهوهی که ثیّستا تیایهتی، ههردوو باکورو باشور هاویهك دهبوون وهك ههردوو جهمسهره که، یان لهشهویّکی دورو دریژو زستان دریز یاخود رؤژیکی دریژو هاوین دریژ دهبوو.

پلهي خواربوونهوه، پلهي پيويستي بړياردهره بؤ ثهم سيستمهي سهرسوړهينهره.

کوبوونه وهی تهم ههموو هو کارانه به گشتی له خیرایی یه وه بو پانتایی و بو ماوه و شیوهی زهوی و میره و شیوهی و میشه شیوهی زهوی و شیوهی جیفه رارگه کان و خواربوونه وه چهنده ها شتی تر کهله مه و پیش باسکران چوار و هرزو هه ردوو هاویه کبوون و به هه لمبوونی تاوه کانی ده ریاکان رووی نه نه دا که باکان نه اوه به هه ترمبووه کان به هن ی توزو خوته وه هه تیان ده گری و بلاویان ده کاری و بلاویان ده کاته وه به ده و جیگای سارد ده یانبات تاکو چریان زیاد بکات، به مه ش دلتو په باران پهیدا ده بیت و هموره تریشقه کان به ده نگ دین و بروسکه ش تروسکایی نه دا، له کو تاید ا باران ده باریت که زهوی زیندوو ده کاته وه پاش مردنی.... نایا نه م هه موو سیستم و ریز به ندی و بریارانه له کاریگه ری ریکه و تن نه ی حه یران ؟

حمیران/پاکی و بینگهردی بن خودای مهزن... بهراستی دایکی زهویمان چهماوه و لاره، پاکی بنز ئمهو خودایهی که چهمانزیهوه تاکو بهسنز بینت بنزمان.... و بینگهردی بنز ئمو خودایه که بنزمانی چهماننزتهوه.... تاکو ئیمهو زیندهوهران بپاریزینت.

برای بچود کمان برشنی سیٰ یم برشنسی سیٰ یم

شیخ ائه ی ثهم مانگه، برای بچوو کمان، جوان و رازاوه دلرفینه وهتا ثیستا لیمی نزیکدهبینه وه به بیزار کردن و موشهك باران کردنی و موشهك باران کردنی....

بابزانین ئهی حدیران مروقی ئارهزوومهند بو زانینی ههموو شتیك چی دهربارهی ئهم مانگــه دهزانــــی لـــه نهیـــنی و جـــیاوازی قونـــاغ و شـــیوه کانی جـــیقهرار گهو راده دیاریکراوه کانی و ئاوابوون و ههایهاتنی؟

قورئانی پیرۆز سەبارەت بەمانگ دەفەرموینت.

﴿ أَلَـــمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقاً، وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُوراً وَجَعَلَ الشَّمْسَ سرَاجاً ﴾نوح: ١٦

﴿تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجاً وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجاً وَقَمَراً مُنيراً ﴾الفرقان: ٦٠ ﴿وَمِسنْ آيَاتِسهِ اللَّسِيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلسَّمْسِ وَلا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴾فصلت:٣٧

﴿ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلُّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمَّى ﴾ الرعد: ٢

﴿ وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴾ ابراهيم: ٣٣ ﴿ وَالشَّــمْسِ وَصُـــحَاهَا، وَالْقَمَــرِ إِذَا تَلاهَــا، وَالــنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا، وَاللَّيْلِ إِذَا يَعْشَاهَا ﴾ الشمس/ ١ – ٤

﴿ فَسَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَناً وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ خُسْبَاناً ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴾ الْعَليم ﴾ الأنعام: ٩٦

والشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانِ الرحمن: ٥

﴿ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّى عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيم ﴾ يس : ٣٩

﴿هُــوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضيَاءً وَالْقَمَرَ لُوراً وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لَتَعْلَمُوا عَدَدَ السَّنِينَ وَالْحسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآياتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴾يونس: ٥

به لام خولی مانگ به ده وری خزی و زهویدا یه که (مانگی قهمه ری) ده خایه نیت، واته ، له و ماوه یه ی که به ده وری زهویدا ده سوری ته وه یه که که ره ت به ده وری خزیدا ده خولی ته و ه همیشه به به به ده وری یه که رووی به ره و دایکی زه ویی یه و هه رگیز پشتی تیناکات زانایان بزیان به ده رکه و ت که یه کیک له در و ستکر او ه قه شه نگه کانی داهی نه ری دانا ئه وه یه که مانگ له خوله مانگانه که یدا هه مو و روزیک (۱۳ پله) ده بریت و (۹۹) چرکه دو اده که ویت له خوره و لات تاکو ... به شه و روناکر اوه که ی به شیره ی پله به پله و قزناغ به قوناغ به قوناغ بو مان به ده ربخات، یه که م جار سانگی یه ک شهوه و اته (هیلال) و به ره به به رسه تاکو ... تاکو ... ده بینته مانگی (۱۶) و اته (به در) و پاشان ده گه ریته وه بو په لی یه که می دار خور ما، تاکو ... و ون بیت و پاش (۲۹) روز و هه شت سه عات به شیره ی هیلالی کی نوی تاکو ... و ون بیت و پاش (۲۹) روز و هه شت سه عات به شیره ی هیلالی کی نوی ده ربکه و یتمه شر ژماره ی سال و ژمیزه ی پیده زانین .

هدروهها زانیان کهمانگ لههمموو ههساره کانی تر نزیکتره بو زهوی و تهنها نزیکهی (۲٤۰) همهزار میله دووریه کهی، و بارستایییه کهی بهشیکه لمه ۸۰ بهشمی بارستایی د زهوی.

ه دروه ها بزیان به ده رکه و ت که هه ساره کانی تریش مانگی خزیان هه یه که تیایاندا هه یه زور بچووکه و تیره که ی چه ند میلیکه، و تیایاندا هه یه زور گهوره یه که تیره که ی (۳۲۰۰ میله، و تیایاندا هه یه زور خیرایه که خوله کهی به ده وری هه ساره که یدا به (۹) کاتژمیر تعواو دهبیت و تایایندا همیه زور هیواشه کهخوله کهی له ماوهی دووسالدا تعواو دهبیت.

بزیان بهده رکه وت که جگه له مانگی زهوی هیچ مانگیکی تر نی یه که خوله کهی یه هانگیکی تر نی یه که خوله کهی یه هانگ ده خایه نیت ، خودای گهوره و به خشنده سالیکی زهوی به گویره ی چوار و مرزه که کردو و ته کردو و بزیان به ده و رئان ئاماژه ی بز کردو و بزیان به ده و رئان ئاماژه ی بز کردو و بزیان به ده و رئان ئاماژه ی بو به خشنده یی خودا له به رئه و تیان: - گهر خولی مانگ به ده و ری خوی و زه ویدا له یه کاتدا نه بوایه ، و گهر ههمو و رژویک ۱۳ پلهی له خوله کهی نه بریایه و ه به ره خوره ها تا که ده کرد و (و) چرکه دو انه که و تایه همر گیز له جیقه را رگه جیاو از یه کانیدا ها تو و چوی نه ده کرد تا کو رووه گوراوه کانی بیینین ، و کاتیک که له مانگیکدا خوله کهی ته و او ده کات، و خو ناماده ده کات بو مانگیکدا خوله کهی مانگ و سال و ژمیره خو ناماده ده کات بو مانگیکی نوینی تر تا .... به هویه و مراه ی مانگ و سال و ژمیره فیربین

گەر ماوەي نيوان مانگ و زەوى زياتىر يان كەمىر بوايەلمەوەي كە ھەيەتى ياخود قهبارهي گهورهتر يان بچوو كتر بوايه، و ياخود خوله كهي دريز تر يان كورث تر بوايه، ئهم سیستمه تیکده چوو تهنانهت لهوانهیه مانگ ههمووی نهمایه، چونکه گهر زموی زیاتر نزیك بووایه ئەوا هیزی راكیشانی زەوی بۆ مانگ زیادی دەكرد بەمەش ھەلچوونی تاوی دەرياكان زال و زۇر داردەبوو و ھەموو وشكاينى دەگىرتەوە، و گەر زياتىز نزيك بووايە زهوی رایده کیشا بولای خوی به جوریک کهبه سه ریدا بکه و تایه، و گهر دو و ربی یه کهی له زهویی پیموه زیاتر بووایه بهمیش ههالچوونی و داچوونی دهریا زور کهم دهبوو بههوی. که می هیزی راکیشانی زووی بیز مانگ و گهر دوور تر بووایه له زوویی پهوه تهوا هەسارىكى تر بەلاي خۆيدا مانگى رادەكىشا و ئىمەشى بىبەش دەكرد لەبەخشىندەيى مانگ وه گـهر قهباره کـهي لهمـه گهورهتـر بوايـه هـێزي راکێشـاني زياتـر دهبـوو و گـهر قهباره کهی بچوو کتر بوایه هیزی راکیشانی کهمتر دهبوو، و گهر خولاندنهوهیه کی وهك خولاندنموهی مانگی ههساره کانی تری ههبوایه، کمه زور زور خیران و لهچهند کاتزمیریّکدا تهواو دهبیّت و یـاخود زوّر زوّر هیّواشن که چهندهها سالّ دهخایهنن و ثهم ' سیستمه تیکدهچوو که خودا بوی کردوینه ته ژمیرهر بهمهش مانگی قهمهری همفتهیهك دهبوو یان دوو سال دهبوو ثایا ئهم ههموو سیستم و بریارانهی که خودا تایبهتمهندی کردوه بهمانگـــهوه لـــه جوولـــه ژمـــيْرراوه كاني خولـــه بـــرياردراوه كاني و جـــيْقهرار گه دیاریکراوه کانی، و رئیرهی رامکراوه کانی و رووناکیه و هرگیراوه کانی و قوناغه جاوه روانکراوه کانی ههموو له کاریگهری ریکهوتی کویرانهیه نهی حمیران... ؟

حهیران/ بینگهردی بن دروستکهری مهزن، سویند بنی به خودا ثهم ههموو شتانه به ریکهوت کونابنهوه، به لام من والهقسه کانی شیخ تینگهیشتووم که نزیکه گالتهی بهو زانایانه بیت که ههول و گوششی گهیشتنه سهر مانگ ده کهن.

شیخ/ چۆن ئەمەت زانى؟

چون نه ندیشه ده که یت که من گالته م به زانست و زانایان بیت له کاتیکدا ناماژه ی بوونی خودات به هوی و و ته کانی زانست و زانایانه و بو ده که م و گهر گالته م پیان بیت، ته نها به وانه یه که زور زانسته که یان همایانده خه اینی و هلایان و ایه ناردنی مووشه که بو سه رمانگ یا خوود ناردنی مروشیک بو گهر دوون، جوریکه له هاو به شی کردنی خودا به ممه زنیتی و ده ستی و دانی باره گاکه ی .... جگه له زانایان و گهر نه و انه ژیر و عاقلبو و نایه ده رکیان ده کرد که مه زفتی دروستکردووه ده رکیان ده کرد که مه زنیتی و لیها تووی ته نها بو نه و خودایه یه که مروقی دروستکردووه به جو انترین شیوه و به روناکی عه قلی ریگای راستی نیشانداوه.

دروستکهری نهو مانگهیه که نیوه خوتانی بو ناماده ده کهن بو چوونه ناوی، و بو پنگهیشتنی هیواو ناواتی لهسهر بنیات دهنین، و ههرکاتیک خودای بیگهرد بیهویت کهرت و بلاوهی پیده کات و له گهل نهستیره کاندا ووردو خاشیان ده کات، بهمهش دیاردهی ناهیلیت، نهو کاته نهم مروّقه نرخ و ریژهی دانراوه کهی خوی دهزانی.

ئىينىقى مەزن بىرىشىن چوارم

شیخ ایم نیسیقه (نامیری دلزیه کهری ناو) مهزنه نهی حهیران که حودای بهررکهروه چهسپاندویتی و دایناوه و بهرزیکردو تهوه لهنیوان ناسمان و زمویدا، دهریاکانی لهناویدا روو تهخت کرد، و ناگره کانی داگیرساند له ژیریدا و هه تمه کانی بلاو کردهوه، و ههوره کانی قورس و بارگاوی کرد و ریرهوه کانی ناسانکرد، کیوه کانی بو قهرارگه کرد و تیایاندا روباری هه تقولاندوه به هویانه وه جیقه دارگه کانی نوی کردهوه، نایا... کی بریارده ری نام نهینیانه یه ؟

 $\mathbf{s}_{i}$

نه کاتی باسکردنی خولانهوهی سالانهی زهوی باسی بارانم بو کردیت و هه ندی . له نهینیه کانیم به دهر خست، ئیستا گویبیستی قورشان به بزانه چی ده فه رمویت سه باره ت به کرداری باران که به هوی ثهم ثینبیقه مه زنهوه رووده دات.

﴿ أَفَرَ أَيْتُهُ الْمَاءَ اللَّذِي تَشْدِي رَبُونَ ، أَأَلْتُمْ أَلْزَلْتُهُمُ أَلْزَلْتُهُمُ الْمُزُنِ أَمْ نَحْنُ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴾ الواقعة: ٦٨ – ٦٩

﴿ اللَّهُ الَّهِ اللَّهُ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْمَارُضَ وَأَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ من السَّمْرَاتِ رِزْقَاً لَكُسمُ وَسَسخَرَ لِكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَرَ لَكُمُ الْمُهَارَ﴾ ابراهيم: ٣٢

﴿ اللَّـــةُ الَّـــذِي يُرسِلُ الرَّيَاحَ فَتَثِيرُ سَجَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفاً فَتَرَى الْوَذْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلالِهِ ﴾الروم/٤٨

﴿ وَاللَّهُ الَّذِي أَرِسُلَ الرِّيَاحَ فَتَشِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَخْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتَهَا كَذَلِكَ النَّشُورُ﴾فاطر: ٩ ﴿ وَاللَّـــةُ أَلْـــزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴾النحل: ٦٥

﴿ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلَّ شَيْءٍ ﴾الأنعام: ٩٩

﴿ وَهُوَ الَّذَي يُرِسُلُ الرِّيَاحَ بُشُراً بَيْنَ يَدَيْ رَخَمَتِهِ حَتَّى إِذَا أَقَلَّتْ سَحَاباً ثِقَالاً سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَلْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلْكُمْ تَذَكُّو و نَ كَالأَعراف: ٧٥

﴿ وَهُـــوَ الَّذِي أَرِسلَ الرِّيَاحَ بُشْراً بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَٱلزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُوراً، لِنُحْـــينَ بِـــهِ بَلْـــدَةً مَيْتًا وَلُسْقِيَةً مِمًّا خَلَقْنَا أَلْعَاماً وَٱلَاسِيِّ كَثِيراً، وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لَيَذُّكُّرُوا فَأَنِي أَكْثُورُ النَّاسِ إِلَّا كُفُوراً ﴾الفرقان/٤٨ – ٥٠

﴿ وَلَزُّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا ﴾ ق: ٩

﴿وَأَلْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَلَرٍ ﴾المؤمنون: ١٨

﴿ وَٱلزَلْكَ نَا مِسْنَ الْمُغْصِرَاتِ مَسَاءً فَجَّاجًا، لِنَخْوِجَ بِهِ حَبًّا وَلَبَاتًا، وَجَنَّساتٍ أَلْفَافَ إِلَانِيا/ ٤ ١ - ١ ١

﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَالُهَا ﴾فاطر: ٢٧

﴿ أَلَمْ ۚ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَلْزَلَ مِنَ السَّمَاء مَاءً فَسَلَكَهُ يَتَابِيعٌ فِي الْأَرْضِ ﴾الزمر: ٢١ ﴿ أَلَــمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَاباً كُمَّ يُؤلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَاماً فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ من خلاله ﴾النور: ٤٣

﴿ أَوَلَمْ يَرَوْا أَلَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعاً تَأْكُلُ مِنْهُ أَلْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلا يُبْصِرُونَ ﴾السحدة: ٢٧

بیربکه رموه شمی حمیران لهم ثایه تانه و شهو شایه تانهی که تیپه ربوون و له سهر رؤشنایی زانست سەرنجيكى قولىدە لەكردارى بارينى باران، وا راھاتووين كەزۆر بەسادەيى دهیبینین و بهلایدا تیپهر دهبین بیهثهوهی بزانین چ سیستم و بریاریکی سهرسورهینهری لەخۇ گرتوو ە. ایا جیی سه رسورمان نی به ایم اینبیقه دار پینه ره اسمانی به مه زنه که خوا در وستیکردو ریکیخست، و به هوی ایه و سیستمانه ی که باسمانکردن، و به هوی نیهنی یاساکانی گهرماو به همدلمبوونی چری و تواندنه وهی هموو به گشتی و ایان له کرداری باران بارینکردوه که رو شتنیکی اسایی و کاتی دیاریکراوی همینت اسم نجر نحیزه گورانیکا، که همیشه نوی ده بینه که همندیکی اسایی و کاتی دیاریکراوی هماندیکی تریان و هماندیکی ان او له هماندیکی تریان و هماندیکی تریان و موده گرن، همو و سالیک ایم کرداره دووباره ده بینه هیچ دواکه و تن و به بی که م و زیاد له داو پیک راسیارده که ی خوی باشگه زبوونه و به بی که م و زیاد له داو پیک، راسیارده که ی خوی

هدرگیز ئدم بارانه سدرسوریندره گدورهیه بدو شیّوهیه ریّك و دیرایكراو نددهبوو گدر ئدم هوّكاراندى تیّدا كوّندبووایه لدنمووندى جووله و جیّقدرارگه و دانان و لاربووندوه.و پانى و بدریـنى رووتدخـتى دەریاكـان و پلـدى گـدرماىو خـوّر و بدهدلـمـبوون و چـرى تواندندوه و كوّبووندوه و ئارەزوومدندیّتى و بارگاویكردن و باو بروسكه.

نایا باوه ر ته کرینت ثه می حهیران کوبوونه و می ثهم ههموو هو کاره و سیستم و یاسایانه بهتینکر ای و بهیه کجار له کاریگهری رینکه و تی کویرانه بن؟

حمیران/ پهنا بهخوا... هاوار یو ثهو کهسانهی کهخو بهزل دهزانن..

﴿ اللَّهُ الَّذِي سَخَرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَصْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾ الحائـــــة: ٢ ١

﴿رَبُّكُ مُ السَّذِي يُسرَّجِي لَكُسمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَصْلِهِ إِلَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحيماً﴾الاسراء:٦٦

﴿ أَلَمْ ثَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ يَنْعُمَتِ اللَّهِ ﴾ لقمان: ٣٦ ﴿ وَآيَةً لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرَيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴾ يسس: ٤١ ﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلامِ ﴾ الشورى: ٣٢ ﴿ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ ﴾ البقرة: ١٦٤

﴿ وَمَسَا يَسْتُوِي ٱلْبَحْرَانِ هَذَا عَذَبِ فُرَآتٌ سَائِغٌ شَرَائِهُ وَهَذَا مِلْحٌ أَجَاجٌ وَمِنْ كُلِ تَأْكُلُونَ لَحْماً طَرِيّاً وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةٌ تَلْبَسُولَهَا وَتُوَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَصْلُه وَلَعَلَّكُمْ قَشْكُرُونَ ﴾ فاطر: ٢١

ئەم ئايەتانە ئەي حەيران زياتر بەخشىندەيى و كاربەجىّىي لەخۇ گرتووە:

له وانه کاربه جی بی دروستکردنی ده ریا له خودی خویدا و له سه ر فه و شیوازه ی که هه به تی . و کاربه جی بی به وه ی که سویره له گهل نه وه شدا ناوی ده ریاچه و روباره کانی سازگار کردوه، و به خشنده بی پرکردنیان به ماسی که باشترین خوارده مه نیه بو مروف، به لکو به گه و ره ترین و ده وله مه نترین عه مباری خواردن داده نریت که به دریزای چه رخ ده مینینه و و دانیایی به وه ی که گهمی هملاه گریت و به خشنده بی هملگرتنی مروف فه لایه ن نه و گهمیانه و ه بو به ده سنده بی هانده و روزی له ریگای بازرگانیه وه .

حه بران/ له به خشنده بی دروستگردنی ماسی تیگه بشتم، و همروه ها به خشنده بی رؤ شتنی خمال له ده ریا کاندا بن بازرگانی به لام له دروستکردنی ده ریا له خودی خویدا تینه گهیشتو و مهروه ها به خشنده بی به وه ی که گهمی هالده گریت.

شیخ ا به لی دروستکردنی ده ریا خوی له خویدا و بعو شیوازه ی که هه یه تی ده گه ریخه و بو گهره ترین و مهزنترین دانایی و به خشنده یی گهر لهم پوته خته مهزنه ی ئاو نه بوایه که سی به شمی زه وی گر تو ته و جیاکه ره وه ی کیشوه ره کانه لهیه کتر، به م شیوه یه کرداری به هه تمبوون پرووی نه نه دا و هه روه ها کرداری خولی بارانیش نه ده بوو، که بو ته پایه کانی ژیان له سه ر برووی زهوی گهر نه اوی ده ریبا شیرین بولیه نموا زور زوو بو گه نه ده بو و تیک ده بو و بنده چوه به هوی تیکده چوه ده بروه هوی نه مانی هه موو نه و زینده وه رانه ی که له خوی گرتو وه، به هوی زور له و شته پیسانه ی که له و شکانیه وه ده پرژیته ناوی گهر نه م ده ریایانه له لایه کی دابر اوی زوی بو و نایه و به و شیوه به جیا که رفوه ی کیشوه ره کان نه بو و نایه و به ناسانی کرداری به هه از می به هانی تر بونا و ده ریاکان به هوی به هه تیک ده چوه به مه ش و و شکایی ده بوه و نظما و بو ناوی پرووباره کان، سه هوی سم رغیده نه ی حدیران.

بهلام ناوبردنی گهمی و روشتنی له دهریاکاندا به بهخشندهیی حودا، قورثان بهمه دهیمویت تاماژهی شارراوهی داناییو نهینی ثهو یاسا سهرسورهینهره بکات کهبه (یاسای ته شیمه اسراوه که له سه ربنه مای نه میاسایه گه می دروستبووه و ماسی مه له ده کات نایا نه میاسا بریارده ره پیور اوه و و رده کاربی یه اکه و اله همه و جهسته یه که ده کات که نوقسی ناو بیت هم راسا بریارده ره بیت سه راه و و رده کاربی یه الینکی شاقولی کیشی ناوه که یه کسان ده بیت به قه باره ی جهسته که زور تربوو له کیشی ناوه که نه و انوقسی ژیر ناوه که ده بیت، و گه رکیشی جهسته که که متر بوو نه وا جهسته که سه را ناو ده گه و یت انه می باین با باسایه که به هزی نه یت باین با با سایه که به هزی نه یت باین به هی ناوه که دو و ستبکات له کیشه و قه باره و به وزی و فراوانیدا، و گه رحه زیکات له ناسن دروستیده کات و له ناوید ایجی بوویت له بارستایی هه تیده گریت ... بتوانیت به مهموو کیش و باره و دوور بیت له نقوم بوون.

ئايا ئەم ياسايەش يەكىكە لەكارىگەرەكانى رېكەوت؟ ئەتى حەيران..

حهیران/ به راستی ئیمه بنی **ئاگابووی**ن له نهیننی گهمی و هملگرتنی لـهده ریادا و بـه ئاماژه کردنی ثهم یاسایه بزیان

شیخ ابه به بخره ده بینینت شدی حه بران خودای بیگه رد، داهینه و دروستکه ری سیستمه کانه، و به هوی تواناو کاربه جی بی خوی وای شم میستمانه کردووه که به یمك بگدن، و سه پاندنی هه ندیکیان به سهر هه ندیکی تریاندا و یا خود هه ندیکی تریان پشتیوانی هه ندیکی تریان ده کات، له به رده و ام بون و رؤیشتنی تامیری ثه م گه ردوونه مه زنه ثاوی کردو ته بنه مای ژیانی رووه کو شاژه آن و بارانی خولی کردو ته هو کاریك بو ثاودانی زه وی له کاته پیویستیه کانیدا، هه میشه ده ریای کردو ته سه رچاوه ی باران، و به هه شموون و چرینی کردو ته دوو هو کار بو دروستبوون و به رزبوونه و گه راندنه و میان، و ده ریای نم خودی خویدا کردو ته عمباری خوارده مه نی و ریگای بازرگانی و به هه لگری گه می و کمشتی که ده روات بو سوود مه ندی خوارده مه نی و ریگای بازرگانی و به هه لگری گه می و هیچ جیاوازی یه که پایوری مه زنی قورس هه شده گریت و های چون به هه شمووه سو که کان هم شده و هم و هو کارو سستمی هه شده گریت، ده گونجیست شعی حه بران کوبوونه وه ی مه و ه هم کارو سستمی به یوه ستمی دی دوران به دی کردو ه ه کردو هم دوران به داران به به کردوه له کاریگه ری ریکه و تا بی نه ی حمیران گردونه و می دوران به هم دی دوران به به کردو ه دی کردو ه کردونه بی کردو ه دوران به به کردو ه دوران به به کردو ه دو که کردو ته دوران به به به کردو ه کردو ه کردون به دوران به به کردو ه دوران به به کردو ه کردونه کردار و سستمی به به به به کردونه کردو ه کردو که کردون به دوران به به کردو ه کردونه کردونه به کردونه کردونه کردونه به کردونه کردونه کردونه کردونه کردونه کردونه کردونه به به کردونه کردونه کردونه به کردونه کردونه کردونه به کردونه کردون

حەيران/سويند بينت بەخودا ئەمە شتيكى مەحالە ئەي گەورەم.

شیخ/: نهی، نهم کیوانهی کهقورنان لهچهند نایهتیکدا ناماژهیان بو ده کات، نایا بهشی ریکهوت چهنده له پیکهاتن و وهستاندن و بهرز کردنهوهو نه ستوریی و له تکردن و قولای یه کانی؟

قورئاني پيرۆز دەڧەرمويىت:

﴿ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلالاً وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجَبَالِ أَكْنَاناً ﴾النحل: ٨١ ﴿ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجَبَالِ أَكْنَاناً ﴾النحل: ٣ ﴿ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَاراً ﴾الرعد: ٣

﴿ أَلَسَمْ نَجْعَسُلِ الْـلَــرَضَ كِفَاتَـــاً، أَحْيَاءً وَأَمْوَاتاً، وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَات وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُوَاتاً ﴾المرسلات/٥٥-٢٧

﴿وَجَعَلْتُنَا فِسَي الْسَارُضِ رَوَاسِسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلاً لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾الانبياء: ٣١

﴿ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَلْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴾الححر: ١٩

سیستمی تاودانی زاوی و کرداری باران لهبنه مادا تیکده چوو گهر قهم کیوانه. نه بوونایه.

حهیران/ سویندبنی به خودا ههرگیز نهدههات بهخهیالمدا کهوا شاخ و کیو ثهو ههموو سودانهی ههبینت. شینخ/ منیش، سـهرم سـهورِما بـوو لهمـنهتکردنی خـودای پـاك و بـینگهرد بهسـهر بهنده كانیدا سـهبارهت بهناوبردنی كیّوه كان، و قورثـانی پیروّز بـوّی بهردهرخسـتم، ههر كهناوی كیّوه كان دهبات له گهلیاندا ناوی پووبارو ثاوو پوهكدهبات.

حمیران/ چهند پاك و بیّگهرده خوای پهروهردگار.

شینخ ائیستا و ازبهینه له و هه موو ریکخستنه سهر سورهینه رهی که کرداره بارانیان اسانکردووه، و له خوت بیرسه نه ی حدیران، سهباره ته به و نیاوه ی که قور نبان ده فدر موینت: ﴿وَجَعَلُ مَن مِسْنَ الْمَاءِ كُلُّ شَيْءٍ حَيّ ﴾الانبیاء: ۳۰، و زانست ده لینت: ناو سهر چاوه ی ژیانه بز هه موو زینده و هریکی سهرزه وی نایا به شی ریکه و ت چه نده له پیکهینانی دو و ره گه زه که ی که بوته سهر چاوه ی ژیان؟

نهم ناوهی کهسهر چاوهی ژیانه، وهك زانست دهلیّت پیکهاتووه له (ئۆكسجین و هایدرؤ جین) به لام نهم دوو ره گهزه له پلهی گهرمای زوّردا یهك ناكهون وهك چوّن لهپلهی گهرمای نزمدا یهك ناكهون.

که واته چنزن (پیکه وت) یز نهم زه ویی یه و بز هه ساره کانی تر، رینه که و ت که وا پله ی گهرمای گونجا و بره خسینیت بن یه کگرتنی نهم دو و په گهزه و دروستبوونی نه و ناوه ی که سه رچاوه ی ژیانه اله وانه یه بلنی یت به ریکه وت نهم یه کگرتنه پهیدا بووه، به لام بن تی به رده رده خه م له کاتی باسکردنی په گهزه کاندا، که وا یه کگرتنیان ته نها له سه ر بنه مای یاسای خوله ی چه سپاو پهیدا بووه که یه کینك له سیستمه کانی نه وه یه که ژماره ی نه له کترون زیاتر بیست، و هیچ کاتینك نه م م ره گهزانه له گه ل ره گه زینک نه م م در دایه ك ناگرن تا . . . ژماره ی نه لکترون ده کانی یه کسان

نهبینت به ژماره ی به تالی بارگهی ره گه زی به رامبه ر ثایا ئه میاسایه له کاری رینکه و ته ؟ و له کاریگه ری رینکه و ته که ره گه زی ثو کسیجین بتو انینت ره گه زی هاید رو جین بـ و لای خـوّی رِ ابکینشینت و پهك بگرن، به مهش ئه م ئاوه دروستبکه ن که سه رچاوه ی ژیانی هه موو زینده و ه رینکی زه و یی په !!؟

.

دیاری دراوسی برشسی پنجم برسسی پنجم

شیخ انه مههوایه که به هزیه وه زیندوین و ده ژین له گه ل ههموو زینده و ه و این سه ر زهوی له ناژه ل و رووه ك نایا به شی رینکه و ت چهنده له پیکهینانی نه م ههوایه و . ده سته به ركردن و ناسانكردنی بن ژیان، له كار گهیه كدا كه و هستانی نی یه، و ه تا كزتایی ژیان به خشنده یی یه که ی به رده و امه.

حهیران/ تهی شیخی گهورهم باسی تینبیقی مهزنت بن کردم (کارگهی تاو)ی سهر سورهینه، به لکو تهوه دهزانم که ههوا سورهینه، به لکو تهوه دهزانم که ههوا شتینکه و بوونی ههیه چواردهوری زموی گرتووه... کهواته مانای چییه که (کارگهی) ههیه نهله جووله دهوهستیت و نه سوودمه ندیی کهی کوتایی دیست... ؟

شیخ/ ندی حدیران ده زانیت که نو کسجین له پیرهی (۲۱) له هدوادا هدیه و ه نایتر و جین به پیرهی (۷۸)، و هدندی له گازه کانی تر و نو کسجین گازیکی سو که به خیرا به رز ده بینته و و بلاو ده بینته و ه له لایده ن زه ویی به و به خیرا به رز ده بینته و و بلاو ده بینته و ه له اله به رز بینته و ه له لایده ن زه ویی به و هماره کانی همانی شده و به بوریت که و اته بوری که به پیریزه ی که به به و ریزه که ی زیاتر بو و ایه نه وا همو و پیرویسته بوریزه ی که به پیریزه که ی زیاتر بو و ایه نه وا همو و کشتو کال و دره خت و با شمان ده سووتان به که مترین گر له هموادا، و گهر پیره که ی که متر بوایه نه وا همو زینده و هر ده خنکا، نایا دیار یکر دنی نه م پیره به له کاریگهری ریکه و تی کویرانه به نه ی حدیران؟

بهلام کارگهی ههوا نهینی دروستکردن و ریکخستنی زوّر وردتر و مهزنتره، و دانایی لهبهرههمه کهیدا گهلیّك سهرِوهیّنهرتر و داریّژراوتر.

چونکه جهستهمان ههمیشه پیویستی به دروستبوونی وزهی بهردهوام ههیه، و بینگومان وزهش پیویستی به سووتهمهنی ههیه، و سووتهمهنیش بریتییه لهو تؤکسجینهی که بههؤی هـهردوو سیه کانمانهوه هه لیدهمژین بهمهیش خواردنه کهمان ده سووتین، بـه لام ریـرهی ئۆ كىسجىن لەھەوادا، ديارىكراوە لەبەر ئەوە واچاوەروان دەكريىت، كەدواي چەرخىڭكى زۆر كۆتايى پېبىت، چونكە ئەو ئۆكسىجىنەي كە ھەلىدەمۇين بەھۆي سوتاندنەوە لەگەل ئەو كاربۆنەي كەلە خواردنە كانماندا ھەيە يەكدەگرن.

دووهم نز کسیدی کتاربزن دروستده کهن که ژههریکی کوشندهیه و بههزی ههناسهدانهوه خزمانی لیدهربازده کهین.

گەر بىم شىپوەيە بروات (ئۆكسىجين)ى ناو ھەوا بەرەو نەمان دەروات ئەو كاتە چارە ىيە؟

لـهدانایی دروسـتکهردا وای لـهروهك کردوه کههممیشه پیویستی به (کاربۆن) ههبیـّت بۆ ژیان و خواردنهوهی و بهرههمهیّنانی بهروبوومهکهی.

ناتوانیّت رِاستهخوّ لهسروشتهوه وهریبگریّت بهانکو وای بـوّ دانـراوه کهلـه (دووهم ئوّ کسیدی کاربوْنـهوه) وهریبگریّت بهالام ههر ثهبیّت رِیّرْهی (دووهم ئوّ کسیدی کاربوّن) . بهرهو تهواو بوون بچیّت. ئهو کاته چارهی چیهه؟

ئا... لیرهدا دانایی داهینهری مهزن زور بهسهرسورینهری له کرداری ئالوگور کردن لهنیو ئیمهو رووه کدا بهدهرده کهوینت دووهم ئو کسیدی کاربون وهك زانیت ژههریکی کوشندهیه و لهههمان کاتدا ژهمه خوراکیکه، که ژههر بو ئاژهل وه خوراکه بوروهك و ئهمهش بهیه گرتنی کاربون له گهل ئو کسجیندا پهیدا دهبیت به کاریگهری سوتاندن.

ئیمه کاتیک نو کسجین همالده مرون و خواردنه که مان ده سوتینین و دووه م نو کسیدی کاربون دهرده کهین و به هوی همناسه دانه و خومان لهم ژه هره کوشنده پرزگار ده کهین و ده یکه بین به رده و امی ژیبانی و خوراك و ده یکه بین به رده و می ژیبانی و خوراك و به رهم مهینانی به روو بوومی و گهلاکانی شهم ژه هره کوشنده یه همالده مرفن به هوی شیکاریکی کیمیایی سهر سور هینه ری سه و زه مادده ی گهلا که له گهلا روناکی خوردا یه کده گرن که به مهل دووه م نو کسیدی کاربونه که ده بینته وه دوو ره گهز (نو کسجین و کاربون) کاربونه که ده توینه و مهموی نه و ناوه ی که ره گی روه که که همالی ده مرفیت تاکو به هوی می داریی یه نایا به کانمان پیشکه ش بکات له گول و به رو به و مهوی شدی ژیان.

ئابه م چه شنه (توانسای درو سستکه ری) شهم رینکخسستنه سه رسسو پهینه رهی داهیسناوه (کارگه) که ههمیشه نوکسسجین به نینمه ده دات و (کاربون)یش به پرووه ك نه دات، و گهر نهم نالو گوره سامناکه نه بوایه ژیان له سه ر زهوی نه ده ما. ثایا... ثهمانه ههمووی له کاریگهری ریّکهوتی کویّرانهن ثهی حهیران؟ حهیران/ پاك و بیّگهردی بۆ خودای مهزنه، بهراستی کاریگهریه کی سامناکه وهخته سهرسورِهیّنهر ترو داریّژراوتر بیّت له (کاریگهری باران).

شَيْخُ/ ثايا... ثەمەش يەكىنكە لەكارىگەرەكانى رِيْكەوت ئەى حەيران، كە قورئان پىش سيانزە سەدە بەخەلكى فەرموو ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ لَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِراً نُخْرِجُ مِنْهُ حَبَّاً مُتَرَاكِباً ﴾الأنعام: ٩٩

حەيران/ گەورەم تىنەگەيشىم.

شیخ / چونکه به ته و اوی سه رنجی ئایه ته که ت نه داوه، خود اده فه رمویت (فَا عُرْ حَنّا به)

(به هزیه و ده رمانه یننا) و اته به هزی ثاوه و ه رووه کی ههموو شتیکمان ده رهیننا، و هه روه ها ده فه رمویت (فَا عُرْ حَسْنا) ده فه رمویت (فَا عُرْ حَسْنا) ده فه رمویت (فَا عُرْ حَسْنا) ده فه رمویت (فَا عُسْر جُ مِنْهُ حَبّاً) (ناو کی لیده رده هینین) ثه م راناوه بو کی ده گه رینته و هه فه رمووده ی (فَحْر جُ مِنْهُ حَبّاً) ثایا ده گه رینته و ه بو ثاویان بو رووه ك یان بو رووه ك یان بو رموده یان بو رموده یان بو رموده یان بو ماده یان بو ماده که بو (سه و زه ماده) ده گه رینته و هه لام مانای چی یه که خود اناوك له سه و زه ده ربه ینینت.

شیخ الله الیزهدا نهینی موعجزه کانی ثایه تبه کانی قور ثان به ده رده که ویت، شه ی حمیران، به نکو ناماژه به بن نه و نهینی یه ی که تا . . نیستا لای زانایان به شار اوه یی ماوه ته و ه و رانست و اده ریخستوه و ه ک پیم و تی: پیکهینانی پروه ک و خوراك له کاربز نسه و و ه دره گریت، و هم روه ها زانست به ده ریخست که پروه ک دو وه م توکسیدی کاربزن شیکار ده کات بو هم ردو و په گهزی (توکسجین و کاربزن) کاربزنه که و ه رده گریت و به مه شخوی به هوی شه و به مه شخوی به هوی شهرو سیده کات و به مه شخوی پیدروسیده کات و به رهه مه که شی به رده گریست، به لام پروه ک چون دو وه م توکسیدی کاربزن شیکار ده کات و به رهه مه که شی به رده گریست، به لام پروه ک چون دو وه م توکسیدی کاربزن شیکار ده کات بو دو و ره گهز ؟

سهرسورهینه ره که تالیره دایه، زانایان به ده ریانخست که تهم شیکاره روو ده دات له ته نجامی کارلیکی کیمیاوی سهرسورهینه رله نیوان (رووناکی خور) و (سهوزه مادده) که له خانه ی گه لاکاندا هه یه و به (کلوروفیل) ناو ده بریت. و تهم و شهیه ووشهیه کی یونانی یه که پیکها تووه له دوو برگه (کلورو) و اته سهوز، و (فولون)و اته گه لا. به لام چون شهم کارلیکه کیمیاییه روودهدات له نیوان روناکی خورو سهوزه ماددهدا، شهم نهینیه کهزانست به یه کیک لهسهر سورهینه ره کانی خودای دروستکهری داده نیت.

زانایان ته نها ئهوهیان زانیوه گهر سهوزه مادده نهبوایه ئهم کارلیکه کیمیایه روی نهئهدا، و دووهم ئزکسیدی کاربزن شیکار نهدهبوو بر ههردوو ره گهزی (کاربزن و ئزکسجین) و روه کیش خزراکی وهرنهده گرت و بهرو بوومیشی نهدهبوو.

ئایا دروستوونی ئهم کارگهی ههوایه و دروستبونی ئهم سهوزه ماددهیه و گورینی ژههر به مهوزی نه مهوزه ماده به مهوزه و گورینی ژههر به مهوزی نه مهوزه و بن کهم و کوری نایا نه مانه هه مووله کاریگهری ریکه و تایا نه مانه هه مووله کاریگهری ریکه و تایا نه مانه هه مووله کاریگهری ریکه و تایا نه مانه هه مووله کاریگه و ریکه و تایا نه مانه هه مووله کاریگه و ریکه و تایا نه مانه هه مووله کاریگه و ریکه و تایا نه مانه هه مووله کاریگه و ریکه و تایا نه مانه هه مووله کاریگه و ریکه و تایا نه مانه هه موله کاریگه و تایا نه کاریگه و تایا کاریگه و تایا کارگه و تایا کارگه و تایا کاریگه و تایا کاریگه و تایا کاریگه و تایا کاریگه و تایا کارگه و تایا کارگوری نایا کارگه و تایا کار

میوانخانه ی گه وره برشنی شهریم برسنی شهریم

شیخ نهی نهم میوانخانهیهی که خاوهنه کهی بؤمانی دروستکردووه و چهسپاندۆیهتی و پاریزراوی کردوه، و جیایکردۆتهوهو نهخشانلىۆيهتى و بهرزو نزمی تیادروستکردووه، و بههمموو پیویستی و بهخشندهیی یهك ناماده یکردوه، نایا بهشی ریکهوت چهنده تیایدا؟ حدیران: کام میوانخانهیه، گهورهم؟

شیخ میو انخانه ی نمم زهویی به له هاتنماندا تیایدا داده به زین هم له بیشکه وه تاکو گزر. نهم میو انخانه یه ی نما در امگا و سوز و گهرمی و ناگرو پروناکی له خوگر تووه له گهل نمو چیشتخانه یه ی که جوره ها خواردن و خواردنه و همان پیشکه شده کات له گهل نمو چیشتخانه یه و سهوزه، ته نانه تشیرینیش مان پیشکه شده کات و جوره ها پوشاك که له سهرمای زستان و گهرمای هاوین. ده مانپاریزیت، نایا نه خشه دانان و

پر است. بایه خدان و وورده کاری تیادا به دی ناکهیت نهی حهیران؟

سه رنجیده له به رده زور بچوو که کانی..که ثهم میوانخانه گهوره یان لیپینکها تووه، نه و مادده یه ی که وورد و خاش و شیکار کراتا گهیشتته گهردیله که ی و به ره و ناوکی گهردیله کان چون و توانیان له تی بکه ن ووزه ی لیپه ده ست بهینن به مهش کاولکاری سوتاندن و له ناوبردن و کوشتاریان کرد.

ً ثایـا پـاش ثـهُم هـهموو کـاره رِاسـتی ماددهیـان بۆ به دهر نه کهوت یاخود تا ئیْسـتا نهزانن لـنِی؟

ثایا بینینی همموو شمو پیکهاتووه ریکخراوه سهرسودهینه رانه و شمو لیکچوونه دلرفینانه و نهخشه رازاوانه، ناماژه ی نهوه ده کهن کهله دیار ده ی ریکه و تی کویرانه بن؟ نه خیر و نه ده انه ده چوونه نیاوانی زانستی سهرده می پیشوو ته نها سه رنجی رو که شمی مادده یان شهدا نه ده چوونه نیاو نماوه روك و قو لایی یمه وه و ره گهزه کانیان به شمین و میاکانی مادده به دیان ده کرد، و نه ده زانسرا هو کیاری لیک جیابوونه و هیان و پیکه وه لکانیان ، و ره نگه جو را و جو ره کانی رووناکی ده بینی به لام نه یده زانی هوی نهینی جو را و جو ره و لیهاتوویی جو را و جو ره و لیهاتوویی

حديران/ چەند سەير و سامناكە!.

شیخ/ نمه قهباره یه را زانیان به گهوره ی داده نین به گویسره ی فعله کترونه کان و ، پورتونه کان که گهر دیله یان لیپینکدیست، و تاکو بومانی نیزیك بکه نه و و بتوانین نه ندیشه ی نمو جیاوازیی به بکه ین، نموونه یه کیان بو هیناوینه تموه گهر نمله کترونه کان دابین به گهردی، پروتون له چاویا به قهد گوی زموی ده بی، گهر دیله ش له چاوی دا به قه د سه دیمی نافره تی زنجیره دارده بین ، گهر بینته و هیادت، و ده لین: جیاوازی نیوان قه باره ی گهردیله هه مووی به گشتی و نه و نه له کترونانه ی که تیایه تی، وه ك جیاوازی نیوان گهردیله ی توز و نه م ژوره ی که نیمه ی تباین و ایه نه ی حهیران ؟

حەيران/ ئاي لەم سەرسورھننەرە سەرسورھننەرە!!.

دهگونجینت نهم گهردیله بهو ههموو بچووکیهوه (بزشاییو بهشی)ههبیت؟

شیخ به تی نهی حهیران، بزیان به ده رکه و ت که وا گهردیله به رگی ههیه و له ناویدا ناوکیک یان چهند ناوکیک ده خولینه وه و بارگه کانیشیان ته له کتر و نیک یان چهند ته له کتر و نیک به تو دی و ناوکیش له لای خویه وه پیکها تو و می در و تو نیک و یان چهند نیو ترونیک ته نها له پروتونیک و یان چهند نیو ترونیک ته نها له هاید رو جیندا نه بیت که نو ترونی نیه.

حدیر ان/ ئەم ئەلەكترۆن و نيوترۇن و پرۇتۇنانە چىن

شینخ/ ئەلـه كترۆن بریـتى يە لـه يەكەيـه كى بارگـاوى سـالب، و پرۆتۆنـیش بریـتى يە لەيەكەيـه كى بارگاوى موجەب، و نيوترۆنيش بريتى يەلـه لەيەكەيەكى بارگاوى بى لايەن نەموجەبەو نەسالب.

حدیران/ کهواته مادده و گهردون به گشتی و ثیمهش له گهالیاندا بریتین لهچهندهها . به کهی بارگاوی کارهبا؟

شیخ انهمه، راستیه کهیهتی نهی حهیران، و نهو ماددهیهی که گهردوون و نیمهی اینیخ انهمه، راستیه کهیهتی نهی حهیران، و نهو ماددهیهی که گهردوون و نیمهی اینیکهاتووه، بریتی یه له وزهی کاره بای جامکرا و به شینوهی گهردیله و ره گهر، و زانای گهوره (نهنیشتاین) تیوری (نسبی) دوزیه و و به جیهانی ووت (مادده و وزه یه نشن) راستی و وته کهی بهده رکهوت کاتیک که توانرا نه توم له تیکریست و مادده کهی بگوردریست بو وزه، وه نه چون به کردهوه به ده رخرا له نه نجامی له تکردنی گهردیله دا، هیچ ریگریک نی یه که نهمرو ووزه بکریت به مادده ؟

شینخ استه بهدوور ناز انرینت، ثالیره دا نابینیت که زور نزیك بووبیته وه له باوه رهینان به ئیمكانی دروستكردنی مادده ی گهردون له نه بوونه وه همو وزه و هیزیك به گشتی بؤخودایه) ئه ی حمیران (إن الله قوی عزیز) (خودا به تواناو به هیزه).

حميران/ شيخي گمورهم تا ئيستا باسي فهلسهفي (نِسبي) بۆ نەكردوم.

شیخ / (نسبی) فهلسهفه نی یه، به لکو تیوری زانستی روته، گهر ناره زووت لیبیت بوتی باسده کهم، به لام ئیستا باسی گهردیلهت بوته و ده کهم تاکو برانیت چهند ریکخسان و . کرداری لـه خو گرتووه، رینه مایمانکردن بـ فر دهر ککـردنی بوونـی ریکخسـتان به تـه نها مههست و ئامانجه.

حديران/ فەرمان بۇ تۆيە گەورەم.

شیخ اید کیک له سهرسورهینه ره کانی سیستم و رین کخسین نه وه یه که ژماره ی نه لکترونه کانی به رگی ده ره وه ی گهر دیله یه کسانه به ژماره ی پروتونه کانی ناوکه گهر دیله ، گهر دیله ، گهر دیله ناوک اید که یدا که به ناوک یه کهر دیله ، گهر دیله ناوک نه هماید رو جیندا نه بینت و گهر دوو پروتون هه بوو نه وه دوو نه لکترونیش ده بینت ، به بعوره یه که لهدوای یه که ژماره کان به ره و ژوور ده پروات ، له سوکترین بارستایی ده بینت ، به معوره که زه کانه و به گهری یورانیوم قورسترینیانه ، و گهر دیله ی ره گهر دیله و به وتونی موجه بی ناوک به مین که دیله یه کسان ده بینت ، به لام نیوترونی بی بارگه و پروتونی موجه بی ناوک بارگه ی کاره بایی گهر دیله یه کسان ده بینت ، به لام نیوترونی بی بارگه هاناو کدا ژماره ی زور بینت یان که م بینت یه کسان نابینت به ژماره ی نه له کترونی بارگه ، چونکه نیوترون بی

بارگهید، سه رنجیده. نه ی حدیران له م سیستمه سه رسور هینه ره و له مه شگه و ره تر و سه رسور هینه رته و یاسا خولی یه ی که پؤلینگر دنی به رگه کانی گه ردیله ی له سه ر به به به سه کاریگه ر ده بیست له سه ر درو ستبوونی شه لکترونی په گه ده به و ازه کان و بینکها تنیان، به گویسره ی پؤلینی هه له کترونه کان له به رگه کانی گه ردیله دا پیکله خری به گویره ی به ده رده که و تووه جیگای نه له کترونه کان له به رگه کانی گه ردیله دا پیکله خری به گویره ی پؤلینی هه شتی، گه ر ژماره ی نه له کترونه کان له به رگی روو ته ختی گه ردیله کدا هه شت بوو شه و ابه رگه که ی خوی ده کاته وه گریان په گه زی (۹) نه له کترونی کورسیه کانی شه و به رگه جیگه ی خوی ده کاته وه گریان په گه زی (۹) نه له کترونی کورسیه کانی شه و به رگه جیگه ی خوی ده کاته وه گریان ده گری نه و مه روه ها و جیگه ی ناییت و ده روات بو به رگی دو وه م له وی جیگه ی خوی ده گری نیتر هه روه ها و یه که م و دو وه م و سییم به هه شت پر ده بنه وه، ثیتر چوارهه میش هه روه ها و یه که م و دو وه م و سییم به هه شت پر ده بنه وه، ثیتر چوارهه میش هه روه ها و تاکوتایی هم ره به هه شت پر ده بنه وه، ثیتر چوارهه میش هه روه ها و تاکوتایی هم ره به هه شت پر ده بنه وه، ثیتر چوارهه میش هه روه ها و تاکوتایی هم و دو وه م و سییم به هه شت پر ده بنه وه، ثیتر چوارهه میش هه روه ها و تاکوتایی هم و دو وه م و سینه و دو وه م و دو وه و دو وه و دو وه م و دو وه م و دو وه م و دو وه م و دو وه و دو و دو وه و دو

لَه مه ش سهر سور هینه ر تر یه کگرتنی ته م ره گهزانه یه له گهل یه کتردا له سه ر بنه مای پؤلینی هه شتی که زور له نه ریتی میوانداری تیادا به دی ده کرینت چونکه یه کگرتنی ره گهزه کان رووده دات به گویره ی یه کگرتنی ته له کترونه کانیان.

گەر ژمارەى ئەلكترۆنى بەرگى رەگەزە مىيوانەكە لەھەشىت كەمتر بېت، واتە خانەيـەكى بـەتالى ھەبىـت، ئـەو كاتـە بەسـنگىكى فـراوانەوە دەتوانىـت مـيواندارى رەگەزىكى تىر بكات بەمەرجىك ژمارەى ئەلەكترۆنەكانى يەكسان بىت بەخانەى بەتالى بەرگى رەگەزەگە كەلەھەشت ئەلەكترۆن كەمترى ھەيە.

ئمو ره گهزهی که له به رگی ده ره وه یدا ته نها (۸) ئه له کترون هه یه ناتوانیت میوانداری هیچ ره گهزیکی تر بکات، که به مهش لیبور در اوه به لام ثه وهی (۷) ثه له کترونی له به رگی ده ره وه یدا ده یه، ده توانیت یه ك بگریت له گهل ره گهزیکی تر دا که له به رگی ده ره وه یدا ته نها یه ك ئه له کترونی له به رگی ده ره وه دا هه بیت، به م چه شنه.

لهبهر ئهوهی جیاوازی ره گهزه بنه ره تیه کان به گویرهی جیاوازی نهله کترو نیه کانیان، وه که باسکرا، و چ کاتیک بارستایی گهردیلهی ههر ره گهزیک زانرا، نهوا ههموو سیفاته تایبتمه ندیه کانی ده زانری.

(مەندەلىيىف)ى زانساى روسىي توانىي پۆلىنىنى رەگسەزەكان بەگويىرەى بارسىتايى گەردىلەكانىيان بكات، بەمسەش خشىتيەكى نمىرەدارى بەرەو ژوورى دانسا، بەلام زۆر به کتوپړي بـهرهنگاري ثـهو بۆشـايييه بـۆوه کـه گـهردوون ناسـهکان دووچـاري بونـهوه کهلهنیوان مهریخ و موشتهریدا بوو، گهر بیتهوه یادت... حهیران.

(مەندەلىف)ى زانا دۆزىيىدە كەنمرەي بەرەوۋوورى ھەر رەگەزىك بەشپوەيەكى ئاسايي دەرواو هيچ بۆشاييەكيان تيادا نييە، تەنھا لەسنى رەگەزدا نەبين، يان ئەوەتا ئەم (یاسایی خولهیییه) ثاسایی و راست نییه، و یاخود راسته و بوونیان همیه ثمو کاته دهبینت بوونی ثهم ره گهزه ونبوانه به گویرهی بؤشاییه کانیان بن.

جیگای سەرسورمانە كە (مەندلىف)ى زانا كەباۋەرى بەراستى (ياساي خولەيي) همبوو، چەسپاندى كە ئەم سىنى رەگەزە ونبوانە پېويستە بوونيان لەسەر زەوي ھەبيت به لکو توانی له سهر بنه مای بارستایی گهردیله کانیان که له پله کانی بزشایدا ههن سیفاته كيمياييه كانيان دياريبكات، كهههيانه ههروهك خوى بينيبيتي وابيت.

لـموه سـمیرتر حمیران (مەندلیـف) زۆر خۆشبەختانە توانی پیش مردنی لـهسالـی ۱۹۰۷ دا رِ استى پيشبينيه ز انستيه كهي ببينتي سهبارهت بهدوزينهوهي رِه گهزه وونبوه كان لهلايهن ز انایانهوه، و ههریه که لهوسی ره گهزانه کیشی گهردیله و سیفاتی کیمیاییان ههبووه که (مەندلىيف)ى زانىا پېشىبىنى كىردبوو ئايىا، دەشىيت ئەي جەيىران ئەم سىسىتم و پۆلىنە سەرسىورھينەرانە لە گەردىلە و مەجەرەكاندا، بەبنى ھىچ جياوازىيىيەك لەنپوانيانداھەموو له کاریگهری رینکهوتی کویرانه بن؟

حەيىران/ شىيخى گەورەم راسىتى فەرموو، كەوتى: زانـا بەچـونى لـەماددەوە بـۆ ناوهرو کی، خودای بهدیکرد

شينخ/ ئمو روناكيمي كم قورئان لمزور له ثايهته كانيدا، ئامارهي بنو ده كات، ئايـا. بهشمي ريكـهوت لهدروستبوونيو پيكهاتن و ريكخستني ياسـاو سيسـتمه كاني و جۇرايەتى رەنگەكان و گۆرانيان لەبەرچاودا چەندە؟

قورئان دەفەرمويىت:

﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالتُّورَ ﴾ الأنعام: ١ ﴿ وَمَــا يَسْـَــتَوِي الْلهِ عْمَى وَالْبَصِـــيرُ، وَلا الظُّلُمَـــاتُ وَلَا التُّورُ، وَلا الظُّلُّ وَلا الْحَرُورُ ﴾فاطر/١٩ -٢١

﴿ فَكُلُّ أَرَأَيْكُمُ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَداً إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَة غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بضيَاء أَفَلا تَسْمَعُونَ ﴾القصص: ٧١

﴿فَلاَ أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ، وَمَا لا تُبْصِرُونَ﴾الحاقة/٣٨–٣٩

که واته نمو روناکیه چییه که به هزیه وه شت ده بینین و نموه چییه که خودا سویندی پیده خوا سویندی پیده خوا به وه ی که نیمه ده بینین و نایبیینین، خودا تواناکانی ناشکرایه و له قور نانی پیروزدا ته نها سویند به نیشانه به رزه دروستگراوه کانی ده خوات، نمه و نیشانه ی که راسته و خو له خوره وه، و یان له ورشه داره نه بینراوه کانه وه ده گه نه سه رزه وی هه روه که ده در نین له به رینه و هه کی جوراو جور و به گویره ی ژمیره که یان، واته به شه پولانه جوراو جور و به گویره ی که می نمه شه پولانه ده بینینیت، و نمو شه پولانه شه نه وانه ن که کولکه زیرینه که به هوی سیبه ری خوره وه، حموت ره نگی به ده رده که وینت، و نمو شه پولانه له ژیر سورو سه رو وه نه و شه پولانه به نایان بینینت، چونکه چاو مان به نه توانایی دروستگراوه بو بینینی نم شه پولانه، به ناکو نم شه پولانه بو بینین و ده رکردن دروستنه کراون.

جیاوازی شه پوله کان له در پریاندا ده بیته هؤی جیاوازی له په نگ و کاریگه ریاندا، و در پرترین شه پول که به چه نده ها میل پروه کراوه و کور ترینیان (۱) شه پوله له ثینجینکدا، که کار ده که نه سه ر (ثامیری لاسلکی) گهر له مه کور ترین، گهرمی در و ستده که ن، و به که کار ده که نه سه ر (ثامیری لاسلکی) گهر له مه کور ترین، گهرمی در و ستده که ن بریتی به له به شهر له گه درین شه پوله که ی بریتی به له به شهر له به مه دار به شی ثینجین، و گهر به هه مان خیر ایی خوّی له و سنوره تیپه پی، نه و کاته کاریگه ری له سه رمان ده بیت و و ثه مه ش به (شه پولی پروناکی) ناو ده بریت. و به هو یانه وه حموت پرهنگی کولکه زیرینه درو شتده بیت، وه پرهنگه کانی شهم شه پوله بینر او انه ده گورین به گویره ی جیاوازی له خیر اییه کاندا گهر له یه که ثینجدا خیر اییه که ی بینر او انه ده گورین به گویره که و اموا رهنگی (سور) دروست ده بیت، گهر له مه که متر بوو پرهنگی (پرته قالی) و گهر له مانه زور پرهنگی (پرته قالی) و گهر له مانه زور پرهنگی وه نه و شه یاته نه بینر او ده بیت، گهر له مه کور تر بوو ثه و کاته نه بینر او ده بیت.

ته و رهنگانه دروستدهبن کهبه (لمسهرو وهنهوشهیهوه) ناو دهبرین و کاریگهریبان لمسهره مادده کیمیایه کان بهدهرده کهویت.

ل مدوای نهمانه شهپوله پولیننکراوی تر زور دینت و جیهانی بینراوه کان زور کهمتر له چاو جیهانی نهبینراوه کاندا و شهپوله ورشهداره ناسراوه کان تا. . نهمروش زیاتر له (۲۷)) پلهدا، رِیکده خرین، که بینراو تیایاندا یه کی پلهیه، و پله کانی تر نهبینراون.

ئىستا تىدەگەيىت، ئەي حەيىران مانىاي فەرموودەي خواى مەزن ﴿فَسلا أَفْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ، وَمَا لا تُبْصِرُونَ﴾. تایا جینی بروایه ثهی حهیران ثهم ههموو پۆلین و سنوردای و ریکخستنه لهکاریگهری ریکهوتن بن؟

ٌ حَمَيرَ انَّ/ پـاکـی و بـیْگەردی بۆ دروستکەری مەزنە، بەلام شیْخی گەورەم وادەبینم کە ئینکاری بوونی (ورشە) (اُلاثیر) بکات کە زانایان لەسەر بوونی رِیْکەوتوون.

شیخ اهیچ کامینگ له و زانایانه ی که ووتوویانه (ورشه) بوونی همیه، نازانن پاستی وورشه چی یه به لام به گریمان بونیان سه پاندووه، چونکه خوّیان بهرامبهر ههندی شت بینیه وه که لایان و ابوو ته نها هؤکار بو بوونی ثهم شتانه (ورشهیه) و پیوه ری پوناکییان له سهر ده نگ کرد، بوّیان به ده رکه و ت که پیویسته، بوونی نیّوه ندیّك هه بیّت له نیّوان ثهم شنانه دا بو گواستنه و ه کاریگه رله ته نیْکه و ه بو ته نیّکی تر.

بو نموونه کاتیاك له جینگهیه کی دوره وه توپیك ده ته قینریت و ده نگه که ی ده گاته ئیمه، ده برسین چی نهم ده نگه ی له متو به که و توپه که دا ههیه که نموه شیخ شینگ نابینی، به لام دیاره که نیوه ندیا له نیوان نیمه و توپه که دا ههیه که نمویش ههوایه، به هوی ته قاندنی توپه که و دو و چاری له رینه وه بو و، به مه ش له رینه وه که ده گاته گویی ئیمه، و نمو ههوایه که گونجاوه بو گواستنه وه ی نمه مده نگه نیوه ندیکی گونجاوی نی یه بو گواستنه وه ی که م ده نگه نیوه ندیکی گونجاوی نی یه بو گواستنه وه ی که گرنجاوه بو گواستنه وه ی گلوپینکی کاره به با بده ین له جینگایه کی دو وره وه و ه شیک شینگ ده بیزیت له نیوه نده هه و ایه کی خامو شدا و گه ر گه رده لولینکی ره شه هه تیک ده بینین هیچ کاریگه ریکی نمیه له سه ر روناکی ثه م گلوپه، وه که نه و کاریگه ریمی که همیه تی له سه ر ده نگی توپه که ، گه ر توپینکی شوشه یمان له همه و ا به تالکر د وه زه نگ و گلوپه که به ست کتوپ گلوپه که داده گیرسین، به مه ده رک ده که یا که همه وائه و نیوه نده گونجاوه نی یه بو گواستنه و ی روناکی، و ثه م نیوه نده که وانایان به (ووشه) (الاثیر) ناوی ده به نه به به گواسته که ی برانی.

بهلام تاقیکردنهوه زانستیه کان نهبوونی و شهیان سهلاند و پیوهر لهنیوان دهنگ و رهنگدا له گهل جیاوازیدا.

ن له راستیدا ده نگ بریتی په له پیکدادانی له گهل ههوادا و به له رینه وه ی جوراو جور ده پله رینینه وه تیا. ده گاته گویمان گهر ههوانه بوایه ده نگیش نه ده بوو، به لام روناکی شه پول تیشکه کانی به پی پیویستی به هیچ نیوه ندیک به ناسانی به بوشایدا ده روات. هیچ جیاوازی نی یه گهر (وورشه) بوونی فیعلی ههبیّت و یاخوود بوونیّکی گریمانی سهپینراو بیّت، ثهوهی کههمیشه لای من گرنگه ثهی حمیران، ثهوهیه که لهلایهنه کانی دانایی و سیستم و دروستکردنت بو بهدهرنجهم، ثایا لهو جیاوازیی یه بهثاگایت که خودا لهگواستنهوهی دهنگ و روناکیدا دروستیِکردوه.

ئايا چۆنت ئەندىشىم دەكىرد گەردەنگ وەك روناكى بگەيشىتايە گويىمان، لەخۆر و ھەسارو ئەجىرامە ئاسمانىيەكانى تىرەوە ياخود بەيىچەوانەوە بووايە روناكى بەھۆي ھەواوە بگەيشتايەتە بەئىمە، بەمەش بىسىن و بىنىنمان تىكدەچوون.

ئایا ثهم جیاکاریو سیستم و دانایییه ههموو له کاریگهری ریکهوتی کویرانهیه ثهی حهر ان.

حەيران/ بەخشىندەيت زياتر بينت ئەي گەورەم.

شيخ/ ئەي ئەم ئاگرە، ئەي حەيران.

حەيران/ بەلام شيخي گەورەم پەيمانى داپيم باسى (ريىرەيى) (نسبيه)م بۆ بكات.

شیخ / دهبینم زور سوری لهسهر بیرو کهی (ریژهیی) وهك میشکت خولیای بوو بیت ایه.

حدیران/ چنون خولسیای نسایم که شه و هسه مو سسه رتایی یه عمقلسیه ناشکراکانی سسه رو ژیر کرد، کاتینك ثینكاری ثه وه ده کات که کورتترین هیّلی راست ثه و هیّله یه که ده که ویّته نسیّوان دو و خالسه وه و لای و ایسه کسه دووریی یسه کان سسی دووری نی یسه بسه لکو چواره و یه کیّکیان له و چواره (کاته) و زوّر شتی تری سه رسور هیّنه ره.

شيخ/ ئەمانەت لەكويوه زانى؟

حەيسران/ لەرۆژنامىــه گەرۆكــهكان خويــندوومەتەوە، و يــاخود لەلايــەن خەلكــەوه گويبيستى بووم.

شیخ راستی زانسته کان له هه والی رو ژنامه کانه وه وه رمه گره، و بینجگه له زانایان له که سسی تر وه ری مه گره، و مه هیله عه قلت چه واشه ی لایه نه سه ره تایی یه کان و ئاشکر اکان بین ، گه ربه گشتی هه مو و زانایان هه والی چه واشه ی عه قلت بکه ن با وه رت نه بینت که زانایه کی مه زنی وه که نه نیشتاین پیچه وانه ی عه قلی خوی بکا و ئینکاری شته سه ره تا و ئاشکر اکان بکات، چونکه نه نیشتاین بیر و با وه ری سه رو ژیر نه کردوه، به لام هه ندی لایه نی تیدا راستکر دو ته وه، ئینکاری ثاشکر اکانی عه قلی نه کردوه، به لام به ناگامان ده کاته و که و اله تیگه یشتنو و ده رك کرد ناندا را ده به ک بو جیگا و کات و جور که دانیین که ده رک کراوه کانیان تیادایه، بیر و کهی (ریژه یی) کاتیک ده کیت (هیکی

له به رقم گو نجاندنه چه سپاوه له نیوان و و زه و بارستایدا و اته له نیوان هیزو مادده دا همردو و کیان ده کا به یه شخصت و همر کاتیک بارستایی زیادیکرد و و زهش زیاد ده کات، و همر کاتیک و و زه له ته نیکدا نه ما بارستایی یه کهی که مده بینته وه و به مه ش مادده شیاوی شه را کات و خیرونه و له به رئه وه ی (کات) جیاوازی هه یه له نیوان دو و که سی ده رك که ردا که یه کیکیان له هه ساریک شه وی تریشیان له هه ساریکی تر به مه رجیک خیرایی شم دو و هه ساره جیاواز بینت، چونکه وه ك ده زانیت کات به دوای جووله دا دینت، و به مه ش رفیاسی ریزه یی ده بینت و هم مش رفیاسی و بیره که ی گهیشتینه شه نجامه را نستیه کانی، وه ك یه کیك له وانه ئه ندیشه مان به وه ی دو و ری ته نه جو لاوه کان ناگو نجیت به کارهینانی له سه ربنه مای سی دو و ربی یه کانی جیگا که نه مانه ن (دریشی)، (پانی) (به رزی)، وه ك ده یزانین، به لکو پیویسته له گهل نه م سیانه دا ره گه زی (کات)یش هه بیت، و اتبه ره گه زی خیرایی که دریشی و بارستایی مادده و و و زه که ی پایه ندیشی، به مه ش کارده کاته سه دریشی مانه وه و له ناو چوونی ...

بهم چهشنه سهرنجمان بغ ماددهو دریّریو بارستاییو ووزهو جینگاو کات ناتوانین سهرنجدانیکی جیاوازو چهسپاوی بهرادهمان ههبیّت، بهلکو پیّویسته سهرنجدانمان بز شته دهر ککر اوه کان، سهرنجدانیّکی ریّژهیی بیّت لهگهلّ دووریییه کاندا راده بـوّ کـات و جـیگا و جوولّــهو خـیّرایی مـادده دابنـیّن، و تهمهیــه مانــای (رِیّژهیــی) (النســبیه) (Relativite) تایا حهیران هیچ شتیّکت تیادا بینی که مهعقول و تاشکراکان ئینکار بکات؟

وادهزانی خوم لهباسی (ریژهیی) دووردهخممهوه لهبهر فهوهی باوه پ هیّنان دوورم دهخاتموه.

حميران/ بهلني وام دهزاني.

حەيران/كەواتە ئەنىشتاين لەباۋەرداران بوھ بەبۇونى خودا.

شیخ انه که ته ته اباوه ردار بوو به تکو لای و ابوو ههموو زانایه کی دانا که ده چیته ناو قو لایی هه ندی نه به ناو قولایی هه ندی نهینی دانایی و سیستم و دروستکردنی باوه پهینانی به بوونی خودا مه زنت ده بینت، به لکو و ای بو ده چینت که زانست پیرهوی راستی نابینت گهر باوه پی له گهالدا نهینت، و باوه پیش به بی زانست پیرشنگدار نابینت، و لهم روانگه یه وه ده تینت و چه ند جوانه و و ته کهی:

جوانترین موچور که که به له شماندا دینت ثمو کاته یه که ده وه ستین له سه رسه کوی شاراوه ی به رده رگای نهینی یه کان، که ناوه رؤ که بو زانینی راستی یه کانی بو همه مو هو نهر و همه مو زانستینگ و ثمو که سه ی مردوه گهر ثمه هه سته له لای نه بروینت، و زه له ژیانینکی داخر او و تر سدا ده ژی، بنی ثموه ی به شداری جوانی سه رسو رهینه ربینت، ناوه رو کی جه و همری هه ستمان به ثاین، له ناخدا ثه و هیه که ده بینت بزانین ثمو که سه ی کونهی ثمو شته بوونی ریگای زانینی کونهی ثمو شته بوونی همیه.

بهداناترین نیشانهوه بهراز اوه ترین جوانی زاتی ئهو بهده رده کهوینت لهم جیهانهدا، که ئامیره داماوه کانی عـهقلمان تهنها دهرکی وینه رووکه شیه کان ده کات له رووته خته کاندا بی چوونه ناو وورده کاری قو لایی یه کانهوه.

بانگیشی باوه پی نمو زانایه ده کات که ده رکی هاو کاری نیوان باوه په بوونی خوداو زانست ده کات، (واته بوونی نه به باوه په نهم گهردونهی و زانست ده کات، (واته بوونی نه به باوه پی کلپهرو نیوتن بوو، چ تامه زرویه ك ده گاته تامه زرو گهرداره کهی نهم دوانه بو بینینی تروسکای نه و بالیسه که ده رده که ویت له پروناکی عمقل لهم گهردو نه دا؟

من ههرگیز ناتوانم نهندیشه ی زانایه که بکهم کهنهزانیت به بنهما دروسته کانی بوونی گهردوونی کهوهستاوه لهسه ر دانایییه کو نهوهش له لای عمقل ده رک کراوه، (زانست) بی باوه پر پرپرهوینکی چهوت ده گریت و باوه پیش به بی زانست، ههروه ککویر دهست نه کووتی).

حديران/ ئەمە زۇر گرنگە گەورەم.

شیخ/ ئیستا ئهی حهیران بابگهریینهوه بن میوانخانه کهمان که خاوهنه کهی ئاگری لهچیشتخانه و ژووره کانیدا داناوه.

ثمو تاگرهی که قورتان له هه ندی تایه تدا تا ماژهی بن کردووه، و منه تمان به سه ردا ده کات تاکو به یادمان به ینینته وه مه به سته بوون و دانیایی له دروستکر دندا، پیم بلی ته ی حمیران به شمی ریک و ت چه نده له دانانی تامراز و تاماده کردنی په گهره کانی، و به ده ستهینانی ماده کانی و تاسانکر دنی به شیوه یه کی شار راوه، و به کار خستنی مرفی به کارهینانی لمه کاتی پیویستدا، به گویسره ی سیستمه دیار کراوه کان و سیفاته تایه تمه نده کانیان؟

قورئان دەفەرمويىت:

﴿ أَفَرَاَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ، أَأْنَتُمْ أَلْشَاتُمْ شَجَرَتُهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ، نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكَرَةُ وَمَتَاعاً لِلْمُقْوِينَ، فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴾ الواقعة / ٧ - ٧٤

ُ ﴿ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْصَرِ نَاراً فَإِذَا أَلْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴾ يـــس: ٨٠

بهلاَم زانست دهلیّت: ئاگر بریتی به لهدیاردهی ثهو زیاده گهرمیهی کهله ثه نجامی سوتاندنی ههندی لهتهنه کان بهدهر ده کهویّت، و (سوتاندن) بهمانا گشتی یه کهی بریتی یه لهدیارده کیمیاویه کان که روو دهدات له ته نجامی یه کگرتنی تهنیّك له گهل نو کسجیندا به لام نه و سوتاندنه ی که گهرمی پهیدا ده کات له نه نهامی یه کگرتنی نو کسجینه له گهن کاربون، و نهم کاربونه ش له ته نه جیاو ازه بی گیانه کان و گیانله به ره کانی ناو سروشتدا ههیه ، به لام زورترین و گهوره ترین بوونی کاربونی له پووه کدا ههیه وه که ده زانیت خانه کانی رووه که به گشتی له کاربون پینکهاتووه ، به لکو ده توانین بلین کاربون ته نها ره گهره له پینکهاتنی پرووه که که خوی و خوراك و به روو بوومه که ی نیستا ده رکت کرد نه ی حمیران که نهم نایه تانه چیان له خو گر تووه ، چهند مه زن و ناشکران ، بو به رده خستنی توانایی و کاربه جی یی خودا (ناگر گهوره ترین پیویستی ژیانی مروقه بو گهرمکر دنه و هی خوراك و کاره کانی و گهر به شیره ی ناوا بوونی زور بووایه ، ژیان له ناو ده چوو ، یاخود مهترسیه کی هه میشه یی ده بوو له سه ر ژیان سه رنجیده چون خودا سیستم و په گهزه کانی بو داناوه ، و دره ختی سه وزی بو په خساندووه ، و کردو تیه شوینی حه شاردانی وزه و نیم داناوه ، و دره ختی سه وزی بو نه و ماره یادنامه یه کارهین بنده به کارهینانی له کاتی پیویستیدا به گویره ی پیویست، و کردو تیه جی خوشحالی بوونمان بو نه وه ی یادنامه یه که یمینینه وه که هم رگیز له یادمان نه چیت .

(کاتنی که دهریده هینین لهشوینه شار اوه کهی خویدا که نهویش لهثاو درهختی سهوزو تهرو ناوداره کاندایه که ههرگیز بهیادماندا نایهت کهلهو شوینهدا خوی حهشاردابیّت)

نسه و توانا مهزن و داناو دانرفینه ی کهداری تاگری بیق دروستکردووین نهم به به بادهینانه و هیه کابرایه کی لادی نشینی ساده سهرسام ده کات و توانایی خودای پیشان ده دات، هه روه ک چون زانایه کیش سهرسام ده کات و ده رکی ته و هده کات که له پشت تهم توانایه و به نهینی یه کی گهوره و دانایی و سیستم و مهبهست و نه خشه دانان هه یه ته می حدیران تایا نه م تاگره راسته و خونه له کردارینکه و دروست نه بووه تابوترینت له دروستکه ری رینکه و تی کوینرانه یه به نه کو تاماده و دانرا و ه بو پینکهینانی و زه یه که و هستاوه له سهر کاتیک که به نه نه نه اماده و دانرا و همینیت له شوینه شار اوه که یدا له کاتی پیویستدا به گویره ی سیستمینکی و و روژینه ری.

ئایا ئەم ئاگرە كەخودا پنى بەخشيوين و كردۆتيە بەلگە لەسەر بوونى خۆي، دەشنىت لەكارىگەرى رىكەوتى كويرانە بىنت ئەي حەيران؟

حهیران/ پاك و بینگهردي بو خوداي مهزنه.

شیخ ا نهم رووداوانه کهلهقورنانی پیرۆزدا لهگهلیک نایهتدا ناماژهیان بۆده کات، و جیاوازی لهرهنگو بهروبوومه کانیاندا دووباره ده کاتهوه، نایا بهشی رینکهوت چهنده لهدروستبوونیاندا بهو جۆرو شیوازو چیژو بۆن و تایبهتمهندی و سوودهی کهههیانه، و همموویان به گشتی لمیهك حاك دهروین و بهیهك ئاو ئاو دهدرین؟

قورنان دەفەرمويت:

﴿ وَفِـــي الْأَرْضِ قَطَعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابِ وَزَرْعٌ وَتَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِـ صــــنْوَان يُسْقَى بِمَاءَ وَاحِدٍ وَتُفَصِّلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكُلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآياتٍ لقَوْم يَعْقَلُونَ ﴾الرعد: ٤

َ ﴿ أَلَــُمْ تَــرَ أَنَّ اللَّــةَ أَلْــزَلَ مِــنَ السَّــــمَاءِ مَاءٌ فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفاً أَلْوَالُهَا ﴾فاطر: ٢٧

﴿ وَهُوَ الَّذِي أَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ لَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِراً نُخْــرِجُ مِــنْهُ حَــبًا مُتَرَاكِباً وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قَنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابِ وَالزَّيْتُونَ وَالرَّمَّانَ مُشْتَبِها وَغَيْرَ مُتَشَابِهِ الْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكُمْ لَا لَيَاتِ لَقَوْم يُؤْمِنُونَ ﴾ الأنعام: ٩٩

﴿ هُ ۚ وَمَنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسيمُونَ، يُنْبِتُ لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسيمُونَ، يُنْبِتُ لَكُمْ مِنْهُ شَرَاتٍ وَمَنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسيمُونَ، يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الشَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴾ النحل/١٠١٠

﴿ وَالْكَ رَضَ مَدَدُنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَلْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَ بَهِيجِ، تَبْصِرَةً وَذِكْــرَى لِكُـــلِّ عَــبْد مُنيب، وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاء مَاءٌ مُبَارَكًا فَأَلْبَتْنَا بِهِ جَنَّات وَحَبَّ الْحَصِـــيد، وَالنَّحْلُ بَاسِقُاتَ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ، رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَخْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ﴾قَ/٧-١١

﴿وَأَلْزَلْــنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءٌ بِقَدَرِ فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابِ بِهِ لَقَادِزُونَ، فَأَنْشَـــأْنَا لَكُـــمْ بِـــهِ جَتَّاتِ مِنْ نَخْيِلٍ وَأَعْنَابِ لَكُمْ فِيهَا فَوَاكُهُ كَثِيرَةٌ وَمُنْهَا تَأْكُلُونَ، وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءً تَنْبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِّبْغِ لِلْأَكِلِينَ﴾المَوْمِنون/١٨/-٢٠

﴿ فَلْيَــنْظُّرِ الْأَلْسَانُ ۚ إِلَى طَعَامِهِ، أَلَا صَبَبْنَا الْمَاءَ ۚ صَبّاً، لَهُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقاً، فَالْبَتْنَا فِـــيَهَا حَــبّاً، وَعَنِباً وَقَطْباً، وَزَيْتُوناً وَلَخْلاً، وَحَدَائِقَ غُلْباً، وَفَاكِهَةً وَأَلِّاً، مَتَاعاً لَكُمْ وَلَائَعَامِكُمْ ﴾عبس/٢٤ – ٣٢ ســهرنجبده کــه چــۆن قورئــانی پــيرۆز بەلگــه بــپرره بــهرزه کان لـهســـهر بوونــی خــوداو تو اناکـانی بهدهردهخات بهجورهها ئايهتی جياو از که ئاماژهی دروستکردنی دهدهن بهوهی که لـهکاريگـهری مهبهست و وويست و داناييه، نهك لـهکاريگـهری رێکهوتی کوێرانه.

زانست به سهر سامی یه وه به رامبه رئه م توانایه ده و هستینت که وای له زه وی کردووه به ته نه نه نه وی کردووه به ته ته نه نه نه نه نه نه وی تیادا بروینت، زانایان ده لین: ئه و ره گه زانه ی که وا رووه کیان لین کدینت تا شکران ههمویان خوراکیان له زه ویی یه وه ده مژن له سه ریه که خاك ده روین و به یه که فراگ و به روبوو میان له یه که کاربون دروستده که نه .

نزیك بو رینگ موت نهوه یه که ههموو رووه ك به گشتی، په ك جوربن، کهواته نهو. نهینی یه چی به که خواب نهوانه نهو. نهینی یه چی به که هه ندینگی تریان له به رووبوم و خوار دنیاندا وه ك قور نانی پیروز ده نه رمویت، ته نانه ت له پانتاییه کدا که له مه ترینگی چوار گوشه زیاتر نه بیت شیرین و ترش و تال و ژه هراوی بچینریت و به یه ك ناویش ناو بدرین، هه ریه ك لهم رووه کانه به بی هیچ تینگه لاو بوونیك به روبوومه جیا کراوه تایبه تمه نده که ی خویان به به رده هینن.

انستی ئەمرۆ بەدەریخستووه كه چۆن خودای بهتوانا له گهرای ئاژهلدا ره گهزی نەخشـه بــۆ ماوهيــیه سەرســورهینهره كانی دانــاوه ، هــهروا هــهمان نهخشــهی لــهتۆوی روه كه كاندا داناوه جا ئایا ئهم نهخشه كیشانه له كاریگهری ریککهوتن، ئهی حهیران؟

ســهٔرنجبده کــه چــوْن قورئــان لـهملــيوْنهها جــوّرى ړووهك و دانهويّلــه و زهيــتوون و دارخورمـاو تـرێو ههنارى ههلبژاردوه بهتايبهتى لـهنيّو ههموو رووهکه بهسووده کانى تردا باسيکردوون بوّ ئاماژه کردنى بوونى (مهبهست)و (بايهخدان) لـهدروستکردندا.

تو دەزانىت ئەو خۆراكەى كەلەشمان پنويستى پنيەتى پىنكھاتووە لەماددە نىشاستە شەكرىي يەكاربۇنىيەكان، و چەوريەكان و سەبارەت بەپرۆتىنىيش، قورئىانى پىيرۆز لەباسكردنى ئاژەلدا ناوى دەبات.

به لام سیانه ی یه کهم ، له وانه نیشاسته کان له هه موو جوّره کانی دانه ویّله ده رده هیّنریّت و در ده هیّنریّت و چه و رماو هه نار دا ده رده هیّنریّت و چه و ربی یه کان له (زویته و ه) ده رده هیّنریّت.

بیربکه رهوه ثهی حهیران لهنهینی ثهو ووتانه، خودای مهزن گفتوگو لهگهل عهرهبدا بهو نستانه ده کات کهتینی بگهن و ههرتیایدا گفتوگو هاتووه بو نهتهوه کانی پاش ثهوان کهخودا بهپهیدابوونیان دهزانینت کهلهدوای مهوهی بهزیاتر له ههزار سال پهیدا دهبن و لەتنىگەيشىتنى باسىكردنى ئىم جۆرانى لەلايىەن قورئانىەوە بىزى بەدەردە كەوپىت كىەچ رەگەزىكى خۆراكىي سەرەتايى گرنگىيان لىەخۆ گىرتووە بىز مىرۆىڭ بىنجىگە لىەئاۋەل كەخودا لەباسى گژووگىادا ناويان دەبات.

حهیران/ دهبینم قورثان ناوی زهیتون زؤر ثهبات، و به پیروزی دادهنیّت، و کردوّتیه نموونه لهسهر هیّنانهوهی روناکی خودا.

شیخ اهم اله کونه و ه لای هموو نه ته وه جینشینه کانی ده ریای ناوه راست ثهم دره خته پیروز و مووقه ده سیووه لای ثه وان نیشانه و هینما بووه بو (دانایی)و (پیت و به ره کهت) و وزیات را له و ده قه ره ناوه نده دا ده روینت که خود اسه باره ت ثهم جینگایه ده فه رموینت (نه خور هه لاتیه و نه خور ثاو ایییه) و ثه و ده و روبه ری زه ویی یه پیروزانه ده گرینته وه که جینگه ی له دایک بوونی شارستانیه تو ثاینه تا سمانیه کان بووه به گشتی ؟

حديران/ ﴿ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ ﴾لنور: ٣٥

قورئان دەفەرمويىت: -

﴿ وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَي

رِجْلَـــيْنِ وَمِــنْهُمْ مَـــنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعِ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلّ شَيْءٍ قَديرٌ ﴾النور: ٥٤

﴿ أَفَلا يَنْظُرُونَ إلى الإبل كَيْفَ خُلْقَت ﴾الغاشية: ١٧

﴿ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمَّ أَمْنَالُكُمْ ﴾الأنعام: ٣٨ ﴿ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَاباً وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ ﴾الحج: ٧٣

﴿ أَلْسِمْ تَسَرَ أَنَّ اللَّهَ أَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَات مُخْتَلِفاً أَلُوائها وَمِنَ الْجَسِبَالِ جُسِدَدِّ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلُوائها وَغَرَابِيبٌ سُودٌ، وُمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابَّ الْجَسَبَالِ جُسَدِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ وَالْأَنْفَسِامِ مُخْسَتَلِفٌ أَلُوائها يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ عَفُورٌ ﴾فاطر٢٧-٢٨

زانست ده لیّت: شهو ره گهزانه ی که شهم لاشانه ی لی پیکدینت زانراون و ههموو تاژه لینک لهبنه په تندا له تاوو خاکی شهم زه ویی یه دروستبووه پاشان جورایه تی و گهشه ی به سهردا ها تووه به پینی یاسای (پیکها تن و گهشه کردن) که لهمه و پیش باسمان کرد، و له و انه یه شهم بو چوو نه راست بیت، چونکه دروستکردنی راسته و خو زیاتر به لگه ی تیادا نی یه له سهر بوونی خودا له دروستکردنی به پینی یاسایی پیکها تن و گهشه کردن، ههروه ك نی یه له سهر ده لینده و به میستمانه ی که ژیان ده به نی به بینی و جورایه تیان ههموو گهشه کردنیان و له جیاو ازیان و له یه کچوونیان و بو ماوه پیان و جورایه تیان ههموو به گشتی یاسا و سیستمن وه ده دانیان هه دانی در نیکه و تی به گشتی یاسا و میستمن وه دانیای مینکه و تی به گشتی یاسا و میستمن وه دانی به تایا جینی به روایه شهمانه له کاریگهری رینکه و تی کویرانه بن، که ی حمیران؟

تو ده زانیت هه موو گیانله به ریّك له هیلکه ی می په و پیتاندنی له لایه نیره که ی دروست ده بیت، و زانست به ده ریخستوه که هه موو جوّره کانی گیانله به ربوم اوه یی بنه په تیننه ره که دا همیه، هرّی نهم بنه په تیننه ره که دا همیه، هرّی نهم نه خشه بو ماوه یی سه سه سه سور هینه رانه و هه موو په گهزیک به سیفات و تاییه تمه ندی خوّی جیاده کریته وه له په گهزه کانی تر، هه رجه نده که هه موو گیانله به ریّک له ناو دروستبوه وه که ورئسان ده نه رمویست ، جسا نایسا ده گونجیست نسم ریّک خسسته و تایسه تمه ندی و جیا که ره وه یی به له دیارده ی ریّکه و ترییه به که یی در که وی یا که دیارده ی ریّکه و ترییه که دیارده ی در که و تریی که که دیارده ی در که و ترییه که دیارده ی در که و ترییه که دیارده یک دیارده یک که دیارده ی در که و ترییه که که دیارده ی در که و ترییه که دیارده ی در که و ترییه که دیارده ی دیارده ی دیارده و ترییه که دیارده ی در که و ترییه که دیارده ی در که و ترییه که دیارده ی دیارده ی در که و ترییه که دیارده ی در که و ترییه که دیارده ی در که و تریی که که دیارده که دیارده ی در که دیارد که که دیارد که

چ ریکهوتنیکه که فیل و میشوولهو نهسهی دهریاو بوق و نهههنگ و کرمی ههانواسراو تیمساح و ناسك و کهرکهدهن و وشترمهل و کوترو پهپووله و بازو کوللهو تاوس و شیرو مهرو میرووله ووشترو دووپشکی ژههراویو ههنگ بهههنگوینه سوود مهندتره کهی دروستده کات نهی حهیران؟

حهیران: پهنا بهخوا لهری وونبوونی، سویندیی بهخوا ههر له مندالیمهوه بیرده کهمهوه که چون هه ناد به ناده کهمهوه که چون ههنگ وینهمان بو دروستده کات که زورم حهز لیده کرد تهنانهت کاتی یاریه کانم ده کرد له کیلگهدا دهمپرسی بوچی پهپوله وهك ههنگ ههنگوین دروست ناکات: گهروابوایه دهرهینانی بو ئیمه ئاسانترو کهمتر مهترسیدار دهبوو.

شیخ / پهپووله له کوئ ههنگوینی بؤ دروست ده کرینت؟ کیشه که ته نها مژینی شه کری دوو توی گول نی یه تاکو پهپووله و ههنگ وه له یه کبن به لام زور له غهریزه ی سه سور هینه که خودا تایبه تمهندی کردووه به ههموو گیانله به ره کان به وویستی خوی پنی به خشیوون که همریه کهیان له گهل شیوه له شیاندا بگونجینت بو گهیشتن به و ئامانجه نی که ئاراسته یکردوون.

قورئانی پیروز ئاماژه ی ئهم غهریز انهی کردووه بهتایبه تی لهباسکردنی هه نگدا، چونکه ئاشکرا ترین به نگهیه به وه ی که خودا، دروستیکردوه و رئی پیشاندا و پهیام و نیگای پی به خشیوه و شارراوه کان و خوشیه کان بههه نمه ته بوون بوشته ئاسووده کانیان به مروقه و به به سته وه با کو بینته وه یادی که خوی مهبه سته بور نیپیشاندان، و بیربکاته وه له مدروست کردنیان به مشیوه یه ته نانه ته دروست کردنیان به مشیوه یه ته نانه توره کانی میشیش ناتو انریت به رنگای ریکه و تی کویرانه دروست بکرین.

ُ وَوَأُوحَى رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذَي مِنَ الْجَبَالُ بُيُوتاً وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشونَ، ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الشَّمَرَاتِ فَاسْلُكَي سَبُلَ رَبِّك ذُلَلاً يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَنُوانُهُ فِيهُ شَفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْم يَتَفَكَّرُونَ ﴾النحل/١٨ - ٢٩

حه يُر أن / پاك و بينگُه ردى بو خوداى مهزنه.

شيخ/ ئايا چيشتخانهي ئهم ميوانخانه گهورهيه مهزن نييه ثهي حهيران.

حەيران/ هيچ خودايەك نىيە تەنھا خۆي نەبينت.

شیخ/ سەرنجبده ئەي حەيىران لەغەريىزەي ھەنگ و گيانلەبەرەكانى ترى گەردون و پیم بلى بەشى ریکەوت چەندە تياياندا؟

به مه ش غهریزه، ریسایه کی تایبه همندی نابیست و عهقلی ساغ ناچارده بیت که باوه ربه وه بهینیت که فه مانه ههمو و به گشتی له کاریگهری وویست و کاربه جی یی خودایه که به ویست فهم جیا کراو انه ی به خشیوه به ههندی گیانله به ری لاواز تاکوو ببنه به لگه بؤ بوونی خوداله تو رئانو و دهستی و ردان له دروستکراوه کان به ویستی خوی ئهم ههنگه که خوداله قورئاندا ئاماژه ی بو کردو سه رنج بده ثه ی حهیران که چون ههنگوینمان بو دروستده کات، و چون شانه دروسده کات و به سیستمین کی ئه ندازه یی سهرسورهینه ردابه شی ده کات بو چهند ژوورینی ههندین له و ژوورانه بچوو کن بو کریکاره کانیان و یان گهوره نو نیره ههنگ و ژووری تایبه تی بو شاههنگه دوو گیانه کان، و سه رنج بده وه کیان گوره نوروره کانیان دابه شکردووه ههندین کیان هه لاله و شیرینی دوو توی گوله کان کوده که نه وه ههندین تریان خواردن بو بینچوه کانیان ئاماده ده که بیویستیان به و دایکانه نامینیت، و به م نازداری یه ده میننه و تاکو بو پووردان ئاماده به که پیویستیان به و دایکانه نامینیت، و به م نازداری یه ده میننه و تاکو بو پووردان گورینین ، به درین ایی ساله کان و روژه کان به ووردیه که ناتوانریت ببینریت، که باشتره گورینین ، به دریزایی ساله کان و روژه کان به ووردیه که ناتوانریت به بینریت، که باشتره نه و فه رمانگه ی کومه لایه تی یعی که مروقی ژیر سه رپه رشتی ده کات.

ئه ی میرووله که شتی زور سهرسورهینه ری لیده بینین وه که هاو کاریسان بو کو کر دنه وه ی خوراکیان و دروستکردن و پیکهینانی مال و شاره کانیان و دابه شکردنی کارو کاسپیان و ئارامگرتن و فروفیلیان بنر گواستنه وه ی خواردنه کانیان و هه لگرتن و بلاو کردنه وه و شکردنه وهیان و کو کردنی دانه ویله کان تاکو له شوینی شیداره کاندا نه روینه وه به چ عمقلینك و به چ غهریزه یه ك ههانده ستیت به م كارانه ی كه نه و ناژه لانه ی كه زور به رزن له پله ی گه شه كردندا و هك فیل و نه سپ و شیر و مهیموون ناتوانن پینی هه ستن.

جالاجالزکه ماله کـهی بهلـیکی خوّی بهو شیّوه ئهندازه سهرسورهیّنهره دهچنی، تاکو بیکاته توّرو دهزوله و خوراکی پیْرِاو بکات.

پلـهی چـهنده لـهپلـهکانی گهشـهکردندا تـاکو بتوانی بهم کاره ووردو سهرسوپهیّنهرو فیّلاویییه ههستی.

ئهى ئه و بالندهى كه باسده كرين تيمارى خۆيان ده كهن گهر لاقيان شكا گرتنهوهى بۆده كهن، له شوينى شكا گرتنهوهى بۆده كهن، له شوينى شكاندنه كهيدا قوړوپوش كۆده كاتهوه و لهبهر خۆر دهوهستينت تاكو ووشك ده بينتهوه ووشك ده بينتهوه وايسه، واتبه دوو پارچه ئيسكه شكاوه كه يه كده گرنهوه ئهو قوړو پووشهى لهسهر ده مينينهوه.

چ عَمَّقَلْـــیْك و چ غەریـــزەیەك كەبەھۆیـــَەوە ئـــەم ئاژەلانــە ھەلدەســـــىن بـــەم كــــارە سەرسورٖهیْنەرانە كەفیل و ئەسىپ و مەيموون نەتوانان لەئەنجامدانى، ئایا پلەی گەشەكردن چ پەيوەندىىيەكى ھەيە بەمیْروولەو ھەنگ و جالجالِۆكەو سەگى دەریاوە...؟

حمیران/فهرموودهی خوا راسته ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ : پهروهردگارت دروستكردن به ويستي خوى ده كات و ههاليان دهېژيري،القصص:٦٨. شینخ ائه ی نهم چوار ناژه آنه که (بزن و مه پر و حوشتر و په شه و آن که قورنان له چه نده ها نایه تدا ناویان ده بات له به به سوو دمه ندی زوریان پیم بانی نه ی حمیران به شی بینکه و تا چه نده له دروستکر دن و پیکهاتن و دهسته مو کر دنیان و خوراکیان گژو گیابیت که ده بنه عه ماریک بو پروتین و چه و ربی یه کان و به تو اناکرنمان بو وه رگرتنی جوره ها سودمه ندیان له شیره مه نی و گوشت و خوری و موو پیست و نیسکیان، جگه له به کارهینانیان بو کیلاندنی زهوی و بو هه آنگرتنی خومان و بارمان و پاکیشاندنی قورساییه کان،

قورئان دەفەرمويىت:

﴿ أُوَلَمْ يَرَوْا اللَّهُ خَلَقْنَ لَهُ مَمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَ أَنْعَامً فَهُمْ لَهَا مَالكُونَ، وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ وَذَلَّا اللَّهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلًا يَشْكُرُونَ ﴾ يَسْمَرُونَ ﴾ يَسْمُرُونَ هُمُرُونَ ﴾ يَسْمُرُونَ ﴾ يَسْمُرُونَ هُمْرُونَ ﴾ يَسْمُرُونَ هُمْرُونَ هُمُرُونَ ﴾ يَسْمُرُونَ هُمْرُونَ مُونَالِهُمْ مُلْعُمْ مُلْمُ عُمْرُونَ هُمْرُونَ أَسْمُ عُمْرُونَ أَسْمُ عُمْرُونَ مُنْ عُلْمُ مُلْعُمْ عُمْرُونَ أَسْمُ عُمْرُونَ أَسُمُ عُمْرُونَ أَسْمُ عُمْرُونَ أَسْمُ عُمْرُونَ أَسْمُ عُمْرُونَ أَسْمُ عُمْرُونَ أَسْمُ عُمْرُونُ أَسُمُ عُمْرُونَ أَسُمُ عُمْرُونُ أَسْمُ عُمْرُونَ أَسْمُ عُمْرُونُ

﴿ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْمُنْعَامِ لَعِبْرَةً تُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَناً خَالِصاً سَائِغاً لَلشَّارِبِينَ﴾النحل:٦٦

﴿ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَناً وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْمَانِعَامِ بُيُوتاً تَعْتَخفُونَهَا يَـــوْمَ ظَعْـــنِكُمْ وَيَـــوْمَ إِقَامَـــتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثاً وَمَتَاعاً إِلَى حين﴾النحل: ٨٠

َ ﴿ اللَّسَهُ الْسَنَدِي جَعَسَلَ لَكُمُ الْمَائِعَامَ لِتَوْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ، وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْقُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴾غافر: ٩٧-٠٠ ٨

ئەمـە ھەندىڭكـە لــەو سـود مەندىانـەى كـە قورئـان بەئاشـكراو بەچـرى باسـيان دەكـات لەگەل كورتە فەرموودەيەك بۆ سـوودمەنە نهيــنىيەكان)

زانست سەبارەت بەم چوار ئازەلە چى دەلىت:

زانست وهك فـهرمووده قورئان دهليّت : ئـهم ئاژه لـه شيرده رانه كـه خوراكيان . گژو گيايه لهپلهيه كى سوودمه ندى بـهرزدان بـۆ مـرۆـڤ لـهيـه كـرَهوه شـيرو گۆشـت و خـورى و مـووى دهداتــنى ، جگـه لـه پيستو ئيسك و شاخه كانيان، و زانست دهليّت: مـرۆـڤ بـو پاراستنى ژيانى پيويستى زۆرى به پرۆتين و كاربۆهيدرايهت چهورى و خوى كانزايــيه كان و ڤيتامــيه نه كان ههيــه، و پـرۆتين بهشــى (تــهواو) و (ناتــهواو)ى ههيــهو و گهوره ترین سهرچاوه بین (پرؤتینی تـهواو) گۆشـت و شیرهمهنییه و مـاددهی چـهوری . دهوتهمه نیزین خوّراکه بیز بهرههمهیّنانی ووزه که باشترین سهرچاوه بوّی (پوّن و کهرهو شیرو گوشته) کـه ئهمانهش لـهم چـوار ئاژه لـهدا هـهن، و هـهروهها گرنگترین جوّره کانی فیتامین دووباره لـهگوشت و شیردا ههیه.

زانست دهانیت: ته نها ئهم چوار ئاژهانه لهنیوان ئاژهانه شیردهره کانی تردا به بهردهوامی شیردهدهن، و ته نها ئهوان سیفهتی توانایی کیلاندن و بارههانگرتن و راکیشانیان ههیه.

چ توانایه که نهم توانایه ی که تایبه تمهنده به م چوار ناژه ته و گذیوان نهوه ی خوراکیان گژوگیابیت و به ناسانی به ده ست بیت بزیان، و ده سته مو کر دنیان ناسان بیت و له گه ل نهوه ی عماریکی هه میشه یبن و کاریکی چالاك بن بو ده سته به رکردنی شیرو رون و گوشت که همو و به گشتی سه ربه مادده پر و تینه کان و وا چاوه روان ده کرا له به رئه و ه کوشتی سه ربه مادده پر و تینه کان و وا چاوه روان ده کرا له به رئه سیداراته نیشا سته به رهم بینن نه که ماده پر و تینه کان له گه ل گوشت و شیرو رون و که ره و به داده هه به یک داری به به رهم بینن نه که ماده پر و تینه کان له گه ل گوشت و شیرو رون و که ره و داده به به داده به رون و که ره و داده به داده به داده به داده به به داده به به داده به دا

ئايا ئەمانە ھەموو بەگشتى لەكارىگەرى رِيْكەوتنن ئەي حەيران؟

چ توانایه که ئه و توانایه ی که ئه م سیفاتانه ی له م ئاژه آله دا کو کردو ته وه وه ف قور ئان ئاماژه ی بو کردو وه له بی ده سه ته آلاتی و ده سته مویی و لیخورین و ئاسان ده ستکه و تنی خوراکیان به بی ئه رك له گژو گیادا، و ئه و هیزه مه زنه ته و او که ره بو کیالاندنی زه وی و راکیشانی قور سایی و بار کردنیان، و هه روه ها تیایاندا کویکردو ته وه خوراکی مروف و پوشاك و گه رمکردنه وه ی مال و که ل و په لی، و هه الگرو کیاله ری، به شیوه یه گه رکه سیك ته نها مانگایه کی هه بیت ده تو انیت پویستیه کانی ژبانی بی نه نه نام بدات، به بی هیچ خوماند و کردنیك ته نها ئه وه نه بیت به ره آلای ده شت و نزاری کات بو خواردنی ئه و خوراکه ی که خوا پینی به خشیوه که ده فه رمویت (و ما مِنْ دَابَة فِی الْأَرْضِ إِلّا عَلَی اللّه و رُقُها الله هود: ۱

ئايا ئەم ھەموو شتە بەگشتى لەدياردەي رىكەوتە ئەي حەيران؟

حهیر ان/ خوا په نامان بدات له گومړایی فاشکرا، خودا پاداشتی فهم داناییهت بداتهوه گهورهم کاتینك زهویمی جینشینمانت به (میوانخانهی گهوره) نـاو بـرد، بهراستی وایـه میوانخانهیه کی گهورهیه. خودای گـهوره ههموو هز كاره كانی پشوودان و حهوانهوهی بز تيادا ثاماده كردووين لهجينگهو پزشاك و گـهرمیو ئاگـرو پونـاكـی، و هـهموو بهتام و چيژينك بز دروستكردنی خواردهمهنی و خواردنهوه و ميوه و تهنانهت شيرينيش.

شيْخ/ لەيادت چوو باسى وينه جوانەكانى بكەي ئەي حەيران.

حهیران/ لمهادم نه چلووه گهورهم شهم وینه جوانه دلرفیننانه و همرگیز پشتگوییان ناخهم؟

شیخ/ نه زانم پشتگویی ناخهیت و نهیادت نه کردوه، به لام ثایا بهیادتا هاتووه جاریک بوهستیت به رامبه رئه نه نه خشو نیگارو سیبه رانه به دلیکی پرخوش و خروشه به سه رنجه دهیته کازیوه ی یاقوتی و خور ثاوا بوونی زیری و سهوزی زموردی کیلگه کان و شاوه زیویی یه کان و گهلای گوله کان، و بالی په پووله کان و په پی مهله کان و کلکی تاووسه کان، و بپریت له حهیقه تی جوانی نهمانه، که نیشانه پازاوه کانی سهرسامان ده کات، یاخود بپرسی ثاخو به شی پنکهوت چه ند بیت له پنکها تنی وینه و ره نگه کانیان و هیل و پیوه رو وینه کانیان و ثه و شتانه ی که نه خویان گر تووه نه به خشنده یی و ورده کاریی و بریکو دروستی هه لسه نگینی و هاویه کبوونی و هاوگونجاوی هاو شیاوی و هاوجوانی و هاو جیزی.

حەيران/ نەخير گەورەم.

شیخ ائه و جوانی یه چی یه نه ی حه یران ؟ نایا مانه یه که نسبی و راده یی له خو گر تووه یا خود و ریده یی الله خودی و ده ره کی یا خود و ریده که و له لای عه قلمان دروستبووه ؟ یان شتیکه و بوونیکی خودی و ده ره کی هه یه که هه ستیاره کانمان چیزی ده که ن و عه قلمان ده رکیان ده که ن وه ک چنون وینه در و ستکر او ه کانی تر ده رکده کات ؟ نایا نه م ناسوو ده ییه مان له نه نجامی جوانی نه م وینانه یه که له خودی خویاندا به سه رماندا ده سه پینن وه ک قور نان ناماژه ی بوده کات ؟

یاخود ئهم دلخوشیهمان له ثهنجامی جوانی ئهم هاوسودمهندیمان لیّیان وه ئارهزوو چیْژو سۆزو ههستمان بوّیان وا راهاتووین له کاریگهری ثهمانه بهجوان ناویان بهرین؟ حهیران/ تیّناگهم چوّن جوانی بوونی خوودی ههیه لهدهرهوهی؟

شیخ/ مهبهست نهوه نی به لیرهدا شتیکی دهره کی سهربه خو ههبیت و به جوانی ناو ببریت به وینه ی ناو و هه و ابیت، به لام نالیره دا ده پرسین نایا شیوه و پیره رو ره نگی به راده و به ریزه ی دیار یکر او هه یه کاتین کوبسنه و هو ها و گونجاوبن، جوانی له خودی خوید ا دروست ده بینت یا خود نه م جوانی و راده یی یه و به ته نها له عقلماند ا دروست بووه، به په په باه و نیگای هاو سوو دمه ندی و ئاره زوو سۆز هه ستمان بۆیان، بۆ نموونه ره نگی سور لامان جوانه چونکه هه میشه و اراها تووین هیمایه ك بینت بۆ رووی ئه و که سانه ی که ته ندرو ستیان باشه، و ره نگی سه و زه ی زه موردی لامان جوانه چونکه و اراها تووین کیلگه سه و زه پر موژده کانی تیراو به پیت و فه ر بینین، وه بان ئه م (جوانی) په تیکه له یه له بوونیکی راسته قینه ی ده ره کی له گه ثه و خه یا لانه ی که هه ست و سۆزی یادگاریه کانمان دم روستی ده که ن وه بان به مه بواه ربه بوونی ئه م راستی په بکات له راستیدا نهم و و ته یه ی دوایی راسته و له جینی خویه تی . زور جار جوانی راسته قینه ده بینین که عم قلمان ده رکی پیده کات و هه ستینکی ماددی پیده که ین، و گه رخه یالمان بو زیاد کرد که له هه ست و سۆزو یادگاریه کاغاندا دروست ده بن به مه ش هه ستمان به و جوانی په زیاتر ده بینست، و ئالیره دا نه ینینی جیاوازی چیزی جوانی له نیوان میندان و گه و ره دا

به لنی زور حاله ت ههیه که خهیالی سنزو چیژه کان زالده بن به سهر حهقیقه تیکی جو انبی ره سه ندا به جوریک که نزیکه هه ستکردن و ده رکردغان نهمینیست به پیوه ری دروستی نه و جو انبی یه.

بهمهش ههستمان بهرامبهر (جوانی) تیکه لاو ئالۆز دهبیت به لام ئهم جوانی یه له ههندی و ینه ی تریدا به رون و ئاشکرایی دهمینیته وه گهر نه که ویته ژیر دهسه لاتی زهوق و عاده ته و ینه ی تریدا به رون و ئاشکرایی دهمینیته وه گهر نه که ویته ژیر دهسه لاتی زهوق و عاده ته و که تبیایدا له گه لا مرزفینه کان مرزفینه کان و جوانی گول و په پووله باژه تیکی بین زماندا به رامبه ر ده بین به رامبه ر رهنگه دار فینه کان و جوانی گول و په پووله بالنده کان که واته له ده ره کیدا جوانی راسته قینه ی رهسه نه یه و ئیمه له ده رك کردنی ئه م جوانی یه رهسه نه دا به رامبه ر به کرداری هه ست عمقلمانی بی به گه پر ده خه ین وه کی چون ، هه ست و عمقلمانی بی بی به کانی تر.

كەواتە ئەو جوانىيە رەسەنە چىيەو رەگەزەكانى لەچى پىڭكھاتووە؟

دیاره بریتی یه وینه کانی هاوریکی (تناسق) و هاوبینایی (تناظر)و (هاوسترانی) (تناظر)و (هاوسترانی) (تناغم) له شیوه و رهنگ و دهنگ اله ژیر سیستمیکی چهسپاو دا به ریژه ی دیاریکراو پیکدین که کهمترینه له پارچه مؤسیقایه ککه پیکهاتووه له چهنده نگیکی رهسه نی چیاوازی دو ور له یه که و گیمه به ریژه ی دیاریکراو له مؤسیقاو ستارن تیکه لاویان ده کهین به پیی سیستمیکی چهسپاوی ناشکرا.

به مه ش سترانیکی به سوزو هه ستی لین پیکدیست، به بحوره ره نگ و وینه کان بو در ستبوونی وینه ی جوانی که له سرو شتدا به به رچاو ده که ون که ملکه چی ریزه ی دیار یکراو یاسای چه سپاون که به کاریگه ری توانایه که در و ستبووه بو پیکهاتنی (جوانی) که واته ناتوانین نه دو خوانی یه ی که له گهر دو ندا ده یبینین بلینین نه ندیشه یه و عه قلمان در و ستی کر دوه، به لکو بوونیکی راسته قینه ی ده ره کی یه هه ستی پیده که ین وه ک چون هه ستی بیده که ین وه که خون به قه باره و بارستایی و چیژو بون ده که ین که نه مانه شهموویان به گشتی به ریزه ی دیاریکراو له ره گه زوگه ردیله کان در و ستبوون.

گهر ئیمه به پۆشاکیکی چنراو سۆزو یادگاریه کانمان وینهی ئهم جوانییه رهسهنه دا ' بپؤشین، بـهم زیاد کـردنه خۆشــیو کامهرانــیمان زیــاد ده کــات، وهك چــؤن مندالــیـك بهپؤشاکیکی سور دلنخۆش دهبینت گهرپیی ووترا ئهمه پؤشاکی جهژنته، و له رۆژانی تردا لای جوان بووه بهلام بههوی یادگاری جهژنهوه زؤر زیاتر لای جوان دهبینت.

ئایا ده شینت ئه ی حهیران ئه میاسا چه سپاوه دلرفینه که جوانی دروستده کات به م به خشنده یی و وورده کاریی و رینك و دروست و پیوراوه، و هاوریژه و هاویه کسانی و هاو جوانی یه، له کاریگه ری رینکه و تی کویرانه بیت ؟

حهيران/ خودا پهنامان بدات له گومرايي.

شیخ / ده گونجیست نهم میوانخانه مهزنه، بهو ههموو شتهی که تیادایه لهسیتم و دهسه لات و بایه خدان و داهینان و تهواوی و جوانییه له پیکهاتهی ریکهوتی کویرانه بست؟

حەيران/ بەراستى ميوانخانەيەكى مەزنە.!!

شیخ / لهمه مهزنتر ثهوهیه که خاوهنه کهی داوای کریمان لیناکات و تهنها سوپاسی . دهوینت.

حەيران/ چەند كرييەكى ئاسانەو چەند رەزامەندە.

شیخ/ نای چهند لهیادی ده کهین و له وانهشه لهیادی نه کهیت چونکه نیمه له کوتایدا ههربو لای نهو ده گهریینهوه.

له خودى خزياندا: ﴿ سَــنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَلْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَلَهُ الْحَقِّ ﴾ فصلت: ٥٣ لەسى قارىكىدا (۱)

شیخ / ئه م سیستمه سه رسو رهینه ره (سیستمی دوانی یه) سه رتاسه ری و ئاسایی له همه و زینده و هریکدا که زور، له ثایه ته قور ثانیه کاندا باسکر او ه تا ئاماژه ی مهبهست و دانایی بکات له دروستکر دندا، به شی رینگهاتن و پینکهاتن و رینکخستن و همیشه یکردن و ناسایکردنی له ئاژه ل و رووه کدا ؟

قورئان دەفەرمويىت:

﴿ وَأَلَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذُّكَرَ وَالْأَلْثَى ﴾النحم: ٥٠

﴿ سُـبْحَانَ الْـبذِي خَلَــقَ الْمَازُوَاجَ كُلُهَا مِمَّا تُثْبِتُ الْمَارْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لا يَعْلَمُونَ﴾ يَــس:٣٦

﴿ وَ اللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ ثُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَة ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْواجاً ﴾فاطر: ١١ ﴿ وَهُــوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضُ وَجَعَلَ فِيهَا ۚ رَوَاسِيَ وَأَلْهَاراً وَمِنْ كُلِّ الْثُمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ﴾الرعد:٣

﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾الذريات: ٩ ٤

نه مه هه ندی له و الیه ته قور انیانه یه سهباره ت به سیستمی جوو ته یی، که اماژه ی سهر تاسه ری و السایکر دن له هه موو زینده وه ریکدا ده کات، چ ازه آن و روه ک یا خود مرفق بیت زانست به رامبه ربه مسیستمه سه رسو رهینه ره چی ده آیت؟ شه سهر سو رهینه ره ی که له لای نه و ان جینی خوی گر تو وه زانایان ده آین سیستمی جو و ته یی ناسایی و سهر تاسه ری یه بو هه مو و زینده وه ره کانی ازه آن و رووه ک که به گشتی به یه ک اسایی و سهر تاسه ری به نزیکه نه ندامه کانیان هاو وینه بیت و هه روه ها پیتاندنه کانیشیان نزیکه وه ک به بیت و ده پرسی چون شه مسمر تاسه ری و ناسایی و ها و وینه یه و یه کیانگر تو وه له هم مو و زینده و هریکد ۱۹

تهم ناسایکردن همیشه سهرسو پهینه ره زیاتر هوشمه ند و ژیری کردووم، ههروه ها لهمه و پیش باسمانکرد نهی حهیران به هوی خویندنه و هم بو نووسراوه کانی فهیله سوفی نهم سهرده مه (هنری برگسون) لهوه و پیش ده رکی نهم داناییه م نه ده کرد له دو و پاتکردنه و هی و و شهی (دو انه یی) له قور نانی پیروز دا له نیرو می دا، و امده زانی نهم دو و باره کردنه و میه به نه و ه و دد ا به خشنده یی خوی به سهر به نده کانیدا به ده ربخات.

تینه ده گهیشتم که روو داوه کانی به خشنده یی له دروستکردنی (جوو تهیدا) که هز کار ن بو مانه وه ژیان، تا خودا ویستی هه بیت بز به رده و امی ژیانیان له سهر گزی زهوی به هزی پیتاندن و زور بوونه وه، به لام له پاش ئه وهی بیرؤ که کانی (برگسون) حالی بووم و ده رکم کرد که دو و باره کردنه وهی و و شه ی (جوو ته یی) مه به ستی خودا منه تکردن نی یه به سه ربه نده کانیدا به لکو مه به ستی شتیکی مه زنه، تاکو به ناگامان بکاته وه له ناسایکردنی (دو انه یی) له روه ك و ناژه ل و مرز قدا تابینه به لگه بز بوونه مه به ست و پووچه لکردنه وهی

حديرا/ فدرموودهى قورنان ﴿ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلُّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمَنْ أَنْفُسهمْ وَمَمَّا لا يَعْلَمُونَ ﴾ يسس:٣٦، سبحانه.

ُ ربینگهُرُدی بُوّ ئـهو کهسهیه که جووتهی دروستکردووه لهوانهی کهلهزهویدا دهرِویْن وهلهخودی خوّیاندا) چهند پاك و بینگهرده.

شیخ / ئهم پیکهاته مندالیهی مرؤف که قورئانی پیروز ناوی بردووه زیاتر له (۱۰) ئابهتدا به ئاشکرا، ئهی حهیران نهیا بهشی رینکهوت لهوینه کردن و پیکهاتنی له هیلکهو سپیرم و پارچه گزشت و ثیّسك و داپؤشین سهقامگیركردن لـه جیّگای تایبه تیدا، بـۆ _. دیاریكردن و كاتي خوّی . له كهلیّنه تاریكه كاندا چهنده... ؟

قورئان دەفەرمويىت:

﴿ يَكَ اللَّهُ النَّاسُ إِنْ كُنتُمْ فِي رَيْبِ مِنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابِ ثُمَّ مِنْ نُطْفَة ثُــمَّ مِنْ عَلَقَة ثُمَّ مِنْ مُضْغَة مُخَلَّقَة وَغَيْرِ مُخَلَّقَةَ لِثُبَيِّنَ لَكُمْ وَتُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا لَشَاءً إِلَى أَجَلِ مُسَمَّى ثُمَّ لُخْرِجُكُمْ طِفْلاً ﴾الحج: ٥

وَإِنَّا خَلَقُنَا الْأَلْسَانَ مِنْ نُطْفَةَ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيراً ﴾الانسان: ٢ ﴿ يَا أَيُّهَا الْأَلْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ، الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ فِي أَيِّ صُورُة ماشاءَ رَكِّبَكَ ﴾الانفطار: ٧

﴿ قُــيَٰلَ الْأَلْسَــانُ مَـا أَكْفَرَهُ ، مِنْ أَيٌّ شَـَى ۚ عَلَقَـهُ ، مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَـهُ فَقَدَّرَهُ ﴾ عَبِس: ١٩-١٧

﴿ قَــالَ لَــهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلاً ﴾الكهف:٣٧

﴿ أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ، فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ، إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ، فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ﴾المرسلات/٢٠–٢٣

﴿ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْمَائِسَانَ مِنْ سُلالَة مِنْ طِينِ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ، ثُمَّ خَلَقْنَا السَّفَةَ عَلَقَا الْمُضْفَةَ عِظَاماً فَكَسَوْنَا الْعَظَامَ لَحْماً ثُمَّ السَّفَاةَ عَلَقَا الْمُضَعِّقَةَ عِظَاماً فَكَسَوْنَا الْعَظَامَ لَحْماً ثُمَّ أَنْتُمَانَاهُ خَلْقاً آخِرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالقِينَ﴾المؤمنون:١٢-١٤

﴿ الَّــذِي أَخْسَــنَ كُلَّ شَيْءِ خَلَقَهُ وَبَدَأً خَلْقَ الْالْسَانِ مِنْ طِينِ، ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُـــلالَة مَــنْ مَاء مَهِين، ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْنَدَةً قَلِيلاً مَا تَشْنُكُرُونَ ﴾ السحدة: ٧-٩

﴿ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتِ ثَلاث ﴾ الزمر:٦

ئه مسه هسه ندی له فسه ر مووده کانی قور ثانسه ثایا زانست چی ده لیّت؟ هیلکه یه ك له هیلکه کانی مریشك زور بچو کتر بیّت تیره کهی له نیّوان به شیّك و دووبهش له (۲٤٠) به شی میلیمه تریّك، و کیّشی یه ك به به شی میلیمه تریّك، و کیّشی یه ك بسه شی سان دووبه ش لسه (۱۰) ملیوّن به شی گرامینك که زهر دیّنه کهی تیدایه و له زهر دیّنه کهی تیدایه و له زهر دیّنه کهی دا زینده وه ری یه ك خانهی زوّری تیّدایه که تیره که یان ده گاته به شیّك به (۷۰ به شه قیراتیك و له ویّدا چه قی زینده وه ره یه ك خانه یه کان هه یه ، که تیره ی ده گاته به شیّك له (۳) هه زار به شی قیراتیك.

ئه م هیلکهیه له تاریکایی هیلکه داندا پیکدیت له زیدنده و هریکی یه کانه یی که اله ایک کانه دی که خانه یی که اله میلکه داند او مایکرد، و که اله شاه که نامه که نه که نه که نه که که ده کشیت و ته نگ ده بیت تاکوو هیلکه له پهرده و هیلکه که ده کشیت و ته نگ ده بیت تاکوو هیلکه له پهرده و هیلکه ده بیک که دان رزگاری بیت.

ئایا ئهم هیلکه خنجیلانه فهریکه به پیر و به ته نها له و تاریکییه دا بؤ کوی ده چی؟ چاوه پروانی ئه و کاته دیاریکراوه یه که تیدا له گهل هاو ده مه کهیدا ده گهیه نهیه ك بینه و هی یه کتریان بینیینت و یه کتر بناسن، همر دو و کیان پهروشی به یه گهیشتنن و له پیگادا به یه کده گهن، بینکه وه ده ست له مل و ئاویزان به دوانه یی به ره و لانه ی جو و ته یی پیده که و تاکو شوینیك بره خسینن و ئاماده ی بکه ن بؤ در و ستبوونی مروقینکی تری و ه ك خویان به لام ئه م ریگایه که تیایدا به یه کده گهن شیوه یه کی دریژ کوله ی تاریکی زور ته سك و باریک تیره ی موویه که ، که له پشت مندالدانه وه خوی حه شارداوه و باریک و میرود و بوچی نه م دو و خوشه و یسته به یه کده گهن ؟

نهم سپیرمه زینده وه ری نیره زور زیره ک و به تاگایه و جالاک و فیبلبازه و سهرکیشه نهی حمیران... زور چاک ده زانیت که هیلکه که چاوه رییه تی له ده می شیوه دریژ کوله که دا و اته: له ده می بووقه که دا و ده زانیت ته نها ریگا بوی مندالدانه هه ربویه تاو رناداته و هاله سیلکه که خوی زور به بچووکی ده بینیته وه به رامیه رئه مهیلکه گه و روی ده بینیته و هارامیه رئیک در یک در یک به به به به به و کی ده بینیته و میلکه که ریتی یه له (۲۰) به شهر اد به به ملیمه تریک.

سبيرمه كه دهزانيت گهر ئهو سهره قوچه كىيه تيژه نهبوايه نهيتده توانى ديوارى ئهو هیلکهیه ببرینت و گهر مهله کرنه کهی سست و هیواش بوایه وهك مهله کردنی هیلکه ثهوا دوا ده کموت لـه کـاتي دياريکـراوي بهيهکگهيشـتنيان و دهزانيْـت مهلهکـردنهکهي خـيرا دەبنىت گەر جوولەيەكى پىنچاو بىنچى ھەبنىت و بىزى دەركەوت كەمەلەكردنى خىزا تەنھا بە خۇ پيادانە بەشلەييەكەيدا.. و زانى كە چالاكى مەلەكردنەكەي لەسەريدايە نەك لـه کلکيدا پـاش تـهوهي. تـهم سـپيرمه زيـندهوره بچـوو که تـهم هـهموو شـتهي زانـي واي لەسەرى كرد شيوەيەكى قووچەكى تيژى ھەبينت و مليكى پينچاوپينچى بەسەرى بەخشى و كلكيكي درينژي بهمليهوه بهست تاكو بهو شلهيهدا بكيشينت كهمهلهي تيادا دهكات، و ئەم كلكە بەگرى بەملەوە بەستراوە بۆ ئەوەي لەكاتى چوونەناوەوەي ھىلكەكە بىزازى خـزى تەنھايـە و نـێرەكان زۆر زۆرن و ژمارەيـان دەگاتـە (٢٠٠) ملـيۆن كەمـلـملانيّ و و پهروزشن بـوّ گهیشــتن پـنیـ، و بــهدهوري ديواره کـهيدا دهخوليـنهوه گــهر يه کـيْك بــهتواناو ٠ خیرایی پنی گەیشت، رازی دەبنت بیکاته هاووجوتی خوّی و دەرگایه کی تایبهتی دلّی خوی بۆده کاتەوە کە بە (دەرگای راکیشەر) ناو دەبرینت ھەرکە سپیرمەکە ھاتە ژوورەوە دەرگاکە دادەخمات و همیزی رِاکینشانەکەی نامیننیت و بە پاریزراوی خۆی دەهینلیتەو، و بەرپەرچىي مليۇنەھا سپيرمى داواكارى تىر دەداتەوە ئەوانىش لەلاي خۆيانەوە لەغەم و يهڙارهدا سهردهنينهوه.

ئهم مندالدانه (لانهی دوانهیه) بو میوانه کهی زور بهسوزو به بهزهیییه نهی حهیران، ههمو مانگیک ئامادهیه بو پیشوازیکردنی نهو بووك و زاوایهو پهنادانیان و خوراك دانیان، بهمهش خانهی پهردهی دهورو بهری ده ناوسیت و ده زووله و موولوولهی خوینه كانی گهوره ده بیت.

رژینه ره کانی چالاك دهبن، گهر هاو جووت بوون رویدا، شهوا ههردوو كیان به خوشحالیه وه پیشوازیان لیده کرینت، و گهر رینگر ههبوو بنز هاوو جووت بوونیان به ههر هز كارینك بیت ئهوا به رق و كینه وه جیاده بنه وه و له داخدا هیلكه دانه كه ده درینت و قریانیکی خویناوی ده رژیت بز نه مانی هیلكه كهی.

حهیر آن/ ئای... چەند سەرسو رهینهره، پاکو بینگهردی بۆدروستکهری مهزنه.

شینخ/ ئەوەي كەلەمە زیاتر بەسەر سورھینىترو سامناك ترەكە ئاماۋەي زیاتر تیادایە بۆ موعجزەكانى قورئان و یارمەتىدەر بینت بىز تیگەيشتنى نھینیەكانى، ئەوەندەي پیناچینت هاو جووت بوونه که ته و او ده بینت هه تا کاریکی هاو به ش ده سیتهیده کات بن دروستکردنی مرز فینکی نوینی تر، و هه ردو و هاو کار ده که و نه تیکه لکردنی ثه و نه خشه کرز مؤسومانه ی که همیان و به و جیناتانه ی که له خویان گرتوه که خودای په روه ردگار نه خشه و دروستکردن و دروستی پیبه خشیوه که به هزی فاکته ری بن ماوه یه وه پشت له دوای پشت له نه وه وه و نه وه کان به رده و ای پشت له نه وه وه و نه وه کان به رده و ام ده بیت له ناو با پیرانه وه بزنه وه و نه وه کان به رده و ام ده بیت (زنجیره ی دروست بو له قور) (سلالة من طین) له پاشدا (زنجیره ی ثاوی بی نرخ) (سلالة مسن ماء مهین) و له م تیکه ل بوونه وه تنزکه ی هاو به شی تیکه له دروست ده بیت که خودای دروست ده بیت که خودای دروست که روست ده بیت که خودای دروست که نوی بر کردووه.

حهیران/ تهم کرؤمؤسؤم و جینانه چین؟

شیخ اوه که پیناسه م بو کردیت پیکهاتووه له په گهزی نه خشه دانان و دروستکردن و دروستکردن و دروستکردن و دروستی که به هوزانه و ه پارچه گوشتی جو راو جو پهیدا ده بیت تاکو ببیته مروفیکی نوی و جیاکر اوه له و انی تر له پرووی سیفاتی جهسته و عهقلی شیوه و قهدو با لاو پهنگ و نیری و مینی و جوانی و توانایی و ژیری و پهوشت، ههمو و به شدار ده بس بی دانانی هیلی یه کهمی به ختی نه م مروفه له ژیانیدا.

له کوندا خه لك وایان ده زانی که (جنین) له (پیتینی نیوان هیلکهی میهو شلهی نیره) دروست ده بیت و زور له سیفاتی باو باپیرانی وه رده گریت، به لام نه یانده زانی سپیرمی زینده وه ر چیه وه هیلکه چیه و پیکها تنیان چیه و خانه کانیان چیه و جورو کاریان چی یه و پیتاندن چون ر وو ده دات و بو ماوه یی چون ده بیت، و لیکده ره وه کانی قور ئان سه ریان سور ما بو و له لیکدانه وهی (پارچه گوشتی جوراوی دروستکراو دروستنه کراو) سه ریان سور ما بو و له لیکدانه وهی کاتیک که خانه کانیان دوزیه وه و کاری هه ربه شیکیان به ده رخست، و به چاوی خویان بینینان نه و شتانه ی که سپیرم له سه ری دا هه لی ده گریت له ره گوشتی خوراوی دروست کراو که دامه نیوان پارچه گوشتی به و راوی دروست کراو که (جنین) له ویدا دروست ده بیت و پارچه گوشتی بارچه گوشتی جوراوی دروست کراو که (جنین) له ویدا دروست ده بیت و پارچه گوشتی جوراوی دروسته کراو که پاراست و خوراکدانی پیده سپیری به م دوزینه و ه به زانایان زیاتر ملکه چی خودا بوون، که خودا نه م ملکه چی یه ی تایبه تمه ند کر دووه به به نده زاناکانیه وه نه ی حه یوان!

حهیران/ له پیناوی خودای مهزندا زیاتر بهخشنده کانتم بو بهدهر بخه.

شينخ/ ئهم هيلكهيه كهده بينته تنؤكينك بههيواشيي و سستي لهشيوه دريز كۆلەكەدا دەروات پاش (۸) يان (۱۰) رۆژ دەگاتە مندالدان لـەويدا دەست بەدابەشكردنى خۆي ده کات زیاده زیاده، لـهدواي زیاده تاکو ههموو به شیّك تاماده بكات بوتهو روّلهي که پیی هەلدەستىت لەكاتى پىكھاتنى (جنین) ياخود ئامادەيان بكات بۆ پاراستن و چاودىرى خۇراكدانىي (جنيەنەكە) و تنۆكەي ھىلىكەكە دەگاتە لانەي دوانىيە كە بۆي ئامادەكراوە بهديو اره كهيموه دهلكيست و خانهدابه شكر اوه كان ههالدهستن به كاره مهزنه كانسيان " بههاو کاری له گهل خانه کانی دیـواری مندالدان، لـه چـواردهوری جهنینه کهدا پـهرده لهدواي پهرده دروست ده کهن پهردهي په کهمي دهر کهوتووه که چواردهوري ههموو خانمه و پمرده کانی تمري داوه، و به کيسمهي مندال (السملي) ناودهبريست لهولايسهي كەبمەديوارى مىندالدانەوە لكىاوە كردۆتىيە ھۆكسارنىك بىۆ خۆراكىي سىمرەتايى.و دروستبوونی ویلاش تمو لایمی که بمدیواری مندالدانهوه لکاوه دهیکاته هؤ کار بۆ پاراستن و چاودیری (جهنینه که) ساوا شاراوه که، و پهردهی دوهمی ناوهوه که لهژیر (كۆربۆنمەوە) دروستدەبينت تىاكو بەتمواوى چواردەورى جەنيىنەكە بىدات لىەدواي پەردەيــەكى شــلەيى كــە راسىتەوخۆ چــواردەورى جەنيــنەكە دەدات تــاكو لەگــەل دووپهرده کهي تردا لهههموو کتو پړ و کاردانهوهيه کي دهره کي، (جهنينه) بپاريزن ثهي خودایه ئهم خانانه چهند ژیرو چهند بهئاگان سۆ ژیبانی ئهم جهنینه، و لهههمان کاتدا خانهی، زیننده و در و ستکر اوه کان) که جهنین شینوازی گهشه کردنیان دهداتی لەتنۇكىڭ بۆ پارچە گۆشتىكى ھەلۇاسراو بۆ چارچە گۆشتىكى جوراو

به و ریزبه ندیه ی که قور نمان ناوی ده بات، و له م گوشته جور اوه دروستکر اوه نه خشه هه نگر وه و به م کرو موسسومه تیکه نه یه وه له گهانی جه نیسنه کاندا، ده سستده که ن به دروستکردنی ئه ندامه کانی و سك و ناوه خنه کهی، وه ك چون په رده کانی پاراستن و چاو دیری و خور اکدان له خانه دروستگر اوه پروو کاره کان و هه ندی له خانهی (زینده وه ره دروستگر اوه کان هه لده ستن به پیکهاتنی ناوه خنه کانی سك وه ك گهده و ده سگای همانسه دان و میز کردن و زور بوون. و له لایه کی تره وه ده ست ده که ن به دروستکردنی ئیسکه کان هه ریه که له چوار چیزه ی پسپوری خویدا ناگاته مانگی دوو که نزیکه گوشته جوور اوه که بییته مروفی کی ته واو به هه موو ئه ندام و ناوه خن و ده ماره کانیه وه ثه ی خودا چی ئه م خانانه ی فیری ئه م کاره ی دروستکردنانه کردووه و به توانایی پنی به خشیون ،

ئهى حەيران، چەند بەتوانايە كاتىڭك كە ئەم مرۆقە تەواو دروسىت دەكات ئەم مرۆقە نەتوانايە لەدروستكردنى مىشىككدا.

حەيران/خودا چەند پاك و بېگەردە.

شیخ اسویندبی به خودا ، چه ند ژیر ن خانه کانی کوریوون و خانه کانی دیوارو وینالاش بز جه نینه نازداره که و ، زؤر باش ده زانی که ساوا نویکه گهر بووه گزشتی جوراو و ثه ندامه کانی پیکهات پیویستی به پیگایه کی تره و ده چیت بز خزر اکدانی جگه لم پیکهات پیویستی به پیگایه کی تره و ده چیت بز خزر اکدانی جگه لم پیکهای مژینی ساکاری دانو په یی که پرووده دات له نیوان پیشوه کانی لا کزربون و گیرفانه خوینیه کانی مندالدان ، چونکه پیویستی جه نین بو خوین تاگه وره بینت زیاتر پیویستی پیده بین و پیویستی خوین بو پالاوتن به زور بوونی خوینه کهی زور ده بینت .

دەزانینت که خوي،ی دایك نابینت راستەوخۆ بەجەنین بگات بەلكو پیویسته ئەو خوینهی که ده گات بەجەنینه که پالیوراو بینت لەھەموو ئەو ژەھرو پیسیانهی که تیایهتی وەك چۈن ھەموو ئاژەلینك خۆی لىن رزگار دەكات.

حەيران/ پاكو بيْگەردى بۆ خوداى مەزن.

شیخ/ ثمه ههموو به هرهمه ندی و ریکخستان و داهینان و نه خشه دانانه ی که قورثان ناماژه ی بنز کر دوون له پیکهاته ی مرزف و شیوه پیدانی له هیلکه و تنزکیک و پارچه گزشتیکی هه انواسراو و پارچه گزشتیکی جوراوو ئیسك و داپزشینی، ویالاش و ناوكی، و شارام گرتن و، به تواناكردنی به كه ایسته و مهاوه ی دیاریكراوی خه نوی له كه ایسته تاریکه كاندا.

ئەمانە ھەموو بەگشتى لەكارىگەرى رێكەوتى كوێرانەن ئەي حەيران. حەيران/پاك و بێگەردى بۆ خوداى مەزن.

شیخ/ نهی نهو خوشهویستیهی که ههموو کهسینك دارفین و سهرخو شده کات سوزیان دهیان سوتینیت تایا بهشی رینکهوت له پینکهاتنیدا چهنده؟

نه و خوشه ویستیه ی که راده بو ریژه که ی دانه نراوه، و نه و ناگره ی که هه انه کراوه، ته نها بو مه به ستیك نه بینت که قورنان به جوانترین و ناسکترین و داناترین و دروسترین و شهره فمه نترین و ساکارترین و قوالترین و ده ربرین که ده فه رموینت (وَمَنْ آیاته أَنْ خَلَقَ لَکُمْ مِنْ أَنْفُسکُمْ أَزْوَاجاً لِتَسْکُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَیْنَکُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِی ذَلِکَ لَآیات لِقَسوْمٍ یَستَفَکَرُونَ السروم: ۲۱، ثه م خوشه ویستیه ی که له کاردانه و هیدا سوزو هه ست لَه هه موو نامیزو و داینکدا دروستده کات و له دانیای یه که یه و هه موو داین به خشنده ده کات. ده روونی کدا جیگیر ده کات و له به زه یه که یه وه به زه بی بو هه موو داین به خشنده ده کات.

ئهو خوشهویستیهی که دووهاوسهر له پیشال و دهزوله کانی لانکی ساواکهیان. دروستده کهن..کیه جوانتریسن و رازاوه تسرین و پیروز تسرین به خشینده یی خودایسه کهبهزینده و دره کانی تاسمان و زموی داناوه.

كاتينك كـه پياوه كه وهك درندهيهك رهوشت دهنيونني لـه پاشـدا دهبيّـته مروّڤيك و ئافرهتيش وهك بووكه شووشهيهك له پاشدا بهههشت دهچيّته ژيّر پيّيهوه.

ئه و هیلانه یه که ئارامی بالی به سه ردا راده کیشی و به زهیی تیایدا گهشه ده کات و سوز تیایدا گهشه ده کات و سوز تیایدا گول ده کات له ویوه په رستنی خودا به به رهه م دیّت، یه کهم پارانه وه ی راسته قینه ده ست پیده کات بو داو اکردنی بارانی به زهیی خودا بو سه ر جگه ر سوزه کانمان که خودای دروستکه ر خوشه ویستیه که یان لای ئیمه له خوشه ویستی جگه ر مان زیاتر که دو وه.

﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسِ وَاحِدَةً وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلاً خَفِيفاً فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحاً لَنَكُونَنَّ حَمَلَتْ حَمْلاً خَفِيفاً فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحاً لَنَكُونَنَّ

من الشّاكرين ﴾ الأعراف: ١٨٩، ئه و خوشه ويستيه ى كه به هوى نهينيه كه يه وه فيرى خوشه ويستيه ى كه به هوى نهينيه كه يه و هارو خوشه ويستيه ى كه به هوى نهينيه كه يه و كارو خوشه ويستى منداله كانمان و هاوسينكانمان بوين بو هه موو برايه كى هاو مروقيمان تهشه نه ده كات، ته نانه ت بو ئاژه لينكى بيزمانى لاوازيش كه چاومان پييان كه ويت كاتيك كه هاو ده و به چكه كانيان و و نكر دبيت به چه شنيك كه به زه يكه مان وه خته بمان گرينيت بويان،

ئه و خوشه ویستیه ی که له پیناویدا خودا هه مو جوانی به گشتی دروست کردووه و له پینناوی خزمه تکردووه الله نازایسه تی و له پینناوی خزمه تکردووه له نازایسه تی و به خشنده یی به رزی و دوستی و ریزلینان و به سوزی ووته ی شیرین و ووتنی سرودو گزرانی و هونراوه و داتا شین و وینه گرتن.

به مانه ش واده زاننی که نه وین و خوشه ویست ده په رستیت بنی نه وه ی بزانیت که له ناخیدا نه و که سه ده په رستیت که نه و نهینیه سه رسو پهینه ره ی به م خوشه ویستیه یی به خشیوی نه و نه خودا پنی به خشیوی و نه سه ره تادا وه ک تیر بوونی ناره زوویه ک نه له ناره زوویه ک نه که ناره زوویه ک نه کاره ناره ناره ناره نازه نامان ده ست پیده کات، و به خودا په رستی کوتایی دینت پیم بلنی نه ی حمیران، به شی رین که و تی کویرانه چه نده نه دروستکردنی نه م نیشانانه دا، و بوونی زور کردنی هز کارو هز کان، و پالپیوه نانی بو به رزترین و مه زنترین نامانج و ناوات؟

ئایا ئه مهموو سیستم و نهخشه دانانه سهرسودهینه رآنه له دروستکردنی دوه هاوسه ری و سیند و سیند و سیند و سیند و سید دووهاوسه ری یه وه به دروستکردنی ئه و ههست و سینزه غهرین دی و استه و خنو سید و سینده و ده سه لات داره زوردارانه بینو دروستکردنی میروی له پشتی پیاوانه و ... و هیلکه و جینه کانی له مندالدانی ئافره تانه وه .

ئایا تهمانه له کاریگهری ریکهوتی کویرانهن تهی حهیران؟

لرجیگا وشوینی جنوکا ندا (۲)

شیخ/ ئەي ئەم (بیستنە) ئەي حەيران! كە قورئانى پىرۆز لەگەلیاك لە ئايەتەكانىدا لەگەل (بینیندا) ناویان دەبات كە دەفەرمویات:

﴿هَـــلُ أَتَى عَلَى الْمَالِسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا، إِنَّا خَلَقْنَا الْمَالِسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيراً ﴾الانسان:١-٢

﴿ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْمَابِصَارَ وَالْمَافِيدَةَ قَلِيلاً مَا تَشْكُرُونَ ﴾ المومنون: ٧٨ ﴿ الَّـــذِي أَحْسَـــنَ كُلَّ شَيْء خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْمَانِ مِنْ طِين، ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُــــلالَة مَـــنْ مَاء مَهِين، ثُمَّ سَوَّاهُ وَلَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْمَأْبُصَارَ وَالْمَافَنَدَةً قَلِيلاً مَا تَشْكُرُونَ ﴾ السحدة: ٧-٩.

ئه میستنه شهی حهیسران، به شه رینگه و ته هنده له دروست کردنی که لینه سه رسور هینه و که کنده و به مینه که کند، و سه رسور هینه و کانی له ده رکه و به ستنه کانی و که کلاو ریز نه و په رده و ئیسکه کانی، و نه شکه و ت کویره رینکانی، و رینچکه و رینگاکانی، و ده مارو په تکه به ستنه کانیان و له و شکه هه لات و ناو داره کانی و له پلیکانه و که ناله کانی و له پینچ په ناکانی و له کیسه و گیرفانه کانی و له به رد و چه وه کانی ... ؟

حەيىران/ ئەم ئەشكەوتە سەرسورھىنەرە چىلايە كەلەئەشكەوتى جنۆكەكان دەچىت لەپىنچى روتەختى دەريا ياخود ئەشكەوتى شەيتانەكان لەگومرى چۆلەوانيەكانىدا.

شیخ/ ئهی حهیران دوورنیت لـه بـۆ چوونی ئەندیشه کانت، هاوبهشی ئەو خەيالەت ئەكەم.

حەيران/ چۆن؟

شیخ/ بـهزمانحالی تهجیننه و شـهیتانه کان بۆتـی وهسـف ده کـهم زوّر جـار خـهیال یارمهتیده ره بوّ دهر ککردن و به گهر خستنی عهقل .

شەيتانىڭ لە شىيتانەكانى ھۆنىراوە وتىي: پرسىيارم لە جىنۆكەيەكى كۆمەللەي سرودوستان كرد، لەكوئ نىشتەجىيت؟

وتى: ئىلمە دەفىرىن و سەمادەكەين لەنىلوەند ئاسمان و زەويىدا لەسەر بىال و رىشە ئىمىلالەكانى با..

گهر وویستمان بحهوویینهوه دهچینه گویککه کانی ثهو مروقه میوانداره به بهزم و کهیفی که ههندی جار بهشادییهوه پیشوازییمان ده کات و ههندی جاریش بهفرمیسکهوه.

وتم: وەسفىكى ئەم جىنىشىنانەم بۆ بكە بارودۇخيان چۆنە؟

وتى: من نەتوانام لە وەسفكردنيان، چونكە لەكون و كەلەبەرو كوچەو ئەشكەوت و پەنجەرەو كلاورۆژنـەكانى لـە نيشـتەجيكانى ئەجيـنەكانى دەريـا دەچىيت لــە قولـتريــن شوينياندا... و بيستن وەك بينين نىيە..

وتى: ينم پئەدەي يەكجار سەردانت بكەم تابيبينم؟

وتی: خوشی و بهزهیت هیننا، بهلام دوای نیوهی شهو وهره بنو لام، کاتیک که هاوریکهم له ناخی نووستندا بیّت و ههستت پیّ نهکات.

شهیتانی هونسراوه و تسی: له کاتی دیاریکراودا له به رده م گوینچکی پیاوه که دا له به رده رگایه کی مهزندا که چوارچیوه کهی دهوری جیگای چوونه ژووره وه یه که ته سکی دابوو، له هیچ ده رگایه کدا هاو وینه م نه دیبوو له که وانه یی چه ماوه یی دا و له په تکو پیچراوه کانیدا و تم: ئه مه سه ره تای سه رسو پهینه ره هه و تی پیچ کردنه و م ئه دا بز بینینی هاو رینکه م، ده بینم له ده رو ازه ته سکه که دا وه ستاوه، له پشمه وه رو شت و به دو ایکه و ته به رده میدا خوی حه شار داوه ناماژه ی بینده نگی کردم، له پیشمه وه رو ژوور و پاشان به ره چووینه که ناته و که هه روه ک توویکلیک و ابوو یه که بهار به ره و ژوور و پاشان به ره و خوار له نیوه یدا ته سک ده بینته وه له روو ته خته که یدا شله یه کی زه ردی لینج هه یه، کاتی گیشتن به کوتایی توونیله که خومان به رامه در به رده یه کی بچوو کی ناسک بینیه وه نیوه ی ته نک بو و له شیوه ی ته نکی په رده ی ته پل به لام که میک چه ماوه ، و کاتیک له په رده که نزیک بو و مه وه هاو رینکه م، وه ک بترسی چرپانی به گویمدا و پینی و تم: تو لیره وه و رنگای نزیک بو و نه ژووره و مت نی یه .

وتم: ئه می تو به مسن هه دروه ك پیشه می خوم ده چه ژووره وه ، و سه باره ت به تو ده گه رئیسته وه و له كه له به در كه رئیسته ژووری چون ده بیست به ته نها بگه رئیمه وه چه به يالمه وه باكونيك له م په رده به به كه م. هه رگيز نه كه می ئه و كاره بكه می، گه ركردت گونچكه می ئه م پياوه له كار ده خه يت و تو ره می ده كه يت و بن به شی چوونه ژووره وه می ئه م چنگايه م ده كه يت بو بن به شمی چوونه ژووره وه می نه م چنگايه م ده كه يت بو بن به شمی چوونه ژووره وه می به م

وتم: ئهى رِنگاى دووهم له كويوه به ؟ وتى: دەرده چيت و لـه بـهردهم لـيوه كانى ئـهم پياوه دا دەوه ستيت گـهر كرانه وه ئـهوا ده توانى بچيته ژوورى و كاتى داخستن ههردوو ئـيوه كانى به هيوائنى (ئۇستاكيوس) تەنها رِنگايه كه گوينچكه به ههواوه ده به ستينت، تۆلەويوه دەچيته ئهو هۆلهى كهله پشت ئهم پهرده يه و دينت، ده بينيت چاوه روانت ده كهم.

لهنیوهند تهم دیوارانه دا زنجیره ئیسکی سهرسو پهینه رهه تواسراوه، که یه کینگ له و بیسکانه له شیوه ی چه کوشه و دو وهم ئیسك له شیوه ی سندانی ئاسنگه ردایه و سیههم له سهر شیوه ی ئاوزهنگی زینی فهره نگیدایه که هممو به یه کهوه لکاون، شیوه چه کوشیکه ده لکینت به پهرده ته پنیه کهوه و ده چیته نیوان ههردوو چینه که یه وهو پیوهیان ده به ستریت و پهرده که بو ناوه وه ی ژووره که راده کیشیت به شیوه یه و ای لیده کات که له ناوه و مینه که نیوان ههردوو قولک بینت و له ده ره و هو تماوه و مینه که که نیوان ههردوو فیسکه که ی تردا هیلکه یه که یه به رامیه ری به لام سندانه که نیوهندیکه له نیوان ههردوو فیسکه که ی تردا به هنوی ئیسکی جیاکه ره وه به هه ردوو کیانه و ه ده به ستریت به هاو ریکه م ووت نهم فیسکه هه نیواس اه انه چین ؟

وتى: نازانم بەلام ئەوەندە ئەزانم گەر ئىيمەلە پەردە تەپلەيەكەيانەوە چووينە ژوورى ئەوا ئەم ئىسكانە بەھيواشى دەلەرىنەوە ئەي نهينى چىيە كەوا لەھەوادا ھەلواسراون؟

وتي: نازانم بهلام ئهوهنده ئهزانم گهر يه كيكيان نهما و ياخود پارچه ئيسكه جياكراوه كان له کار کهووتن ئهوا بیستن کزوو لاوازدهبیّت وتم ثهی ثهو کونه بازنهییه پهردهییه چییه و بو کـوێ سەردەکێشسێ؟ وتـي: ئەمـەيان رێـرەوى دووەمـﻪ بۆ گەيشتن بە دەمارەكاني بيستن وتم چىي ھەيــە لەپشــت ئــەم دوو كوونــەوە، وتــى: ئــەو ھۆلەرووتەخــتە كۆتايىيــە ھەيــە کەلـەكۆتايىي گەشتەكەماندا تېپىدا جىڭگىر دەبىين، كـە مەزنىزىن و ئازىزتىرىن ھۆلە لەلاي خاوهنه کهی که زور کهلهبهروو بهرزایی و پلیکانهی تیدایه که مروقی تیادا وون دهبیت، و هدر لدبدر ئهمدیه که پینی دهووترینت (بیابانی ویلل)- واته توونی بابا) وتم: له کویوه بچینه ناوي؟ وتي: من له كونه هيْلكهيه كهوه ياخود له كونه بازنهييه كهوه دهچمه ناوي، بهلام توّ . ناتوانيىت ليْيانەوە بچيتە ژوورى چونكە وەك دەبينيت بەپەردە داخراوە؟ وتم: كار چى يە؟ وتى: لـهم كاتـهدا هيچ ريْگايـه كم لانيـه بـۆت، بهتوورهييهوه وتم ئايـا لـه كاتى تـردا ريْگـا دەبىت، وتى: بەلنى بەلام پىويستمان بەكات و ھەلىنكى گونجاو دەبىت، وتم ئەو ھەلە چییه؟ وتی ده گهریین به دوای مرؤفیکی شاعیردا که خولیایی مؤسیقا بیّت، تؤ ده چیته لای و چهند بهیهته هؤنراوهیه کی پیدهبهخشینت کهتهنها بؤ ستران و گؤرانی بگونجینت و منیش ده چم بو لای چهند تاو ازیك كه بگونجین له گهل ته و بهیتانه دا فیرده كهم گهر هۆنراوه كەي تۆ ئاوازەكەي منى بەدل بوو ھەردووكيان كۆدەكاتەوە بەمەش تۆو لە ئاميزم ده گریت و منیش له نامیزت ده گرم، و دهبین به یهك و دهتوانیت له گهالما بییته پیروزگای بيابانه كان.

وتم نه و شاعیره ی که من شهیتانی نه وم که گه و ره ترین شاعیره به لام سرودوو گزرانی نازانیست وه ك تیز ناره زوی ده که یست، و کین نه م جوره هزندراوه یه دابنیست؟ و تی: شاره که مان بی به ش نیه لهم نموونانه به لام نه وه ی بزی په خسا بینته شاعیرینکی به هره مه ند نایه ویت بینته گزرانی بیز.. و تم: نه مه ت چزن زانی؟ به زه رده خه نه یه کی مه کراویه وه و تی: به هزی نه م براده ره و زانیم که نیمه له گوینچکه ی داین چونکه هزنراوه و گزرانی زور باش ده زانیت گه رچی له خه لکیشی بشاریته وه، و تم: چیته لینکولینه وه و توژینه وه کانمان لین نالوز ده که یت.

وتی: ئهترسم گهر به ناگای بهیننم تبووره ببیست.. وتم گوینی مهده ری من له کاتی خهونه کانیدا چهند بهیته شیعریکی گریاناوی پیراده گهیه نم و که به ناگا هاته وه دهیالیته وه، تؤش له گهروویدا سه مای بوده کهیت و نهویش دهیکات به گورانی.

و تبی: بؤچبی هؤنراوهی گریاناویت بؤ ههالبژارد؟ وتم: نابینیت تهمهنی بهرهو پیری دەروات، و زۇر ھۆنىراوەم بەگونىي ئەوانەدا ووتىووە كە پىيان لەرۆخى قەبرە بەلام تەنھا تـهم هو نـراوانهيان لاپهسـهند بـووه كـه رازوو گلـهيي و سـۆزى لاويـهتى تـيابووه. شهيتانيي هزنراوه وتي: همهوو نمهوو، پياوه كه به گريانهوه به ثاگا هاتوو لهبهر خويموه بهيته هزنراوه کانی دهوو تموه، ثموه ندهی پنی نه چوو گویبیستی وورته وورتی بهیته هزنراوه که بوويىن بـه ثـاوازەوە، بـهم شـيّوەيە ھـەردووكمانى لـه بازنەيـەكدا كـۆكـردەوە، ھـەروەك وویستمان یهك گرتني لهنیّوان تیّمهي ثاوازوو هؤنراوهدا كرد، بهیه كگرتووي دهرپهرین له که نالی گهرووه و بنز شهو جینگهیهی که تیایدا بوویس که هزاتی گوینچکواله ی ناوهرِ استه، به برادهره کهمم ووت: ئيستا له چ کونيکهوه بچينه هۆلى بياباني ويل؟ وتى: ئهم دوو ريسرهوه ههميشه بهچه كووشه ئيسكيه كه لسيدراوون، به لام باشتر وايسه بەسەرپەرشتى ئەم ئىسكە ھەلواسراوانەدا بپەرپىنەوە ، بەھۆى لەرىنەوەكانىان بچىنە ناو بهردهی کونـه هیلکهیه کهوه، ثهمـه چـاکترین رینگایه بهم جوّره روّیشتین تا خوّمان دیتهوه نه كهله به ره شيوه هيلكه يه كه دا كه له ديواره كانيدا چالو كون و سيتاق هـ ه بوون، لەيەكىكىانەوە چووين ژوورى لەكەناڭ شسىيوە ھىلالىيەكاندا خۆمان ديتەوە كە تىيدا دوو که نال همیه به کیکیان له شیوهی شاقولی و تمویتر یا تاسنوییه، و له کهله به ره کهوه چىووينە ھۆلنىڭكى سەرسىورھىنەر كە شىيوەيەكى خەلسەزۇنى ھىەبوو... بەھاورىڭكەمم ووت:بەراستى تۇ لەوۋتەكەتدا زيادە رەويىت نەكرد كە ووتت جيّو رېمان وەڭ جيّ و رنىي ئەجىنەكان وايە و ئەم ھۆڭە چىە كەلەقاقلىە جىنۆكە قەوقەعى حەلەزۇن دەچىت؟ و تى: بەھەللەدا نەچوويت.. و ئەوانىش ھەر قەوقەھە ناوى دەبەن، پىدا رۆيشتىن كە پنکهاتبوو لهسه نته رینکی ته وه ره یی له شینوه ی هیتوون و که نالینك که به ده و ری پایه که دا پ ۱۰ برور دهخولایه وه له شیره ی لوولپیچی دۆریسندا که بوز دوو خول یان زیاتسر که به رِووتهختيكي تهنك ثهم كهناله ثه كاته دووبهش به شيكيان ثيسكي بهشه كهي تري پُەردەيىيىـە، و كەنالەكـە بەگومـەزىڭكى داخىراو كۆتـايى دىيـت كەبرىـتىيەلـە سـەرى قەوقەعەكە (ھێلكە شەيتانۆكە) بەيەكێك لەكەناڭە لىوولپێچە بەچەكوش لێدراوە كە بەناو کون و کهلهبهره کهدا رِوْشتین تـا گهیشتینه سـهری قهوقهعه کـه بینیـنمان ئهو بهشهی که ئېمهي تياين بەلېداني بەشى دووەم دەنگ دروستدەكات بەھۆي كونېكەوە كە دەكەوپتە

١ خورد لووله پيجكه.

نیوان دوو به شه کهی له سه رقه وقه عه که دا، له ویوه دابه زین بو به شی دووه م تاگه یشتینه کونه بازنه یه که همروه ك له مه و پیش باسکرا به هاو پیکه م ووت گه راینه وه نه و جیگایه ی که لیوه ی ده ستمان پیکرد، و تی: به لای ئه م دوو پلیکانه ی ناو که ناله لوولپیچه که یه کیکیان به پلیکانه ی کون و که له به رناو ده بریت چونکه به لیدانی (کون و که له به ره که) ده نگ په یدا ده کات و دووه م به (پلیکانه ی ته پلی) ناو ده بریت، چونکه به لیدانی ژووری ته پلی له کونه بازنه یه که وه ده نگ دروستده کات و هه ردوو پلیکانه که له لووتکه ی قه وقه عه که له یه که ده ده ن و ده نگ دروست

وتى: ئەمان هەندىكىيان دەمارو شاخوينبەرن و ووردەكاريەكانىيان كە نوقمىي شلەييەكان بوون لەكەناللەكان و قەوقەعەكەدا ھەموو دەمارى بيستنين كە بەرەو دەماغ دەرۆن و دەنگ بۆ مرۇڭ دەگوينزنەوە، و دەبىنى بۆچى بىنى ئەم ھەموو ئىسك و كون و كەلەبەرو كەنال و لوولپىنچ و قەوقەع و پلىكانەو پەردەو رووتەخت و دەھلىزو شلەو يەردەو... ھىد؟

ئەوەندە بەس نەبوو گەر دەمارەكانى بىستن لەتەپلىدا بوەستايە، كەلەرىنەوەي دەنگى وەردەگرت و بەرەو دەماغى مرۇڤى دەگواستەوە؟. وتی: سـهبارهت بـه شــارراوهی نهیّـنییهکانی هـیچ نــازانم تــهنها ثــهوه نهبیّــت گــهر یهکیّکیان تیّکبچیّت یاخود دابخریّت و یان لهکاربکهویّت بیستنی ثهم پیاوه دهوهستیّت و نهکاردهکهویّت و لـهوّرهو بره دهکهویّت.

شهیتانی هونراوه وتی: پیش ئهوهی هاورینکهم ووته کان تهواو بکات له کهنائی ئوستاکیوسه که هاتبوومه ژووری چوومه دهرهوه، بهسوپاسهوه بهجیم هیشتوو پیم ووت: بهراستی ئیمه لهمالیک لهماله کانی ثهجینه کاندا بووین؟.

حەيران/ بەلام دانايى چىيە لەدروستكردنى ئەم ئاميرە ئالۆزە سەرسورھينەرەدا؟

شیخ/ به کورتی پین اده گهیه نم گهر نهم پؤلین و پیکخستنه داری شراوانه نه بووایه که له ده روازه یه کی ده ره کیهوه ده روات و به (سه کن ناو ده برینت بن نامیری (بیسهر) به ره و (په رده ی ته پلی) بن (گویچکه لهی ناوه و اله ده ماره کانی به روانی ته پلی بن (گوییچکه لهی ناوه وه) و له ده ماره کانی بیستندا کوتایی دینت هم گیز چاوه روان نه ده کرا، نهم ده نگانه به و شیره تینگه یشترویی یه بگویزی ته وه مو نو ده ماغ، نهم هه مو و به رزو و نزمی و پینچا و پینچه و کون و که له به ره پینچا و پینچه و ه هو نه چوونه ناویه که کان و که ناله به یه کلکاوه کان و په رده به یه که مستراوه کان و کون ده که ناله به ره و کون ده که استراوه کان و ته خته لیکدراوه کان و په به ره و رده کان و به مرزی و نرمیه کان و شهده و هستاوه کان و کیسه ته نکه کان و په رده و رده کان و همه مو و در وستکرا و داریش راون له پیناوی به رز کردنه وه یا بلاو بو و نه وه و له رینه وه کانی ده نگ به شیرویه ک که بتوانیت به رزو نزم بکات و ه ک خوی ده یه ویت تاکو نامیری بیستن نه همه مو کتو پری و شه که تو ناکاویه که بهاریزیت به مه شده ست به سوزی گورانیه که نه همه مو کتو شه که که و ناکاویه که بهاریزیت به مه شده ست به سوزی گورانیه که ده که ین و خوشیه که ی زیاتر ده بیت.

حهیران/ مین لمه و به اوه ره دام که شمم ثامیره بنی همووده دروستنه کراوه و دهرکسی سودمه ندی له به شدی له به شدی له به شدی له به شدی گهورهم ده پرسم ثه و دانایی یه چی یه لمه دروستکردنی ثهم ریکخراوه ثالغزانه ی له نیسك و روته خت و کونو که له به رو ده رکه و شله مه نی و قه وقه ع و که ناله و پلیكانه کان؟

شیخ/ له (رینکهوت) بپرسه که دروستکهری نهم ثامیره سهرسورهینهرهیه. حهیران/ پهنا بهخوا لهم گومراییه تاشکرایه. شیخ گهر باوهرت بهریکهوت نییه، لهخانه کانی پارچه گوشتی جووراو بپرسه که گوینچکهی دروستکردوه، و ادهرده کهوینت شهم پارچه گوشته ژیر و دهرکهر و دانا و زانابینت بهسرووشتی شته کان و تایبه تمهندی و سیستم و نهینی یه کانیان...

ده زانیت که ده نگه کان به هنری شه پوله کانی هه و اوه به نیمه ده گه ن نه م شه پولانه تیاباندایه زور تیزو سه ختن و تیاباندا هه یه لاو از و سوك و نه رمه ، و هه ندیکیان به شاقولی دیس و هه ندیکی تسریان له لاوه دیس، که چالایی گویچکه ی در و سستکر دووه ، و پیکهاته یه کی کر کراگه یی هه بینت نه نیسك بینت و نه گوشت ، بینچراوه و نه رمی له خو گرتینت تاکو شه پولی ده نگه کان له بینچراوه وه بگه رینه وه بو به شی نه رمی تاده گاته تامیری بیسه ر ، و ده زانیت نه و پایه ی که ده نگه کان هه لده گریت له و انه یه گیژه لو که یه کی توندو تیز بینت له و انه یه له گه ل خویدا شتی زه ره رمه ند هه لیبگرینت له خاك و خول و میکر و ب، له به رئه وه و ای له نامیری بیسه ر کردوه که شیوه یمی چه ماوه یی که وانه یی میکر و ب، له به رئه وه و ای له نامیری بیسه ر کردوه که شیوه یمی چه ماوه یی که وانه یی میکر و ب، له به رووه و له ناویدا لینجی زه ردی به هوی چه ماوه یه که یه وه خوی له شه که ت و ناکاوی با بیاریزینت و به هوی په رؤین و لینجی زه رده مومیه که یه وه خوی له زه ره مه ندی بهاریزینت.

دهزانینت که همهندی لهدهنگه کان نهرم و بهچرپهن، لهبهر ثهوه ثامیری بیسهر شیوهی ئهشکهوتی پر لههموای لـهخو گرتووه تاکو ببیته هو کارینك بو بههیز کردنی دهنگه کان و دوو ئـموهنده کردنـیان بــو دهنگدانـموهیان بـمو جــورهی کهلهگـمرماو ثهشـکهوته کاندا گویبیستی دهبین که له کهناریکی دهنگی لاواز دهنگدانهوه دروست دهبینت.

دەزانینت که پهردەی تەپلى شپرزە چاكترین رەقە ئەندامە بۆ گەياندنى دەنگ لەبەر ئىموە پىەردەی تىەپلى و پىەردەی كونىە ھىپلىكەيى و پىەردەكانى تىرى لىە گويېكىمى نىاوەوە دروستكراوە.

دهزانینت گهر رهقه ئهندامینکی بچووك لهلایه کی پهرده شپرزه بهستراوه که چهسپینرا لهرینهوه کانی دهنگ بهباشترین شیوه ده گویزریتهوه، و زنجیرهی پارچه ئیسکه ههاتواسراوه کهی دروستکرد. و بهستیهوه به پهردهی گوی و پهردهی کونی هیلکهیی.

دهزانیست هسهموو ره قسه تهندامسینك بهنسیوهندینكی جسیاواز لسه خوی دهوردراوه لهناوهرو که کسهی خویدا لهرینه کان تبود تر دهنیریست وهك لسهناردنی لهرینهوه کان بنو چواردهوری وای لهستی پارچه تیسكه که کردوه که ههاتواسراو بیت لهههوایه کدا که چوارده وری گرتبینت تاکو له ئیسکی سهری جیابکاته وه و دووباره له پرووته ختی لوولپی چدارده و دووباره له پرووته ختی لوولپی چدا ئه کاره ی کردووه به شله یه کی جیاو از له خوی چوارده و یداوه تاوه کو له رینه وه به به ده و امه کان له ئیسکه کان و پرووته خته لووله پیچه کا نه گوازرینه وه به فیسکه کانی سهر و له ناو بچن.

دهزانیّت که زنجیره ئیسکه کان دوو چاری ههندی شت دهبن که له کاریان دهخهن بو گواستنهوهی دهنگه کان لـه پهردهی گویّوه بو پهردهی کونی هیلکهیی ههر لهبهر ثهوه کونی بازنهیی دروستکردووه و بهپهردهیهك دایپوشیوه کهیارمهتیدهر بیّت بو گواستنهوهی دهنگه کان بو گویّکهی ناوهوه.

وای لهههردوو کونه که کردوه که ریّگه کهیان پلیکانهیی بن بنو چوونه ناو قهوقهعهوه.

ده زانیت که هه ندی له ده نگه کان له کلاوه ی سه ره وه دین له به ر ثه وه که نات ه شیوه هیلالیه شیوه هیلالیه کاتی دروستکر دووه تیا... یارمه تی کو کبر دنه وهی ثبه و شه پوله ده نگانه بده ن که له کلاوه ی سه ره وه دین و رینگهیان بگورن به گویره ی رووی بوشاییه چهماوه یه کان و بیانگه یه ننه دهماره کانی بیستن که بلاو ببوونه ته وه له شله مه نیه کانی خوی و قه وقه عه که دا.

ههردوو کپه لهی پهردهداری پر لیمفی دروستکرد و لهیه کیکیاندا ههردوو پهرده ی دوو گوینچکه کهی لهسهریه که دانا، تاکو به هنری ده نگدانه و هیان لهرینه و هی ده نگه کان زیاد کهن و لهسه رو تمانه شهوه ده زانیت، ته و خانانهی که هزشمه ندن و ده رکه رن تهی حمیران، که و اهه و ایاله پهستویه کی ده ره کی توندو و تیژ و زالی ههیه له سه رپهرده ی گوی و زه ره رمه ند ده بیت بنری گهر به رامبه ر نه بیت له گهل ته و هه و ایه ی له ناو گویکه ی ناوه نددا ههیه و ده بیت به به رده و امی هاو کیش و یه کسان بیت له گه لیدا له پاله پهستزی هم و او پله ی گهرمایدا و هاکیزت ده زانیت ته ی حمیران له کاتی هه ناسه و هرگرتنی قو و ل

ئایا خانه کانی ئهم گوشته جور اوه ژیرو ده رك کهرو داناو زاناو بهتوانا، که توانای ئهم همموو نهینی و تایبه تمهندی و سیستمانهی بزانن که زانایان به ده ریا نخست دوای ئه وه ی چهنده ها چه رخ به سه ر درو ستکردنی مروّ قدا تیپه پی، ئامیری ئالوّزی گویّی به پیی پیویستیه کانی ئهم نهینیانه درو ستکرد.

حهیران/ پاك و بینگهردي بن خوداي مهزن و داناو زانا و به توانایه. چهند پاك و بینگهرده.

شیخ/ به لنی چهند بیگهر دو مهزنه ئهی حهیران.

نه فرّت له بيْ ثاكايان لـــن ثهوانه ى كه ﴿ لَهُـــمْ قُلُوبٌ لا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنَ لا يُبْصِــرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُ أُولَئِكَ هُمُ لَيْكَ هُمُ الْفَافُونَ ﴾ الْفَافُلُونَ ﴾ المُفافُلُونَ اللهِ ال

زمانت ببارنزه (۳)

حەيىران/شىنخى گەورەم ئەمشەو دەيەوينت سەبارەت بەچ ئايەتىنك لە ئايەتەكانى خودا باسم بۆ بكات؟

شَيْخ: سەبارەت بەچ ئايەتىڭكى خودا دەتەوەيىت باست بۇ بكەم؟

هـمموو ئەندامـەكانى لەشـت ئامـاژەي بوونىي خودا دەكـەن، چـونكە ھەرچـى لـەتۆدا درو ســتيکردووه ړازاوه و ړيکــه لــه پــيکهاتهو ړيکخســتندا، بــهرزي کــار و ووردي ههانسه نگاندنی شیاوه هاویه که و له ثامانج و جوانه دا و گهر به کهمترین تهندام بینه بهرچاوت وهك موويمك و سمرهنينزكينك و ياخود ممزنترين و ترسناكترين ثمندام وهك چاوو گویچکه و دل و جگهر و گهده و ریخوله و زمان و لیو وهیان نه و شتانهی که به چاو نابینزین له ملیزنه ها خانسه و دهمار که زور سهر سورهینه رترو رازاوه ترن لەنھىنى يەكانىاندا بەلام ئەي حەيران بەكورتى ئەو ئايەتانەت بۇ باسدەكەم كەخواي گهوره و کاربه جی خوی هه لیبر اردوون، و له قور ثاندا زور نامازهیان بو ده کات تاکو بهانگهی برهر بهپنینتهوه لهسهر بوون و توانا و کاربهجییی خوّی، بهبیّ وهسفکردنی تهو ئەندامانىمى كەئمو سىەردەمە ناويان نەدەزانرا، نەخوازە كارەكانيان گەربمانەويىت ئەي خستزیهوه لـه تـهندامی گـهورهو بچـووك و شمارراوهو بهدهركـهوتووهكان، هـهموو نووسراوه کهت سهرهو ژیر دهبوون که دهمویست بیکهینه ریپیشاندهریک بو باوهر هینانت بههزی بهانگه کانی قورئان و نوسراوه گهوره کانی بواری پزیشکیو تۆژەرەوەو سوودی ئەندامەكان ھەرگىز لام وانىيە كە تەمەنم بەباسكردنيان ماوەم بدات، و ھەروەھا كاتى تەرخان كراويش بۇ تۇ نىيە كە بەشت بكات تەنھا ئەوەت بەسە كە سنگت فراونكات بۇ لیْکوْلینهوهو گهران بهدوای داناییه کانی خودادا کهلهخوّت و ئاسوّ کاندا ههیه. ده شینت به کینك بینت له و انه ی که فه رمووده ی خودایان به سه ردا ده گونجینت که ده فه رموید و گونجینت که ده فه رموید و گونجینت که ده فه رموید و گونجین گونگ و مَصَلُ و مَصَلُ و مَصَلُ و مَصَلَ و كُولُ اللّه و مَعْمَلُ مَالِحاً و قَالَ إِنّنِي مِنَ الْمُسْسِلُمِينَ ﴾ فصلت: ٣٣، و به زمانحالی (جسر) باسی چاوم بو کردیت، و هه ندینگ له تایه ته کانی قور تانم بو باسکردی که سه باره ت به تاسوکان ها توون له پاشدا لاماندایه باسکردنی هه ندین و دروستکردنی جه نینم بو کردیت له مندالدانی دایکیدا و تیستاش باسی زمان و لیوت بو ده که م.

حهیران/ بهلام من وای دهبینم ثهم دوو ئهندامه ماسولکهیییه بچووکه شایهنی ثهوهبن که شیخم له باسکردنیاندا ماندوو بکهن.

شینخ/ خبودا لیمقورئاندا ناویبان دهبا تباکو بسیانکاته بهلگمه بمؤ ببوون و توانبایی و کاربهجیٰیی خوّی، کهچی توش به کهمیان دادهنیّیت؟

حەيران/ پەنا بەخوا.

شیخ / زمانت بگره نهی حهیران، و ناگاداربه گالتهت به پازاوهی پازاوه کان نهیهت، پهرستگارو پهرستکایه که خاوهنی چوار وه زاره ته، گهرپاراستت نهوه پاریزراو دهبیت و گهر زمانت به ولا کرد نهوا زهره رهمه ند دهبیت، و گهر خواردنت دایه نهویش مخواردنت ده داتتی، و گهر بیدوینیت نه تدوینی و گهر پرسیاری لین بکهیت فیرت ده کات، پیش نهوه ی بزانی نهینی دانایی له جورایه تی و کارو پیشه کانی و گوپاندنی پیت و ووته کانی و رمیزه ی مهمیله کانی، و جیاوازی جواله کانی له نیو هه ردوو لیوو مه لاشوودا، و جیاکردنه و ده ماره کانی و بوونی به رده و امی و ناسانکردنی لیك تیایدا.

حەيران/ نەمدەزانى ئەم ماسوولكە بچووكە خاوەنى ئەم ھەموو پلەو پايەيە.

شیخ اهموو نه ندامیکت له نه ندامه کانی هه ست نهی حهیران یه ک کاریان هه یه، ته نها زمان نه بیت، چاو بر بینینه، گوییچکه بر بیستنه، لووت بر برنه، و سهری په نجه کانت زیاتر له هموو نه ندامه کانی تری پیستی هه ست به لیخشاندن ده که ن، به لام نهم زمانه ریکه و ت وای بر ره خساندوه که ببیته ، نامیر بر چیز کردن و جووین و قوتدا هه رسکردن و هه ستکردن و خشاندن و قسه کردن، و بو نه وه ی ببیته نامیریک بو چیز کردن، ریکه و ت مهمیله ی له هه ردوو لای رووته خته که یدا را خستووه تا کو خواردن عربیتو بیگه یه نیته ده ماره بلاو بوه کانی ناوه وه ی و هه روه ها ریکه و ت ناره زوی کردوه که دو و جور له مهمیلانه

تایبه تمهندن به چیز کردنه وه به بی هه ستکردن به کرداری لیخشان، تاکو تیکه ل نه بن به مه ش به وه ستانی یه کیکیان کاری ئه وی تریان تیکبچیت گهر هه مو و هه سته گشتی یه کانی تری مرؤ قیلک نه مینیست شه و اهه ستی چیز کرنی به به ده و امی بمینیست، یا خود به پیه و انه و ه چیز کردنی نه مینی و هه سته گشتیه کانی تری بمینی.

نه به رئه وه ی که نهم مه میلانه خواردن نامژن تا تواوه کان شیکار نه بن، ته نها له مانیکدا که زمان شیدار بیت ریکه وت ناره زووی و ابوو، که زمان به پهرده یه کی ده زووله یی پر له کیس داپوشیت و چه ند رژینیک به سه رلیکه رژینه کانی تردا، و گهر و انه بووایه زمان نه توانا ده بووله چیژ کردنی خواردندا و ته نها ده بتوانی هه ست به نیخشاندنی خواردن بکات، و ده توانیت له خوتدا نه م کرداره هه ست پیبکه یت.

کاتیک تووشی هه لامه تبیت و زمانت ووشک بیت هه ست به چیزی خواردن ناکهیت گهر تواوه شینت، و له به رفه و له به وی خواردنه کان چیزه کانیان جیاوازه و له به به گهیشتنیاندا هاوه لیی و دوور که و تنه و ههیه، رینکه و تاره زوویکر دووه که ئه م مهمیلانه به راده یه کی که م جیاوازبن له چیز کردن دا و توانای پار استنی ههندی مه مهیلانه به راده یک که مه وی که مهمانی بار استنی ههندی به به تاش نمانی به بیز کردن دا و توانای پار استنی ههندی بی به این تا تا نمانی به مانیشیان و هه و به به به گویره ی جیگاو بینها تووه کان جوره اخواردن تیکه لاو ده که ن و له به ربه وی زمان به گویره ی جیگاو کاره کانی پیویسته زور هه ستدار بینت، تاکو پاروه که به وریت و ئه ملاولای پیبکات که ناو ده دانی بر ره وه بیبات بو کاکیله کانی به شیوه یه که بتوانیت بچوو کترین به شی خواردنه که له ناو ههمو و ده م و دداندا بگویزیته وه و به هوی هه ستیاریه زوره که یه وه براینداری، ریکه و تا یک ویست که مهمیله ی تایه تی هه بیت بو هه ست و لیخشاندن به مروه که باسکرا، و ئه مهمیلانه ده زوله یی و هه ستیارن ده که و نه ئه ملاوئه و لاو سه ری مهمود اله و سودی و داند و نه و داده هم مه میلانه ده زوله ی و هه ستیارن ده که و نه ئه ملاوئه و لاو سه ری زمانه وه که باسکرا، و ئه مهمیلانه ده زوله ی و هه ستیارن ده که و نه ئه ملاوئه و لاو سه ری زمانه وه که و ده و داده هم ستیارن ده که و نه نه ملاوئه و لاو سه ری زمانه وه که و ده و داده هم ستیارن ده که و نه نه ملاوئه و لاو سه ری زمانه وه که و ده و ده و داده هم ستیارن ده که و نه نه مداونه که داده و داده

له بسه رئه وه ی زمان ئامیرینکه بو جوویس و قوتدان به کاردید ترینکه و ت و ا ئاره زوویکردوه که ماسوولکه که ی زور زور پته و بیست، چالاك و ووریا و لیکاوی رژینه ری لیك و لینجاوی هه بیت، و گهر و انه بووایه نهیده توانی کاری جووین و قوتدان ، بکات ... ته نها زمانه که بتوانیت یاری به پاروو بکات و بیجوریت و به هوی لیکه که یه وه بیکات به هه وی ، گهر جووینه که ی که وه شیاوی قوتدان بوو ئه وا به هوی لینجیه که وه لوولیده دات و پاله پهستوی ده خانه سهر لهنیوه ند ههر دوو رووته خت و مه لاشوویدا و به تووندیی یه که ی خوی پالپیوه ده نینت و خل ده بینته وه تاکو له که و انهی مه لاشوو تیه رینت، بهم شیوه یه قوتدان له ژیر وویستی که سه خوار دنه که دا نامینییت.

لهبهر ئهوهی زمان، ئامیریکه بو ههسکردن ، ریکهوت وای ویست و ههرسکردنی خواردنه کان به گویسره ی ره گهزه کانیان لهیه که جیاو ازبن ، ههندیک یان له گهده دا ههرسده کرین، وه تیایاندا ههیه لهریخو لکاندا، تهنها شتیک همیه لهناو ثهم خواردنانه دا که ویش نیشاسته به له گهده دا ههرس ناکریت، به لکو رژینه کانی ناو گهده ده بنه ریگر بو همرسکردن و نهیشتنی گورینیان، ههربویه ریکهوت و اثاره زووی کردووه که ته نها ریگایه ک بو گورینی نهم نیشاستانه بو شه کر، به هوی لیکهوه بیت، و گهر زمانه لیکاوییه نه بو ایه که که نیشاسته رووی نیشاسته رووی نهده داده که گرنگرین خوراکه.

لهبهر شهوه زمان ثامیریکه بو قسه کردن وهك دهزانیت ودهنگه کان لـهژووره کانی قور گهوه دهینه دهری، و لهبهر شهوهی ژووره کانی قور گ بهتهنها ناتوانن دهنگی ههموو پیته کان دروستبکهن به لکو بهتهنها کاری دروستکردنی دهنگی پیته بزوینه کان بهبی پیته کانی تر.

همربزیمه رینکموت و ۱ تارهزوویکردووه زمان له گهل دوو لینوا دروستبکات تابینه . تامرازیک بو برینی همواوو دهرکردنی دهنگی پیته نهبزوینه کان و گهر وانهبووایه تموا راستهی رهوانمان بو نهدهوترا، به تکو وهك تباژهل دهبوویس، دهنگمان دهرده کردوو دریژمان ده کردهوه، و تهنها لووره و باراندن یا خود ووژهو ژو قیراندن و یان حیلاندن و زهراندنمان بو ده کرا.

چـهند سهرســورینهرن تــهم رینکهوتانــه کــه زورو بسهك بــهدوا یــهك و هــاورینکن و بهیه کگهیشتوون تاکو بتوانن تهم زمانه سهرسورهینهره دروستبکهن.

حەيىران/ بەلىنى گەورەم راستە زمان ئەندامىڭكى سەرسورھىننەرە بەلام سەبارەت بەلىنو، تەنھا يارمەتىدەرن بۆ دروستكردنى ھەندى لەدەنگى بىتەكان.

شیخ / رازی ده بوویت ثمی حمیران گهربه بی لیو بوویتایه ددانت ریچ بووایه لیکی پیابهاتایه ته خواره و به ثاسانی ته پ و توز سهرسنگی بگرتیتایه ، و میش به ثاره زووی خوی به مه لاشوو ته وه بنوسایه. ئایا سوپاسی نهم رینکهوته ناکهیت کهبهجوانترین شیّوه مروّقی دروستکردوه، و دوو لیوی داوه تی دروستکردوه، و دوو لیوی داوه تی ده و چاوی پیرازاندو ته وه دهمی پیداپوشیووه و کردوّیه بهرگریّك بو لیکه کهی و رینگر بیّت بو نه چوونه ژووره وهی توز بو نیاو سییه کانی و میش بو مهلاشووی تا... ههناسهی به سوود له لووتیه وه وه ربگریّت وه زه ره ر مهنده کان له قور گو گهروویه وه دو و ربخاته وه... ؟

ئایا سوپاسی رینکهوت ناکهیت که وا ثهم دوولیوهی چه کدار کردوه به هوی هیزیکی ههستیارو ناسکهوه تاکو بهرامبهر ههموو زهره رو داخ و سوتاندنیك بوهستیت، و له ژیر پهرده لینجه کهیانه وه رژینه ری لیکی پیداون تاکو به ته ری و شیداری بمیننه وه، و به ووردی دهماره وه به ستوونیه وه تاکوو ههموو جووله یه کیان له کردنه وه و داخستن و پینچانه وه گرژکردن و خاو کردنه وه به وویست و هه لبزاردنی مروق خوی بینت، و ههر ساتیك بیموینت بیکاته وه و دایخات به هویانه وه هه و اوه رده گرینت و ده یه بینت و ده نگه کان لای خوی ده هی بینت بیکاته وه تاکو بتوانیت ده نگی پیته کانی لیوه دروست بکات.

و گهر ثهم ههموو رینکهوتانه نهبوونایه ثهی حهیران ثهم مروّقه جوان و قهشهنگ و رهوانبیرو پاك و خاوینه ده گورا بو مروّقینکی سیما بهدی ددان ریچی پیس و پوخل، و لیك دههاته خواری بهسهردهم و چهناگهو پوشاكیدا، و میش ومه گهز لهسهر لیکی كزمهایان دهبهست.

حهیران/ بوچی شیخی گهورهم ههرناوی رینکهوت دهبات وهك گالتهم پیبکات وایه؟ شیخ/ ئهی حهیران من گالتهت پیناكهم، بهلام دهمهوینت تو بخهمه ناو كۆسپهكان، و خوشم بگهیهنمه لووتكهكان.

حەيران/ چ كۆسپىڭ و چ لووتكەيەك؟

شیخ/ کۆسپی گومان که خودا دەيەوينت ئیمهى پیوه بتلینتەوە بىچینە ناخى، و لوتکەی باوەردارى کە خودا دەيەوينت بەماندويىو گەران بەدوايدا بگەين پینى.

حەيران/ لووتكەي باوەر ھێنان چىيە كەتۆي باوەردار دەتەوێت يێى بگەيت.

شَيْخ / بريتييه لـه رِيْنمايي و داواكارييه كاني هـهق ثـهي حهيران... ﴿ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَـــيْنِ، وَلِسَاناً وَشَفَتَيْنِ، وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ، فَلا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ، وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ، فَكُ رَقَبَةٍ، أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ، يَتِيماً ذَا مَقْرَبَةٍ، أَوْ مِسْكِيناً ذَا مَتْرَبَةٍ، ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوا بِالْمَرْحَمَةِ ﴾البلد: ٨-١٧

ئەمەيە لوتكەي بارەرھىنان

هـهر لـهبـهر ئهمهشـه و ام لـهســهر رِوْخــي قهبر و به درێژايي شهويش شهو نخووني ده کهم تاکو بانگهێشتهي لاي خودات بکهم ئهي حهيران.

مُارا مگری کوّلنه ده ر (٤)

حهیرانی کیوری نهزعهف ده السیخ مهوزون پاش نویدی به یانی چیووه ناو باخه کهی، همروه که پیشه یه بیشه یه باخه کهی، همروه که پیشه یه بیشه یه باخه کهی، همروه که بیشه یه بیشه یه بیشه یه بگر پنت و پاش نهوه ی لهمز گهوت ها ته دهره وه پنی راگهیاندم که خوّم نانی نیوه روّی بو بهرم و نهم فهرمانه ی زوّر داخو شیکردم، چونکه لهمیره ناواتم بوو روّژانیکی له گهالدا بهرمه سهر و بینینم نه و روّژانه ی چوّن ده با ته سهر هه رله کازیوه ی به یانه و تا سه ره تای شه و .

تاوم دایه خواردنه کهی تابیبهم بو باخه که، چوومه ناوه و بو شیخ گه رام، له و جیگایه نه م دیته وه که لام و ابوو له ژیر دره ختیکدا بیت یا خود له قه راغی جو گه کان بیت... ده ستمکرد به بانگردنی تاکو گویبیستم بیت... و پاش دو و باره کردنه و هی بانگردنه کهم، گویم له هیچ وه لامیک نه بوو، موچر که یه کی ترسناك به له شمدا هات، به بازدان به ره و کوتایی باخه که چووم تاگه یشتمه زهوی یه کی و و شکی به رفر او ان، ده بینم شیخ له کوتایی لایه کی زه و یی که دا دانیشتووه، که گهیشمه لای به زه رده خه نه یه که وه و تی فه رموو لام دانیشتم سوپاسی کردم و داوای لیبوردنی کرد له به رئه وه ی بوته هوی ماندو بوونم.

حدیران، زؤر بانگم کردی بهلام گویّم لههیچ وهلامیّك نهبوو تهنانهت ترس دایگرتم. شیّخ/ گویّبیستی هاواره کهت بووم وهلامیشم دایتهوه بهلام دهنگی پیاویّکی پیر ناگاته دهنگی تزی گهنج ئهی حدیران. حهیران وتی/ پاش ئهوهی شیخ خواردنی نیوهروٚی خواردو نویٚژی کرد لیّم پرسی. حهیران/ بوْچی شیّخی گهورهم ئهم جیّگایهی ههالبژاردووه دوور لهباخ و ئاوه که.

شیخ/ به ناره زوی خوم نیرهم هه له نه ناره ووه، به لکو له سه رخواستی یه کین له دانیشتوانی گونده کهم که وویستی سه باره ت به زهوی یه کهی پرسیارم لیبکات و رینمایی چونیتی ناوه دانکردنه و هی بکهم.

حمیران/ چ کاتینك شیخی گهورهم جوتیارینكی زانا بووه به کشتو كال و زهوی و ئاو هدانكردنهوه؟

شیخ/ داوای زانیاری لینهده کردم، به لکو داوای موعجیزهم لیده کات.

حديران/ موعجزه...! داواي چي ده کات؟

شیخ/ خاوهنی ئهم زهویمی ووشکه بهرفراوانه دهیهوییت دار و درختی تیادا بروینیت و ئاوی بدات.

حهیران، ئهمه ئاسان رواندنی درهخت و ئاودانی کاری موعجزه ی ناوینت.

شیخ/ ثهمه راسته سهبارهت بهرواندن، بهلام ثاوه که دووره و زهویه که بهرزه، پیم رِاگهیاند، تهنها دهتوانیست بز ههالگرتنی ثاوی زستان و به کارهینانی بز ثاودان ئهستیلایک دروستبکات.

وتی/ بهلام ئاوی ئەستىللە كە تەواو دەبىئت، و منىش دەمەويىت بە بەردەوام ھەبىئت. وتم/ چۆن؟

وتمی/ دهمهوینت رینگایه که بدؤ زینه وه که ثاوه که بگاته ثامیرینکی جولینه رکه پال به ثاوه که وه بنینت بو سهر زهویی یه که و ثاوی بدات و پاشان بو ثهستیله که بگه پیته وه و دو و باره بو زهوییه که و له پاشدا بو ثهستیله که و دو و باره بو ثامیره جو ولینه ره که و بهم چه شنه هه تا هه تایه ثاوه دان و به رده و ام ده بی.

وتم/ ههتا ههتايه! بۆ تا... ههتا ههتايه ؟

وتي/ بؤ دريْژايي ژيانم كني ئەزانيْت، لەوانەيە سەد سال بژيم.

وتم/ خوا ویستی لهسهر بیّت تهمهنت دریّژ دهبیّت، بهلام ثهو ثاوهی که دهتهویّت بگریّنتهوه، گهر توانیرا ههندیّکی بگهریّنینتهوه لهقورو گلهوه ده گهریّنتهوه که دهبیّته هؤ کاریّك بوّ پهك کهوتنی ثامیّره بزویّنهره که.

وتی/ ناتوانین پالییّوهر (مصفی) یه کی بو دابنیّین کهلهو خلتهو خاك و خوله پاکی بكاتهوه پیش ئهوهی بگهریّتهوه بو ئهستیّله که.

وتم/ چې بهرهو پاکهرهوه کهې بهريت؟

وتی/ ئامیره جولینه ره که خوی، ئایا ناتوانیت لهلایه کی ترهوه ثاوه که ئاوه رو بکات بو ئامیری پاکه رهوه که.

وتم/ گهر بن مانکرا دروستکردنی ثهم ثامیره بهمچهشنه کی ثاوه کهمان له ثامیری پاکهوه کهرهوه که ده گهرینیتهوه بن ثامیره جولینهره که دووباره بن ثاودانی زهوییه که.

وتی/ ئامیره جوولیّنهره که به پالـه پهستۆیه کی تونـدهوه بـهرهو ئامیره پاکهرهوه کهی دهنیریّت بهجوریّك که لـه کونه کانیهوه دووباره بهرهو ئامیره جولیّنهره که بگهریّتهوه.

وتم/ بەلام ئەم ئاوە ھەر كۆتايى دىنت چەند ئەستىللەكە گەورەش بىنت.

وتی/ ئایا رینگاچارهی تر نییه بۆ بەردەوامی ئەو ئاوە؟

وتم/ چۆد؟

ووتي/ ناتوانين كه ثەستىلكە ئاوى تيادا نەما ئاوى ترى تىبكەين.

وتم/ لـه کوينوه ثاوى ترى بۆ بينين؟

وتی/ ناتوانین له سهریکی ئهستیّله کهوه ئامیریّکی جولیّنهری تر دابنیّین و بۆرییه کی دریّژی بوّ دروستبکهین تا... ئاوه کهی لیّوه بیّت له کون و کهلهبهرو ئاوو گژوگیای زهوییهوه و بههوّیهوه ئهستیّله که پیّ پربکهین، بهمهش ئاوه که کوّتایی نایهت؟

وتم/ بـەلــــنى ئەبينت بەلام چ ئاميْريْڭ ئەم ئاوى گژوگياو كە لەبەرەى زەويمان بۆ ئاميْرى جولنّينەر ى سەرئەستىڭلەكە بگەيەنىنت.

وتی/ نماتوانین واله هیزی نامیری جوالینه ری یه کهم بکهین شاو بگهیه نیسته نامیره جوالینه ره کانی ترو بهرده و امیان بکات.

وتم/ بــه لني ده تو انسين، بــه لام ثايــا ثامــيْرى جو ليّــنه رى يه كــهم بهرگــهى ثــهم هــه مو و په له په ستو و ماندو و بوونه ده كات.

وتی/ ناتوانین به شیوه یه کی وا ووردو پتهوو به هیز دروستی بکهین که چرکهیك · نهوه ستیت.

وتم/ به لنی، ثهمه ثه شینت له تامیرینکدا که بو روزیک یان مانگیک یاخود سالیک و یان دوو سال کاربکات به لام تو ده ته ویت ثامیرینکی و هما بینت که به به رده و امی بو ماوه ی ۱۰۰ سال بجوولینت و چرکه یه ک له کارنه و هستینت.

وتي/ بۆ ئەمە مەحالە؟

وتم/ نه خیر، نهمه بو عهقل مه حال نی یه، به لام شهم جولیدنه و سهر سورهینه و انه پیویستیان به شه ندازیاریکی شاره زای به توان هه یه بزانیت چون دروستیان ده کات، و چون به کیانه و بیه ستیت، و هه ندیکیان به هه ندیکیان ثاو بدات، و چون له کانزایه که دروستیبکات که ژه نگ هه ل نه هینیت و دوو چاری داخوراندن نه بیت، یا خود له جوره گهردیله یی دروستی بکات که خاوه نی عمقل و ریک خستن بیت تاکو بتوانیت له جیی گهردیله داخوراوه کان گهردیله ی تر دروستبکات.

وتی/ وایدهزانی که گالتهی پیده کهم، و ثایا گهردیله و کانزا عمقل و ریخهری همیه؟ وتم/ له ئهندازیاری مهزن بپرسه.

وتى: ئايا كارەكە پيويست بە ئەندازيارى مەزن دەكات؟

وتم/ ئايـا... وا ئەبيـنى ئـەو ھـەموو داواكاريانـەت و نەخشـە دانانـەت لـەخودى خۆيدِا بەبنى ئەندازەو ژميرەو بيركردنەوە روودەدات؟

حدیر انی کوری نهزعهف ده لایت: ئالیره دا شیخ خوّی بینه گیرا دهستیکر د به بینکه نین. حَدیر ان/ گالته م بینده که یت، گهوره م.

شیخ /گالـتهت پینـناکهم ثهی حهیران، به لام چیرو کی (دلت) بو ده گیپرمهوه سهبارهت به کـردارو کاریگـهرو مهبهست و پینویستیه کهی، و پرده و توانایی دیوارو بهرد وه پهنجـهرهو ژورهکـانی و دهرگـا و پـهردهکانی و ثهشـکهوت و چـهالهکانی و جوگهلـهو پینچـهکانی و پونیو لیــلی و چالاکیو شهونخونی و ثارامی و به تاگایی و مهزنی و مهترسی زوّری...

حميران/ ئەمە ھەمووى لەم دلله بچوو كەدايە؟

شیخ/ ئهمه ههندیک لمو ریکخراوانهیه کههاو کیشهی وهسفه کهی ماوهمان پیدهدات و له گیرانهوهی رازاوه کانی خودا وویستی ئهم ئاژه له بژی و زیندوو بیت، و ژیان بریتی یه له خوراك و گهرمی و ثمو حوینهی تیا درو ستکردین که خوراك و گهرمی له شهداده گریت به لام ثهم خوینه پیویستی به بهرده و امی خوراك ههیه، لهبهر ثهوه گهده و جگهرو ریخونهی بو دروستکردین و لهخوراكماندا ره گهزی كاربونی تیادا جیگر کردووه که خوراك و گهرمی له ثه نجامی سوتاندنی بهیه کگرتنی له گهل ئو کسجیندا، به لام ثهم سوتاندنه لهناو لهشدا ژههر دروستده کات که ثهویش دووهم ئو کسیدی کاربونه نهبهر ثهوه پیویسته خومانی لی رزگار بکهین له گهل ثهو ههموو ژههرانهدا، چون خومان لهم ژههرانه رزگار بکهین؟

خودای دانیا ویستوویه تی له له شماندا دوو پالیوه نه ری مه زن دابنیت، به لکو دووسوی بری ده که ین له هه وا به هوی دووسوی بری ده که ین له هه وا به هوی دووسوی بری ده که ین له هه وا به هوی همانسه و هرانه و را که که مان بسوتینین، واته کاربونه که مان، و هه موو ئه و پاشه رو و ژه هرانه ی له خوینماندا همیه، و له پاشدا ئه م ژه هره سوتاوانه به هوی هه ناسه دانه و ه فری ده ده ینه ده ره وه ی له شمان به لام گه رئه م خوینه به وه ستاوی و نه جو لاوی له له شدا مایه وه ریگای نابیت به ره و پاکه ره وه کان بروات تاکو ژه هرو لاشه ی خانه مردوه کانی تیادا فرینبدات جگه له پاشه رو و پیسیه کانی تر، و زه همت ده بو و لای که خوراکی نوی له گه نه ینه کانی گه ده و ریخوله و جگه و و ریخوله و جگه و و ریخوله و به گه در گه ده دو ریخوله و به گه در گه در دو ریخوله و به گه در گه در دو ریخوله و به گه در دو ریخوله و به دو را گه در دو رو به دو را گه در دو رو به دو را گه در دو را گه در داد دو ریخوله و به دو را گه در دو رو گه دو رو گه در دو رو به دو را گه دو به دو را گه در دو رو به دو را گه دو را گه در دو رو به دو را گه دو به دو را گه دو رو به دو را گه دو را گه

به لکو زهمه ت بوو لای نه م خوراکه نوییانه بلاوبکاته وه و به خیراییه کی پیویست دابه شی بکات به سه ر هه موو نه ندامه کانی له شدا، گهر به وهستناوی له له شدا بمینیته وه له نه نهامی نه مه وه ستانه ی جه سته ده مرد: چونکه له لایه که وه ناتوانیت نه م خوراکه له گه نجینه که ی خوی به ناسانی وه رگریت ته نانه ت گه ر بوشی بینته شیر له دیواره کانی گه ده و جگه ردابوی بینه خواری نایگاتی ته نها چه ند دلوییکی که م نه بینت و له به ر نه وه ستاو و نه جولاوه پاش چه ند روژیکی زور به سه ر له شدا دابه شده بینت.

له حالی و اشدا لهبرسامردن روودهدات و لهبره تهوه ی له حاله تی وهستان و نهجوله دا ناتو انریّت ژههرو پاشه پروّکانی بگهیه نیّته پاکهره وه کان بوّ سوتاندنیان و تهمه شده بیّته هوی مردنیکی کتوپر به هوی ژههراوی بوونیه وه، و له بهر تهوه ی دووباره ناتوانیّت له گهل تهم و هستانه دا توکسیمینی نوی به پینی خیرایی پیویست و هرگیّت لهسی یه کانه و ه تاکو خوراکه که ی پینی بسوتینیت له بابه تی ته و توکسیمینه کونه ی که به سوتاندن گوراوه بو ژههریکی کوشنده، و لهم کاته شدا مردن به هوی خنکانه وه پرووده دات.

که واته پئویسته نه م خوینه بجولیت و بروات، و له رؤیشتنیدا خیراییه کی مه زنی هه بینت، و به هؤی نه خیرایی به زوره وه به سه رگه نمیسنه خوراکه کاندا ده روات و پئویستیه کانی خوی لیوه رده گریت.

به چاو تروکاندنیک ده یگه یه نیسته همه موو به ش و لایه نه کانی جه سته و به هزی شهم خیرای یه مهزنه و ی ده گاته پاکه ره وهی ژه هرو پاشه پر کانی تاکو فرینی بداته ناویان خیرای یه مهزنه و کانی تاکو فرینی بداته ناویان خیراتر له چاو تروکانی تاک و له سی یه کانه و هسوو تهمه نی تیازه له ۳۵ نزکسجین و ورده گریست و ده سته کات به دو و باره کردنه و هی کرداری سوتاندنی خوراکه که ی بهمه ش خوراك و گهرمی بوله ش دابین ده کات.

حەيىران/ پــاك و بيْگەردى بۆ دروستكەرى مەزن... بەلام ئەم ھەموو خيْراييە بۆچى لە رۆيشتنى خويْندا، و چۆن بەچاو تروكاندنيْك تەواو دەبيْت... ؟

شیخ/ بوچی نهم ههموو خیراییه... ؟! چونکه سووتاندن ههر بهسروشت خیرایه و ژههراوی بوونیش خیرا رودهدات.

تاقیبکهرهوه ههناسه ت بگرهو چهنده دهتوانی لهپیشدا سیه کانت پر که لهههوا تهوجا سهرنج بده، تا چهنیک دهتوانیت، که ههناسه نهدهیت.

گەر بشتەويىت سىيەكانت ھىنىدەى كۆپەلەيەك بىنت بىز ئەوەى ئۆكسىجىنىكى زۆر بگرىنىت كەبەشىي ئەو بكات خويىن بىە ھىواشىي بىروات وپاش كاتژمىرىنىك بگاتـە وە سىيەكان ھەرنابىنت.

زانست دەريخستووه كـه دلۆپيــُك خويــُن پيٽويســتى بەنىزيكەى(٢٠) چـركە ھەيــە بــۆ . دەرچــوونى لــه دلــــەوه و گـــەرانى بەسـەر ھەموو ئەندامەكانى لەشدا و دووباره گـەرانەوەى بۇ شوينىي دەرچوونى.

و اتبه بمهرادهی ریستره ی لسیدانی دلست به سزیکهی (۲۵) لسیدان یساخود بسهرژه ی دو و پاتکر دنهو می رستهی (لااله الا الله) بز (۱۰) جار.

حەيرانت/ هيچ خواوەنديك نىيە تەنھا خوداي دروستكەرى مەزن نەبينت.

شیخ/ نهمه له حاله تی حهوانهوه و مام ناوهندیدا، تاقیبکهرهوه و ههناسهیه کی قوول وهر گره: واته زورینهی توکسجین وهربگره دهبینیت لیدانی دلت هیواش دهبیت.

تاقیبکرهوه و همناسمت بگره بـۆ کـهم بوونـهوهي ئۆکسـجين و يـان مـاوهي هاتـنه ژوورهوهي ئۆکسجين زۆر بده.

تـاکو سـوتاندن زور بیّـت دهبینیـت دلّـت زوّر بهخیّرایی سهرسورهیّنهر لیّدهدات تاکو ریّژهی پیّویستی خوّی بو ثوّکسجین له خویّن وهرگریّت.

حهیران/ پاکو بینگهردی بۆ دروستکهری مهزنه.

شیخ/ئیستا، ئهی حمیران، بۆت بهدهر کهوت که خوین پیویستیه کی زوّری بهخیرایی جووله ههیه، و بهجوولیّنهریش و ئهم جوولیّنهره مهزنه دله.

وهتما... ئیزه کرداره که ساکاره گهر وامان دانا دل بریتییه له پهمپینك پال بهخویوه دهنیّت بو ئهندامه کانی لهش دهروات و ده گهریتهوه بوّلای و دووباره پهمپی دهداتهوه.

بهلام کاره که زور لهمه تالوزتره: پیوینستی بهدوو پهمپ تهبینت یه کیکیان پال بهخوینهوه دهنینت بهرهو لهش و تهوی تریان پال بهخوینهوه دهنینت بهرهو سیه کان تاکو لـمویّداً پاك بینهوه و بـهرهو دل بـه پـاكو بـیّگهردی و بههیّزو بهچالاكی و به اماده كراو به ع ســوتیّنهری پیّویســت، و تــهنها پهمپـیّك بهشــی ناكــات بــۆ پالپــیّوهنانی خویّــن بــهرهو نهندامه كانی لهش.

گەياندنى بۆ سيەكان و پاش گەرانەوەي بۆ دل چونكە كاتێك كە خوێن لەپەمپ دانىي یه کهمهوه دهردهچینت لیه شیاخوینبهری گهورهدا کهبه (ئاورت) ناو دهبرینت، دابهش دەبئت بۇ جەندەھا لىق پاشان بەھۇى ھىزى پەمپدانى يەكەمەوە دەگەرىتەوە بۆ دەمارە خوینهیننهره کان، و لهوانهوه له گهوره دهماره بوشایی خوارهوهدا و له گهوره دهماره بۆشايى سەرەوەدا كۆ دەبنەوە بەم ھاتوو چۆ دريىۋەو تىڭكەل بوونە ھيزى پالىيۇونانى پهمپدانی په کهم کهم دهبیتهوه، تیتر ناتوامینت دووباره بگاتهوه سیه کان و لهویشهوه بگەرنىتەوە بىز دل، كەواتىە پىۆيىستى بە پەمپىي دووەم ھەيە، بەرەو سيەكان پالىي پىروە بنيىت، تـاكو لـمويّدا پاك ببنموه و بمرهو دلّ بگەريّتەوە، وەك دەبينين بەھۆى ئەم كردارەوە وەك پيّم وتي: پيويستي بهدوو پهمېي ههيه چاره چيپه؟ ثابا دروستکهر دوو پهميي دوور و جيا لەپ كىز دروسىتدەكات؟ ئەمە ئاسانە بىزى، بەلام ئاشىكرايى دانايىيەكەي و مەزنى تواناییه کهی، همردوو پهمپه کهی لهیهك دلدا دروسكردووه، و ههردوو كيان لهيهك كاتدا كارده كەن لەبەر چەندەھا دانايى زۆر: يەكەميان خۆمان بەدووردەخەين لەو مەترسيەي كەلەوانەيــە رووبــدات، كــە تــەويش نەخۆشـــىو هــەرس نەكردنىيان دلــه راوكـــنى و دەمار گیریی په لـه پچـراندني په کیْك لهپهمپه كان كەدەبیّته هۆي تیْکچوو نیْکي كوشنده لـه رۇشىتنى خونىنەكەو سىوتاندنى و دووەم دانىايى يەك پەمىپ لىە بۆشىايى سىكدا سىوك و ئاسانترو جینگا کهمتر ده گرینت و دانایی سیههمی که خودای بهتوانا ههموو شتیک به جوانی و رینکی دروستده کات.

یه که پهمپی که دروستکر اوه کاندا زور سهرسو پهینه رتره و گونجاند نو شیاوی تیا سهیر تره و به به لگه تره له سهر تونایی خودا، و نهمه به نهینی داهینان که عهقلی سهرسام کردوه، گهردروستکهر ویستی ههردوو پهمپه که لهیه که دلادا دابنیت و له کاتی پهمپدانی و پر کرندا یه کبگرن و خوینی نالتی بیگهردتیکه ل به خوینی پهس نه بیت، چار چیه بو نهمه خودا دلی کردو ته وه دو و به شهوه، یه کیکیان له لای راست نهوی تریان له لای چه په و دیو اریکی بی کون و دهر کهی خستو ته و نیوه ندیان و گهر بو ههریه کیک له و پهمپانه ته نها ژوریک هه بوایه کتوپر ده بووه هنری و هستانی پهمپه که و هیان ده رچوونی خوینه که له ده وه ستا.

حەيران/ تىنە گەيشتىم ئەي گەورەم.

شیخ/دن لههه ر چرکه یه کدا نزیکه ی (۲۰) سانتیمه تر له خوین ده هاویژیت و اته به خیراییه کی زورو بنی وهستان پهمپی ده دات گهر ژوره که جینی یه که پهمپی بووایه و گهر ژووره که ی بگوشیت بو پهمپدانی خوین به م گوشینه رو شتنی خوینی پاک بو سیه کان ده وه ستیت و به هوی نه م گوشینه که به ره و دواوه بو لای خویان ده گه رایه وه و همروه ها نه و پهمپه ش که خوینی پیس به ره و سی یه کان ده بات به مجوّره و ده گوشرین و هاتنی خوینی پیس ده وه ستیت له خوینه پنه ره کانی هه ردوو ژووره که بو دل و خوینه که تایاندا ده گه را نه وه که و کاته چار چیه ؟

گهر ئه و شُوینی هاتنه ژووره وه ی نیوان گهوینچکه تمو سکوته هه میشه کراوه بوایه کاره که تیکده چوو، چونکه ئه و گوشینه که ماسولکه کانی دل پنی هه تنده سینت به هیزینکی ئه و هنده پته و که بتوانیت خوینه هاتووه کانی هه ردووسی و خوینهینه ره کان به ره و دوا بگیرینه و و ئینمه ویستمان دوو ژووربن بن پاراستنی ئه م پاته په ستویانه ی که له نیوان خوینی ها و ریزر را و خوینی گه راوه دا هه یه بن ثه مه کار چی یه ؟

پیویسته له نیوان نهم دوو ژووره دا دهر که یه کی داخراو هه بیت تاکو نه هیلایت له کاتی کرداری گوشین و هاویشتندا خوینه کهی بگه پیته وه به هنوی بوونی نه و دهر گایه وه، گویچ که له ی چه پ ده توانینت به بن هیچ رینگرو نه هیشتنیک پیشوازی له خوینی هه ردوو سیه کان بکات، و سیکو له ی چه پیش ده توانیست خویسنه که بگوشینت و بیهاویسته شاخوینه ره وه به بن هیچ بیزار کردنیکی دراو سیکه ی که گوی چکه له ی چه په. به لام دبینت نهم دهر که یه ههمیشه داخر او بینت؟ نهمه لای عهقل شیاو نی یه له کویوه خوینی نالی تازه بچیته سکولهی چههوه، خوینی ره شیش بچیته سکولهی راستهوه. ناره زوی دروستکه ری مهزن و ابوو نهم دوو دهر گایه به شیوهی دوو ماسولکه یی دهمار اویی به یه کدا چووین که بتوانن له خویاندا بکرینه وه و دا بخرین چرکه لهدوای چرکه به ی وهستان به لام دوو صهمام بو دوو دهر گاله دوو داتی جیاکراوه له یه کتر به هوی دیوارینکه وه، نایا پییوست ده کات کردنه وه و داخستینان پیکه وه بیت له یه ک کاتدا؟

ئەوانــه دوو دلـــى ســـهربەخۆن، ئايــا ئەتوانريــت كــردنەوەو داخســـتن لـــه دوو لــيــدانى . جياوازدا بيــت؟

نهخیر ههرگیز نابیّت، چونکه له رِاستیدا یهك دل ههیه، بهگویّرهی جولهو گرژ بوون و گووشین و پهمپدانی، و ثهگهر لهبهشهكانیشیاندا دوو دل بن.

گـهر دل هـممووی گوشـرا چـی روودهدات لـه کاتـیْکدا داخـهری دلّـی لای راسـت داخـراو بیّـت کـه خویّنی رهشـی لـیّوه دهردهچیّت بوّ ههردوو شادهماری سییهکان... ؟ نهمهش دلّ دهتهقیّنیّ و دهیدرِێ.

کهوات دهبیت همهردوو داخهره که بهیه کهوه بکریتهوه تاکو ئاسان بیت هاتنه ژوورهوه ی خوین بغ همردوو گوییچکه له، و بهیه کیشهوه دابخریت تاکو ههردوو سکوله بهیه کهوه پال به خوینه وه بنین بغ دهرهوه ههر به مجوره یه لهشوینی هاتنه دهرهوه ی خوینی ئال له سکولهی چه پهوه بغ شاخوینبه رو له شوینی هاتنه دهرهوه ی خوینی رهش له سکوله ی راسته وه بؤ دهماره خوینبه ره کانی سیه کان.

ٔ دو دووباره پیویسته لهشوینی هاتنهده رهوهی ثهم دوو خوینهدا کهدا داخه ریک ههبیت بو هه ریه کهیان تاکو خوین له شاخوینه به رو ده ماره خوینبه ره کانی (سی) یه وه ثه گه پیته وه بو دو اوه و پیویسته ثهم دوو داخه ره به یه که وه دابخریت و بهیه که وه بکرینه وه.

وهك ئەو دوو داخەرەي كەلەگەرودا ھەن...

تالیزه دا هاتینه کوتایی فهرمانی کرداری په مپدانی (هاویشتنی) خوین و وهرگرتنه وهی سه باره ت به هم دوو جوّره که ی ال و رهش ته نها نه وه مان له سه رماوه که بزانین چوّن خوین ده گاته همه و و به شه کانی له ش، و له له شدا پهلی به رز هه یه وه ك سه رو هم دوو قول، و پهله كانی خواره وه، وه ك هم ردوو قاچ سك له ناو بوشایی له شدا هه یه، چوّن به هوی یه ك شاخوین به روه و خوین ده گاته نه م سی به شه ؟ نایا وای لیبکه ین که له سه ره تادا سه ربروات و له پاشدا بو ناو به شه كانی سك و نینجا بو هم دووو قاچه كان، نه و كاته نه و نما دروات و له پاشدا بو ناو به شه كانی سك و نینجا بو هم دووو قاچه كان، نه و كاته نه و

خویّنهی کهده گاته ناوهوهی سك و همردوو چاچ بریتییه له خویّنی پیس و ژههراوی، چیونکه خویّن لهستهردا به بهشکراوی دهروات و لهههردوو قوّلیشیدا دووباره به دابهشکراوی دهروات.

لهسه رو قو لدا خوین ده گاته هه موو کون و که له به رو خانه یه گ به هوی چه نده ها ده مراه وه که تا ئیستاش دا به شکر دن و وور دبونی له خو گر تووه ، تاکو ده بیته (تاله موولوول هی وور دی خویس) و له به رزور وور دی یه کهی وان و ده بریست ، و پاشان ده گه ریته وه بو شاخوینه ر تا ... جاریکی تر کو ببیته وه تیاید ا تاکو له ویوه بگاته ناوه وه ی سك که لویشد ا دووباره به ش ده بیت بو به ش و ده مارو تاله ده مار؟ و چون جاریکی تر ده گه ریته وه و له شاخوینه در اکوده بیته وه بو ئه وه ی بنیر ریت بو هم دوو قاچ ... ؟ نه و کاته چه ند بیسی و ژه هری له خوی ده گریست ؟ که واته ، ده بیت و ای لیبکریت که به شی گه و ره مدوو و قول بروات و به شی گه و ره ی تریش به ره و ناوسك بروات و به شی گه و ره ی سینه میش به ره و هم دوو و قاچ بروات و ئالیزه دا توانیمان خور اکو گه رمی پیویست بو له ش دابین به ره و هم دابین به ی بو دابین به ریت ماوه ته وه که چون پاکوی و پالاوتن ، نو که به ینی تازه ی همیشه یی بو دابین به ریت اله ریگی ی سیه کانه وه و چون خوین بگه ریته وه بگه یه نریته همیشه یی بو دابین به ریت اله ریگی ی سیه کانه وه و چون خوین با گه ریته وه بگه یه نریته سیه کان ؟

حەيران/ پاك ۇ بېگەردى بۆ دروستكەرى مەزن... چەن بېگەردە.

شیخ/لهٔلای تو وایه ثهم شته سهرسورهینهره نامویانه لهم ریژهی دهمارو خوینبهرو خوینهینهرانهدا کوتاییان دیت؟ نهخیر ثهی حهیران، بهالکو خوینبهرو خوینهینهری تر ههیه له داندا، حهیران/ چؤن؟

شیخ/ ئایا دل مافی ئەوەي نىيە كە خۆراك بەھەموو لەش دەدات، خۆيشى خۆراك وەربگریت.

حەيران/ بەلنى لەو خوينەي كە تيايەتى خۆراك وەردەگرينت.

شیخ/ بهلام دل وه کو ههموو تهندامه کانی تری لهش کهلهههموو تهندامه کانی تر مەزنىرە، جۆرەھا دەمارو موولوولەي ووردى تىندايە كەدەگاتە قولىترىن خانـەلـە پنکهاته کهیدا، که خوراکی دهداتنی و پیسی ژههرو پاشهرو ده گهرینینته وه و دهبینت نهم خوینه پیسه ژههراویه ههمان ریگای پیشوو بگریت، بهخوین هینهرهی تایبهتی ده گهریتهوه بز دله که دەرژیته گویچکهلهی راستهوه له سکولهی راست بو پالاوتن بنیرریت و ههر به بحۆره خودای دروستکهری کاربهجی خوین ده گیریتهوه بۆ دل خوّی ، دوو خوینبهری که پنیان دەوترینت (دوو شاخوینبهر) که له شاخوینهبهری گهوره جیادهبنهوه له شوینی دەرچوونى خوين لـه دلـدا، واته لـهو كاتـهى كه خوين بهووزەترين و بهپاكترين شيوهيه، چۆن، نەء كە دلاخۇي خوين دەبەخشىنت بەھەموو بەشەكانى لەش كە خۇي بەمافىرىن و به پیویستی ترین ئەندامە بىز خوین به خۆراك و ریژهو پاكىو بەووزەييەكەي بەتەنھا پینچ يەكى خويننى لـەش وەردەگرينت، لەگـەل ئـەوەي كەقەبارەكەشىي ئەگاتـە يـەك لـەسـەدى قەبارەي لـەش و زياتر ئۆكسىجينى لەخۇ گرتووە، و ئەندامەكانى ترى لەش لە چواريەكى ئۆ كىسجىن زياتىر نابن كەلــە خوينىدا ھەيــە، و ھــەر بۆيىە خـوداى دروسىتكەر بـۆ ئـەم دىـــە خوێنهبەرو خوێنهێنەرى تايبەتى دروستكردوه ئەمەيبە دڵ ئەي حەيران... ئەمە يە دڵلە کردار و چالاکیه کهی دا، لهمهبهست و پیویستی و رادهو رینژهی، و دیوارو لیواری، و پهنجــهرهو ژووره کــاني و دهر گــهو پــهرده کاني، و ئهشــکهوت و چــاله کاني، و جو گــهو گولاوه کانی، و بینگهردی و لیلیه کانی، و نهریت و شهونخونی، و ثارامی و بهئاگایی و مەزنى و مەترسيە كەي.

ئەمە ئەو دالە ھەۋارەيە كە ٧٠ سالايان ٩٠ سالالىيدەدات بەشەوو بەرۆۋ كە چاو تروكاندنىك ناوەستىت... ئەي حەيران...

هه موو ئه ندامانی له ش به ناره زووی خوت ده تو انیت زور بیحه و ینیه ته وه یان که مینک ته نه در نوایی ته مه نت نه و نه و نه و نه در نوایی ته مه نت نه و نه و نه در نوایی ته در نوای ته در نوایده گریست نه است ادی ده چیت و نه هه تسه ده کات، نه هسه الده تو و تی و

نه ته شکه و یت نه دا ده مرکیت و نه ده کوژیته وه نه بیزار ده بیت و نه گله یی ده کات و تؤش سته مکاریت ئازاری ده ده و به معهم و په ژاره تروشی ده که یت، و به پی و کینه کانت داخی ده که یت و به ئه وینت خوشحالی ده که یت و به فرمیسکت ده یگرینیت و به غهمت دایده پرزینیت... و ئه و لینبوردن و لیخوشبوونه چالاك و به ثارامه ، به فه رمانی ثه وه ی که باشترین شیوه دروستیکردوه، و که ره سه و پیویستیه کانی بو ثاماده کردوه پشکووی تیدا داگیرساندوه، و ه راده و ماوه ی بو داناوه گه رماوه کهی ته و او بو و و له کاره کهی که و ت ناموده ده بیت.

(هاوار بۇ ئەو كەسانەي كە داليان بەرامبەر ناو ھينانى خودا رەقە). ئەي خەيران ﴿فَوَيُلٌ لِلْقاسِيَة قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ ﴾الزمر: ٢٣

به ردیکی پیکه نیناوی وگریا ناوی (۵)

ئهی ئهم ژیانه نهی حهیران تون چووزانیت نهم ژیانه چییه خودا دروستیکردوه له سه نگیکی مردوی که ری دهری کهرو سه نگیکی مردوی که ری ره قوته ق، و له پاشدا بوته زیندوویه کی تیکوشهرو دهر ککهرو به ناگاو تووره و ره زامه ند، سوپاسکهرو گلهیکهر، پییده کهنی و ده گری... خوز گه بمزانیایه به شی ریکهوت چهنده له دروستکردنی له خاك و له ناو نهی حهیران؟

﴿ أَوَلَـــمْ ۚ يَرَٰ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ ۖ وَالْأَرْضَ كَائَتَا رَّثُقَاً فَفَتَقْنَاْهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاء كُلُّ شَيْء حَيِّ أَفَلا يُؤْمُنُونَ﴾الانبياء: ٣٠.

﴿وَاللَّهُ خَلَقَ كُلِّ دَائَّة منْ مَاء ﴾النور:٥٠.

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌّ تَنْتَشِرُونَ ﴾الروم: ٢٠

﴿ هُلُو اللَّهَ عَلَقَكُلُمُ مِلْ طِلْيَنِ ثُمَّ قَضَى أَجَلاً وَأَجَلٌ مُسَمَّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ﴾ الأنعام: ٢.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَذَعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابِ ۚ وَلَـــوِ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبُهُمُ الذُّبَابُ شَيْعًا لا يَسْتَنْقَذُوهُ مِنْهُ ضَعَفَ الطَّالِبُ ' وَالْمَطْلُوبُ، مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٍّ عَزِيزٌ ﴾الحج:٧٣–٧٤.

﴿ فَاسْــتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُ حَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينِ لازِب، بَلْ عَجبْتَ وَيَسْخَرُونَ، وَإِذَا ذُكّرُوا لا يَذْكُرُونَ، وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ﴾الصافات: ١١-٤٠.

ئەمەش ھەندى لە فەرموودە كانى قورئانن سەبارەت بە دروستكردنى ژيان لە (قورێكى لينج) زانست ھەمان بۆ چوونى ھەيە.

که واته نه و ژیانه چی یه که زانایان و قورتان ریکه و توون له سه ر ته وه ی که پیکهاته یه له (ناوو له قور) و له رؤخی شار اوه ی نهینی یه کانیدا ده سته و ستانن و نه و زانایانه ی که شتی زوریان زانیوه له به ش و سه ر چاوه که ی و ره گه زو سرو شتی یه که ی و ریکخستن و سیستمه کانی و زانیان همه و زینده و ه رینگ له خانه پیکدیت و یه ك خانه له تنوكی یه که م

پیکدینت (پرؤتۆپلازما) و زانیان ثهم تنؤكي پهكهمه پیکهاتووه له كاربؤن و ئۆكسجين و هايدرۇجين و نايترۇجين... و تاقيانكردەوە كە لە شتيْكدا ژيان دروست بكەن و لە پاشدا دانیان نا به نهتواناییاندا، و له گهل قورثاندا ریکهوتن تهنانهت دروستکردنی میشك مەحالە.

ئايا نايەتمەوە يادت ئەي حەيران وتەكەي (بوخنەر) (خودى خرۆكەلە ساكاريشدا خاوهنی بنهماو پیکهاتهیه که، کهناشیّت لهبی گیانهوه دروستبوو بیّت: به لکو دروستبوونی لـه بـێ گـيانهوه بـهراي زانسـت بـه موعجـيزه دادهنريْـت وهك چـۆن عـهقلْ باوه رِناکات گیانلهبه ره گهشه داره کان راسته و خو له بن گیانه وه دروستبووبن)

حەير ان/ چۆن نايەتەرە يادم.

شیخ/ و تهی (نؤماس ئه کویناس) ت نایهتهوه یاد که دهالیت (هیچ زانایهك نی یه له زانا کانی سروشت همموو شتیّك سهبارهت به سروشتی میّشك بزانیّت)

حەير ان/ چۈن نايەنەرە يادم.

شَيْخ/بهلام ئهم قورئانهي كه دەفەرموينت بەخەلكى ﴿يَــا أَيُّهَا النَّاسُ ضُربَ مَثْلٌ فَاسْتَمَعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ﴾الحج:٧٣ که پیش همموویان کهوتووه ئهی حهیران...

حەيران/گەورەم وايان دەبينيت كەلە قورئانيان وەرگرتبينت؟

شیخ/ عەقلىم ساغەكان لىم رەوا و حەقىقەتەكاندا بەيەك دەگەن ئەي حەيران، و چەند زانست زیاتر بیت، گهیسشتن به حهقیقهته کان ئاسانترو نزیکتر دهبیت.

هـەر لەبـەر ئەمەيـە كـە دەبيـنين زاناكىان پـاش نوشسـتە مادديــەكان كــە ھەندىكــيان دوو چاري بوون لـه كۆتايىيەكانى سىەددەي نۆزدەھـەم دەگەريىنەوە بـەرەو گەيشـتن بـە حهقیقهت، و نزیکه ههموو یه کبن به زمانحالی گهوره کهیان له سهر نهوهی که نهم سیستم و پاسایانه که لـه سـهر بـنهمایان ژیـان درو سِتبوو، گهشـهی کـردووه و، یهکیّـتی لـه خـو گرتووه بو مهبهست و وویست و بایهخدان و دانایی کهمهحال دهینت لهلای عهقلیکی ساغي خاوەن بير باوەر بەوە بكات كە ئەم ۋيانە بەھۆي رىڭكەوتى كويرانەوە پەيدا بوو بیت، زانای گهورهی لینگلیزی (لورد کلفن) ئهم باوهره لهناو خهلکدا بلاوده کاتهوه و گالنهی بهوانه دینت که دهلین درو ستبونی ئهم ژیانه له رینکهوتهوهیه و، سهری سورماوه له هـهندي لـهو زانايانـهي كـه چـاو دهپـۆش لـه بوونـي دياردهكاني دانـايي و سيسـتـم بههـزي بەلگەي تەواو برەرەوە لە سەر بوونى خوداو تەنھاييەكەي كاتيڭ دەلينت (زەحمەتە بۈ مروف تهندیشهی سهرهتایی ژیان و بهردهوامیه کهی بکات، به بنی بوونی هیزیکی

دروستکهری سه رپهرشتیاری بالاده ست، و له ناخی ده رو نهه و هسه رم سورده مینی له هه ندی زانایان هه بن له تو ژینه و ه فه لسه فیه کانیاندا له سه ر ناژه ل له و ژایانایانه ی که تویژینه وه ی پر له فه لسه فه و حیکمه تیاندا چاو ده نوقینن سه باره ت به سیسته مه کانی نهم گهردو و نه به به لگهی بره رو نه و شتانه ی که هه مانه و له چوار ده و رماندایه به هوی به لگهی به هیز و برره و ه سه باره ت بو و نی سیستمی کی دانر اوی هه لیژیر او ، و نهم به لگانه به هوی سروشته و ناماژه ی دیارده کانی ویستیکی نازاده و فیرمان ده کات که هه مو و شتیکی مه زنیدو و ، نیعتیماد ده کاله سه ریه که دروستکه ری هه میشه یی فه رمو و نه وه نه نیشتاینی مه زنین که له دوای کلفنه و ه دینت و ده لینت (ناوه رو کی هه ستی ناینی له ناخدا نه و ه یه برانین نه و که سه ی که ریگا چاره ی پی نی یه بو زانینی جه قیقه ته که ی له گه ل نه وه شدا بو به دورنی هه یه و به به رز ترین نیشانه و به پر شنگ ترین روناکی جوانی یه وه نه و زاته مان بو به ده رده که و نازه ای که نه نازه و زانیای که و ای لیده که و نازه او زاز او به بر بیت و زانست به بی باوه پر وه و تیکی شه لی ده بیت و باوه پیش به بی زانست وه که کویر بیت و زانست به بی باوه پر وه و تیکی شه لی ده بیت و باوه پیش به بی زانست وه که کویر ده ستی ده کویر ده که تو تینی ...

ئایـا لــهم بهیـهك گهیشـتنه باشــترت دهوی ئهی حهیران لـه نیّوهند عهقله مهزنه كان و زانا مهزنه كان و لـه نیّوان ئهو قورئانهی كه دهفهمویّت:-

﴿ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ﴾ فاطر: ٢٨؟

حهيران/ راسته ئهوانهي له خودا دهترسن زانايانن.

شیخ / ئیم مروقه نیمی حدیران که دهربارهی نهو، خودا دهفهرمویت به باشترین شیوه دروستمانکردووه، بهشی ریک و جوانیدا، و چاو دیری و ریز پیدانی و عقل پیدان و فیرکردنی... ؟

﴿ لَقُدْ خَلَقْنَا الْأَنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴾التين: ٤

﴿ يَا أَيُّهَا الْأَلْسَانَ مَا غَرَّكُ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ، الَّذِي خَلَقَكَ فَسَرَّكَ الْكَرِيمِ، الَّذِي خَلَقَكَ فَسَرَّكَ ا فَعَدَلَكَ ﴾ الانفطار / ٢ -٧

﴿ اللَّذِي أَحْسَنَ كُلُّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْأَلْسَانِ مِنْ طِينٍ ﴾ السحدة: ٧.

﴿ أَكَفَرْتِ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطَّفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلاً ﴾الكهف:٣٧.

﴿ هُـو الَّـذِي خَلَقَكُ مُ مِـنْ طِـينٍ ثُمَّ قَضَى أَجَلاً وَأَجَلٌ مُسَمَّىً عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ﴾ الأنعام: ٢.

﴿إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مَنْ طَينَ لَازِبِ﴾الصافات: ١١.

﴿ هَـــلُ أَتَى عَلَى الْمَالُسَانَ حَينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُوراً، إِنَّا خَلَقْنَا الْمَالِسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيراً ﴾الانسان/١-٢.

﴿ وَاقْــُرَأَ بِاسْمِ رَبُّكَ الَّذِي خَلَقَ، خَلَقَ الْأَلْسَانَ مِنْ عَلَقٍ، اقْرَأَ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ، الَّذِي عَلَمَ بِالْقَلَم، عَلَمَ الْإِنسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمُ العلق/١-٥.

(وَعَلَّمَ آدَمَ ۚ الْأَسْمَاءَ كُلِّهَا)(البقرة: من الآية٣١))إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَراً منْ طِينِ (٧١) فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ) (صّ:٧٢).

ئه مه نُدینکه له و فهرموودانه ی قور تُنان ثاماژه ی بن کردووه که مروّقی دروستکردووه . له ثاوو له خاك بن کاتینکی دیاریکراو له لای خنری، دوای ثهوه ی که هیچ جنره بوونینکی نه بووه له سهر زهوی که نزیکه له و ته کانی زانست سه باره ت به دروستبوونی مرفیف له خاك و له ثناو له تننزکی یه کهم، له چهند ماوه یه کی دیاریکراوی گهشه پینکردندا دوای ثهوه ی که هیچ دیارده یه کی نه بووه له چینه کانی ژیر زهویدا، ثایا به شی رینکه و ت چهنده له دروستکردنی ثهم مروّقه دا ثه ی حهیران ؟!!

ته م مروقه سه رسور هینه ره که ژیانی ده ست پیده کات له خاك و تاوو تنو کیك، همروه کو هممو و تازه این که شدروه کو هممو و تازه این او ایه، له پاشدا ده بیه فعیله سوف (هممو ناوه کان فیر ده بیت و عمقلی فراوان ده بیت بو ده رك کردنی همموو شتیکی ته م گهردوونه له بوون و مادده و سیستم و ره و او چاکه و جوانی و لهمانه وه زانست و اته هونه رو ته ده ب و هونراوه و ستران و دانایی و فه لسه فه و تصهوف دا ته ریزیت و له سه ر روشنایی تهمانه وه حمقیقه تی بوونی خودا که له ناویدا هه یه تیایدا ده رك ده کری بی ته وه ی بزانیت.

ئایا دروستکردنی ئهم مروّقه بهم شیّوهیه دیاردهیه که له دیارده کانی ریّکهوت ثهی حهیران؟ ئهم مروّقه چییه و چ لهسهر سورهیّنهره کانی بهیّنمهوه یادت؟

چون له و سی تاریکیه دا دروست دهبیت چون له سکی دایکیدا گهشه ده کات له تنوکیکه و سی تاریکیه دا دروست دهبیت چون له سکی دایکیدا گهشه ده کات له تنوکیکه وه بوز گوشتیکی جوراو و لـه کوتایدا بوز مروفیکی ته و او ، دروستکردن له دو ای دروستکردن ...!

. چــۆن ئــهم مــرۆقه ئــهو خۆراكــه لــه جگــهريدا دەيگۆرێــت و راســتى دەكاتــهوه و هەليده گرێت.

ته م جگه ره چی یه ... ؟ و ته م پرژینه ره مه زنه تا شکر ایه چی یه سه خی و په وزیله سه نگین و ژیره ، پاستکه ره و و پاستکاره ، هه لگر و به ده ستهینه ره حه شار ده رو چاو چنو که ، گهر شه کر له خویندا یه له به پیروی یه له له هه زار دا زیاد بکات ته و قه ده غه ی ده کات بی به شی ده کات ، و گهر که می کرد به خشنده و سه خی ده بیت ، و گهر له سنوری خوی زیاتر بو و هه نیده گریت بو کاتی پیویست ، پاش گورینی تاکو به تریاك خوراکت بداتی و بتهاریزی له ژهره و کانی ئه م پرژینه ره هو پروینه و بتهاریزی ده گران و که زالن و فه رمان ده که ن به سهر ده مار و ماسولکه و تیسك و عمقل و دل و خوینه ره کان و زالن و فه رمان ده که ن به سهر ده مار و ماسولکه و تیسك و عمقل و دل و خوینه و کورتی ده کاته وه عمقل ژیر ده کات و سست نابیت ، جه سته گهرم ده کات و سارد نابیته وه پاله ده کاته وه عمور نیز و پاده که مبوونیدا و له زور په ستوی خوین به رز و نزم ده کاته وه و ده ماره کان چالاك و سست ده کات و پرژیزنه ی خوین ده پاره و پروند ده کان و باده که مبوونیدا و له زور به سدا ده یوه ستینی و کلسی تیسکه کان پاده گریت و نه ژادیی ده دات به خانه کانی به دادی حدیران؟

ئهم خانانه چین که به چاو نابینرین و ژمیرهیان له له شی مروّقدا ده گاته چه نده ها ترلیون، و چون کومهل کومهل ریکده کهون بو نهوهی لایه که له له شیکهینن، هه روه که همنگ و میرووله وان که ده زانن به و روّلهیان هه ستن که پییان سپیر در اوه له روّمانی ژیاندا... ؟

ئهم هاویه کبوونه میکانیزمه کیمیاییه دهمارییه چییه کهوا له ههموو ئهندامه کان و خانه کان و برژینه کان ده کسات گویبیست و هاو کساری یه کتربن بو دو زینه وه هاو کیشینکی چهسپاوی وورد له خوین و ئاوو گهرمی سیچکاوه کان و گوشینه ره کان و خوی و ترش و چهوریه کان و شه کره کانی لهش و هه تده ستیت به چاکبوونه وه همموو خراببوونین و دروستکردنه وهی ههموو پاماتکراوه کان و به جینگر تنه وهی ههموو کهمیه و ساریژ کردنی ههموو نه تو اناییه که، و پاستکردنه وهی ههموو زیاده پهویه که دو ورینه وهی ههموو و شکاوییه که دو ورینه و ههموو دراوین و به کردنی ههموو کونین و گرتنه وهی ههموو شکاوییه کو نه هیشتنی ههموو خوین به ربوونیک، ئاماده کردنی ههموو هیزیک و تیژ کردنه و ههموو چه کیک و دروستکردنی ههموو ژههرو دژه ههریه ک به به گردا چوونی ههمو دو ژمنیک رین به به گردا چوونی ههمو دو ژمنیک رین به جیاتی شههیدانی نیشتمانی دو ژمنکاریک و یارمه تیدانی سوپا به سه ربازی نوی، له جیاتی شههیدانی نیشتمانی بیروز ... ؟

ئهم عهقلهی که ههموو عهقلینکی سهرسام کردووه، و تا ئیستا راماون له نهینی یه کانی ئهی حمیران، له چ سهرسورهینهرییه کی باست بن بکهم؟ چنون ملینونه الله ملیون له رانسیاری گهنجینه بکهین، و له کوی ههلیسبگرین و چنون له کاتی پیویستدا له گهنجینه کانیاندا دهریان بهینین.

چۆن شت بهینینهوه یادمان و چۆن بهراوردو شیکارو ئاکامخوازی و فهرمانرهوایی بکهین ئهی حهیران؟

و ئدم پارچه گوشته چییه و ئدم زمانه کهچهپکی دهماره چییه که خوا به هویانهوه هدمو ناوه کانی فیر کردووین و بههویهوه خراوینهته سدروو فریشته کانهوه ئدی حدیران..؟ ئدم نامیره دهماراوییه سدرسورهیندره سامناکه چییه که زالین بهسدریدا، و زاله بهسدرماندا بزانین و یاخود نهزانین زالین بهسدریا لایهنیکیدا له ههندی له تهندامماندا.

بهویستی خومان و همهروهها تمهویش لهلایه کی ترهوه بمهوی دهزووله کانیهوه زاله بهسهر گرنگترین و مهزنترین زوربهی تهندامه کانمان به لکو لههمموو خانهیه کی له شماندا به ویستی تایبه تی رههای خوی به بی هیچ زانیارییه کی تیمه همروه ك دوو عهقلی سهربه خو لـهم نامیره دا ههبیت و ایه به ناگاو به بی ناگا که باشتر و ایه همربه به ناگا ناو بیریت چونکه به ناگاکه له وانه یه هه نه بکات به نام بن ناگا هه رگیز هه نه ناکات چونکه (به ناگا) ناگاداری کاره کانی هاورینکه ی نی یه هه رگیز خوّی تیهه نناقور تینی و گهر ناگاداری هه موو کاره کانی خوّی تیه هانقور تینی و خوّی تینه نقوا تینکیده دات و به پینچه و انه وه بی ناگا ناگاداری هه موو کاره کانی (به ناگایه) و ده ستیزه ردانی ده کات به نهینی بو رینک خستنی، و گهر (به ناگا) و هستا و له کار که و تنه که ی نه و هیه ماسولکه کانمان له جو نه ده و هستیت و میشکمان به تو انا ده بیت له بیر کردنه و هی راست و حالمان و ه نوستو و ده و همروه ها جگه رو گوی و ده بیت، و گهر بی ناگاله کار و هستا (دن و گه ده) تینکده چین و همروه ها جگه رو گوی و چاو تینکده چین به ناگاله کار و همروه شتین نه نه ناگاله کار دنه و همرسور هینه ره ده سه نانایه نیز ان نه م جاوه رینمان ده کات، نایا نه م جیا کردنه و هم سه رسور هینه ره ده سه نانایه نه نیز ان نه م دو و ده سه نانداره دانایه نه نیز ان نه م دو و ده سه نانداره دانایه نو نیز ان نه م دو و ده سه نانداره دا دیار ده نا دیار ده کانی رینکه و تی کویرانه نه ی حمیران؟!

ئىم مىادە چىنراوە كە زياتىر لىھ ١٢ ملىيۆن خانىەن كىە ھەريەكىيان بىەھۆي لىيمقە دەمارەكانەوە نەژمىرەو نەئامار دەكرىن.

به ووردی و هاویه کبوونیککی بنی شومار کار<mark>ده کهن، ههروهك یهك خانه بن و</mark>ان، ئهی حهیران؟

ئهم (پهرده سهحایه)ی میْشکه چییه ههروهها بنکهیه کی سهر کردایهتی و ایه لهههمو مالیْك له ماله کانیدا، ریْکخهریِّك کهبهههزارهها نامهیِ هاتوو لهدهرهوه وهرده گریْت له ریْگهی ههستیاره کانهوه و ههوال ده گهیهنیِّنه سهر کردایهتی بهرزتر... ؟

ئه و سهر کرده بهرزه کنیه که ریکخستنی ئه و ههموو نامهیه ده گریته ئهستوی خوی، ئهمهیان دوا نه خات و نهوی تریان ده خوینیته وه و یان فرینی ده داته قو لایی ناخیه وه، و به راوردو شیکار و راستکردنه وه ده کات تاکو ناکام خوازی لنی به ده ست ده هینیت و له هه سته کون و نوی هه لگیراوه کاندا ده رککردنی سه رسو رهینه ری عمقلی پیکده هینیت و له و گیانله به ره بی زمانه خوین ریزه ناژه نی یه ی ده رده چیت.

ه مندی جار و ۱ به رز ده بیته و ه و ه خته بگاته سه ر سه کوی نه و خودایه ی که کردویه تیه خه لیفه که کردو به تیه خه لیفه ی خول که سه رزه و ی و ه رینزی لیناوه و به هوی قه نهمه و ه فیری کردوه.... نه ی حدیر ان... ؟

ئایا ئهم ههموو بهخشنده یی و ورده کاری و دروستکردنی راست و رادهو ئهندازه دانان و ریکخستنه، فهرمان و راستکردنهوهی و پیکهوه لکاندن و گویبیستی یه کتر و هاو کاری و هاوشیّوهی لـه نیّوه ند ملیوّنه ها ملیوّن و لـه گهردیلـه و خانه و دهماردا ئایا ئهمانه ههموو بهگشتی دیارده ن لـه دیارده کانی ریّکهوت ئهی حمیران؟ (ثایا باوه ردار نابیت بهوهی کهلهخاك دروستیكردیت و كردووىتیه پیاو) شهى حدیران

وْ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلاً ﴾الكهف:٣٧٠.

﴿ بَكُ عَجْبُ تَ وَيَسْ حَوُونَ ، وَإِذَا ذُكِّ رُوا لا يَذْكُ رُونَ ، وَإِذَا رَأُوا آيَ لَهُ عَجْبُ مَ وَإِذَا رَأُوا آيَ لَهُ يَسْتَسْخُرُونَ ﴾ الصافات/١٢-١٤.

(به لکو سهرت سور ماو گالته مان پیده که ن، و گهر بیهینینه یادیان، ناهیته وه یادیان و گهر نیشانه یه کیان دی گالته ی پیده که ن).

حهیرانی کوری نهزعهف ده تیت... نالیره دا شیخ چاوه کانی پر بوو له فرمیسکو گریا، خوم دا به سهر همریسکو گریا، خوم دا به سهر همرسک بیان شوم به ده نگیکی گریاناوییه و هو و تی، نه ی حهیران (هاوار بو نهوانه ی دل رهن به رامبه ریاد کردنه و هی خودا).

... چـهند جـارێك دووبـارهى كـردهوه تـا... خامۆشى دايگرت و خۆيدا بەدەستى بىن . دەنگيەكى قولـەوە.

همربهبی ده نگی ماینه وه تا تیشکی خوری رؤشنه که ربه ناگای هیناین له نیوان نه و همربهبی ده نگی ماینه وه تا تیشکی خوری رؤشنه که ربه ناگای هیناین له نیوان نه و دره خته ی که سیبه ری بو نارامگای نیمامی بوخاری کردبوو، شیخ به ده نگیکی لاوازی گریاناویی یه و و تی به نهی حمیران من ماندووم، بیویستی ده ست نویز هه لگرتنم بو ناماده بکه .... دوای نهوه ی ده ست نویزمان هه نگرت و نویزی به یانیمانکرد شیخ چووه جینوستنه که ی و و تی دامپؤشه، دامپؤشه، نه ی حمیران، نه م شه و سه رمام بووه و شه و غونیش ماندووی کردووم

ئامۆژگارىيەكانى شىنخ (٦)

﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمِّن دَعَآ إِلَى ٱللَّهِ ﴾ (فصلت: ٣٣)

دوو جنور له خهاتك ههیه كه ده شیت به ژیر ناویان بهرین) تهوانه و تهو كه سانها كه خودا ده په رستن له به رئه وه مى ده یناسن و تهوانه مى كه به راستى لیكولینه و همى له سهر ده كه ن له به رئه و هى نایناسن) باسكال.

وتی / ئهمرو شیخت بینینوه ؟ وتم / نهخیر نهم دیوه چونکه له گهل کازیوه ی بهیاندا چوومه دیکه و ئیستا گهراومه تهوه وتی / من زور دلم له لایه تی، دوای نویزی ئیواره چووم تویشه بهری خواردنه کهی بهیننمهوه، ده بینم همهروه ك خوی به پهرژینی باخه کهوه هملواسراوه که بوم دانا بوو.

خواردنه کهشی هـهروهك خـۆى مـابوو، ئايـا دەتوانيـت بىچيـت لـه باخه کـهدا به باشى لـه دوى بگـهرييـت، چونکه ئهم ئيوارەيه زۆر سارده.

وتم / پیرویست به وه ناکات، چونکه به م سه رمایه له باخه که دا نامینیته وه لام و ایه له ژووره که ی خویدا بیت و له و انه یه نه خوش بیت به ره به یان که به جیمهیشت بی ئارام و ماندو و بوو، نیستا ده چمه لای، تو بی خهم و په ژاره بچوره وه بو لای مال و خیزانت و پاش نه وه ی خوا حافیزیم له م پیره میرده کرد، ده رگای مزگه و تم داخست و گه رامه وه ژووره که ی شیخ، ده بینم تاریکه موچر که یه کی ترس دایگرتم کاتیک به خه یاللمدا هات که توشی ناره حه تیه ک بوو بیت، و ترسانم کتوپر بچهمه سه ری به هیواشی پشتاو پشت گه رامه وه ی ناره حه و که تا ده ره و و به حه و شه که داگه رام تا ... گه یشتمه باخچه یه کی بچووکی په رژینکرا و که نارامگای نیمامی تیادایه تاکو له ویوه سه یری ، به خه ره که ی نوستنه که یدایه

گويْبيستى نالهو بزركاندن بووم ههروهك پارانهوه وا بوو، و كاتيْك له پهنجهره كه نزيك بوومهوه گويْبيستى ناله و بزركاندن بوومه ههروهك پارانهوه وا بوو، و كاتيْك له پهنجهره كه نزيك بوومهوه گويْم لهده نگه كه گرت دهيووت (رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَى عَلَى وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحاً تَرْضَاهُ وَأَصْلِحُ لِي فِي ذُرَيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلَمِينَ ﴾الاحقاف: ١٥.

رپه روه ردگار م یارمه تیم بده تا... سوپاسی به خشنده یت بکه م نه و به خشنده یه ی که به مروه ردگار م یارمه تیم بده تا... سوپاسی به خشنده یه که تنز ره دایک م و باو کمت به خشیوه و به رده و ام به له سه ر کسرداری چاکه که تنز ره زامه ندیت پنی هه بینت و وه چه کانم باش بکه یت، من بؤلای تؤگه راومه ته وه ده یه کینکم که موسلمانان)

لَه پاشدا ناله به كى قولنى كرد، گويام ليبوو دەيووت، دواى ئەوە ﴿وَلْيَخْسُ الَّذِينَ لَوْ تَــرَكُوا مِـــنْ خَلْفِهِـــمْ ذُرَيَّــةً ضِـــعَافاً خَــافُوا عَلَــيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلاً سَـــديداً ﴾النساء: ٩.

باترسیان ههبیت نهوانهی که پاش خویان وه چهی لاواز به جیده هیلن که ترسیان لیبان بووه، با له خوا بترسن و بیپه رستن و گوفتاری راست بده ن) له پاشدا دهسته کانی بو تاسمان به رز کرده وه و کولیهی گریان دایگرت و ده یووت خودامان پهروه ردگارمان دو و رمان بخه ره وه له ململانیی خرا به کاری به به زهبی خوت که هم رخوت خاوه ن به زهبی،

ليرهدا پشتاو پشت به پهله بۆ مزگهوته که گهرامهوه.

سهرمای زور ترساندمی چوومه لای شیخ، پیش نهوه ی موّله تی چوونه ژووره وه بدا، و کاتیك چاوی پیم کهوت وتی مهترسه... من.. نا ئیستا زیندووم... به لام نهخوشم... چرا که روّشنکه رهوه، هه ندی ماستم بو بهینه تا کو برسیتیه کهمی پی بشکینم، روّژم به راکشاوی له ناو جیدا برده سه ر، دوای نهوه ی ماسته کهی خواردو فهرمانیدا یارمه تی ده به راکشاوی له ناو جیدا برده له پاشادا نویدی خهوتنانی یه دانیشتنه وه کرد و گهرایه وه جینووستنه کهی و دانیشت و پالیدایه وه، به زهرده خه نه یه که وه سه یری کردم و وتی می حهیران! خودا نه یفه درمووه (سیخوری مه که ن) به نه مدرمووه: (ادخلسوا البیوت من أبواهسا: له ده رگاوه بچنه مالانه وه به به لام سیخوری من به رابه ربه تو خوشه ویستیکی یه

پەرۇشەوە بوو ئەي گەورەم، توو خودا پيم بلنى چى تۆي گريان و لە بەر چى نالەو ئاھت دەكرد!.

شیخ / تهمه بیزاری ته نهایی پیرهمیردیکی بهرهو نهمان چووه ههست به نزیکردنهوهی نهمانی بکات له ژیاندا تهی حهیران...

حەيران/ تەمەنت دريژ بينت ، ئەي گەورەم.

شینخ اتهمهن دریز بوو نهی حهیران... و یه کیک له بهخشنده کانی خودا بن بهنده کانی بیماته و له بیماته و له بیماته و داماوی و کهسیفی و له ترسی مردن نهده گریام به لام پهنام بن خودا دهبرد له تهنهایه کهمدا... و نهو چهند بیگهردو پاکه وا حهزده کات که بهنده کانی به ترس و لهرزه و هاوار و پهنای بن بهرن.

حەيران/ ئەي ھۆي پارانەوەت چى بوو ئەي گەورەم؟

شیخ اهدریه که له نیمه نازارو هیواو ترس و یادگاری خوّی هدیه نهی حدیران و هدموو که سینک دهپاریّته وه بو نه و شتانه ی که پدیوه ندیی به خودیی یدوه هدیه، پاشان شیخ رووی که سیّک دهپاریّته وه بو نه خدره که و فرمیّسک چاوه کانی پر کردبوو، و خوّی خدریک ده کرد به داخستنی په نجه و کان تا سه رنجدانی من له خوّی به دوور بخاته وه، دایبخه نه ی حدیران، چونکه سه رمای پاییز زه ره رمه نیر ه له سه رمای زستان. له جیّنوستنه که یدا نزیک بوومه وه، دانه و یم به سه ریدا تاکو په نجه ره که دا بخه م شیخ و اهه ستی کرد ده گریم.

وتی/مروّف بیده سه لات دروستکردوه نهی حمیران.

حەيران/باوكت كنىيە گەورەم؟

شیخ/ باو کم و باپیرم دوو بهندهی باش بوون له بهنده چاکه کانی خودا.

حهيران/مناله كانت له كوين و ههواليان چييه؟

شيْخ/ ئەوان لە سەمەرقەندن و لەژير چاكەو بەخشىندەيى زۆرى خودا دادەژين.

حەيىران/ كەواتىە بۇچىي دەبيىنىم زۆر بىە پەرۆشىيى بىرىيان دەكەيىت و لىـە دوا رۆۋيـان ەترسىيت.

شیخ/ پـاره هــهموو شتیّك نـیــه ئـهـی حهیـران..خودایه بهدووریان بخهـی لـه ملـملانیّی خراپه كـاری و به پهردهی جوان و رازاوهی خوّت دایان پوشه.

حهیر ان/ بؤچی دووریت ههالبژاردووه لیبیان و وازت له خهالث هیناوه لهم مزگهوتهدا بهتهنها دهژیت؟ شیخ/ دوورنیم لییان و سهمهرقهند هیندهی فهرسه خینك دووره له خهرته نكه وه به لام بو دابین کردنی بژیویان (٤٠) سال هه و لمدا و نیستاش ها تووم تیبكوشم بو بژیوی دوا روزی دیاریکراوی خوم.

ٔ حمیر ان/ ئایا تیکوشان له پیناوی مال و مندال و همالس و کموت لمناویاندا، مهزنترین چاکه نی یه لهلای خودا؟

شیخ/به لای ، به لای ... ئه ی حهیران . ... به لام مرؤ ش که هه ستی به نزیکبوونه و ه ی رفر و دیاریکراوه که ی کرد ، حه زده کات دا بیری بو خودا .... و ئه مه ش له قه ره بالغی شار دا به ئاسان به ده ست نایه ت و له م مزگه و ته دا له نیوه ند ئه م باخ و بیستانه دا ، یادگاری رفر ژانی لاوی تیدایه و دینه و ه یادم و خوشحالم ده که ن و له هیچ شوینیکی تر به ختیار نایم ته نها له م جیگایه دا نه بیت و به دریزایی ژیانم کاتی که دو و چاری به لاو نه هامه تی ده بو و به یمانم به خوم ده دا که ئاواته خوازی ئه و رفر و به بم که دابیرم به نو په رستنی خوداله مزگه و تیکدا لای ئار امگای پیاو چاکیك ، خودی مرؤ ش ئه ی حهیران گه رئاواته خوازی دو وزی دو وری و خوشحالی به په رستنی خودا دیت ، و هه ست به نزیک بو و له خه لك ته نها به ختیاری و خوشحالی به په رستنی خودا دیت ، و هه ست به نزیک بو و نی له خوداوه ناکات گه ربه ته که به نده یه کی نزیک له خوداوه نهیت .

حەيىران/ ئەمە راستە و ئيمە وا راھاتووين گەرىمانەويىت لەپادشاكانى ئەم زەمىنە نزيك بېينەوە پەنا دەبەينە بەر خەلكانى نزيك لەوان.

حهیران: ئهمه راسته و ئیمه وا راهاتووین گهر بمانهویت له پادشایه کی ئهم زهیمینه نزیکبینهوه پهنا دهبهینه بهر خهانکانی نزیك.

شیخ/ ئەمە گەلینك جىياوازو دوورە ئەي حەيىران (كنى دەتوانىي سوزو لینبوردەنى خودامان بۇ بەدەست بھینني، تەنھا بەفەرمانى ئەو نەبینت...).

به لام له گهل نهم راستیه بیگومان نهشدا، ههست به چیزی ملکه چی ده کهین بو خودا نه ریگای بهدهستهینانی سوزو بهزهیی خودا به هوی پیاو چاکان و خوشه ویستانی خوداوه و ههروه ك ددان پنیین به گوناهه کانمان وایه، خومان به ملکه چ و بنی نرخ ده بینین، بهرامیه رخودا، لهوه ی که نزیك ده رکهی به زهیی خودا ببینه وه بی خوحه شاردان له پشت پیاو چاکان و نزیكانی خودا. حهیران/ ئیستا مانای و ته ی ئه و رؤژه تیده گهم که هاتم و بیزارم کردیست و لیم تیکدایت چیزی چوونه قولایی ملکه چی و پهرؤشیت بؤ خودا به راستی گهورهم باریکی قورس بووم له سهرت و له خودا پهرستی بهدوورم خستی.

حەيران/ خودا پاداشتى چاكەت بداتەوە ، گەۋرەم.

شيخ: بهلام ئەمشەو بە باسكردنى خۆمەوە خەريكت كردم.

حهیران/همهمو گوفتارینك لمه گه نتا چاكهیه..و به ماندوى و بیزارى توم بینى، و ئاره زووى شهو توم بینى، و ئاره زووى شهو نخوونى ناكهم، چونكه لمهو كاتهى كه خور هه نهات و توم به جینهیشت نه نه نووستووم و چووم بو خهرته ك به هیلاكى و ماندوویى گهرامهوه وه ك تام لینها تبیت و ۱ بوو.

شیخ / خوت ماندوو کرد کاتیك هاتیه دهرهوه له باخه کهدا له دووامدا گهرایت بهم سهرما تهزینه..ههسته ههستهو برو جینوستنه کهت... و ثهم داپوشهره بگرهو خوتی پیدا پوشه.

حه رانی کوری نه زعه ف ده نیت کاتین شیخم به جینهیشت و چوومه جینوستنه کهم هه ستم به له مرزو تا ده کرد... و نه و شه وه م برده سه ر وه ک (له سه ر پشکوی ناگریم و ابوو، کاتین کاتین کاریوه که هات، زورم له خوم کرد تا ده رگاکه م لیکرده وه، هه رکه بینیمی به م حاله هاو اری لینهه ستا و به ره و لای شیخ رایکرد ده رگاکه م لیکرده وه به مرد که بینیمی به م حاله هاو اری لینهه ستا و به ره و لای شیخ رایکرد و پینی وت شیخیش رووی تینکردم به سست و هیواشی به ره و لام هات، ولیم نزیك بووه وه، ده ستی گرتم و به گهرمی تاکه م ده موجاوی گرژ کردو فه رمانی به بهینوری منزگه و ته که وره ی گونده که بانگ بکات و بهگهیه نینته نه خوشخانه له سه مدرقه ند بینهوده هه و لمدا که و از له نار دنم به ره و سه مه رقه ند به ینی به لام زور سوور بوو شه نابیت کورم، به لام تو خه لکی ئیره نیت و شه نابیت کورم، به لام تو خه لکی ئیره نیت و نه که س و کارت دا براویت، و تا به شه و و روژیکدا ته و او ده بیت به ینه له له لات بمینمه وه تا.. به یانی نه رانم، هه یانه کاتی یه له شه و و روژیکدا ته و او ده بیت به ینه له له لات بینمه وه تا.. به یانی به لکو لیم بینته وه، گه روانه بو و فه رمانت ره وایه جیبه جیی ده که م و تی: خوازیارم کاتی به لکو لیم بینته وه، گه روانه بو و فه رمانت ره وایه جیبه جیی ده که م و تی: خوازیارم کاتی به لکو لیم بینته وه، گه روانه بو و فه رمانت ره وایه جیبه جیی ده که م و تی: خوازیارم کاتی

بیت به لام له تو باشتر جوره کانی تا ده زانم، ئه و تایهی که له سه رماوه ده که ویته وه، به م کتو پرییه دوای رو ژیکی ته واو، پیویستی به تیمارو چاودیری ههیه، و پشتگوین خستنی ئه نجامی باش نییه نه گهیشته کاتی نیوه رو تاکه م زیاتر به رز بووه وه، و ههستم به وو رییه ك ده کرد له سه رمدا له پاشدا له هو شخوم که و تمو پاش دوو رو ژ به تاگا ها تمه وه، خوم له نه خو شخانه بینیه وه له دوایدا بوم ده رکه و ت که شیخ مه و زون خوی منی بو ئیره هیناوه و فه رمانی به چاودیری کردنم داوه، فه رمانیشی به جیهینرا و بوو.

دو و هدفته ی تمواوم له نه خوشخانه که دا برده سه ر ... تا مه ترسی نه خوشیه که م له سه ر لاچوو و پزیشکه که ماوه یدا که سه ردانم بکریّت، یه که م که س که سه ردانی کردم بحیوری مزگه و ته که بوو ، هه والی پینگه یاندم که شیخ پاش گه راندنه وه ی له سه رمه رقه ند دلسی کتوپر دو چاری نه خوشی بووه ، له و روّژه وه له جینگادا که و توه ، پزیشکه که م بانگرد تکام لینکرد فه رمانی ده رچوونم له نه خوشخانه که بدات ، مؤله تی نه دا و تی / تو تازه به رمو چاکبوون ده چیت و به لایه نی که مه وه ده بیت همفته یه کی تر بمینیته وه ، تاوه کو مهتر سیت به تمواوی له سه ر لاده چیت پیم راگه یاندی که دلم له لای شیخه ، و تی / نیستا مه و باشتره و به سه لاده چیت پنم راگه یاندی که دلم له لای شیخه ، و تی / نیستا مه و باشتره و به سه لامه تی نه م جه داده یه مه موو تو ره بوون و گرژ بوونین خوی به ریزییت ، جینوسه ته که ی به جینه پزیت و له همه مو و تو ره بوون و گرژ بوونین خوی به ریزیت نه مهنداله کانی غمه مهندی و نه بین تاکو سه ردانی منداله کانی غمه مهندی و نه بین و نه بین و پیم راگه یاند خوی نه و نوسین بهینیت . که واز له خویندن و نه بینیت و پیم و تازه بوونه وه ی جه ده که ی و بیکوژیت و پیم راگه یاند که واز له خویندن و نوسین بهینیت .

بحیوره پیره که به گویبیستی قسه کانم وتی / به لام به دریژایی روز خهریکی نوسینه، گهورهم، و بن هوده ههولم ثه دا نه هیلم، نوسینه کانیشی ههموی له پیناوی حمیرانی گهوره م دایه.

ووتم/ لـه پینناوی مندا؟ وتی/ به لنی لـه پینناوی تۆدا، بهدزیوه سهیری نووسینه کانیم ده کرد دهبینم ناوی تۆی زۆر تیادا دووبات دهبیتهوه.

وَتُمَ/ ئەمە سەيرە، كتيبەكە لەكويىيە، و بۆچى بۆي نەناردووم.

وتی/ نازانم، نوسینیکی دوورو دریژو گەورەیە.

پاش چهند روزیک مجیوره پیره که هات بو لام و (دهفته ری تامالی) بو هینام و سهلامی شیخی پیگهیاندم، دهفته ره کهم و هر گرت و له دولابه که دا هه لم گرت و دهرگایم داخست. له پاشاندا له پیره میرده کهم پرسی/ بوچی شیخ نهم ده فته رهی بو نار دووم/ وتی/ نازانم به لام رایسپاردم که بیگهیه نه دهستی خوت، بو هه ندی خهیالی ناخوش چووم... پیره میرده کهم سویندا که هه والی راستی شیخم پی بلینت سویندی خوارد که ده ژی و ته ندروستی باشه و تم/ نهی نه و نامه یه کوا که ده تووت بو توی ده نوسینت؟ و تی/ نازانم، بو ماوه ی پینچ روز مجیوره که دا برالیم، غهم و پهژاره ی شیخ دایگرتم، و کاتیک هه والی شیخم له پزیشکه که پرسی خوی که رکرد له وه لامدانه وه م و بو روژی شه شهم پیره میرده که سه ردانی کردم، به روویه کی غه مبارو زویسرو سه رکزو پیلو و و شک میرده که سه ردانی کردم، به روویه کی غه مبارو زویسرو سه رکزو پیلو و و شک همانی و و به این و به هاواره و ه ده یووت شیخ کرد... کوچی کرد شه ی حمیران به لام توی له یاد بوو و ه ک چون منداله کانی خوی له یاد بوو

هـ مردوو کمان بـ مده نگی بـ مرزه وه ده گـریاین تـ ا هـ مموو نه خوشخانه که پیـ پیرانین، پریشکه که هات و ده ستیکر د به سهرزه نشتی پیره میرده که و به هموالدانی کوچی شیخ به من پاش ئموه ی که نه ختی ئارام بوومه وه پیپی پراگهیاندم که شیخ دو چاری جهلته ی دووه م بوه و دلنی له توانایدا نه ماو مالئاوایی لیکردین و له سهر و ته ی خوی له با خچه ی نزیك مزگه و ته که نیژرا که پوژانی دوایی له وی ده برده سهر.

شهوی زستانم لین دریژ بوو له دووی کتیبینك ده گهرِام تاشهوی بیبکهمهوه.

بهلام کهسوکاری شیخ همهموو کهل و پهل و کتیبهکانیان بردبوو و تهنها دهنتهری ئامالیم له بهردهستدا بوو که خومی پیّوه خهریك بکهم دهستمدایه و ئهو گریّیانهم کردهوه که شیّخی خوا لیّخوشبوو بهدهستی خـوّی به ستبووی، ههرکه دوو تویّی دهفتهره کهم . کردهوه چاووم بهنوو سینیک کهوت که به دهست و خهتی شیخ نووسرا بوو دهبینم ثهو نووسینهیه که بزمنی نووسیبوو.

ئەمەش نووسراوە كەيە:-

كورى خۆم حەيرانى كورى ئەزعەف!!

سلاو بهخشندهیی خودات لیبیت: سوپاس بۆ خودا بۆ تەندروستی باشت.

دوای تهوه من ههست به نزیکبونهوهی مردنم ده کهم له و کاتهوهی که تو لیره دو وریت، تووشی جهلده ی دلبووم و چاوه روانی چاکبوونهوه ناکهم... زوّر مهبهستم بوو پیش مالاوایی و مردنم و پیش گهیشتنم به خودا ثهو نامانجه ی له نهستومدا بوو بهرامبه ر به تو تمواوی بکهم، لهبه ر تموه نهم نامهیم بو نووسیت که هیوادارم بیکهیته پاشکوی ده نعتوری نامالی نه ی حهیرانی کوری نهزعهف! هاتیه به لام بهسه رلیشیواوی و گومراییهوه که دوو چاری قورینکی زانیاری پچرپچر و زانستیکی کرچ و کال بوو بویت که همردوو کیان له عهقلیکی خوبهزلدا کوك بو بوون، به خورسکی ناواته خوازی ده رکردنبوو به خوبه زلی خوبهوه سهر کیشی و ملی دریژ ده کرد بو زانینی شته کانی دوای ده رکردند.. و ههموو ههولیکم له گهاتا به گهرخست تاکو بهره و راستی بی گومانت بهم، و و ابزانم سهر کهوتوو بووم له رئییشاندانت چونکه وه ناوینهیه خودی خومم له کاتی گاتی گهنجیمدا، له تو بهدی کرد و زانیم دهرده کهت چیه و چونیش تیمار ده کریت تالی گهنجیمدا، له تو بهدی کرد و زانیم ده درده کهت چیه و چونیش تیمار ده کریت تالی گهنجیمدا، له تو بهدی کرد و زانیم ده درده کهت چیه و چونیش تیمار ده کریت تالی به خود موداراتی خوم ده کرد و تیمارمکردی وه که چون خوم تیمار کرد، خوازیارم ده رباز بووبیت لینی وه که چون من دورباز بووم لینی.

ئەي خەيرانى كورى ئەزغەف:

بزانه چؤن که باوه رت به خودا (هه ق و راستیه) و (مه رج و پیویستیه) که ده لین (هه قه) بؤت به ده رکه وت له و باسانه ی که له شه و انی دریژدا تؤژینه و هیان له سه رده کرد.

که دمانین (مهرج و پیویسته) تو دهزانیت ئهی حمیران، کاتیک دهرکی ده کهیت وهك دهرك كردنی بـاوهږدارانی و بـنی باوهږان به گشتی به بنی جیـاوازی و باوهږ هیـنان به خودا بریتی یه له بنهماکانی چاکه کردن.

--به سته نه و هي خرا په کاري.

- پايه كانى ويژدان.

-پالپشتي سووربوون له سهر کاره لهتهنگانهدا.

-دەرمانى ئاراميە لەبەلاو نەھامەتىدا.

كۆلەكەي رەزامەندى و قەناعەتە لە بەخت و بەشدا.

ړووناکي هيوايه له دهروندا.

دامر کانهوهی دهروونه گهر ژیان زویری غهمباری کردین.

– ئاسودەيى دالە بۇ مردن و نزيكبوونەوەى رۆژانى كۆتايى.

-قولفه ی نه پساوه یه له نیو مرو قایه تی و نموونه به رزه کانیدا و ته ی ثه وانه هه لت نه . خه نه نه نه ده نین ده که ده نین و نموونه به رزه کانیدا و ته ی ته به و نکه ثه و خه نه ته نین که ده نین و نه به رزانه ی که ثیمه له سه ری راها تووین بو گو نجاندنه له نینوان غه ریزه و پنویسته کانی کومه ل، پنویسته له چاره سه رکردنی ئاره زووه کان له ته نگانه و نه هامه تیدا، پنویسته به باوه ربه ستیت به تکو ئه و شته ی که به ویژدان ناوی ده به ین ئه ویش له ناوه رو کیدا په ناوه رو کیدا به راه و رده بات .

ریْره و کردنی خه لک بو رهووشتی به رز نه ی حه یران... یان به هه ره شه و توندو تیژی کاربه ده ستان ده بینت و یان به ناموژگاری قورتان و یان ناپه سه ند کردنی له لایه ن کزمه لگاوه گهر ره ها بوویین له ده ست ده سه لاتی یا ساو تاین و کومه له وه ته نها ناموژگاریکه رینکمان بو ده مینیته وه که نه ویش ویژدانه و نیمه نیستا له ململانی ناره زوی غهریزه کانداین له گه ل وویژداندا، ته نها له لای خه لکانیکی که م ویژدان سه رکه و تن به ده ست دینیت و ته نانه ته نه و کومه له که مه شرور په یوه ست نابن به ویژدانیانه وه له کاتی را البوونی ناره زوه کان به سه ریاندا ته نها نه وانه نه بیت که له خود اده ترسن.

گهر رِهوشتی بهرز بخهینه لاوه سهرنجبدهینه پنویستهیکانمان بن باوه پر و لهو روه وه که پالپشستیکه لمه ته تعنگانه دا و دهرمانسمازه لمه نههامه تمیه کاندا، و دامر کینه ته ری دهرونه و دلنه و دلنه و تیماره بن ناخوشیه کانی ژیان، دهبینین له کاتی وونبونی باوه پردا، زوّر بنی به خت دهبین لمه ژیاندا و کهمترین پلهمان دهبیت له ناو پله کانی بوونه و هردا به رامبه ربی نرخترین ناژه نی و بن ده سه لاترین جانه و هرو د رنده.

ئاژه ل وه ك ئيمه برسى دهبيت، به لام بي غهمه له پهيدا كردني رسق و روزي نهدارى و هه ژارى و پيويستيه كانى ترى ژيان وهك ئيمه له دايك دهبيت و ههروهك ئيمه وه چهى له دهست ده چيت به لام دووره له هات و هاوارى غهم و په ژارهيى بن ته نگانهو كهسانى مردوو و هه تيوانى بيده سه لات. ههروه ها ناژه تیش وه ک نیمه نازار ده چیزیت و فرمیسک ده پیزی و بی خه و ده بیت و واز له سوزو خوشه ویستی خزم و که سان ده هینیت و نیوانیان تیکده چیت و به هوی در فو و چاو پیسی و دوو زمانی و دلپیسی و رق و کینه و ناسوپاسی به خشنده یی و سپله یی به رامبه ر چاکه ماتیان لیتیکده چیت و به هوی جوزه ده رککر دنیکه وه سودمه نده کان و زه ره ره مه نده کان و قورسایی هه تگری گوناهه کان گری گومان و ناخوشی رامهاتن و نازاره کانی ویژدان...

وهك ئيمه نه خوش ده كهويت و دهمريت، به لام دووره له بير كردنه وهى دهر ته نجامه كانى نه خوشده كانى دور ته نجامه كانى نه خوشه و يستان و نساز ارو نالسه كانى سسه رهمه رگ و دوا پۆژى مردووان...

درنده کان خوین ده رینون بغ تیر بوونی ئاره زوه کانیان، به لام خوین ناریون له پیناوی خو به گهوره کو بی چاوو رووی و رابواردن و خوشی، و بغ پلهو پایه و دهسه لات له سهر گوی زهوی به لام ئهم گیانله به ره فهیله سوفه، لاوازه هاوار که ره، ترسنو که، ته ماعکاره، فیلبازه خو به که وره زانه ئاره زو بغ رابورادن و خو به زلی و توندو تیژی ، خوین ریژی ده کات که زیاتر له بیر کردنه وه کانیه وه دوو چاری گرفت و ناخوشی ده بیت.

ته نها باوه ره به هیزی ده کات و دلنه و ایی و خوشحال و ثاواته خواز و ره زامه ندی ده کات، همه رباوه ره ده یکات مرؤ شیك که تیکوشه ربیت بنو نموونه ی به رزهیی، و فریشته کان کرنووشی بنو به رن... و به بنی ثهم باوه ره ثهم مرؤقه بنی ده سه لاته بنی به خترین بونه و هرونه و مرزقه بنی ده بیت مهزنترین و سو کترین پله ی ده بیت مهزنترین و سو کترین پله ی ده بیت.

ئه و بیر کردنه و انهی که ناخوشیه کانی ده خسته وه ته نها رینگاچاره بوی باوه پر بوو. مروّف عهبدی بیر کردنه وه کانیتی پیش ئه وهی به نده ی په روه ردگاری بیت و ته نها به م بیر کدنه و هیمه ده بیسته به نده یه کی پراتسته قینه ی خسودا که زوّرتسرین به خسته و هری و به دبه ختیه کانی ژیانی ئه م دو نیایه و دو نیای کوتایی پی نه خش ده کات.

خودا ئهم مروِقهی دروستکردو بهرزی کردهوه و رینزی لیننا و جیایکردهوه بههوی عهقاله ژیره بیر کهرهوه کهی که بههوی عهقاله ژیره بیر کرد وه کردیه جینشینی خوی لهسهر زهوی و پلهی سهرو فریشته کانی پیبه خشی و سهرکهوتنی بهوانه بهخشی که فهرمانه کانی خود ا جیبه جیده کهن و شکستی دانا بو نهوانه ی فهرمانه کانی پیشیل ده کهن

﴿ وَنَفْــسِ وَمَا سَوَّاهَا، فَٱلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقُواهَا، قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا، وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴾الشمس/٧-١٠

کەواتە ئەي حەيران چۆن ئەو نەفسە پاكژ و پاكسيز دەكەيت... ؟

ئیمه به بیر کردنهوه پاکژی ده کهین تا... ده گاته نمونه ی باوه پی بیگومان و ته و او به بیر کردنهوه پاکژی ده کهین تا... ده گاته نمونه ی باوه پیز و خوشی باوه پ به راستی و چاکه و جوانی که تیایاندا خودا به دی ده کهیت و له چیز و خوشی باوه پ ده رکی نیهنی خوشی و ناخزشی و لاوازی و به هیزی و نه توانایی و توانایی له سهر دو و ثارادی ده کهین، به لکو ده رکی نهینی در وستکردنه که شده کهیت و دانایی له سهر دو رییانی (ریبره وی چاکه و خراپه) (النجدین) و پیکهاتنی له سهر ئه و شیره ی که بشیت بز (هاو دژی) که به بی ئه و مانای عه بدایه تی بو خودا نه زانراو ده بیت و ریبره وی راستی مانای په رست و خواراست و له پیناوی در وستی عسمقل و دل و ووید دان و مرز قایه تیه کهمان و نمونه به رزییه کهی و در وستی کومه هوه نه بیت به گشتی باله پوو بانگیشه ی باوه په هینان بو خودا بکهین و ئاسان و ئاشکرای بکهین بو عمقل و هه روه ها ده رونیشی بو فراوان بکهین ئه ی حه یرانی کوری ئه زعه ف.

ئازاریدام دەستەوەستانى ھەندى لىە پىياوانى ئاييىنى و ھەروەك تىۆ منىش دابرام لىە ئىڭكۆلىنەوە و تۆژىنەوەكان.

رؤژان و سالان تیپه پین به نازاره کانی ژیان ده تلامه وه له خودی خوم و نه وانه ی خوشده ویستن که دو و باره گومانیان لام تازه ده کرده و به چه شنیک له بی باوه پیه وه نزیکتر بووم وه که له باوه پیوه ده نام بر نزیکتر بووم وه که له باوه پیوه نیوان بوخی باوه پینانی بوماوه یی (الموروث) و بی هیوایی گومان و ویلی ویلی خودا روزگار هاتوو چوو، تا بوومه یه کینک له هاو ده مانی نه میر، بوومه هاوه ن و خوشه ویستی و له گهاییا چووم بو حیجاز له مهدینه ی منه وه روزگیری شیخیکی به ریزی پیاو چاک به شیخ عبدالقادر ده ناسرا له مزگه و تی پیغه مبه ردا گرا بینینم پاش نویش ده رس به کومه کینک زانایانی هیند ده نیشت نه وانه ی بو حجکردن هاترون، و

منیش وهك ئهوان بۆ دەرسه كه دانیشتم، گویم بۆ شیخ ده گرت سهرم سورما كاتی دهبینم كتیبین وهك ئهوان بۆ دهرسه كه دانیشتم، گویم بو شیخ ده گرت سهرم سورما كاتی دهبین كتیبین كتیبین كتیبین كان به بهر دهمیدا ده یخوی نده وه به نده و به نده و با خود ره خدنه یه كه و شهوه ی كه جدینگای سهرسو و هینه ربوو زیاتر ئه و كتیبه ی كه ده یخوینیته وه بریتی بوو له كورتكراوه ی و ته ی ریبازی فهیله سوفه سروشتی یه مونكره كان بۆ بوونی خودا.

هه رگیز نه م بیستو وه که ته مجوّره باسانه له مزگه و تدا بخوینریته وه و کاتیک ماوه ی و انه که ته و او بوو ده و ربه ری شیخ چوّل بو و نزیك بومه وه لیّی ناوی ته و کتیبه م لی پرسی و سه رسامی خوّم م بو به ده رخست و تی: کو رم ته مانه کوّمه لیّك له زانیانی هیندن، هه ریه کیّك له وانه له من زیاتر زانایه له بابه تی فقه و ته فسیر و حه دیسد ا و اراها تو و به دریژایی مانه و میان له مه دینه هه مو و روّژیک گویبیستی و انه یه ک بن له یه کیّك له زانا کانی ته م شاره ته نها بو مه به ستی پیروّزی، و له پاشد ا دا و امان لیّده که ن ما و میان بده ین ته مانیش بیروّزی و ریزپیدان، و به مه ش باشترین پاداشتمان ده ده نه وه.

له سهره تاوه که هاتنه لام رام وه رگرتن که چیان بو باسبکهم، فه رمانیان بو من به جیهیشت باسی کتیبی (رسالة الحمیدة)ی شیخ جسرم بو کردن که شیخی منه و منیش خه لکی شاره کهی نه وم شادمان و خوشحال بوون پینی، چونکه ناسراو بوو له لایان وه رگیرا بوو بو زمانی ئوردی و منیش به پینی لیکو لینه وه و را ده ربرینیك بوم خویندنه وه چونکه زو ئاشکرا بوو له لایان و له به رئه وهی منیش زایناریم سه باره ت به فه لسه فه کهمه ترسام که ریگام بگرن به پرسیاریک و یان چون و چوونیک که نه تو انم نه وه لامی بده مه و به چاره سه با که میگره و به برسیاریک و یان چون و چوونیک که نه تو انم نه وه لامی بده مه و به چاره سه با که می بکه م.

به موزی شیخی جسره وه سوو دمه ندی پیروزی ده ستگیر بووم له خوینند نه وه که م کتیبه، و سال به سال زیاتر سوو دی لئی و هرده گرم قوتابی و زانا نی یه له هینده وه نهیهت و داوای خویند نه وه ی کتیبی (جسر)م لینه کات، و چه ند به رگینکی لئی ده کرینت و ده یکاته دیاری بو شاره که ی خوی.

پاش ئموهی شیخ باسی ره چهانه کی وولاته کهی خوّی بوّ کردم و چوّن کوْچی کردوه و هاتوّته نزیك مهدینه، داوای بهرگینکی (رسسالة الحمیدة)م لینکرد، بوّی هیّنام سوپاسم کردو گهرامهوه بوّ ئهو مالهی که لیّیدا بهزیبووم دووشهوم تهرخان کرد بوّ خویّندنهوهی ئهم کتیّبه و خویّندنهوهیم دووباره کردهوه پاش ئهوهی له جسر بینیم بهرزی فکرو فراوانی زانست و تیبینینه دروست و راسته کانی و دهرك كردنی گهورهیی عمقلی، و دووری لـه دهسته وهستانی و پهنابـردنی بــۆ عــهقل و ریـّـزی زانســت و بلــیمهتی بــؤ هاوریکخستنی له نیوان حهقیقهتی زانسته برهره کان و حهقیقهتی ئاینی روّشن،

کاتیک ئهمیر ماوه ی سهردانه که ی بو مرگهوتی پیغهمبهر پیته تهواو بوو له ریگای دهریاوه بهره و شام گهراینه وه داوای مؤله تم لیکرد که بهیلیت سهردانی (جسر) بکه م له شاره که ی خوی مؤله تی دامی و له تهرابلسی شامدا به زیم بو سهردانی که زور لهم مزگه و ته ده چیت که نیمه ی تیداین.

کاتیك خوم پناساندو باسى رەچەلەك و باو باپيرانى خۆمىم بۆ كىرد و چيرۆكى خويندنەوەى كتيبەكەيىم باسكرد بۆ ئەو مەبەستمە ئەم سەردانەم بۆ كىرد وەزانى كە دەنالینىم بەدەست ئازارەكانى گومان و ناخۆشيەكانى سەرسامى.

پیشوازی کردم و پرسیاری زانایانی و لاته که می کردیه ك بهیه ك، ریزی لینگرتم و له مالیك له رؤخی حدله بدا جینحه و انه وی بن ته رخانکردم، که ده روانیته سهر مزگه و ت و باخچه کهی چوارده و ری و له پاشدا هه موو رؤژیک بؤ مزگه وت ها وه لیم ده کرد تا.... گویبیستی و انه کانی بیم له گهل کؤمه لینك له گهوره زانایانی قوتابیانی.

پاش ئەوەى مانگینك لىه ميواندارى ئەو مامەوە، مۆلەتى رۆشتنم لىنى وەرگرت بۆ گەرانەوە بۆ وولاتەكەى خۆم و بەھانەى خۆمم بۆ ھینايەوە و پەيوەندى زۆرم بە ئەمىرەوە، . وتى/ ئەبا نور ئەم چەند رۆژە كەمە دادت نادات بەلام ئامۇژگاريىت دەكەم بۆ زياتر خويندنەوەى فەلسەفە، تا... ھىچ شتىكى لىنى بەجىنەھىلىت و زياتر زانستەكانى سروشت و قورئان بخوينەرەوە...

وتم/ چون خویندنهوهی فه لسه فهم زیاد بکهم که من نهم گومانهم له وهوه بز هاتووه، و تم/ چون خویندنهوهی فه لسه فه ده ریاد بکهم که من نهم گومانهم له وهوه بز هاتووه، و تی / کورم نه با نور، فه لسه فه ده ریایه به پیچه و انهی ده ریاکانی تره وه، مه له و ان تیایدا دو و چاری مهترسی ده بیت له روخ و قه راغیدا، و له ناخ و قولایدا دانیا و باوه و دار ده بیت بیخوینیته و ه نه با نور به نارامی و له سه رخویی، هیچ به جینه هیلیت له و و تانه ی که فه یله سوفه کان سه باره ت به بوون و ته نهایی خودا و توویانه.

له پاشدا و ته کانیان کوبکهره و و بهراوردو مهزهندهیان بکه و ههروهها ثهو ئایه تانه کوبکهره وه که له قور ناندا سهبارهت به بوونی خودا هاتوون.

بهووردی بیانخویدنهرهوه لهژیر تیشکی ئهو فهلسهفهو زانستانهی که خویدندوتهوه دووباره مهزهنده له نیوان زانست و ئایندا بکه بههوی عهقلهوه له پاش ئهوه خوت دهبینیته وه نه نامیزی باوه رو دلنیایدا و سوره تی (الضحی) و سوره تی (الأنبیاء) زور بخوینه رهوه، ههرگیز بنی هیوا مه به له به زهیی خودا، گهر تو به راستی بگه رییته وه بو لای خودا تو به کاربیت...

﴿ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى ﴾ الصحى: ٥

له پاداشدا خودا نُهوهنهدهت پێ دهبهخشينت که رهزامهندبيت...و رينگای راستت پيشان دهدات کاتني گهرامهوه بـ وو لاتي خـ وم چـاوم کـهوت بـه شينخي ئيسلام له (طهشقهند) باسي جسرو کتيبه که ی سهردانم بو وولاته که ی گهرانم بهدوایدا کرد.

لـه وتـه کانم تهواو نهبوو بووم دهيبينـم فرميْسـك به چاوهکانيدا ديْته خوارێ، پاشان پيْي وتم/ مـهو کتیبهی جسر لـه وولاتی ئیمه بهناو بانگه وهرگیراوه بۆ زمانی تورکی، زانایه کی ولاته كهمان نابينيت كه ثهم كتيبه نهناسيت، و هيچ كتيبخانهيهك نييه كتيبي (الرسالة الحميدة)ي تيادا نهبينت له گهل ثهصله توركيه كهشي و ههروهها خاوهني كتيبي (الحصون) له علمي كهلامدا له زير ناوي (العقائد ألأسلامية) له ولاتي ثيمه چاپكراوه و پاشان شيخ دهربـارهی جـسـر دریــُـژهی به باسـه کهیدا سهبارهت به باوهڕو دلسوّزی و بهرگری لـه ثایینی ئیسلام، کاتینك داوای رۆشتنم كرد كوره كهی تا لای دهرگاكهی گهیاندم و لیم پرسی ہـزی گـریانی شـیْخ چی بوو؟ وتی/ باو کم جسری زۆر خۆش دەویّت، خوو گرتنی پیّوهی و ئەندىشــەي زۆرى بــۆي گەيشــتووەتە رادەيــەك ھەركاتــىك دلــى تــەنگ ببيــت كىـە زۆر جاریش دلنی تمنگ دهبینت به تایبهتی لـهم تهمهنهیدا که بهسالا چووه و تهندروستی باش نی یه، ههموو کاتیك ئهو هؤنراوهیهي بـۆ دهخوینندمهوه كـه شینخ جسـر لـه يـادي لـه دایکبوونی پینغهمبهردا ﷺ دایناوه، و ههمیشه که بنری دهخویننمهوه فرمیسك به چاویدا دینته خواری و پیم دهانی/ خودا پاداشتی چاکهت بداتهوه ثهی (ضیائهدین) دل و دهرونت تارام و خوشىحال كردم سويند بـهخودا ثـهم هۆنـراوەيهم ثـهوەنده بۆ خويندۆتەوە دەرخـم كردوه تهبانور و دواي گهرانهوهمان لـه حيجاز بـه دوومـانگ داوام لـه تـهمير كـرد كـه بمبه خشینی لــه خزمه تکـردنی، ئــهی حهیـران حــۆم تهرخانکـرد بــۆ خویــندنهوه ئــهوه بدهم فەلسىدفەو قورئان خويندۆتەوە تاخودا ئارەزوو بكات لەو چەند سالەدا.

کتیبم تیدا نوسمی، و ثمه ثایهتانهم کو کردهوه که ثاماژهی بوونمی خودا ده کهن و دووباره بهراووردم لـه نیوان زانست و ثایندا ده کرد بههوی فهرمانی عمقلهوه وهك چون به لام رئینیشاندان و باوه پی بیگومانم به ده ستمهینا به هوی به راورد کردنی له نیوان و تهی زورینه ی بلیمه ته کان له گهوره فهیله سوفان که باوه پیان به بوونی خودا هه بووه و و تهی کهمین له گومانداره لاوازه کان به راورد ده کرد له نیوان به برگه کانی فه لسه فه و قور ئاندا، و به کو کردنه و هی هموو ثه وانه ی له قور ئاندا ها تووه له و ثایه تانه ی که له در و ستکردن و پیکها تندا ثاما ژه ی بوونی خودا ده که ن و تیروانینی ثه و ثایه تانه له سه روشنایی حه قیقه تی بره ره کانی که زانست چه سیاندونی، به چه شنیک دلم رؤشن بووه و که خودام تیدا ده بینی.

بەووردى لەنپوان وتەي فەيلەسوفە رەسەنەكان كەپەيوەسىن بەمەرجى فەلسەفەوە كە ثهمه (تیروانیمنی عمقلییه و دووو و رووته له همموو ثارهزووییهك و مهبهست و لایه نگر دییمك تمنها گمران بمدواي حمقدا نمينت) بمماناي ثمودي كه بني باو دريان تياني يه بههمموو مانای وتهیهك كه مهبهست و ئامانحیان تهنها ئینكاری بوونی خودایه، ئینكاریكی رههایی یاخود به ثارهزوو لکاندنی ههندی سیفات پیوهی، که پیچهوانهی تهنهاییو تهواو یه کهیهتی، له ههمانکاتدا (شکاك) یان تیّدایه که بهدووی ههقدا ده گهریّن به بی چوونه ناو شارراوه و نهینیه کان، دووچاری گومانی وا دهبیست که دهرباز بوونی نییه وهك ليكۆلەرەوە و فەلسەفەچى و مفكرەكان ھەرچەند پايەشيان بەزر بينت لە باوەرداريدا، چونکه لـه سورشتی (تویزینهوه) لـه دوای نهینی و شارراوه گهر ثاشکراو رِوونُ بوونایه توژینهوه و بیرکردنهوه و تیروانین و سهرنجدان و گومان و بهلگه خوازی پی نهدهویست بهلام لیکولدره وه کان له نیوان خویاندا جیاوازیان ههیه له عمقل و گومان و ژیری و ئارامىدا، بليمەتى بەتوانايان تىدا ھەيە كە ململانى و بەرەنگارى تارىكى گومان دەبىنت، تا ده گاته سیپیدهی دلنیاییو باوهږ، له دواي ئهم دلنیا بوونه گوي ناداته ویلي گومان، و هیچ پیچهو انهیه کی عهقل لای دروست نابیت له گهل نهو باوهرهی کهبهدهستی هیناوه و لاو ازیان تیدا ههیه که دهنالیننی له ژیر قورسای گومانهوه بیرده کردنهوهیان دهپچریت بی ئەوەي بچنە قولايىي و ناخىيەوە و كولىبوونى عەقلىيان سەبارەت بە ئەندىشىمى شتەكان ده کهنه بهانگه بنز نهتوانایی به گهرخستنی عمقل یاخود نهیّنیو شارراوه کانی دانایی و حیکمهت ده کهنه بهشیّك لـه بهشه كاني دروستكردن و مهبهست و دهیانكهنه هو كاریّك

بو گومان له بنه ره تدا که باوه ری ته و او دانی پیاده نیست، سه رسام و دهسته و هستان ده و هستن له نیوان تروسکایی عهقل و دامر کاندنیدا:

﴿ مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ اللَّذِي اسْتَوْقَدَ نَاراً فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتِ لاَ يُبْصِرُونَ ﴾البقرة:١٧.

وَيَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَلِصَارَهُمْ كُلُمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا ﴾البقرة: ٢٠.

دەستەوسىتان دەبىن بەرامىبەر گومانىيان و دەڭين/ ئىيمە نازانين و(لا نىدرى)، و بىە (یه کگهیشتن) ئاماژهی کردم بو ههق و باوهر تهواوو باوهر له نیّوهند بلیمهته کانی ههموو گەلانىڭ و ھەموو چەرخىڭ لەسەر ئەوەى كەراستى يەكەو ھىچ عەقلىك بە پىنچەوانەي ئەوەوە نىيە لاي گەلىنىڭ كە بىر بكەنەوە و دەرك بكەن و عەقل بەگەربخەن و باوەردارو بىي گومانبن هـهروهك چـۆن قورئـان وەسـفيـان دەكات ئەي حەيران و بەراوردكردن لـە نيوان بەلگەكانى عەقلدا بەدەريخسىت بۆم ھەروەك چۆن قورئان لەسەر بوونى خودا ناويان دهبات (دروستکهری دهسهلاتدارونهخشه کیشو زاناو داناو بهتواناو وویستراو دادوهرو به بهزهیی لـهم دونیاو لـهو دونیا یـهك و تهنهایـه، تاكو بهنیازو مهبهسته ثهوهی كهلهكهس نـهبوه و کـه سیشــی لـــن نابیّــت، و هــیچ هاو چهشنیّکیشــی نییــه) و تــهو بهالگانــهی کــه فهیلهسوفان و زانایان له موسلمان و ئهوانیتر کرد وویانهته بهلگه خوازی له سهر بوونی خوداو تهنهایی و همموو تهواوی سیفهته کانی له سهر ئهوهی که ههق یه که وه ریْگاکانی بەلگە خوازىش بۆي ھەريەكە، گەر رېنمايى عەقل بۆ بېركدنەوە لە خودى خۆيەوە بېت و یان لـه قورئانـهو وهرگیراو بیّـت، و ئـهم بهیـهك گهیشتنه لـه نیّوهند پهیامو نیگاي عهقل كه خودا پنی بهخشیووین و پهیامی قورئان بیّ که خودا ناردویهتی بهانگهیه کی رِاست و برِهره لـه سـهر ئايـني رِاسـت كـه هـهر گـيز لـه هـيچ شـتيْكدا پيٽچهوانهو دڙايهتي عمقل ناكات، و ئەمەش مەزنىزىن شىتە كە جىسر رېنىمايى كردووم خودا پاداشتى بداتەوە، ئەي حەيران و هاوریکیو هاویه کی لـه نیوان ئەوانـهی کـه قورثـان ئامـاژهی بـۆ دەکـات لــه ئايەتەکاني درو ستکردن و پیکهینانی لـه دیارده کـانی مهبهسـت و دانـایی و چـاکهو ورده کـاریی و سـهنگاندن و رِیْژهدانـان و رِیْکخهرو چاودیْری و که ههموو ثاماژهی بوونی خودا ده کهن، و لەنپوند نهینییه کانی زانست که زانایان له پاش هاتنی قورئان به ههزار سال زانیان ، که ئەم قورئانە لەلايەن خوداوەيـە كەپاش چـەند چەرخيْك بۆي بەدەرخستىن ھەروەك چۆن

پهیمانی پنی دابووین، نیشانه کانی له ئاسۆو خودی خۆماندا تا... بۆمان بهدهر کهویت که ئهم قورئانه راسته.

تهی حهیران له موعجیزه کانی قور تاندا هه ندی شتم بو به ده رکه و تکه که و و پیش نهم ده زانی شهی حهیران پاشان هو کانی گومان و به لگه کانی باوه پرم ثامار کردوه بیم ده زانی شه ده زانی شه که به نه به نامار کردوه بیم خیا کردنه و و گهرانه و بو سهر چاوه کانیان له سهر ثه و پوشنایه یی که له ته زموونی تاییه تی ثه و انهی خومدا به ده ستم هیناوه و له و به ی خود نیند و و مه ته و و گویبیستی بووم له و به ی ته و انهی موناقه شه گیریان بووه له سهر بوونی خودا، و بوم ده رکه و ت و باوه پری ته و اوم هینا، به وه ی که به لگه کانی باوه په به ده رده که ویت له هه موو شه شتانه ی که نه نیوان خه لکدا در و سیم کردوون و هو کانی گومان په نگ ده خواته وه له و شتانه ی که له نیوان خه لکدا پاده ی بیو دانر اوه له جیاوازی به ش و به خیدا له پرستی و پروزی و مال و منال و ته ندر و سیم و نه خوشی و دواکه و تووی و خوشی و نه که و تووی و دواکه و تووی و خوشی و ناخوشی .

ژیریک که بوی پیکهوتبیت بیبینیت به سه به کدانیکی تیرو ته سه ل بو هه موو نه و شتانه ی که له گهردوندا هه به له داهینان و مه به ست و چاودیری و دانایی و وورده کاری و چاکهو فه رمان و پاستکردنه وه و پاده دانان و سه نگاندن و پیکخست و جوانی و شکوداری باوه پر ناهینیت چه ند گومان و به دبه ختی پرووی تیبکات که وا نه م گهردوونه له خودی خویدا در وستبووه و پینکهاتوه و به هوی ریکه و تی کوینرانه وه به بی هیچ در وستکه ریکی نه خشه کیش و پاده ده رو زاناو دانا، هه روه ها هیچ باوه پرداریک نی به همر چه نده یش باوه پی په و بینکه له م دوو هاو پیه، بتوانیت شتی سه رسو پهینه و له بیر کردنه و هدا لابیات له جیاوازی به خته کان، بوم به ده رکه و ت که توژینه وه له نهینی یه کانی قه ده را عمقل به ره و خزاندن ده بات.

به لام به راوردیم ده کرد له نیوان گومان و سه رسامیدا و له نیوان نهوانه ی که ژمیره و نامار ناکرین، زورینه ی به لاگه ی بره ر له سه ر بوونی خودا له پاش سه رنجدان و تیبینیه کی زور و راست و رووت بیت له ههموو ناره زو کارییه ک و ههموو خوپار استنیکی خود له گوناهه کان جیاوازی به خت و به ش ده توانین بیگیرینه و ه بو لیکدانه وه ی هیمای و گهرانه وه ی بو هو کاریک که شار اوه یه لیمان یا خود دانایی یه ک نهینی یه لامان و یا خود تینه گهرشتنی هه له راستی مانای قهده ر هه رچه نده نه مانه هه ر جوریک بن شار اوه ن

گومانی لینکهوتنهوه لـه شارراوه و نهیننییه کان زوّر لاوازتره لـهوهی کـه یهقیـنی تـهواو بروخیننی کهوا دهبینرینت و پابهنده به بهانگه برهره کانهوه.

به آنی، حهیران، رو داوو ته نگ و چه آنمه به ته و اوی باوه رده هر ژننی، و اله عه قل ده کات که هه میشه پرسیار بکات له نهینی دروستبوونی نه م مرؤفه لاوازه و هات و هاوارکه ره، ناره زوه کانی نه فسی هه آنپه که رده ستدریژ ده کات تاوه کو چاو به سمان لی بکات له ناست به خشنده یی و دانایی خودا... به لام نهم گومانه هه روه کو هه ورینکی خه ماوی کاتیه و ده روینته وه له سه رئه و دله خه ماوی و ماته مینه... به لکو گه ربته ویت پاریز گاری له و گومانه ی نه فست بکه ین و، به ناره زوو رازی بکه ین و، بیکه یته یاوه ری خوت، و تیری بکه یت له گومانی خراپ به رانه ربه خودا، نه مه دریژ خایه نابیت، گه روابه سته ی نابیت به هه زاران په ت له م به لگانه ی که خوت رستوتن و به ست و تیمو و ته و معمو و شه و انه ی که له گه نا مندا به سه رت برد...

ئهم ههموو به الگه عهقاليه بره رانه بو سهلاندنى بوونى خودا گهلى زور ترو، رونترو الشكرا تره لهوهى كه عهقالى سهليم بتوانيت ليى ده رباز ببيت، له بيناوى كاريكدا كه پهيوه سته به جيهانى ناديار كهوا هه الده گرينت هينما (تأويل) ى بكهين و بگهريينه وه بو گهلى هنوكار، يان بو گهلى حيكمه تو دانايى شاراوهى خودا لينمان ههروه كو ههزاره ها شتمان لي شاراوه يه لهم جيهانه ههستيارهى كه تينيدا ده ژين، ئهوهى بهدواى راستيدا ويله ئه گهر له ئاره زو كارى بهدورينت واز له يهقين ناهينيت له بيناوى گوماندا، گهر ئهمه شي كرد ئهوه به زمان ده يكات نه ك بهدل ئهو باوه پدارهى يهقين له دليدا جينگير بوو بينت له سهر قه الاى ههق بهمه رج و بيانوو نيه له خودا ناسيندا ﴿ وَمِنَ النّاسِ مَنْ يَعْبُدُ بوو بينت له سه رقه الاى ههق بهمه رج و بيانوو نيه له خودا ناسيندا ﴿ وَمِنَ النّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللّه عَلَى حَرْف فَإِنْ أَصَابَتُهُ فِينَةٌ الْقَلّبَ عَلَى وَجُهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرةَ ذَلْكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴾ الحج: ١١.

خودای پهروهردگار زانایه بهوهی که نیمه ههندی جار به هؤی مهینه تیه کانی ژیانهوه، له پهرسستش و باوه رپیهیننان دهوه ستین، به ناگای هینناو بنه نهوه و چاك ده زانینت که نیمه تووشی گومان و دله راو کی ده بین فهرمانمان بیده کات که پابه ندی نهو زانیاریانه بین که فیری بووین له به لگه یه قینیه کان، و به دوربین له و شته نالوزانه ی که جگه له خودا که س فیری بووین نه به لگه یه قینیه کان، و به دوربین له و شته نالوزانه ی که جگه له خودا که س لیکدانه و میان نازانین، وه که ده فهرموینت (هُو و الّذی الزل عَلیْک الکتاب منه آیات مُحکمَ مات هُسنًا الله نین فی قُلُوبهم زَیْعٌ فَیَتَبِعُونَ مَا مُحکمَ مَات هُسنًا الله نازانین فی قُلُوبهم زَیْعٌ فَیَتَبِعُونَ مَا

تَشْـــابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلاَّ اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْغِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلِّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكُرُ إِلَّا أُولُو الْكَاثِبَابِ﴾آل عمران:٧.

ئهی حدیران که نایه ته هه ره موحکه مه گرنگه کانه نهو نایه تانه ی که به نگه ن که سهر بوونی خودا به به نگهیه کی چه سپاو، واله و زانا شاره زایانه به نهینی نایه ته کان ده کات، ، که راوه ستاو بن له سهر قه لای یه قین به هیچ جوریک شه پولی گومان نایان هه ژینی هم چه نده سهر که ش و به رده و ام بن، له قو لایی ژیان و ناخو شیه کانیدا، و نه و زانا شاره زایانه به زانست هم رئه و ان ددان ده نین به لاو ازی عه قلدا له ده رککردنی زوریک له نهینیه کانی غهیب، ئه و کاته پابه ند ده بن به و یه قینه ی که نایه ته موحکه مه کان رینموی کردوون له ریکه ی به نام کاته پابه ند ده بن به و یه قینه ی که نایه ته موحکه مه کان رینموی کردوون له ریکه ی به نام که به روز که و نام نادات که ده رچن له و یه قینه ی که وابه سته بوون له پناوی چه ند شتیکی له یه که چوو که ثالوز بووه له لایان تیگه پشتنی و هینما کردنی، و نه یان توانیوه یه قینیکی تری پیچه وانه دروست که پراده وه ستن له ناست یه قینی یه که م کات یان دری بین به وانه نادان عه قلی پوخت که پراده وه ستن له ناست یه قینی یه که م کات یان دری بین به داوه نام خاوه نام خاوه نام که پروزی (الله)دا نه ی حمیران..

به لام نهم به لگانه ی که نهم نایه ته موحکه مانه ی له خو گر تووه نه گهر به پشو بلاوی یمینی ته وه نهینی قوله کانی رون نه کری ته وه، هیچیان به ته نها هیزو پیزیان نابی ت بو چه سپاندنی قه لای باوه رو، وا به سته بوون به لوتکه ی یه یه یه وی کاته به شیوه یه و نایه تانه کو بکری ته وه لای بانی راستی کو بکری ته وه له گهل راستی کانی رانستدا له پانتایه کدا، نه و کاته به شیوه یه و راستی به ده رده که ویت که گومان ناتو انیت جیگه به یه قین له ق بکات، بو نهم مه به سته نایه ته کانم بوت کو کر دو ته وه نهی حمیران به لگه قور ثانیه کان و به لگه ی فه یله سوفه کان له گهل نمونه کانی رانستا له یه له گوره پاندا، تابوت به ده ربکه ویت، به هه مو و جوانی و به هره مه ندیه کانی و ماندی که قور نانی له پناویدا دا به نیوه و عمقلی سه لیم پشتگیری ده کات.

چهند جار دوعای خیرم کردووه بو شیخ جسر که رینمایی کردوم بو سهر ئهم ریبازه تایسته تایسته کان و یهك تایسته ته کان و یهك تایسته تایسته کان و یه ک تایسته که نایسته کان و یه ک تایسته که نایسته کان و یه ک تایستنیان له گهل به لگه عمقلیه کان، لهیه که پانتایداو بهیه که چه پک ئهمه بوو برشتی پیداو کردینه ریبازیکی سهره تایی بو به لگه پی هیناوه، ههموومان ئهی حمیران قور ثان ده خوینین، همووشمان راسته یکانی زانست ده زانین، به لام پرش و بالاوی ئهم به لگهو ئایه تانهی له

زیهنماندا وایان لین ده کات که همهر یه کمهیان بهتمنها بهرامبهر تموژمی گومان کەنەھامەتيە کانى ژيان داى دەبرينت بەسەرماندا ئەمانە لە شيۆەى دلۆپە ئاودان لەنەرمى و لاوازیدا، به لام گهریه کیان گرت و لهیهك سهرچاوه و هاتنه دهری لافاویک پیک دههینن جاري وا دەبيّت شاخ رادەمالـن، يان وەك تابلۆيەك وايە كە مەبەست بەدەستەوە نادات و هیچ واتایه ك نابه خشیت ئه گهر بینت و پارچه پارچه بیت جوانیه كاني خوى ون ده كات، مه گهر کاتیاك نیشان بدریت له شیوهیه کی تعواودا به بینهران.

كاتينك رِيْنمايي كرام بـۆ كۆكـردنەوەي ئـەم زانىياري و ئايەتانـە لەيەك سەرچاوەداو، به یه ك چه پك و، لـ مناو يـه ك چــوار چـيوهدا، گهياندميـه ئــهو يهقيـنه پرشنگداره كه بو توم گیر ایهوه لهم (داستانی باو هر)هدا بهزمانی فهلسهفهو زانستی قورئان....

ئەي حەيرانى كورى ئەزعەف:

پارینز گاری لـهم نوسراوانه بکهو کهپیم نوسیتهوه، لهگهل نهم ناموز گاریهی دوایمدا لـ مناو خەلكىدا بلاوى بكەرەوە، بەئومىدى ئەوەي خودا سەرلىي شىواۋەكان بەرەو ئىمان ریْنمویی بکات و فیکریان چاك بكات، و هیدایهتی ئهوانهیان بدات که دهیانهویّت بهرهو وتهی باش و رینگای راست برو^ن.

ئەي جەيرانى كورى ئەزعەف.

گهر تهمهن ما بهیهک ده گهینهوه، و گهر نا دوعای خیرمان بو بکه.

پيرست

٥	پیسه کی ماموستا توری قارش محهمه حال
٧	پیشه کی
٩(عميشت)	پیشه کی نوو سهر (چؤن ئهم کتیبه بهدهستم گ
١٧	راکردن بهرهو شیخ مهوزون
۲٥	ویْلْ بوون بهدوای دۆزینهوهی خودادا
09	له فارانهوه بؤ پيرانيه
٥٩	رۇشنايى لە دواى رۆشنايى
٧٥	نیٰوانی دوو سروش
۸۹	ناکۆکيەكاي بړواداران
119	جیاو ازی به خته کان
171	بەيەك گەيشتنى بليمەتەكان(١)
107	بەيەك گەيشتنى بليمەتەكان(٢)
179	بەيەك گەيشتنى بليمەتەكان(٣)
	لەنپوان دارون و جسردا
727	شەوى تاقيكر دنەو ە
YoV	وته کانی پهروهردگارم
	پیش همزار سال
	لەسەدەي حەقدەھەم
	بەشى رىككەوت
	له ئاسۇ كاندا
TT9	پینچراوه کانبی دهستی راستی/ بهشبی (۱)

داستانی ٹیمان

TEV.	and the state of t
ToT	دایکی کۆماو ەمان /بەشی(۲)
T09	برای بچوو کمان/بهشی(۳)
T79	ئىنبىقى مەزن/ بەشى (٤)دىارى دراوسىخ/ بەشى (٥)دىارى دراوسىخ/ بەشى (٥)
TY0	دیاری دراوسی/ بهشی (۵)
٤٠١	دیاری دراوسی/ بهشی (°) میوانخانهی گهوره/ بهشی (۱)
٤١٣	میوانخانهی گهوره/ بهشی (۱) لهسنی تاریکی دا (۱)
£70	لهجینگا و شوینی جنو کاندا (۱)
٤٣٣	له جنگا و شوینی جنو کاندا (۲) زمانت بپارینره (۳) تارمگری کولنه دهر (٤)
٤٤٧	تارمگری کۆلنەدەر (٤)
ογ	ئارمگری کۆڭنەدەر (٤) بەرذكى پيْكەنيناوى و گرياناوى (٥)
	بهردکی پیکهنیناوی و گریاناوی (۵) ئامۆژگارییه کانی شیخ (٦)

و مصديدة (ال

تدنيد تيزسيوس تديير

فالند بعدد فاليد

واطها خالو

و شوكت الشعلي - والكون ويعاشق